

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 026 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.1.2016

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 01;
- ອີງຕາມ ມະຕິກົດລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 021/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ຫຼັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 06/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ມັງກອນ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1. ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2. ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈຸມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 021 /ສພຊ

ມະຕິ

**ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ)**

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແລະ ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ຜິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນປ່າຍ ຂອງວັນທີ 16 ທັນວາ 2015

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ທັນວາ 2015
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 72 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ທັນວາ 2015

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການ
ພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ, ກວດກາການລົງທຶນຂອງລັດ
ເພື່ອໃຫ້ການລົງທຶນຂອງລັດດຳເນີນໄປຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ
ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນສູງ,
ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ເສດຖະກິດມະຫາພາກມີສະຖຽນລະພາບ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ທຸກ
ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ
ໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດຕາມທິດຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນຂອງລັດ

ການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊັບສິນ,
ລິຂະສິດຂອງລັດ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຜ່ານລະບົບງົບປະມານເຂົ້າໃສ່
ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເສີມວິຊາ
ການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ** ໝາຍເຖິງ ທິດທາງ, ຄາດໝາຍໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ລັດຖະບານສະເໜີຕໍ່ ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງເອົາ;

2. **ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງ ແຜນການນຳໃຊ້ ແລະ ຈັດສັນທຶນຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດລວມມີແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊັບສິນ, ຊັບສິນທາງບັນຍາຂອງລັດ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນ ເຂົ້າໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

3. **ການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດສັນທຶນຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດປະກອບດ້ວຍທຶນຈາກ ງົບປະມານພາຍໃນ ຫຼື ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາໃຫ້ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມກຳນົດໝາຍບົນຜືນຖານດັດຊະນີ ຫຼື ຕົວຊີ້ວັດທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງລັດ;

4. **ໂຄງການລົງທຶນນອກແຜນ** ໝາຍເຖິງ ໂຄງການທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ແລະ ຫ້າປີ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;

5. **ສາທາລະນະປະໂຫຍດ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ສະໜອງ ເພື່ອບໍລິການທຸກຄົນໃນສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;

6. **ແຜນງານ** ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍບັນລຸສະເພາະ ຊຶ່ງລວມມີບັນດາໂຄງການທີ່ມີສ່ວນພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ ຫຼື ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງແຜນງານນັ້ນ;

7. **ໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວັດຖຸປະສົງຂອງໂຄງການນັ້ນ ບັນລຸຜົນ;

8. **ການກະກຽມໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳ, ວິເຄາະວິໄຈ ແລະ ສຶກສາຂໍ້ມູນຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ໂຄງການທີ່ກຳນົດນັ້ນເປັນໂຄງການທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແລະ ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດຕອບແທນ ຢ່າງຄຸ້ມຄ່າ ຫຼື ບັນລຸຕາມວັດຖຸປະສົງ, ການກະກຽມໂຄງການ ມີ ສາມໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍຄື ການກຳນົດໂຄງຮ່າງໂຄງການ, ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ ແລະ ການຂຽນບົດລາຍງານໂຄງການ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ;

9. **ການປະເມີນໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ການຕີລາຄາທາງດ້ານຄວາມສອດຄ່ອງ, ປະສິດທິຜົນ, ປະສິດທິພາບ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການກ່ອນການພິຈາລະນາບັນລຸໂຄງການ ເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;

10. **ການປະເມີນຜົນໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ການຕີລາຄາໜາກຜົນການປະຕິບັດໂຄງການ, ການທົບທວນຄືນຜົນການນຳໃຊ້ໂຄງການ ໂດຍພິຈາລະນາໃນດ້ານຄວາມສອດຄ່ອງ, ປະສິດທິຜົນ, ປະສິດທິ

ພາບ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການປັບປຸງ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນ;

11. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາໂຄງການໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ບັນຈຸເຂົ້າແຜນການລົງທຶນ ແລະ ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;

12. ການດຳເນີນງານໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ຕາມແຜນດຳເນີນງານຂອງໂຄງການ ນັບແຕ່ເວລາທີ່ໂຄງການໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄປຈົນຮອດການສຳເລັດ ແລະ ມອບ-ຮັບ ໂຄງການ;

13. ການຕິດຕາມໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ການກວດກາການດຳເນີນງານໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອມີວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ;

14. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ;

15. ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ຄະນະ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບໃນການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

16. ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ບຸລະນະຮັກສາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

17. ຜູ້ສຳຫຼວດອອກແບບ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການຈ້າງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ແຕ້ມ ແລະ ຄິດໄລ່ລ່າມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ;

18. ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໂຄງການຈ້າງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳເຫັນ ຫຼື ຄຳແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ລວມທັງດ້ານການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

19. ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຈ້າງ ຫຼື ມອບເໝົາ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

20. ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ສຳລັບໂຄງການກູ້ຢືມ ໝາຍເຖິງ ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

21. ການອວ່າຍທຶນ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນຈາກໂຄງການໜຶ່ງໄປໃສ່ໂຄງການອື່ນ;

22. ການປະມຸນແບບຮູບການ ໝາຍເຖິງ ການປະມຸນທີ່ຂັດກັບລະບຽບການປະມຸນ ເປັນຕົ້ນການສຶມຮູ້ຮ່ວມຄິດໃນການປະມຸນ ເຊັ່ນ ບໍລິສັດດຽວຊື່ເອົາໝົດຂອງປະມຸນແຕ່ອອກຊື່ຫຼາຍບໍລິສັດ;

23. ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທຶນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂດອກເບ້ຍຜ່ອນຜັນຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ

ລັດລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸເຕັກນິກ, ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທິດຍືນຍົງ, ການສົ່ງເສີມວິຊາການ ແລະ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ, ໂປ່ງໃສ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນທຶນຮອນຂອງຕົນເຂົ້າໃນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມລະບຽບການ ດ້ວຍການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕອບແທນຂອງລັດ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ

ການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງທາງດ້ານງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ປະຢັດ, ມີຈຸດສຸມ, ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ມີຄວາມສົມສ່ວນລະຫວ່າງເຂດແຄວ້ນ ແລະ ຂົງເຂດວຽກງານ;
3. ປະຕິບັດຕາມແຜນງານ, ໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ເປັນໂຄງການທີ່ຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງພາກສ່ວນເສດຖະກິດອື່ນບໍ່ລົງທຶນ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ;
4. ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ, ມີການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ;
5. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການລົງທຶນຂອງລັດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນຕົ້ນ ໃນການສ້າງ, ການອະນຸມັດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຂອງລັດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ລະດົມແຫຼ່ງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງຊາດ.

ພາກທີ II
ການດຳເນີນການລົງທຶນຂອງລັດ
ໝວດທີ 1
ປະເພດການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ປະເພດການລົງທຶນຂອງລັດ

ການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງຜື່ນຖານໂຄງລ່າງ;
2. ລັດລົງທຶນໃສ່ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ;
3. ລັດລົງທຶນໃສ່ການສົ່ງເສີມວິຊາການ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງຜື່ນຖານໂຄງລ່າງ

ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງຜື່ນຖານໂຄງລ່າງ ປະກອບດ້ວຍ ການກໍ່ສ້າງໃໝ່ ແລະ ການບູລະນະ ສ້ອມແປງໃຫຍ່, ຜື່ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂພກໄດ້ແກ່ ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ສຳນັກງານທ້ອງຖານ ແລະ ບັນດາຜື່ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນໃສ່ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ

ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ປະກອບດ້ວຍ ຊັບສິນ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ-ວິຊາການ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວິຊາການ ແລະ ເຄື່ອງເຝີນິເຈີທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງ ກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນໃສ່ການສົ່ງເສີມວິຊາການ

ການລົງທຶນໃສ່ການສົ່ງເສີມວິຊາການ ປະກອບດ້ວຍ ການເກັບກຳ, ວິເຄາະ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ, ສ້າງບົດ ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ, ການສຳຫຼວດ-ອອກແບບໂຄງການ, ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ, ເວນຄືນທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າຊົດເຊີຍສິ່ງກົດຂວາງ, ຄ່າຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ຄ່າຈ້າງທີ່ ປຶກສາໂຄງການ, ຄ່າຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ໝວດທີ 2

ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 12 ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການລົງທຶນ ຫ້າປີ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
2. ແຜນການລົງທຶນປະຈຳປີ ຊຶ່ງສ້າງຂຶ້ນໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 13 ໂຄງປະກອບແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ແຜນງານການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 14 ແຜນງານການລົງທຶນຂອງລັດ

ແຜນງານການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນ ການຜັນຂະຫຍາຍແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາໂຄງການທີ່ມີສ່ວນພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ ຫຼື ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງ ແຜນງານນັ້ນ.

ແຜນງານມີຫຼາຍລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄື ແຜນງານລະດັບຊາດ, ແຜນງານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 15 ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນ ການຜັນຂະຫຍາຍແຜນງານໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ມີສ່ວນພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ ຫຼື ບັນລຸວັດຖຸປະສົງຂອງໂຄງການນັ້ນ ເພື່ອຫວັງຜົນຕອບແທນທີ່ສາມາດວິເຄາະ, ປະເມີນຜົນໄດ້ ໂດຍມີການກຳນົດເວລາເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ເວລາ ສິ້ນສຸດ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ປະເພດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ປະເພດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ;
2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີຄວາມໝາຍກວມລວມທົ່ວປະເທດ, ພົວພັນເຖິງຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ; ເປັນໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ, ໃຫ້ຜົນຕອບແທນສູງ, ສາມາດຂັບເຄື່ອນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ບໍ່ກຳນົດມູນຄ່າ, ສຳລັບໄລຍະການປະຕິບັດ ແລະ ໄລຍະການຊຳລະໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 18 ແລະ ມາດຕາ 19 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການພິຈາລະນາເອົາໂຄງການເຂົ້າແຜນ, ການຮັບຮອງໂຄງການ, ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມໂຄງການປົກກະຕິປະເພດ I.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ແມ່ນ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂອງຕົນ.

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ມີ 5 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 400.000.000.000 (ສີ່ຮ້ອຍຕື້) ກີບຂຶ້ນໄປ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ ບໍ່ເກີນ ເຈັດປີ;
2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ II ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 200.000.000.000 (ສອງຮ້ອຍຕື້) ກີບ ຫາ 400.000.000.000 (ສີ່ຮ້ອຍຕື້) ກີບ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ ບໍ່ເກີນ ຫົກປີ;
3. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ III ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 100.000.000.000 (ໜຶ່ງຮ້ອຍຕື້) ກີບ ຫາ 200.000.000.000 (ສອງຮ້ອຍຕື້) ກີບ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ ບໍ່ເກີນ ຫ້າປີ;
4. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 20.000.000.000 (ຊາວຕື້) ກີບ ຫາ 100.000.000.000 (ໜຶ່ງຮ້ອຍຕື້) ກີບ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ ບໍ່ເກີນ ສີ່ປີ;
5. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ແມ່ນ ໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 20.000.000.000 (ຊາວຕື້) ກີບລົງມາ, ໄລຍະປະຕິບັດໂຄງການ ບໍ່ເກີນ ສາມປີ.

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ II, III, IV ແລະ V ນຳໃຊ້ພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນອື່ນ ບໍ່ແມ່ນພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ໄລຍະການຊຳລະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ

ໄລຍະການຊຳລະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ມີໄລຍະການຊໍາລະບໍ່ເກີນ ສິບປີ;
2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ II ມີໄລຍະການຊໍາລະບໍ່ເກີນ ເກົ້າປີ;
3. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ III ມີໄລຍະການຊໍາລະບໍ່ເກີນ ເຈັດປີ;
4. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ມີໄລຍະການຊໍາລະບໍ່ເກີນ ຫົກປີ;
5. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ມີໄລຍະການຊໍາລະບໍ່ເກີນ ຫ້າປີ.

ສໍາລັບໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາການຊໍາລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກະກຽມໂຄງການ ມີ ການເກັບກຳ, ວິເຄາະ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງບົດສຶກສາ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ, ສຳຫຼວດ-ອອກແບບໂຄງການ, ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ, ຄ່າຊົດເຊີຍ ແລະ ເວນຄືນສິ່ງກົດຂວາງໃນການປະຕິບັດໂຄງການ;
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດໂຄງການ ມີ ຄ່າວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄ່າແຮງງານ;
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົດລອງນຳໃຊ້;
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
 - ຄ່າທີ່ປຶກສາໂຄງການ;
 - ຄ່າອາກອນ;
 - ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ສໍາລັບໂຄງການກູ້ຢືມ.
2. ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ:
 - ຄ່າຊື້ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ;
 - ຄ່າຊື້ເຄື່ອງເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ຊັບສິນ;
 - ຄ່າຊື້ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ວິຊາການ ແລະ ເຄື່ອງເຜີນເຈີທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່.
3. ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ:
 - ຄ່າຝຶກອົບຮົມ;
 - ຄ່າຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ;
 - ຄ່າສົ່ງເສີມການຜະລິດ;

- ຄຳສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການກຳນົດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ສາມາດກຳນົດໄດ້ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.
2. ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ.
3. ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ:
 - ໂຄງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
 - ໂຄງການສຳຫຼວດ-ອອກແບບໂຄງການ;
 - ໂຄງການຊົດເຊີຍ ແລະ ເວນຄືນສິ່ງກົດຂວາງ;
 - ໂຄງການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາໂຄງການ;
 - ໂຄງການໃຊ້ຈ່າຍຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
 - ໂຄງການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
 - ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ.

ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໂຄງການ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ເອກະສານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ເອກະສານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:
 - ບົດສະເໜີໂຄງການ;
 - ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
 - ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດ-ອອກແບບ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນແບບ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ;
 - ໃບໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດໃນກໍລະນີທີ່ມີການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ;

ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I, II ແລະ III ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກສູງ, ຕ້ອງປະກອບ

ເອກະສານເພີ່ມຕື່ມອີກ ດັ່ງນີ້:

- ບົດພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
- ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

2. ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ:
 - ບົດສະເໜີໂຄງການ;
 - ໃບປະເມີນລາຄາ;
 - ໃບກຳນົດຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງວັດຖຸປະກອນ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ.
3. ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ:
 - ບົດສະເໜີໂຄງການ;
 - ແຜນດຳເນີນງານ;
 - ໃບປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ.

ມາດຕາ 23 ຂັ້ນຕອນກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ

ຂັ້ນຕອນກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
3. ການກວດກາ, ກວດການ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ການມອບຮັບ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ໝວດທີ 3

ການສ້າງ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ

ງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ຕ້ອງຈັດສັນໃຫ້ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງບໍ່ທູດ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງທຶນທັງໝົດ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ແມ່ນຈັດສັນໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 25 ບ່ອນອີງໃນການສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ບ່ອນອີງໃນການສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດແຄ້ວນ, ເຂດເສດຖະກິດຈຸດສຸມ;
2. ແຜນແມ່ບົດພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຕັກນິກ, ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນແມ່ບົດໃນ

ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າ, ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດອື່ນ;

3. ກຳນົດໝາຍການຈັດສັນທຶນຂອງລັດ;
4. ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ;
5. ຄວາມສາມາດດູນດ່ຽງແຫຼ່ງທຶນ;
6. ທ່າແຮງປົ່ມຊ້ອນຂອງຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເຂດແຄ້ວນ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ບ່ອນອີງໃນການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ

ບ່ອນອີງໃນການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງຈັດສັນຕາມແຜນງານ, ໂຄງການ ບົນຜືນຖານແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການສົມສ່ວນລະຫວ່າງຂົງເຂດ ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ຂົງເຂດເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງ ກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ບັນດາຂະແໜງການ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ກຳນົດໝາຍການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ

ການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕ້ອງອີງໃສ່ ວິໄສທັດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສະໜອງງົບປະມານຕົວຈິງ.

ການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ການຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງອີງໃສ່ກຳນົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາ;
2. ພັນທະໃນການປະກອບສ່ວນດ້ານລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
3. ເນື້ອທີ່ທາງພູມສາດ;
4. ຈຳນວນປະຊາກອນ;
5. ຈຳນວນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານການປົກຄອງ.

ມາດຕາ 28 ອົງການຮັບຜິດຊອບສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການຮັບຜິດຊອບສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ;
2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

3. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
4. ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດທິດທາງ, ຄາດໝາຍລວມໃນການສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ບົນພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ຽວກັບບັນດາປັດໄຈຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ການດຸນດ່ຽງມະຫາພາກ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າສ້າງ, ຜັນຂະຫຍາຍທິດທາງ ແລະ ຄາດໝາຍລວມຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວເນະນຳດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນການໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມແຜນການລົງທຶນຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງນຳພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ສ້າງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນ ມີ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັ້ນແຂວງ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄົ້ນຄວ້າສ້າງ, ຜັນຂະຫຍາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ຫ້າປີ ແລະ ປະຈຳປີ ຂອງຕົນ;
2. ຂັ້ນເມືອງ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄົ້ນຄວ້າສ້າງ, ຜັນຂະຫຍາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ຫ້າປີ ແລະ ປະຈຳປີ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃນການພິຈາລະນາຮັບເອົາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃນການພິຈາລະນາຮັບເອົາໂຄງການລົງທຶນເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ເປັນໂຄງການທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

3. ເປັນໂຄງການທີ່ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບຍືນຍົງ, ບໍ່ແຕະຕ້ອງປູຊະນິຍະສະຖານ, ວັດຖຸບູຮານ, ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ຫຼື ທີ່ດິນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດແລ້ວ;

4. ມີເອກະສານປະກອບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

5. ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ໄດ້ຜ່ານການປະເມີນຕາມຫຼັກວິຊາການ ຈາກອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດແຕ່ລະຂັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

7. ຖືກກຳນົດໃນທິດທາງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຫ້າປີ.

ສໍາລັບໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ ຕ້ອງມີການຍັ້ງຍືນແຫຼ່ງທຶນ ຈະແຈ້ງກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດກຳນົດເອົາໂຄງການນັ້ນເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 34 (ບັບປຸງ) ການປະເມີນ ແລະ ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືການປະເມີນໂຄງການທີ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນວາງອອກ.

ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

2. ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 35 (ບັບປຸງ) ການຈັດບຸລິມະສິດໂຄງການເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ການຈັດບຸລິມະສິດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

2. ເປັນໂຄງການທີ່ມີເປົ້າໝາຍສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຂອງຂົງເຂດ, ຂະແໜງການຈຸດສຸມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫ້າປີ;

3. ເປັນໂຄງການທີ່ມີຜົນຕອບແທນສູງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;

4. ເປັນໂຄງການແກ້ໄຂໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ເຫດສຸກເສີນອື່ນ;
5. ເປັນໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີທຶນສົມທົບຈາກງົບປະມານພາຍໃນ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I, II ແລະ III ເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ແລະ V ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງຕົນເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງເອົາແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການທີ່ມີສິດຮັບຮອງເອົາແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ວິໄສທັດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຫ້າປີ ແລະ ປະຈຳປີ, ແຜນຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ ຫ້າປີ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ລະດັບຊາດປະຈຳປີ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ແລະ ແຜນຈັດສັນງົບປະມານຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະເພດ II, III, IV ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ແຜນຈັດສັນງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຮ່າງເອກະສານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສົ່ງເຖິງສະພາແຫ່ງຊາດ ຢ່າງຊ້າສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ,

ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ນັ້ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະໂຄງການ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນາຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫ້າປີ ແລະ ປະຈຳປີ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຫ້າປີ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ແຕ່ກ່ອນນຳສະເໜີສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ ຕ້ອງສົ່ງຮ່າງແຜນການລົງທຶນໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການລົງທຶນຂອງລັດ, ຮ່າງເອກະສານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສົ່ງເຖິງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຢ່າງຊ້າ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ. ພາຍຫຼັງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງແລ້ວກໍສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້.

ໝວດທີ 4

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 40 ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ;
2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
3. ກະຊວງການເງິນ;
4. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ປະຈຳປີ ພາຍໃນ ສິບຫ້າວັນ ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາ.

ລັດຖະບານ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 42 ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ພາຍໃນ ສິບຫ້າວັນ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອອກ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 43 ກະຊວງການເງິນ

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການສະໜອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ຂອງຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງມອບໂຄງການໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນປະຕິບັດນັ້ນ ຕ້ອງມອບ ແຕ່ຫົວທີ ໂດຍເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກີບລົງມາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ສຳລັບ ເມືອງທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ກໍສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງກວ່າ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກີບ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 20.000.000.000 (ຊາວຕື້) ກີບ ໂດຍການຕົກລົງເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ໃນກໍລະນີທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຮັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຈາກກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກໍໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 46 ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ຈັດຕັ້ງປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
3. ສ້າງສັນຍາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ພາຍຫຼັງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ຮອດໄລຍະເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ປີ

ງົບປະມານ ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ປະກອບດ້ວຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ ເພື່ອດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງ ໂຄງການໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ທັນກັບກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະມູນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕ້ອງມີການປະມູນ, ການຈັດຕັ້ງປະມູນຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ຮັບປະກັນການເປີດກວ້າງ, ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ສາມາດ ກວດສອບໄດ້, ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ການປະມູນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຕົກລົງສະຖານທີ່ຈັດຕັ້ງການປະມູນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການປະມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ ການປະມູນແບບຮູບການ ຖື ວ່າເປັນໂມຄະ.

ການປະມູນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການສ້າງສັນຍາ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ສ້າງສັນຍາປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ກັບ ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການຄຳປະກັນສັນຍາຮັບເໝົາ ແລະ ການຄຳປະກັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ການຄຳປະກັນສັນຍາຮັບເໝົາ ແມ່ນ ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ, ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ຕ້ອງວາງເງິນຄຳ ປະກັນສັນຍາ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການເຊັນສັນຍາ.

ການຄຳປະກັນໂຄງການ ແມ່ນ ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ, ຕ້ອງວາງເງິນຄຳປະກັນໂຄງການ ໃຫ້ເຈົ້າ ຂອງໂຄງການ.

ອັດຕາ ແລະ ກຳນົດເວລາ ຄຳປະກັນສັນຍາ ແລະ ຄຳປະກັນໂຄງການ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ມີການປະກອບສ່ວນທຶນຂອງປະຊາຊົນ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ມີການປະກອບສ່ວນທຶນຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງໃນ

ນັ້ນມີ ທຶນຂອງລັດກວມເອົາແຕ່ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍສະບັບນີ້, ຖ້າວ່າທຶນຂອງລັດຖະບານ ຫາກຕໍ່າກວ່າ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນທັງໝົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງລະຫວ່າງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການກັບປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການ ພັດທະນາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ກົດໝາຍ, ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ສັນຍາ ແລະ ອະນຸ ສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

ມາດຕາ 53 ການຕິດຕາມກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດມາໃນໄລຍະໃດໜຶ່ງແລ້ວ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມກວດກາ, ກວດການ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ດໍາເນີນການປະເມີນຜົນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເປັນຕົ້ນ ປະເມີນຜົນໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

ເນື້ອໃນການກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຕົ້ນຕໍ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
2. ປະສິດທິພາບຂອງການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ຄວາມຄົບຖ້ວນໃນການປະຕິບັດໂຄງການ;
3. ປະສິດທິຜົນໄດ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ;
4. ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ໝາກຜົນຂອງໂຄງການໄດ້ຮັບການນໍາໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ແລະ ປະ ກອບສ່ວນນໍາເອົາຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ສັງຄົມ.

ໃນການກວດກາ, ກວດການ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຖ້າຫາກພົບເຫັນບັນຫາໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງມີມາດ ຕະການ ແລະ ວິທີການແກ້ໄຂໃຫ້ທັນການ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ມີສິດໃນການດັດແກ້ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາການດັດແກ້ ໃນມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ຫຼາຍກວ່າ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກີບຂຶ້ນໄປ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;
- ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາດັດແກ້ ໃນມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ ຫຼາຍກວ່າ 10.000.000.000

(ສິບຕື້) ກົບ ຫາ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກົບ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາດັດແກ້ ໃນມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ແຕ່ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ລົງມາສຳລັບໂຄງການຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ຫຼື ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ດັດແກ້ ໃນມູນຄ່າຂອງ ການດັດແກ້ຫຼາຍກວ່າ 5,000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ຫາ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ສຳລັບໂຄງການຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;

- ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນາດັດແກ້ໃນມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ ແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບລົງມາ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ຕ້ອງມີສາເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ລາຄາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໃນຕະຫຼາດເພີ່ມຂຶ້ນເກີນກວ່າ ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (15%) ຂອງລາຄາໃນວັນເຊັນສັນຍາ;

- ການປັບປຸງຄ່າແຮງງານ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາ;

- ການເພີ່ມໜ່ວຍງານ, ປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງ, ປ່ຽນແປງແຜນຜັງເຕັກນິກ, ຖືກຜິດກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ເຫດບັງເອີນທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້;

- ການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ, ແຜນແມ່ບົດ ຫຼື ຄວາມຈຳເປັນທີ່ສິ່ງຜົນສະທ້ອນໂດຍກົງ ຕໍ່ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ;

3. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ມີຫຼາຍກິດຈະການ ອາດຈະດັດແກ້ ເປັນແຕ່ລະກິດຈະການຢ່ອຍ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້;

4. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຈະດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການ ຕ້ອງມີແຫຼ່ງທຶນງົບປະມານຮອງຮັບທີ່ແນ່ນອນ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັງລວມບັນດາໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ດັດແກ້ແລ້ວ ສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ມີສິດໃນການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ ຝ່າຍລະນາການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

- ລັດຖະບານ ຝ່າຍລະນາການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ II ແລະ III ຕາມການ ສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ແລະ V ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ຂອງອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;

- ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນາການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຈະຖືກໂຈະເມື່ອມີສາເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ມີປະສິດທິຜົນຕໍ່າ;

- ມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ຫຼື ແຜນແມ່ບົດ;

- ຂັດກັບແຜນພັດທະນາໂຄງການ;

- ສິ່ງຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;

- ແຕະຕ້ອງປູສະນີຍະສະຖານ ແລະ ວັດຖຸບູຮານ;

- ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການເກີນກຳນົດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້;

- ໃນກໍລະນີງົບປະມານ ຫຼື ທຶນຮອນ ເພື່ອຊຳລະຫາກບໍ່ພຽງພໍ ກໍສາມາດໂຈະໂຄງການໄວ້ ຊື່ຄວາວ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັງລວມບັນດາໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ໂຈະແລ້ວ ສະເໜີ ລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ມີສິດໃນການອວ່າຍທຶນ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ ຝ່າຍລະນາການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນມູນຄ່າອວ່າຍທຶນຫຼາຍ ກວ່າ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກີບຂຶ້ນໄປ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

- ລັດຖະບານ ຝ່າຍລະນາການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນມູນຄ່າອວ່າຍທຶນຫຼາຍ ກວ່າ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກີບ ຫາ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້)ກີບ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາການອວ່າຍທຶນ ໃນມູນຄ່າ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກີບ ລົງມາ ສຳລັບໂຄງການຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມການສະເໜີຂອງ

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ອວ່າຍທິນໃນມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ຫາ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ສຳລັບໂຄງການຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;

- ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຝ່າຍລະນາການອວ່າຍທິນ ໃນມູນຄ່າແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ລົງມາ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຈະຖືກອວ່າຍທິນເມື່ອ ມີ ສາເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ເປັນໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ ແຕ່ ງົບປະມານຍັງເຫຼືອສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ;
- ເປັນໂຄງການທີ່ມີການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທຶນຊຳລະຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໄດ້ປະກອບສ່ວນ ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ;
- ເປັນໂຄງການທີ່ຖືກໂຈະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 55 ຫຼື ຖືກຍົກເລີກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 57 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໂຄງການທີ່ຈະໄດ້ຮັບງົບປະມານເພີ່ມ ຈາກການອວ່າຍ ຕ້ອງແມ່ນໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ງົບປະມານທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງໃນປີນັ້ນ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັງລວມບັນດາໂຄງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ອວ່າຍ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ມີສິດໃນການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ ຝ່າຍລະນາການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ;

- ລັດຖະບານ ຝ່າຍລະນາການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະເພດ II ແລະ III ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະເພດ IV ແລະ V ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ IV ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;

- ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ V ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

2. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຈະຖືກຍົກເລີກ ເມື່ອມີສາເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໂຄງການ;

- ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ;

- ມີເຫດສຸດວິໄສ ເຮັດໃຫ້ໂຄງການບໍ່ສາມາດດຳເນີນຕໍ່ໄປໄດ້;

- ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແຕະຕ້ອງປຸງຊະນິຍະສະຖານ ຫຼື ວັດຖຸບູຮານ ຫຼື ໃນເຂດ ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ; ເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ;

- ດຳເນີນບໍ່ຖືກຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບການດ້ານຄວາມປອດໄພ;

- ມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ຫຼື ແຜນແມ່ບົດ;

- ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາໂຄງການ;

- ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັງລວມບັນດາໂຄງການທີ່ຖືກຍົກເລີກ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ 5

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 58 (ບັບປຸງ) ຜູ້ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ຜູ້ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
2. ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;
3. ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການ;
4. ທີ່ປຶກສາໂຄງການ;
5. ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ;
6. ຜູ້ສຳຫຼວດ ອອກແບບ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົກລົງກະກຽມໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;
3. ປະເມີນຜົນ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ;
4. ຮັບຮອງແຜນການປະມຸນ, ເອກະສານການປະມຸນ, ຜົນຂອງການປະມຸນ;
5. ຊີ້ນຳຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໄປຕາມແຜນດຳເນີນງານ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ;
6. ນຳສະເໜີກ່ຽວກັບການດັດແກ້, ໂຈະ, ອວ່າຍທຶນ ແລະ ຍົກເລີກ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54, 55, 56 ແລະ 57 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
7. ຈັດຕັ້ງການຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ໃນໄລຍະການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
8. ຊຳລະມູນຄ່າໂຄງການທີ່ໄດ້ເຮັດສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບເໝົາ;
9. ຍົກເລີກສັນຍາກັບຜູ້ຮັບເໝົາ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ;
10. ນຳໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
2. ປະສານສົມທົບກັບອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຂອງລັດ ແລະ ສະໜອງບັນດາຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ທີ່ປຶກສາ, ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການ;
3. ດຳເນີນການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ, ຈັດຕັ້ງປະມຸນໂຄງການ, ເຈລະຈາ ແລະ ເຮັດສັນຍາກັບທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ໂຄງການ;
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະບວນການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
5. ລາຍງານສະພາບການປະຕິບັດໂຄງການ ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການຢ່າງເປັນປະຈຳ ພ້ອມທັງສະເໜີບັນດາກົນໄກ, ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໂຄງການຕາມກຳນົດເວລາ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະຢັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;

6. ສະເໜີຢົກເລີກສັນຍາກັບທີ່ປຶກສາ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ໂຄງການໃນກໍລະນີທີ່ປຶກສາ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ນັ້ນ ລະເມີດສັນຍາ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ;

7. ນໍາໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 61 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ໂຄງການ

ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ໝາກຜົນ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງທີ່ປຶກສາໂຄງການ

ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;

2. ປະຕິເສດວຽກງານທີ່ບໍ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທາງດ້ານວິຊາການ, ເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບໂຄງການທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິບັດໂຄງການ ຢ່າງເປັນປະຈໍາ;

5. ລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ຮັບເງິນຄ່າບໍລິການຕາມສັນຍາ;

7. ນໍາໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ

ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ສໍາເລັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ກໍານົດເວລາໃນສັນຍາ;

2. ຮັບເງິນຄ່າໂຄງການທີ່ຕົນໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕາມສັນຍາ;

3. ປະຕິເສດຄໍາແນະນໍາຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ທີ່ປຶກສາໂຄງ ການທີ່ບໍ່ຖືກກັບມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການນັ້ນບໍ່ມີຄຸນນະພາບ;

4. ປົກປັກຮັກສາ ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ທີ່ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການຈັດຫາໃຫ້;

5. ຄໍ້າປະກັນສັນຍາ ແລະ ຄໍ້າປະກັນໂຄງການ;

6. ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງໂຄງການຄືນໃໝ່ດ້ວຍທຶນຂອງຕົນເອງ ໃນກໍລະນີທີ່ໂຄງການນັ້ນ ຫາກເປ ເພ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກໃນໄລຍະເວລາຄໍ້າປະກັນ;

7. ຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນໂຄງການດັ່ງກ່າວ ພາຍຫຼັງທີ່ສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາຄໍ້າປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ຕາມກົດໝາຍ;
8. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກໂຄງການທີ່ຕົນສ້າງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄວາມເສຍຫາຍນັ້ນຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນເຫດສຸດວິໄສ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ສຳຫຼວດ ອອກແບບ

ຜູ້ສຳຫຼວດ ອອກແບບ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກໂຄງການທີ່ຕົນສຳຫຼວດ ອອກແບບ ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຫຼື ຄິດໄລ່ບໍລິມາດວຽກຜິດພາດ;
2. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເອກະສານອອກແບບຂອງຕົນ ທີ່ມອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ, ແບບກຳສ້າງຜ່ອມດ້ວຍໃບປະເມີນລາຄາການກຳສ້າງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
4. ອະທິບາຍເອກະສານຕ່າງໆ ແລະ ແບບໂຄງການທີ່ພົວພັນກັບການສຳຫຼວດ ອອກແບບ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ໂຄງການ;
5. ປະຕິເສດຄຳແນະນຳ ຫຼື ຄຳສະເໜີຂໍປ່ຽນແບບກຳສ້າງ, ວັດສະດຸກຳສ້າງ ຫຼື ມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງໂຄງການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ ຫຼື ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ໂຄງການບໍ່ມີຄຸນນະພາບ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6

**ການກວດກາ, ກວດການ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ**

ມາດຕາ 65 ອົງການຮັບຜິດຊອບລາຍງານການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການຮັບຜິດຊອບລາຍງານການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ;
2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
3. ກະຊວງການເງິນ;
4. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 66 ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 67 ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ເຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ກະຊວງການເງິນ

ກະຊວງການເງິນ ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນແຕ່ລະງວດ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນທຳອິດຂອງງວດຕັດໄປ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນແຕ່ລະງວດ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນທຳອິດຂອງງວດຕັດໄປຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນແຕ່ລະງວດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຂັ້ນຂອງຕົນ ພ້ອມກັບຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້.

ໝວດທີ 7

ການມອບຮັບ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 71 ການມອບຮັບໂຄງການ

ເມື່ອໂຄງການປະຕິບັດສໍາເລັດແລ້ວ ກ່ອນການມອບຮັບຢ່າງເປັນທາງການນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາ ທາງດ້ານມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານໂຄງການ ແລະ ສັນຍາ ພ້ອມທັງດຳເນີນການປະເມີນຜົນໂຄງການ, ແນະນຳການນຳໃຊ້ ຫຼື ມີການທົດລອງນຳໃຊ້ໃນໄລຍະໜຶ່ງ ສໍາລັບບາງໂຄງການ.

ມາດຕາ 72 ການຊຳລະມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ປະຕິບັດສໍາເລັດ, ມີການກວດກາຢັ້ງຢືນທາງດ້ານມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕ້ອງຊຳລະມູນຄ່າໂຄງການນັ້ນ ຕາມສັນຍາ ແລະ ລະບຽບການເບີກຈ່າຍ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ການນຳໃຊ້ໂຄງການ ແລະ ການປະເມີນຜົນຫຼັງການນຳໃຊ້

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງມອບໂຄງການໃຫ້ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ວັດຖຸປະສົງຂອງໂຄງການ.

ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປະເພດ I, II, III ແລະ IV ພາຍຫຼັງນຳໃຊ້ໄດ້ ສອງ ຫາ ຫ້າປີ ຕ້ອງໄດ້ປະເມີນຜົນ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ປັບປຸງການສ້າງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໃນອະນາຄົດ.

ເນື້ອໃນການປະເມີນຜົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 74 ການບູລະນະຮັກສາໂຄງການ

ການບູລະນະຮັກສາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນ ພັນທະຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ຂອງຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການໃນການປົກປັກຮັກສາໂຄງການນັ້ນໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດລວມຢ່າງຍາວນານ.

ພາກທີ III

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນນອກແຜນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີເຫດສຸດວິໄສ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນເກີນມູນຄ່າ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນເກີນກຳນົດເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

4. ເອົາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການປະເມີນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
5. ດຳເນີນການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ບັນຈຸໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີການຍັ້ງຍືນແຫຼ່ງທຶນທີ່ແນ່ນອນເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
7. ຮັບ ແລະ ໃຫ້ສິນບິນ, ບັງຄັບນາບຊຸ່, ຕົວຍົວະຫຼອກຫຼວງ, ແອບອ້າງຊື່ຂອງຜູ້ມີສິດອຳນາດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການປະມຸນໂຄງການ;
8. ເຂົ້າແຊກແຊງໃນຂະບວນການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຕົນບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
9. ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງລັດຊຳລະໂຄງການໂດຍກົງທີ່ບໍ່ຜ່ານລະບົບງົບປະມານ;
10. ມີຜິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ຫ້າມ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາໂຄງການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ;
2. ກົດໝວງ, ແກ່ຍາວຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ອວ່າຍທຶນຈາກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ໄປໃສ່ໂຄງການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ເພີ່ມບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການໂດຍພາລະການ;
5. ອະນຸຍາດໃຫ້ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ໂຄງການດັດແປງບັນດາມາດຕະຖານເຕັກນິກໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກອົງການວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ແປງໂຄງການອອກເປັນໂຄງການຍ່ອຍ ເພື່ອໃຫ້ມູນຄ່າໂຄງການຕໍ່າລົງ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບົດສະເໜີໂຄງການ ເພື່ອເອົາເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ປະຈຳປີ;
7. ຮັບ ຫຼື ໃຫ້ສິນບິນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ມີຜິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ

ຫ້າມ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກົດໜ່ວງ ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
2. ຮັບ ຫຼື ໃຫ້ສິນບິນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ;
4. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການ

ຫ້າມ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໂຄງການ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່ຽນເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
2. ນຳເອົາຊັບສິນຂອງໂຄງການ ໄປຂາຍ, ຊວດຈຳ, ຄໍ້າປະກັນ ຫຼື ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງທີ່ຂັດກັບ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ;
3. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບທີ່ປຶກສາໂຄງການ

ຫ້າມ ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼົບຫຼີກໃນການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ຫຼື ຄຳແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ, ບໍລິຫານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ໃຫ້ຄຳປຶກສາທີ່ບິດເບືອນ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ;
3. ເມີນເສີຍໃນການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ດັດແປງບັນດາມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
5. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ຮັບໝ້າໂຄງການ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ;
7. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ຂາຍໂຄງການທີ່ຕົນປະມຸນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
9. ມີພິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ

ຫ້າມ ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເມີນເສີຍໃນການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
2. ດັດແປງບັນດາມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຫຼື ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
4. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຂາຍໂຄງການທີ່ຕົນປະມຸນໄດ້ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
6. ຮັບ ຫຼື ໃຫ້ສິນບິນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ IV

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 81 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ;
2. ການແກ້ໄຂທາງບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 82 ການປະນີປະນອມ ຫຼື ການໄກ່ເກ້ຍ

ຖ້າຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາກເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງມີສ່ວນພົວພັນກັບການລົງທຶນຂອງລັດແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງພະຍາຍາມແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນດ້ວຍການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະນີປະນອມກັນ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດນຳກັນ.

ມາດຕາ 83 ການແກ້ໄຂທາງບໍລິຫານ

ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ ເຊັ່ນ ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວລົງທຶນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍໃຫ້ຂະແໜງການແຜນ

ການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນຂອງຕົນເປັນ ຜູ້ແກ້ໄຂ. ໃນກໍລະນີຫາກບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 84 ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີບໍ່ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ຫຼື ໄກ່ເກ້ຍກັນຢູ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ ໄດ້ກໍ່ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດແກ້ໄຂ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີນຳກັນ.

ມາດຕາ 85 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຫາກເຫັນວ່າຕົນບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການລົງທຶນຂອງລັດໃນໂຄງການໃດໜຶ່ງແລ້ວ ກໍ່ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອທຳການ ຝິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 86 ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນໄລຍະລໍຖ້າການແກ້ໄຂ

ໃນໄລຍະລໍຖ້າການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ບັນດາການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວ ການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການ ຫຼື ອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການລົງທຶນຂອງລັດ.

ພາກທີ V

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 87 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລົງທຶນຂອງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວ ປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການແຜນການເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານໃນການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ສ້າງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ລົງທຶນຂອງລັດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນໃຈໃນການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ບໍ່ຜິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນສະເໜີມາ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 19, 33, 34 ແລະ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ;
6. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
7. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລະດົມ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຕໍ່ ລັດຖະບານຢ່າງປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 89 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນແຜນການ ແລະ ແຜນງານລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ພະແນກການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານວິຊາສະເພາະ ຂອງ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນ ຂອງລັດ ພ້ອມທັງເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນທີ່ຕັ້ງຢູ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ບໍ່ພິຈາລະນາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ ພະແນກການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ສະເໜີມາ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 19, 33, 34 ແລະ 35 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;

5. ເປັນເສນາທິການໃນການຄົ້ນຄວ້າ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດໃນໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ ຕາມ ແຕ່ລະກໍລະນີ;

6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

7. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນໍາໃຊ້ ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 90 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການແຜນການເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ຫ້ອງການແຜນການເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ;

2. ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ;

3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຕົນ;

4. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ມີ ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຍືນຍົງ;

5. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນຂອງລັດ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ,

ນະຄອນ ໃຫ້ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມ ການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 91 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມຕິດຕາມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ;
2. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 92 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງລັດ ນອກຈາກ ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາການລົງທຶນຂອງລັດ

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການກວດກາການລົງທຶນຂອງລັດ ມີ ສອງພາກສ່ວນ ຄື:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ການ ເງິນ ແລະ ຂະແໜງການວິຊາການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງ ການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 94 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກວດກາບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ

ນັ້ນ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖືກກັບເປົ້າໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ ຫຼື ບົດພັດທະນາ ໂຄງການ;

2. ຂະແໜງການການເງິນ ກວດກາການສະໜອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ຂອງລັດ;

3. ຂະແໜງການວິຊາການອື່ນ ກວດກາທາງດ້ານມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ, ການນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສະພາແຫ່ງຊາດ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໂຄງ ການລົງທຶນຂອງລັດ;

2. ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ໂຄງການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄປຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຢູ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງນັ້ນ;

3. ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ກວດກາການນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການເບີກຈ່າຍ ງົບປະມານ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

4. ອົງການກວດກາລັດ ກວດກາຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

5. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບ ເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ, ເຂົ້າຮ່ວມການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕົນ;

6. ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດ ກາການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາ ຊົນ;

7. ປະຊາຊົນ ຕິດຕາມ, ລາຍງານການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງຈະສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 96 ຮູບການ ການກວດກາ

ຮູບການ ການກວດກາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດ ເວລາ ອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ປີ;

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໂດຍ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງ, ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະ ການລົງທຶນຂອງລັດຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ;

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາເມື່ອຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ການ ຕົກລົງກວດການັ້ນ ແມ່ນດຳເນີນຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງ, ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນຂອງລັດ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ, ກວດກາດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ລົງກວດກາ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 97 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ສຳເລັດຕາມກຳນົດເວລາ, ປະຢັດລາຍຈ່າຍ, ຄຸ້ມຄອງທຶນບໍ່ ຮົ່ວໄຫຼ, ມີປະສິດທິຜົນສູງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 98 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ແລ້ວແຕ່ ກໍລະນີເວົ້າ ຫຼື ຫັນກ ເຊັ່ນ ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ, ລົງວິໄນ ແລະ ລົງໂທດທາງອາຍາພ້ອມທັງ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ.

ມາດຕາ 99 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ທ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນການກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກກ່າວ ເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 100 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມແລ້ວ ແຕ່ຫາກບໍ່ເຂັດຫຼາບ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 101 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ຜະນຶກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍເຈດຕະນາ ແຕ່ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກລົງວິໄນ ເປັນຕົ້ນ ການ ໂຈະການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຊົ່ວຄາວ, ສັບປ່ຽນໜ້າທີ່ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຜະນຶກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 102 ມາດຕະການທາງແຜ່ງ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ເນື່ອງຈາກການລົງທຶນ ຈະຕ້ອງໃຊ້ ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ.

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງ ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ຊັບສິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່, ບຸກຄົນອື່ນ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດ ໝາຍອື່ນ ທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ.

**ພາກທີ VII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 104 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 105 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບ ຫ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງ ວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 206 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16.12. 2016

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015);
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 032/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 048/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 7 ທັນວາ 2016.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ :

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍິງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 032 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17/11/16

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແລະ ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນ ດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຜູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 14/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
(ສະບັບປັບປຸງ)
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນ ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆ ຈາກລັດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່, ຂອງປະຊາຊົນ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນ ການວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນດ້ານຕ່າງໆ ແກ່ການລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໄດ້ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາເງິນທຶນ, ຊັບສິນ ທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອດຳ

ເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນ ຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

3. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4. ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈົດທະບຽນດຳເນີນ ທຸລະກິດ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;

5. ທຶນທີ່ເປັນຊັບສິນມິຕິວຕິນ ໝາຍເຖິງ ເງິນຕາ, ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;

6. ທຶນທີ່ເປັນຊັບສິນບໍ່ມິຕິວຕິນ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງບັນຍາ, ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນ ອະນາຄົດ, ສິດເຊົ່າ, ສິດທາງດ້ານການຄ້າ ແລະ ມູນຄ່າການສຳປະທານ;

7. ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ທຶນທີ່ເປັນຊັບສິນມິຕິວຕິນ ແລະ ທຶນເປັນຊັບສິນບໍ່ມິຕິວຕິນ ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ສາມາດນຳໄປເປັນຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ;

8. ສັນຍາສຳປະທານ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດ ໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາຍໃຕ້ບັນດາເງື່ອນໄຂສະເພາະຕາມສັນຍາ;

9. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;

10. ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ກົນຈັກ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍກົງເຂົ້າ ໃນການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ຕາມການອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າຂອງ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;

11. ການລົງທຶນທາງກົງ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ເຂົ້າດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫຼື ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

12. ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈົດທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ ຕ່າງປະເທດ;

13. ວັນລັດຖະການ ໝາຍເຖິງ ວັນເຮັດວຽກຕາມປະຕິທິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;

14. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອົງການຂອງລັດ ເພື່ອສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຢູ່ ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈໍາເປັນ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການໃຫ້ສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບ ລວມທັງການຮັບຮູ້, ການປົກປ້ອງກໍາມະສິດ ກ່ຽວກັບສິດນໍາໃຊ້, ສິດໄດ້ຮັບໜາກຜົນ, ສິດສືບທອດ, ສິດໂອນ ແລະ ສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ກົດໝາຍກໍານົດໄວ້.

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການ ແລະ ທຸກເຂດ ໃນທົ່ວປະເທດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ເຂດ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ, ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັດ ຍັງໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ສະເພາະຂະແໜງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດ ຢ່າງເໝາະສົມ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 5 (ບັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ, ເຂດ ແລະ ການຂະຫຍາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ສົມທົບແໜ້ນ ກັບການເພີ່ມທະວີ ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ຮັບປະກັນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ສະດວກ, ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ຮັບປະກັນການແຂ່ງຂັນທາງທຸລະກິດທີ່ເປັນທໍາ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງຊາດ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການລົງທຶນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ປະສົບການ ດ້ານການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫຼາດ, ການຄ້າ, ແຫຼ່ງທຶນ, ປະຕິບັດຕາມ ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ຊ່ວຍໜູນ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ;
2. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມເຂດ;
3. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານ ພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ

ກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ ແລະ ທັນສະໄໝ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈວິທະຍາສາດ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ການນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ພະລັງງານ;
2. ກະສິກຳສະອາດ, ປອດສານພິດ, ການຜະລິດແນວພັນພິດ, ແນວພັນສັດ, ການປູກພືດອຸດສາ ຫະກຳ, ການພັດທະນາປ່າໄມ້, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ, ກິດຈະການສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ;

3. ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຫັດຖະກຳ ທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເອກະລັກຂອງຊາດ;

4. ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວ ທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເປັນ ມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຍືນຍົງ;

5. ການສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງ ງານ, ສະຖາບັນ ຫຼື ສູນຝຶກວິຊາຊີບ, ຜະລິດອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ;

6. ສ້າງໂຮງໝໍທັນສະໄໝ, ໂຮງງານຜະລິດຢາ ແລະ ອຸປະກອນການແພດ, ການຜະລິດ ແລະ ປິ່ນປົວດ້ວຍຢາພື້ນເມືອງ;

7. ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ ແລະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເພື່ອ ແກ້ໄຂການສັນຈອນແອອັດໃນຕົວເມືອງ ແລະ ບ່ອນຢູ່ອາໄສ; ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮັບໃຊ້ໃຫ້ ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ, ບໍລິການ ທາງຜ່ານ ແລະ ເຊື່ອມ ໂຍງລະຫວ່າງ ປະເທດ;

8. ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະ ຊາຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງທະນາຄານ;

9. ສູນການຄ້າທັນສະໄໝທີ່ສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ ແລະ ຍີ່ຫໍ້ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງໂລກ, ສູນ ວາງສະແດງ ແລະ ຕະຫຼາດນັດ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ກະສິກຳ.

ການລົງທຶນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມມາດຕານີ້ ຕ້ອງມີ ມູນຄ່າຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຕື້ສອງຮ້ອຍລ້ານກີບ ຫຼື ມີການນຳໃຊ້ນັກວິຊາການລາວ ແຕ່ ສາມສິບ ຄົນ ຫຼື ມີ ການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວທີ່ມີສັນຍາແຮງງານ ຢ່າງຕໍ່າ ໜຶ່ງປີ ແຕ່ ຫ້າສິບ ຄົນ ຂຶ້ນໄປ.

ສຳລັບ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ຂະໜາດກາງ ທີ່ມີທຶນ ແລະ ແຮງງານ ຕໍ່າກວ່າຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນ ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີລະອຽດ ບັນດາກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບການ ສົ່ງເສີມ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມເຂດ

ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມເຂດ ກຳນົດເປັນ ສາມ ເຂດ ດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ເຂດທຸກຍາກ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ບໍ່ເອື້ອອຳນວຍ ແກ່ການລົງທຶນ;

ເຂດ 2: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເອື້ອອຳນວຍແກ່ການລົງທຶນ;

ເຂດ 3: ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດເຂດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ ໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະເວລາ ສິບ ປີ, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2, 3, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບຍົກເວັ້ນ ເພີ່ມອີກ ຫ້າ ປີ;

ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະເວລາ ສີ່ ປີ, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2, 3, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບຍົກເວັ້ນ ເພີ່ມອີກ ສາມ ປີ;

ໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃຫ້ນັບແຕ່ປີທີ່ວິສາຫະກິດ ມີລາຍຮັບທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ເຂດ 3: ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຕາມສັນຍາ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນລະອຽດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ, ນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນ ທີ່ບໍ່ສາມາດ ສະໜອງ ຫຼື ຜະລິດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອສ້າງເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອັດຕາ ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%); ສ່ວນການນຳເຂົ້າ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັສ, ນໍ້າມັນຫຼໍ່ສິ້ນ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ບໍລິຫານ ແລະ ວັດຖຸປະກອນອື່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ພາຫະນະກົນຈັກ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ.

2. ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນປະກອບ ທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ ຈະໄດ້ງົດເກັບພາສີ ໃນເວລານຳເຂົ້າ ແລະ ຍົກເວັ້ນພາສີ ໃນເວລາສິ່ງອອກ ແລະ ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອັດຕາ ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%);

3. ການນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເພື່ອຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສິ່ງອອກ ໃຫ້ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອັດຕາ ສູນ ສ່ວນຮ້ອຍ (0%).

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ບັນຊີລາຍການຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສິ່ງອອກ.

ມາດຕາ 13 ນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ດ້ວຍການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ນຳເອົາກຳໄລສຸດທິໄປລົງທຶນຕໍ່ ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນປີການບັນຊີຖັດໄປ ໜຶ່ງ ປີ ຕາມອັດຕາສ່ວນກຳໄລທີ່ນຳເອົາໄປລົງທຶນຕໍ່ ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການລົງທຶນຂອງຕົນ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີການຂາດທຶນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ສາມາດຍົກຍອດເງິນຂາດທຶນໃນປີ ໄປຫັກອອກຈາກກຳໄລຂອງປີການບັນຊີຖັດໄປ ພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ໂດຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວ ຍອດເງິນຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫຼືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ.

ສຳລັບ ການຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ແລະ/ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການ ດ້ວຍການລົງທຶນເພີ່ມ ກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະ ສິບ ປີ, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2, 3, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບຍົກເວັ້ນເພີ່ມອີກ ຫ້າ ປີ;

ເຂດ 2: ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນໄລຍະ ຫ້າ ປີ, ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2, 3, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບຍົກເວັ້ນເພີ່ມອີກ ສາມ ປີ;

ເຂດ 3: ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນ ມີ ສິດ ເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ແລະ ສາມາດ ໂອນສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ດິນໄດ້ຮັບສິດສຳປະທານ ໃນຂອບເຂດອາຍຸສຳປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອ, ພາຍຫຼັງ ໄດ້ລົງທຶນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າວຽກສຳເລັດ ຢ່າງນ້ອຍ ສີ່ສິບຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ (45%) ຂອງແຜນແມ່ບົດ ພັດທະນາໂຄງການ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຜູ້ລົງທຶນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ນອກເຂດສຳປະທານ ເພື່ອ ໃຊ້ສະເພາະປຸກສ້າງສຳນັກງານທ້ອງຖານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ຕາມກຳນົດເວລາຂອງການລົງທຶນ ດ້ວຍການຕົກລົງ ຂອງອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນຳ ໃຊ້ທີ່ດິນ.

ໝວດທີ 2

ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ

ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍດ້ານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
2. ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນອື່ນ.

ມາດຕາ 18 ນະໂຍບາຍດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເອກະ ພາບ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ສາມາດຕັດສິນໃຈລົງທຶນໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ຢູ່ ໃນທ້ອງຖານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສູນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເປັນຕົ້ນ ການໂຄສະນາຜ່ານລະບົບເວັບ ໄຊສ໌, ປຶ້ມຄູ່ມື, ວາລະສານ, ແຜ່ນພິບໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ສົນໃຈ, ສະຖານທູດ, ກົງສູນລາວ ຫຼື ທ້ອງຖານຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມາລົງທຶນ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍຈາກລັດຖະບານ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ທັນເວລາ, ປະກອບສ່ວນພັດທະນາຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ, ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ, ພັດທະນາສິມິແຮງງານລາວ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການຂໍ້ບັດອະນຸຍາດພັກເຊົາ ແລະ ວິຊາທຸລະກິດ ເຂົ້າ-ອອກ ຫຼາຍເທື່ອ ສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຂໍ້ວິຊາເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ລະຄັ້ງ ບໍ່ໃຫ້ ເກີນ ຫ້າ ປີ;

3. ກໍລະນີ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດເພີ່ມເຕີມ ໃນບາງຂະແໜງການ, ບາງເຂດນັ້ນ ລັດຖະບານນໍາສະເໜີຕໍ່ ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກໍານົດລະບຽບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນອື່ນສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອສະເໜີຂໍໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໃຫ້ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະ ຢັ້ງຢືນຕໍ່ຜົນງານການປະກອບສ່ວນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນຂອງຕົນ ພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍ ຫຼື ໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3 ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳ ແລະ ສິດສະເໝີພາບ ຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 23 ຮູບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ ຖືກເກັບເກນ, ບໍ່ຖືກຍຶດ ຫຼື ໂອນມາເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງທີ່ໄດ້ລົງທຶນ ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ໃນເວລາມອບໂອນ ແລະ ດ້ວຍວິທີການຊຳລະທີ່ຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 24 ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈິດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ III ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ

ການເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ ແມ່ນ ການດຳເນີນກິດຈະການການລົງທຶນ ຕາມຮູບການ, ປະເພດ ກິດຈະການ, ເງື່ອນໄຂ, ຂັ້ນຕອນ, ທຶນຈິດທະບຽນ ແລະ ການນຳເຂົ້າທຶນ.

ໝວດທີ 1 ຮູບການ ແລະ ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;

2. ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;
3. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ;
4. ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ;
5. ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ລັດຖະບານ ສາມາດເຂົ້າຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 27 ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜູ້ລົງທຶນ ຜູ້ດຽວ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ ໃນກິດຈະການ ຫຼື ໂຄງການ ໃດໜຶ່ງຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 28 ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນ ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບ ຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ສໍາລັບ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຮ່ວມລະຫວ່າງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ກັບນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ລວມທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໂດຍມີສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງ ສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫຼື ສາຂາຂຶ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ແຕ່ລະຝ່າຍຕໍ່ ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມລະບຽບການ ແລະ ຕ້ອງນຳໄປຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ ຂອງ ສປປ ລາວ ບ່ອນປະຕິບັດສັນຍາ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ

ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ແມ່ນ ການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ

ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງ ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ວິສາຫາກິດເອກະຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນ ກິດຈະການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່, ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການສາທາລະນະ.

ຂະແໜງການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການລົງທຶນໃນຮູບການ ການລົງທຶນຮ່ວມລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ກິດຈະການ ການລົງທຶນ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ;
2. ກິດຈະການ ການລົງທຶນສຳປະທານ.

ໝວດທີ 2

ກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ

ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນທົ່ວໄປ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການ ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ;
2. ກິດຈະການ ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນ ປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນ ການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການພິຈາລະນາໂດຍບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການອະນຸຍາດລົງທຶນຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ/ຫຼື ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ກິດຈະການ ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ກິດຈະການບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນ ບັນດາກິດຈະການເປີດກວ້າງການລົງທຶນທົ່ວໄປ ທີ່ສາມາດ ແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ່ 3

ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການ ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຜິຈາລະນາຕົກລົງ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາ ຜິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ການກຳນົດເວລາຜິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ພາຍໃນເວລາ ຊາວທ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ສອງ ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາບໍ່ເກີນ ແປດ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນເວລາດັ່ງກ່າວຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ;
3. ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນດີຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຜິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ;
4. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ພາຍໃນເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ.

ໃນກໍລະນີ ຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຂໍລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຕົກລົງ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນ ໃນກິດຈະການ ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການ ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງ ການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ຊຶ່ງບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ທີ່ນອນໃນກິດຈະການຕາມ ຂະແໜງການທີ່ສົ່ງເສີມ ພາຍຫຼັງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ, ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຖູດຽວ ເພື່ອຂໍໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 39 ການພິຈາລະນາຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ກຳນົດເວລາ ການພິຈາລະນາຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີ ຄວບຄຸມ ໃຫ້ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງ ແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 40 ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ບໍ່ຈຳກັດອາຍຸການລົງທຶນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ ໄດ້ກຳນົດອາຍຸການລົງທຶນໄວ້ໃນລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 4

ກິດຈະການ ການລົງທຶນສໍາປະທານ

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການ ການລົງທຶນສໍາປະທານ

ກິດຈະການ ການລົງທຶນສໍາປະທານ ແມ່ນ ກິດຈະການ ທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການສໍາປະ ທານຈາກລັດ ຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການສໍາປະທານທີ່ ດິນ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ ແຮ່, ການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການສໍາປະທານສາຍການບິນ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ອາຍຸການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ແມ່ນ ອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການ ລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ປັດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຕ່ສູງ ສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ.

ອາຍຸການລົງທຶນສໍາປະທານ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ຫຼື ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມຂອບເຂດສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 5

ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
2. ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດທາງດ້ານທຸລະກິດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນ ຫຼື ແຫຼ່ງທຶນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກສະຖາບັນການເງິນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
4. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ

ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
2. ປະຫວັດ ແລະ ປະສົບການ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ບໍລິສັດ, ບັດປະຈຳຕົວ, ໃບແຈ້ງໂທດ, ສໍາເນົາໜັງສືເດີນທາງ, ທະບຽນວິສາຫະກິດ ກໍລະນີເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
3. ສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດ;
4. ໃບມອບສິດໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າ ບັນດາຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ, ໃນກໍລະນີບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງສູງສຸດຂອງບໍລິສັດ;
5. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງກຳນົດເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ ຈຸດປະສົງການລົງທຶນ, ຄາດຄະເນມູນຄ່າການລົງທຶນ, ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ, ກຳນົດເວລາດໍາເນີນງານ, ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ, ຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານ, ຄວາມຕ້ອງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນລັດ, ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ຄາດຄະເນການແບ່ງຜົນປະໂຫຍດ, ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ, ເອກະສານຢັ້ງຢືນການສະໜັບສະໜູນທຶນ, ຂໍ້ສະເໜີດ້ານນະໂຍບາຍການລົງທຶນ;
6. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ;

7. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ຫຼື ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານ, ບົດລາຍງານຖານະການເງິນ ທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ສອງ ປີ ຫຼ້າສຸດ;
8. ກົດລະບຽບບໍລິສັດຕາມຮູບແບບທີ່ກຳນົດ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ, ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານ ຄົບຊຸດ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ.

ລາຍລະອຽດຂອງການປະກອບເອກະສານຄົບຊຸດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສຳປະທານ

ກຳນົດເວລາໃນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງ ການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ສອງວັນ ລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕອບ ຄືນ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ, ຖ້າບໍ່ມີຄຳຕອບພາຍໃນເວລາດັ່ງກ່າວຖືວ່າເປັນການເຫັນ ດີ;
3. ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການ ລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ ຕົກລົງດ້ານຫຼັກການ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ລັດຖະການ;
4. ພາຍຫຼັງ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໄດ້ຕົກລົງດ້ານຫຼັກການແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຂໍການ ຕົກລົງ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບ ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານລົງນາມ ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ຫຼັງຈາກ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄຳປະກັນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ແລະ ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສຶກສາຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ

ຕາມລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີເຫັນດີ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາ ສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ກ່ຽວກັບວັນເວລາ ທີ່ຈະເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ; ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກແຈ້ງການ, ຖ້າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ແຈ້ງຕອບ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າມາເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ຖືວ່າຜູ້ລົງທຶນສະລະສິດໃນການລົງທຶນ.

ພາຍຫຼັງເຊັນສັນຍາສໍາປະທານແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ພາຍໃນເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ລົງທຶນ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນເວລາ ສາມວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນມີການຕົກລົງ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກປ່ຽນແປງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ປ່ຽນແປງວັດຖຸປະສົງໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ທຶນຈິດທະບຽນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການທີ່ຕົກລົງອະນຸຍາດ ໃຫ້ລົງທຶນໃນກົດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕາມຂອບເຂດສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ການມອບສິດ ຫຼື ໂອນກົດຈະການ ຕາມສັນຍາສໍາປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານ ສາມາດມອບສິດ ຫຼື ໂອນກົດຈະການ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ໄດ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ປະຕິບັດຜັນທະດ້ານການເງິນ ແລະ ຜັນທະອື່ນ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໄລຍະການໄກ່ເກ່ຍ, ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ດໍາເນີນຄະດີ;
4. ບໍ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຖືກສານຕັດສິນເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ລົ້ມລະລາຍ.

ສໍາລັບກົດຈະການສໍາປະທານໃນ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່, ຜະລັງງານ, ທີ່ດິນ, ກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກໍລະນີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ມອບສິດ ຫຼື ໂອນຮຸ້ນ ຕາມສັນຍາ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕ້ອງນໍາໄປຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ ຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການປະຕິບັດຜັນທະອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ

ການ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ມີສິດໃນການຮັບຮອງ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜົນສະໜັບສະໜູນ ທຶນສົມທົບຂອງລັດ ຫຼາຍກວ່າ ຊາວຕີ້ ກົບຂຶ້ນໄປ ເຂົ້າຮ່ວມການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຮງງານຜະລິງງານນິວເຄຣນ;
3. ກິດຈະການກາຊີໂນ ແລະ ເກມກາຊີໂນ;
4. ການຕໍ່ອາຍຸສຳປະທານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
5. ກິດຈະການທີ່ພົວພັນກັບການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ;
6. ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການຫັນປ່ຽນແລວນ້ຳທຳມະຊາດ, ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ແຕ່ ຫ້າຮ້ອຍ ຄອບຄົວ ຂຶ້ນໄປ, ການສຳປະທານທີ່ດິນ ແຕ່ ສິບພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

7. ໂຄງການທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ.

ນອກຈາກ ໂຄງການ ຫຼື ບັນຫາ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ສິດໃນການຮັບຮອງ ຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ

ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ມີສິດໃນການຮັບຮອງ ກ່ຽວກັບກິດຈະການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມທີ່ບໍ່ສາມາດຜື້ນຜູ້ຄົນເອງໄດ້ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາລົງມາ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າປອກໂຫຼ້ນ ແຕ່ ສາມສິບ ຫາ ສອງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຜື້ນຜູ້ຄົນເອງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ ເຮັກຕາ ລົງມາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກຳນົດເວລາ ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ປີ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນລະດັບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ສຳລັບ ກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັບການສຳປະທານທີ່ດິນ, ຜະລິງງານໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 6

ທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ການນຳເຂົ້າທຶນ

ມາດຕາ 51 ທຶນຈົດທະບຽນກົດຈະການທົ່ວໄປ

ທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງວິສາຫະກິດໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ທຶນຈົດທະບຽນໃນກົດຈະການສຳປະທານ

ທຶນຈົດທະບຽນໃນກົດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ທຶນຈົດທະບຽນໃນກົດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງເປັນຊັບສິນ, ໃນຕະຫຼອດໄລຍະການດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ມູນຄ່າຊັບສິນຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດທຶນຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ ຕ້ອງນຳທຶນເຂົ້າມາຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງທຶນຈົດທະບຽນທັງໝົດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເຂົ້າທຶນ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເປັນ ເງິນ ແລະ/ຫຼື ວັດຖຸ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເຂົ້າທຶນ ທີ່ເປັນເງິນ ແລະ/ຫຼື ເປັນວັດຖຸ ຕ້ອງນຳເອກະສານມາຢັ້ງຢືນນຳ ທະນາຄານ ແຫ່ງສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າທຶນຈົດທະບຽນໃນກົດຈະການສຳປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກົດຈະການສຳປະທານ ຕ້ອງນຳທຶນຈົດທະບຽນເຂົ້າມາ ຕາມອັດຕາສ່ວນຕໍ່າສຸດ ດັ່ງນີ້:

1. ສາມສ່ວນຮ້ອຍ (3%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນຕໍ່າກວ່າສິບ ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ລົງມາ;
2. ສອງສ່ວນຮ້ອຍ (2%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ ສິບລ້ານ ຫາ ຫ້າຮ້ອຍລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ;
3. ໜຶ່ງຈຸດຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (1,5%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ສຳລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນຫຼາຍ ກວ່າ ຫ້າຮ້ອຍລ້ານ ຫາ ໜຶ່ງຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ;

4. ໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ (1%) ຂອງທຶນຈົດທະບຽນ ສໍາລັບໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າການລົງທຶນຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງ ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ.

ທຶນດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງນໍາເຂົ້າພາຍໃນກໍານົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ໃຫ້ນໍາເຂົ້າມາພາຍໃນ ສອງ ປີ.

ທຶນຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ສາມາດນໍາໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ໝວດທີ 7

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ ຫ້ອງການປະສານງານຕາງໜ້າໃຫ້ບໍລິສັດ ແມ່ ໃນການສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ ແລະ ຝົວພັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ ຕາງໜ້າພາຍ ໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສະເໜີຂອງບໍລິສັດເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແມ່ນ ເອກະສານຮັບຮູ້ສິດທິຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນດ້ານການ ລົງທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດ ເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນທຸລະກິດ.

ສໍາລັບຫຼັກການໃນການສ້າງຕັ້ງ, ການກໍານົດອາຍຸ ແລະ ທຶນສ້າງຕັ້ງ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໄດ້ ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IV

ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ເຂດທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສະເພາະ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ ການດຶງດູດການລົງທຶນທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ, ນໍາໃຊ້ນະວັດຕະກໍາ ໃນການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນ ຄ້າ, ການຜະລິດທີ່ສະອາດ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ ເພື່ອການພັດທະນາແບບ ຍືນຍົງ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ປະກອບມີ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ການອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການ, ການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຂສພ” ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ: Special Economic Zone "SEZ".

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍຫຼັງ ລັດຖະບານ ຕົກລົງສ້າງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດແລ້ວ ຈຶ່ງກຳນົດຮູບການລົງທຶນ ແລະ ຄັດເລືອກຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຕາມເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດແຈ້ງວັດຖຸປະສົງຂອງເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງ, ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ;
3. ກຳນົດອາຍຸສຳປະທານເຂດທີ່ຊັດເຈນ;
4. ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ;
5. ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ຈະແຈ້ງ;
6. ຜ່ານການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ;
7. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາຂອງ ລັດຖະບານ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
8. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດຕັ້ງຢູ່;
9. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ ຕາມກົດໝາຍ;

2. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ຕາມກົນໄກ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ

ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນ ອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າ ການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ ປີ.

ອາຍຸສຳປະທານທີ່ດິນເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດພິເສດ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາ ແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ລັດຖະບານ ບົນພື້ນຖານເງື່ອນໄຂຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາສຳປະ ທານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ນຳຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດສະເພາະ ດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສາມາດປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຫຼື ສັນຍາສຳປະທານ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
4. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ V

ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການສະເໜີອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຈະອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີເປົ້າໝາຍໂຄງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບບັນຊີການເງິນຄົນຫຼັງ ສອງປີ ຫຼ້າສຸດ ຈາກຂະແໜງການເງິນ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບເອກະລາດ;
3. ໄດ້ປະຕິບັດຜັນທະດ້ານການເງິນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕໍ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ;
4. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ຜົນທະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາເງິນ ແລະ ຊັບສິນອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ກັບຄືນປະເທດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜັນທະ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດ ທີ່ຕົນລົງທຶນຢູ່;
2. ນໍາເອົາຜົນກໍາໄລ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກັບຄືນປະເທດ;
3. ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ນະໂຍບາຍຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ຈ້າງແຮງງານລາວ ເພື່ອເຮັດວຽກຢູ່ວິສາຫະກິດຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ.

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີ ຜົນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ;
2. ລາຍງານດ້ານການເງິນ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ສາມາດນໍາທຶນ ແລະ ຊັບສິນກັບຄືນປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VI
ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ
ໝວດທີ 1
ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທຸກເຂດລົງທຶນທີ່ບໍ່ຫວງຫ້າມຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ລົງທຶນຕາມປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຂໍສຳປະທານໂຄງການນຳລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ລະ ກໍລະນີ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ;
4. ຂໍສຳປະທານສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດນຳລັດຖະບານ;
5. ຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ສາຂາຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
6. ຂໍປ່ຽນວັດຖຸປະສົງ ຫຼື ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນກໍລະນີທີ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຫາກບໍ່ ມີປະສິດທິຜົນ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ທີ່ໄດ້ມາຈາກ ການລົງທຶນຂອງຕົນ;
8. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດໃນດ້ານຕ່າງໆ ໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ;
9. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ການສຳປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະ ບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
10. ສຳລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ໃຫ້ສືບທອດ ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ ແລະ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ລວມທັງ ຕົກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ ຮັບສຳປະທານ, ມີສິດໂອນກຳມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
12. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
13. ຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນ ຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການ ລົງທຶນ;
14. ໄດ້ຮັບສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ

ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການໃນການລົງທຶນ;
2. ຈັດຫາ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນ;
3. ເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສະດວກໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ;
5. ດຳເນີນກອງປະຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການລົງທຶນ;
6. ມອບ ຫຼື ໂອນຮຸ້ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ;
7. ຫຼຸດ ຫຼື ເພີ່ມທຶນ ຂອງກິດຈະການການລົງທຶນ;
8. ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຄວບ, ໂຈະ, ຍຸບເລີກ ຫຼື ປ່ຽນຮູບແບບວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
9. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ

ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານກັບນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີ ກິດຈະການລົງທຶນຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳເຂົ້າຜູ້ອອກແຮງງານດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໜອງເກີນອັດຕາສ່ວນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ຜູ້ລົງທຶນມີສິດສະເໜີຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
2. ສັບຊ້ອນ, ຈັດວາງຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງວິສາຫະກິດຕົນ;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 70 ສິດໃນການຢູ່ອາໄສສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມ

ໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ. ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ.

ມາດຕາ 71 (ບັບປຸງ) ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ມີສິດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກໍາໄລຈາກການລົງທຶນ, ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນກໍາມະສິດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ ໃຫ້ລັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການໂອນຊັບສິນທີ່ເປັນທຶນ ແລະ/ຫຼື ເງິນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ທຶນທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ກໍາໄລ, ເງິນປັນຜິນ, ລາຍຮັບຈາກການໃຫ້ເຊົ່າລິຂະສິດ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລາຍຮັບຈາກການບໍລິການດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ດອກເບ້ຍ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນ ຈາກການລົງທຶນ;
3. ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍທຸລະກິດ, ຂາຍກິດຈະການ, ຍົກເລີກກິດຈະການທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ;
4. ເງິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຊໍາລະພາຍໃຕ້ສັນຍາໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງລວມທັງສັນຍາເງິນກູ້, ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກຜົນການຕັດສິນຈາກທຸກການໄກ່ແກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ການຕັດສິນຈາກສານ ທີ່ອາດພົວພັນ ຫຼື ບໍ່ພົວພັນກັບກິດຈະການ ການລົງທຶນ;
5. ເງິນຊົດເຊີຍ ຫຼື ເງິນຊໍາລະອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນການຮີບຊັບ ຫຼື ການຫັນເປັນຊັບສິນຂອງລັດ;
6. ລາຍໄດ້ ແລະ ເງິນຕອບແທນຂອງພະນັກງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ຖືກຈ້າງເຮັດວຽກຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ,

ໝວດທີ 2

ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 72 (ບັບປຸງ) ພັນທະຕໍ່ລັດ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີ ພັນທະຕໍ່ລັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ກໍສາມາດນໍາໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ເປັນຢ່າງດີກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຸລະກິດ;
4. ສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມີແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
5. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານ ຕິດຕາມ, ກວດກາໂຄງການລົງທຶນ;
6. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ປະຈໍາ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈໍາປີ ຕໍ່ທ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສັງຄົມ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີ ພັນທະດ້ານສັງຄົມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບອບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນໄພຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງກໍາມະບານ;
3. ເຄົາລົບ, ນັບຖືຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທໍາອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
4. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການນໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມທຸລະກິດພາຍໃນ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;
6. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານ ໃນວຽກງານພັດທະນາສັງຄົມ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີ ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ, ຖືສໍາຄັນການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

2. ໃນກໍລະນີ ເກີດບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນ ມີຜົນທະປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບດັ່ງກ່າວຢ່າງທັນການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດຜົນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ;
4. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VII

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ໝວດທີ 1

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແມ່ນ ຄະນະກຳມະການ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍ ລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຊຶ່ງຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລທ”.

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີ ສອງ ຂັ້ນ ຄື:

1. ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລທ.ສ”;
2. ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລທ.ຂ”.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;

9. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
12. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ.

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເປີດກອງປະຊຸມ ຢ່າງໜ້ອຍ ເດືອນລະ ສອງ ຄັ້ງ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຝຶຈາລະນາອະນຸຍາດ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜາບ, ປະສິດທິຜົນ;
3. ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;
5. ຝຶຈາລະນາ ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສົ່ງອອກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47, 86 ແລະ 88 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ. ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີກິດຈະການ ທີ່ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຝຶຈາລະນາ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
4. ຫົວໜ້າພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຄະນະ;
5. ຫົວໜ້າພະແນກ ການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຫົວໜ້າພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຫົວໜ້າພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຫົວໜ້າພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;
9. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຫົວໜ້າພະແນກ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຫົວໜ້າພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
12. ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ບ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ.

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ເປີດກອງປະຊຸມ ຢ່າງໜ້ອຍ ເດືອນລະ ສອງ ຄັ້ງ.

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ສຳປະທານ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ;
4. ພິຈາລະນາ ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ສຳປະທານ ຕາມຂັ້ນຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47, 86 ແລະ 88 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງ ເປັນປະຈຳ;

6. ຜົວຜົນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ;

7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ "ຫລປ" ແມ່ນ ຫ້ອງການປະຈຳການ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ການບໍລິການ ການລົງທຶນຜ່ານປະຕູດຽວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 84 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີ ສອງ ຂັ້ນ ຄື:

1. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ "ຫລປ.ສ";
2. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ "ຫລປ.ຂ".

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຕັ້ງຢູ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍມີຄະນະວິຊາການຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ແຕ່ລະກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ປະຈຳອົງການຂອງຕົນ ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງລັດຖະມົນຕີ ຂອງກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນແຂວງ ຕັ້ງຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍມີຄະນະວິຊາການຮັບຜິດຊອບ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ພະແນກການເງິນ, ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ແຕ່ລະພະແນກຂັ້ນແຂວງ ມີໜ້າທີ່ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ປະຈຳພະແນກຂອງຕົນ ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງ ຫົວໜ້າພະແນກກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເປັນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນສູນລວມການບໍລິການ ການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ, ສຳປະທານ ແລະ ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຫັນການ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນຜືນຖານການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ລວມສູນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສັງລວມຕີລາຄາປະເມີນຜົນສະພາບການລົງທຶນ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍຊື່ແຈງ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານລົງທຶນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ສຳປະທານ;
3. ສົ່ງເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການ ແລະ ທ່ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຂໍລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
5. ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການປະຈຳອາທິດ ເພື່ອພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
6. ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ, ທະບຽນອາກອນ,

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ໃບອະນຸຍາດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ພາຍຫຼັງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;

7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານເອກະສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ໂດຍປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳການປະກອບເອກະສານ ຕາມແບບຟິມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເອກະ ສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ;

9. ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນສັນຍາສຳປະທານ, ໃບອະນຸຍາດ ລົງທຶນ, ການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຕິດພັນກັບການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດກິດຈະການໃນບັນຊີ ຄວບຄຸມ;

10. ຮັບ ແລະ ບໍລິການຄຳຮ້ອງຂໍວິຊາ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດອະນຸຍາດຝັກເຊົາ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍ ຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ ແລະ ແຮງງານຕ່າງປະເທດ;

11. ຮັບຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຝຶຈາລະນາແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ;

12. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຂໍ້ສະເໜີ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

13. ໃຫ້ບໍລິການດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານລົງທຶນແກ່ນັກລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

14. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການລົງທຶນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

15. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ;

16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ພາກທີ VIII

ການໂຈະ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ໂດຍອົງການທີ່ອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ອອກທະ ບຽນວິສາຫະກິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍ້ອນບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການໂຈະການລົງທຶນ

ການໂຈະຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ: ອົງການທີ່ອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປະສານງານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາປະເມີນຜົນກ່ອນການພິຈາລະນາອະນຸຍາດໃຫ້ໂຈະ.

ການໂຈະຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ: ອົງການທີ່ອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ, ປົກສາຫາລື ແລະ ແຈ້ງເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໂດຍມີກຳນົດເວລາ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຖືກສັ່ງໃຫ້ໂຈະ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະຖືກຍົກເລີກ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອີກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫຼື ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
 2. ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 86 ວັກສອງ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
 3. ບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 4. ມີຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ ໃຫ້ຍົກເລີກການລົງທຶນ;
 5. ມີການລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍ;
- ໃນກໍລະນີມີການຍົກເລີກການລົງທຶນ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພົ້ນຈາກພັນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ລັດ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ຂັ້ນຕອນການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ຂັ້ນຕອນການຍົກເລີກການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ອະນຸຍາດ ເປັນຜູ້ອອກໜັງສືແຈ້ງຍົກເລີກການລົງທຶນ;
2. ໃຫ້ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ລັດ ແລະ ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ການລົງທຶນ ຈະສິ້ນສຸດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸການລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ;
2. ມີການຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກການລົງທຶນຕາມມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ໄດ້ດຳເນີນການຍຸບເລີກວິສາຫະກິດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
4. ຍົກເລີກ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຄູ່ສັນຍາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໃຫ້ຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການການລົງທຶນ.

ພາກທີ IX

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 90 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸຍາດ, ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ຫວງຫ້າມ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຂັດຂວາງການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຮູບການ;
3. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ

ຫ້າມພະນັກງານ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຮັບສິນບິນຈາກຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການລົງທຶນ;
4. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
5. ແກ່ຍາວເວລາ ຫຼື ກົດໜ່ວງການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 92 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມ ຜູ້ລົງທຶນ ມີ ຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຜະນົກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຜະນົກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາ ຊຶ່ງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຊື່-ຂາຍ ທີ່ດິນ, ຍົກເວັ້ນການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ;
4. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດຜັນທະ, ເຊື່ອງອໍາ, ປິດບັງລາຍຮັບ, ກໍາໄລ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງການກະທໍາຜິດທີ່ຕິດຜັນກັບການເສຍພາສີ, ອາກອນ;
5. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜະນົກງານຂອງລັດ;
6. ກະທໍາ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວໃດໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທໍາຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ຂອງຊາດ;
7. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ X

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ສາມາດດໍາເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງດໍາເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນໍາກັນໂດຍສັນຕິວິທີ, ປະນີປະນອມກັນ ຫຼື ໂດຍຜ່ານຄົນກາງ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ເປັນທໍາ.

ມາດຕາ 95 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີ ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີ ຫຼື ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດສະເໜີຂໍ້

ຂັດແຍ່ງ ຜ່ານຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 96 (ບັບປຸງ) ການແກ້ໄຂໂດຍ ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື

ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ສອງຝ່າຍຕົກລົງນຳກັນໃນສັນຍາ.

ສປປ ລາວ ຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະພິຈາລະນາຢັ້ງຢືນຄຳຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງຖືສັນຊາດຂອງປະເທດ ທີ່ເປັນພາຄີຂອງສິນທິສັນຍານິວຢອກ ປີ 1958 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮູ້ ແລະ ບັງຄັບປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ;
2. ບໍ່ຂັດກັບລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍທີ່ມີພັນທະໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ມີຊັບສິນ, ກິດຈະການ, ຮຸ້ນ, ເງິນຝາກ ຫຼື ຊັບສິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ,

ພາຍຫຼັງຄຳຕັດສິນຂອງກຳມະການຕັດສິນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກສານປະຊາຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ກໍໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ສຳລັບ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສອງຝ່າຍທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 97 (ບັບປຸງ) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

ໃນກໍລະນີ ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ. ເມື່ອມີຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ໃຫ້ມີຜົນສັກສິດບັງຄັບປະຕິບັດຕໍ່ຄູ່ກໍລະນີ.

ພາກທີ XI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການ ການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບ ການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ ຕ່າງປະເທດ;
2. ສ້າງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ບັນດາແບບຟິມ ທີ່ພົວພັນກັບການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
3. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ເຈລະຈາສັນຍາສຳ ປະທານ ແລະ ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານລົງນາມໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ການ ລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ແລະ ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
6. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງ ເສີມການລົງທຶນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກົດຈະການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ບັນດາໂຄງການ, ກົດຈະການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ທີ່ໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
8. ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
11. ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

1. ຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
3. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ເຈລະຈາສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ຕາງໜ້າໃຫ້ແຂວງລົງນາມໃນສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕາມການມອບໝາຍ;
4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ, ກິດຈະການ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີ ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການການລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕໍ່ ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຄ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງທ້ອງຖານ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

1. ຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ, ກິດຈະການ ລວມທັງການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະ ຄອນ ຂອງຕົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະໜັບສະໜູນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ລວມທັງກິດຈະການການລົງທຶນຕ່າງໆ ຢູ່ໃນເມືອງ, ເທດ ສະບານ, ນະຄອນ;
7. ສະເໜີການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 100 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

1. ຄົ້ນຄວ້າທິດທາງ, ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ການສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດ ພ້ອມທັງເປັນ ເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍທິດທາງ ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ຄຸ້ມຄອງການມີຕົວຕົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຂອງທຸກປະເພດວິສາຫະກິດ ໃນຂັ້ນຄຸ້ມ ຄອງຂອງຕົນ ນັບແຕ່ຂອດສ້າງຕັ້ງໄປຈົນເຖິງຂອດຍຸບເລີກ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ວິສາຫະກິດທີ່ ລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ບໍລິການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃນທຸກກິດຈະການ;
5. ຮັບຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ສາຂາ ວິສາຫະກິດຕ່າງປະເທດ;

6. ຮັບຄໍາຮ້ອງປ່ຽນແປງເນື້ອໃນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ຍົກເວັ້ນການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດກິດຈະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

7. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;

8. ເກັບກຳ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບໍລິການສະໜອງຂໍ້ມູນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເທິງ ແລະ ສາທາລະນະຊົນ;

9. ແຈ້ງເຊີນວິສາຫະກິດເຂົ້າພົບ ເພື່ອອະທິບາຍເຫດຜົນ ຫຼື ແນະນຳຕັກເຕືອນ ກ່ຽວກັບການ ດຳ ເນີນທຸລະກິດ;

10. ສັ່ງໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງ ຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

11. ຖອນທະບຽນວິສາຫະກິດຖາວອນ ຫຼື ລຶບຊື່ວິສາຫະກິດອອກຈາກບັນຊີທະບຽນວິສາຫະ ກິດ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະ ກິດ;

12. ສັ່ງໃຫ້ປ່ຽນແປງ ໂຈະ ຫຼື ລຶບລ້າງທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນ ວິສາຫະກິດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ການ ສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດ;

2. ຄຸ້ມຄອງການມີຕົວຕົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຂອງທຸກປະເພດວິສາຫະກິດ ນັບແຕ່ຂອດ ສ້າງຕັ້ງໄປຈົນເຖິງຂອດຍຸບເລີກ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ວິສາຫະກິດທີ່ ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

4. ບໍລິການຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃນທຸກກິດຈະການ;

5. ຮັບຄໍາຮ້ອງແຈ້ງຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ;

6. ຮັບຄໍາຮ້ອງປ່ຽນແປງເນື້ອໃນທະບຽນວິສາຫະກິດ;

7. ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

8. ເກັບກຳ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບໍລິການສະໜອງຂໍ້ມູນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເທິງ ແລະ ສາທາລະນະຊົນ;

9. ແຈ້ງເຊີນວິສາຫະກິດເຂົ້າຝົບ ເພື່ອອະທິບາຍເຫດຜົນ ຫຼື ແນະນຳຕັກເຕືອນ ກ່ຽວກັບການ ດຳເນີນທຸລະກິດ;

10. ສັ່ງໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

11. ຖອນທະບຽນວິສາຫະກິດຖາວອນ ຫຼື ລົບຊື່ວິສາຫະກິດອອກຈາກບັນຊີທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

12. ສັ່ງໃຫ້ປ່ຽນແປງ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດຂັ້ນເມືອງ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕໍ່ ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຄ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ການສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດ;

2. ຄຸ້ມຄອງການມີຕົວຕົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດຂອງທຸກປະເພດວິສາຫະກິດ ນັບແຕ່ຂອດສ້າງຕັ້ງໄປຈົນເຖິງຂອດຍຸບເລີກ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕໍ່ວິສາຫະກິດທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

4. ບໍລິການຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃນທຸກກິດຈະການ;

5. ຮັບຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ;

6. ຮັບຄຳຮ້ອງປ່ຽນແປງເນື້ອໃນທະບຽນວິສາຫະກິດ;

7. ເກັບກຳ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບໍລິການສະໜອງຂໍ້ມູນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເທິງ ແລະ ສາທາລະນະຊົນ;

8. ແຈ້ງເຊີນວິສາຫະກິດເຂົ້າຝົບ ເພື່ອອະທິບາຍເຫດຜົນ ຫຼື ແນະນຳຕັກເຕືອນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ;

9. ສັງໂຈະການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຖາວອນ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

10. ຖອນທະບຽນວິສາຫະກິດຖາວອນ ຫຼື ລົບຊື່ວິສາຫະກິດອອກຈາກບັນຊີທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕໍ່ວິສາຫະກິດໃນຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;

11. ສັງໃຫ້ປ່ຽນແປງ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດຂັ້ນຂອງຕົນ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 101 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂະແໜງການການເງິນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງການເງິນ

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ການຂໍອະນຸຍາດ ການລົງທຶນ, ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ ແລະ ການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນສັນຍາ;

3. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຂອງຂະແໜງການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ນັກລົງທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການການລົງທຶນ, ພ້ອມທັງຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້;

5. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

6. ສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ການລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ; ບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

7. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
9. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕໍ່ ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຂະແໜງການເງິນທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາ, ປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ການຂໍອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ ແລະ ປ່ຽນແປງເນື້ອໃນສັນຍາ;
3. ຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ນັກລົງທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກົດຈະການການລົງທຶນ, ພ້ອມທັງຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ພະແນກການ, ອົງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກົດຈະການລົງທຶນ;
6. ສະເໜີພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກົດຈະການ ການລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ; ບໍ່ເສຍຜົນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຜົນທະການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
9. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຄ. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການການເງິນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຂະແໜງ ການການເງິນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

2. ແນະນຳ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການການເງິນ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

3. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການການ ລົງທຶນ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຂອງຕົນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການການລົງທຶນ;

5. ສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ປະ ຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ, ບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະດ້ານການເງິນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

6. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;

7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະ ບຽບການ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 102 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຊັບ ພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າ ທີ່ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຂັ້ນກະຊວງ

1. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ບຽບການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;

2. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການເງິນ ໃນການສ້າງແຜນການດຶງດູດການລົງທຶນທີ່ຝັ່ງພັນກັບຂະແໜງການຕົນ;

3. ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

4. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດ ໝາຍ, ລະບຽບການ, ແບບຟິມ, ມາດຕະຖານ, ຂັ້ນຕອນ, ເຕັກນິກ ພ້ອມທັງປະກາດໃຊ້ແບບຟິມ ແລະ ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ. ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ແລະ ການປະຕິບັດສັນຍາການ ລົງທຶນ ໃນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກຂະແໜງການຕົນ;

5. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການ ລວມທັງການແກ້ໄຂຂໍ້ສະເໜີ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະ ການລົງທຶນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄວາມເຫັນຕໍ່ການລົງທຶນ ທີ່ຝັ່ງພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

7. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຜະນົກງານ ໃນຂະແໜງການຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;

8. ຝັ່ງພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;

9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລົງທຶນ ຕໍ່ກະຊວງແຜນ ການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ຂັ້ນ ແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ

1. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ບຽບການ ກ່ຽວກັບການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

2. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ການເງິນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນການສ້າງແຜນການດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ຝັ່ງພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ຮັບຜິດຊອບ;

3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດຳເນີນການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕາມຂອບເຂດ ສິດຂອງຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;

4. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການ ລວມທັງການແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄວາມເຫັນຕໍ່ການລົງທຶນ ທີ່ຜົວຜັນກັບຂະແໜງການຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຜະນົງງານ ໃນຂະແໜງການຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
7. ຜົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຕາມການຕົກລົງຂອງຂັ້ນເທິງ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລົງທຶນ ຕໍ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ມາດຕາ 103 (ບັບປຸງ) ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 98 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 104 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການການລົງທຶນ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ຈາກອົງການກວດກາວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 103 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເນື້ອໃນການກວດກາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການປະຕິບັດສັນຍາການລົງທຶນ;

2. ກວດກາການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;

3. ກວດກາ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ;

4. ກວດກາ ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານ;

5. ກວດກາ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການກວດກາວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີສິດສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພິຈາລະນາ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 105 (ບັບປຸງ) ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ຄັ້ງ ຕໍ່ປີ ໂດຍແມ່ນຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງນ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດຳເນີນການກວດກາ ດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ XII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 106 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຶງດູດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 107 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XIII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 108 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 109 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບ ຫ້າ ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2009.

ຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບເກົ່າ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ວິສາຫະກິດ ຫາກມີຈຸດປະສົງ ຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ວັນ ຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ສະເໜີປະຕິບັດ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກ 116/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 22. 6. 2017

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 (ສະບັບປັບປຸງປີ 2015);
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 011/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 016/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 09 ມິຖຸນາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 011/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 / 05 / 17

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນປ່າຍຂອງ ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.
- ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາກໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 24 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຢ່າງເປັນລະບົບ, ທັນສະໄໝ, ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຂໍ້ມູນສະຖິຕິຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ທັນເວລາ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ສາມາດເປັນປ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການກຳນົດທິດທາງ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄາດໝາຍລວມ ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງສາປະເທດຊາດໃຫ້ມັ່ງຄັ້ງ, ເຂັ້ມແຂງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ສະຖິຕິ

ສະຖິຕິ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຕົວເລກ ທີ່ສ່ອງແສງສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຂອງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັງຄົມ, ສະພາບແວດລ້ອມຂອງການດຳເນີນງານ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກ ການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການສຳພາດ, ການເກັບກຳ, ການສັງລວມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການວິໄຈ ແລະ ການວິເຄາະ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ** ໝາຍເຖິງ ການສັງລວມສະຖິຕິໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍມີຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ, ແຜນດຳເນີນງານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

2. **ສະຖິຕິທາງການ** ໝາຍເຖິງ ສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການເກັບກຳ, ການສັງລວມ, ການຄິດໄລ່, ການປຸງແຕ່ງ, ການວິໄຈ ແລະ ການວິເຄາະ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

3. **ວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ, ຄວາມກວ້າງຂວາງ ແລະ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວ ໃນດ້ານວິທີການ, ຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ບົນພື້ນຖານນິຍາມ, ແນວຄວາມຄິດ, ຄູ່ມືແນະນຳ, ມາດຕະຖານສາກົນ, ປຶ້ມຫຼັກສູດວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ທີ່ສາກົນ ວາງອອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. **ການວິເຄາະ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການໄຈ້ແຍກ, ການກວດກາ, ການກັ່ນຕອງ; ການສຶກສາອົງປະກອບຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ອະທິບາຍໄດ້ຄວາມເປັນຈິງ, ສາຍພົວພັນ, ຄຸນລັກສະນະຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຕົວເລກສະຖິຕິ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາບັນຫາອື່ນໆໄດ້;

5. **ການວິໄຈ** ໝາຍເຖິງ ວິທີການໃດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ເພື່ອການຊອກຫາສາເຫດ ຫຼື ທີ່ມາຂອງບັນຫາຢ່າງມີຂັ້ນຕອນ, ເປັນລະບົບລະບຽບ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງ;

6. **ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານວິຊາການ** ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ;

7. **ການສຳຫຼວດສະຖິຕິ** ໝາຍເຖິງ ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຫຼື ຕົວເລກທີ່ຕ້ອງການ ໂດຍນຳໃຊ້ຄຳຖາມ ຫຼື ແບບສອບຖາມ ເພື່ອສຳພາດຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນແບບທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ແລະ ໄລຍະເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງເປັນເອກະພາບກັນ ໃນແຕ່ລະການສຳຫຼວດ;

8. **ການລາຍງານບໍລິຫານ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳ, ການສັງລວມ ແລະ ການລາຍງານ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

9. **ຕົວຊີ້ບອກ** ໝາຍເຖິງ ຕົວເລກສະຖິຕິ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການວັດແທກ ຂະໜາດ, ການປະເມີນການປ່ຽນແປງໃນການພັດທະນາທີ່ພົວພັນກັບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ເຫດການໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາ ແລະ ໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ;

10. **ຂໍ້ມູນດິບ** ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ມູນ, ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ຕົວເລກ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຜ່ານຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ;

11. **ຖານຂໍ້ມູນ** ໝາຍເຖິງ ຊຸດຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ຫຼາຍວິທີ;

12. **ປິຖານ** ໝາຍເຖິງ ປີທີ່ເປັນຈຸດປຽບທຽບ ຫຼື ບ່ອນອີງ ສໍາລັບການວັດແທກລະດັບການປ່ຽນແປງໃດໜຶ່ງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

13. **ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງລັດ ທີ່ດໍາເນີນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທໍາ-ສັງຄົມ ທີ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ແລະ ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ;

14. **ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກໍາສະຖິຕິບັນຊີຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ ທີ່ມີການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ລວມທັງຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຊຶ່ງມີການບັນທຶກຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ;

15. **ສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກໍາສະຖິຕິ, ການສັງລວມປະຈໍາປີ ຕາມການລາຍງານບໍລິຫານ ເພື່ອສ້າງເປັນບັນຊີ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ;

16. **ການຜະລິດສະຖິຕິ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນ ການເກັບກໍາ, ການສັງລວມ, ການຄິດໄລ່, ການປຸງແຕ່ງ, ການວິໄຈ, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ການແປຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຈາກການສໍາຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ;

17. **ການປຸງແຕ່ງສະຖິຕິ** ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນໜຶ່ງ ຂອງການຜະລິດສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຄວາມສອດຄ່ອງ ຫຼື ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຂໍ້ມູນ, ການໃສ່ລະຫັດສາລະບານ, ການຈັດລຽງລໍາດັບ, ການຈັດໝວດ, ການຈັດກຸ່ມ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ;

18. **ຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ** ໝາຍເຖິງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ບ້ານ;

19. **ການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ** ໝາຍເຖິງ ການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ ຊຶ່ງມີການບັນທຶກຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ;

20. **ລະບົບລະຫັດສາລະບານ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດແບ່ງຂໍ້ມູນສະຖິຕິອອກເປັນ ພາກ, ຂະແໜງ, ໝວດ, ໝູ່, ກຸ່ມ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານຂອງສາກົນ ຊຶ່ງນໍາໃຊ້ລະຫັດທີ່ເປັນຕົວເລກ ຫຼື ຕົວອັກສອນໃນການກໍານົດ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

21. **ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຈາກຕົວແທນຂອງຈໍານວນປະຊາກອນທັງໝົດຂອງຊາດ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຈຸດປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດນັ້ນ;

22. **ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຂະແໜງການ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຈາກຕົວແທນຂອງຈໍານວນປະຊາກອນທັງໝົດຂອງຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດນັ້ນ;

23. ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຈາກຕົວແທນ ຂອງຈຳນວນປະຊາກອນທັງໝົດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມຈຸດ ປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດນັ້ນ;

24. ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ໝາຍເຖິງ ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະກອນ ຊຶ່ງ ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນໃນການດໍາເນີນການສໍາຫຼວດໃດໜຶ່ງ;

25. ນັກກວດກາ ໝາຍເຖິງ ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະກອນ ຊຶ່ງໄດ້ ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ກວດກາຂໍ້ມູນ, ຕົວເລກທີ່ນັກເດີນສໍາຫຼວດເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມໄດ້;

26. ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ;

27. ຄົວເຮືອນ ໝາຍເຖິງ ເຮືອນທີ່ມີບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ຊຶ່ງມີການກິນຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະ ດໍາເນີນ ກິດຈະກຳປະຈຳວັນຮ່ວມກັນເປັນປະຈຳ; ຄົວເຮືອນໜຶ່ງປະກອບມີ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄອບຄົວ ທີ່ມີ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສໍາມະໂນຄົວ;

28. ການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ ໝາຍເຖິງ ລະບົບການບັນທຶກຂໍ້ມູນພົນລະເມືອງ ແລະ ຜູ້ຢູ່ ອາໄສທັງໝົດ ລວມທັງການເກີດ, ການຕາຍ, ການແຕ່ງດອງ, ການຢ່າຮ້າງ, ການຮັບເອົາເດັກເປັນ ລູກລ້ຽງ ແລະ ອື່ນໆ;

29. ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນທຸກໆດ້ານຂອງສະພາບການດຳລົງຊີວິດ ເຊັ່ນ ຄວາມ ແຕກຕ່າງກັນດ້ານ ການເຂົ້າເຖິງ, ການໃຫ້ໂອກາດ, ການສະໜອງ, ການໃຫ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມ ສໍາຄັນຕ່າງໆ;

30. ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ມູນທີ່ ປອມແປງ, ບິດເບືອນ ຈາກສະພາບຄວາມ ເປັນຈິງ ຫຼື ສ້າງຂໍ້ມູນຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ມີແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອ້າງອີງທີ່ຖືກຕ້ອງ;

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິດ້ວຍການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການສະໜອງງົບປະມານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານສະຖິຕິ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງວຽກງານສະຖິຕິ;

ລັດ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນ ສະຕິປັນຍາ, ວັດຖຸປະກອນ, ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະ ເທດ ສາມາດຮຽນຮູ້, ເຂົ້າໃຈວຽກງານສະຖິຕິ ແລະ ເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ທັນສະພາບການ.

ມາດຕາ 5 (ບັບປຸງ) ຫຼັກການຜື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຕ້ອງດຳເນີນບົນຫຼັກການຜື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານວິຊາການໃນການຜະລິດ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ພາວະວິໄສ, ຊັດເຈນ, ຄົບຊຸດ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບ ຂອງບັນດາຕົວຊີ້ບອກ, ລະບອບວິທີການຄິດໄລ່, ລະບົບຕາຕະລາງເກັບກຳ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ, ລະບົບລະຫັດສາລະບານ, ໄລຍະເວລາການລາຍງານ ໂດຍໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ ສະຖິຕິແຍກເພດ;
4. ຮັບປະກັນການເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບ ວິທີການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ;
5. ຮັບປະກັນສິດສະເໝີພາບ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປະກາດໃຊ້, ສາຍພົວພັນລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳລົງຊີວິດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຜະລິດ, ການສະໜອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິໃນ ສປປ ລາວ ຍົກເວັ້ນການເຜີຍແຜ່, ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ສະຖິຕິ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 7 (ບັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ແລະ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ, ເຕັກນິກ, ເຊື່ອມໂຍງການນຳໃຊ້ວິທີວິທະຍາດ້ານສະຖິຕິ, ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II ປະເພດສະຖິຕິ

ມາດຕາ 8 ປະເພດສະຖິຕິ

ສະຖິຕິ ແບ່ງອອກເປັນ ສີ່ ປະເພດຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖິຕິເສດຖະກິດ;
2. ສະຖິຕິສັງຄົມ;
3. ສະຖິຕິສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ;
4. ສະຖິຕິຄວາມໝັ້ນຄົງ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ສະຖິຕິເສດຖະກິດ

ສະຖິຕິເສດຖະກິດ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ ກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງ, ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ການກໍ່ສ້າງ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ການລົງທຶນ, ການເງິນ, ເງິນຕາ ແລະ ການປະກັນໄພ, ທະນາຄານ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການບັນຊີແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖິຕິອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງກັບເສດຖະກິດ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຕົວຊີ້ບອກຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ສະຖິຕິສັງຄົມ

ສະຖິຕິສັງຄົມ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິກ່ຽວກັບສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມ ກ່ຽວກັບພົນລະເມືອງ, ຊົນເຜົ່າ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ແຮງງານ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຜູ້ພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງ, ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ, ຄວາມທຸກຍາກ, ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ການປະກັນສັງຄົມ, ສະຖິຕິທີ່ຢູ່ອາໄສ, ກິລາ-ກາຍະກຳ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ອຸປະຕິເຫດ, ຄະດີ; ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ, ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ; ສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ ກ່ຽວກັບ ການເກີດ, ການຕາຍ, ການແຕ່ງດອງ, ການຢ່າຮ້າງ, ການຮັບເອົາເດັກເປັນລູກລ້ຽງ ແລະ ສະຖິຕິອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງກັບສັງຄົມ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຕົວຊີ້ບອກຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ສະຖິຕິສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

ສະຖິຕິສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງການພັດທະນາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ກ່ຽວກັບພູມິປະເທດ, ທໍລະນີສາດ, ທີ່ດິນ, ແຮ່ທາດ, ອຸຕຸນິຍົມ, ອຸທິກກະສາດ, ໄຜພິບັດ, ມົນລະພິດ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ສານເຄມີ ແລະ ການບຳບັດ, ການສ້າງຄວາມສົມດູນ ລະຫວ່າງສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະ

ຊາດ, ມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນາ ແລະ ສະຖິຕິອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບຕົວຊີ້ບອກຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ສະຖິຕິຄວາມໝັ້ນຄົງ

ສະຖິຕິຄວາມໝັ້ນຄົງ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ສະຖິຕິການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ສະຖິຕິການຄ້າມະນຸດ.

ພາກທີ III

ການສ້າງສະຖິຕິ

ມາດຕາ 13 ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນຂອງການສ້າງສະຖິຕິ

ການສ້າງສະຖິຕິ ແມ່ນ ການກຳນົດ ແລະ ການຜະລິດສະຖິຕິທີ່ດຳເນີນຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຄົບຖ້ວນ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການສ້າງ ແລະ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ວິທີການໃນການສ້າງສະຖິຕິ

ວິທີການໃນການສ້າງສະຖິຕິ ທີ່ເປັນທາງການ ມີ ວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳຫຼວດ;
2. ການລາຍງານບໍລິຫານ;
3. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ;
4. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ.

ໝວດທີ 1

ການສຳຫຼວດ

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ປະເພດການສຳຫຼວດສະຖິຕິ

ການສຳຫຼວດສະຖິຕິ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຳຫຼວດໃຫຍ່;
2. ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນ;
3. ການສຳຫຼວດສະເພາະ;

ການສໍາຫຼວດໃຫຍ່ ແມ່ນ ການເກັບກຳ, ຈິດນັບ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ທຸກຫົວໜ່ວຍເປົ້າໝາຍ ຕາມຈຸດປະສົງ ຂອງການສໍາຫຼວດນັ້ນ.

ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ແມ່ນ ການເກັບກຳ, ຈິດນັບ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ບາງຫົວໜ່ວຍເປົ້າໝາຍທີ່ຜ່ານການຄັດເລືອກຕົວແທນ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິຂອງການອອກແບບຕົວແທນ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດນັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດເປັນຕົວແທນລະດັບຊາດ ແລະ ບໍ່ແມ່ນລະດັບຊາດ ຄືແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ແມ່ນການເກັບກຳ, ຈິດນັບ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ທີ່ລົງເລິກຕາມຈຸດປະສົງສະເພາະຂົງເຂດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີໃນແຜນ ຫຼື ບໍ່ມີໃນແຜນການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ທຸກເວລາຕາມຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມເຕີມ, ໃນເວລາອັນຮີບດ່ວນ, ຈໍາເປັນ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຫດພາວະສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການວາງແຜນການສໍາຫຼວດ

ການວາງແຜນການສໍາຫຼວດ ແມ່ນ ການກຳນົດແຜນດຳເນີນການສໍາຫຼວດຕາມຂັ້ນຕອນ ລວມມີການກະກຽມ, ການປະຕິບັດພາກສະໜາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ໂດຍມີການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ການກຳນົດແຜນດຳເນີນງານການສໍາຫຼວດ ມີຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະກຽມການສໍາຫຼວດ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນຂອງການສ້າງແຜນ, ສ້າງໂຄງການດຳເນີນງານການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການກຳນົດຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ຂອບເຂດ, ເນື້ອໃນ, ການອອກແບບສໍາຫຼວດ, ວິທີການ, ການນຳໃຊ້ລະຫັດສາລະບານ, ການອອກແບບສອບຖາມຂອງການສໍາຫຼວດ ລວມທັງການກະກຽມເຄື່ອງມື, ວັດຖຸປະກອນ, ບຸກຄະລາກອນ, ງົບປະມານ ແລະ ການໂຄສະນາປຸກລະດົມຂົນຂວາຍໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສໍາຫຼວດ;

2. ການປະຕິບັດພາກສະໜາມ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນແຜນຂອງການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ນັກເດີນສໍາຫຼວດ ແລະ ນັກກວດກາ, ການດຳເນີນການເກັບກຳ, ການບັນທຶກ ແລະ ການຈິດກ່າຍ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການສໍາພາດ ໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຂອງຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ຂອງການສໍາຫຼວດ;

3. ການປະເມີນຜົນ ແມ່ນ ຂັ້ນຕອນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຜົນຂອງການສໍາຫຼວດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍການສັງລວມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນ, ຕາຕະລາງສະຖິຕິ, ບົດລາຍງານ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການສໍາຫຼວດ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ໄລຍະເວລາການສໍາຫຼວດ

ໄລຍະເວລາການສໍາຫຼວດ ແມ່ນດຳເນີນໃນໄລຍະເວລາ 10 ປີ, 5 ປີ, ປະຈຳປີ ແລະ ປະຈຳງວດ ຫຼື ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສໍາຫຼວດໃຫຍ່ ປະກອບດ້ວຍ:
 - ການສໍາຫຼວດພົນລະເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສທົ່ວປະເທດ, ການສໍາຫຼວດສະຖິຕິກະສິກໍາທົ່ວປະເທດ ດໍາເນີນໃນທຸກໆ ສິບ ປີ; ສໍາລັບການສໍາຫຼວດເສດຖະກິດທົ່ວປະເທດ ດໍາເນີນໃນທຸກໆ ຫ້າ ປີ;
 - ການສໍາຫຼວດເສດຖະກິດ-ສັງຄົມອື່ນ ສາມາດ ດໍາເນີນໃນເວລາທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ.
2. ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ

ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ການສໍາຫຼວດການຊົມໃຊ້ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄົວເຮືອນ, ການສໍາຫຼວດແຮງງານ, ການສໍາຫຼວດດັດຊະນີໝາຍສັງຄົມ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນທຸກໆ ຫ້າ ປີ ຫຼື ປະຈໍາປີ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີຂອງການສໍາຫຼວດ; ການສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນ, ການສໍາຫຼວດວິສາຫະກິດ ແລະ ຫ້າງຮ້ານ ໃຫ້ດໍາເນີນໃນທຸກໆປີ;

ສໍາລັບການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນບໍ່ແມ່ນລະດັບຊາດ ນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນດໍາເນີນງານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
3. ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ສາມາດດໍາເນີນໃນແຕ່ລະປີ ຫຼື ຕາມໄລຍະເວລາ ທີ່ເຫັນວ່າມີ ຄວາມຕ້ອງການ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການອະນຸມັດການສໍາຫຼວດ

ການອະນຸມັດການສໍາຫຼວດແຕ່ລະປະເພດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດໃຫຍ່ ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍຜ່ານກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍຜ່ານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ຫຼື ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ລະດັບຂະແໜງການຂອງຕົນຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິປະຈໍາກະຊວງ ຫຼື ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
4. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງສະຖິຕິປະຈໍາພະແນກການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການຈາກສູນສະຖິຕິປະຈໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິປະຈໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
5. ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ

ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງໜ່ວຍງານສະຖິຕິປະຈໍາ ທ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າທ້ອງການ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກສູນສະຖິຕິປະຈໍາເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຫຼື ຕາມການສະ ເໜີຂອງສູນສະຖິຕິປະຈໍາເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານ ວິຊາການ ຈາກສູນສະຖິຕິປະຈໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ຂອງຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ ສະເພາະການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນນັ້ນ ສາມາດດໍາເນີນການສໍາຫຼວດດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດ ຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນດີຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນສະຖິຕິທາງການ.

ສໍາລັບການສໍາຫຼວດ ທີ່ບໍ່ມີໃນແຜນຍຸດທະສາດ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແຕ່ ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນນັ້ນ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2, 3, 4 ແລະ 5 ຂອງມາດຕາ ນີ້ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສໍາຫຼວດ ຕາມແຕ່ລະປະເພດ.

ມາດຕາ 19 (ບັບປຸງ) ພາກສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດ

ພາກສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດ ແຕ່ລະປະເພດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດໃຫຍ່, ການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ລະດັບຊາດ ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ສູນສະຖິຕິປະຈໍາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ແລະ ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ເພື່ອຈຸດ ປະສົງຮັບໃຊ້ຄວາມຕ້ອງການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

3. ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ ສາມາດດໍາເນີນການສໍາຫຼວດແບບຕົວແທນ ຫຼື ການສໍາຫຼວດສະເພາະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນສະຖິຕິຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ແຕ່ບໍ່ຖືວ່າເປັນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນການສໍາ ຫຼວດດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນ ກໍສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍຜ່ານການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20 (ບັບປຸງ) ຜັນທະໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການສໍາຫຼວດ

ຄົວເຮືອນ, ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະກຳ ໃນ ສປປ ລາວ ມີ ຜັນທະໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການສໍາຫຼວດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົວເຮືອນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ນັກເດີນສຳຫຼວດ ໃນເວລາ ດຳເນີນການສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕາມແຜນງານຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

ການສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການເກັບກຳ ແລະ ການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໂດຍ ການຈັດຕັ້ງ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດນັ້ນ ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນມີສິດຕອບບົນ ຜົນຖານຄວາມສະໝັກໃຈ;

2. ຫົວໜ່ວຍຜືນຖານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທີ່ ດຳເນີນກິດຈະກຳ ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງການສຳຫຼວດສະຖິຕິ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຕາມລະບອບການລາຍງານສະຖິຕິ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ເຈົ້າຂອງ ແລະ ຫົວໜ້າບັນຊີ ຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍຜືນຖານ ມີຜົນທະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຖືກ ຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ຂອງການລາຍງານຂໍ້ມູນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການລາຍງານບໍລິຫານ

ມາດຕາ 21 ປະເພດການລາຍງານບໍລິຫານ

ການລາຍງານບໍລິຫານ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການລາຍງານສະຖິຕິ ຈາກຫົວໜ່ວຍຜືນຖານການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ;
2. ການລາຍງານສະຖິຕິ ຈາກຫົວໜ່ວຍຜືນຖານການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງລັດ.

ການລາຍງານບໍລິຫານທັງສອງປະເພດ ດຳເນີນດ້ວຍການເກັບກຳ, ການສັງລວມ ແລະ ການລາຍ ງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ແລະ ລະບົບ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍນຳໃຊ້ລະບອບການລາຍງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 23 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ລະບົບການລາຍງານ

ລະບົບການລາຍງານ ມີ ສອງ ປະເພດ ຄື:

1. ການລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງຫົວ ໜ່ວຍຜືນຖານ;

2. ການລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງຫົວໜ່ວຍຜືນຖານ.

ການລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງຫົວ ໜ່ວຍຜືນຖານ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ, ອົງການກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນ

ເທິງຖັດຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຂັ້ນເທິງ.

ການລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ໃຫ້ລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບ ສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ລະບອບການລາຍງານ

ລະບອບການລາຍງານໃຫ້ອີງຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ຂອບເຂດຂອງການລາຍງານ ຊຶ່ງມີເນື້ອ ໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ລະບົບຕາຕະລາງ;
2. ວິທີການຄິດໄລ່ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ;
3. ລະບົບລະຫັດສາລະບານ;
4. ໄລຍະເວລາການລາຍງານສະຖິຕິ;
5. ສຳນວນ ແລະ ສຳເນົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ.

ການລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຕ້ອງມີລາຍເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາຢັ້ງຢືນຢ່າງເປັນທາງການ ຈາກການ ຈັດຕັ້ງທີ່ລາຍງານນັ້ນ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ລະບົບຕາຕະລາງ

ລະບົບຕາຕະລາງ ປະກອບດ້ວຍ:

2. ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ;
3. ຕາຕະລາງລາຍງານ.

ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ປະກອບດ້ວຍ ແບບສອບຖາມ ແລະ ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້:

- ແບບສອບຖາມ ແມ່ນຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ມີເນື້ອໃນເປັນຊຸດຂອງຄຳຖາມ ຫຼື ທາງເລືອກ ໃນການຕອບໄປຕາມແຕ່ລະຫົວຂໍ້ຂອງການສຳຫຼວດ;

- ຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວຂໍ້ ຫຼື ຊື່ຂອງຕາຕະລາງ, ເລກລຳດັບ, ເນື້ອໃນ ກ່ຽວ ກັບລາຍການຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳຖາມຕ່າງໆ; ເວລາອ້າງອີງ, ເວລາລາຍງານ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ແລະ ແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນ.

ຕາຕະລາງລາຍງານ ສັງລວມຈາກຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຊຶ່ງມີຫົວຂໍ້ ຫຼື ຊື່ຂອງຕາຕະລາງ, ເລກ ລຳດັບ, ເນື້ອໃນ ກ່ຽວກັບລາຍການຂໍ້ມູນ, ຕົວຊີ້ບອກ; ລະຫັດສາລະບານ, ເວລາອ້າງອີງ, ເວລາລາຍ ງານ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ກ່ຽວກັບປະລິມານ, ມູນຄ່າ, ຂະໜາດ, ບໍລິມາດ ແລະ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມ ແຕ່ລະປະເພດຂໍ້ມູນສະຖິຕິ; ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊື່ການຈັດຕັ້ງທີ່ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ເວລາຜະລິດຂໍ້ມູນ ແລະ ສຳນວນຂໍ້ມູນສະຖິຕິ.

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຕາຕະລາງລາຍງານ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການໃນລະດັບຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ

ສາຍຂວາງ. ສຳລັບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງນັ້ນ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຕາຕະລາງເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຕາຕະລາງລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ວິທີການຄິດໄລ່ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ

ວິທີການຄິດໄລ່ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ສູດການຄິດໄລ່ຄ່າສະຖິຕິຕ່າງໆ ຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງປະເພດສະຖິຕິ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຂອງສາກົນ ແລະ ລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ລະບອບການລາຍງານສະຖິຕິທາງການ ຕ້ອງຊີ້ແຈງວິທີການຄິດໄລ່ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ໃຫ້ຊັດເຈນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຂໍ້ມູນ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ລະບົບລະຫັດສາລະບານ

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ, ດັດປັບລະຫັດສາລະບານທີ່ສາກົນວາງອອກໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຂອງ ສປປ ລາວ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນເອກະພາບ, ການສົມທຽບ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບສາກົນ ໃນການເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບລະຫັດສາລະບານ ດັ່ງນີ້:

1. ລະຫັດການປົກຄອງ: ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ບ້ານ;
2. ການຈັດແບ່ງຂະແໜງເສດຖະກິດ ມາດຕະຖານສາກົນ;
3. ການຈັດແບ່ງໝວດ ແລະ ລະຫັດ ຂອງສິນຄ້າຕາມລະບົບເອກະພາບ;
4. ການຈັດແບ່ງໝວດສຳລັບການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດລະບົບມາດຕະຖານ;
5. ການຈັດແບ່ງຜະລິດຕະພັນ;
6. ການຈັດແບ່ງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ;
7. ການຈັດແບ່ງສະຖິຕິການເງິນແຫ່ງລັດ;
8. ການຈັດແບ່ງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງສະຖາບັນ ບໍ່ສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລ ກ່ຽວກັບການບໍລິການ ພາກຄົວເຮືອນ;
9. ການຈັດແບ່ງການໃຊ້ຈ່າຍ ຕາມຈຸດປະສົງຂອງສ່ວນບຸກຄົນໃນຄົວເຮືອນ;
10. ສະຖິຕິການຈັດແບ່ງຜະລິດຕະພັນ ຕາມຂະແໜງເສດຖະກິດ;
11. ການຈັດປະເພດອີງຕາມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຜູ້ຜະລິດໂດຍອີງຕາມຈຸດປະສົງ;
12. ການຈັດແບ່ງອາຊີບມາດຕະຖານສາກົນ;
13. ການຈັດແບ່ງໝວດຂະແໜງເສດຖະກິດແບບທົ່ວໄປ;
14. ການຈັດແບ່ງສະຖານະພາບໃນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ;

15. ການຈັດແບ່ງເຊື້ອພະຍາດສາກົນ;

16. ລະຫັດສາລະບານອື່ນ ທີ່ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດສ້າງຂຶ້ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ໄລຍະເວລາການລາຍງານສະຖິຕິ

ການກຳນົດເວລາຂອງການລາຍງານສະຖິຕິ ໃຫ້ຖືເອົາປັບປະຕິທິນເປັນຫຼັກ ໂດຍມີການລາຍງານປະຈຳອາທິດ, ເດືອນ, ງວດ ແລະ ປີ. ສຳລັບສະຖິຕິການສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດໄປຕາມການລາຍງານຂອງສຶກສາສຶກສາ.

ການລາຍງານສະຖິຕິ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບອບການລາຍງານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍໃຫ້ບັນດາການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດໄລຍະເວລາການລາຍງານເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລາຍງານທັນກັບເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ສຳນວນ ແລະ ສຳເນົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍວິທີການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານນັ້ນ ຕ້ອງມີສຳນວນຕາມພັນທະໃນການລາຍງານສະຖິຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳນວນຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແມ່ນ ເອກະສານທີ່ມີການບັນທຶກສຳເນົາໄວ້ນຳການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ ທີ່ຜັນລະນາ ແລະ ອະທິບາຍລະອຽດຂອງຂໍ້ມູນ. ສຳນວນຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ເປັນຕົວຊີ້ບອກປະກອບດ້ວຍ ຊື່ຕົວຊີ້ບອກ, ນິຍາມ, ວິທີການຄິດໄລ່, ຂະບວນການເກັບກຳ ແລະ ປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນ, ຂອບເຂດ, ໄລຍະເວລາ, ຫົວໜ່ວຍວັດແທກ, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ບ່ອນຕິດຕໍ່ຟົວພັນ ແລະ ອື່ນໆ;

ສຳນວນຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງການສຳຫຼວດປະກອບດ້ວຍ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທຸກຂັ້ນຕອນ ຂອງການຜະລິດຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ສຳນວນກ່ຽວກັບຕົວຊີ້ບອກໂດຍມີລະບອບການສັງລວມຂໍ້ມູນ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການສ້າງສະຖິຕິ, ການປຸງແຕ່ງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ ທີ່ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ສາກົນວາງອອກ.

ສຳເນົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແມ່ນ ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ມີການບັນທຶກສຳເນົາໄວ້ນຳການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ ແລະ ການສຳເນົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ໃນລະບົບການສຳເນົາເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຖານຂໍ້ມູນການເກັບກຳການສຳຫຼວດ ແບບເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ສຳເນົາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາ ໃນລະບົບເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຕົນ ແລະ ຝາກໄວ້ນຳອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບຮັກສາຖານຂໍ້ມູນລະດັບຊາດ ຫຼື ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
2. ໃບສອບຖາມການສຳຫຼວດໃຫຍ່ ແລະ ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມ ປີ;
3. ໃບສອບຖາມການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນບໍ່ແມ່ນລະດັບຊາດ ແລະ ການສຳຫຼວດສະເພາະຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສອງ ປີ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ຜັນທະໃນການລາຍງານສະຖິຕິ

ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີຜັນທະໃນການລາຍງານສະຖິຕິ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານໄປຕາມລະບົບການລາຍງານ, ລະບອບການລາຍງານ, ລະບົບຕາຕະລາງ, ວິທີການຄິດໄລ່ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ລະບົບລະຫັດສາລະບານ, ໄລຍະເວລາການລາຍງານສະຖິຕິ, ສໍານວນ ແລະ ສໍານຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິ;

2. ສ້າງສໍານວນ, ສໍານຳ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຕາມລະບອບການລາຍງານ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;

3. ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ຂໍ້ມູນດິບ ຕາມການສະເໜີ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິ ລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນຂອງການລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ຕ້ອງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ປະເພດຄວາມລັບດ້ານສະຖິຕິ

ຄວາມລັບດ້ານສະຖິຕິ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມລັບຂອງລັດ ກ່ຽວກັບຄວາມໝັ້ນຄົງ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຄວາມລັບສະເພາະ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ.

ໝວດທີ 3

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ ມີ ສີ່ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ;

2. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ;

3. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ;

4. ການສ້າງສະຖິຕິການຈົດນັບພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ

ການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ການເກັບກຳ ສັງລວມຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ເປັນບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ ດຳເນີນຜ່ານການລາຍງານບໍລິຫານ ແລະ ການສຳຫຼວດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ ຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ ຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງລັດຖະບານ ມີ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;

2. ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ບ້ານ.

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ ຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ ແມ່ນ ການເກັບກຳ ສັງລວມຊື່ ຈາກການລາຍງານບໍລິຫານ ແລະ ກຳນົດເປັນລະຫັດສາລະບານທີ່ເອກະພາບ ເພື່ອການຜະລິດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໂດຍສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ

ການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ ແມ່ນ ການເກັບກຳ ສັງລວມຈຳນວນຄົວເຮືອນທັງໝົດ ທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງບ້ານ.

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ ດຳເນີນຜ່ານການລາຍງານຈາກສະຖິຕິຂັ້ນບ້ານ ໃນແຕ່ລະປີ, ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ການຈົດນັບພົນລະເມືອງ, ການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງທຸກໆ ສິບ ປີ ແລະ ການກຳນົດເປັນລະຫັດສາລະບານທີ່ເອກະພາບ ເພື່ອການຜະລິດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໂດຍການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຈົດນັບພົນລະເມືອງ

ການຈົດນັບພົນລະເມືອງ ແມ່ນ ການເກັບກຳເພື່ອຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນ ໃຫ້ຊັດເຈນ ຖືກຕ້ອງໃນໄລຍະການສຳຫຼວດໃຫຍ່ກ່ຽວກັບພົນລະເມືອງ.

ການສ້າງສະຖິຕິການຈົດນັບພົນລະເມືອງ ດຳເນີນຜ່ານການເກັບກຳຈຳນວນພົນລະເມືອງ ຕາມລະບົບການລາຍງານບໍລິຫານ ໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ການຈົດນັບພົນລະເມືອງ ລະຫວ່າງ ການສຳຫຼວດພົນລະເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ໃນທຸກໆ ສິບ ປີ ເພື່ອຄາດຄະເນຈຳນວນພົນລະເມືອງໃຫ້ຊັດເຈນ ຫຼື ໃກ້ຄວາມເປັນຈິງ.

ໝວດທີ 4 ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ ມີ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ;
2. ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ;
3. ການສ້າງສະຖິຕິການອອກບັດປະຈຳຕົວ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ ແມ່ນ ການເກັບກຳ, ສັງລວມປະຈຳປີ ຕາມການລາຍງານບໍລິຫານ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ ເພື່ອສ້າງເປັນບັນຊີ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງບັນຊີການຄັດເລືອກຕົວແທນ ຂອງການສຳຫຼວດລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ

ສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ ແມ່ນ ສະຖິຕິການຈົດທະບຽນຄອບຄົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະບຽນຄອບຄົວ. ປະເພດສະຖິຕິການຈົດທະບຽນຄອບຄົວ ປະກອບດ້ວຍສະຖິຕິການຈົດທະບຽນສຳມະໂນຄົວ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການເກີດ, ການຕາຍ, ການຫາຍສາບສູນ, ການແຕ່ງດອງ, ການຢ່າຮ້າງ, ການເອົາເດັກເປັນລູກລ້ຽງ, ການຮັບຮູ້ຄວາມເປັນພໍ່, ການປ່ຽນຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ການໂຍກຍ້າຍ; ການຈົດທະບຽນການເກັບ, ຝັງ, ເຜົາ ຫຼື ຍ້າຍຊາກສົບ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈົດທະບຽນພົນລະເມືອງ.

ການສ້າງສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນພົນລະເມືອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຜະລິດສະຖິຕິປະຈຳປີ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມການລາຍງານຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການສ້າງສະຖິຕິການອອກບັດປະຈຳຕົວ

ການສ້າງສະຖິຕິການອອກບັດປະຈຳຕົວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຜະລິດສະຖິຕິປະຈຳປີຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມການລາຍງານຂອງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດພິມບົດລາຍງານສະຖິຕິ

ບົດລາຍງານສະຖິຕິ ແມ່ນ ການສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຈາກຂະບວນການຜະລິດຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃນຮູບແບບປຶ້ມບົດລາຍງານ, ແຜ່ນຜັບ, ແຜ່ນໂຄສະນາ, ແຜນທີ່, ແຜ່ນຊິດີ, ວິດີໂອສາລະຄະດີ.

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ສາມາດດຳເນີນການຈັດພິມສິ່ງພິມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລາຍງານສະຖິຕິ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການລາຍງານບໍລິຫານ ແລະ ການສຳຫຼວດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ທັງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເນື້ອໃນບົດລາຍງານສະຖິຕິ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ. ສ່ວນຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດຈັດພິມໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການພິມຈຳໜ່າຍ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການປະກາດໃຊ້ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ

ການປະກາດໃຊ້ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການລະດັບຊາດ ແລະ ຜົນຂອງການສຳຫຼວດຕ່າງໆ;

2. ສູນສະຖິຕິປະຈຳ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃນລະດັບຂະແໜງການ ໂດຍຜ່ານການຍິ່ງຍືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

3. ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຜູ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍຜ່ານການຍິ່ງຍືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

4. ການສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໂດຍຜ່ານປະຕູດຽວ ດ້ວຍລະບົບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ.

ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃຫ້ປະຕິບັດໄດ້ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ ການຈັດກອງປະຊຸມ, ບົດລາຍງານສະຖິຕິ, ຜ່ານສື່ມວນຊົນ, ເວັບໄຊ ແລະ ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ບຸກຄົນທີ່ມີສິດປະກາດໃຊ້ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ

ບຸກຄົນທີ່ມີສິດປະກາດໃຊ້ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນາຍົກ ຫຼື ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທີ່ເປັນຫົວໜ້າຄະນະຊີ້ນຳການສຳຫຼວດໃຫຍ່;
2. ຫົວໜ້າຄະນະຊີ້ນຳການສຳຫຼວດຕົວແທນລະດັບຊາດ;

3. ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
4. ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິປະຈຳ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຈາກລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດຢ່າງສະເໝີພາບ;
2. ຜູ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ເປັນ ຂໍ້ມູນດິບ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍຂອງການນຳໃຊ້ ແລະ ແລກປ່ຽນຜົນຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກັບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຜູ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ, ຂໍ້ມູນດິບ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ຕ້ອງກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບທີ່ມາຂອງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ໃນເວລານຳໃຊ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ພາກທີ V
ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 44 ລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

ລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ;
2. ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງສະພາທີ່ປຶກສາດ້ານສະຖິຕິຂຶ້ນກໍໄດ້ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ 1
ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
2. ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຈຸງງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ.

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີຖານະທຽບເທົ່າທະບວງ, ຂຶ້ນກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍຕໍາແໜ່ງ.

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າສ້າງຮ່າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສ້າງ, ປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ, ການສຳຫຼວດໃຫຍ່ ແລະ ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

4. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ;

5. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານວິຊາການ ຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

6. ສ້າງແຜນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານ ທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ແລະ ວິຊາການສະຖິຕິ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ສຳເນົາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ທີ່ສັງລວມຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ;

8. ອອກແບບ ການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກການລາຍງານບໍລິຫານ, ກຳນົດລະບົບຕົວຊີ້ບອກລະດັບຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດ ຂອງ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ;

10. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ; ຜະລິດ, ຈັດຜົມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການໃນລະດັບຊາດ;

11. ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

12. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;

13. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂຶ້ນກັບ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ, ການສຳຫຼວດລະດັບແຂວງ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ ພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານ ວິຊາການຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານທາງດ້ານສະຖິຕິໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຂອງສູນ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

5. ສ້າງແຜນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານດ້ານ ສະຖິຕິໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຂອງຕົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

6. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ສຳເນົາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ສັງລວມຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ແລະ ຫົວ ໜ່ວຍພື້ນຖານ ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ;

7. ອອກແບບການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກການລາຍງານບໍລິຫານ, ກຳນົດຕົວຊີ້ ບອກລະດັບແຂວງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດ ຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ, ສາຍຂວາງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ; ຜະລິດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ;
10. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;
11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຂຶ້ນກັບຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ, ການສຳຫຼວດລະດັບເມືອງ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານວິຊາການຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ແຜນດຳເນີນງານທາງດ້ານສະຖິຕິໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ແລະ ວຽກງານສະຖິຕິຂອງຈຸງງານສະຖິຕິບ້ານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ສ້າງແຜນການຝຶກອົບຮົມ, ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານດ້ານສະຖິຕິໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ຈຸງງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ສຳເນົາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ສັງລວມຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ, ສາຍຂວາງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ;
7. ອອກແບບການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກຳການລາຍງານບໍລິຫານ, ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກລະດັບເມືອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມ

ທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ທວງ ເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ, ສາຍຂວາງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ; ຜະລິດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ;

10. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຈຸງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ

ຈຸງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ ແມ່ນ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ ໂດຍແມ່ນຄະນະບ້ານທ່ານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳນຳພາ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍບ້ານ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ.

ຈຸງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິຈາກຄົວເຮືອນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ໂດຍໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນຈາກອົງການປົກຄອງບ້ານ;

2. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເກັບຮັກສາ ປຶ້ມສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ມີຊຸດຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ;

3. ເຂົ້າຮ່ວມເກັບກຳຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການສະຖິຕິ;

5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ

ມາດຕາ 50 (ບັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ ປະກອບດ້ວຍ:

- ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງບັນດາຂະແໜງການ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ;

- ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ.

1. ລະບົບການຈັດຕັ້ງຂອງບັນດາຂະແໜງການ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ສູນສະຖິຕິປະຈຳກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;

- ຂະແໜງສະຖິຕິປະຈຳພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

- ໜ່ວຍງານສະຖິຕິປະຈຳຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄຳສັ່ງ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ ຕົກລົງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳຂະແໜງການຕົນ ໂດຍສອດ ຄ່ອງກັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ມີຈຸດສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ສູນສະຖິຕິປະຈຳກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກົດ ໝາຍ, ລະບຽບການ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິຂອງຂະແໜງການຕົນ, ການສຳຫຼວດແບບຕົວ ແທນລະດັບຂະແໜງການ ແລະ ການສຳຫຼວດສະເພາະຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ສະຖິຕິຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

4. ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານວິຊາ ການຕາມວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານທາງດ້ານສະຖິຕິຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ ພາຍໃນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ອອກຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດ ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ;

6. ສ້າງແຜນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານ ດ້ານ ສະຖິຕິໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ພັດທະນາ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການຂອງຂະແໜງການຕົນ ທີ່ສັງລວມຈາກ ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມພາຍໃນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ອອກແບບການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກຳການລາຍງານບໍລິຫານ, ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກລະດັບ ຂະແໜງການຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມພາຍໃນກະຊວງ, ອົງການ ລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຕົນ;

10. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ທວງເອົາ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິຈາກຫ້ອງການ, ບັນດາກົມພາຍໃນກະຊວງ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ; ຜະລິດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການໃນລະດັບຂະແໜງການຕົນ;

11. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ, ບັນດາກົມພາຍໃນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ ຕົ້ນຂຶ້ນກັບ, ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ, ສາຍຂວາງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານ ສະຖິຕິ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າກະຊວງຂອງຕົນ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 52 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງສະຖິຕິປະຈຳພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ຂະແໜງສະຖິຕິປະຈຳພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ, ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນ ແລະ ການສຳຫຼວດ ສະເພາະໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຜື້ອສະເໜີຕໍ່ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະ ແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຕົ້ນຂຶ້ນກັບ ໂດຍຜ່ານການຍັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການ ສະຖິຕິຈາກສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມແຜນດຳເນີນງານຂອງບັນດາຂະແໜງພາຍໃນພະແນກ,

ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂອງບັນດາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ອອກຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ;

6. ສ້າງແຜນຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານດ້ານສະຖິຕິໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ທີ່ສັງລວມຈາກບັນດາຂະແໜງພາຍໃນພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ອອກແບບ ການສໍາຫຼວດ ແລະ ການເກັບກໍາການລາຍງານບໍລິຫານ, ກໍານົດຕົວຊີ້ບອກລະດັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ເຂົ້າເຖິງ, ນໍາໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດຂອງບັນດາຂະແໜງພາຍໃນພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຕົນ;

10. ເກັບກໍາ, ສັງລວມ ແລະ ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກຂະແໜງທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ; ຜະລິດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການຕົນ;

11. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງພາຍໃນພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ແລະ ສູນສະຖິຕິປະຈໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິຕໍ່ ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງຕົນ ແລະ ສູນສະຖິຕິປະຈໍາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານສະຖິຕິປະຈໍາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງ

ການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໜ່ວຍງານສະຖິຕິປະຈໍາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິຂອງຂະແໜງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

2. ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານກ່ຽວກັບ ວຽກງານສະຖິຕິ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ ຂອງຂະແໜງການຕົນ, ການສຳຫຼວດຕົວແທນ ແລະ ການສຳຫຼວດສະເພາະໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງທາງດ້ານວິຊາການສະຖິຕິຈາກສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ; ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ອອກ ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ;

6. ສ້າງແຜນຝຶກອົບຮົມ, ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານ ດ້ານສະຖິຕິ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ, ພັດທະນາ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ທີ່ສັງລວມຈາກບັນດາໜ່ວຍງານພາຍ ໃນຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ອອກແບບການສຳຫຼວດ ແລະ ການເກັບກຳການລາຍງານບໍລິຫານ, ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກຂອງ ໜ່ວຍງານຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນຜື້ນຖານຫຼັກການ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດຂອງບັນດາໜ່ວຍງານພາຍໃນຫ້ອງການ, ອົງການລັດ ທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ່ວຍງານຕົນ;

10. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກໜ່ວຍງານທີ່ຂຶ້ນກັບຫ້ອງການ, ອົງ ການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ່ວຍງານຕົນ; ຜະລິດ, ຈັດຟິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການຂອງຕົນ;

11. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາໜ່ວຍງານຂອງຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນ ເມືອງ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ແລະ ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນກ່ຽວກັບ ວຽກງານສະຖິຕິ;

12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າຫ້ອງການຂອງຕົນ ແລະ ສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຈຸນານສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ

ຈຸນານສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ ແມ່ນ ປະທານ ຫຼື ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຫົວໜ່ວຍ ຜື້ນຖານ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຈຸນານສະຖິຕິຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ໃນ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ຈຸງານສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບກຳສັງລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານຕົນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມລະບົບການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ;
2. ບັນທຶກຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ມີຊຸດຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ;
3. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການສະຖິຕິ;
4. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ໃຫ້ແກ່ລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜະນຶກງານສະຖິຕິ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜະນຶກງານສະຖິຕິ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ປອມແປງ, ບິດເບືອນຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ໂດຍເຈດຕະນາ;
3. ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແລະ ບົດລາຍງານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນກິດຈະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການກວດກາ ແລະ ກວດສອບ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຫຼື ເພື່ອການຄິດໄລ່ໃນການເກັບພາສີ ຫຼື ອາກອນ;
4. ລະເມີດຈັນຍາບັນທາງດ້ານສະຖິຕິ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ບໍ່ມີຄວາມຈິງ;
2. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

3. ປອມແປງ, ບົດເບືອນຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໂດຍເຈດຕະນາ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖິຕິ;
2. ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ເພື່ອຈຸດປະສົງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຫຼື ທຳລາຍການດຳເນີນ ທຸລະກິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
3. ສະໜອງຖານຂໍ້ມູນດິບ ຈາກການສຳຫຼວດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນສະຖິຕິ;
4. ບັງຄັບບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃຫ້ເປີດເຜີຍ, ລາຍງານ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ຜິດກັບຄວາມເປັນຈິງ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານສະຖິຕິ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລ້ວສະເໜີ ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ສະເໜີກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອນຳສະເໜີ ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສະຖິຕິ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ສະຖິຕິ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
5. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ; ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ;
6. ອອກຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະຊີ້ນຳການສຳຫຼວດຕົວແທນລະດັບຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມ ການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອະນຸມັດການສຳຫຼວດໃຫຍ່ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
8. ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດ ຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
9. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ;
10. ພົວພັນ ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ແຫຼ່ງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານສະຖິຕິ;
11. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄໍາເຫັນ ຕໍ່ຮ່າງຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິຂັ້ນແຂວງ;
2. ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ແຜນດໍາເນີນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;
4. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາ ວຽກງານສະຖິຕິຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ; ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນດໍາເນີນງານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອອະນຸມັດການສຳຫຼວດລະດັບແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ການແນະນຳຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
6. ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ;
8. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິກັບອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນແຫຼ່ງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
9. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິຕໍ່ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄໍາເຫັນໃສ່ຮ່າງແຜນພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິຂັ້ນແຂວງ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານສະຖິຕິຂັ້ນເມືອງ;

2. ຝິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

4. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ; ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ຈຸງານສະຖິຕິປະຈຳບ້ານ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ ສະເໜີ ຕໍ່ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເພື່ອອະນຸມັດການສຳຫຼວດລະດັບເມືອງ ຕາມການສະເໜີຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ການແນະນຳຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

6. ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

7. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ;

8. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ ອົງການປົກຄອງເມືອງ ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝິຈາລະນາ ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຊື່ນຳ, ຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
4. ຊື່ນຳ, ນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິ; ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ;
5. ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
6. ປະສານ ແລະ ຊຸກຍູ້ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ;
7. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ

ອົງການກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະຖິຕິຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ. ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານສະຖິຕິ ມີຈຸດປະສົງເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ,

ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຄື່ອນໄຫວວຽກ
ງານ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 66 (ບັບປຸງ) ແຜນການ ການກວດກາ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ສ້າງແຜນການດຳເນີນການກວດກາຂອງຕົນຂຶ້ນ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດ
ກາວຽກງານສະຖິຕິ ທີ່ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດກົດຈະກຳ ແລະ ຜົນຜະລິດສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ແຜນດຳເນີນງານແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ສຳລັບ ອົງການກວດກາພາຍນອກ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 67 ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາ ຢ່າງເປັນປະຈຳ
ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງ ເທື່ອຕໍ່ປີ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ
ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ການກວດ
ການັ້ນ ໃຫ້ດຳເນີນຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ດຳເນີນທັງການກວດກາເອກະສານ ແລະ ການລົງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່
ປະຕິບັດງານ.

ມາດຕາ 68 (ບັບປຸງ) ການລາຍງານ ແລະ ການແກ້ໄຂຜົນຂອງການກວດກາ

ຄະນະກວດກາ ຕ້ອງສ້າງບົດບັນທຶກການກວດກາ, ບົດລາຍງານ ພ້ອມທັງສະເໜີວິທີການແກ້ໄຂ
ຕໍ່ການລະເມີດ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການ
ກວດກາ.

ຄະນະກວດກາ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງ
ການກວດກາ ແລະ ຮັກສາຄວາມລັບດ້ານເອກະສານສະຖິຕິ ທີ່ໄດ້ກວດກາຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 69 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ

ເປົ້າໝາຍທີ່ຖືກກວດກາ ມີ ສິດ ແລະ ຜົນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄະນະກວດກາ ນຳສະເໜີຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການກວດກາ ແລະ ບັດອະນຸຍາດ
ກວດກາ;

2. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການກວດກາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງ;

3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກວດກາ, ສະໜອງເອກະສານ, ຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ ແລະ ຕອບບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງເນື້ອໃນການກວດກາ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກວດກາ.

ພາກທີ VIII

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 70 (ບັບປຸງ) ງົບປະມານ

ງົບປະມານ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນໜຶ່ງ ຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ; ສູນສະຖິຕິປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານໜຶ່ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ການສະໜອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ຕາມລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນກົດຈະກຳຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ທຶນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 71 (ບັບປຸງ) ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດ ທ້ອງຖິ່ນ ມີເຄື່ອງໝາຍ, ຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ ແລະ ມີເຄື່ອງແບບໃນເວລາເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ພາກສະໜາມ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 72 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມຕ່າງໆ ຈະ ຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງ ອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່) ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ກໍ່ຄວາມ ເສຍຫາຍ ບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳ ຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມແລ້ວ ແຕ່ຍັງ ສືບຕໍ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງແຜ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ ອື່ນ ຈະຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກ ລົງໂທດທາງອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ X

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່) ວັນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

ວັນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010.

ມາດຕາ 80 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບ ຫ້າວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກ 033/ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15 ມັງກອນ 2020

ລັດຖະດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດ

ໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 35/ສພຊ, ລົງວັນທີ 04 ທັນວາ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 37/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍົງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 35/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04 / 12 / 19

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

**ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016**

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ຝຶກລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016 ຄັ້ງວັນທີ 4 ທັນວາ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016 ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງ ປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 80/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 4 ທັນວາ 2019

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ
ການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດເນື້ອໃນການປັບປຸງມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ ແນໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ກົນໄກສະດວກໃຫ້ແກ່ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

ມາດຕາ 12 ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ

ຜູ້ທີ່ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ແລະ ມາດຕາ 11 ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລໃນກິດຈະການ ຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເຂດ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ມາດຕາ 12 ກິດຈະການທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸປະກອນທີ່ບໍ່ສາມາດ ສະໜອງ ຫຼື ຜະລິດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເປັນຊັບສິມບັດຄົງທີ່ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ; ສ່ວນການນຳເຂົ້າ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັສ, ນໍ້າມັນຫຼໍ່ລື້ນ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ບໍລິຫານ ແລະ ວັດຖຸປະກອນອື່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ສຳລັບການນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ພາຫະນະກົນຈັກ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ,

2. ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ແຮ່ທາດ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນກໍລະນີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ສົ່ງອອກ

ໃຫ້ ເກັບພາສີ, ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ;

3. ການນຳໃຊ້ ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ຢູ່ພາຍໃນ ທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກ ຖືກຢົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ສຳລັບການສົ່ງອອກ ວັດຖຸດິບ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ຈາກແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ບັນຊີລາຍການຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ ແລະ ປ່ຽນແທນ ມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 .

ປາມີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 135 /ນຍ.

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍງົບປະມານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງປະທານຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ I

ວ່າດ້ວຍຫຼັກການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຈຸດປະສົງກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ວິທີການກ່ຽວກັບການສ້າງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດ (ຕໍ່ໄປເອີ້ນວ່າ “ແຜນພັດທະນາ”) ໃຫ້ເປັນລະບົບທີ່ເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ຄວາມໝາຍສຳຄັນ ຂອງແຜນພັດທະນາ

ແຜນພັດທະນາ ແມ່ນເຄື່ອງມືຕົ້ນຕໍ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງ ຂອງ ພັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດ ດ້ວຍການກຳນົດອອກເປັນນະໂຍບາຍ, ມາດຕະການ, ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ວຽກງານ ລະອຽດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແນໃສ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍສູງສຸດທີ່ ພັກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຄື : ກໍ່ສ້າງປະເທດຊາດໃຫ້ຮັ່ງມີ ເຂັ້ມແຂງ, ສັງຄົມສີວິໄລຍຸຕິທຳ, ປະຊາຊົນຮັ່ງມີ ຜາສຸກ.

ມາດຕາ 3 ຫຼັກການລວມໃນການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາ

3.1 ໃນການເຄື່ອນໄຫວເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງທົ່ວຂະແໜງ ການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງດຳເນີນ ໄປຕາມແຜນພັດທະນາຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ ໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ; ຖືເອົາແຜນພັດທະນາເປັນທິດຊີ້ນຳ ແລະ ສິ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນ ເສດຖະກິດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

3.2 ແຜນພັດທະນາທີ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສ້າງຂຶ້ນນັ້ນ ຕ້ອງສອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງການ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວທາງຍຸດທະສາດ, ເປົ້າໝາຍບຸລິມະສິດ ທີ່ຜັກ ແລະ ລັດໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຮັບປະກັນການດຸ່ນດ່ຽງ ແລະ ສົມສ່ວນ ລະຫວ່າງການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດ ກັບການພັດທະນາດ້ານສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

3.3 ການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນ ການປະສານສົມທົບ ຢ່າງກົມກຽວທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ຫຼັກການເລີ່ມມາແຕ່ ຮາກຖານ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 4 ແຜນພັດທະນາ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້ :

4.1 ແຜນພັດທະນາໄລຍະຍາວ ແມ່ນແຜນພັດທະນາທີ່ມີລັກສະນະສັງລວມທິດທາງ, ໜ້າທີ່ ແລະ ເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ໄລຍະ 10 ປີຂຶ້ນໄປ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ.

ແຜນພັດທະນາໄລຍະກາງ ແມ່ນແຜນພັດທະນາ ຊຶ່ງມີໄລຍະການປະຕິບັດຕໍ່າກວ່າ 10 ປີ ລົງມາ ເຊັ່ນ : ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ແຜນພັດທະນາ ໄລຍະ 5 ປີ.

ແຜນພັດທະນາໄລຍະສັ້ນ ແມ່ນແຜນພັດທະນາທີ່ຜັນຂະຫຍາຍລະອຽດ ທິດທາງ, ໜ້າທີ່ແຜນ ພັດທະນາໄລຍະກາງ ຫຼື ເອີ້ນວ່າ ແຜນພັດທະນາ ປະຈຳປີ.

4.2 ແຜນພັດທະນາ ແບ່ງຕາມເນື້ອໃນ ແລະ ຂົງເຂດການຄຸ້ມຄອງ ປະກອບມີ :

- ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ;
- ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການຂັ້ນສູນກາງ;
- ແຜນພັດທະນາເຂດແຄ້ວນ ຫຼື ບໍລິເວນເສດຖະກິດຂອງປະເທດ;
- ແຜນພັດທະນາຂອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ (ຕໍ່ໄປເອີ້ນວ່າ ແຜນ ພັດທະນາຂອງແຂວງ);
- ແຜນພັດທະນາຂອງເມືອງ;
- ແຜນພັດທະນາຂອງເທດສະບານ;
- ແຜນພັດທະນາຂອງບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ;

ໝວດທີ II

ວ່າດ້ວຍການສ້າງ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງແຜນພັດທະນາ

ມາດຕາ 5 ຂະບວນການສ້າງ, ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ໃນການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາ

- 5.1 ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນອົງການສູງສຸດ ໃນການພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດແຕ່ລະໄລຍະ;
- 5.2 ລັດຖະບານເປັນອົງການພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດຮ່າງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ;
- 5.3 ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງ ແລະ ສັງລວມແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ບົນພື້ນຖານຮ່າງແຜນພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສະເໜີມາ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເປັນອົງການໃຈກາງໃນການປະສານງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ;
- 5.4 ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ເປັນຜູ້ສ້າງ ສັງລວມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາໃນທົ່ວຂະແໜງການ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
- 5.5 ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ສ້າງ, ສັງລວມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາຂອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
- 5.6 ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ;
- 5.7 ອຳນາດການປົກຄອງເທດສະບານ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາເທດສະບານຂອງຕົນ;
- 5.8 ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ສ້າງແຜນພັດທະນາບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 6 ລະບຽບການສ້າງ, ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາແຜນພັດທະນາ

- 6.1 ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ອອກແຈ້ງການ ແນະນຳກ່ຽວກັບທິດທາງ, ຄາດໝາຍ ແລະ ວິທີການສ້າງແຜນພັດທະນາແຕ່ລະໄລຍະ ເຖິງບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ບັນດາແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
- 6.2 ບົນພື້ນຖານ ແຈ້ງການ ຂອງຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຈາກທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ, ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງຮ່າງແຜນພັດທະນາຂອງຕົນ ໂດຍອີງໃສ່ ຈຸດພິເສດ, ທ່າແຮງ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຕ່າງໆຂອງຕົນ ສະເໜີ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໃນຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຜ່ານ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການ

ຮ່ວມມື;

- 6.3 ບົນພື້ນຖານຮ່າງແຜນພັດທະນາ ທີ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສະເໝີມາ, ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ສັງລວມເປັນແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມຮ່ວມ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- 6.4 ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນຂອງລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດຜ່ານຮ່າງແຜນພັດທະນາຂອງປະເທດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ເພື່ອໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ແລ້ວສະເໜີ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
- 6.5 ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ມີການປະກອບສ່ວນໃນການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ.

ມາດຕາ 7 ວິທີການລວມໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແຜນພັດທະນາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຖືກທິດທາງ, ມີລັກສະນະວິທະຍາສາດ ແລະ ແທດຕົວຈິງການສ້າງແຜນການຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມວິທີການລວມ ດັ່ງນີ້ :

- 7.1 ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ສະພາບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໄລຍະຜ່ານມາ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ;
- 7.2 ວິໄຈ ແລະ ຕີລາຄາສະພາບການ ໂດຍຈຳແນກຈະແຈ້ງ ດ້ານດີ, ອ່ອນ, ສາຍເຫດ, ກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ;
- 7.3 ການກຳນົດທິດທາງ, ໜ້າທີ່, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ໂຄງການບຸລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມອາດສາມາດຂອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນ: ທຶນ, ແຮງງານ ແລະ ວັດຖຸ ອື່ນໆ ບົນພື້ນຖານ ຂອງກຳນົດໝາຍເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກທີ່ກຳນົດອອກ ຢ່າງເປັນທາງການ;
- 7.4 ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ມາດຕະການ ແລະ ວິທີຈັດຕັ້ງລະອຽດ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງ ແລະ ຄ່ອງຕົວ ບົນພື້ນຖານການນຳໃຊ້ກົນໄກຕະຫຼາດທີ່ສອດຄ່ອງ, ລະດົມໄດ້ທ່າແຮງ ແລະ ຈຸດແຂງຂອງປະເທດ ກໍຄືຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
- 7.5 ຕິດຕາມກວດກາ, ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນຜົນຢ່າງພາວະວິໄສ ໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ເພື່ອສົມທຽບກັບເປົ້າໝາຍທີ່ວາງອອກ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂຂໍ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ III

ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສະໜັບສະໜູນລາຍງານ ແລະ ຕີລາຄາປະເມີນຜົນ

ມາດຕາ 8 ການປະກາດໃຊ້ແຜນພັດທະນາ.

ພາຍຫຼັງສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ເອົາແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດແລ້ວ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດປະກາດໃຊ້ແຜນພັດທະນາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 9 ການແນະນຳປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ.

ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ອອກແຈ້ງການ ແນະນຳການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາໂດຍລະອຽດ ພ້ອມທັງແຈ້ງບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍ, ບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງແລ້ວນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ແຂວງ, ກຳແພງ ນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດຊາບ ເພື່ອນຳໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 10 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ.

10.1 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ຕ້ອງແຈ້ງຕົວເລກຄາດໝາຍ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ພ້ອມທັງແບ່ງງານ ແລະ ທຶນຮອນລະອຽດໃຫ້ກົມ, ກອງ, ສະຖາບັນ, ພະແນກການອ້ອມຂ້າງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມແຜນພັດທະນາ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ເມືອງຕ້ອງເຜີຍແຜ່ແຈ້ງຕົວເລກຄາດໝາຍ, ທຶນ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຮັບແບ່ງປັນຈາກ ແຂວງ ໃຫ້ທ້ອງການອ້ອມຂ້າງ ແລະ ບ້ານທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.2 ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ທຸກອົງການຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ແຜນພັດທະນາ ຕ້ອງປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ທົດທາງ, ໜ້າທີ່, ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນການ ໃຫ້ທຸກອົງກອນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ປະຊາຊົນທຸກຊັ້ນຄົນ ເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ມາດຕາ 11 ການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ

11.1 ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຢູ່ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນແຕ່ລະງວດ ຂອງ ສຶກປຶງປະມານ.

11.2 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ບັນດາແຂວງ, ຂະແໜງການອ້ອມຂ້າງແຂວງ ລົງຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເປັນແຕ່ລະງວດຂອງ ສຶກປຶງປະມານ.

11.3 ທ້ອງການແຜນການເມືອງ ແລະ ຂະແໜງການອ້ອມຂ້າງເມືອງ ລົງຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ ເປັນ ແຕ່ລະເດືອນ.

ມາດຕາ 12 ການສະຫຼຸບລາຍງານ

12.1 ບົດຕິລາຄາຄາດຄະເນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ

ທ້ອງການແຜນການເມືອງ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອ້ອມຂ້າງເມືອງ ຕິລາຄາ ຂໍ້ມູນ ແລະ ສະພາບການທີ່ພົ້ນເດັ່ນ ຂອງການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາແຕ່ລະງວດ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມືແຂວງ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ແຂວງ ຕິລາຄາ ສັງລວມ ສະພາບການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂອງເມືອງ; ພະແນກການອ້ອມຂ້າງແຂວງ ຕິລາຄາຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ແລ້ວສ້າງເປັນບົດລາຍງານ ສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກໍຕິລາຄາ ແລະ ສັງລວມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ປະຈຳງວດຂອງຕົນ ສົ່ງໃຫ້ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ໃນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນສຸດທ້າຍ ໃນແຕ່ລະງວດ ເພື່ອສັງລວມ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ.

12.2 ບົດລາຍງານສົມບູນ

ຂັ້ນຕອນ ການເຮັດບົດລາຍງານ ສະບັບສົມບູນຂອງແຕ່ລະງວດ ແມ່ນເຮັດແບບດຽວກັນ ກັບການເຮັດບົດລາຍງານຄາດຄະເນ ແຕ່ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານ ແມ່ນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຂໍ້ມູນການປະຕິບັດແຜນການງວດຂາດຕົວ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສົ່ງເຖິງຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ໃນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນທຳອິດ ງວດຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 13 ບົນພື້ນຖານການລາຍງານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ໂດຍແມ່ນສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ສົມທົບກັບກົມແຜນການສັງລວມ ສະຫຼຸບຕິລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາທົ່ວປະເທດ ປະຈຳງວດ, ປະຈຳ 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຕາມສົກປົງປະມານ; ສ້າງເປັນບົດລາຍງານສະຖິຕິສະບັບສົມບູນ ສະເໜີລັດຖະບານເປັນແຕ່ລະງວດ. ສຳລັບການລາຍງານສະຖິຕິ ຂອງປີຜ່ານມາ ແມ່ນໃຫ້ສຳເລັດ ກ່ອນວັນທີ 1 ມີນາ ຂອງປີຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 14 ການຕິລາຄາ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາ.

ການຕິລາຄາປະເມີນຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະປີ, 5 ປີຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໄປຜ່ອມໆ ກັບການສ້າງບົດລາຍງານ ສະຖິຕິແຕ່ລະໄລຍະ .

ໝວດທີ IV

ວ່າດ້ວຍການປະຕິບັດວິໄນ ແລະ ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ຕໍ່ຜູ້ປະຕິບັດ ແຜນການ

ມາດຕາ 15 ວ່າດ້ວຍວິໄນຂອງແຜນການພັດທະນາ

ແຜນພັດທະນາທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວ ຖືວ່າເປັນເອກະສານທີ່ມີຜົນສັກສິດທາງດ້ານນິຕິກຳ. ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງຖືເອົາແຜນການເປັນເຄື່ອງມືຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 16 ສຳລັບແຜນການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາຕາມການຈັດແບ່ງທຶນໃຫ້ແຕ່ລະໂຄງການ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນເປັນຄາດໝາຍກົດຄຳສັ່ງ ດັ່ງນັ້ນ, ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນງົບປະມານການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດນອກແຜນ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງ, ຖ້າຂະແໜງການ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນໃດ ຝ່າຜົນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດວິໄນ ຕາມແຕ່ລະສະຖານໜັກ ຫຼື ເປົ້າ.

ມາດຕາ 17 ເພື່ອໃຫ້ແຜນການໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັນກຳນົດເວລາ ທີ່ລັດຖະບານ ວາງອອກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງປະຕິບັດການສ້າງ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານແຜນການຕາມຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ແຈ້ງການ ຂອງຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ທັນຕາມກຳນົດເວລາຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃດຫາກປະຕິບັດຊັກຊ້າແກ່ຍາວ ຈະຕ້ອງຖືກຕຳນິວິຈານ ຫຼື ປະຕິບັດວິໄນ ທາງດ້ານບໍລິຫານຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 18 ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຫາກປະຕິບັດເຂັ້ມງວດຕາມ ວິໄນຂອງແຜນການ, ມີຫົວຄິດ ປະດິດສ້າງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໄດ້ດີ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ ແລະ ບຳເນັດຈາກລັດຖະບານຢ່າງເໝາະສົມ.

ໝວດທີ V

ວ່າດ້ວຍບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 19 ການສ້າງແຜນພັດທະນາ ທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຫຼັກການອື່ນໆ ທີ່ທາງການປະກາດໃຊ້.

ມາດຕາ 20 ມອບໃຫ້ ປະທານຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ອອກຂໍ້ກຳນົດ, ບົດແນະນຳ ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ມີໜ້າທີ່ ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 21 ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ເນື້ອໃນ, ຂໍ້ຄວາມໃດ ຂອງດຳ ລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານແຜນການ ທີ່ໄດ້ປະກາດໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ຫາກ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 7 - 08 - 2002

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 177 /ນຍ

ນະຄອນວຽງຈັນ, ວັນທີ 13 / 11 / 2013

ດຳລັດ

**ວ່າດ້ວຍ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ
ຂອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ ສະບັບເລກທີ 148/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2003.
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ສະບັບເລກທີ 1404/ຄຜຮ, ລົງວັນທີ 13 ສິງຫາ 2003.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ວ່າດ້ວຍ ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ໜ້າທີ່ຂອງດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍພິເສດຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການ ວາງແຜນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ເພື່ອແນໃສ່ດຶງດູດ ແລະ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານການ ຜະລິດ, ການສົ່ງອອກ, ການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການ, ລະບົບສາງ ແລະ ການຂົນສົ່ງຜ່ານ ແດນ.

ມາດຕາ 2 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ຂສສຊ”) ແມ່ນ

ພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ລັດຈັດສັນສໍາລັບສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນຂະແໜງການ ຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ບົນພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງ ດ້ວຍ ລະບຽບກົດໝາຍສະເພາະ ແລະ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ມີນະໂຍບາຍພິເສດ ໃຫ້ ແກ່ທຸລະກິດ ທີ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນ ແລະ ດໍາເນີນກິດຈະການໄດ້ ຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ**.

ມາດຕາ 3 ຂອບເຂດທີ່ດິນຂອງ ຂສສຊ

ຂສສຊ ມີຂອບເຂດເນື້ອທີ່ເບື້ອງຕົ້ນ ປະມານ 305 ເຮັກຕາ (ຢູ່ຈຸດ A) ທີ່ເມືອງຄັນທະບູລີ ແລະ ປະມານ 20 ເຮັກຕາ (ຢູ່ຈຸດ B) ທີ່ ເມືອງອຸທຸມພອນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຕາມແຜນທີ່ (ຮູບ 6.5) ຂອງບົດລາຍງານການສຶກສາ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃນບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງ ສປປ ລາວ (ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ) (ບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ ສະບັບເດືອນ ກຸມພາ ປີ 2001).

ມາດຕາ 4 ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຕັ້ງ ຂສສຊ

ການສ້າງຕັ້ງ ຂສສຊ ມີຈຸດປະສົງຄື:

1. ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ໜໍ່ແໜ້ງແຫ່ງການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຄວາມທັນສະໄໝເທື່ອ ລະກ້າວ ໂດຍນໍາໃຊ້ທໍາແຮງດ້ານທີ່ຕັ້ງ, ການເປັນທາງຜ່ານ ໃນອະນຸພາກພື້ນ ແນໃສ່ຂະຫຍາຍເສດຖະ ກິດຕະຫຼາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມຕົວເຂົ້າກັບເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກ ເພື່ອ ພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດຂອງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວໄວ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ ການຍົກສູງລະດັບ ຊີວິດການເປັນຢູ່ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນເລື້ອຍໆ;
2. ນໍາໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາເນື້ອທີ່ດິນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ເພື່ອບໍລິການ ແລະ ຈັດສັນສິ່ງອໍານວຍ ຄວາມສະດວກໃນການດໍາເນີນງານໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ເຊັ່ນ ການຈັດສັນທີ່ ດິນ, ການກໍ່ສ້າງລະບົບສະທາລະນຸປະໂພກ, ເປັນຕົ້ນ ຖະໜົນ, ທໍ່ລະບາຍນໍ້າ, ໂຮງບໍາບັດນໍ້າເສຍ, ລະບົບ ສະໜອງໄຟຟ້າ, ລະບົບນໍ້າປະປາ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ;
3. ສິ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດນັກລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງຄົນລາວທີ່ຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ໃຫ້ມາລົງທຶນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**;
4. ປົກປ້ອງ ແລະ ສິ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດໍາເນີນ ທຸລະກິດຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັນໃນການຂະຫຍາຍການຜະລິດ ແລະ ທຸລະ ກິດຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບກັນ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ;
5. ສິ່ງເສີມນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ສາມາດລົງທຶນໄດ້ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບັນຊີກິດຈະການ ທີ່ຖືກສິ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ**;
6. ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງສະໜອງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ກຳມະກອນໃຫ້ ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບປະການດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ຄວາມຊຳ

ນານງານລະດັບສູງ;

7. ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນສູນກາງໜຶ່ງ ແຫ່ງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ, ການເງິນ, ການບໍລິການ ການພັດທະນາດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບ ຕ່າງປະເທດ;

8. ສ້າງເປັນເຂດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມພິເສດ ທາງດ້ານລະບົບພາສີ ສຳລັບສິນຄ້າ ທີ່ນຳເຂົ້າ-ອອກ ສະເພາະພາຍໃນເນື້ອທີ່ຈຳກັດ ຂອງເຂດນີ້ ແຕ່ໂດຍຖືວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງລະບົບລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖວນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງການເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ໃນ ຂສສຊ

- ທຸກການເຄື່ອນໄຫວເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ພາຍໃນ **ຂສສຊ**, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນງານຂອງຫົວ ໜ່ວຍທຸລະກິດ, ການເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະ ນຳໃຊ້ການບໍລິການພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນະໂຍບາຍພິເສດ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນດຳລັດ ສະບັບນີ້.

- ໃນກໍລະນີທີ່ບັນຫາໃດໜຶ່ງຫາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ ຂໍ້ກຳນົດ ຂອງ ລະບຽບການອື່ນໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ແລະ ບົດບັນຍັດຂອງ ກົດໝາຍສະເພາະກ່ຽວກັບ ເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຖ້າບັນຫານັ້ນຍັງບໍ່ໄດ້ລະບຸໃນເອກະສານນິຕິກຳເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນ ພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂົງເຂດເສດຖະກິດພາຍໃນ ຂສສຊ

ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ປະກອບດ້ວຍ ເຂດຈັດສັນສຳລັບພັດທະນາ 3 ຂົງເຂດເສດຖະກິດ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການປຸງແຕ່ງເພື່ອສົ່ງອອກ (Export Processing Zone ຫຼື EPZ)
2. ເຂດການຄ້າປອດພາສີ (Free Trade Zone ຫຼື FTZ)
3. ສູນການບໍລິການ ແລະ ຈັດສົ່ງສິນຄ້າປອດພາສີ (Free Service and Logistic Center ຫຼື FSLC)

ມາດຕາ 7 ຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ຖືກສົ່ງເສີມພາຍໃນ ຂສສຊ

ທຸລະກິດທີ່ຖືກສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການພາຍໃນ **ຂສສຊ** ມີດັ່ງນີ້:

7.1 ທຸລະກິດການຜະລິດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ເຊັ່ນ: ການຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບເພື່ອສົ່ງອອກ, ການຜະລິດສິນສ່ວນເອເລັກໂຕຼນິກ, ການປະກອບສິນສ່ວນໃຫ້ເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ, ການປຸງແຕ່ງສິນ

ຄຳນຳເຂົ້າ ເພື່ອສິ່ງຂາຍຕໍ່ພາຍໃນ ຫຼື ສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດ, ການຜະລິດປຸງແຕ່ງກະສິກຳ, ການຜະລິດສິນຄ້າຫັດຖະກຳ, ໂຮງງານຮັບເໝົາ ຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ;

7.2 ທຸລະກິດການຄ້າ ເຊັ່ນ: ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ, ການຄ້າຂາຍຍົກຜ່ານແດນປອດພາສີ, ການຂາຍຍົກສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງຫັດຖະກຳ, ໄມ້ເນື້ອຫອມ, ແກ້ວປະເສີດ ແລະ ອື່ນໆ), ສູນ ຫຼື ຮ້ານວາງສະແດງສິນຄ້າ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້າ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ, ສູນການປະຊຸມ ແລະ ສຳມະນາ (ເພື່ອສິ່ງເສີມວຽກງານການຂາຍຍົກ ແລະ ການສົ່ງອອກ), ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການຄ້າຜ່ານແດນ;

7.3 ທຸລະກິດການບໍລິການ ແລະ ການຈັດສິ່ງ ເຊັ່ນ: ລະບົບສາງເກັບສິນຄ້າທົ່ວໄປ ແລະ ສາງເຢັນ, ການບໍລິການຈັດສິ່ງ ແລະ ແຈກຢາຍສິນຄ້າ, ສະຖານີບໍລິການຍົກ-ຖ່າຍສິນຄ້າໜັກ, ບໍລິສັດຮັບເໝົາຂົນສົ່ງ, ໂຮງແຮມ, ຊຸດອາຄານໃຫ້ເຊົ່າ(apartment), ບ້ານຈັດສັນ, ອາຄານຫ້ອງການໃຫ້ເຊົ່າ, ການຈັດທົວທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາແຫຼ່ງພັກຜ່ອນ, ສະຖານທີ່ຫຼິ້ນກິລາ, ສວນສະນຸກ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ການປະກັນໄພ, ກອງທຶນສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ແລະ ພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ໂຮງໝໍ, ຮ້ານອາຫານ, ໄປສະນີ;

7.4 ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າການຄ້າ (ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການສົ່ງອອກ), ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດ້ານການທ່ອງທ່ຽວ, ສາຂາບໍລິສັດ ທີ່ປຶກສາສາກົນ, ສາຂາບໍລິສັດການບິນ, ສາຂາບໍລິສັດຂົນສົ່ງສາກົນ;

- ບັນຊີລະອຽດກ່ຽວກັບກິດຈະການທີ່ຖືກສົ່ງເສີມໃຫ້ ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ລົງທຶນ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ກຳນົດອອກຕື່ມຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 8 ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ໃນ ຂສສຊ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ລວມທັງຄົນລາວທີ່ອາໄສຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ມາລົງທຶນຢູ່ **ຂສສຊ** ໃນຂະແໜງທຸລະກິດຕ່າງໆ ທີ່ຖືກ ສົ່ງເສີມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ເທິງນັ້ນ.

ມາດຕາ 9 ປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນໄດ້ໃນປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດ ດັ່ງນີ້:

ປະເພດ: ວິສາຫະກິດເອກະຊົນ 100%, ວິສາຫະກິດຂອງລັດ, ວິສາຫະກິດລວມໝູ່, ຫຼື ວິສາ

ຫະກິດປະສົມ (ວິສາຫະກິດລັດປະສົມກັບພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ, ວິສາຫະກິດເອກະ
ຊົນປະສົມກັບ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ)

ຮູບການ: ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ບໍລິສັດ

ຮູບແບບ: ບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນ, ບໍລິສັດຈຳກັດ ຫຼື ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ
ໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10 ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງວິສາຫະກິດ

ວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ທີ່ມາລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ໃຫ້ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ດຳລັດສະບັບນີ້, ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 148/ນຍ ວ່າດ້ວຍ **ຂສສຊ**, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ
ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຂອງ **ຂສສຊ**, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ແລະ ກົດໝາຍສິ່ງເສີມການ
ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

ມາດຕາ 11 ການຂຶ້ນທະບຽນທຸລະກິດໃນ ຂສສຊ

ທຸກໆ ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຈະຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນການດຳເນີນ
ທຸລະກິດ ໂດຍ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ
ບໍລິສັດ ຂອງ **ຂສສຊ** ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ແລ້ວວິ
ສາຫະກິດນັ້ນ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນໄດ້ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດ ແລະ ສິດທິ
ປະໂຫຍດຕ່າງໆ ທາງດ້ານທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

- ວິສາຫະກິດໃດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນທຸລະກິດຢູ່ **ຂສສຊ** ແລ້ວ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳເນີນ
ການພົວພັນທຸລະກິດ ຢູ່ນອກ **ຂສສຊ** ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 12 ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ ຂສສຊ

- ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດ ແລະ ສິ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາບໍລິສັດຂອງລັດ, ເອກະຊົນພາຍ
ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນພັດທະນາດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ
ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ດ້ວຍຮູບການມອບເໝົາ, ສຳປະທານ ຫຼື ຮ່ວມທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ
ພາຍໃນ ແລະ/ຫຼື ຕ່າງປະເທດ.

- ໃນຊຸມປີເລີ່ມຕົ້ນການບຸກເບີກ ແລະ ພັດທະນາໂຄງລ່າງເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ເລັ່ງລັດ
ການພັດທະນາ **ຂສສຊ** ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງໂດຍໄວ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຊອກວິສາຫະກິດ
ໃດມາພັດທະນາໂຄງລ່າງນັ້ນໄດ້ເທື່ອ ລັດຖະບານ ອາດຈະສະໜອງທຶນຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ ຄະນະບໍລິຫານ
ຂສສຊ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົນພື້ນຖານແຜນການພັດທະນາທີ່ໄດ້ກຳນົດອອກ.

ມາດຕາ 13 ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຊັບສິນ, ການລົງທຶນ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຢ່າງເຕັມສ່ວນ ດ້ວຍລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ໂດຍຈະບໍ່ຖືກເກັບເກນ, ບໍ່ຖືກຍຶດ ຫຼື ໂອນເປັນຂອງລັດ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ເປັນການປະຕິບັດຫຼັກການ ແລະ ເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການລົງທຶນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຫຼື ລະບຽບອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສສຊ** ຫຼື ກົດໝາຍສະເພາະກ່ຽວກັບ ເຂດ ເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 14 ອາຍຸການລົງທຶນພາຍໃນ ຂສສຊ

ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ລົງທຶນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດ ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນພາຍໃນເຂດໄດ້ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ການລົງທຶນ ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ອອກໃຫ້ ຊຶ່ງມີກຳນົດເວລາ ສູງສຸດ 75 ປີ ແລະ ສາມາດ ຕໍ່ອາຍຸ ໄດ້ ຕາມການພິຈາລະນາເຫັນດີ ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**.

ມາດຕາ 15 ທຶນຈົດທະບຽນ ແລະ ການປະກອບທຶນ

15.1 ແຕ່ລະຮູບແບບຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຈົດທະບຽນພາຍໃນ **ຂສສຊ** (ຍົກເວັ້ນຫ້ອງການຜູ້ຕາງ ໜ້າ) ຈະມີທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບປະເພດ ທຸລະກິດການລົງທຶນ ດັ່ງນີ້:

- ສຳລັບກິດຈະການການຜະລິດ, ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ການບໍລິການລະບົບສາງ ແລະ ບໍລິສັດ ຂົນສົ່ງ (ຊຶ່ງມີຍານພາຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນເອງ), ກິດຈະການກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ, ການພັດທະນາກໍ່ສ້າງນິຄົມອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໂຮງງານ, ເຮືອນພັກອາໄສ (ເປັນຕົ້ນຄື: ຊຸດ ອາຄານໃຫ້ເຊົ່າ, ບ້ານຈັດສັນ) ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ (ລວມທັງສະຖານທີ່ຫຼິ້ນ ກິລາ, ສວນສະນຸກ, ບ່ອນພັກຜ່ອນ), ໂຮງຮຽນທົ່ວໄປ (ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ), ໂຮງໝໍ, ສູນສັບຜະສົນຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, ສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງມີທຶນ ຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດ 100,000 (ໜຶ່ງແສນ) ໂດລາ ສະຫະລັດ;
- ສຳລັບການບໍລິການຈັດສິ່ງ (ຊຶ່ງບໍ່ມີຍານພາຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນເອງ), ການບໍລິ ການຈັດທົດທ່ອງທ່ຽວ, ກິດຈະການຄ້າຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ, ການບໍລິການທົ່ວໄປ (ຊຶ່ງນອກຈາກກິດຈະການທີ່ໄດ້ກ່າວມາເທິງນັ້ນ) ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດ 50,000 (ຫ້າສິບພັນ) ໂດລາ ສະຫະລັດ;

15.2 ສຳລັບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດ້ານການຄ້າເພື່ອການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ, ການຄ້າຜ່ານ ແດນ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ດ້ານທຸລະກິດ ອື່ນໆ ຈະຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດ 10,000 (ສິບພັນ)

ໂດລາສະຫະລັດ.

15.3 ການປະກອບທຶນຈົດທະບຽນຂອງ ວິສາຫະກິດພາຍໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດຖອກເປັນເງິນສົດ ຫຼື ເປັນວັດຖຸ ກໍ່ໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ, ການຖອກເປັນເງິນສົດ ແລະ ວັດຖຸ ຈະຖືກນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຜົນນຳໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບ ລະບຽບການສະເພາະຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

15.4 ໃນກໍລະນີທີ່ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫຼື ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫາກບໍ່ສາມາດຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການຕີລາຄາມູນຄ່າການນຳເຂົ້າທຶນທີ່ເປັນວັດຖຸ ຂອງວິສາຫະກິດ ຂອງ **ຂສສຊ** ນັ້ນ, ເວລານັ້ນ ວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວ ສາມາດໃຊ້ບໍລິການການຕີລາຄາ ຈາກຜູ້ກວດກາເອກະລາດກໍ່ໄດ້ ໂດຍການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຫຼື ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ບົນພື້ນຖານລາຍຈ່າຍຂອງວິ ສະຫະກິດ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ຖືວ່າການຕີລາຄາມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ເປັນອັນສິ້ນສຸດ.

ມາດຕາ 16 ມູນຄ່າການລົງທຶນຕໍ່າສຸດຢູ່ພາຍໃນ ຂສສຊ

ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ່າງໆ ທີ່ຂໍລົງທຶນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** (ຍົກເວັ້ນ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ເທິງນັ້ນ) ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຕ້ອງມີການລົງທຶນ ໃນມູນຄ່າ ທີ່ຕໍ່າສຸດ ດັ່ງນີ້:

- ສຳລັບການບໍລິການຈັດສິ່ງ (ຊຶ່ງບໍ່ມີຍານພະຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນເອງ), ການບໍລິການ ຈັດທົວທ່ອງທ່ຽວ, ກິດຈະການຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ ຕ້ອງມີມູນຄ່າການລົງທຶນ 150 000 (ໜຶ່ງແສນ ຫ້າສິບຮ້ອຍ) ໂດລາ ສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ;
- ສຳລັບກິດຈະການການຜະລິດ ແລະ ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຕ້ອງມີມູນຄ່າການລົງທຶນ 300 000 (ສາມແສນ) ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ;
- ສຳລັບການບໍລິການລະບົບສາງ ແລະ ບໍລິສັດຂົນສົ່ງ (ຊຶ່ງມີຍານພະຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນ ເອງ), ສູນສັບພະສິນຄ້າຂາຍຍ່ອຍ, ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ (ລວມທັງສະຖານທີ່ຫຼິ້ນ ກິລາ, ສວນສະບູກ, ບ່ອນພັກຜ່ອນ) ໂຮງຮຽນທົ່ວໄປ (ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ) ແລະ ໂຮງ ໝໍ ຕ້ອງມີມູນຄ່າການລົງທຶນ 500 000 (ຫ້າແສນ) ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ;
- ສຳລັບກິດຈະການກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ, ການພັດທະນາກໍ່ສ້າງນິຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໂຮງງານ, ເຮືອນພັກອາໄສ (ເປັນຕົ້ນຄື: ຊຸດອາຄານໃຫ້ເຊົ່າ, ບ້ານຈັດສັນ) ຕ້ອງມີມູນຄ່າການລົງທຶນ 1 000 000 (ໜຶ່ງລ້ານ) ໂດລາ ສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ;
- ສຳລັບການບໍລິການທົ່ວໄປ (ຊຶ່ງນອກຈາກກິດຈະການທີ່ໄດ້ກ່າວມາເທິງນັ້ນ) ຕ້ອງມີມູນຄ່າ

ການລົງທຶນ 50 000 (ຫ້າສິບພັນ) ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ;

ໝວດທີ II

ວ່າດ້ວຍ ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ, ເຊົ່າທີ່ດິນ, ປຸກສ້າງ,
ການຍຸບເລີກກິດຈະການ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 17 ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ

- ບໍລິສັດ, ບຸກຄົນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຜູ້ມີຈຸດປະສົງຢາກສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ **ຂສສຊ** ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍກົງກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕາມແບບຟອມທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ກຳນົດໃຫ້.
- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ລວມທັງຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວ ໂດຍ ບໍ່ຕ້ອງໄປ ຈົດທະບຽນ ຢູ່ ກະຊວງການຄ້າ ອີກ, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະ ຕ້ອງສົ່ງບັນຊີ ແລະ ລາຍລະອຽດ ການຂຶ້ນທະບຽນເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ແກ່ ກະຊວງການຄ້າ ເພື່ອຊາບ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ປົກກະຕິ.
- ພາຍໃນກຳນົດເວລາສູງສຸດ 05 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມື້ຢືນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນໄປ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອອກໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ຫຼື ຕອບປະຕິເສດ ແກ່ຜູ້ຍື່ນເອກະ ສານຂໍລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ**.

ມາດຕາ 18 ການຂໍອະນຸຍາດເຊົ່າທີ່ດິນ, ເຊົ່າສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງ

18.1 ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະ ເຊົ່າສິ່ງປຸກສ້າງ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດ ແລະ ເຮັດສັນຍາການເຊົ່າທີ່ດິນ, ເຊົ່າສິ່ງປຸກສ້າງ ໂດຍກົງກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** (ຫຼື ກັບວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ**, ໃນກໍລະນີທີ່ ວິສາຫະກິດນີ້ມີສິດ ຕາມສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ), ຊຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ ແລະ ຮ່າງສັນຍາ ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

18.2 ຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ຕ້ອງການປຸກສ້າງ ເຄຫາສະຖານ, ໂຮງ ຈັກໂຮງງານ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພັດທະນາຕ່າງໆ ໃນເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຂໍເຊົ່ານັ້ນ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ ໂດຍກົງ ກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ຊຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານການປຸກສ້າງ ແລະ ດ້ານການປົກປັກ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບການທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

18.3 ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປຸກສ້າງອາຄານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມ ມາດຕາ 18.1 ຫຼື ໃນ ກໍລະນີທີ່ການປຸກສ້າງອາຄານ ແຕກຕ່າງຈາກແຜນຜັງແບບກໍ່ສ້າງ ຫຼື ລາຍການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດການປຸກສ້າງ ແລະ ການ

ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມແລ້ວ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ມີສິດສັ່ງໃຫ້ຢຸດຕິການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຮີ້ຖອນອາຄານ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຄານດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນໄລຍະເວລາອັນສົມ ຄວນ ໂດຍແຈ້ງໄລຍະເວລາ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ປຸກສ້າງ ຫຼື ຜູ້ຄອບຄອງອາຄານນັ້ນຊາບ.

18.4 ເມື່ອພົ້ນກຳນົດໄລຍະເວລາຕາມ ມາດຕາ 18.2 ແລ້ວ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນປຸກສ້າງ ຫຼື ຜູ້ຄອບ ຄອງອາຄານບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ມີສິດຈັດການ ຕາມທີ່ເຫັນສົມຄວນກັບການປຸກສ້າງອາຄານນັ້ນ ເພື່ອແກ້ໄຂ ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຮີ້ຖອນອາຄານ ຫຼື ສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງອາຄານນັ້ນໄດ້ ໂດຍຈະຄິດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຈາກຜູ້ລົງທຶນປຸກສ້າງ ຫຼື ຜູ້ຄອບຄອງອາຄານ.

ມາດຕາ 19 ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນ **ຂສສຊ** ມີດັ່ງນີ້:

- ເຊົ່າທີ່ດິນ, ອາຄານ, ບ່ອນພັກອາໄສ, ຫ້ອງການ ແລະ ໂຮງງານ;
- ກໍ່ສ້າງເຄຫາສະຖານ, ໂຮງງານ, ພັດທະນາແຫຼ່ງພັກຜ່ອນ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
- ນຳໃຊ້ການບໍລິການ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**;
- ສິ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ, ປະກອບ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຢູ່ໃນເຂດ, ນຳເຂົ້າອຸປະກອນ, ວັດຖຸ ດິບ ແລະ ພາຫະນະການຜະລິດທີ່ຈຳເປັນສຳລັບທຸລະກິດ;
- ດຳເນີນທຸລະກິດການບໍລິການທີ່ເໝາະສົມ ຕາມໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງ ບໍລິສັດ;
- ຄັດເລືອກ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງງານ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບ ການສະເພາະຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ໂອນທຶນ ຫຼື ລາຍໄດ້ຂອງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ກັບຄືນປະເທດຂອງຕົນ ຫຼື ໄປປະເທດທີ່ສາມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ໂອນກຳມະສິດ, ສິດຄອບຄອງ, ສິດນຳໃຊ້ ໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ຊັບສົມບັດຂອງຕົນ ແລະ ທີ່ດິນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີສາມໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕາມດຳລັດ ສະບັບນີ້, ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 148/ນຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຈະກຳນົດ ອອກຕ່າງຫາກ;
- ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ກຳນົດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຂອງ **ຂສສຊ** ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 20 ການຍຸບເລິກ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍຂອງ ວິສາຫະກິດ, ການໂອນກິດຈະການໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະ ການປ່ອຍປະກົດຈະການ

20.1 ວິສາຫະກິດ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຢາກຍຸບເລິກວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫຼື ປະກາດລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຕ້ອງການໂອນກິດຈະການໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍ, ບົດແນະນຳ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ຈະກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ ແລະ ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຈະຕ້ອງໂອນກຳມະສິດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້ ຫຼື ໂອນຄືນໃຫ້ແກ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** (ຕາມທີ່ໄດ້ ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 60 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້) ເພື່ອໃຫ້ຊ່ວຍຊອກຫາລູກຄ້າ ຜູ້ອື່ນ ມາເຊົ່າຕໍ່ ບົນພື້ນຖານການເຈລະຈາກັບວິສາຫະກິດ ຜູ້ຖືກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຜູ້ທຳອິດນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ສຳເລັດພາຍ ໃນກຳນົດ ເວລາສອງປີ ນັບຈາກມີຂໍຍຸບເລິກ ຫຼື ໂອນກິດຈະການ ແລະ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ;

20.2 ໃນກໍລະນີ ທີ່ ວິສາຫະກິດ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ບໍ່ສືບຕໍ່ກິດຈະການ ຂອງຕົນດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມເປັນເວລາເກີນໜຶ່ງປີຂຶ້ນໄປ ແລະ ວິສາຫະກິດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 20.1 ເທິງນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະຕ້ອງຕິດຕໍ່ພົວພັນເຖິງ ເຈົ້າຂອງກິດຈະການນັ້ນ ແລະ ຈາກເວລານັ້ນ ອີກ ຫົກເດືອນ ຖ້າຫາກເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກບໍ່ຕິດຕໍ່ພົວພັນຄືນມາ ແຕ່ປະການໃດ ຫຼື ໄດ້ຕິດຕໍ່ຄືນມາ ແລ້ວແຕ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 20.1 ເທິງນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະມີສິດ (ຫຼື ຈະມອບໃຫ້ວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ**) ເຂົ້າໄປກຳກັບ ແລະ ຈັດການກ່ຽວກັບຊັບສິນ ແລະ ທີ່ດິນຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຊອກຫາ ວິສາຫະກິດອື່ນ ມາເຊົ່າຕໍ່. ແຕ່ມີໃດທີ່ ວິສາຫະກິດຜູ້ທີ່ໄດ້ລົງທຶນ ແລະ ເປັນກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຜູ້ທຳອິດໄດ້ກັບມາແລ້ວ ແລະ ຖ້າຕົກອາຄານ ເພີ່ມຂອງຜູ້ລົງທຶນຍັງຖືກນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຖືກທັບມ້າງ ກໍຈະຕ້ອງມີການຕີລາຄາຄ່າຊັບສິນນັ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ລົງທຶນທຳອິດນັ້ນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຄິດໄລ່ຄ່າຫຼ້ຍຫ້ຽນ ແລະ ລະບຽບການດ້ານບັນຊີ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 21 ການຈັດການຕໍ່ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸການເຊົ່າທີ່ດິນ

21.1 ໃນກໍລະນີທີ່ ວິສາຫະກິດ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຫາກໝົດອາຍຸການລົງທຶນ ແລະ ໝົດອາຍຸການເຊົ່າທີ່ດິນ ຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການດຳເນີນກິດຈະການຕໍ່ ຫຼື ບໍ່ຕ້ອງການເຊົ່າທີ່ດິນນັ້ນຕໍ່ ຖືວ່າ ວິສາຫະກິດນັ້ນ ໝົດກຳມະສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕອນນັ້ນແລ້ວນັບຈາກວັນທີ່ໝົດອາຍຸການເຊົ່າທີ່ດິນທີ່ໄດ້ ເຊັນສັນຍາໄວ້ກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ກັບວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງເຂດ (ຖ້າຫາກວິສາຫະກິດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຂໍຕໍ່ອາຍຸການເຊົ່າທີ່ດິນຕື່ມອີກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້) ເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວຈະກັບຄືນມາເປັນກຳມະສິດ ຂອງ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** (ຫຼື ຂອງວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາການຮ່ວມທຶນ ຫຼື ສັນຍາສຳປະທານທີ່ໄດ້ເຊັນກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ກັບລັດຖະບານ) ນັບຈາກວັນໝົດອາຍຸເຊົ້າທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ. ສຳລັບຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆ (ຊັບສົມບັດຄົງທີ່) ຢູ່ເທິງໜ້າດິນຕອນນັ້ນ ຍັງຖືວ່າເປັນກຳມະສິດຂອງວິສາຫະກິດຜູ້ລົງທຶນໃສ່ການຕິດຕັ້ງ ຫຼື ປຸກສ້າງຊັບສິນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດນັ້ນມີສິດ ແລະ ຕ້ອງຈັດການກັບຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ: ຖອດຖອນ ຫຼື ທັບມ້າງຖິ້ມ ຫຼື ມອບໂອນ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດອື່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ວິສາຫະກິດຮ່ວມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ເພື່ອສາມາດໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເປັນການຈັບຈອງທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງເປັນການກົດຂວາງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບສິນ ດັ່ງກ່າວ ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕໍ່ສ່ວນລວມ.

21.2 ວິສາຫະກິດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນຄົງທີ່ດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈັດການກັບຊັບສິນຂອງຕົນໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 01 ປີ ນັບຈາກວັນໝົດອາຍຸເຊົ້າທີ່ດິນ. ຖ້າຫາກວິສາຫະກິດນັ້ນບໍ່ສາມາດດຳເນີນການພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** (ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາການຮ່ວມທຶນ ຫຼື ສັນຍາສຳປະທານທີ່ໄດ້ເຊັນກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ກັບລັດຖະບານ) ຈະມີສິດເຂົ້າໄປກຳກັບ ແລະ ຈັດການກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ວິສາຫະກິດອື່ນ, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນ ພັດທະນາໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຊື່ຕໍ່ຈາກ ວິສາຫະກິດ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງນັ້ນ (ຫຼື ຖອດຖອນ ຫຼື ທັບມ້າງຖິ້ມ) ບົນພື້ນຖານການເຈລະຈາ ແລະ ເຫັນດີຈາກທັງສອງຝ່າຍ, ໂດຍມີການຕີລາຄາຄ່າຊັບສິນນັ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ລົງທຶນທຳອິດນັ້ນ ຕາມຫຼັກການຄິດໄລ່ຄ່າ ທູ້ຍໜ້າ ແລະ ລະບຽບການດ້ານບັນຊີ ແລະ ຊັບສິນ ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

- ວາງແຜນການ ແລະ ນຳສະເໜີໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ລະບົບໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກພາຍໃນ **ຂສສຊ** ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ພາກສ່ວນພັດທະນາໂຄງລ່າງສາມາດຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຫຼື ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ທ່ວງທັນກັບເວລາ.
- ເສຍພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 148/ນຍ, ລະບຽບການອື່ນໆ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບ **ຂສສຊ** ຫຼື ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ກຳນົດອອກ;
- ໃຫ້ການຮ່ວມມືແກ່ການປະຕິບັດງານ ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**;

- ເປີດບັນຊີເງິນກີບ ແລະ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຫຼື ຢູ່ທະນາຄານຕ່າງໆ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
- ປະຕິບັດລະບອບລາຍງານ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີວິສາຫະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການສະເພາະຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ປະຕິບັດລະບອບລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງກິດຈະການ/ໂຄງການ ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຊາບຢ່າງປົກກະຕິ;
- ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຂໍ້ສະດວກແກ່ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ໃນການເຂົ້າໄປ ຕິດຕາມກວດ ກາກິດຈະການ;
- ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນການໃຊ້ແຮງງານ, ປ້ອງກັນອັກຄີໄພ, ຮັກສາອະນາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບອື່ນໆ ທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ວາງອອກ;

ມາດຕາ 23 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ ຂຶ້ນທະບຽນໄດ້ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ເປັນຕົ້ນແມ່ນຢູ່ໃນຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ສິ່ງເສີມການສິ່ງອອກ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ດັ່ງກ່າວ ຈະມີໜ້າທີ່ ສະເພາະແຕ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານການຕະຫຼາດເພື່ອລາຍງານໃຫ້ບໍລິສັດແມ່, ເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ຝົວຜັນທັງພາຍ ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ບໍລິສັດແມ່, ຕິດຕາມການປະຕິບັດສັນຍາການ ລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການໃນນາມຂອງບໍລິສັດແມ່ເທົ່ານັ້ນ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດຳເນີນທຸລະ ກິດເພື່ອສ້າງລາຍໄດ້. ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດສະເພາະ ແຕ່ສຳລັບການເສຍອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນເທົ່ານັ້ນ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ຈະບໍ່ ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃດອີກຕາມດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ III

ວ່າດ້ວຍ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ເຊົ່າທີ່ດິນໃນ ຂສສຊ

ມາດຕາ 24 ນະໂຍບາຍທົ່ວໄປ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃນເຂດ **ຂສສຊ** ດ້ວຍການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້, ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 188/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2003 ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວກັບ **ຂສສຊ**, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 25 ນະໂຍບາຍສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ເສຍອາກອນຕ່າງໆ ໃນອັດຕາພິເສດ ດັ່ງນີ້:

25.1 ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ:

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ເມື່ອເວລາສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າ ມາຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳມາຮັບໃຊ້, ປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດ ຫຼື ຂາຍພາຍໃນ **ຂສສຊ** ລວມເຖິງ ກິດຈະການການບໍລິການ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຕົວເລກ ທຸລະກິດ.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນ **ຂສສຊ** ດ້ານການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງເຂົ້າມາເຄື່ອນໄຫວຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ ນອກຂອບເຂດ **ຂສສຊ** ໃນເວລາ ຊື້-ຂາຍຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຮັບການ ຍົກເວັ້ນອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ສຳລັບສິນຄ້າໃນບັນຊີຕາມ ມາດຕາ 9 ຂອງ ກົດໝາຍສ່ວຍ ສາອາກອນ.
- ສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ແລະ ກິດຈະການບໍລິການຕ່າງໆ ທີ່ນຳອອກຈາກ **ຂສສຊ** ເພື່ອນຳໄປຂາຍ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການພາຍໃນປະເທດ ນອກ **ຂສສຊ** ຈະຕ້ອງຖືກເສຍອາກອນຕົວເລກທຸລະ ກິດ ຕາມມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ.

25.2 ອາກອນຊົມໃຊ້:

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດຂະແໜງການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ເມື່ອເວລານຳສິນຄ້າ ເຄື່ອງຂອງຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ພາຍໃນປະເທດ (ຈາກນອກເຂດ **ຂສສຊ**) ເຂົ້າມາເຄື່ອນໄຫວ ຮັບໃຊ້, ການບໍລິການ, ປຸງແຕ່ງ, ຜະລິດ, ຊື້-ຂາຍ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຈະບໍ່ຖືກຄິດໄລ່ເກັບອາ ກອນຊົມໃຊ້ ລວມທັງບັນດາສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍ ສ່ວຍສາອາກອນ ກໍບໍ່ໄດ້ເກັບເຊັ່ນກັນ.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນ **ຂສສຊ** ດ້ານການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ຈາກຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາເຄື່ອນໄຫວ, ຮັບໃຊ້, ຊື້-ຂາຍ ຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ ນອກຂອບເຂດ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນຊົມໃຊ້ ສຳລັບສິນຄ້າ ໃນບັນຊີຕາມ ມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ.
- ສິນຄ້າ ເຄື່ອງຂອງ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳເຂົ້າມາຮັບໃຊ້, ຊື້-ຂາຍ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການ ຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ນອກຂອບເຂດ **ຂສສຊ** ຈະຕ້ອງໄດ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ຕາມມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

25.3 ການຫັກຄືນອາກອນ:

- ຜູ້ດຳເນີນການຜະລິດ ຫຼື ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫັກຄືນອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ແລະ ອາກອນຊົມໃຊ້ໃນເວລາຂາຍສິນຄ້າ ເຄື່ອງຂອງໃຫ້ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**. ຜູ້ມີສິດໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫັກຄືນ ອາກອນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນຢູ່ນໍາລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຖືກມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລະ ຖືບັນຊີຢ່າງ ຖືກຕ້ອງພ້ອມທັງມີເອກະສານການເສຍອາກອນຄົບຖ້ວນມາ ຍັ້ງຢືນ ເຊັ່ນ: ໃບຮັບເງິນອາ ກອນ, ໃບຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

25.4 ຂໍ້ຫ້າມ:

- ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນັກລົງທຶນພາຍໃນປະເທດ (ຊຶ່ງຢູ່ນອກ **ຂສສຊ**) ທີ່ເນີນທຸລະກິດການຄ້າຂາເຂົ້າ ນຳສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາຂາຍໃນ **ຂສສຊ**, ນອກຈາກກໍລະນີນຳ ເຂົ້າເພື່ອສິ່ງຂາຍຕໍ່ໄປຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຕາມກໍລະນີຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຄະນະບໍລິ ຫານ **ຂສສຊ**.

25.5 ຂອບເຂດຜົນສັກສິດ:

- ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ແລະ ອາກອນຊົມໃຊ້ຈະຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນຂອບ ເຂດ **ຂສສຊ** ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ໄປຊົມໃຊ້ ເຄື່ອງຂອງ, ຊື້-ຂາຍສິນຄ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ການບໍລິການຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ນອກ **ຂສສຊ** ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

25.6 ອາກອນກຳໄລ:

- ການກຳນົດ, ຜ່ອນຜັນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ໃນ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ມີ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຂະແໜງການຜະລິດ

ກົດຈະການການຜະລິດແມ່ນການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການແປຮູບ, ການ ປ່ຽນແປງສະພາບວັດຖຸດິບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງອອກເປັນຜະລິດຕະພັນອັນໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານ ເຟີນິເຈີ, ໂຮງງານປະກອບພາຫະນະ, ໂຮງງານປະກອບສິ້ນສ່ວນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການ ຜະລິດອື່ນໆ.

- ການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກຂາຍໄປຕ່າງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ແລະ ຜ່ອນຜັນອາກອນກຳໄລ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດສິ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ 70% ຂຶ້ນໄປຂອງຈຳນວນຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ຫຼື ການປະກອບ ຫຼື ຜະລິດອຸປະກອນເຄື່ອງມື ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ໄຮເທັກ(Hi-tech) (ຄຳນິຍາມ ແລະ ຕົວຢ່າງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ) ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລ ໃນໄລຍະ 10 ປີ ເລີ່ມແຕ່ປີທີ່ໄດ້ກຳໄລ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນ ກຳໄລໃນອັດຕາ 8%;
2. ການຜະລິດສິ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ ແຕ່ 30%-69% ຂອງຈຳນວນຜະລິດຕະພັນຂອງ ຕົນ ແມ່ນ ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນໄລຍະ 7 ປີ ເລີ່ມແຕ່ປີທີ່ໄດ້ກຳໄລ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 8%;
3. ການຜະລິດທົ່ວໄປ ຫຼື ສິ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດຕໍ່າກວ່າ 30% ຂອງຈຳນວນຜະລິດຕະ ພັນຂອງຕົນ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນໄລຍະ 5 ປີ ເລີ່ມແຕ່ປີທີ່ໄດ້ກຳໄລ ຫຼັງ ຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 8%;
4. ນອກຈາກນະໂຍບາຍທີ່ລະບຸໄວ້ເທິງນັ້ນແລ້ວ ສຳລັບການຜະລິດທີ່ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍ ໃນປະເທດ ສູງກວ່າ 50% ຂອງຈຳນວນວັດຖຸດິບທີ່ທຳການຜະລິດ ແລະ ບຸງແຕ່ງຈະໄດ້ ຮັບສິດທິພິເສດເພີ່ມເຕີມ ໂດຍການເສຍອາກອນກຳໄລ 50% ຂອງອັດຕາທີ່ກ່າວມາ ເທິງນັ້ນ ໃນໄລຍະສອງປີທຳອິດທີ່ຕ້ອງເລີ່ມເສຍອາກອນກຳໄລ.

ຂ. ຂະແໜງການຄ້າ

ກົດຈະການການຄ້າ ແມ່ນການໃຊ້ວັດຖຸ, ສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ນຳອອກຂາຍ ຕາມສະພາບເດີມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ອາດຈະມີພຽງການຫຸ້ມຫໍ່ ດັດແປງພຽງ ເຫຼັກ ນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ກົດຈະການການຄ້າ ຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ, ການຄ້າຜ່ານແດນ, ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ, ການຂາຍຍົກ ແລະ ອື່ນໆ.

1. ຜູ້ດຳເນີນການຄ້າເພື່ອສົ່ງສິນຄ້າໄປຂາຍຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນ ແລະ ສິນຄ້າ ພາຍໃນປະເທດ ລວມທັງສິນຄ້າທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລ ໃນໄລຍະເວລາ 5 ປີ ນັບແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງ ເສຍອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາ 10%;
2. ຜູ້ດຳເນີນການຄ້າທີ່ນຳສິນຄ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳສິນຄ້າດັ່ງກ່າວສົ່ງຂາຍຕໍ່ປະ ເທດທີ່ສາມຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃນໄລຍະເວລາ 3 ປີ ນັບແຕ່ປີທີ່ມີ ກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາ 10%;
3. ນອກຈາກທຸລະກິດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບການ

ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລໃນໄລຍະ 2 ປີ ນັບແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະ ເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 10%.

ຄ. ຂະແໜງບໍລິການ

ກິດຈະການບໍລິການແມ່ນການສະໜອງແຮງງານ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ຜູ້ອື່ນດ້ວຍ ແຮງງານ ສະຕິປັນຍາ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ, ພາຫະນະ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າ ບໍລິການ ເປັນສິ່ງຕອບແທນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະການຂົນສົ່ງ, ກິດຈະການລະບົບສາງ, ການກໍ່ສ້າງ ໂຮງແຮມ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ທະນາຄານ, ປະກັນໄພ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ກິດຈະການ ສາທາລະນະຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສວນສະນຸກ, ບໍລິການສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ.

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການບໍລິການພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນອາກອນກຳໄລຕາມຈຳນວນມູນຄ່າຂອງການລົງທຶນດັ່ງນີ້:

1. ມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ 50,000-149,999 ໂດລາ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 2 ປີ ນັບແຕ່ ປີທີ່ມີກຳໄລ ທຸລະກິດເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 10%;
2. ມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ 150,000-299,999 ໂດລາ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ ນັບ ແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 10%;
3. ມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ 300,000-499,999 ໂດລາ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 6 ປີ ນັບ ແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 10%;
4. ມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ 500,000-1,999,999 ໂດລາ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 8 ປີ ນັບ ແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 8%;
5. ມູນຄ່າການລົງທຶນແຕ່ 2,000,000 ໂດລາ ຂຶ້ນໄປ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 10 ປີ ນັບ ແຕ່ປີທີ່ມີກຳໄລເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼັງຈາກນັ້ນຕ້ອງເສຍອາກອນກຳໄລໃນອັດຕາ 8%.

- ສຳລັບກິດຈະການໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ໂຮງຮຽນລະບົບສາມັນສຶກສາ (ປະຖົມ, ມັດທະ ຍົມ) ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນ ອາກອນກຳໄລ.

25.7 ອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ: ນັກລົງທຶນທີ່ມີຕຳແໜ່ງງານໃນບໍລິສັດ, ຜະນັກງານ, ວິຊາ ການ, ກຳມະກອນ ທີ່ເປັນລູກຈ້າງ ແລະ ຮັບເງິນເດືອນ, ເງິນບຳເນັດ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ອື່ນໆ ຊຶ່ງລວມກັນແລ້ວ ເອີ້ນວ່າລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນນັ້ນ ຕ້ອງເສຍອາກອນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ດັ່ງນີ້:

- ຊາວຕ່າງປະເທດເສຍ ໃນອັດຕາ 5% ;
- ພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ຊາວຕ່າງດ້າວທີ່ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ ເສຍໂດຍມີອັດຕາ

ຫຼຸດຜ່ອນຜົນຖານ (ບໍ່ເກັບ) ສຳລັບ 200,000 ກີບ ຕໍ່ເດືອນ ສ່ວນທີ່ລີ້ນຈາກຈຳນວນນີ້ ຈຶ່ງ ຖືກຄິດໄລ່ໃນອັດຕາ 5%.

25.8 ອາກອນເງິນປັນຜົນ:

ພາຍຫຼັງໝົດກຳນົດໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ທຸກວິສາຫະກິດປະສົມຂອງ **ຂສສຊ** (ທີ່ມີ ຂາຫຸ້ນ 2 ຂາຫຸ້ນຂຶ້ນໄປ) ຕ້ອງເສຍອາກອນ ເງິນປັນຜົນໃນອັດຕາ 5%.

25.9 ອາກອນຕຳສຸດ: ທຸກວິສາຫະກິດຂອງ **ຂສສຊ** ຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍອາກອນຕຳສຸດ.

ມາດຕາ 26 ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ

26.1 ພາສີສິນຄ້າຂາເຂົ້າ **ຂສສຊ**:

ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຖືກງົດເກັບ, ຍົກເວັ້ນ ແລະ ເສຍພາສີ ໃນ ອັດຕາພິເສດ ດັ່ງນີ້:

- ສຳລັບການຜະລິດແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີຂາເຂົ້າ ສຳລັບວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ວັດ ຖຸດິບ, ວັດສະດຸ, ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການປຸງແຕ່ງ, ປະກອບ ຫຼື ຜະລິດ, ເຄື່ອງຈັກ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ອາໄຫຼ່ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ;
- ສຳລັບການບໍລິການລະບົບສາງ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີຂາເຂົ້າສຳລັບວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ລະບົບສາງ, ເຄື່ອງຈັກ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ອາໄຫຼ່ ຮັບໃຊ້ລະບົບສາງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານ ບໍລິການ ລະບົບສາງທີ່ຄົບຊຸດ;
- ສຳລັບບໍລິສັດຂົນສົ່ງ (ຊຶ່ງມີຍານພາຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນເອງ) ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການ ເສຍພາສີຂາເຂົ້າສຳລັບ ຍານພາຫະນະ, ອາໄຫຼ່ຮັບໃຊ້ວຽກຮັບເໝົາການຂົນສົ່ງ ພ້ອມທັງ ອຸປະກອນ, ອາໄຫຼ່ສຳລັບຍົກຖ່າຍສິນຄ້າ. ຖ້າມີການກໍ່ສ້າງອາຄານຂອງຕົນເອງ ກໍຈະຖືກຍົກ ເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
- ສຳລັບການບໍລິການຈັດສົ່ງ (ຊຶ່ງບໍ່ມີຍານພາຫະນະບັນທຸກໜັກຂອງຕົນເອງ) ແມ່ນຖືກຍົກ ເວັ້ນການເສຍພາສີນຳເຂົ້າ ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ອຸປະກອນທ້ອງຖານ ຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ ກຳນົດຢ່າງເໝາະສົມ. ຖ້າມີການກໍ່ສ້າງອາຄານຂອງຕົນເອງ ກໍຈະຖືກຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດ ສະດຸກໍ່ສ້າງ;
- ສຳລັບກິດຈະການກໍ່ສ້າງໂຮງແຮມ, ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ (ລວມທັງສະຖານທີ່ຫຼິ້ນ ກິລາ, ສວນສະນຸກ, ບ່ອນພັກຜ່ອນ) ໂຮງຮຽນ ແລະ ໂຮງໝໍ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີ ຂາເຂົ້າສຳລັບວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ເຄື່ອງຈັກ, ລົດເມ (ຂະໜາດເກີນ 12 ບ່ອນນັ່ງ) ແລະ ອາໄຫຼ່ ຮັບໃຊ້ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານບໍລິການ ຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ ກຳນົດຢ່າງເໝາະສົມ;

- ສໍາລັບການບໍລິການຈັດທົວທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີນໍາເຂົ້າ ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈໍາເປັນ, ລົດເມ ຂະໜາດເກີນ 12 ບ່ອນນັ່ງ ແລະ ອຸປະກອນ ຫ້ອງການຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ກໍານົດຢ່າງເໝາະສົມ. ຖ້າມີການກໍ່ສ້າງອາຄານຂອງຕົນເອງ ກໍຈະຖືກຍົກເວັ້ນພາສີນໍາເຂົ້າ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
- ສໍາລັບກິດຈະການຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ການບໍລິການທົ່ວໄປ (ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈັດຢູ່ໃນກິດຈະການທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້) ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີນໍາເຂົ້າ ສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າເພື່ອສົ່ງອອກຕໍ່ (ສົ່ງອອກຄືນ), ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ອຸປະກອນຫ້ອງການຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ກໍານົດຢ່າງເໝາະສົມ. ຖ້າມີການກໍ່ສ້າງອາຄານຂອງຕົນເອງ ກໍຈະຖືກຍົກເວັ້ນພາສີນໍາເຂົ້າວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ;
- ສໍາລັບການພັດທະນາກໍ່ສ້າງ ນິຄົມອຸດສາຫະກໍາ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າ ແລະ ເຮືອນພັກອາໄສ (ເປັນຕົ້ນຄື ຊຸດອາຄານໃຫ້ເຊົ່າ, ບ້ານຈັດສັນ) ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີຂາເຂົ້າ ສໍາລັບ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ເຄື່ອງຈັກ, ຍານພາຫະນະ, ອາໄຫຼ່ ຮັບໃຊ້ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບໍລິການ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານ.

26.2 ພາສີຂາເຂົ້າລົດຮັບໃຊ້ວຽກບໍລິຫານ ຫຼື ຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງອ້ອມພາຍໃນ **ຂສສຊ**:

- ສໍາລັບລົດເກງ, ລົດກະບະ, ລົດຕຸ້ນ້ອຍ (12 ບ່ອນນັ່ງລົງມາ), ລົດຈີບ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍທາງອ້ອມ ຂອງ **ຂສສຊ** ຕ້ອງເສຍພາສີນໍາເຂົ້າໃນອັດຕາ 1%, ຊຶ່ງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະເປັນຜູ້ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາເຂົ້າໃນຈໍານວນທີ່ຂຶ້ນກັບທຶນຈົດທະບຽນຕໍ່າສຸດ ດັ່ງນີ້:

ທຶນຈົດທະບຽນ :	ຈໍານວນລົດ:
100,000-499,999 ໂດລາ	1 ຄັນ
500,000-999,999 ໂດລາ	2 ຄັນ (ໂດຍອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມບົດສະເໜີໂຄງການ)
1,000,000 ໂດລາ ຂຶ້ນໄປ	3 ຄັນ (ໂດຍອີງຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຕາມບົດສະເໜີໂຄງການ)

- ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ລົດຮັບໃຊ້ວຽກບໍລິຫານຫຼາຍກວ່າຈໍານວນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເທິງນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາເຂົ້າ ໂດຍຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີຂາເຂົ້າຕາມກົດໝາຍພາສີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

26.3 ນະໂຍບາຍການນໍາຍານພາຫະນະເຂົ້າ **ຂສສຊ** ຊົ່ວຄາວ:

ວິສາຫະກິດ ຂອງ **ຂສສຊ** (ລວມທັງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ) ທີ່ມີກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ການສໍາຫຼວດ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນໆ ຫຼື ມີສັນຍາຮັບໝົາວຽກໃດໜຶ່ງພາຍໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງນໍາເຄື່ອງມືອຸປະກອນຮັບໃຊ້, ກົນຈັກໜັກ, ຍານພາຫະນະ ທີ່ຮັບໃຊ້ການດໍາເນີນງານຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ບົດສະເໜີໂຄງການ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ສັນຍາຮັບໝົາວຽກໃນ **ຂສສຊ**, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາພາຫະນະເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າມາຊົ່ວຄາວໂດຍຍົກເວັ້ນການເກັບພາສີນໍາເຂົ້າພາຍໃນກໍານົດເວລາ 01 ປີ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນນໍາໃຊ້ເກີນເວລາ 01 ປີ ນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະພິຈາລະນາຕໍ່ອາຍຸການນໍາໃຊ້ພາຫະນະນັ້ນຕໍ່ມອີກຕາມການສະເໜີຂອງວິສາຫະກິດຂອງ **ຂສສຊ** ແຕ່ການຕໍ່ອາຍຸຕໍ່ມານັ້ນ ສູງສຸດ ແມ່ນບໍ່ເກີນ 01 ປີ. ພາຍຫຼັງໝົດກໍານົດເວລາອະນຸຍາດນໍາພາຫະນະເຂົ້າ **ຂສສຊ** ຊົ່ວຄາວນັ້ນແລ້ວ ພາຫະນະເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງອອກຈາກ **ຂສສຊ** ກໍຄື ສປປ ລາວ ທັນທີ.

26.4 ນະໂຍບາຍການຂາຍ ແລະ ນໍາຍານພາຫະນະເຂົ້າມາທົດແທນ:

- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຂາຍຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກໜັກ, ລົດບັນທຸກໜັກ ທີ່ນໍາເຂົ້າ ມາຮັບໃຊ້ຊຶ່ງມີອາຍຸການນໍາເຂົ້າແຕ່ 65 ປີ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີການເປ່ເພ ເສຍຫາຍຈົນໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ ໂດຍຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເຕັກນິກຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**. ຖ້າເປັນການຂາຍພາຍໃນ **ຂສສຊ** ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນພາສີອາກອນ ທຸກຢ່າງ, ແຕ່ຖ້າຂາຍອອກນອກ **ຂສສຊ** ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຕ້ອງເສຍພາສີ-ອາກອນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມລະບຽບການຕາມມູນຄ່າການຕີລາຄາໃນມື້ຂາຍ. ຈາກນັ້ນ ຖ້າວິສາຫະກິດນັ້ນຫາກຕ້ອງການນໍາຍານ ພາຫະນະເຂົ້າມາທົດແທນຄັນທີ່ໄດ້ຂາຍແລ້ວນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ ຕາມນະໂຍບາຍທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 26.1 ຫຼື 26.2 ເທິງນັ້ນ.

26.5 ຂໍ້ຫ້າມກ່ຽວກັບຍານພາຫະນະ:

- ຫ້າມເອົາ ຍານພາຫະນະ, ເຄື່ອງກົນຈັກໜັກ ແລະ ລົດບັນທຸກໜັກ ທີ່ໄດ້ນໍາເຂົ້າມາ **ຂສສຊ** ຕາມນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີນໍາເຂົ້າທີ່ໄດ້ລະບຸໃນ ມາດຕາ 26.1 ຫຼື 26.2 ເທິງນັ້ນ ໄປແລກປ່ຽນ, ຊື້-ຂາຍ ຫຼື ມອບໂອນກໍາມະສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**.

26.6 ຜະລິດຕະພັນຈາກ **ຂສສຊ** ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ:

- ທຸກຜະລິດຕະພັນ ແລະ ສິນຄ້າສົ່ງອອກ ຈາກ **ຂສສຊ** ໄປສູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ

ພາສີຂາອອກ (ລວມທັງ ຄ່າຊັກຟີເສດ).

26.7 ຜະລິດຕະພັນຈາກ **ຂສສຊ** ສົ່ງຈຳໜ່າຍພາຍໃນປະເທດ:

- ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກຈາກພື້ນທີ່ຂອງ **ຂສສຊ** ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ສປປ ລາວ ຕ້ອງ ເສຍພາສີຂາເຂົ້າປະເທດສຳລັບສະເພາະແຕ່ວັດຖຸດິບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດ ແຕ່ຍັງຂໍນຳເຂົ້າມາທຳການຜະລິດ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຍັງຍືນຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນອັດຕາພາສີຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມສາລະບານອັດຕາພາສີ ຂອງ ກົດໝາຍພາສີ. ສ່ວນສຳລັບຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກຈາກພື້ນທີ່ຂອງ **ຂສສຊ** ເພື່ອນຳເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ວັດຖຸດິບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບຂອງພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ເປັນວັດຖຸດິບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ບໍ່ມີໃນປະເທດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍັງຍືນຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ນຳເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອມາຜະລິດ ຫຼື ປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນການເສຍພາສີຂາເຂົ້າປະເທດ.

- ສຳລັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ມາສູ່ **ຂສສຊ** ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງຕໍ່ອອກຈາກພື້ນທີ່ **ຂສສຊ** ເພື່ອເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນປະເທດ ສປປ ລາວ ຕ້ອງເສຍພາສີຂາເຂົ້າຕາມອັດຕາປົກກະຕິຂອງ ກົດໝາຍພາສີ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢູ່ປະຈຸບັນ.

ມາດຕາ 27 ການນຳໃຊ້ກຳໄລເພື່ອລົງທຶນ

ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ນຳໃຊ້ກຳໄລທີ່ຕົນໄດ້ຮັບໃນແຕ່ລະປີເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ກິດຈະການໃດໜຶ່ງໃນ **ຂສສຊ**, ພາຍຫຼັງທີ່ຖືກກວດສອບ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລ້ວ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດນັ້ນ ຈະໄດ້ຮັບການຫຼຸດຜ່ອນອາກອນກຳໄລຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງຈຳນວນທຶນທີ່ລົງທຶນເພີ່ມໃນປີນັ້ນ.

ມາດຕາ 28 ນະໂຍບາຍການຍົກຂາດທຶນປະຈຳປີໄປຫັກອອກໃນປີຕໍ່ໄປ

ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຂອງການຍົກເວັ້ນ ການເສຍອາກອນກຳໄລຕາມ ມາດຕາ 25 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຖ້າຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃດໜຶ່ງໃນ **ຂສສຊ** ຫາກຂາດທຶນ, ພາຍຫຼັງທີ່ຖືກກວດສອບ ແລະ ຮັບຮູ້ໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລ້ວ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດນັ້ນ ຈະມີສິດຍົກຂາດທຶນດັ່ງກ່າວ ໄປຫັກອອກ ຈາກກຳໄລຂອງປີຕັດຕໍ່ໄປ, ແຕ່ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊ່ວຍເຫຼືອຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ຂາດທຶນນີ້ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ 5 ປີ ນັບແຕ່ປີທຳອິດທີ່ມີການຂາດທຶນເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 29 ອາຍຸການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ

ຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດ ເຊົ່າທີ່ດິນໄດ້ພາຍໃນກຳນົດໄລຍະເວລາສູງສຸດ 75 ປີ, ຊຶ່ງໄລຍະ

ນັ້ນຕ້ອງເທົ່າກັບ ໄລຍະຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ເທົ່າກັບໄລຍະທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກການອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ຕາມການພິຈາລະນາເຫັນດີ ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ແຕ່ການສະເໜີຂໍຕໍ່ອາຍຸເຊົ່າ ທີ່ດິນ ຈະຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ເປັນເວລາຢ່າງຊ້າ 06 ເດືອນກ່ອນວັນໝົດອາຍຸການເຊົ່າ.

- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະອອກຂໍ້ກຳນົດຕ່າງຫາກກ່ຽວກັບລະບຽບການ, ເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະ ຖານ ແລະ ກຳນົດໄລຍະການເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມແຕ່ລະຂະແໜງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 30 ນະໂຍບາຍເສຍຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ

- ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ເຊົ່າທີ່ດິນເປັນໄລຍະເວລາ 30 ປີ ຂຶ້ນໄປຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ທີ່ດິນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ເປັນເວລາ 12 ປີ ຕາມ ອັດຕາຄ່າເຊົ່າທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ກຳນົດອອກ ສະເພາະສຳລັບ **ຂສສຊ**.

- ຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດເສຍຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນໄດ້ໂດຍມີທາງເລືອກ ດັ່ງນີ້:
 - ຈ່າຍຄ່າເຊົ່າຂອງໄລຍະເວລາເຊົ່າທີ່ດິນທັງໝົດຄົບເທື່ອດຽວ ໃນມື້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ທີ່ດິນ (ໂດຍ ຫັກເວລາ 12 ປີ ອອກຈາກຈຳນວນຂໍເຊົ່າທັງໝົດໃນກໍລະນີຂໍເຊົ່າເປັນໄລຍະ ເວລາ 30 ປີຂຶ້ນໄປ); ຫຼື
 - ຈ່າຍກ່ອນ 50% ຂອງຄ່າເຊົ່າທັງໝົດໃນມື້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມວັກຂ້າງເທິງ ນັ້ນ, ຈາກນັ້ນຕ້ອງຈ່າຍສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ຄົບພາຍໃນ 6 ປີ ຄືຈ່າຍ 6 ເດືອນເທື່ອໜຶ່ງ ໂດຍ ແບ່ງປັນຄ່າຈ່າຍເປັນຈຳນວນເທົ່າກັນ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນ ທັງໝົດ 12 ງວດ ແລະ ຄິດໄລ່ດອກ ເບ້ຍຂອງຈຳນວນເງິນຄ້າງຈ່າຍ ໃນອັດຕາ 6% ຕໍ່ປີ; ຫຼື
 - ວິທີການອື່ນຕາມລະບຽບການລະອຽດທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** (ຫຼື ວິສາຫະກິດຜັດທະນາ ໂຄງລ່າງ **ຂສສຊ**) ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ ແລະ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີລະຫວ່າງຜູ້ຂໍເຊົ່າ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ.
- ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ ຫຼື ດຳເນີນ ທຸລະກິດຕ່າງໆ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຖືກຍົກເວັ້ນພາສີທີ່ດິນຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງກຳໄລຄົນປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ **ຂສສຊ** ສາມາດສົ່ງ ກຳໄລ ແລະ ລາຍໄດ້ຂອງຕົນກັບຄົນປະເທດຕົນ ຫຼື ປະເທດທີ່ສາມໄດ້ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ຕັ້ງຢູ່ **ຂສສຊ** ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜົນທະບາງດ້ານພາສີ-ອາກອນຄົບຖ້ວນແລ້ວ.

ໝວດທີ IV

ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກຕໍ່ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຜ່ານແດນ

ມາດຕາ 32 ການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ

- ທຸກປະເພດສິນຄ້າ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ຫຼື ພາຫະນະການຜະລິດ ລວມທັງເຄື່ອງຕິດຕົວເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກ **ຂສສຊ** ຈະຖືກຜ່ອນຜັນການກວດກາ ຫຼື ກວດກາຕາມລະບຽບການ ໂດຍໜ່ວຍງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊຶ່ງຖືກ ມອບໝາຍ ຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**.

- ທຸກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງ **ຂສສຊ** ສາມາດນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກທຸກປະເພດສິນຄ້າ ເຄື່ອງຂອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະການຂອງຕົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ປະເພດສິນຄ້າທີ່ລັດເກືອດຫ້າມ.

- ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ ຜູ້ໃດເອົາຂອງໃນ **ຂສສຊ** (ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈາກເຂດອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການບຸງແຕ່ງ ເພື່ອສົ່ງອອກ) ອອກຈາກ **ຂສສຊ** ນອກຈາກວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ນອກຈາກວ່າ ເປັນສິນຄ້າທີ່ຊື້ພາຍໃນສູນການຄ້າ, ສູນຂາຍຍົກ ຫຼື ຂາຍຍ່ອຍ ຢູ່ໃນ ເຂດການຄ້າ ຫຼື ງານຕະຫຼາດນັດ ຂອງ **ຂສສຊ**.

ມາດຕາ 33 ການຂາຍສິນຄ້າເຂົ້າຕະຫຼາດພາຍໃນຂອງ ສປປ ລາວ

ການຂາຍສິນຄ້າເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນຂອງ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

33.1 ເປັນການຂາຍສິນຄ້າປະເພດເຄື່ອງຈັກ ອຸປະກອນ, ແລະ ພາຫະນະການຜະລິດຕ່າງໆ ທີ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຂອງ **ຂສສຊ** ຊື້ຈາກຕະຫຼາດຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ໃນກິດຈະການຂອງຕົນໃນ **ຂສສຊ** ພາຍຫຼັງ ສິ້ນສຸດອາຍຸໂຄງການ ຫຼື ນຳໃຊ້ບໍ່ໝົດ ຫຼື ເຫດຜົນອື່ນ ຊຶ່ງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ເຫັນດີໃຫ້ຕີລາຄາເສຍພາສີ;

33.2 ເປັນການຂາຍເຄື່ອງເສດເຫຼືອ ຫຼື ເຄື່ອງເຊື່ອມມູນຄ່າ ແຕ່ຍັງມີລາຄາຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກິດຈະການຂອງຕົນ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**.

33.3 ເປັນການຂາຍສິນຄ້າປະເພດຕ່າງໆ ນອກຈາກທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໂດຍໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ກ່ອນການຂາຍເຂົ້າຕະຫຼາດພາຍໃນ, ໃນກໍລະນີຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການເສຍພາສີອາກອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ມາດຕາ 34 ການສົ່ງອອກຕໍ່

ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຊື້ຈາກຕະຫຼາດພາຍໃນຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າໄປໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດຂາຍອອກຕໍ່ໄປຍັງປະເທດທີ່ສາມໄດ້.

ມາດຕາ 35 ການທຳລາຍສິນຄ້າໃນ ຂສສຊ

ໃນກໍລະນີທີ່ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ໃນ ຂສສຊ ຫາກມີຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຢູ່ໃນ ຂສສຊ ທີ່ ບໍ່ໃຊ້ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ແລະ ໄດ້ເຮັດໜັງສືຂໍອະນຸຍາດທຳລາຍຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຫາກເຫັນສົມຄວນສົ່ງໃຫ້ວິສາຫະກິດນັ້ນ ທຳລາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ແລະ ໄດ້ເຮັດຈົດໝາຍຄຳສັ່ງ ເຖິງ ວິສາຫະກິດ ດັ່ງກ່າວ ແລ້ວ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຕ້ອງແຕ່ງໜ່ວຍ ງານທີ່ຖືກມອບໝາຍວຽກໃຫ້ຈັດຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນການທຳລາຍສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີ ການທີ່ຈະກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ. ສິນຄ້າ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກທຳລາຍຕາມວິທີ ແລະ ຫຼັກການດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ທົດແທນຄືນ ຄ່າທຳນຽມ, ພາສີອາກອນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໄດ້ຈ່າຍໄປ ແລ້ວ.

ມາດຕາ 36 ປະເພດສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງທີ່ເກືອດຫ້າມ

- ທຸກປະເພດສິນຄ້າເຄື່ອງຂອງ ທີ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຫ້າມນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຜະລິດ, ປຸງ ແຕ່ງ ຫຼື ຈໍລະຈອນພາຍໃນປະເທດ ລ້ວນແຕ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ປະຕິບັດ ຢູ່ໃນ ຂສສຊ.

ໝວດທີ V

ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຄືນ ເຂົ້າ ແລະ ອອກ ຂສສຊ

ມາດຕາ 37 ການເຂົ້າ-ອອກເຂດ

ການເຂົ້າ-ອອກ ຂສສຊ ແມ່ນໃຫ້ຜ່ານດ່ານປະຕູທີ່ກຳນົດໃຫ້ສະເພາະເທົ່ານັ້ນ, ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຈະເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄືນເຂົ້າ-ອອກເຂດຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 38 ການເຂົ້າ-ອອກ, ການຝັກເຊົາ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ແລະ ຜະນົກງານ, ກຳມະກອນ.

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ລວມທັງຜະນົກງານ, ກຳມະກອນ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຮັດວຽກໃນ ຂສສຊ ສາມາດ ເຂົ້າ-ອອກ ຂສສຊ ໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍສະແດງບັດຜ່ານປະຕູ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງ ອອກໃຫ້ໂດຍໜ່ວຍງານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ. ສຳລັບການຝັກ ເຊົາຊົ່ວຄາວ ຫຼື ຍາວນານຢູ່ໃນ ຂສສຊ ນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຈະເປັນຜູ້ວາງລະບຽບການລະອຽດ ອອກ.

ມາດຕາ 39 ການເຂົ້າ-ອອກ ຂອງຄືນທົ່ວໄປ

ການເຂົ້າ-ອອກ ຂສສຊ ຂອງຄືນທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ຜະນົກງານ ຂອງ ຂສສຊ ຈະໄດ້ ຮັບການພິຈາລະນາ ອະນຸຍາດໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ແລະ ຕາມລະບຽບການທີ່ ຄະນະ ນີ້ຈະໄດ້ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 40 ການອອກບັດປະຈຳຕົວຄົນຕ່າງປະເທດ ແລະ ບັດແຮງງານຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ

- ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ແລ້ວ (ຊຶ່ງມີທຶນຈົດທະບຽນ ໜຶ່ງແສນໂດລາສະຫະລັດຂຶ້ນໄປ) ພ້ອມທັງພັນລະຍາ ແລະ ລູກ (ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 21 ປີ) ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ນັ້ນ ຈະໄດ້ອະພິສິດ ແລະ ຄວາມສະດວກກ່ຽວກັບການ ຮັບບັດປະຈຳຕົວຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ສາມາດອາ ໃສຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ເປັນເວລາຢ່າງໜ້ອຍ 01 ປີ ຂຶ້ນໄປ, ຮັບຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ໂດຍໄດ້ວິຊາເຂົ້າ-ອອກປະເທດຫຼາຍເທື່ອ ໃນກຳນົດເວລາຢ່າງໜ້ອຍ 01 ປີ ຊຶ່ງສາມາດຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ເມື່ອໃດຕ້ອງການ.

- ນັກບໍລິຫານ, ພະນັກງານ, ວິຊາການ ຊາວຕ່າງປະເທດຂອງ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ອະພິສິດໃນການຮັບ ບັດອອກແຮງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີອາຍຸການຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງປີ, ຊຶ່ງຈະສາມາດຖືກຕໍ່ອາຍຸໃຫ້ໄດ້ຢ່າງ ສະດວກສະບາຍ ຕາມລະບຽບການ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

- ສຳລັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ມີທຶນຈົດທະບຽນການລົງທຶນ 10 ລ້ານ ໂດລາ ຂຶ້ນໄປ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະປະສານງານກັບ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຂໍໃຫ້ອອກບັດຄົນຕ່າງ ດ້າວ ຫຼື ວິຊາເຂົ້າອອກ ຫຼາຍເທື່ອໃນໄລຍະຍາວກວ່າ 01 ປີ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ອອກບັດຜ່ານແດນລາວໃຫ້ ຊຶ່ງ ແລ້ວ ແຕ່ຄວາມເໝາະສົມ ຂອງກໍລະນີ ແລະ ການສະເໜີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ທັງນີ້ກໍເພື່ອອຳນວນຄວາມ ສະດວກແກ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຂອງ ນັກລົງທຶນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ໝວດທີ VI

ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ

ມາດຕາ 41 ການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ແຮງງານ

- ການພົວພັນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງດ້ານແຮງງານໂດຍຜືນຖານແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ, ນອກຈາກວ່າດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສສຊ** ຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ;

- ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນວິສາຫະກິດຂອງ **ຂສສຊ** ຕ້ອງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນກົດໝາຍ ແຮງງານຂອງ ສປປ ລາວ. ນອກຈາກວ່າລະບຽບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສສຊ** ຫາກ ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ;

- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງສູນບໍລິການແຮງງານ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການເພື່ອປົກ

ປ້ອງແຮງງານ, ເພື່ອຊ່ວຍວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ໃນການຈັດຫາແຮງງານ ແລະ ໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານແຮງງານ;

ມາດຕາ 42 ແຜນກຳນົດສັນຍາຈ້າງແຮງງານ

- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງແຮງງານ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນການກຳນົດສັນຍາແຮງງານ ສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ຢູ່ໃນບັນດາວິສາຫະກິດໃນ **ຂສສຊ**. ສຳຫຼັບເງິນເດືອນ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຕ່າງໆຂອງພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ແມ່ນວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າຂອບເຂດທີ່ກົດໝາຍແຮງງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ **ຂສສຊ** ກຳນົດໄວ້. ໃນສັນຍາແຮງງານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອປ້ອງກັນສຸຂະພາບ, ຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແລະ ອຸບັດຕິເຫດແຮງງານ, ຖ້າຫາກມີອຸບັດຕິເຫດແຮງງານ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ວ່າຈ້າງແຮງງານມີການຊົດເຊີຍໃຫ້ແກ່ເຂົາເຈົ້າໃນມູນຄ່າທີ່ເໝາະສົມ;

ມາດຕາ 43 ການຂະຫຍາຍວຽກເຮັດງານທຳ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຮງງານ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເພື່ອວາງມາດຕະການ ແລະ ແຜນການທີ່ເໝາະສົມ ໃນການຂະຫຍາຍການບໍລິການຂອງ **ຂສສຊ** ໂດຍການປະສານງານກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ເພື່ອຂະຫຍາຍວຽກເຮັດງານທຳ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 44 ການສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມ

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສົ່ງ ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ໄປຮຳຮຽນ ຫຼື ຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຊຳນານງານນັ້ນສາມາດຕັດອອກຈາກອາກອນກຳໄລ ຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ. ແຕ່ຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນດ້ວຍລາຍລັກອັກສອນເປັນທາງການ;

- ທຸກໆ ວິສາຫະກິດຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຕ້ອງໄດ້ພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນພະນັກງານຄົນຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການຈັດຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ສົ່ງເສີມການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ. ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ວິສາຫະກິດ ໃນ **ຂສສຊ** ກະກຽມ ແລະ ສົ່ງແຜນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີດັ່ງກ່າວໃຫ້;

ມາດຕາ 45 ການຈ້າງພະນັກງານຕ່າງປະເທດ

- ການຈ້າງພະນັກງານຄົນຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຂົ້າເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຢູ່ຂັ້ນຜູ້ບໍລິຫານທຸລະກິດ, ທີ່ປຶກສາ, ວິຊາການດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ປະກອບເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງຫວ່າງ ເພື່ອດຳເນີນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງທຸລະກິດຢ່າງເຕັມສ່ວນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກາຍ 30% ຂອງຈຳນວນຜະນິກ
ງານທັງໝົດ, ການຈ້າງແຮງງານຕ່າງປະເທດ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**
ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຕື່ມອີກ;

- ຈຳນວນຜະນິກງານຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ມີການທົບທວນ ແລະ
ດັດແກ້ຄືນໃນທຸກໆ 3 ປີ ໂດຍ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລະ ອີງໃສ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງໃນການຕອບ
ສະໜອງແຮງງານລາວໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

ໝວດທີ VII

ວ່າດ້ວຍ ລະບອບການເງິນ ແລະ ການບັນຊີ

ມາດຕາ 46 ການເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຝັນທະອື່ນໆ

ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຕ້ອງເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ຝັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນດຳລັດ
ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 47 ການນຳໃຊ້ລະບອບບັນຊີ

ລະບອບບັນຊີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃນ **ຂສສຊ** ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບອບບັນຊີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີວິສາຫະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ສ່ວນລະບອບບັນຊີອື່ນໆ ອາດຈະນຳໃຊ້ໄດ້
ຖ້າຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ກະຊວງການເງິນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກກະຊວງການ
ເງິນ.

ມາດຕາ 48 ການນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນ

ການຝົວຝັນຊື້-ຂາຍ ແລະ ການຊຳລະສະສາງຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ແມ່ນໃຫ້ຖືເອົາສະກຸນເງິນກົບເປັນຫຼັກ
ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນຕາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງຢ່າງເສລີຊອບກົດໝາຍ, ເອົາອັດຕາແລກປ່ຽນໃນ
ທ້ອງຕະຫຼາດເປັນຕົວກຳນົດ.

ມາດຕາ 49 ການຈຳລະຈອນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

- ບັນດາລາຍຮັບຈາກການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ຈາກທຸລະກິດການບໍລິການ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ຂອງ
ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໃຫ້ໂອນເຂົ້າບັນຊີເງິນທີ່ຕົນ
ເປີດໄວ້ໃນທະນາຄານ ຢູ່ **ຂສສຊ** ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ.

- ການນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າ ຫຼື ອອກນອກ **ຂສສຊ** ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ
ໃນການຄຸ້ມຄອງການຈຳລະຈອນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບການສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສສຊ**
ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 50 ການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບ ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ໃນ ຂສສຊ

50.1 ເພື່ອໃຫ້ **ຂສສຊ** ມີສະຖານະພາບ ທີ່ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານການເງິນກັບຕ່າງປະເທດໄດ້ ຢ່າງສະດວກຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີເສລີພາບ (Offshore Status) ລະບຽບການດ້ານທະນາຄານ, ການເງິນ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ຮັບປະກັນເສລີພາບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ານທະນາຄານ ແລະ ສະ ຖາບັນການເງິນ, ການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ການໂອນ-ຖອນ ບັນຊີການເງິນ ຂອງ ທະນາຄານ (ທັງສຳລັບວຽກງານການຄ້າ ແລະ ບໍ່ກ່ຽວກັບການຄ້າ), ການກູ້ຢືມຂອງຕ່າງປະເທດ, ການ ລົງທຶນ ແລະ ການຝາກເງິນ ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ບັນດາ ທະນາຄານ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນສາກົນ ທີ່ມາສ້າງຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ຈາກ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

50.2 ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຊື້ຂາຍວັດຖຸມີຄ່າສາມາດນຳໃຊ້ກັບວິສາຫະ ກິດໃນ **ຂສສຊ** ໄດ້ໃນຂອບເຂດທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ານທະນາຄານ, ການເງິນ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ຈະຕ້ອງ ກຳນົດອອກຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ VIII

ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຂສສຊ

ມາດຕາ 51 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຂສສຊ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** (ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “ຄຂສ”, ເປັນພາສາອັງກິດເອີ້ນວ່າ Savan-Seno Special Economic Zone Authority ຫຼື ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “SEZA”) ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງ ລັດຢູ່ໃນເຂດ **ຂສສຊ** ທີ່ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງ **ຂສສຊ**, ຊຶ່ງຂຶ້ນໂດຍກົງກັບລັດຖະບານ ໂດຍມີສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ຊ່ວຍຊີ້ນຳ. ມີພາລະບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**, ຄົ້ນຄວ້າວາງແຜນ, ຄຸ້ມຄອງ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການພັດທະນາ **ຂສສຊ**, ສ້າງ ວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ສ້າງໜີ້ແໜງ ແລະ ປະຖົມປັດໃຈໃຫ້ແກ່ການຫັນປະເທດເປັນອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ.

ມາດຕາ 52 ສິດ, ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ

- 52.1 ຂອບເຂດສິດຂອງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ມີດັ່ງນີ້:
 - ຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸມັດການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມທັງອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ

ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ, ອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ (ການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ), ເຊັນສັນຍາສຳປະທານ ຫຼື ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ອອກໃບອະນຸຍາດຂະຫຍາຍກິດຈະການ, ຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ລວມທັງຍົກເລີກສັນຍາ, ລົບລ້າງ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ທີ່ເຫັນວ່າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງ **ຂສສຊ** ກໍຄືຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍຮູບການບໍລິການແບບປະຕູດຽວ.

- ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ແຈ້ງການ, ສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ທີ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ໄດ້ວາງອອກ ຫຼື ໄດ້ລົງນາມໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

- ຄຸ້ມຄອງ, ຮັບເອົາ, ຈັດວາງສັບຊ້ອນ ແລະ ກໍ່ສ້າງຜະນັກງານພາຍໃນການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ, ນັບທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ສະເໜີປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍ, ເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ, ເງິນແຮງງານ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນຕໍ່ຜະນັກງານ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດກໍຄືຂອງ **ຂສສຊ**.

- ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ຊັບສິມບັດຕ່າງໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການຂອງລັດ ແລະ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ວາງອອກ.

- ຄົ້ນຄວ້າປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກລົງທຶນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ຫຼື ປະຕິບັດວິໄນຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍໃນການດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດຕົນຮັບຜິດຊອບ.

- ຮຽກປະຊຸມ, ອອກແຈ້ງການ, ໃຫ້ການແນະນຳເຜີຍແຜ່ໂຄສະນາກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ນອນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ **ຂສສຊ** ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

- ມີສິດຜູກພັນເຈລະຈາ ສັນຍາ ແລະ ຮ່ວມທຸລະກິດກັບນິຕິບຸກຄົນ (ວິສາຫະກິດ, ບໍລິສັດລັດ ແລະ ເອກະຊົນ) ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

- ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດຈຳນວນໜຶ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນ ທັງລະດົມຂົນຂວາຍການຮ່ວມທຶນຂອງພາກເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ເພື່ອພັດທະນາທີ່ດິນ, ປຸກສ້າງລະບົບສາທາລະນະປະໂພກ ແລະ ຕົກອາຄານ ພາຍໃນ **ຂສສຊ**.

- ສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງລາຍຮັບຂອງຕົນພາຍໃນ **ຂສສຊ** ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບຫຼັກການຂອງກະຊວງການເງິນ ແລະ ລະບຽບການຂອງ **ຂສສຊ**.

- ກູ້ຢືມເງິນດອກເບ້ຍຕໍ່າຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ**.

- ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

52.2 ໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**

- ຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນການລົງທຶນ ແລະ ນະໂຍບາຍຄົບຊຸດຂອງ **ຂສສຊ**;
- ສ້າງກົດລະບຽບສະເພາະໃນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ **ຂສສຊ**, ກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການໃນການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດຶງດູດການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
 - ລະດົມຂົນຂວາຍທຶນຮອນ ຫຼື ນັກລົງທຶນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຳຫຼວດອອກແບບ, ວາງແຜນຂະຫຍາຍ, ຈັດສັນ ແລະ ພັດທະນາທີ່ດິນ, ກໍ່ສ້າງລະບົບໂຄງລ່າງ ເພື່ອຮອງຮັບການລົງທຶນພ້ອມທັງຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາໂຄງການກໍ່ສ້າງເຫຼົ່ານັ້ນ;
 - ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເຊົ່າຕົກອາຄານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຊັບສິນຂອງລັດພາຍໃນເຂດ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການອອກວິຊາ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະໜອງແຮງງານໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຢູ່ ໃນ **ຂສສຊ**;
 - ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**, ຈັດຕັ້ງລະບົບໂຄສະນາຂົນຂວາຍ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຂໍ້ມູນ, ຂໍ້ກຳນົດ, ລະບຽບຫຼັກການ, ກົດໝາຍເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນມາສູ່ **ຂສສຊ**;
 - ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້ ແລະ ຖ່າຍທອດບົດຮຽນດ້ານການບໍລິຫານທຸລະກິດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານກຳມະກອນລາວ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດສູງຂຶ້ນ;
 - ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບກຳ, ແນະນຳ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຊຸກຍູ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ, ການບໍລິການໃນການດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ກໍ່ຄືອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຊາບ ຢ່າງປົກກະຕິ ແລະ ທັນເວລາ;
 - ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ (ຄັງເງິນເດືອນ) ໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບຫຼັກການຂອງ ກະຊວງການເງິນວາງອອກ;
 - ສົມທົບກັບອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານກ່ຽວກັບການເວນຄືນທີ່ດິນ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ຈັດສັນປະຊາຊົນອອກຈາກພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການພັດທະນາ **ຂສສຊ** ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ;
 - ຝົວພັນປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງເພື່ອວາງແຜນນະໂຍບາຍໃນການກະຕຸກຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.
 - ກຳນົດປະເພດຂອງກິດຈະການດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ເປັນທ່າແຮງສົມທຽບ (Comparative advantage) ແລະ ທ່າໄດ້ປຽບດ້ານການຕະຫຼາດ (Competitive

advantage) ເພື່ອດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກລົງທຶນມາລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການເຫຼົ່ານັ້ນ ໃນ **ຂສສຊ** ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດສຸມ;

- ກຳນົດປະເພດຂອງກິດຈະການທີ່ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ເນື່ອງຈາກມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕໍ່ກິດຈະການອື່ນໃນ **ຂສສຊ**, ຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງ ສປປ ລາວ;

- ຊື່ນຳ ແລະ ວາງລະບົບ-ລະບຽບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຮັກສາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປ້ອງກັນອຸທິກກະໄພຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ**;

- ກຳນົດ ແລະ ເກັບ ອັດຕາຄ່າບໍລິການ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ລາຍຮັບ ຕ່າງໆໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ **ຂສສຊ**;

- ກວດສອບ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ຮັບຮອງຊະນິດ ແລະ ປະລິມານຂອງ ວັດຖຸດິບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ຊະນິດ ແລະ ຈຳນວນຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສຳລັບກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອອກໃບຮັບຮອງ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນ ຫຼື ນຳອອກນອກເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ (EPZ) ຂອງ **ຂສສຊ** ໂດຍເກັບຄ່າບໍລິການທີ່ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຈະກຳນົດອອກ;

- ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໄກ່ແກ່ຍ ແລະ ພິຈາລະນາເອົາຜູ້ກວດສອບບັນຊີມາປະຈຳຢູ່ **ຂສສຊ**;

- ກວດກາສະພາບການເປັນຢູ່ຂອງແຮງງານ ແລະ ກຳມະກອນ ພາຍໃນ **ຂສສຊ**;

- ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ວາງແຜນການກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ, ແຜນການດ້ານການເງິນ ປະຈຳປີຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**, ສ້າງທຶນສຳຮອງ ແລະ ຊອກແຫຼ່ງທຶນ ຫຼື ກູ້ຢືມເງິນເພື່ອລົງທຶນໃສ່ວຽກງານທີ່ເປັນພັນທະ, ການບໍລິການ ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລະ ການຂະຫຍາຍການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຫຼື ລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການໃດທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ຢູ່ພາຍໃນ **ຂສສຊ**;

- ວາງແຜນ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຂໍຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ຕ້ອງການເພີ່ມເຕີມໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າເນື້ອທີ່ດິນທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມອບໃຫ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຫາກບໍ່ພຽງພໍສຳລັບການພັດທະນາຕໍ່ໄປແລ້ວ;

- ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ພົວພັນກັບ **ຂສສຊ**;

- ສະຫຼຸບສັງລວມ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຢ່າງປົກກະຕິ ແລະ ຫັນກັບກຳນົດເວລາ.

- ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 53 ຖານະນິຕິບຸກຄົນຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານຂອງລັດ ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ, ມີກາປະທັບ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການຂອງຕົນ, ມີບັນຊີເງິນ, ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານກົດໝາຍ ໃນການຝ່ອງ ຫຼື ຖືກຝ່ອງ, ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນ 1, ມີແຫຼ່ງລາຍຮັບຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ມາຈາກ ຂສສຊ ຊຶ່ງ ຄະນະ ສາມາດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 54 ແຫຼ່ງທຶນຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ

ແຫຼ່ງທຶນຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ສ່ວນແບ່ງຈາກງົບປະມານແຫ່ງຊາດ;
2. ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆ ທີ່ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ເກັບໄດ້ຈາກການ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຂສສຊ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້; ແລະ
3. ທຶນ ແລະ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 55 ການບໍລິການຜ່ານປະຕູດຽວ

- ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການ ຫຼື ໜ່ວຍງານບໍລິການຜ່ານປະຕູດຽວ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ພາຍໃນ ຂສສຊ, ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໃໝ່, ການອະນຸຍາດສິ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການເສັຍຜັນທະຕ່າງໆ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກວ່ອງໄວ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງສຸດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນ ຂສສຊ;

- ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ການເກັບຜັນທະຕ່າງໆ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນ ໃຫ້ໄປເຮັດວຽກຢູ່ ຂສສຊ ເພື່ອຈັດຕັ້ງລະບົບຜ່ານປະຕູດຽວໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 56 ການສົ່ງເສີມຄວາມເປັນເອກະພາບໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ

ເພື່ອໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີຄວາມກົມກຽວກັນຢູ່ໃນ ຂສສຊ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງອົງກອນໜຶ່ງຂຶ້ນຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍຕົວແທນຂອງ 3 ຝ່າຍຄື: ຕົວແທນຈາກ ກະຊວງແຮງງານ, ສະຫວັດດິການ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼື ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ (ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານດ້ານແຮງງານ, ສະຫວັດດິການ ແລະ ສັງຄົມ ຫຼື ວຽກກຳມະບານ) 1 ທ່ານ, ຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ 1 ທ່ານ ແລະ ຕາງໜ້າພາກສ່ວນທຸລະກິດ (ໂດຍສະເພາະຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ) 1 ທ່ານ. ຄະນະນີ້ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອກຳນົດກົນໄກໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາຄວາມສະຫງົບສຸກ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຢູ່ໃນ ຂສສຊ. ຄະນະນີ້ຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຖາວອນຫຼັງຈາກດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ມາດຕາ 57 ການພົວພັນກັບແຜນການຂອງລັດຖະບານ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາ **ຂສສຊ** ຢູ່ໃນແຜນນະໂຍບາຍ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງຊາດ, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ແລະ ວິສາຫະກິດ ປະສົມລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ຖ້ຳມີ, ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 60 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້) ຕ້ອງສົ່ງແຜນການ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ໃຫ້ແກ່ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ລັດຖະບານ ເພື່ອເອົາເຂົ້າຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາລວມຂອງແຂວງ ແລະ ລັດຖະບານ;

ມາດຕາ 58 ສາຍພົວພັນກັບໜ່ວຍງານຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຕ້ອງປະສານສົມທົບແໜ້ນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອຮັບປະ ກັນຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການດຳເນີນງານຂອງເຂດ ຕາມຫຼັກການຂອງການຄຸ້ມຄອງລັດທີ່ວາງ ອອກ;

ມາດຕາ 59 ການພົວພັນກັບພາກເອກະຊົນ.

ວິສາຫະກິດປະສົມລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ຖ້ຳມີ) ແລະ ພາກເອກະຊົນຕ້ອງບໍລິຫານຕົນ ເອງ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະລາດໃນການປະຕິບັດເປົ້າໝາຍຕາມສັນຍາການລົງທຶນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**. ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ມີສິດໃນການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດຶງດູດການລົງ ທຶນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງພາກເອກະຊົນດັ່ງກ່າວ;

ມາດຕາ 60 ວິສາຫະກິດລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ບົວລະບັດຮັກສາ ໂຄງລ່າງ ແລະ ບໍລິການ ພາຍໃນ ຂສສຊ

ອີງຕາມ ມາດຕາ 12 ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ **ຂສສຊ** ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານອະນຸຍາດໃຫ້ ວິສາຫະກິດເອກະຊົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດລົງທຶນພັດທະນາ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນຮູບການລົງທຶນຮ່ວມກັບລັດຖະບານ, ວິສາຫະ ກິດປະສົມລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (Joint Venture Corporation) ລະຫວ່າງລັດ ແລະ ເອກະຊົນດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານສັນຍາຮ່ວມທຶນ, ຊຶ່ງຈະເປັນອົງກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການລົງທຶນກໍ່ສ້າງລະບົບສາທາລະນະປະໂພກ ຂອງ **ຂສສຊ**, ຕະຫຼອດເຖິງ ການບົວລະບັດຮັກສາລະບົບ ດັ່ງກ່າວ ແລະ ເກັບກູ້ເງິນຄືນຈາກຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນໆ ພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຈາກວິສາຫະກິດທີ່ມາລົງທຶນ (ເປັນລູກຄ້າ) ຂໍເຊົ່າທີ່ດິນຢູ່ໃນ **ຂສສຊ**, ຊຶ່ງລາຍລະອຽດຂອງສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງວິສາຫະກິດປະສົມນີ້ ຈະໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງລະອຽດໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ລະຫວ່າງ ສອງຝ່າຍ.

ໝວດທີ IX

ວ່າດ້ວຍ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ, ການຍ້ອງຍໍ ແລະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 61 ການປ້ອງກັນ ແລະ ຮັກສາຄວາມປອດໄພ

ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງ **ຂສສຊ** ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ລັດຖະບານ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**. ກຳລັງທີ່ຖືກສົ່ງໄປເພື່ອຮັກສາ ຄວາມປອດໄພ ບໍ່ໃຫ້ຫຍັງກ່ຽວກັບວຽກງານພາຍໃນຂອງ **ຂສສຊ** ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບກຳລັງນີ້ ແມ່ນ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ສາມາດສະໜອງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກຳລັງຮັກສາ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ໜ່ວຍດັບເພີງຂອງຕົນເອງພາຍໃນ **ຂສສຊ** ຂຶ້ນໄດ້.

ມາດຕາ 62 ການຍ້ອງຍໍ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ, ວິສາຫະກິດທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາໃນ **ຂສສຊ** ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ລັດຖະບານ, ຊຶ່ງ ລະບຽບການຍ້ອງຍໍຈະຖືກກຳນົດຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 63 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍຄູ່ກໍລະນີ

ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຢູ່ໃນ **ຂສສຊ** ຖ້າມີຂໍ້ ຂັດແຍ່ງໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີຊອກຫາຊ່ອງທາງແກ້ໄຂໂດຍວິທີການສຶກສາອົບອຸ່ມ, ໄກ່ເກ່ຍ, ການປະນີປະນອມ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ມາດຕາ 64 ການໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ການຮ້ອງຟ້ອງ

ຖ້າການປະນີປະນອມ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງໂດຍຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ໄດ້ຜົນ ຫຼື ຄູ່ກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ບໍ່ ຍອມເລືອກເອົາຮູບການໄກ່ເກ່ຍທີ່ກ່າວໃນມາດຕາ 63 ເທິງນີ້, ຄູ່ກໍລະນີສາມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງນັ້ນ ໃຫ້ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ** ຫຼື ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອໄກ່ເກ່ຍແກ້ໄຂ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ຕ່າງໆ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ X

ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະການຕໍ່ການລ່ວງລະເມີດ

ມາດຕາ 65 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີການລະເມີດຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກ **ຂສສຊ** ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການ ລະເມີດຂອງຕົນຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ລະບຽບການອື່ນໆ ຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະບຽບກົດ

ໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

65.1 ມາດຕະການຕໍ່ການບໍ່ເສຍຜັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ

- ໃນກໍລະນີທີ່ກວດພົບວ່າ ຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 46 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຜູ້ລົງທຶນດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຢຸດການດໍາເນີນກິດຈະການ, ຖືກດໍາເນີນການປັບໃໝຕາມລະບຽບການຂອງ **ຂສສຊ** ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

65.2 ມາດຕະການຕໍ່ການລະເມີດລະບຽບການປຸກສ້າງ

- ນັກລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຜູ້ໃດຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 18.1 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຜູ້ລົງທຶນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງຖືກປັບໃໝເປັນຈໍານວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ທຽບເທົ່າກັບ 500 (ຫ້າຮ້ອຍ) ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ຢຸດການດໍາເນີນກິດຈະການຈົນກວ່າວ່າຈະຖືກຝຶຈາລະນາຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຊ**.

65.3 ມາດຕະການຕໍ່ການລະເມີດລະບຽບການເອົາເຄື່ອງຂອງອອກຈາກ **ຂສສຊ**

- ບຸກຄົນ ຫຼື ນັກລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຜູ້ໃດຫາກລະເມີດຂໍ້ຫ້າມຂອງມາດຕາ 32 ວັກ 3 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກຈໍາກັດອິດສະລະພາບເປັນເວລາບໍ່ເກີນ 06 ເດືອນ ຫຼື ຖືກປັບໃໝເປັນຈໍານວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ທຽບເທົ່າກັບ 2000 (ສອງພັນ) ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ທັງຈໍາກັດອິດສະລະພາບ ແລະ ທັງປັບໃໝ.

65.4 ມາດຕະການຕໍ່ການລະເມີດລະບຽບການຂາຍຍານພາຫະນະ

- ບຸກຄົນ ຫຼື ນັກລົງທຶນໃນ **ຂສສຊ** ຜູ້ໃດຫາກລະເມີດຂໍ້ຫ້າມໃນການລັກຂາຍ, ລັກມອບໂອນຍານພາຫະນະຕາມ ມາດຕາ 26.5 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ບຸກຄົນ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຜູ້ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກປັບໃໝເປັນຈໍານວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ທຽບເທົ່າກັບ 5000 (ຫ້າພັນ) ໂດລາສະຫະລັດ ບວກກັບລາຄາຂອງຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຫຼັກຂາຍ ຫຼື ມອບໂອນ ແລ້ວນັ້ນ.

65.5 ມາດຕະການຕໍ່ການລະເມີດລະບຽບການເຂົ້າ-ອອກ **ຂສສຊ**

- ບຸກຄົນໃດຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 37, 38 ແລະ 39 ຂອງ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກຈໍາກັດອິດສະລະພາບ ເປັນເວລາບໍ່ເກີນ 01 ເດືອນ ຫຼື ຖືກປັບໃໝເປັນຈໍານວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ທຽບເທົ່າກັບ 50 (ຫ້າສິບ) ໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ທັງຈໍາກັດອິດສະລະພາບ ແລະ ທັງປັບໃໝ.

65.6 ມາດຕະການຕໍ່ການຂັດຂວາງວຽກງານການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ

ຂສສຊ

- ບຸກຄົນຜູ້ໃດ ຫຼື ວິສາຫະກິດໃດ ຂອງ **ຂສສຊ** ຫາກບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມມາດຕາ 22 ວັກ 3 ແລະ

7 ຂອງ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປັບໃໝເປັນຈຳນວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ ທຽບເທົ່າກັບ 200 (ສອງຮ້ອຍ) ໂດລາສະຫະລັດ.

65.7 ມາດຕະການຕໍ່ການນຳໃຊ້ຊື່ ຂອງ ຂສສຊ

- ບຸກຄົນຜູ້ໃດ ຫຼື ວິສາຫະກິດໃດ ຂອງ ຂສສຊ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມມາດຕາ 74 ຂອງ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປັບໃໝເປັນຈຳນວນເງິນກີບ (ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ) ທີ່ທຽບເທົ່າກັບ 200 (ສອງຮ້ອຍ) ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ຖືກປະຕິບັດມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ຈະໄດ້ກຳນົດ ຕ່າງຫາກ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບກໍລະນີໜັກ ຫຼື ເປົ້າຂອງການລະເມີດນັ້ນ.

ໝວດທີ XI

ວ່າດ້ວຍ ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 66 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ, ອຳນາດການປົກຄອງແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ຜູ້ລົງທຶນ, ພະນັກງານ, ກຳ ມະກອນຂອງ ຂສສຊ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ.

ມາດຕາ 67 ການໃຊ້ຊື່ ຂອງ ຂສສຊ

ນອກຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ ແລ້ວ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໃຊ້ຊື່ທີ່ເປັນໜັງສື ຕົວລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດທີ່ແປ ຫຼື ອ່ານວ່າ “ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ” ຫຼື “ຄະນະບໍລິຫານ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສະຫວັນ-ເຊໂນ” ໃນກາປະທັບຂອງຕົນ, ປ້າຍຊື່, ຫົວຂວັນຈິດໝາຍ, ໃບແຈ້ງ ການ ຫຼື ເອກະສານຢ່າງອື່ນທີ່ກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນການສະເພາະ ຈາກ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສສຊ.

ມາດຕາ 68 ການຍົກເວັ້ນ

ຂໍ້ບັນຍັດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ມີລັກສະນະພິເສດຂອງຕົນ. ເຖິງວ່າມີບາງຂໍ້ບັນຍັດຂອງດຳລັດສະ ບັບນີ້ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບນິຕິກຳອື່ນກໍຕາມ, ແຕ່ບົດບັນຍັດຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ຍ້ອນວ່າ ດຳລັດ ສະບັບນີ້ມີຂອບເຂດ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສະເພາະແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ແລະ ຕໍ່ ຂສສຊ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 69 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ທຸກດຳລັດ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ວາງອອກໃນເມື່ອກ່ອນຫາກຂັດກັບເນື້ອໃນຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 089 /ນຍ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04. 02. 2010

ດຳລັດ

**ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
 ບໍ່ແຕ່ນແດນຄຳ, ເມືອງຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ສປປ ລາວ**

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ..... ສປປ, ລົງວັນທີ 20 ກໍລະກົດ 2009;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 0120/ຜທ.ລທ4, ລົງວັນທີ 19 ມັງກອນ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນເຂດພິເສດບໍ່ແຕ່ນແດນຄຳ ໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ຜັດທະນາ ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ, ຂອບເຂດ ແລະ ອາຍຸຂອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ບໍ່ແຕ່ນແດນຄຳ

2.1 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ບໍ່ແຕ່ນແດນຄຳ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “**ຂສພ**”, ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ ເມືອງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ຊຶ່ງລັດຖະບານຈັດສັນໃຫ້ໃນເນື້ອທີ່ດິນຈຳນວນໜຶ່ງຜັນຫົກຮ້ອຍສີ່ສິບ (1,640) ເຮັກຕາ ຕາມໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 084/ຄລຮ, ລົງວັນທີ 20/08/2004 ໂດຍຜູ້ ພັດທະນາຈະພັດທະນາຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນແຕ່ລະປີ.

2.2 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດບໍ່ແຕ່ນແດນຄຳ ມີອາຍຸ 99 ປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009 ໂດຍເລີ່ມແຕ່ມີໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະ ບານ ກັບບໍລິສັດ (ວັນທີ 09 ທັນວາ 2003) ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 3 ທີ່ຕັ້ງ ພາລະບົດບາດ

ຂສພ ເປັນເຂດພັດທະນາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເປັນເອກະລາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມ ຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ໂດຍຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳ-ນຳພາໂດຍກົງຂອງລັດ ຖະບານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງອຳນາດການປົກຄອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ມີພາລະບົດບາດ ເຄື່ອນໄຫວ ດ້ານທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິຫານຕາມສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບ ຂສພ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າ ໃນ **ຂສພ** ດ້ວຍການມອບສິດໃຫ້ **ຂສພ** ພິຈາລະນາຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະ ກິດ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານກັບບໍລິສັດ ຝອກຮິງ ອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວພື້ນຖານຂອງ ຂສພ

ຂສພ ເຄື່ອນໄຫວຕາມລະບຽບຫຼັກການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 5 ພາກທີ III ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນສະບັບປີ 2009, ຊຶ່ງມີຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຂສພ** ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນຂອບເຂດດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ **ຂສພ** ບົນພື້ນຖານລະບຽບ, ກົດ ໝາຍ ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເປັນເຈົ້າຕົນເອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ການເງິນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງການລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນຂອບ

ເຂດ **ຂສພບ**;

4. ພັດທະນາເຂດຕາມກົນໄກຫັນເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝ, ສ້າງຊຸມຊົນໃໝ່ສີວິໄລ ແລະ ຮັບປະກັນສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ ແລະ ເສີມສ້າງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;
6. ປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ **ລັດຖະບານ** ກັບບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສ ປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 6 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ອາໄສໃນ ຂສພບ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ **ຂສພບ** ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ**; ເຂົ້າຮ່ວມ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ **ຂສພບ**. ຜູ້ອາໄສໃນ **ຂສພບ** ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕ່າງໆ ຄືກັນກັບຜູ້ລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ.

ມາດຕາ 7 ການພົວພັນສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມໃຫ້ **ຂສພບ** ດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຂົ້າມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ, ທັງເປີດກວ້າງຕະຫຼາດ, ແລກປ່ຽນແຮງງານ, ວັດຖຸດິບ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ການຄ້າ, ການສົ່ງສິນຄ້າ, ການເຂົ້າອອກ-ເມືອງ, ພົວພັນກັບບໍລິສັດຕ່າງ ປະເທດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ II
ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ມາດຕາ 8 ຂສພບ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ດັ່ງນີ້:

- 8.1 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດຢູ່ ສປປ ລາວ, ນັບທັງເຂດ **ຂສພບ** ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ ແຕ່ສັງຄົມ ກວ້າງ, ມີສິດເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;
- 8.2 ລັດຖະບານມອບສິດຮອບດ້ານໃຫ້ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ** ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດ;
- 8.3 ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບໍລິການປະຖູດຽວໃນການດຶງດູດ ແລະ ອະນຸມັດການລົງທຶນດ້ວຍ

ຕົນເອງ;

8.4 ເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອື່ນໆ ໃນເຂດດ້ວຍຕົນເອງ;

8.5 ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 9 ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມາລົງທຶນໃນ ຂສພບ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

9.1 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດດ້ານອັດຕາພາສີ-ອາກອນໂດຍອີງຕາມຂະແໜງການ, ກິດຈະການ, ຂະໜາດຂອງການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ:

ກ). ປະຕິບັດອັດຕາອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ຫຼື ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 10%;

ຂ). ອາກອນຊົມໃຊ້ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 70%;

ຄ). ອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 20%;

ງ). ອາກອນເງິນເດືອນ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 7%;

ຈ). ປະຕິບັດອັດຕາອາກອນເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ພາຍໃນ **ຂສພບ** ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

ສ) ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ການນຳເຂົ້າ ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໂດຍກົງ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ **ຂສພບ**;

9.2 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ວຍສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ກຳມະສິດກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊັບອື່ນຕາມມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.3 ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບສິດໃນການຢູ່ອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.4 ໄດ້ຮັບສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.5 ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ແລະ ອື່ນໆ;

9.6 ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກລັດຖະບານ ຕາມຜົນງານຂອງຜູ້ລົງທຶນ;

ມາດຕາ 10 ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂສພບ

10.1 ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສພບ** ຕໍ່ກັບການ

ລົງທຶນ ແລະ ຊັບສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 60, 61 ແລະ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

10.2 ລັດຖະບານຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຜັດທະນາຕາມສັນຍາ ແລະ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ III

ການຜັດທະນາ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂສພ

ມາດຕາ 11 ການສ້າງແຜນແມ່ບົດຂອງ ຂສພ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພ** ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນແມ່ບົດ ຜັດທະນາ **ຂສສຄ** ເປັນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍແຜນຜັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແຜນຜັງຜັດທະນາ, ສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດ ວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແຜນຜະລິດສິນຄ້າການສົ່ງອອກ, ແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 12 ການຜັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

12.1 ຜູ້ຜັດທະນາ **ຂສພ** ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນເຂດ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ລະ ຫວ່າງ **ຂສພ** ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຕາມແຜນແມ່ບົດການຜັດທະນາ **ຂສພ** ທີ່ ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;

12.2 ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ປະກອບມີ ທາງຫຼວງ, ທາງຊອຍ, ທາງເຊື່ອມຕໍ່ຂອງເຂດ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເສຍ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ດ່ານເຂົ້າ-ອອກເມືອງ, ຕາໜ່າງພາຍໃນ ເຂດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີ ມາດຕະຖານລະດັບສູງ (ຫຼືກວານກຳນົດສ້າງຫຼຸດມາດຕະຖານລັດຖະບານກຳນົດ);

12.3 ແຫຼ່ງທຶນຜັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄດ້ມາຈາກ ຜູ້ຜັດທະນາ ແລະ ລາຍຮັບໃໝ່ທີ່ເກີດ ຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນເຂດ ຕາມສັດສ່ວນການແບ່ງປັນງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 24 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້;

12.4 ມູນຄ່າການລົງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ໄດ້ກຳນົດລະ ອຽດໃນສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ຜັດທະນາ, ແຕ່ໃນໄລຍະຕົ້ນບໍ່ຫຼຸດ 500 ລ້ານໂດລາສະຫະ ລັດ.

ມາດຕາ 13 ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນໃນ ຂສພບ

1. ອຸດສາຫະກຳເຜື້ອສິ່ງອອກ;
2. ສູນການຄ້າ, ສາງ, ຮ້ານຄ້າ, ເຂດປອດພາສີ;
3. ການກໍ່ສ້າງຕົວເມືອງໃໝ່, ບ້ານພັດທະນາ ແລະ ບ້ານຈັດສັນ;
4. ທະນາຄານ;
5. ກະສິກຳສະອາດ, ອຸດສາຫະກຳສະອາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
6. ສະໜາມກ້ອຟ;
7. ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ;
8. ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຫໍວັດທະນະທຳ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ;
9. ກາຊີໂນ (ໂດຍມີດຳລັດຄຸ້ມຄອງຕ່າງຫາກສະເພາະ);
10. ກິດຈະການປະເພດອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດໃຫ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 14 ປະເພດກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃນ ຂສພບ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ: ອຸດສາຫະກຳເອເລັກໂຕຣນິກ, ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທັນສະໄໝ, ໂຄງລ່າງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ການຜະລິດ-ປຸງແຕ່ງ ກະສິກຳສະອາດ, ຜະລິດຕະພັນປອດສານພິດ, ຂະແໜງການຜະລິດເຜື້ອສິ່ງອອກ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ.

ປະເພດກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພບ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ-ອາກອນ, ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນ ການດຳເນີນການພັດທະນາກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 15 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂສພບ

ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂສພບ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 63 ຫາ 70 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນສະບັບປີ 2009, ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມລະບຽບການ ຂອງ ຂສພບ.

ມາດຕາ 16 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງ ຜູ້ພັດທະນາ ຂສພບ

ຜູ້ພັດທະນາແມ່ນ ຜູ້ລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຊຶ່ງໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນກຸ່ມບໍລິສັດ ຝອກຮົງ ອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ, ສິດ ແລະ ພັນທະຕົ້ນຕໍມີດັ່ງນີ້:

- 16.1 ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 63 ຫາ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນສະບັບປີ 2009, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ຂສພບ;

16.2 ສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ຜັດທະນາ.

16.3 ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23.3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 17 ການສະເໜີການລົງທຶນໃນ ຂສພບ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຢູ່ **ຂສພບ** ຕ້ອງໄດ້ປະກອບຄຳຮ້ອງການລົງທຶນ ຕາມແບບຟິມທີ່ກຳນົດ ອອກໂດຍສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພບ**.

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນແບບຟິມຄຳຮ້ອງການລົງທຶນໂດຍຜ່ານແຜ່ນ, ຈົດໝາຍອີເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພບ**.

ມາດຕາ 18 ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 44, 45 ແລະ 46 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

ສະພາບໍລິຫານ **ຂສພບ** ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມ ສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການດ້ານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19 ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ

ທຸກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸເຄື່ອງສຳເລັດຮູບ (ຍົກ ເວ້ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ) ເພື່ອມານຳໃຊ້ພາຍໃນ **ຂສພບ** ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຕາມຂໍ້ ກຳນົດສະເພາະ ຂອງ **ຂສພບ**.

ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນເຂດທັງໝົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະຂອງເຂດ, ສ່ວນການນຳເອົາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກ **ຂສພບ** ເພື່ອສົ່ງອອກໄປຍັງພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພບ** ເປັນຜູ້ຍັງຢືນ ແລະ ລາຍງານການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຕໍ່ ຄະນະ ບໍລິຫານເຂດ ແລະ ລັດຖະບານ ເປັນປົກກະຕິສາມເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ.

ມາດຕາ 20 ການເຂົ້າ-ອອກ ຂສພບ

ການເຂົ້າ-ອອກ **ຂສພບ** ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຂອງດ່ານ ຕາມຈຸດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 21 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ** ເປັນຜູ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ

ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 22 ການພົວພັນກັບພາຍນອກ

22.1 ລັດຖະບານອະນຸຍາດໃຫ້ **ຂສພບ** ເຄື່ອນໄຫວພົວພັນກັບບໍລິສັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສສຄ**;

22.2 ຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງສູນກາງ ແລະ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ມີໜ້າທີ່ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຮ່ວມມື ແລະ ຄໍາແນະນຳ ເພື່ອໃຫ້ **ຂສພບ** ເຄື່ອນໄຫວສະດວກຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ IV

ການເງິນ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ຂສພບ

ມາດຕາ 23 ການເງິນຂອງ ຂສພບ

1. **ຂສພບ** ເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ ແລະ ການເງິນພິເສດ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງ, ປະຕິບັດພັນທະ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຕາມສັນຍາ ແລະ ດໍາລັດສະບັບນີ້;

2. ການຊໍາລະສະສາງພາຍໃນເຂດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນກີບ, ການຊໍາລະສະສາງກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມື ແຕ່ໃຫ້ທຽບຄ່າເປັນເງິນກີບ;

3. ທະນາຄານ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກວດກາຄຸ້ມຄອງການຈໍລະຈອນເງິນຕາ ໃນເຂດຕາມລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24 ງົບປະມານ ຂສພບ

ຂສພບ ມີລະບົບງົບປະມານເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ** ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

24.1 ລາຍຮັບຂອງ **ຂສພບ** (ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດ, ໂດຍຫັກພັນທະຕາມສັນຍາໃຫ້ລັດຖະບານ) ມາຈາກ:

1. ການໃຫ້ສິດໃຊ້ ຫຼື ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ ຕາມຂອບເຂດທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ເຂົ້າເປັນຮຸ້ນ ລວມທັງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພາກສ່ວນອື່ນ, ຊຶ່ງໄດ້ຊົດເຊີຍແລ້ວ;
2. ການຂາຍ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າອະສັງຫາລິມະຊັບອື່ນໆ;
3. ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າທໍານຽມການລົງທຶນ, ສະແຕັມອາກອນດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ການບໍລິການດ້ານວິຊາການອື່ນໆ ຕາມທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້;
4. ລາຍຮັບພາສີ-ອາກອນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດ (ຍົກເວັ້ນ ພາສີ-ອາກອນ ນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ);
5. ເງິນປັບໃໝຈາກການຄໍາປະກັນການລົງທຶນໃນເຂດ;

6. ລາຍຮັບຈາກກາຊີໂນ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້າ, ກິດຈະການອື່ນ;
7. ການຊື້-ຂາຍ ຮຸ້ນ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
8. ລາຍຮັບອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

24.2 ລາຍຈ່າຍ ຂອງ **ຂສພບ** ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຈ່າຍການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
2. ຈ່າຍຄ່າຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ຂອງ **ຂສພບ**;
3. ຈ່າຍເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ (ພະນັກງານລັດ ແລະ ພະນັກງານຂອງ **ຂສພບ**);
4. ຈ່າຍສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ພະນັກງານລັດ, ພະນັກງານຂອງ **ຂສພບ** ແລະ ພະນັກງານ ຕາມສັນຍາ);
5. ຈ່າຍສາທາລະນະປະໂຫຍດທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບເຂດດັ່ງກ່າວ: ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ສະຖານີລົດເມ, ການທຳຄວາມສະອາດຕົວເມືອງ, ສວນສາທາລະນະ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ແຄມທາງ ແລະ ອື່ນໆ;
6. ຈ່າຍຄ່າອຸບັດຕິເຫດ ຕ່າງໆ;
7. ຄົງສະສົມ ຂອງ **ຂສພບ**.
 - ສຳລັບສັດສ່ວນແຕ່ລະລາຍຈ່າຍ ແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດ **ຂສພບ** ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
 - ສຳລັບເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ປະຈຳການຢູ່ **ຂສພບ** ນັ້ນ ຕ້ອງສູງກວ່າ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດອັດຕາເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານ ສັງກັດລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຂຶ້ນກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ **ຂສພບ**.

24.3 ອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ (ງົບປະມານ) ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້ພັດທະນາໃຫ້ດຳເນີນການຕາມລະບຽບການຖືຮຸ້ນ, ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ... ແລະ ໃຫ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານກັບ ບໍລິສັດ ຝອກຮົງອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ.

24.4 ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນໄລຍະຕົ້ນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ** ໄດ້ມາຈາກຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດ ຝອກຮົງອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ.

ມາດຕາ 25 ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ:

25.1 ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ:

1. ຄ່າສຳປະທານ ແຕ່ລະໄລຍະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ... (ທາງກົງ) ແລະ ອັນໃດບໍ່ແຈ້ງໃຫ້

ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດ ຝອກຮິງ ອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ.

2. ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ, ລິຂະສິດອື່ນໆ ຂອງລັດຖະບານທີ່ **ຂສພບ** ນຳໃຊ້.
3. ໝາກຜົນການພັດທະນາທັງໝົດພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນ ພາຍໃນ (GDP) ຂອງທ້ອງຖິ່ນ (ທາງອ້ອມ).
4. ການຂະຫຍາຍໂອກາດວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນ, ສືບທອດວັດທະນະທຳອັນດີງາມ ຂອງ ສັງຄົມ-ຊຸມຊົນ.
5. ເມື່ອສິ້ນສຸດອາຍຸສັນຍາແລ້ວ ສິ່ງປຸກສ້າງ, ອຸປະກອນທັງໝົດຂອງ **ຂສພບ** ຈະຕົກເປັນກຳມະ ສິດຂອງລັດຖະບານ, ຍົກເວັ້ນອາຄານເພື່ອຢູ່ອາໄສ ແລະ ກິດຈະການທີ່ເປັນຂອງສ່ວນຕົວ ຂອງຄົນລາວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ ຫຼື ພົນລະເມືອງລາວກິດຕິມະສັກ.

25.2 ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ອົງການປົກຄອງແຂວງ:

1. ຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນ **ຂສພບ** (ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5% ຂອງມູນຄ່າຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ);
2. 30% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ ມາຈາກການຈ່າຍຄ່າມອບເໝົາຂອງຜູ້ພັດທະ ນາ **ຂສພບ**;
3. ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ຕາມທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້ໃນເວລາທີ່ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ບໍລິການໃຫ້ **ຂສພບ**.

25.3 ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງຫຼວງນ້ຳທາ:

1. 30% ຂອງຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນ **ຂສພບ** ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງໄດ້ຮັບ;
2. 30% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ ທີ່ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາໄດ້ຮັບການແບ່ງປັນຈາກລັດຖະບານ;
3. ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ອົງການປົກຄອງເມືອງຫຼວງນ້ຳທາບໍລິ ການ ໃຫ້ **ຂສພບ**.

25.4 ຜູ້ພັດທະນາ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ **ຂສພບ** ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ພັດທະນາໄດ້ປະຕິບັດພັນທະໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ ໂດຍໃຫ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດ ຝອກຮິງ ອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ;
2. ລາຍຮັບຈາກການຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນ **ຂສພບ**;
3. ລາຍຮັບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍລິກາ, ການລົງທຶນ, ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆຕາມການຕົກລົງ

ຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບສິດຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ຍັງບໍ່ທັນກຳນົດຊັດເຈນໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງສັນຍາເພີ່ມເຕີມຮ່ວມກັບ ບໍລິສັດ ຝອກອິງ ອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ ຕິດແນບໂດຍຖືເປັນເອກະສານສຳຄັນຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ V

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງ ຂສພບ

ມາດຕາ 26 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງ ຂສພບ ປະກອບມີ:

- ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພບ (Administration Board) ເປັນອົງການປົກຄອງ ບໍລິຫານລັດໃນ ຂສພບ.
- ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພບ (Economic Management Board) ເປັນອົງການ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ທຸລະກິດ, ການບໍລິການ ຂສພບ.

ມາດຕາ 27 ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພບ

ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພບ ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກລັດຖະບາ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຈຳນວນໜຶ່ງ, ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຊ່ວຍວຽກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ (ຈຳນວນກົງຈັກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ໃຫ້ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງດ້ານງົບປະມານຂອງເຂດ).

ມາດຕາ 28 ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພບ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພບ ປະກອບດ້ວຍປະທານໜຶ່ງທ່ານ ຊຶ່ງມາຈາກຝ່າຍຜູ້ຜັດທະນາ, ຮອງປະທານ ສອງທ່ານ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງມາຈາກຝ່າຍລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ຜັດທະນາຝ່າຍລະ ໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍແມ່ນກອງປະຊຸມລະຫວ່າງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ກັບ ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຂສພບ

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນຍຸດທະສາດດ້ານການປົກຄອງ, ການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະ

- ຫງົບຂອງຝັກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍການປົກຄອງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ, ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ;
 3. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການພັດທະນາສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ, ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງສັງຄົມ;
 4. ຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳພາຍໃນ **ຂສພບ** ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
 5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂໍ້ 3, 4 ແລະ 8 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລາຍຮັບຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາ;
 6. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງພາຍໃນ **ຂສພບ**;
 7. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
 8. ແນະນຳສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາດັ່ງກ່າວ;
 9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງຂໍຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ;
 10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
 11. ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສະເໜີຂໍຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງ;
 12. ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພບ

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການການລົງທຶນໃນແຕ່ລະໄລຍະ 6 ເດືອນ, 1 ປີ, 5 ປີ, 20 ປີ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2009;
4. ຊຸດຄົ້ນລາຍຮັບ, ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານ **ຂສພບ**;
5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂໍ້ 1, 2, 5, 6 ແລະ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນຜົນການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ;
8. ເປັນເຈົ້າການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຮ່ວມກັບຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ**;
9. ມອບຜົນທະໃຫ້ລັດຖະບານຕາມສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;

10. ສ້າງ ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ພັດທະນາການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;
12. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ;
13. ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
14. ຄຸ້ມຄອງຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປຸກສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ກົມກຽວ;
15. ລາຍງານ ຜົນຂອງການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ**;
16. ພົວພັນກັບບໍລິສັດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
17. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31 ການປະສານງານ ແລະ ເຮັດວຽກຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

1. ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເຄື່ອນໄຫວຕາມ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ແລະ 30 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້, ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະຜັກ-ອົງການປົກຄອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ;
2. ກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພບ** ກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພບ** ແມ່ນກອງປະຊຸມຮ່ວມ, ການພົບປະ, ການພິຈາລະນາຂໍ້ສະເໜີຂອງກັນ ແລະ ກັນ;
3. ກອງປະຊຸມຮ່ວມສະໄໝສາມັນ ລະຫວ່າງ ຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານກັບປະທານສະພາບໍລິຫານ ເສດຖະກິດຈັດຂຶ້ນ ເດືອນລະໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມວິສາມັນໄດ້ ຕາມການ ສະເໜີຂອງຄະນະໃດໜຶ່ງ ແລະ ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວເປັນບ່ອນພິຈາລະນາຕັດສິນບັນຫາສຳຄັນ ຕ່າງໆຂອງ **ຂສພບ** (ແຜນພັດທະນາເຂດ, ງົບປະມານ, ການແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນ, ການ ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ຂໍ້ຂັດແຍ້ງພາຍໃນເຂດ ແລະ ອື່ນໆ), ກອງປະຊຸມຮ່ວມພາຍ ໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ;
4. ທັງສອງອົງການມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ເຄົາລົບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
5. ກໍລະນີສອງຄະນະບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໃນບັນຫາ ໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ນຳສະເໜີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງຂອງອົງການມະຫາພາກຕໍ່ ຂສພບ

ມາດຕາ 32 ອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ຂສພບ

1. ຄະນະຝັກ **ຂສພບ** ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳນຳພາຂອງຄະນະປະຈຳຝັກ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ;
2. ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຮອບດ້ານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງເຈົ້າແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ;
3. ບັນດາກະຊວງ-ອົງການທຽບເທົ່າສາຍຕັ້ງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນວຽກງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດຕາມພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຕົນ.

ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

1. ເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວບຄຸມຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊີ້ນຳໂດຍກົງ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ **ຂສພບ**;
2. ອອກນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ **ຂສພບ**;
3. ແນະນຳ ແລະ ຂົນຂວາຍນັກລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເພື່ອມາລົງທຶນໃນ **ຂສພບ**;
4. ຕົກລົງໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຂອງ **ຂສພບ** ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 34 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າ ເປັນຜູ້ສະໜອງບັນດານະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ໃນ **ຂສພບ** ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ;
2. ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ໃນ **ຂສພບ** ທີ່ຂະແໜງການຕົນໄດ້ກຳນົດອອກ;
3. ປະກອບບຸກຄະລາກອນຊ່ວຍເຝິກອົບຮົມຕໍາແໜ່ງງານກ່ຽວຂ້ອງຕາມການສະເໜີຂອງ **ຂສພບ**.

ມາດຕາ 35 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ

1. ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດ;
2. ຕິດຕາມການປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ລົງທຶນ.
3. ເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ລວມທັງ ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເມືອງຫຼວງນ້ຳທາ

1. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະບໍລິຫານເຂດ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາເຂດ ແລະ ເຂດອ້ອມຂ້າງໃຫ້ກົມກຽວ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງເຂດຕາມແຜນຜັງທີ່ຮັບຮອງ;
3. ຈັດສັນ ແລະ ອົບຮົມວິຊາອາຊີບ, ປະກອບວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເຂດ;
4. ຄະນະພັກ, ອົງການປົກຄອງເມືອງຫຼວງນ້ຳທາ, ຄະນະພັກ, ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພ** ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ເຄົາລົບນັບຖືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຮັບຜິດຊອບຜິນໄດ້ຜິນເສຍຕໍ່ແຂວງ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບ້ານອ້ອມຂ້າງ

1. ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພພາຍໃນເຂດ;
2. ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ, ການລົງທຶນໃນເຂດ ຕາມດຳລັດ ແລະ ກົດໝາຍ;
3. ຊົມໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນພາຍໃນເຂດ **ຂສພ** ບົນພື້ນຖານລະບຽບຂອງເຂດ;
4. ສຶກສາອົບຮົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບອາຊີບ, ຂະຫຍາຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ບົນອ້ອມກິດຈະການຕ່າງໆຂອງເຂດ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ຕາມທີ່ອົງການປົກຄອງເມືອງມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 38. ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂສພ

1. **ຂສສຄ** ມີຫ້ອງການ ປກຊ-ປກສ ອັນດຽວເຮັດໜ້າທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບຂອງ **ຂສພ**, ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ແລະ ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳນຳພາໂດຍກົງ ຂອງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ໂດຍແມ່ນຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ ເປັນປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບເຂດ;
2. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງ **ຂສພ** ມອບໃຫ້ປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
3. ພົນລະເມືອງ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃນເຂດມີພົນທະທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງເຂດ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວກຳນົດໄວ້, ປະຕິບັດສັນຍາຂອງສອງລັດຖະບານ ລາວ-ຈີນ ໃນການປົກປັກຮັກສາຊາຍແດນ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງເຂດຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 39. ການນຳໃຊ້ ພາສາ ພາຍໃນ ຂສພ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ **ຂສພ** ໃຫ້ຖືເອົາພາສາລາວ ເປັນພາສາທາງລັດຖະການ, ພາສາຈີນ ແລະ ພາສາອັງກິດ ເປັນພາສາສາກົນ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ພາສາ ເພື່ອປະຊາສຳພັນ, ການຂຽນປ້າຍໂຄສະນາ, ປ້າຍຊື່ບໍລິສັດ, ປ້າຍອື່ນໆ ພາຍໃນ **ຂສພ** ແມ່ນໃຫ້ຂຽນເປັນພາສາລາວຂຶ້ນເທິງສຸດ ແລະ ພາສາສາກົນອື່ນໆຕາມທິຫຼັງ.

ໝວດທີ VII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 40. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທາງແພ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ **ຂສພ** ແມ່ນດຳເນີນ ດ້ວຍການແກ້ໄຂພາຍໃນ ຫຼື ແກ້ໄຂພາຍນອກ.

ມາດຕາ 41. ການແກ້ໄຂພາຍໃນ

ການແກ້ໄຂພາຍໃນ ແມ່ນດຳເນີນຜ່ານການເຈລະຈາປະນີປະນອມ ລະຫວ່າງ ຄູ່ກໍລະນີດ້ວຍກັນ, ຖ້າຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພ** ໄກ່ເກຍ, ຖ້າຍັງບໍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງດຳເນີນ ການແກ້ໄຂຢູ່ນອກເຂດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 42. ການແກ້ໄຂພາຍນອກ

ການແກ້ໄຂພາຍນອກ ແມ່ນດຳເນີນດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 43. ການແກ້ໄຂການກະທຳຜິດທາງອາຍາ

ການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ **ຂສພ** ແມ່ນ ໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 44. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການດຶງ ດູດການລົງທຶນ, ການຊຸກຍູ້, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ **ຂສພ** ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

ໝວດທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 46. ຕາປະທັບ

ຂສພ ມີຕາປະທັບ 2 ໜ່ວຍ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ດ້ວຍຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ.

46.1 ຕາປະທັບຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດ (ຫົວໜ້າ) 1 ໜ່ວຍ

46.2 ຕາປະທັບຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ (ປະທານ) 1 ໜ່ວຍ

ມາດຕາ 47. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ-ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, **ຂສພ**, ບໍລິສັດຝອກຮິງ ອຸດສາຫະກຳ ຈຳກັດ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ **ຂສພ** ຈົ່ງຮັບຮູ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 48. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 090 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 4/02/ 2010

ດຳລັດ

**ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
ສາມຫຼ່ຽມຄຳ, ເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ, ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ສປປ ລາວ**

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 75/ສປປ, ລົງວັນທີ 20 ກໍລະກົດ 2009;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຜນການ ແລະການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 0120/ຜທ.ລທ4, ລົງວັນທີ 19 ມັງກອນ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນະໂຍບາຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນເຂດພິເສດສາມຫຼ່ຽມຄຳໃຫ້ເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານກັບ ຜູ້ຜັດທະນາ ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ, ຂອບເຂດ ແລະ ອາຍຸຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສາມຫຼ່ຽມຄຳ

2.1 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ສາມຫຼ່ຽມຄຳ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “**ຂສພຄ**”, ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ ເມືອງຕົ້ນ

ເຜິ້ງ, ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ຊຶ່ງລັດຖະບານຈັດສັນໃຫ້ໃນເນື້ອທີ່ດິນຈຳນວນສາມພັນ (3,000) ເຮັກຕາ ໂດຍຜູ້ພັດທະນາຈະພັດທະນາຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງໃນແຕ່ລະປີ, ໃນນັ້ນກວມເອົາເນື້ອທີ່ ແປດຮ້ອຍ ຊາວເຈັດ (827) ເຮັກຕາ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸມັດໃຫ້ແລ້ວຕາມໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສະບັບເລກທີ 045-07/ຄຜທ, ລົງວັນທີ 26/04/2007. ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ **ຂສພຄ** ຂະຫຍາຍອອກໄປໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

2.2 ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ກຳນົດພື້ນທີ່ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດສາຍຜູກົວລົມຈຳນວນເຈັດພັນ (7,000) ເຮັກຕາ ໃຫ້ **ຂສພຄ** ເປັນຜູ້ບົວລະບັດຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນເຂດທ່ອງທ່ຽວປ່າໄມ້ທຳມະຊາດ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າສະຫງວນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີການພັດທະນາກິດຈະການອື່ນອີກ.

2.3 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດສາມຫຼ່ຽມຄຳ ມີອາຍຸ 99 ປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009 ໂດຍເລີ່ມແຕ່ມີໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດ ສະບັບວັນທີ 26 ເມສາ 2007 ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 3 ທີ່ຕັ້ງ ພາລະບົດບາດ

ຂສພຄ ເປັນເຂດພັດທະນາໜຶ່ງ, ຊຶ່ງເຄື່ອນໄຫວຢ່າງເປັນເອກະລາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 1 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ໂດຍຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳ-ນຳພາໂດຍກົງຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ມີພາລະບົດບາດເຄື່ອນໄຫວດ້ານທຸລະກິດ, ບໍລິການ, ການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິຫານຕາມສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບ ຂສພຄ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນ **ຂສພຄ** ດ້ວຍການມອບສິດໃຫ້ **ຂສພຄ** ພິຈາລະນາຕົກລົງກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດ ດອກງົວຄຳ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວພື້ນຖານຂອງ ຂສພຄ

ຂສພຄ ເຄື່ອນໄຫວຕາມລະບຽບຫຼັກການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 5 ພາກທີ III ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009, ຊຶ່ງມີຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຂສພຄ** ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຂອບເຂດດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນ

ຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ **ຂສພຄ** ບົນພື້ນຖານລະບຽບ, ກົດໝາຍ ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນຂອງ ສປປ ລາວ;

2. ເປັນເຈົ້າຕົນເອງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ການເງິນ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງການລົງທຶນພາຍໃນ ກັບ ຕ່າງປະເທດ ພາຍໃນຂອບເຂດ **ຂສພຄ**;
4. ພັດທະນາເຂດຕາມກົນໄກຫັນເປັນຕົວເມືອງໃໝ່ທີ່ທັນສະໄໝ, ສ້າງຊຸມຊົນໃໝ່ສີວິໄລ ແລະ ຮັບປະກັນສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ ແລະ ເສີມສ້າງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;
6. ປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 6 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ອາໄສໃນ ຂສພຄ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນ **ຂສພຄ** ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຕົນ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ**, ເຂົ້າຮ່ວມ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ **ຂສພຄ**. ຜູ້ອາໄສໃນ **ຂສພຄ** ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕ່າງໆ ຄືກັນກັບຜູ້ລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ.

ມາດຕາ 7 ການພົວພັນສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມໃຫ້ **ຂສພຄ** ດຶງດູດຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສປປ ລາວ ເພື່ອເຂົ້າມາລົງທຶນໃນເຂດຂອງຕົນ, ທັງເປີດກວ້າງຕະຫຼາດ, ແລກປ່ຽນແຮງງານ, ວັດຖຸດິບ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການເງິນ, ການຄ້າ, ການສົ່ງສິນຄ້າ, ການເຂົ້າອອກ-ເມືອງ, ພົວພັນກັບບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ II ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ມາດຕາ 8 ຂສພຄ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດັ່ງນີ້:

- 8.1 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດຢູ່ ສປປ ລາວ, ນັບທັງເຂດ **ຂສພຄ** ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານນ້ອຍ ແຕ່ສັງຄົມກວ້າງ, ມີສິດເຄື່ອນໄຫວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບ ປີ 2009;

- 8.2 ລັດຖະບານມອບສິດຮອບດ້ານໃຫ້ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດ;
- 8.3 ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການບໍລິການປະຕູດຽວໃນການດຶງດູດ ແລະ ອະນຸມັດການລົງທຶນດ້ວຍຕົນເອງ;
- 8.4 ເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ, ອະສັງຫາລິມະຊົບ ແລະ ອື່ນໆ ໃນເຂດດ້ວຍຕົນເອງ;
- 8.5 ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 9 ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມາລົງທຶນໃນ ຂສພຄ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

9.1 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດດ້ານອັດຕາພາສີ-ອາກອນໂດຍອີງຕາມຂະແໜງການ, ກິດຈະການຂະໜາດຂອງການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ:

- ກ). ປະຕິບັດອັດຕາອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ຫຼື ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 10%;
- ຂ). ອາກອນຊົມໃຊ້ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 70%;
- ຄ). ອາກອນກຳໄລ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 20%;
- ງ). ອາກອນເງິນເດືອນ ໃນອັດຕາສູງສຸດບໍ່ເກີນ 7%;
- ຈ). ປະຕິບັດອັດຕາອາກອນເງິນເດືອນຂອງພະນັກງານ, ຊ່ຽວຊານ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ພາຍໃນ **ຂສພຄ** ໃຫ້ລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
- ສ) ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ ການນຳເຂົ້າ ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໂດຍກົງ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ **ຂສພຄ**;

9.2 ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ວຍສິດໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ກຳມະສິດກ່ຽວກັບອະສັງຫາລິມະຊົບອື່ນຕາມ ມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.3 ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບສິດໃນການອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.4 ໄດ້ຮັບສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ຕາມ ມາດຕາ 66 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009;

9.5 ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ

ແລະ ອື່ນໆ;

9.6 ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຈາກລັດຖະບານ ຕາມຜົນງານຂອງຜູ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 10 ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂສພຄ

10.1 ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ **ຂສພຄ** ຕໍ່ກັບການລົງທຶນ ແລະ ຊັບສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 60, 61 ແລະ 62 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

10.2 ລັດຖະບານຮັບຮູ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ພັດທະນາຕາມສັນຍາ ແລະ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ III

ການພັດທະນາ, ການລົງທຶນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ ຂສພຄ

ມາດຕາ 11 ການສ້າງແຜນແມ່ບົດຂອງ ຂສພຄ.

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາ **ຂສພຄ** ເປັນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍແຜນພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ, ສ້າງເຂດຊຸມຊົນໃໝ່, ເຂດທ່ອງທ່ຽວ, ເຂດວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ແຜນຜະລິດ ສິນຄ້າສົ່ງອອກ, ແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 12 ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

12.1 ຜູ້ພັດທະນາ **ຂສພຄ** ຕ້ອງດຳເນີນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ການດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນເຂດ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ **ຂສພຄ** ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດຕາມແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ **ຂສພຄ** ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ;

12.2 ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ປະກອບມີ ທາງຫຼວງ, ທາງຊອຍ, ທາງເຊື່ອມຕໍ່ຂອງເຂດ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ລະບົບບຳບັດນໍ້າເສຍ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ, ຕາຝັງກັນເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ເມືອງ, ຕາໜ່າງພາຍໃນເຂດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ, ຊຶ່ງມີມາດຕະຖານລະດັບສູງ (ຫຼືກວ້ານກວ່າກໍ່ສ້າງຫຼຸດມາດຕະຖານ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ);

12.3 ແຫຼ່ງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄດ້ມາຈາກ ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ລາຍຮັບໃໝທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ພາຍໃນເຂດ ຕາມສັດສ່ວນການແບ່ງປັນງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 24 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

12.4 ມູນຄ່າການລົງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດ ໄດ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ, ແຕ່ໃນໄລຍະຕົ້ນບໍ່ຫຼຸດ 500 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

ມາດຕາ 13 ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນໃນ ຂສພຄ

1. ອຸດສາຫະກຳເພື່ອສິ່ງອອກ;
2. ສູນການຄ້າ, ສາງ, ຮ້ານຄ້າ, ເຂດປອດພາສີ;
3. ການກໍ່ສ້າງຕົວເມືອງໃໝ່, ບ້ານພັດທະນາ ແລະ ບ້ານຈັດສັນ;
4. ທະນາຄານ;
5. ກະສິກຳສະອາດ, ອຸດສາຫະກຳສະອາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
6. ສະໜາມກ້ອຟ;
7. ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ;
8. ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຫໍວັດທະນະທຳ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ;
9. ກາຊີໂນ (ໂດຍມີດຳລັດຮຸ້ມຄອງຕ່າງຫາກສະເພາະ);
10. ກິດຈະການປະເພດອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດໃຫ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 14 ປະເພດກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ

ຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມໃນ ຂສພຄ ປະກອບດ້ວຍກິດຈະການຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ: ອຸດສາຫະກຳເອເລັກໂຕຣນິກ, ອຸປະກອນກໍ່ສ້າງທັນສະໄໝ, ໂຄງລ່າງແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ການຜະລິດ-ປຸງແຕ່ງກະສິກຳສະອາດ, ຜະລິດຕະພັນປອດສານພິດ, ຂະແໜງການຜະລິດເພື່ອສິ່ງອອກ, ການປຸກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ເປັນປ່າ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ.

ປະເພດກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພຄ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ-ອາກອນ, ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນການພັດທະນາກິດຈະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 15 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນ ຂສພຄ

ຜູ້ລົງທຶນ ໃນ ຂສພຄ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 63 ຫາ 70 ຂອງກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009, ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມລະບຽບການຂອງ **ຂສພຄ**.

ມາດຕາ 16 ສິດ ແລະ ຜົນທະ ຂອງຜູ້ຜັດທະນາ ຂສພຄ

ຜູ້ຜັດທະນາ ແມ່ນຜູ້ລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເຂົ້າໃນການຜັດທະນາຜືນຖານໂຄງລ່າງ, ຊຶ່ງໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແມ່ນກຸ່ມບໍລິສັດ ດອກງົວຄຳ (Hongkong) ຈຳກັດ, ສິດ ແລະ ຜົນທະຕົ້ນຕໍມີດັ່ງນີ້:

- 16.1. ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 63 ຫາ 70 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການຂອງ **ຂສພຄ**;
- 16.2 ສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ຜູ້ຜັດທະນາ;
- 16.3. ເກັບກູ້ທຶນຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 23.3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 17 ການສະເໜີການລົງທຶນໃນ ຂສພຄ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຢູ່ **ຂສພຄ** ຕ້ອງໄດ້ປະກອບຄຳຮ້ອງການລົງທຶນ ຕາມແບບຟິມທີ່ກຳນົດອອກໂດຍ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ**.

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຍື່ນແບບຟິມຄຳຮ້ອງການລົງທຶນໂດຍຜ່ານແຜ່ນ, ຈົດໝາຍອີເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ**.

ມາດຕາ 18 ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 44, 45 ແລະ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

ສະພາບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການດ້ານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19 ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ

ທຸກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກົນຈັກ, ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸເຄື່ອງສຳເລັດຮູບ (ຍົກເວັ້ນນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ) ເພື່ອມານຳໃຊ້ພາຍໃນ **ຂສພຄ** ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຕາມຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ ຂອງ **ຂສພຄ**.

ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຮັບໃຊ້ພາຍໃນເຂດທັງໝົດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະຂອງເຂດ, ສ່ວນການນຳເອົາສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກ **ຂສພຄ** ເພື່ອສົ່ງອອກ ໄປຍັງພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ** ເປັນຜູ້ຢັ້ງຢືນ ແລະ ລາຍງານການນໍາເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຕໍ່ ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ແລະ ລັດຖະບານ ເປັນປົກກະຕິສາມເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ.

ມາດຕາ 20 ການເຂົ້າ-ອອກ ຂສພຄ

ການເຂົ້າ-ອອກ **ຂສພຄ** ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຂອງດ່ານ ຕາມຈຸດທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 21 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ເປັນຜູ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 22 ການພົວພັນກັບພາຍນອກ

22.1 ລັດຖະບານອະນຸຍາດໃຫ້ **ຂສພຄ** ເຄື່ອນໄຫວພົວພັນກັບບໍລິສັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ**;

22.2 ຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງສູນກາງ ແລະ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ມີໜ້າທີ່ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຮ່ວມມື ແລະ ຄຳແນະນຳ ເພື່ອໃຫ້ **ຂສພຄ** ເຄື່ອນໄຫວສະດວກຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ IV

ການເງິນ ແລະ ງົບປະມານຂອງ ຂສພຄ

ມາດຕາ 23 ການເງິນຂອງ ຂສພຄ

1. **ຂສພຄ** ເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ ແລະ ການເງິນ ພິເສດ, ເຜິ່ງຕົນເອງ ແລະ ກຸ້ມຕົນເອງ ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ ລັດຖະບານ ຕາມສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;
2. ການຊຳລະສະສາງພາຍໃນເຂດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນກີບ, ການຊຳລະສະສາງກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາກັບຄູ່ຮ່ວມມື ແຕ່ໃຫ້ທຽບຄ່າເປັນເງິນກີບ;
3. ທະນາຄານ ສປປ ລາວ ເປັນຜູ້ກວດກາຄຸ້ມຄອງການຈໍລະຈອນເງິນຕາໃນເຂດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24 ງົບປະມານ ຂສພຄ

ຂສພຄ ມີລະບົບງົບປະມານເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

24.1 ລາຍຮັບຂອງ **ຂສພຄ** ໄດ້ມາຈາກ:

1. ການໃຫ້ສິດໃຊ້ ຫຼື ການໃຫ້ເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາແລ້ວ ຕາມຂອບເຂດທີ່ດິນຂອງລັດທີ່ເຂົ້າເປັນຮຸ້ນ ລວມທັງທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຈາກພາກສ່ວນອື່ນ ຊຶ່ງຮັບການຊົດເຊີຍແລ້ວ;
2. ການຂາຍ ຫຼື ໃຫ້ເຊົ່າອະສັງຫາລິມະຊັບອື່ນໆ;
3. ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າທຳນຽມການລົງທຶນ, ສະແຕັມອາກອນດ້ານຕ່າງໆ ແລະ ການບໍລິການດ້ານວິຊາການ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້;
4. ລາຍຮັບພາສີ-ອາກອນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເຂດ (ຍົກເວັ້ນ ພາສີ-ອາກອນ ນຳເຂົ້າ ສປປ ລາວ);
5. ເງິນປັບໃໝຈາກການຄ້າປະກັນການລົງທຶນໃນເຂດ;
6. ລາຍຮັບຈາກກາຊີໂນ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້າ, ກິດຈະການອື່ນ;
7. ການຊື້ຂາຍ-ຮຸ້ນ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
8. ລາຍຮັບອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

24.2 ລາຍຈ່າຍ ຂອງ **ຂສພຄ** ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຈ່າຍການລົງທຶນພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ;
2. ຈ່າຍຄ່າຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ຂອງ **ຂສພຄ**;
3. ຈ່າຍເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ (ພະນັກງານລັດ ແລະ ພະນັກງານຂອງ **ຂສພຄ**);
4. ຈ່າຍສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ພະນັກງານລັດ, ພະນັກງານຂອງ **ຂສພຄ** ແລະ ພະນັກງານຕາມສັນຍາ);
5. ຈ່າຍສາທາລະນະປະໂຫຍດທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບເຂດດັ່ງກ່າວ: ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ, ສະຖານີລົດເມ, ການທຳຄວາມສະອາດຕົວເມືອງ, ສວນສາທາລະນະ, ການປູກຕົ້ນໄມ້ແຄມທາງ ແລະ ອື່ນໆ;
6. ຈ່າຍຄ່າອຸປັດຕິເຫດຕ່າງໆ;
7. ຄັງສະສົມ ຂອງ **ຂສພຄ**.
 - ສຳລັບສັດສ່ວນແຕ່ລະລາຍຈ່າຍ ແມ່ນກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ** ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
 - ສຳລັບເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ປະຈຳການ ຢູ່ **ຂສພຄ** ນັ້ນ ຕ້ອງສູງກວ່າ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດອັດຕາເງິນເດືອນ, ບຳເນັດ, ບຳນານ ຂອງພະນັກງານ ສັງກັດລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຂຶ້ນກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ **ຂສພຄ**.

24.3 ອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ (ງົບປະມານ) ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບຜູ້

ພັດທະນາ ໃຫ້ດຳເນີນການຕາມລະບຽບການຖືຮຸ້ນ, ຊຶ່ງຄິດໄລ່ຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ... ແລະ ໃຫ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ກຸ່ມບໍລິສັດ ດອກງົ້ວຄຳ.

24.4 ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນໄລຍະຕົ້ນ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ໄດ້ມາຈາກຜູ້ພັດທະນາ ຊຶ່ງຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ກຸ່ມບໍລິສັດ ດອກງົ້ວຄຳ.

ມາດຕາ 25 ການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດ ລະຫວ່າງ ລັດ ກັບ ຜູ້ພັດທະນາ

25.1 ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ:

1. ເງິນປັນຜົນ ຕາມສັດສ່ວນການປະກອບຮຸ້ນ ແຕ່ລະໄລຍະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ... (ທາງກົງ) ແລະ ໃຫ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ກຸ່ມບໍລິສັດ ດອກງົ້ວຄຳ;
2. ຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ, ລິຂະສິດອື່ນໆ ຂອງລັດຖະບານ ທີ່ **ຂພສຂ** ນຳໃຊ້;
3. ໜາກຜົນການພັດທະນາທັງໝົດພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດເຊື່ອມຕໍ່, ຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ຂອງທ້ອງຖິ່ນ (ທາງອ້ອມ);
4. ການຂະຫຍາຍໂອກາດວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນ;
5. ເມື່ອສິ້ນສຸດອາຍຸສັນຍາແລ້ວ ສິ່ງປຸກສ້າງ, ອຸປະກອນທັງໝົດຂອງ **ຂສພຄ** ຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດຖະບານ, ຍົກເວັ້ນອາຄານເພື່ອຢູ່ອາໄສ ແລະ ກິດຈະການທີ່ເປັນຂອງສ່ວນຕົວຄົນລາວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ສັນຊາດລາວ ຫຼື ຜົນລະເມືອງລາວກິດຕິມະສັກ.

25.2 ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ອົງການປົກຄອງແຂວງ:

1. ຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນ **ຂສພຄ** (ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5% ຂອງມູນຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ);
2. 30% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແບ່ງປັນງົບປະມານ **ຂສພຄ**;
3. ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ຕາມທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໄວ້ໃນເວລາທີ່ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ ບໍລິການໃຫ້ **ຂສພຄ**.

25.3 ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງອົງການປົກຄອງເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ:

1. 30% ຂອງຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນ **ຂສພຄ** ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງໄດ້

ຮັບ;

2. 30% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດ ທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ມາຈາກເງິນປັນຜົນ ແລະ ເງິນແປງປັນ ງົບປະມານ **ຂສພຄ** ທີ່ອົງການປົກຄອງແຂວງໄດ້ຮັບ;
3. ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ອົງການປົກຄອງເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ບໍລິ ການໃຫ້ **ຂສພຊ**).

25.4 ຜູ້ຜັດທະນາ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດັ່ງນີ້:

1. ລາຍຮັບຈາກການປັນຜົນຂອງການປະກອບຮຸ້ນ ຕາມອັດຕາຕົວຈິງໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ 5 ປີ, 10 ປີ, 20 ປີ, 50 ປີ... ໂດຍໃຫ້ກຳນົດລະອຽດໃນສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ກຸ່ມບໍລິສັດ ດອກງ້ຽວຄຳ;
2. ລາຍຮັບຈາກການຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ໃນ **ຂສພຄ**;
3. ລາຍຮັບໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍລິການ, ການລົງທຶນ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນໆຕາມການ ຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ສຳລັບສິດຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ຍັງບໍ່ທັນກຳນົດຊັດເຈນ ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງສັນຍາເພີ່ມເຕີມຮ່ວມກັບກຸ່ມບໍລິສັດດອກງ້ຽວຄຳ ຕິດແນບໂດຍຖືເປັນ ເອກະສານສຳຄັນຂອງ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ V

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງ ຂສພຄ

ມາດຕາ 26 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງ **ຂສພຄ** ປະກອບມີ:

- ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** (Administration Board) ເປັນອົງການປົກຄອງບໍລິຫານລັດ ໃນ **ຂສພຄ**.
- ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ** (Economic Management Board) ເປັນອົງການ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ທຸລະກິດ, ການບໍລິການ **ຂສພຄ**.

ມາດຕາ 27 ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພຄ

ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳໂດຍກົງ ແລະ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກລັດຖະບານ, ຊຶ່ງປະ ກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຈຳນວນໜຶ່ງ, ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຊ່ວຍວຽກ ແລະ ບຸກ ຄະລາກອນຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ (ຈຳນວນກົງຈັກ ແລະ ບຸກຄະ

ລາກອນ ໃຫ້ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຄວາມສາມາດສະໜອງງົບປະມານ ຂອງເຂດ).

ມາດຕາ 28 ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພຄ

ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພຄ ປະກອບດ້ວຍປະທານໜຶ່ງທ່ານ ຊຶ່ງມາຈາກຝ່າຍຜູ້ພັດທະນາ, ຮອງປະທານ ສອງທ່ານ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງມາຈາກຝ່າຍລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາຝ່າຍລະ ໜຶ່ງທ່ານ ແລະ ກຳມະການຫົກທ່ານ (ການແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການ ແມ່ນອີງຕາມສັດສ່ວນການປະກອບຮຸ້ນ) ໂດຍ ແມ່ນກອງປະຊຸມລະຫວ່າງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ກັບຄະນະບໍລິຫານເຂດ ເປັນຜູ້ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະບໍລິຫານ ຂສພຄ

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນຍຸດທະສາດດ້ານການປົກຄອງ, ການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງຝັກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍການປົກຄອງ;
2. ຄົ້ນຄວ້າຫຼັກການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ, ການເຂົ້າ-ອອກເມືອງ;
3. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການພັດທະນາສັງຄົມ, ການສົ່ງເສີມການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດ ທະນະທຳ, ການແກ້ໄຂບັນຫາທາງສັງຄົມ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມສາມັກຄີ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຄວາມ ຍຸຕິທຳ ພາຍໃນ ຂສພຄ ຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 24 ຂໍ້ 3, 4 ແລະ 8 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້ ແລະ ລາຍຮັບຕາມສັນຍາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ກັບ ບໍລິສັດຜູ້ພັດທະນາ;
6. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ ຂສພຄ;
7. ຮ່ວມກັບສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະ ນາແບບຍືນຍົງ;
8. ແນະນຳສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາດັ່ງກ່າວ;
9. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ, ຂໍ້ຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກອົງການປົກຄອງແຂວງູ່ ແກ້ວ ແລະ ຂະແໜງສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;
11. ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ຄຳເຫັນຊີ້ນຳຈາກອົງການປົກຄອງ ແຂວງ ແລະ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງສູນກາງ;
12. ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຂສພຄ

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການການລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ 6 ເດືອນ, 1 ປີ, 5 ປີ 20 ປີ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ລະບຽບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເສດຖະກິດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບປີ 2009;
4. ຊຸດຄົ້ນລາຍຮັບ, ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດງົບປະມານ **ຂສພຄ**;
5. ຈັດຕັ້ງການເກັບລາຍຮັບຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 24 ຂໍ້ 1,2,5, 6 ແລະ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນຜົນການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ;
8. ເປັນເຈົ້າການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຮ່ວມກັບຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ**;
9. ມອບຜັນທະໃຫ້ລັດຖະບານຕາມສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້;
10. ສ້າງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງພະນັກງານ, ກຳມະກອນ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
11. ພັດທະນາການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;
12. ປົກປັກຮັກສາຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ;
13. ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
14. ຄຸ້ມຄອງຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການປຸກສ້າງປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ກົມກຽວ;
15. ລາຍງານ ຜົນຂອງການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ**;
16. ພົວພັນກັບ ບໍລິສັດ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
17. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 31 ການປະສານງານ ແລະ ເຮັດວຽກຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ

1. ຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ເຄື່ອນໄຫວຕາມ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ແລະ 30 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້, ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄະນະຝັກ-ອົງການປົກຄອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ;

2. ກິນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ກັບ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ **ຂສພຄ** ແມ່ນກອງປະຊຸມຮ່ວມ, ການພົບປະ, ການພິຈາລະນາຂໍສະເໜີ ຂອງກັນ ແລະ ກັນ;

3. ກອງປະຊຸມຮ່ວມສະໄໝສາມັນ ລະຫວ່າງ ຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານກັບປະທານສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດຈັດຂຶ້ນ ເດືອນລະໜຶ່ງຄັ້ງ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມວິສາມັນໄດ້ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະໃດໜຶ່ງ ແລະ ກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວເປັນບ່ອນພິຈາລະນາຕັດສິນບັນຫາສໍາຄັນຕ່າງໆຂອງ **ຂສພຄ** (ແຜນພັດທະນາເຂດ, ງົບປະມານ, ການແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນ, ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ ເຂດ ແລະ ອື່ນໆ), ກອງປະຊຸມຮ່ວມພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ;

4. ທັງສອງອົງການມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ແລະ ເຄົາລົບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ;

5. ກໍລະນີ ສອງຄະນະບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໃນບັນຫາໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ນໍາສະເໜີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງຂອງອົງການມະຫາພາກຕໍ່ **ຂສພຄ**

ມາດຕາ 32 ອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ **ຂສພຄ**.

1. ຄະນະຜັກ **ຂສພຄ** ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນໍານໍາພາຂອງຄະນະປະຈໍາຝັກ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ.
2. ຄະນະບໍລິຫານເຂດ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຮອບດ້ານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຂອງເຈົ້າແຂວງບໍ່ແກ້ວ.
3. ບັນດາກະຊວງ-ອົງການທຽບເທົ່າ ສາຍຕັ້ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນວຽກງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕາມພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຕົນ.

ມາດຕາ 33 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ:

1. ເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວບຄຸມຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຊີ້ນໍາໂດຍກົງ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບພາຍໃນ **ຂສພຄ**;
2. ອອກນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ **ຂສພຄ**;
3. ແນະນໍາ ແລະ ຂົນຂວາຍນັກລົງທຶນລາຍໃຫຍ່ ເພື່ອມາລົງທຶນໃນ **ຂສພຄ**;
4. ຕົກລົງໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຂອງ **ຂສພຄ** ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍກຳນົດ.

ມາດຕາ 34 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

1. ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າ ເປັນຜູ້ສະໜອງບັນດານະໂຍບາຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນ ໃນ **ຂສພຄ** ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ;
2. ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ໃນ **ຂສພຄ** ທີ່ຂະແໜງການຕົນໄດ້ກຳນົດອອກ;
3. ປະກອບບຸກຄະລາກອນຊ່ວຍຝຶກອົບຮົມດຳແໜ່ງງານກ່ຽວຂ້ອງຕາມການສະເໜີຂອງ **ຂສພຄ**.

ມາດຕາ 35 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ

1. ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດ;
2. ຕິດຕາມການປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
3. ເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ ລວມທັງຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 36 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ

1. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະບໍລິຫານເຂດ ແລະ ສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາເຂດ ແລະ ເຂດອ້ອມຂ້າງໃຫ້ກົມກຽວ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດສັນທີ່ດິນ, ການຍົກຍ້າຍ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງເຂດຕາມແຜນຜັງທີ່ຮັບຮອງ;
3. ຈັດສັນ ແລະ ອົບຮົມວິຊາອາຊີບ, ປະກອບວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ປະຊາຊົນ ຕາມຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນເຂດ;
4. ຄະນະພັກ-ອົງການປົກຄອງເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ, ຄະນະພັກ-ຄະນະບໍລິຫານ **ຂສພຄ** ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ເຄົາລົບນັບຖືຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຮັບຜິດຊອບຜົນໄດ້ຜົນເສຍຕໍ່ແຂວງ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 37 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບ້ານອ້ອມຂ້າງເຂດ

1. ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ພາຍໃນເຂດ;
2. ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ, ການລົງທຶນໃນເຂດ ຕາມດຳລັດ ແລະ ກົດໝາຍ;
3. ຊົມໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນພາຍໃນເຂດ **ຂສພຄ** ບົນພື້ນຖານລະບຽບຂອງເຂດ;

4. ສຶກສາອົບຮົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບອາຊີບ, ຂະຫຍາຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ປື້ນອ້ອມກິດຈະການຕ່າງໆຂອງເຂດ.
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ຕາມທີ່ອົງການປົກຄອງເມືອງມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 38 ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບໃນ ຂສພຄ

1. ຂສພຄ ມີຫ້ອງການ ປກຊ-ປກສ ອັນດຽວ ເຮັດໜ້າທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບຂອງ ຂສພຄ. ຊຶ່ງຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ແລະ ຂຶ້ນກັບການຊີ້ນຳນຳພາໂດຍກົງຂອງຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ໂດຍແມ່ນຫົວໜ້າຄະນະບໍລິຫານເຂດ ເປັນປະທານ ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບເຂດ;
2. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂອງ ຂສພຄ ມອບໃຫ້ປະທານຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແຂວງບໍ່ແກ້ວ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
3. ຝົນລະເມືອງ, ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດໃນເຂດມີພັນທະທີ່ຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງເຂດ ແລະ ກິດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 39 ການນຳໃຊ້ ພາສາ ພາຍໃນ ຂສພຄ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນ ຂສພຄ ໃຫ້ຖືເອົາພາສາລາວເປັນພາສາທາງລັດຖະການ, ພາສາຈີນ ແລະ ພາສາອັງກິດ ເປັນພາສາສາກົນ.

ສຳລັບການນຳໃຊ້ພາສາ ເພື່ອປະຊາສຳພັນ, ການຂຽນປ້າຍໂຄສະນາ, ປ້າຍຊີ້ບໍລິສັດ, ປ້າຍອື່ນໆ ພາຍໃນ ຂສພຄ ແມ່ນໃຫ້ຂຽນເປັນພາສາລາວຂຶ້ນເທິງສຸດ ແລະ ພາສາສາກົນອື່ນໆຕາມທີ່ຫຼັງ.

ໝວດທີ VII

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 40 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທາງແຜ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ຂສພຄ ແມ່ນດຳເນີນດ້ວຍການແກ້ໄຂພາຍໃນ ຫຼື ແກ້ໄຂພາຍນອກ.

ມາດຕາ 41 ການແກ້ໄຂພາຍໃນ

ການແກ້ໄຂພາຍໃນ ແມ່ນດຳເນີນຜ່ານການເຈລະຈາປະນີປະນອມ ລະຫວ່າງ ຄູ່ກໍລະນີດ້ວຍກັນ, ຖ້າຍັງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ຄະນະບໍລິຫານ ຂສພຄ ໄກ່ເກ່ຍ, ຖ້າຍັງບໍ່ສຳເລັດ ຈຶ່ງດຳເນີນການແກ້ໄຂຢູ່ນອກເຂດ ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 42 ການແກ້ໄຂພາຍນອກ

ການແກ້ໄຂພາຍນອກ ແມ່ນດຳເນີນດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສານຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 43 ການແກ້ໄຂການກະທຳຜິດທາງອາຍາ

ການກະທຳຜິດທາງອາຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ **ຂສພຄ** ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 44 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການຊຸກຍູ້, ການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການລົງທຶນ ແລະ ການພັດທະນາ **ຂສພຄ** ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 97 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປີ 2009.

**ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 46 ຕາປະທັບ

ຂສພຄ ມີຕາປະທັບ 2 ໜ່ວຍ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ດ້ວຍຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ.

- 46.1 ຕາປະທັບຂອງຄະນະບໍລິຫານເຂດ (ຫົວໜ້າ) 1 ໜ່ວຍ;
- 46.2 ຕາປະທັບຂອງສະພາບໍລິຫານເສດຖະກິດ(ປະທານ) 1 ໜ່ວຍ.

ມາດຕາ 47 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ-ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການປົກຄອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ, **ຂສພຄ**, ບໍລິສັດ ດອກງົວຄຳ ຈຳກັດ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດອ້ອມຂ້າງ **ຂສພຄ** ຈົ່ງຮັບຮູ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 48 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 05 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 05. 01. 2018

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 3145/ກຜທ. ລທ4, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2017.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຫຼັກ ການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແນໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີຊື່ຫຍໍ້ເປັນພາສາລາວວ່າ “ຄລທ” ມີຢູ່ ສອງ ຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ກ. ຂັ້ນສູນກາງ:

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ **ຄລທ.ສ** ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ອະນຸຍາດການລົງທຶນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ຂ. ຂັ້ນແຂວງ:

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ **ຄລທ.ຂ** ແມ່ນການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ອະນຸຍາດການລົງທຶນ ຕາມການຕົກລົງຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 3 ໜ້າທີ່

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຂັ້ນສູນກາງ:

1. ຊ່ວຍລັດຖະບານໃນການຊີ້ນຳ ການຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນເອກະຊົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ;
2. ຊີ້ນຳການຫັນເອົາ ນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ມາເປັນ ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ຜົວຝັນກັບການລົງທຶນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝຶຈາລະນາ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອປັບປຸງ, ແກ້ໄຂນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
5. ປຶກສາຫາລື, ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາດ້ານຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ ຕາມລະບຽບການ;
6. ຊີ້ນຳ ແລະ ກວດກາ ໃນການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ ຂັ້ນຂອດການອະນຸຍາດໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ກໍຄືຍົກລະດັບຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
7. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

8. ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຝິຈາລະນາຕົກລົງບັນດາບັນຫາ ຫຼື ໂຄງການທີ່ກ່ອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ບໍ່ສາມາດຕັດສິນໄດ້;

9. ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳຕໍ່ບັນຫາຂີ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງສະພາບ ແວດລ້ອມຂອງການລົງທຶນ;

10. ຈັດກ່ອງປະຊຸມຮ່ວມລະຫວ່າງ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ປະຈຳປີ ເພື່ອສະຫຼຸບ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ;

11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ຂ. ຂັ້ນແຂວງ:

1. ຊ່ວຍອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງໃນການຊີ້ນຳ ການຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຝິຈາລະນາ;

2. ຊີ້ນຳການຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ, ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ແລະ ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ມາເປັນ ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດກ່ຽວກັບວຽກ ງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

3. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ພົວພັນກັບ ການລົງທຶນຕາມຂັ້ນຂອງຕົນ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຝິຈາລະນາ ແລະ ນຳສະເໜີ ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອປັບປຸງ, ແກ້ໄຂນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;

5. ປຶກສາຫາລື, ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາດ້ານຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ ລົງທຶນ ພາກເອກະຊົນ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອສະເໜີ ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຝິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ;

6. ຊີ້ນຳ ແລະ ກວດກາ ໃນການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂຂອດຂັ້ນ ການອອກອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີຄວາມ ກະທັດຫັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ພາຍ ໃນແຂວງຂອງຕົນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ກໍຄືຍົກລະດັບຕົວຊີ້ວັດ ຄວາມງ່າຍດາຍໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

7. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນແຂວງ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

8. ນຳສະເໜີ ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາຕົກລົງບັນດາບັນຫາ ຫຼື ໂຄງການທີ່ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ບໍ່ສາມາດຕັດສິນໄດ້;

9. ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳຕໍ່ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມຂອງການລົງທຶນ;

10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເດືອນລະເທື່ອ;

11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

ກ. ຂັ້ນສູນກາງ:

1. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມພາລະບົດບາດ;

2. ພິຈາລະນາການຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ, ໂອນຮຸ້ນໂຄງການ, ດັດແກ້ສັນຍາ, ປ່ຽນແປງຜູ້ລົງທຶນ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ກິດຈະການລົງທຶນ, ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ສຳປະທານ ແລະ ອື່ນໆ ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມພາລະບົດບາດ;

3. ພິຈາລະນາ ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47, 86 ແລະ 88 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;

4. ຈັດກອງປະຊຸມພົບປະກັບຜູ້ລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະເໜີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ກໍຄືແກ້ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ບັນຫາສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ;

5. ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ;

6. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ຂ. ຂັ້ນແຂວງ:

1. ພິຈາລະນາອະນຸຍາດການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມການແປງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;

2. ຝ່າຍລະນາຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ, ໂອນຮຸ້ນໂຄງການ, ດັດແກ້ສັນຍາ, ປ່ຽນແປງຜູ້ລົງທຶນ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ກິດຈະການລົງທຶນ, ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ສໍາປະທານ ແລະ ອື່ນໆ ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສໍາປະທານ ຕາມຂອບເຂດສິດອະນຸມັດຂອງຂັ້ນແຂວງ;

3. ຝ່າຍລະນາ ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກ ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ສໍາປະທານ ຕາມຂັ້ນຂອງຕົນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47, 86 ແລະ 88 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;

4. ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 5 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ.

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ມີສອງຂັ້ນ ຄື: ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄລທ.ສ) ແລະ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ (ຄລທ.ຂ).

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ມີຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໂດຍຖືເອົາກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຫ້ອງການປະຈຳການ, ທັງເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ ແລະ ປະກອບມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມເປັນຄະນະ.

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ມີຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໂດຍຖືເອົາຂະແໜງສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ ເປັນຫ້ອງການປະຈຳການ, ທັງເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ ແລະ ປະກອບມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມເປັນຄະນະ.

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ປະກອບມີບຸກຄະລາກອນ ດັ່ງນີ້:

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
2. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;

3. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;
9. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
12. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;

ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນປະທານ;
2. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຄະນະ, ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
4. ຫົວໜ້າພະແນກ ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຮອງປະທານ;
5. ຫົວໜ້າພະແນກ ການເງິນ ເປັນຄະນະ;
6. ຫົວໜ້າພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຄະນະ;
7. ຫົວໜ້າພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຄະນະ;
8. ຫົວໜ້າພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະ;
9. ຫົວໜ້າພະແນກ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຄະນະ;
10. ຫົວໜ້າພະແນກ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນຄະນະ;
11. ຫົວໜ້າພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຄະນະ;
12. ຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນຄະນະ;

ສຳລັບບຸກຄະລາກອນທີ່ຈະປະກອບເຂົ້າໃນ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແຕ່ລະຂັ້ນແມ່ນໃຫ້ແຕ່ລະອົງການກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 7 ຫຼັກການ

1. ປະຕິບັດຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຕົກລົງເປັນໝູ່ຄະນະ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
2. ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ, ແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງສະມາຊິກໃນຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
3. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ກົງຈັກຊ່ວຍວຽກຄະນະ ແມ່ນອີງໃສ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການລວມ ຂອງລັດຖະບານ, ນຳເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ມາຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;
4. ສົມທົບແໜ້ນກັບການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
5. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
6. ຮັບປະກັນ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ສະດວກ, ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

1. ເຮັດວຽກມີແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໂດຍຖືເອົາ ລະບອບປະຊຸມເປັນປະຈຳສາມັນ ເດືອນລະ 2 ຄັ້ງ ຫຼື ກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ສາມາດເປີດກອງປະຊຸມວິສາມັນຕາມການຕົກລົງຊື່ນຳຂອງປະທານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ, ຊຸກຍູ້, ກວດກາ, ຕິດຕາມ-ຄຸ້ມຄອງ, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນຕີລາຄາຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ, ພ້ອມທັງລາຍງານ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງປົກກະຕິ;
3. ປະສານສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຜ່ນກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແນໃສ່ໝູນໃຊ້ກຳລັງແຮງຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ;
4. ປະຕິບັດການພົວພັນປະສານງານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 9 ລະບຽບການດຳເນີນກອງປະຊຸມ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວ

ຂ້ອງກັບບັນຫາທີ່ນຳເຂົ້າພິຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕາມການເຊື່ອເຊີນ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ ແມ່ນໃຫ້ມອບໝາຍຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າຮ່ວມແທນ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມມີສິດປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ທຸກບັນຫາທີ່ນຳເຂົ້າພິຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມ ຕິດພັນກັບວຽກງານຂະແໜງການຂອງຕົນ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກອງປະຊຸມ ພິຈາລະນາຕົກລົງອະນຸມັດໂຄງການລົງທຶນ, ມີບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມຢ່າງລະອຽດ, ຜົນການປຶກສາຫາລື ຕ້ອງເປັນມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມ ໂດຍມີລາຍເຊັນຂອງປະທານກອງປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄະນະກຳມະການຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂຶ້ນໄປ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງອົງການທີ່ພົວພັນໂດຍກົງກັບບັນຫາທີ່ນຳມາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 10 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ງົບປະມານຮັບໃຊ້ສຳລັບຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສ່ວນຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ມີຕາປະທັບສະເພາະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 11 ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ ປະທານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ.

ມອບໃຫ້ ປະທານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 12 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 13 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບ ຕ່າງໆກ່ອນໜ້ານີ້ ທີ່ຂັດກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 188/ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ວັນທີ 07. 06. 2018

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 0950/ກຜທ, ລົງວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2018 ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຊຶ່ງເປັນການ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ຮັບປະກັນສິດິນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຂສພ” ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ: Special Economic Zone “SEZ” ແມ່ນເຂດທີ່ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສະເພາະ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການດຶງດູດການ

ລົງທຶນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີສູງ, ນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳໃນການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ, ການຜະລິດທີ່ສະອາດ, ປະຢັດຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ພະລັງງານ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ອາດປະກອບມີ ນິຄົມອຸດສາຫະກຳ, ເຂດພັດທະນາກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການບໍລິການ, ການຄ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ ໝາຍເຖິງ ການປຸງແຕ່ງດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ, ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ ແລະ ແຮງງານຄົນຢູ່ໃນໂຮງງານ ເພື່ອທຳການຜະລິດ, ການແປຮູບວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸເຄື່ອງສຳເລັດຮູບ ຈາກສະພາບເດີມໄປສູ່ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ເປັນສິນຄ້າ ລວມທັງການນຳເອົາຊັ້ນສ່ວນມາປະກອບໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ທີ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ;

2. ການບໍລິການ ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ທາງທຳມະຊາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ; ການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ ແລະ ກິລາ-ກາຍຍະກຳ, ໂຮງແຮມ ແລະ ການບັນເທີງ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ສູນການຄ້າທັນສະໄໝ, ການບໍລິການຂົນສົ່ງ, ການທະນາຄານ ແລະ ການເງິນ;

3. ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ລົງທຶນ ພັດທະນາລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;

4. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;

5. ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ລັດຖະບານສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມີພາລະບົດບາດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

6. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງຢູ່ບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

7. ໜ່ວຍງານບໍລິການການລົງທຶນປະຖຸດຽວ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກວ່າອື່ນໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ລັດ ວາງນະໂຍບາຍພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານດ້ວຍກົນໄກປະຕູດຽວ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍສະເພາະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທຸລະກິດການ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນໃສ່ບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ເປັນບຸລິ ມະ ສິດຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແນໃສ່ຍາດແຍ່ງເຕັກໂນໂລຊີ, ບົດຮຽນໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ, ພັດທະ ນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານໃນການຄຸ້ມຄອງ, ແກ້ໄຂ ວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການຫຼຸດໂຕນັ້ນດ້ານການພັດທະນາຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ສ້າງແຫຼ່ງລາຍຮັບ ເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ເຂດເສດຖະກິດພິເສດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ສັນຍາພັດທະນາ ແລະ ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕາມດຳລັດສະບັບ ນີ້;
2. ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສິ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ;
3. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຕາມກົນໄກການບໍລິການປະຕູດຽວ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 6 ການປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງຕົນ ຈາກລັດຖະບານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນ

ໂລຊີ, ປະສົບການ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫຼາດ, ການຄ້າ, ແຮງງານ, ແຫຼ່ງທຶນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ 2

ການກຳນົດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 9 ການກຳນົດເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ແລະ ສະເໜີເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຂອງຕົນ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.

ມາດຕາ 10 ເງື່ອນໄຂການກຳນົດເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ໃນການກຳນົດເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີວັດຖຸປະສົງ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຈະແຈ້ງ;
2. ມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມ, ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
3. ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ;
4. ສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດ ທີ່ດົນແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂສພ.

ມາດຕາ 11 ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງ ສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະ ເໜີ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.

ພາຍຫຼັງ ລັດຖະບານ ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດແລ້ວ ຈຶ່ງກຳນົດຮູບການລົງທຶນ ແລະ ຄັດເລືອກຜູ້ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 12 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ນອກຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 10 ຂອງດຳ ລັດສະບັບນີ້ ຍັງມີເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດອາຍຸການພັດທະນາເຂດ ທີ່ຊັດເຈນ;
2. ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
3. ກຳນົດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ຜ່ານການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ;
5. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ.

ມາດຕາ 13 ຮູບການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການລົງທຶນພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດລົງທຶນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ;

2. ລັດຮ່ວມທຶນກັບເອກະຊົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
3. ເອກະຊົນລົງທຶນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 14 ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຜັດທະນາເຂດ

ຜູ້ຜັດທະນາເຂດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ;
2. ມີຖານະການເງິນທີ່ເຂັ້ມແຂງໜັ້ນຄົງ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນຈາກສະຖາບັນການເງິນ ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້;
3. ມີປະສົບການ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ໂດຍມີການຍັງຍືນຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ແລະ ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຍ້ອນການກະທໍາຜິດໂດຍເຈດຕະນາ.

ມາດຕາ 15 ການສະເໜີຂໍຜັດທະນາ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຜັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ.

ໃນກໍລະນີມີຜູ້ສະເໜີຂໍຜັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແຫ່ງດຽວແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງຜ່ານການຄັດເລືອກຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຜັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕ້ອງຜ່ານການພິຈາລະນາຕາມ ສອງ ຂັ້ນຕອນ ຄື: ຂັ້ນຕອນເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຂັ້ນຕອນເຊັນສັນຍາຜັດທະນາ.

ມາດຕາ 16 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ການສະເໜີຂໍເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄໍາຮ້ອງ;
2. ເອກະສານຍັງຍືນຖານະນິຕິບຸກຄົນ;
3. ເອກະສານຍັງຍືນຖານະການເງິນ;
4. ແຜນວາດເບື້ອງຕົ້ນ ເນື້ອທີ່ດິນຂອງໂຄງການ;
5. ເອກະສານອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໃບຄໍາຮ້ອງ.

ມາດຕາ 17 ການພິຈາລະນາການເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຄົ້ນຄວ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ໃນກໍລະນີຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕົກລົງເຫັນດີແລ້ວ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫຼວດພື້ນທີ່, ສຶກສາຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບເອກະສານ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດ ສິບແປດ ເດືອນ.

ມາດຕາ 18 ເອກະສານປະກອບການສະເໜີເຊັນສັນຍາພັດທະນາ

ການສະເໜີຂໍເຊັນສັນຍາພັດທະນາ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບສະເໜີຂໍພັດທະນາ.
2. ໃບຢັ້ງຢືນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນລະອຽດຂອງໂຄງການ ຈາກອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ແຜນຜັງກໍ່ສ້າງເບື້ອງຕົ້ນ;
4. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
5. ໃບຢັ້ງຢືນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
6. ຮ່າງສັນຍາພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
7. ເອກະສານອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສະເໜີຂໍພັດທະນາ.

ມາດຕາ 19 ການພິຈາລະນາເຊັນສັນຍາພັດທະນາ

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການສຶກສາຂໍ້ມູນ, ປະກອບເອກະສານຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງປະຊຸມຄະນະວິຊາການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນແລ້ວ ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ລາຍງານຜົນຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ, ເມື່ອໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີແລ້ວ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະເໜີລັດຖະບານ ຂໍການອະນຸມັດເຊັນສັນຍາພັດທະນາ ກັບຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ.

ການສະເໜີຂໍພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 2 ວັກ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເຫັນວ່າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລັດຖະບານຈະໄດ້ລາຍງານສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 20 ສິດຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມພິເສດ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ;
2. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ ລວມທັງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ການພັດທະນາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸສັນຍາພັດທະນາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ຕຶກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ ໃນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ, ມີສິດໂອນກຳມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫຼື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ທະນາຄານທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;
7. ໄດ້ຮັບສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 21 ພັນທະຂອງຜູ້ພັດທະນາ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ເພື່ອດຳເນີນໂຄງການຕາມສັນຍາພັດທະນາ;
2. ປະຕິບັດຕາມສັນຍາພັດທະນາ, ແຜນແຜມບົດການພັດທະນາ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
3. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕາມສັນຍາພັດທະນາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
4. ຮ່ວມມືກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການພັດທະນາຂອງປະຊາຊົນບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່ ແລະ ປະກອບສ່ວນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວ;
5. ສະເໜີຂໍອະນຸມັດນຳຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ໃນ ຂສພ;
6. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ;
7. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
8. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານຕິດຕາມ, ກວດກາໂຄງການລົງທຶນ;
9. ສະຫຼຸບລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນປະຈຳ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຕໍ່ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຖຸດຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໜວດທີ 3
ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 22 ກິດຈະການລົງທຶນ

ກິດຈະການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປະກອບມີ:

1. ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ;
2. ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດ.

ບັນຊີກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ ແລະ ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດໄດ້ ກໍານົດເປັນເອກະສານຄັດຕິດດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 23 ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ

ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍການອະນຸມັດ ປະກອບດ້ວຍ: ກິດຈະການທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດ ຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍສະເໜີຜ່ານຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ 24 ການພິຈາລະນາກິດຈະການທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຈາກ ຄະນະກຳມະການ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາການສະເໜີຂໍລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທີ່ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ 25 ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດ

ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດໄດ້ ແມ່ນກິດຈະການທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນບັນຊີຕ້ອງຂໍການອະນຸມັດ ຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.

ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດໄດ້ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການ ທີ່ຕ້ອງຂໍຄໍາເຫັນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ແລະ ແຈ້ງຕອບພາຍໃນ ສືບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຈາກຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ. ຖ້າບໍ່ມີຄໍາຕອບພາຍໃນ ສືບວັນ ຖືວ່າເປັນການເຫັນດີ.
2. ກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍຄໍາເຫັນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດສາມາດອະນຸມັດໄດ້ເລີຍ.

ມາດຕາ 26 ການພິຈາລະນາ ກິດຈະການທີ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສາມາດອະນຸມັດ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດຕ້ອງພິຈາລະນາ ອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ (ກໍລະນີກິດຈະການສິ່ງເສີມ) ຢ່າງຊໍ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ, ປະກອບເອກະສານປະກອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 27 ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມກົນໄກການບໍລິການປະຕູດຽວ.

ມາດຕາ 28 ເອກະສານປະກອບການຂໍລົງທຶນ

ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີເອກະສານປະກອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
2. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນດໍາເນີນທຸລະກິດ (ຖ້າຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນ);
3. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ຖ້າຫາກມີຄວາມຈໍາເປັນ);
4. ສັນຍາສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ (ຖ້າເປັນການຮ່ວມທຶນ);
5. ກົດລະບຽບຂອງບໍລິສັດ;
6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ;
7. ເອກະສານຢັ້ງຢືນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ;
8. ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ;
9. ເອກະສານອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ຜູ້ລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີສິດໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍພິເສດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້.

ສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 4

ການສ້າງຕັ້ງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ

ມາດຕາ 30 ຄະນະຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນກົງຈັກການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີຖານະເທົ່າພະແນກການຂັ້ນແຂວງ ປະກອບມີຂະແໜງການ, ໜ່ວຍງານ ແລະ ວິຊາການຈໍານວນໜຶ່ງ.

ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຈະມີຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດຄະນະໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອເປັນໃຈກາງປະສານງານ ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດ.

ມາດຕາ 31 ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານເທົ່າຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບກັບເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕັ້ງຢູ່.

ຮອງຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕັ້ງຢູ່.

ດ້ານວຽກງານວິຊາການ, ງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ໝວດທີ 5

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ

ມາດຕາ 32 ການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຢູ່ເຂດ, ເພື່ອປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ:

1. ການຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;
2. ການອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ;
3. ການອະນຸມັດຄວັດຕາປະທັບ, ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ;
4. ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, ການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
5. ການແຈ້ງເສຍອາກອນ, ແຈ້ງພາສີການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ, ການເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ;
7. ການອອກໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ, ໃບຢັ້ງຢືນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
8. ການອະນຸຍາດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການລົງທຶນ;
9. ການບໍລິການອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 33 ການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນປ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງ ຢູ່ ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍພາຍໃນ ແລະ ອ້ອມຮອບເຂດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ສໍາລັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນສ້າງ ຕັ້ງໜ່ວຍງານປ້ອງກັນ ຄວາມສະຫງົບນັ້ນ ໃຫ້ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ລາຍງານເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອສະເໜີລັດ ຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຝ່າຍລະນາ.

ມາດຕາ 34 ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດຕ້ອງມີລະບົບຕິດຕາມ, ເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ, ການລົງທຶນ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງຂໍ້ມູນສະຖິຕິອື່ນ ທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການລາຍງານໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 35 ການເກັບລາຍຮັບ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການການເງິນ ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະ ດວກໃນການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ວ່ອງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ ພ້ອມທັງ ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 36 ການພັດທະນາສີມືແຮງງານ

ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງມີແຜນພັດທະນາສີມືແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ ໃນທຸກລະດັບ ໂດຍສະເພາະສ້າງພະນັກງານບໍລິຫານ, ນາຍຊ່າງສີມື, ເຕັກນິກ, ວິສາວະກອນ ໃຫ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຮ່ວມກັບຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ສັງລວມຄວາມຕ້ອງການແຮງງານໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ຂະແໜງການ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາສີມືແຮງງານ ແລະ ສະໜອງ ໃຫ້ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ພຽງພໍ.

ມາດຕາ 37 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງແຮງງານ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ເກັບກໍາສະຖິຕິ ແຮງງານພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມຜູ້ ອອກແຮງງານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນອ້ອມຂ້າງ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 38 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສັງຄົມ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ

ສັນຍາພັດທະນາ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດຊຸກຍູ້ຜູ້ພັດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊຸມຊົນ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ການປູກຝັງ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດເຄື່ອງຫັດຖະກຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ໝວດທີ 6

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຕໍ່ຜູ້ພັດທະນາເຂດ

ມາດຕາ 40 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ; ຂະແໜງບໍລິການ ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ, ການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາ, ກິລາ-ກາຍະກຳ ແລະ ການພັດທະນາອະສັງຫາລິມະຊັບ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານອາກອນກຳໄລ ໂດຍອີງຕາມເຂດ ທີ່ຕັ້ງ ຄື: ເຂດ 1 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ສິບຫົກ ປີ ແລະ ເຂດ 2 ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແປດ ປີ, ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນ ຈະໄດ້ເສຍສາມສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (35%) ຂອງອັດຕາອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າ ປີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ ເສຍໃນອັດຕາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;
3. ການກໍ່ສ້າງເສັ້ນທາງ, ລະບົບໄຟຟ້າ, ນ້ຳປະປາ, ລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ສ່ວນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆ ແມ່ນໃຫ້ເສຍຫ້າ ສິບສ່ວນ ຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ.

ມາດຕາ 41 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ມີສິດນຳເອົາສິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່, ມອບ, ໂອນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕາມອາຍຸສັນຍາພັດທະນາ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ພັດທະນາສຳເລັດຢ່າງໜ້ອຍສີ່ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (45%) ຂອງແຜນພັດທະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ມາດຕາ 42 ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໝູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຜູ້ພັດທະນາຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ ບົນພື້ນຖານການເຈລະຈາ ແລະ ການຕົກລົງ ໃນສັນຍາ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂ, ທີ່ຕັ້ງ, ຈຸດພິເສດ ເປັນຕົ້ນ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ກິດຈະການທີ່ ລັດຖະບານສົ່ງເສີມພິເສດ.

ໝວດທີ 7 **ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນ**

ມາດຕາ 43 ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ປະຕິບັດຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

2. ການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມຂະແໜງການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລເພີ່ມອີກ ສອງ ປີ ຈາກໄລຍະ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ວັກ 2 ແລະ ວັກ 3 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ; ນອກຈາກນີ້ ສຳລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9 ຂໍ້ 3, 4, 5 ແລະ ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດ ໄລຍະ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຈະໄດ້ເສຍ ສາມສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (35%) ຂອງອັດຕາອາກອນກຳໄລ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າ ປີ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເສຍ ອາກອນກຳໄລຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;

3. ການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ເພື່ອທຳການຜະລິດສິ່ງອອກຕ່າງປະເທດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຈະ ໄດ້ຮັບການ ຍົກເວັ້ນອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສຳລັບການຊົມໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າ ແລະ ນໍ້າປະປາ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໂດຍໃຫ້ເສຍ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍ (50%) ຂອງອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;

4. ສຳລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຮັບໃຊ້ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຜູ້ ລົງທຶນໃນຂະແໜງກິດຈະການທີ່ບໍ່ແມ່ນການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ໃຫ້ເສຍ ຫ້າສິບສ່ວນ ຮ້ອຍ (50%) ຂອງ ອັດຕາອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນ ຄ່າເພີ່ມ;

5. ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນທີ່ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ປະກອບຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າຈຳໜ່າຍພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບພາສີ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນ.

ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ລົງທຶນຍັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 44 ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ

ຜູ້ລົງທຶນ ມີສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຕົນໄດ້ເຊົ່າ ໂດຍສາມາດເອົາສິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຊົ່າຕໍ່ ຫຼື ມອບ, ໂອນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນ ຕາມອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນອາຍຸສັນຍາພັດທະນາທີ່ຍັງເຫຼືອ ໂດຍມີການ ຍັ້ງຢືນຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ກໍາມະສິດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບຢູ່ໃນ ຂສພ ແມ່ນສາມາດເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດໄປຕະຫຼອດ ຈົນໝົດອາຍຸຂອງການນໍາໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຊຶ່ງສາມາດຂາຍ, ມອບ, ໂອນ ຫຼື ສືບທອດຕໍ່ໄດ້, ສ່ວນທີ່ດິນ ບ່ອນທີ່ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸສັນຍາພັດທະນາແລ້ວ ແມ່ນກັບມາເປັນ ຊັບສິນຂອງລັດ ຊຶ່ງເຈົ້າກໍາມະສິດຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ສາມາດເຊົ່າທີ່ດິນນໍາລັດ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການ ອື່ນ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ກໍາມະສິດ ອະສັງຫາລິມະຊັບ (ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສພາຍໃນເຂດ) ໂດຍໄດ້ ມີການຊໍາລະຕົວຈິງ 100,000 ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ ພ້ອມດ້ວຍເມຍ ຫຼື ຜົວ ແລະ ລູກ ຈະໄດ້ຮັບ ນະໂຍບາຍວິຊາ ເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອຄັ້ງທໍາອິດເປັນເວລາ ສິບ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້, ນອກຈາກນີ້ ຍັງ ຈະໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ສໍາລັບຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ມີສັນຍາເຊົ່າ ອະສັງຫາລິມະຊັບ (ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຢູ່ອາໄສພາຍໃນເຂດ) ຈາກເຈົ້າຂອງກໍາມະສິດ ແລະ ມີກໍານົດເວລາຢູ່ ສປປ ລາວ ສາມເດືອນຂຶ້ນໄປ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍວິ ຊາເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍ ເທື່ອ.

ມາດຕາ 45 ນະໂຍບາຍອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຊ່ວຍໜູນການລົງທຶນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

**ໝວດທີ 8
ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ**

ມາດຕາ 46 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສໍາລັບຜູ້ພັດທະນາເຂດ

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາ ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ;
2. ການຍົກເວັ້ນພາສີ, ອາກອນນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ໂດຍກົງ ຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ຕ້ອງສະເໜີແຜນນໍາເຂົ້າ ຕໍ່ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດ ຖະກິດພິເສດ ເພື່ອປະສານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
3. ການນໍາເຂົ້າຕົວຈິງ ໃຫ້ຂະແໜງພາສີ, ອາກອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນນໍາເຂົ້າທີ່ໄດ້ ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຕ້ອງການນໍາເຂົ້າເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່

ທ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 47 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນ

ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ການຍົກເວັ້ນພາສີ, ອາກອນນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ໂດຍກົງ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສະເໜີແຜນນໍາເຂົ້າປະຈຳປີ ຕໍ່ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ໂດຍຜ່ານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການນໍາເຂົ້າຕົວຈິງ ໃຫ້ຂະແໜງພາສີ, ອາກອນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນນໍາເຂົ້າທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ. ໃນກໍລະນີມີຄວາມຕ້ອງການນໍາເຂົ້າເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດຕາມຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງສະເໜີຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 48 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມອື່ນ

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕີລາຄາຢັ້ງຢືນການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອລາຍງານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນານະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ, ຍ້ອງຍໍ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາພາສີ, ອາກອນຕາມ ລະບຽບການ.

**ໝວດທີ 9
ທີ່ດິນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ**

ມາດຕາ 49 ການກຳນົດທີ່ດິນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດ ຈັດສັນທີ່ດິນສະເພາະໜ້າດິນ ຊຶ່ງບໍ່ກວມເອົາຊັບສິມບັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນທີ່ຢູ່ໜ້າດິນ ແລະ ພື້ນດິນ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນການຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 50 ການປັກຫຼັກເຂດສໍາປະທານ

ພາຍຫຼັງໄດ້ເຊັນສັນຍາພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດແລ້ວ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ເພື່ອປັກຫຼັກເຂດສໍາປະທານ ຕາມການອະນຸມັດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 51 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ຜູ້ພັດທະນາເຂດ.

ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດ
ພິເສດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 52 ການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນ

ຜູ້ພັດທະນາເຂດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍກົງ
ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ແປດສິບສ່ວນຮ້ອຍ (80%) ຂອງເນື້ອທີ່ທັງໝົດ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ໃຫ້ພັດທະນາເປັນພື້ນທີ່
ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເປັນຕົ້ນ ສ່ວນສາທາລະນະ, ພື້ນທີ່ສີຂຽວ.

ມາດຕາ 53 ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ໃນກໍລະນີການກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ສ້າງຕັ້ງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫາກກວມເອົາດິນທີ່
ລັດ ໄດ້ອອກສິດນຳໃຊ້ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມ
ສັນຍາພັດທະນາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່ ມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດສັນ, ສຳຫຼວດ,
ແກ້ໄຂ ແລະ ປະເມີນກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ດິນ ເພື່ອໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງ
ການ.

ໝວດທີ 10

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ມາດຕາ 54 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ
ໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ
ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
3. ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ;
4. ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
5. ຂະແໜງການອື່ນ

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີສິດ
ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວາງນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບເຂດເສດ

- ຖະກິດພິເສດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ສ້າງແຜນການ, ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
 4. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ການຍຸບເລີກເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສະເໜີຄະນະສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
 5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າທ້ອງຖານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 6. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຄໍາສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການກະທຳ ຫຼື ການຕົກລົງບັນຫາທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການ, ວິທີການແກ້ໄຂການກະທຳທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
 8. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 10. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
 11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງທ້ອງຖານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ທ້ອງຖານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີຖານະເທົ່າກົມຂັ້ນກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຈາກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ ຕາມການມອບໝາຍ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທ້ອງຖານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະ

ກິດພິເສດ ມິສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ວາງນະໂຍບາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
3. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ຊີ້ນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ການຍຸບເລີກ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາ;
5. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການອະນຸມັດ ແລະ ການຍົກເລີກກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເພື່ອສະເໜີຄະນະສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຝ່າຍລະນາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບການສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີມາດຕະການ, ວິທີການແກ້ໄຂການກະທຳທີ່ລະເມີດກົດໝາຍໃນການປະຕິບັດວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາ;
8. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ຮັບຄໍາຮ້ອງ, ຄໍາສະເໜີ ຂອງຜູ້ຜິດທະນາ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ປະສານກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂ;
11. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳທົກເດືອນ ຫຼື ໜຶ່ງປີ ຮ່ວມກັບຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ແລະ ຜູ້ຜິດທະນາ;
12. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 57 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາພັດທະນາ, ແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາເຂດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການການລົງທຶນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ; ອອກໃບຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆພາຍໃນເຂດ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ; ຈັດເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ;
3. ໂຄສະນາດຶງດູດການພັດທະນາ ຫຼື ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ລວມທັງເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
4. ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນປ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄຸ້ມຄອງຜູ້ຢູ່ອາໄສ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານພາຍໃນເຂດ;
5. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຂໍການມອບສິດໃນການພິຈາລະນາອອກໃບຢັ້ງຢືນການມອບເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ແລະ ການເກັບອາກອນ, ໃບອະນຸຍາດການປຸກສ້າງ, ໃບຢັ້ງຢືນບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ບັດອະນຸຍາດອອກແຮງງານ, ບັດຝັກເຊົາ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ມີຄວາມສະດວກຄ່ອງຕົວ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຜູ້ພັດທະນາເຂດ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການສ້າງໂຄງການພັດທະນາທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມກັບປະຊາຊົນ ແລະ ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເຂດເຊື່ອມຕໍ່ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ;
7. ຕິດຕາມການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆຕາມສັນຍາ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຕ່າງໆ ຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
8. ກຳນົດມາດຕະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ;
9. ຄຸ້ມຄອງຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆຕາມລະບຽບການ;
10. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳເດືອນ ເພື່ອປຶກສາຫາລືແກ້ໄຂວຽກງານຂອງຕົນ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳອາທິດ, ເດືອນ, ໄຕມາດ, ຫົກເດືອນ, ປີ ພ້ອມ

ທັງສັງລວມ ບັນຊີການອະນຸມັດກິດຈະການລົງທຶນໃນເຂດ ໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ; ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 58 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງປ່ອນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕັ້ງຢູ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ;
2. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເຂດເສດຖະກິດພິເສດຢູ່ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂອງຕົນ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
3. ຊີ້ນຳວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການພັດທະນາທາງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການສ້າງໂຄງການ ແລະ ການຂຶ້ນແຜນການລົງທຶນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ການຮອງຮັບ, ການສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
4. ສ້າງກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມເປັນຕົ້ນ ການສ້າງກິດຈະການປົ້ນອ້ອມ, ການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງວັດຖຸດິບ, ຜະລິດຕະພັນ, ສະບຽງອາຫານ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ຈັດສັນ, ສຳຫຼວດ, ແກ້ໄຂ ແລະ ປະເມີນກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ດິນ ເພື່ອໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃນການຮ່ວມມືປະສານສົມທົບ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຂອງຕົນ ປະກອບເຂົ້າໃນໜ່ວຍງານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວໃນເຂດ.

ມາດຕາ 60 ການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໂດຍຫຼັກການໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 11

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 61 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການລົງທຶນຢູ່ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຶງດູດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫຼື ການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ນອກຈາກມາດຕະການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນແລ້ວ ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຍັງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫັກ.

ການລະເມີດກ່ຽວກັບການບໍ່ເສຍພັນທະດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ການລະເມີດສັນຍາສຳປະທານ, ການປຸກສ້າງອາຄານ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ການລະເມີດອື່ນໆ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 12

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 63 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການອື່ນທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 64 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ
ສະບັບເລກທີ 443/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍ
ນະໂຍບາຍເພີ່ມເຕີມຂອງການລົງທຶນຢູ່ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະບຶງທາດຫຼວງ ແລະ ຂຸມສ ໃນຂອບເຂດ
ທົ່ວປະເທດ ສະບັບເລກທີ 73/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ກັນຍາ 2015.

ບັນດາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດພາຍໃຕ້ນິຕິກຳກ່ຽວ
ກັບເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ
ຈົນກວ່າຈະສິ້ນສຸດສັນຍາ. ຍົກເວັ້ນ ມາດຕາ 95 ແລະ ມາດຕາ 96 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດ
ພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ສະບັບເລກທີ 443/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ຕຸລາ 2010 ແລະ ມາດຕາ
13 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 73/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ກັນຍາ 2015 ວ່າດ້ວຍ
ນະໂຍບາຍເພີ່ມເຕີມຂອງການລົງທຶນຢູ່ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະບຶງທາດຫຼວງ ແລະ ຂຸມສ ໃນຂອບເຂດ
ທົ່ວປະເທດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມດຳລັດ ສະບັບນີ້.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 03 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 10. 01. 2019

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສໍາປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 2994/ກຜທ.ລທ4, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2018.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ :

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສໍາປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມ ເອກະສານ ຄັດຕິດ “ກ” ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 2 ບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແມ່ນບັນຊີປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໝັ້ນທ່ຽງ ຊຶ່ງການລົງທຶນໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແລະ ມີຄຳເຫັນໂດຍບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ອະນຸຍາດການລົງທຶນ.

ສ່ວນບັນຊີກິດຈະການສໍາປະທານ ແມ່ນບັນຊີປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການສໍາປະທານຈາກລັດ ເປັນຕົ້ນການສໍາປະທານທີ່ດິນ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດ

ພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສິ່ງອອກ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການພັດທະນາແຫຼ່ງ
ພະລັງງານ, ການສຳປະທານສາຍການບິນ ແລະ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ.

ມາດຕາ 3 ລັດສິ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການທີ່ກຳນົດໃນ ແລະ ນອກ ບັນຊີກິດ
ຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຍົກເວັ້ນ
ກິດຈະການ ແລະ ເຂດທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ, ມີຜົນ
ສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ
ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ລວມທັງບັນຊີປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ເກືອດຫ້າມ.

ຂັ້ນຕອນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ: ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງ
ທຶນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນ
ອະນຸມັດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ “ກ” ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ຫ້ອງການບໍລິການການ
ລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ
ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາ
ຕົກລົງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃນເວລາ ຊາວຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຫ້ອງການ
ບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນໄປ. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ
ລົງທຶນແລ້ວ ໃຫ້ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວການລົງທຶນ
ຕາມກົດໝາຍ, ໃນກໍລະນີກິດຈະການລົງທຶນທີ່ມີກົດໝາຍ ຫຼື ນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການກຳນົດໃຫ້
ມີໃບອະນຸຍາດສະເພາະ ກ່ອນການເປີດດຳເນີນທຸລະກິດ ບັນດາວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສະເໜີຂໍ
ໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕາມນິຕິກຳທີ່ກຳນົດໄວ້.

ສ່ວນວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນ
ທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ມາແລ້ວ ຫາກ
ຢາກຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດໃໝ່ ຫຼື ເພີ່ມກິດຈະການ ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ
ແມ່ນໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ໂດຍກົງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂ້າງເທິງ
ນີ້.

ສຳລັບກິດຈະການການລົງທຶນສຳປະທານ: ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີ
ຈຸດປະສົງລົງທຶນ ໃນກິດຈະການການລົງທຶນສຳປະທານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່
ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະ
ເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ (ດັ່ງທີ່ກຳນົດ
ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ “ກ” ຂອງ ດຳລັດສະບັບນີ້) ພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບຫ້າ ວັນ
ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຄົບຖ້ວນເປັນຕົ້ນ
ໄປ.

ມາດຕາ 4 ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງ ຫຼື ສ້າງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານເອກະ
ສານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການ

ຂອງຕົນ ໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ, ງ່າຍດາຍ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ນັກລົງທຶນ.

ມາດຕາ 5 ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດສະເໜີປັບປຸງ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ລາຍການປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ຂະແໜງການຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເໜີຜ່ານ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂຶ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 6 ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 7 ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທຸກຂັ້ນຈົ່ງ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 8 ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ບັນດາດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆກ່ອນໜ້ານີ້ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 357/ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09/10/2019

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນສາທາລະນະ ສະບັບເລກທີ 46/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 2018;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 47/ສພຊ, ລົງວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 2018;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 2007/ຜທ.ຮມສ-ອປອ.02 ລົງວັນທີ 06 ກັນຍາ 2019.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີລັກສະນະລວມສູນ, ກະທັດຮັດ, ໂປ່ງໃສ ເພື່ອຮັບປະກັນ ເຮັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອ ການພັດທະນາ ຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍບູລິມະສິດ ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງສຸດ, ແນໃສ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍແຜນ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າ ໝາຍການພັດທະນາຂອງສາກົນ.

ມາດຕາ 2 ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ

ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໂດຍຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຊກພ” ແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງ ດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ດ້ານການເງິນ ລວມທັງວັດຖຸຜັນ ຊຶ່ງປະກອບມີ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເອກະສານຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ກຳນົດຂອບ ລວມ ຂອງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເຊັ່ນ ໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຊຶ່ງກວມ ເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ ຫຼື ຂະແໜງການສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ;
2. ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໝາຍເຖິງ ລັດຖະບານຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ ຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາ ການ ແລະ ດ້ານການເງິນ, ວັດຖຸຜັນ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ແກ່ ສປປ ລາວ;
3. ຫຼັກການລວມສູນຜ່ານປະຖູດຽວ ໝາຍເຖິງ ທຸກຮູບແບບ ຊກພ ຕໍ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິ ບັດ ຕາມຫຼັກການລວມສູນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີອົງການມະ ຫາພາກເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປະສານງານ, ຂຶ້ນແຜນບູລິມະສິດ, ກຳນົດແຜນຄວາມຕ້ອງການ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ;
4. ອົງການມະຫາພາກ ໝາຍເຖິງ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂັ້ນ ສູນກາງ ທີ່ເຮັດວຽກຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃນຂອບມະຫາພາກ ຊຶ່ງປະກອບມີກະຊວງຫຼັກຄື: ກະຊວງແຜນ ການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ;
6. ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ການທູດ, ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າກົງສຸນ ແລະ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ

ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;

7. ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕ່າງປະເທດ ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ ໝາຍເຖິງ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ການທູດ ແລະ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າກົງສຸນ ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ;

8. ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ຄະນະທີ່ປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ອົງການມະຫາພາກ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງ ມີພາລະບົດບາດໂດຍກົງໃນການຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ; ໃນ ກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ອາດມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນເຂົ້າຮ່ວມນຳ ບົນຜົນຖານການຕົກ ລົງເຫັນດີຂອງ ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ;

9. ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ກວມເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ ໝາຍເຖິງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຫຼາຍຂະແໜງການ ຊຶ່ງຕ້ອງມີຂະແໜງການໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຫຼັກ, ມີບົດບາດໃນການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ປະສານງານລວມ, ສ່ວນຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະກິດຈະກຳທີ່ຂຶ້ນກັບ ຂະແໜງການຕົນ;

10. ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໝາຍເຖິງ ການປະກອບສ່ວນຂອງລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາ ຊົນ ຂອງ ສປປ ລາວ ສົມທົບເປັນວັດຖຸຜັນ ຫຼື ເປັນເງິນສົດ ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຶ່ງຂະແໜງການທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການເປັນຜູ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນແຜນ ງົບປະມານ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລະ ຂໍການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ;

11. ການຕິດຕາມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໝາຍເຖິງ ການຕິດຕາມກິດຈະກຳປົກກະຕິ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ການຈັດປະເພດ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ການໃຫ້ຄຳແນະນຳຢ່າງທັນເວລາໃນ ການສ້າງແຜນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ, ມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ໄດ້ ມາດຕະຖານ ຂອງໜ້າວຽກ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;

12. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ “ອສບລ” ໝາຍເຖິງ ອົງການ ຈັດ ຕັ້ງສັງຄົມຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ດ້ານມະນຸດສະທຳ ໂດຍບໍ່ສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລ;

13. ສະມາຄົມ ມີຊື່ເອີ້ນຕ່າງກັນຄື: ສະຫະສະມາຄົມ, ສະຫະພັນ, ສະໂມສອນ ຫຼື ຊື່ເອີ້ນອື່ນ ຕໍ່ ໄປນີ້ເອີ້ນລວມວ່າ ສະມາຄົມ ຊຶ່ງແມ່ນການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທີ່ມີສະມາຊິກ (ຍົກເວັ້ນກຸ່ມຜະລິດທຸລະກິດທີ່ ສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລ);

14. ມູນນິທິ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມທີ່ມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ, ມີທຶນ, ຊັບສິນສະເພາະ ເພື່ອ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ດ້ານວັດທະນະທຳ, ການສຶກສາ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາທາລະນະສຸກ, ກິລາກາຍະກຳ, ວິທະຍາສາດ, ການກຸສົນ, ມະນຸດສະທຳ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊຸກພ

ລັດ ມີນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເປັນແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ສຳຄັນໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

ລັດ ມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ ການ ແລະ ປະກອບສ່ວນຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ງົບປະມານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະ ສິດທິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊຸກພ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ ຊຸກພ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍຜ່ານປະຕູດຽວ ຄື: ຜ່ານກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ;
3. ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະດົມທຶນ ຊຸກພ ແລະ ຂອບການຮ່ວມມືກັບ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;
4. ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;
5. ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ໃຫ້ຖືກເປົ້າໝາຍ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ;
6. ການຄຸ້ມຄອງການເງິນຂອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕ້ອງສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ການຕົກລົງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;
7. ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
8. ມີການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການຮ່ວມ ມືສອງຝ່າຍ ທີ່ພົວພັນກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຊຸກພ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ປະສົບການດ້ານການລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊຸກພ.

ໜວດທີ 2

ປະເພດການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ

ມາດຕາ 8 ປະເພດຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ

ຊາກຟ ປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ;
2. ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ.

ມາດຕາ 9 ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ແທນຄືນ ຊຶ່ງມີໃນຮູບແບບການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ທີ່ເປັນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານວິຊາການ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານການເງິນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ເປັນໂຄງການ ເພື່ອຊ່ວຍກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ເປັນວັດຖຸ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຮັບໃນເວລາການນຳຂຶ້ນສູງໄປເຄື່ອນໄຫວຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການນຳຂຶ້ນສູງຕ່າງປະເທດມາຢ້ຽມຢາມ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10 ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ແມ່ນການກູ້ຢືມ ຫຼື ການສະໜອງທຶນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂການກູ້ຢືມຕໍ່າກວ່າ ການກູ້ຢືມທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນ ດອກເບ້ຍຕໍ່າ, ໄລຍະຊໍາລະຍາວ ແລະ ໄລຍະປອດໜ້ຍາວ ມີແຜນໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ວຽກງານພັດທະນາຢູ່ຂົງເຂດສັງຄົມ, ການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນ ທີ່ບໍ່ສ້າງລາຍຮັບໂດຍກົງ ແລະ ບໍ່ມີຜົນຕອບແທນທາງການເງິນສູງ.

ມາດຕາ 11 ການລະດົມຂົນຂວາຍ ຊາກຟ

ການລະດົມຂົນຂວາຍ ຊາກຟ ແມ່ນຕ້ອງອີງໃສ່ຍຸດທະສາດ, ຂອບການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍການລະດົມຂົນຂວາຍ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຂະບວນການໂຕະມິນ.

ໜວດທີ 3

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ມາດຕາ 12 ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ລັດ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13 ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແມ່ນຕ້ອງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການບຸລິມະສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 14 ການຮັບຮອງເອົາຍຸດທະສາດການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ລັດຖະບານ ຮັບຮອງເອົາ ຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືໄລຍະຍາວ ທີ່ກວມເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ, ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງການຕ່າງ ປະເທດ.

ມາດຕາ 15 ການອະນຸມັດຮັບເອົາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການອະນຸມັດຮັບເອົາ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ອະນຸມັດການຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ກວມ ເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ, ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອະນຸມັດຮັບເອົາທຸກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າໃນລະດັບແຜນ ງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ;

3. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ອະນຸມັດການຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ສະມາຄົມ, ມູນນິທິ, ກອງທຶນ, ສະຖາບັນ, ສະໂມສອນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງທາງ ສັງຄົມຂອງ ສປປ ລາວ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ໂດຍອີງຕາມດຳລັດ 013/ນຍ ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2010 ວ່າດ້ວຍອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ດຳລັດ 238/ນຍ ລົງວັນທີ 11 ສິງຫາ 2017 ວ່າດ້ວຍ ສະມາຄົມ ແລະ ດຳລັດ 149/ນຍ ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2011 ວ່າດ້ວຍມູນນິທິ.

ມາດຕາ 16 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນ ຫຼື ໂຄງການປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຢູ່ຂັ້ນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຊຶ່ງປະກອບມີ ກົມ ຫຼື ພະແນກ

ການ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຫຼັກໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອ ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້, ສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ;

2. ແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ໃນການກະກຽມອົງ ປະກອບຕ່າງໆ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ:

- ສ້າງແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາໜ້າວຽກ, ກິດຈະກຳທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
- ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານລວມ ແລະ ແຜນການເບີກຖອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ປະຈຳປີ ລວມທັງທຶນ ສົມທົບຈາກລັດຖະບານ ແລະ ງົບປະມານ ສຳລັບການລົງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຖັດຕົນ ເພື່ອຍັງຍືນ ຕາມລະບຽບການ ກ່ອນສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ເພື່ອສັງລວມເຂົ້າແຜນ ແລ້ວສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ;
- ກະກຽມຂອບໜ້າວຽກລະອຽດດ້ານບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຕອບສະໜອງໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອຮອງ ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;
- ສະຫຼຸບລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ, ການເບີກຖອນງົບປະມານລວມ ທັງທຶນສົມທົບ (ຖ້າມີ) ແລະ ບັນຫາ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 17 ການຕິດຕາມ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການຕິດຕາມ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງຄູ່ມື ແລະ ກຳນົດການຄຸ້ມ ຄອງລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຂອງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າໃນລະດັບມະຫາພາກ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ຜັດທະນາ;

2. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນ ງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຕ້ອງນໍາໃຊ້ລະບົບ, ແບບຝົມການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນທີ່ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ;

3. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການປະເມີນຜົນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

4. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ດຳເນີນການທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຄືນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ຫຼື ບັນຫາ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

5. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 18 ການປະເມີນຜົນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການປະເມີນຜົນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນ ສຳລັບເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ;

2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ຕ້ອງດຳເນີນໂດຍທັນທີໃນໄລຍະກາງຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາສະຖານະພາບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນໄປຕາມກຳນົດເວລາ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ເພື່ອດັດປັບແຜນກົດຈະກຳ ແລະ ແຜນງົບປະມານຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;

3. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນໄລຍະສິ້ນສຸດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ; ຕ້ອງດຳເນີນໂດຍທັນທີ ພາຍຫຼັງສຳເລັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳທັງໝົດ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ສຳລັບການລາຍງານກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;

4. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຫຼັງຈາກແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ນຳໃຊ້ ເພື່ອພິຈາລະນາດ້ານປະສິດທິຜົນ, ຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຜົນກະທົບ ໂດຍການສົມທຽບກັບຈຸດປະສົງເບື້ອງຕົ້ນຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ.

ມາດຕາ 19 ການສິ້ນສຸດ ແລະ ສືບຕໍ່ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ກ່ອນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຈະສິ້ນສຸດລົງ ຫົກເດືອນ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕ້ອງສະຫຼຸບຕີລາຄາຜົນຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການໄລຍະຜ່ານມາ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ຈັດກອງ ປະຊຸມຜິຈາລະນາ ເພື່ອມີທິດຊີ້ນຳ ທີ່ເປັນເອກະພາບຕໍ່ການສະຫຼຸບຕີລາຄາດັ່ງກ່າວ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຈັດ ກອງປະຊຸມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

ພາຍຫຼັງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການສິ້ນສຸດລົງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕ້ອງສະຫຼຸບ ແລະ ມອບບັນຊີຊັບສິນຂອງແຜນ ງານ ຫຼື ໂຄງການ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງການເງິນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຊາບ; ກະຊວງການເງິນຈະແບ່ງປັນ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ;

ໃນກໍລະນີສືບຕໍ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕ້ອງສະຫຼຸບຕີລາຄາຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນໃນການສືບຕໍ່ໂຄງການ ຫຼື ແຜນງານ ແລ້ວ ສະເໜີຂໍອະນຸມັດມາຍັງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 20 ການລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນ ງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຕ້ອງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະ ກຳ, ການເບີກຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ແຜນການເບີກຈ່າຍງົບປະມານ ລວມທັງທຶນສົມທົບສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ທີ່ນອນໃນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມ ຄວາມຄືບໜ້າ ລວມທັງສະເໜີການຈັດສັນທຶນສົມທົບສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກ່ອນວັນທີ 15 ມິຖຸນາ ຂອງທຸກໆປີ;
2. ຄະນະຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຈະຕ້ອງລາຍງານຜົນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຖັດຕົນຂຶ້ນໄປເປັນ ປະຈຳແຕ່ລະໄຕມາດ, ປະຈຳຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ເພື່ອຊາບ ແລະ ມີທິດຊີ້ນຳ;
3. ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຫຼື ການກູ້ຢືມໃນ ເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕ້ອງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ, ແຜນການເບີກຈ່າຍ, ການເບີກຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຂອງຕົນ ໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການຊາບຢ່າງເປັນປະຈຳແຕ່ລະ

ເດືອນ, ປະຈຳແຕ່ລະໄຕມາດ, ປະຈຳຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ;

4. ສຳລັບໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (ອສບລ) ແລະ ສະມາຄົມ, ມູນນິທິ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ດຳລັດ 013/ນຍ ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2010, ດຳລັດ 238/ນຍ ລົງວັນທີ 11 ສິງຫາ 2017 ແລະ ດຳລັດ149/ນຍ ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2011.

ໝວດທີ 4

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ມາດຕາ 21 ການຄຸ້ມຄອງການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ລັດ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນສາທາລະນະ.

ມາດຕາ 22 ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ທຶນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ມີເປົ້າໝາຍໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຜື້ນຖານ, ວຽກງານພັດທະນາຢູ່ຂົງເຂດສັງຄົມ, ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຂົງເຂດອື່ນ ທີ່ບໍ່ສ້າງລາຍຮັບໂດຍກົງ ແລະ ບໍ່ມີຜົນຕອບແທນທາງການເງິນສູງ;

ສຳລັບເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ ຕ້ອງອີງຕາມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 23 ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕ້ອງປະກອບມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ນອນຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຮັບຮອງ;
2. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າສີ່ຮ້ອຍຕື້ກີບ ຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ;
3. ນອນຢູ່ໃນແຜນກູ້ຢືມປະຈຳປີ ແລະ ແຜນກູ້ຢືມໄລຍະກາງ ທີ່ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ສັງລວມ ແລະ ລັດຖະບານ ຕົກລົງເຫັນດີ;
4. ການກູ້ຢືມເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ ຕ້ອງນອນຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 24 ການຮັບຮອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເງິນກູ້ໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ການຮັບຮອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເງິນກູ້ໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮອງ;
2. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ດຳເນີນການປະເມີນບົດວິພາກເສດຖະກິດ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນ;
3. ກະຊວງການເງິນ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຄົ້ນຄວ້າສະເພາະ ປະກອບມີພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມຈຳເປັນ ສຳລັບການກູ້ຢືມເງິນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;
4. ກະຊວງການເງິນຄົ້ນຄວ້າແຫຼ່ງທຶນ, ປະເມີນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ຖານະໜີ້ສິນສາທາລະນະ, ຍັງຢືນຄວາມສາມາດໃນການກູ້ຢືມ, ສັງລວມແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ເຂົ້າໃນແຜນການກູ້ຢືມ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 25 ການທາບທາມ ແລະ ເຈລະຈາສັນຍາເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ການທາບທາມ ແລະ ເຈລະຈາສັນຍາເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ ແຜນການກູ້ຢືມ;
2. ກະຊວງການເງິນ ດຳເນີນຂັ້ນຕອນ ການທາບທາມທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ການສະເໜີຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;
3. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເມື່ອຜູ້ໃຫ້ທຶນເຫັນດີສະໜອງທຶນກູ້ຢືມ, ລາຍງານຜົນການປະເມີນການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຂັ້ນສຸດທ້າຍ ເຖິງກະຊວງການເງິນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຮັບຮອງ ແລະ ມອບສິດໃຫ້ກະຊວງການເງິນເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາເງິນກູ້ຢືມຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.

ມາດຕາ 26 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແມ່ນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ. ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງເປັນຫຼັກ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຂໍ້ກຳນົດຕ່າງຫາກໃນສັນຍາເງິນກູ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານການເງິນຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງຂອງກະຊວງການເງິນ ເຊັ່ນ ກົດໝາຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ກົດໝາຍຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ, ກົດໝາຍສ່ວຍສາອາກອນ, ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ສຳລັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ອື່ນໆ;

3. ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນການເບີກຖອນເງິນປະຈຳປີໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານ ລາຍງານສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ; ຕ້ອງປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ສະຫຼຸບລາຍ ງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ການນຳໃຊ້ທຶນໃຫ້ກະຊວງການເງິນເປັນປະຈຳ ເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ, ປະຈຳຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ;

4. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການແມ່ນຕ້ອງດຳເນີນ ເປັນປະຈຳ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ ມີ ປະສິທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ;

5. ກ່ອນສິ້ນສຸດໂຄງການຫົກເດືອນ ກະຊວງການເງິນ ຈະແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການໄປສຶມທົບ ກວດກາສະພາບ ແລະ ຕີລາຄາຊັບສິນ ເພື່ອສັງລວມບັນຊີ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາການນຳ ໃຊ້ພາຍຫຼັງໂຄງການສິ້ນສຸດ;

6. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກະຊວງການເງິນ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ປະ ເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຕີລາຄາຄືນ ປະສິດທິຜົນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ເປັນບ່ອນອີງໃນການພິຈາລະນາເງິນກູ້ ໃນອະນາຄົດ.

ໝວດທີ 5

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການລັດກ່ຽວກັບ ຊຸກພ

ມາດຕາ 27 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດທິດທາງ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດໃນການລະດົມ, ຍາດແຍ່ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊຸກພ;

2. ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ:

- ເອກະສານຍຸດທະສາດ, ສັນຍາແມ່ ຫຼື ຂອບການຮ່ວມມືດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ກວມລວມ ແລະ ພົວພັນເຖິງນະໂຍບາຍມະຫາພາກ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ບົນ ພື້ນຖານ ຄວາມເປັນເອກະພາບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ຜົນການປະເມີນຂັ້ນສຸດທ້າຍໃນການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ທີ່ເປັນເງິນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ທີ່ເປັນເງິນກູ້ ໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງການເງິນ;
- ຜົນການເຈລະຈາສັນຍາການສະໜອງທຶນ ຕາມການລາຍງານຂອງກະຊວງການເງິນ;
- ການເຊັນສັນຍາ, ການດັດແກ້ ຫຼື ລົບລ້າງ ສັນຍາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;
- ການສະໜອງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ຊຸກຟ ເຂົ້າ ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ຕາມການ ສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

3. ອະນຸມັດ ແລະ ຕົກລົງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເຊັນສັນຍາກູ້ຢືມ;

ມາດຕາ 28 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການສ້າງເອກະສານຍຸດທະສາດການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ສັງລວມ ແລະ ສ້າງແຜນຄວາມຕ້ອງການ ຊຸກຟ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕອບສະໜອງແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຕາມເປົ້າໝາຍການພັດທະນາຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ;
3. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍ ບາຍ ແລະ ທິດທາງຂອງລັດຖະບານຕໍ່ການລະດົມ ຊຸກຟ;
4. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ໃນການສ້າງຂອບການຮ່ວມມືໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງກຳນົດບັນດາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
5. ເຊັນສັນຍາຮັບເອົາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ທີ່ກວມເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ;
6. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກະກຽມ ແລະ ສັງລວມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານ ຮັບຮອງ;
7. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ຍິ້ງຍືນຄືນບັນຊີແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;

8. ເປັນເຈົ້າການລາຍງານຜົນການປະເມີນຂັ້ນສູດທ້າຍ ໃນການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໃຫ້ລັດຖະບານເພື່ອຮັບຮອງ ແລ້ວມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ດຳເນີນການ;

9. ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າສັງລວມ ແລະ ຈັດລຽງບູລິມະສິດ ຊຸກພ ທີ່ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສະເໜີ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

10. ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການສ້າງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ເປັນເຈົ້າການດຳເນີນກອງປະຊຸມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການປະຈຳ ແຕ່ລະໄຕມາດ, ປະຈຳຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ;

12. ສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ຕິດພັນກັບ ຊຸກພ;

13. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສັງລວມ, ກວດກາ, ຍິ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເອົາເຂົ້າແຜນທົນ ສົມທົບສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ;

14. ເປັນເຈົ້າການສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນລວມ ກ່ຽວກັບ ຊຸກພ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອ ສະຫຼຸບການນຳໃຊ້ ຊຸກພ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບກັນ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ;

15. ເປັນເຈົ້າການໃນການສັງລວມສະຫຼຸບຕົວເລກການນຳໃຊ້ ຊຸກພ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອລາຍງານສະພາແຫ່ງຊາດ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ, ອົງການທຽບລັດເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

16. ເຂົ້າຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນນຳເຂົ້າ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ຕາມການສະເໜີ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

17. ເປັນເຈົ້າການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ ຫຼື ເຊັນສັນຍາ ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານວິຊາການ ສຳລັບການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຫຼື ວຽກງານອື່ນໆ ທີ່ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂະແໜງການຕ່າງໆ;

18. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄົ້ນຄວ້າອະນຸມັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊ່ຽວຊານ, ອາສາສະໝັກ ແລະ ນັກສຶກສາຝຶກງານຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;

ເປັນເຈົ້າການສ້າງນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ;

19. ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສະເໜີ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຍ້ອງຍໍ ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ, ຊ່ຽວຊານ, ອາສາສະໝັກ ທີ່ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ພາຍໃຕ້ແຜນການ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;

20. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການຕິດຕາມ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 29 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການ ຫຼື ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງເອກະສານຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ທີ່ເປັນຂອບການຮ່ວມມືລວມ ສຳລັບໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຊຶ່ງກວມເອົາຫຼາຍຂະແໜງການ ຫຼື ຂະແໜງການສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງລັດຖະບານ ພ້ອມທັງລົງນາມເອກະສານຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ;

2. ເປັນໃຈກາງການປະສານງານ ແລະ ຕິດຕໍ່ພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນການສະເໜີກ່ຽວກັບການຂໍຮັບ ຊຸກພ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນທຸກຮູບແບບ ບົນພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການຕ່າງປະເທດຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຊີ້ນຳສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ທິດທາງ, ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງລັດຖະບານ ໃນການລະດົມ ຊຸກພ ຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງພັກ-ລັດ;

4. ເປັນເຈົ້າການສ້າງຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ແຜນໂຄງການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ລວມທັງສະມາຄົມ, ສະຖາບັນ, ສະໂມສອນ, ກອງທຶນ, ມູນນິທິ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ຝິຈາລະນາອະນຸມັດ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບ ແລະ ການສະເໜີ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອງຄ່ອງກັບນິຕິກຳຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂໍ້ 3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

5. ເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາ, ກວດກາ ຮ່າງຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ສັນຍາ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ຮ່ວມກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ

ການເງິນ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;

6. ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນທາງການທຸດ ກ່ຽວກັບ ການອອກໜັງສືມອບສິດ ໃຫ້ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງນາມສັນຍາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ຕາມການ ຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ;

7. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວກັບກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;

8. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານວິຊາການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;

9. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສະເໜີ ແລະ ຈັດຕັ້ງການຍ້ອງຍໍ ສະມາຊິກຂອງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ຕ່າງປະເທດ ປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ, ຜູ້ຕາງໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຫົວໜ້າທ້ອງຖານປະສານງານປະຈຳ ພາກພື້ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ມູນນິທິ, ສະຖາບັນ, ສະໂມສອນ, ກອງທຶນ ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ບຸກຄົນຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບ ສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອ ສປປ ລາວ;

10. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົວເລກການນຳໃຊ້ ຊຸກຟ ທີ່ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ມູນນິທິ, ສະຖາບັນ, ສະໂມສອນ, ກອງທຶນ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຂອງ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ສັງລວມເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນ ທີ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນຄຸ້ມຄອງ;

11. ເປັນເຈົ້າການເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຕົວເລກການນຳໃຊ້ ຊຸກຟ ທີ່ບັນດາປະເທດຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ ສັງກັດລັດຖະບານ, ມູນນິທິ, ສະມາຄົມ, ສະຖາບັນ, ກອງທຶນ, ນິຕິບຸກຄົນ ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ບຸກຄົນຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບນິຕິກຳຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂໍ້ 3 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

12. ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຸກຟ.

ມາດຕາ 30 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງການເງິນ

ກະຊວງການເງິນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອທາບທາມທຶນ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່

ນອນຢູ່ໃນຂອບການຮ່ວມມື ແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ປະສານສົມທົບ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ເປັນການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ;

3. ເປັນເຈົ້າການລາຍງານຜົນການປະເມີນຂັ້ນສຸດທ້າຍ ໃນການກະກຽມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ເປັນການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດກະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ລັດຖະບານຮັບຮອງ;

4. ເປັນເຈົ້າການເຈລະຈາ, ເຊັນສັນຍາການສະໜອງ ຊຸກພ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ແລະ ດຳເນີນຂັ້ນຕອນເຮັດໃຫ້ສັນຍາມີຜົນສັກສິດ;

5. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການເລີ່ມຕົ້ນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍໂຄງການ;

6. ເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ການປະຕິບັດພັນທະພາສີ-ອາກອນ; ການເບີກຈ່າຍທຶນສົມທົບ ແລະ ການກວດກາການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ເປັນການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ;

7. ຜິຈາລະນາການອະນຸມັດ ແຜນການນຳເຂົ້າວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ຕາມການຕົກລົງໃນສັນຍາຮ່ວມມື, ສັນຍາສະໜອງທຶນ, ໜັງສື ຫຼື ບົດບັນທຶກມອບການຊ່ວຍເຫຼືອ;

8. ເປັນເຈົ້າການສັງລວມແຜນການນຳໃຊ້ ຊຸກພ ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີ ທີ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສະໜອງໃຫ້ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະຫຼຸບສັງລວມຕົວເລກການນຳໃຊ້ ຊຸກພ (ທີ່ເປັນເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ເບີກຈ່າຍຜ່ານກະຊວງການເງິນ) ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

9. ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ຮັບຜິດຊອບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການເງິນ ແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ ຫຼື ຕາມຄວາມຈຳເປັນ;

10. ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຝຶກອົບຮົບກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າເງື່ອນໄຂ ແລະ ເຊັນສັນຍາກູ້ຢືມຕໍ່ ໃຫ້ລັດວິສາຫະກິດ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາກູ້ຢືມຕໍ່, ສ້າງແຜນລາຍຮັບ ແລະ ສະຫຼຸບການປະຕິບັດການ ເກັບລາຍຮັບ ທີ່ຕິດພັນກັບເງິນກູ້ຢືມຕໍ່;

12. ເປັນເຈົ້າການຮັບຕ້ອນຄະນະບໍລິຫານຂອງສະຖາບັນການເງິນສາກົນ ເຊັ່ນ ຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງ ຫົວໜ້າທ້ອງຖານກຸ່ມ ແລະ ຮອງປະທານ ຂຶ້ນໄປ;

13. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ລົງຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼື ແຜນງານ ຊຸກຟ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

14. ເປັນເຈົ້າການສັງລວມຊັບສິນ ຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດ ເພື່ອລາຍງານ ລັດຖະບານ ຝິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 31 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ;
3. ເປີດບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນ ແລະ ຂອງລັດຖະບານ ນຳທະນາຄານກາງຂອງຕ່າງປະເທດ, ອົງ ການຈັດຕັ້ງການເງິນສາກົນ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງປະເທດ;
4. ຮັບເປີດບັນຊີເງິນຝາກໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ສະຖາບັນການເງິນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການກູ້ຢືມເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 32 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ

ກະຊວງຍຸຕິທຳ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເຈລະຈາເນື້ອໃນສັນຍາສະໜອງທຶນ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;
2. ເປັນເຈົ້າການຝິຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ສັນຍາສະໜອງທຶນ.

ມາດຕາ 33 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອກຳນົດຍຸດທະສາດ, ຂອບການຮ່ວມມື ແລະ ແຜນການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງການລະດົມ ຊຸກຟ ໂດຍຕິດພັນກັບຍຸດທະສາດຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ດຳເນີນການທາບທາມ ຊຸກຟ ຈາກຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຍຸດທະສາດການຜັດ ທະນາຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນ

ລະດົມທຶນ ຫຼື ຂໍອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ສ້າງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບແຜນຍຸດທະສາດຂະແໜງການຂອງຕົນ ດຳເນີນການເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສະເພາະກັບຄູ່ມືຮ່ວມຜັດທະນາ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

4. ສ້າງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ພ້ອມທັງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ທຶນ ຈາກການກູ້ຢືມ ສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ສັງລວມ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;

5. ຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບພາຍໃນ ໃຫ້ແກ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມສັນຍາທີ່ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຈັດເຂົ້າແຜນງົບປະມານພາຍໃນແຕ່ລະປີ, ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບພາຍໃນສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ;

6. ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ສະເໜີຍ້ອງຍໍຊ່ຽວຊານ ຫຼື ອາສາສະໝັກຕ່າງປະເທດ ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ ປະຈຳຢູ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການປະກອບສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອ ສປປ ລາວ ໄປຍັງກະຊວງພາຍໃນ;

7. ສະເໜີຫາກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ພາຫານະຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ ຊຸກຍູ້ ຕາມການຕົກລົງກັນໃນສັນຍາຮ່ວມມື, ສັນຍາສະໜອງທຶນ ຫຼື ໜັງສືແລກປ່ຽນທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ;

8. ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສັງລວມລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວຂອງຊ່ຽວຊານ, ອາສາສະໝັກຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ທຶນ ຊຸກຍູ້ ເພື່ອລາຍງານກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

9. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ການນຳໃຊ້ ຊຸກຍູ້ ຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ແຕ່ລະປີ ທີ່ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໄດ້ຮັບຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ.

ມາດຕາ 34 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ ໃນການກຳນົດຍຸດທະສາດ, ຂອບການຮ່ວມມື ແລະ ແຜນການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງການລະດົມ ຊຸກຍູ້;

2. ດຳເນີນການທາບທາມ ຊຸກຍູ້ ຈາກຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຍຸດທະສາດຜັດທະນາ ຂອງ

ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ແລ້ວນຳສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນລະດົມທຶນ ຫຼື ຂໍອະນຸມັດນຳລັດຖະບານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ສ້າງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບແຜນຍຸດທະສາດຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນ ດຳເນີນການເຈລະຈາ ແລະ ເຊັນສັນຍາ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສະເພາະກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

4. ສ້າງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ພ້ອມທັງບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ທຶນ ຈາກການກູ້ຢືມ ສະເໜີສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ແລ້ວສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ ກະຊວງການເງິນ ສັງລວມ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;

5. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະກຽມ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ຮ່ວມກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກ່ຽວກັບການອອກແບບ ແລະ ວາງແຜນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

6. ຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບພາຍໃນ ໃຫ້ແກ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມສັນຍາທີ່ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຈັດເຂົ້າແຜນງົບປະມານພາຍໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບທົງກະຊວງ ຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນໃນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບພາຍໃນ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ;

7. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະເໜີຍ້ອງຍໍຊ່ຽວຊານ ຫຼື ອາສາສະໝັກຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນຊ່ວຍ ເຫຼືອສປປ ລາວ ແລ້ວສະເໜີຫາກະຊວງພາຍໃນ;

8. ສະເໜີຫາກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ພາຫານະຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ຕາມການຕົກລົງກັນໃນສັນຍາຮ່ວມມື, ສັນຍາສະໜອງທຶນ ຫຼື ໜັງສືແລກປ່ຽນທີ່ລັດຖະບານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

9. ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;

10. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ການນຳໃຊ້ທຶນ ຊຸກພ ຕົວຈິງໃນແຕ່ລະງວດ ແລະ ປີ ທີ່ແຂວງໄດ້ຮັບໂດຍກົງຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ;

11. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະປະສານງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຊຸກພ ຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງ, ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານ ຂອງຮອງເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກພະແນກການຕ່າງໆ ແລະ ເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍແມ່ນພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກອງເລຂາ ໃຫ້ແກ່ຄະນະດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 6

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 35 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ຊຸກພ ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ອ່ວຍທົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ຈາກກະຊວງ, ອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ຫຼື ອຳນາດ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ຍາດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດຈາກ ຊຸກພ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ;
3. ຂັດຂວາງການກວດກາ, ການແກ້ໄຂກໍລະນີລະເມີດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ ການ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;
4. ສະໜອງຂໍ້ມູນຊັກຊ້າ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຊັດເຈນ ໃນເວລາລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກໍລະນີເກີດບັນຫາໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;
5. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ງຕັ້ງ ຜົວ ຫຼື ເມຍ ຫຼື ລູກ ຫຼື ຍາດໃກ້ຊິດ ເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງເປັນນາຍຄັງ, ນາຍບັນຊີການ ເງິນຢູ່ບ່ອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ທາງລັດຖະການ ແລະ ຂໍ້ມູນການເງິນ ທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງ ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ພົວພັນກັບງົບປະມານຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;
3. ປະລະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດຳເນີນປະເມີນຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ກ່ອນຮັບ ແລະ ໃນໄລຍະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຊຸກພ;
4. ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການ ມອບໝາຍ;
5. ເປີດບັນຊີຂອງໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸ ຍາດຈາກການຈັດຕັ້ງຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ;
6. ຈ່າຍງົບປະມານບໍ່ຖືກຮ່ວງຕາມສາລະບານ, ຄິດໄລ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານບໍ່ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍ;
7. ດຳເນີນການປະມຸນ, ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອ ຊຸກພ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານ ຊຸກພ

ມາດຕາ 37 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຊຸກພ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຊຸກພ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 5: ມາດຕາ 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 ແລະ 34 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 38 ອົງການກວດກາວຽກງານ ຊຸກພ

ອົງການກວດກາວຽກງານ ຊຸກພ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນກົມກວດກາຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຊຸກພ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 39 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານ ຊຸກພ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ຊຸກພ;
2. ການຈັດຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຊຸກພ;
3. ການປະຕິບັດສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານ.

ມາດຕາ 40 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານ ຊຸກພ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ສອງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ;
2. ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຊາບກ່ອນລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາຢ່າງອິດດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກ

ກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ; ໃນການດໍາເນີນການກວດກາແຕ່ລະຄັ້ງນັ້ນ ໃຫ້ກວດກາທັງເອກະສານ ພ້ອມທັງລົງ
ກວດກາຢູ່ສະຖານທີ່ຕົວຈິງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 8

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 41 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບ
ນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຍູ້ ໄດ້ດີ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ
ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາ
ອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ 9

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານງານກັບທຸກພາກ
ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສະຫຼຸບ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິ
ບັດໃຫ້ລັດຖະບານຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ
ປະຕິບັດຕາມດໍາລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງ
ລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນ;

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອ
ການພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 75/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ມີນາ 2009.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 236/ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18. 05. 2020

ດໍາລັດ

**ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດ
ການລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ສປປ ລາວ ຮອດປີ 2030**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ເມສາ 2020, ເລກທີ 04/ລບ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2020;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 0631/ກຜທ.ຮມສ-ອພມ.01, ລົງວັນທີ 27 ເມສາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຍຸດທະສາດການລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ 2030.
- ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຄົ້ນຄວ້າຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ບັນດາແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
- ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 624 /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 21.12.2020

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2016;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 0811/ກຜທ.ລທ8, ລົງວັນທີ 02 ມິຖຸນາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອ

ຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ກວດສອບໄດ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຊື່ອ ໜັ້ນ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນເຂົ້າໃນໂຄງການຂອງລັດ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກ ປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ ວ່າ: Public Private Partnership “PPP” ແມ່ນ ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະ ຊົນ ຫຼື ກິດຈະການທີ່ພາກເອກະຊົນ ເປັນຜູ້ລົງທຶນທັງໝົດເຂົ້າໃນໂຄງການຂອງລັດ ເປັນຕົ້ນ ໂຄງການ ກໍ່ສ້າງກິດຈະການໃໝ່, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການສາທາລະນະ, ລວມທັງ ໂຄງການພັດທະນາກິດຈະການອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະສິກຳ, ພະລັງງານ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອື່ນໆ ພາຍ ໃຕ້ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນໃນການດຳເນີນງານທຸລະກິດ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ການລົງທຶນຮ່ວມ** ໝາຍເຖິງ ການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

2. **ໂຄງການຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຊັບສິນ, ລິຂະສິດ ຂອງລັດ ເຂົ້າໃສ່ໃນການພັດທະນາໂຄງລ່າງ ພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການທີ່ມີແລ້ວ ຫຼື ເປັນໂຄງການພັດທະນາໃໝ່ (Green field) ຕາມແຜນຍຸດທະສາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. **ຜູ້ປະມຸນ** ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນການ ປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

4. **ຜູ້ໃຫ້ທຶນ** ໝາຍເຖິງ ລັດ, ສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ສະໜອງເງິນກູ້ຢືມ/ສິນເຊື້ອ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ/ຫຼື ໃຫ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;

5. **ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານການສຶກສາໂຄງການທີ່ ກຳນົດຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຄິດໄລ່ການລົງທຶນ, ຜົນໄດ້ຮັບໃນການລົງທຶນ, ຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລັກສະນະຂອງຄວາມ ສ່ຽງ, ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການ, ການສຶກສາຜົນກະທົບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ນັບ ທັງການແກ້ໄຂຜົນກະທົບດັ່ງກ່າວຂອງໂຄງການ;

6. **ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ** ໝາຍເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ດ້ານການເງິນ ລວມທັງວັດຖຸຜັນຊຶ່ງປະກອບມີ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ່າ ແລະ ການກູ້ຢືມໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຈາກຄູ່ຮ່ວມໃນການພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ;

7. **ພາກເອກະຊົນ** ໝາຍເຖິງ ນິຕິບຸກຄົນເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກລົງທຶນຮ່ວມໃນກິດຈະການຂອງລັດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດ;

8. **ບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ** ໝາຍເຖິງ ບໍລິສັດທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຊະນະການປະມູນ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້, ໂດຍສອດຄອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ;

9. **ຂະແໜງການ** ໝາຍເຖິງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

10. **ເຈົ້າຂອງໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ ແລະ ມີສັນຍາສຳປະທານແລ້ວ;

11. **ທຶນສຳລັບການກະກຽມໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ທຶນທີ່ຖືກຈັດສັນໄວ້ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະກຽມໂຄງການຊຶ່ງເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນຕອນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການຈົນເຖິງຂັ້ນຕອນສຳເລັດການອອກແບບ ແລະ ປະມູນໂຄງການ;

12. **ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ** ໝາຍເຖິງ ໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດ ທີ່ນອນໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ອະນຸມັດຈາກຂັ້ນເທິງທີ່ມີສິດອຳນາດໃຫ້ດຳເນີນການພັດທະນາ ພາຍໃຕ້ຮູບການລົງທຶນຮ່ວມຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;

13. **ລັດວິສາຫະກິດ** ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດທີ່ລັດເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ມີທຶນຫຼາຍກວ່າ ຫ້າສິບສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປ ຫຼື ການຫັນວິສາຫະກິດອື່ນມາເປັນຂອງລັດ ຕາມການຕົກລົງເປັນເອກະພາບກັນ;

14. **ຄວາມກຸ້ມຄ່າຂອງການລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໃນການລົງທຶນເຂົ້າໃນໂຄງການ;

15. **ແຜນງົບປະມານຊຳລະໂຄງການ** ໝາຍເຖິງ ແຜນລາຍຈ່າຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນງົບປະມານ ແລະ ໃນສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຊຳລະໃຫ້ແກ່ໂຄງການຕາມທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາແລ້ວເປັນແຕ່ລະບີຈົນຄິດຖ້ວນຕາມກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາ;

16. **ສັນຍາ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ;

17. **ຄູ່ສັນຍາ** ໝາຍເຖິງ ລັດຖະບານ ຕາງໜ້າໂດຍກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນເອກະຊົນທີ່ຊະນະການປະມູນ ຕາງໜ້າໂດຍບໍລິສັດໂຄງການ;

18. **ຫລອ** ໝາຍເຖິງ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ພາກເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຮ່ວມລົງທຶນກັບ ພາກລັດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະ ໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການບໍລິການ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການ ໃຫ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ການປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລົງທຶນຮ່ວມ ກັນໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່, ບັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການສາທາລະນະໃນຂະແໜງ ການ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດສະບັບນີ້.

ລັດ ສົ່ງເສີມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ບໍ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມສະຫງົບຂອງ ຊາດ, ບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ, ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ

ວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
3. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໂດຍມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດ ຊອບໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຈະແຈ້ງ;
4. ຮັບປະກັນ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການຂອງຂະແໜງ ການ; ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໂຄງການ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມຢ່າງເໝາະສົມ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງ ໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປະມຸນ, ມູນຄ່າ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ໃນການລົງທຶນ ຮ່ວມ ລວມທັງລະບຽບການທີ່ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ການລົງທຶນຮ່ວມ;
6. ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ບົນພື້ນ ຖານການສຶກສາຜົນກະທົບ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຄວາມກຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະ ຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ລົງທຶນຮ່ວມດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິຊາການ ດ້ານການ

ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ຮູບການ, ຮູບແບບ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 8 ຮູບການ ການລົງທຶນຮ່ວມ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ມີ ສອງ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍມີພາກລັດເຂົ້າຮ່ວມລົງທຶນ;
2. ການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍພາກເອກະຊົນລົງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 9 ການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍມີພາກລັດເຂົ້າຮ່ວມລົງທຶນ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍມີພາກລັດເຂົ້າຮ່ວມລົງທຶນ ແມ່ນການປະກອບທຶນສົມທົບຂອງລັດໂດຍກົງເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການຮ່ວມກັບພາກເອກະຊົນ ໂດຍອີງຕາມຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ບົນຜືນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ການຮັບຮອງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ລັດ ຈະເຂົ້າຮ່ວມລົງທຶນ ຕາມຮູບແບບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຖ້າຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ມີປະສິດພາບສູງ, ມີການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ເປັນໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ບົນຜືນຖານການມີສັນຍາຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 10 ການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍພາກເອກະຊົນລົງທຶນທັງໝົດ

ການລົງທຶນຮ່ວມໂດຍພາກເອກະຊົນລົງທຶນທັງໝົດ ແມ່ນພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບລົງທຶນທັງໝົດເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການຂອງລັດ ໂດຍອີງຕາມຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ບົນຜືນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ການຮັບຮອງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 11 ຮູບແບບລົງທຶນຮ່ວມ

ຮູບແບບ ການລົງທຶນຮ່ວມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ສະໜອງທຶນ ແລະ ດຳເນີນງານ (Design Build Finance Operate-DBFO);
2. ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ (Design Build Operate-DBO);

3. ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (Build Operate Transfer-BOT);
4. ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (Build Own Operate Transfer-BOOT);
5. ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (Build Own Operate-BOO);
6. ກໍ່ສ້າງ, ມອບຮັບ ແລະ ດຳເນີນງານ (Build Transfer Operate-BTO);
7. ກໍ່ສ້າງ, ເຊົ່າ ແລະ ມອບໂອນ (Build Lease Transfer-BLT);
8. ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ (Operate and Maintenance-O&M);
9. ຮູບແບບອື່ນ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 12 ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນຮູບແບບ ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ສະໜອງທຶນ ແລະ ດຳເນີນງານ (DBFO)

ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນຮູບແບບ ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ສະໜອງທຶນ ແລະ ດຳເນີນງານ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ບັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ໃຫ້ພາກເອກະຊົນເຂົ້າມາຮ່ວມພັດທະນາ ດ້ວຍທຶນຂອງພາກເອກະຊົນທົ່ວໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃຫຍ່ ເລີ່ມແຕ່ການອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ຈົນຮອດການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາຕະຫຼອດອາຍຸຂອງໂຄງການ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ພາກລັດກຳນົດໃຫ້ ໂດຍມີສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ການບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະຊົນຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ;
3. ແຫຼ່ງທຶນໃນການຊຳລະ ໃນກໍລະນີພາກລັດປະກອບທຶນ ແມ່ນຈັດສັນຈາກງົບປະມານຂອງລັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນງົບປະມານຊຳລະໂຄງການ. ການຊຳລະ ແມ່ນປະຕິບັດໃນໄລຍະດຳເນີນງານໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການບໍລິການທີ່ປະຕິບັດໄດ້ຕົວຈິງຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາ ຕະຫຼອດໄລຍະອາຍຸຂອງສັນຍາ. ໃນກໍລະນີພາກລັດບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມທຶນ ແມ່ນພາກເອກະຊົນເກັບລາຍຮັບໂດຍກົງຈາກໂຄງການ;
4. ພາກເອກະຊົນມອບໂຄງການຄືນຢູ່ໃນສະພາບດີ ໃຫ້ລັດຖະບານເມື່ອສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ມາດຕາ 13 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ (DBO)

ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ບັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ວ່າຈ້າງໃຫ້ພາກເອກະຊົນມາອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກຳນົດໃຫ້ໂດຍມີສັນຍາ. ສຳລັບການດຳເນີນງານສາມາດດຳເນີນພາຍໃຕ້ສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາດຳເນີນງານຕ່າງຫາກ;

2. ການບໍາລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະ ຊົນຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ;

3. ການຊໍາລະ ແມ່ນປະຕິບັດເປັນສອງສ່ວນ ຄື ສໍາລັບການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ໃຫ້ຊໍາລະ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງ ໂດຍຈ່າຍເປັນງວດຕາມການຕົກລົງ ແລະ ສໍາລັບການດໍາເນີນງານຕະຫຼອດ ໄລຍະອາຍຸຂອງສັນຍາໃຫ້ຊໍາລະຕາມຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕົວຈິງ ຕາມມາດຕະ ຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາ;

4. ແຫຼ່ງທຶນໃນການຊໍາລະ ແມ່ນນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນງົບປະມານ ຊໍາລະໂຄງການ ແລະ ຈັດສັນຈາກລາຍຮັບທີ່ລັດເກັບໄດ້ໂດຍກົງຈາກໂຄງການ.

ມາດຕາ 14 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (BOT)

ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີ ລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດ ເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ໃຫ້ສິດສໍາປະທານແກ່ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອດໍາເນີນການສຶກສາສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນງານ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກໍານົດໃຫ້ ໂດຍມີສັນຍາ;

2. ພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບລົງທຶນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ທັງໝົດຂອງໂຄງການ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບ ລັດຖະບານ;

3. ການບໍາລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະ ຊົນຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ;

4. ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງມອບໂອນໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນສະພາບດີ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນວັກສອງ ມາດຕາ 55 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ ຄືນໃຫ້ພາກລັດ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ມາດຕາ 15 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (BOOT)

ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ ແມ່ນການ ລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ມີຂະ ໜາດໃຫຍ່ ແລະ ເຕັກນິກສັບສົນ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ໃຫ້ສິດສໍາປະທານແກ່ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອ ດໍາເນີນການສຶກສາສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດໍາເນີນງານຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກໍານົດໃຫ້ໂດຍມີສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ;

2. ພາກເອກະຊົນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບລົງທຶນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງໂຄງການຕະ ຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ;

3. ການບໍາລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະຊົນຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ;

4. ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງມອບໂອນໂຄງການທີ່ຢູ່ໃນສະພາບດີ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກສອງ ມາດຕາ 55 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຄືນໃຫ້ພາກລັດ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ມາດຕາ 16 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (BOO)

ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ມອບສິດສຳປະທານໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາສຳຫຼວດ, ອອກແບບກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກຳນົດໃຫ້ໂດຍມີສັນຍາ;

2. ພາກເອກະຊົນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບລົງທຶນ, ລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງໂຄງການຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັບລັດຖະບານ;

3. ການບໍາລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະຊົນຕະຫຼອດອາຍຸຂອງສັນຍາ;

4. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາ ພາກເອກະຊົນບໍ່ມອບໂຄງການຄືນໃຫ້ພາກລັດ.

ມາດຕາ 17 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ມອບຮັບ ແລະ ດຳເນີນງານ (BTO)

ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ມອບຮັບ ແລະ ດຳເນີນງານ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ມອບສິດໃຫ້ພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ລົງທຶນໃນການອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກຳນົດໂດຍມີສັນຍາ, ພາຍຫຼັງສຳເລັດການກໍ່ສ້າງແລ້ວ ມອບໂຄງການໃຫ້ພາກລັດ;

2. ພາກລັດ ຈະໃຫ້ພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ລົງທຶນ ຕາມຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ເຊົ່າສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການບໍລິການ ເພື່ອດຳເນີນງານໂດຍມີສັນຍາເຊົ່າຮ່ວມກັນ;

3. ພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ເກັບລາຍຮັບທັງໝົດຈາກໂຄງການຕະຫຼອດອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ.

ມາດຕາ 18 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເຊົ່າ ແລະ ມອບໂອນ (BLT)

ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເຊົ່າ ແລະ ມອບໂອນ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການພັດທະນາ, ບັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ລັດ ເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ວ່າຈ້າງໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ເປັນຜູ້ອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກຳນົດໂດຍມີສັນຍາ, ພາຍຫຼັງສຳເລັດການກໍ່ສ້າງແລ້ວ ມອບໂຄງການໃຫ້ພາກລັດ;

2. ພາກລັດ ຄັດເລືອກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອເຊົ່າສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ຮ່ວມສະໜອງການບໍລິການ ໂດຍມີສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນ;

3. ຕະຫຼອດອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ເກັບລາຍຮັບທັງໝົດຈາກໂຄງການ;

4. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດສັນຍາເຊົ່າ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງມອບໂຄງການຄືນໃຫ້ພາກລັດໃນສະພາບທີ່ດີ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກສອງ ມາດຕາ 55 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

5. ແຫຼ່ງທຶນໃນການຊຳລະຄ່າອອກແບບ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ແມ່ນນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນງົບປະມານຊຳລະໂຄງການ ຊຶ່ງສາມາດຊຳລະເທື່ອດຽວ ຫຼື ເປັນງວດ ຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 19 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ (O&M)

ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນຮູບແບບ ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ແມ່ນການລົງທຶນທີ່ມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ມີແລ້ວ ຊຶ່ງລັດເປັນເຈົ້າຂອງ, ແຕ່ວ່າຈ້າງໃຫ້ພາກເອກະຊົນເປັນຜູ້ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ພາກລັດກຳນົດ ໂດຍມີສັນຍາ;

2. ແຫຼ່ງທຶນໃນການຊຳລະຄ່າ ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ແມ່ນນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນງົບປະມານຊຳລະໂຄງການ ຊຶ່ງອາດຊຳລະແບບມອບເໝົາ ຫຼື ເປັນງວດ ອີງຕາມຜົນຂອງການໃຫ້ການດຳເນີນງານຕົວຈິງຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 20 ເງື່ອນໄຂຂອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີສັນຍາຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ກັບ ພາກເອກະຊົນ;

2. ເປັນໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່ ຫຼື ການບັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການ ແກ່ສາທາລະນະ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຄວາມກຸ້ມຄ່າຂອງໂຄງການ;

3. ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ເປັນຕົ້ນຄວາມສ່ຽງດ້ານການກໍ່ສ້າງ, ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ, ລາຍຮັບ ແລະ ພັນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມບົນພື້ນຖານຕ້ອງຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງການລົງທຶນ;

4. ຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ;

5. ມີການປະມຸນ ແບບເປີດກວ້າງ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ມີການມອບຮັບ ຫຼື ມອບໂອນໂຄງການຄົ້ນໃຫ້ພາກລັດ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ (ຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ “BOO”).

ມາດຕາ 21 ການເລືອກຮູບການ ແລະ ຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມ

ການເລືອກເອົາຮູບການ ແລະ ຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 8 ຫາ 19 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ອີງຕາມ ປະສິດທິຜົນ, ປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ລັກສະນະຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ບົນພື້ນຖານຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ.

ຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຂະແໜງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ສຶກສາລະອຽດແລ້ວ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງແມ່ນລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາຕົກລົງເລືອກເອົາຮູບການ ແລະ ຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມ.

ພາກທີ III

ການກະກຽມ, ການພິຈາລະນາ ແລະ ການປະມຸນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ໝວດທີ 1

ການກະກຽມ ແລະ ການພິຈາລະນາ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 22 ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ (Solicited Proposal) ແມ່ນເອກະສານສະເໜີແນວຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນຂອງຂະແໜງການ ທີ່ນອນໃນແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກໃຫ້ພາກເອກະຊົນມາລົງທຶນຕາມຮູບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ (Unsolicited Proposal) ແມ່ນເອກະສານຂອງໂຄງການທີ່ລິເລີ່ມໃໝ່ ໂດຍຂະແໜງການ ຫຼື ພາກເອກະຊົນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນນະໂຍບາຍພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຕ່ລະໄລຍະ, ເປັນໂຄງການທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ, ເປັນແນວຄວາມຄິດໃໝ່, ມີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ນະວັດຕະກຳສູງ ທີ່ເປັນໂຄງການບໍ່ນອນໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ.

ສຳລັບຄຳແນະນຳໃນການຮ່າງ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳຂອງບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ.

ມາດຕາ 23 ເງື່ອນໄຂບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງສອດ

ຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດຖະບານ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງ ຂະແໜງການ.

ສໍາລັບ ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໂຄງການຕາມແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມໃໝ່ ຂອງຂະແໜງການ ຫຼື ພາກເອກະຊົນ;
2. ເປັນໂຄງການທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນ, ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ແລະ ນະວັດຕະກຳສູງ, ມີຄວາມກຸ້ມ ຄ່າໃນການລົງທຶນ;
3. ມີຜົນຕອບແທນສູງ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
4. ມີຂໍ້ມູນລະອຽດ ແລະ ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປະເມີນ ຫຼື ສືບຕໍ່ສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກລະອຽດຂອງໂຄງການ;
5. ຖ້າເປັນການສະເໜີໂດຍພາກເອກະຊົນ, ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ໂດຍບໍ່ຮຽກຮ້ອງການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການເງິນ ຫຼື ດ້ານນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ ໃນການ ກະກຽມ ແລະ ດໍາເນີນໂຄງການ ລວມທັງຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງທັງໝົດຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 24 ການສະເໜີ ແລະ ການພິຈາລະນາ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຂະແໜງການ ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາໂຄງການ ໃນຮູບແບບການລົງທຶນຮ່ວມ ຊຶ່ງນອນໃນແຜນ ພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ຍື່ນບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນຕໍ່ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມຂັ້ນສູນກາງ ພາຍໃນກຳ ນົດເວລາ ຊາວ ວັນລັດຖະການ ສໍາລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການທີ່ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຂັ້ນສູນກາງຄຸ້ມຄອງ.

ສໍາລັບຂະແໜງການຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ຍື່ນບົດສະ ເໜີເບື້ອງຕົ້ນຕໍ່ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ, ໂດຍຜ່ານຄະນະນຳຂັ້ນແຂວງ, ເພື່ອເອົາເຂົ້າໃນແຜນ ແລະ ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນສູນກາງ.

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາບົດສະເໜີ ເບື້ອງຕົ້ນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຖ້າວ່າບົດສະເໜີດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຕ້ອງ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຂະແໜງການ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນມີ ມະຕິກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອກະກຽມການສ້າງຮ່າງ ກອບໜ້າວຽກ ສໍາລັບການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ ເພື່ອປະມຸນເອົາບໍລິສັດ ມາສຶກສາສໍາຫຼວດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ໃນ ກໍລະນີບໍ່ເຫັນດີ ກໍໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ.

ມາດຕາ 25 ການສະເໜີ ແລະ ການພິຈາລະນາ ແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຂະແໜງການ ຫຼື ພາກເອກະຊົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຊຶ່ງເປັນໂຄງການ ທີ່ມີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ສາມາດຍື່ນບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ພ້ອມດ້ວຍບົດວິພາກເສດຖະ

ກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ ຕໍ່ຫ້ອງການ ລົງທຶນຮ່ວມຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມຂັ້ນ ສູນກາງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ພາຍຫຼັງທີ່ມີຄຳເຫັນຄົບຖ້ວນຈາກຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ໃນກໍລະນີ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມຂັ້ນສູນກາງ ຫາກເຫັນວ່າ ບົດ ສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ມີເນື້ອໃນຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ. ພາຍຫຼັງລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງແລ້ວ ໃຫ້ຫ້ອງການລົງທຶນ ຮ່ວມແຈ້ງໃຫ້ພາກເອກະຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສ້າງບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ ແລະ ສຳລັບ ຂະແໜງການ ແມ່ນໃຫ້ກະກຽມການສ້າງຮ່າງກອບໜ້າວຽກ ສຳລັບການສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ ເພື່ອປະມຸນເອົາ ບໍລິສັດມາສິກສາສຳຫຼວດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ໃນກໍລະນີບໍ່ເຫັນດີ ກໍໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜ່ອມ ດ້ວຍເຫດຜົນ.

ພາກເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຍື່ນບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມນັ້ນ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດ ເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສິກສາຂອງຂະແໜງການ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິດໃນການເປັນຜູ້ພັດທະນາໂຄງ ການໂດຍກົງ ຊຶ່ງຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ. ໃນກໍລະນີຜູ້ກ່ຽວ ຫາກບໍ່ຊະນະການປະມຸນ ຈະໄດ້ຮັບການທົດ ແທນຄືນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກະກຽມບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມຈາກຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ໂດຍຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກຄິດໄລ່ເປັນຕົ້ນທຶນຂອງໂຄງການ ແລະ ກຳນົດແຈ້ງໃນເອກະສານປະມຸນ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ຫາກສະເໜີລາຄາປະມຸນສູງກວ່າ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍ ບາຍ ດັ່ງນີ້:

- ຮັບສິດ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນຮອບສຸດທ້າຍ (Automatic Shortlisting);
- ຮັບໂບນັດ (Bonus) ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 5% ຂອງລາຄາປະມຸນ.

ມາດຕາ 26 ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນ ເອກະສານກ່ຽວ ກັບຮູບແບບ, ລັກສະນະ ແລະ ອາຍຸ ຂອງໂຄງການລົງທຶນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສອດຄ່ອງດ້ານ ເຕັກນິກ, ຜົນປະໂຫຍດດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມກຸ້ມຄ່າໃນການລົງທຶນ, ຄວາມສອດຄ່ອງທາງ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານການເງິນ, ຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂຂອງການລົງທຶນຮ່ວມຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 21 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ລວມທັງການກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມຍືນຍົງຂອງ ໂຄງການ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ ໃນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ສຳລັບ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຂະແໜງການຕ້ອງເປັນເຈົ້າການເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັບບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທີ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສິກສາ, ສ່ວນບົດສະເໜີແນວ ຄວາມຄິດລິເລີ່ມຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ພາກເອກະຊົນຕ້ອງດຳເນີນການສິກສາໂດຍກົງ, ຄວາມເປັນ

ໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານແຫຼ່ງທຶນ, ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສືບແປດ ເດືອນ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ມາດຕາ 27 ການຝຶຈາລະນາ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແບບລະອຽດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ ລວມທັງບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ ທີ່ສະເໜີໂດຍຂະແໜງການໂດຍການປະສານສົບທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ທີມງານທີ່ປຶກສາ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ເກົ່າສິບ ວັນລັດຖະການ ແລ້ວນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຝຶຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົກລົງຮັບຮອງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການກະກຽມເອກະສານປະມຸນ ໃນກໍລະນີເຫັນດີ;

2. ສະເໜີ ຂະແໜງການ ຫຼື ພາກເອກະຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແບບລະອຽດຂອງໂຄງການພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຫົກສິບ ວັນລັດຖະການ;

3. ປະຕິເສດການຮັບຮອງເອົາບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ.

ກໍລະນີ ຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການມີປະສິດທິຜົນ ຫຼື ມີຜົນປະໂຫຍດກວ້າງຂວາງຕໍ່ສັງຄົມ ຄວນມີການປະກອບສ່ວນທຶນ ຕາມມາດຕາ 8 ແລະ/ຫຼື ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ຕາມມາດຕາ 46 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້, ກ່ອນຈະນໍາສະເໜີໂຄງການດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຝຶຈາລະນາ, ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງສະເໜີໂຄງການດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຝຶຈາລະນາ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 28 ການແບ່ງຂັ້ນຝຶຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ແລະ ຮັບຮອງ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ການແບ່ງຂັ້ນຝຶຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ແລະ ຮັບຮອງ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- 1. ສະພາແຫ່ງຊາດ ຝຶຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ໃນກໍລະນີ ຄື:**
- ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ມູນຄ່າການລົງທຶນເກີນ ສາມຮ້ອຍ ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ;
 - ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ມີທຶນສົມທົບຂອງລັດ ເທົ່າກັບ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ ຊາວ ຕື້ກີບ ຂຶ້ນໄປ;
 - ໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຮງງານຜະລິງງານນິວເຄຣຍ;
 - ກິດຈະການທີ່ຜິວພັນກັບການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນແຫ່ງຊາດ;
 - ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຕົ້ນ ການຫັນປ່ຽນແລວນໍ້າທໍາມະຊາດ, ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ແຕ່ ຫ້າຮ້ອຍ ຄອບຄົວ ຂຶ້ນໄປ, ການສໍາປະທານທີ່ດິນ ແຕ່ ສິບ ພັນ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ໂຄງການທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຝັ່ງເສດ.
ການພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນໃຫ້ມີມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງ
ຊາດເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

2. ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ໃນກໍລະນີ ຄື:

- ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມທີ່ມີທຶນສົມທົບຂອງລັດ ໜ້ອຍກວ່າ ຊາວ ຕື້ກີບ;
- ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມທີ່ບໍ່ສາມາດຝື້ນຝຸ້ນເອງໄດ້ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ລົງມາ ຕາມ
ການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ຫັນປ່ຽນທີ່ດິນປ່າປອກໂຫຼ້ນ ແຕ່ ສາມສິບ ຫາ ສອງຮ້ອຍ ເຮັກຕາ ຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ຕາມການ
ສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນປ່າຊຸດໂຊມ ທີ່ບໍ່ສາມາດຝື້ນຝຸ້ນເອງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບ
ເຮັກຕາ ລົງມາຕໍ່ໜຶ່ງກິດຈະການ ແລະ ກໍານົດເວລາ ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ປີ
ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນລະດັບແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ການພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນໃຫ້ມີມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາ
ປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

3. ລັດຖະບານພິຈາລະນາ, ອະນຸມັດ ແລະ ຮັບຮອງ ໃນກໍລະນີ ຄື:

- ໂຄງການບໍ່ມີການປະກອບທຶນຂອງລັດ;
- ໂຄງການບໍ່ມີການຫັນປ່ຽນປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ແຫ່ງຊາດ;
- ໂຄງການທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ບໍ່
ເກີນ ຫ້າຮ້ອຍ ຄອບຄົວ;
- ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ມູນຄ່າການລົງທຶນບໍ່ເກີນ ສາມຮ້ອຍ ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ;
- ໂຄງການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຂໍເກີນສິດອະນຸຍາດຕາມທີ່ກົດໝາຍກໍານົດ.

ນອກຈາກ ໂຄງການ ຫຼື ບັນຫາ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ
ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 2

ການປະມຸນໂຄງການ

ມາດຕາ 29 ການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານລາຄາ ແລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອຄັດ
ເລືອກເອົາທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ປະມຸນ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂດີທີ່ສຸດ ເພື່ອເປັນຄູ່ສັນຍາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນ
ໄລຍະສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ໄລຍະພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນ
ຮ່ວມຕາມມາດຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ກໍານົດໂດຍຂະແໜງການ.

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການເປີດການປະມຸນໂຄງການຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍຜ່ານ ພາຫະນະສື່ມວນຊົນຕ່າງໆ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນ ສຳເລັດເອກະສານ ການປະມຸນ ແລະ ຮັກສາການແຈ້ງການທີ່ລົງໃນສື່ມວນຊົນດັ່ງກ່າວໄວ້ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດ ວັນ ລັດຖະການ.

ສຳລັບການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ ກຳນົດລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນການປະມຸນໄວ້ຕ່າງຫາກ ແຕ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຊາບ.

ມາດຕາ 30 ຫຼັກການ ການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ການປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;
2. ເປີດກວ້າງການແຂ່ງຂັນການປະມຸນ, ສະເໝີພາບ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບ ໄດ້;
3. ບໍ່ສ້າງເງື່ອນໄຂ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຈະເປັນການຂັດຂວາງ ຫຼື ເປັນອຸປະສັກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຂົ້າ ຮ່ວມການປະມຸນ.

ມາດຕາ 31 ເອກະສານການປະມຸນ

ເອກະສານການປະມຸນມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນລະອຽດຂອງຂະບວນການປະມຸນທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ;
2. ໜັງສືເຈດຈຳນົງ ລວມທັງເງື່ອນໄຂເບື້ອງຕົ້ນ, ຄຳແນະນຳສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ ແລະ ຫຼັກການໃນການປະເມີນ;
3. ຮ່າງສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ;
5. ເອກະສານກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນຂອງລັດຖະບານ (ຖ້າມີ);
6. ເອກະສານຄັດຕິດທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອກະກຽມເອກະສານການປະມຸນ ຕາມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດຂອງ ໂຄງການຖືກຮັບຮອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຕ້ອງກວດກາເອກະສານການປະມຸນໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານການປະມຸນເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີເອກະສານການປະມຸນ ຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ບັບປຸງເອກະສານ ການປະມຸນຄືນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 32 ການຄັດເລືອກຜູ້ປະມຸນທີ່ມີເງື່ອນໄຂດີທີ່ສຸດ

ການຄັດເລືອກຜູ້ປະມຸນທີ່ມີເງື່ອນໄຂດີທີ່ສຸດ ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລໍາດັບດັ່ງນີ້:

1. ຝຶຈາລະນາຜູ້ປະມຸນທີ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ;
2. ຝຶຈາລະນາທາງດ້ານມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ;
3. ຝຶຈາລະນາເງື່ອນໄຂດ້ານລາຄາ.

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບ ການຄັດເລືອກຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະມຸນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 33 ຄະນະກຳມະການປະມຸນ

ຄະນະກຳມະການປະມຸນ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ປະທານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ, ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະມຸນ ຕາມວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະກຳມະການປະມຸນ ປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ:

1. ຂະແໜງການ ການເງິນ ໜຶ່ງ ທ່ານ;
2. ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລະ ກົມກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຂະແໜງການ ໜຶ່ງ ຫາ ສາມ ທ່ານ;
4. ທີ່ປຶກສາອາວຸໂສທາງດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໜຶ່ງ ຫາ ສາມ ທ່ານ;
ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ກໍສາມາດສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕື່ມ.

ມາດຕາ 34 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການປະມຸນ

ຄະນະກຳມະການປະມຸນມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງການປະມຸນ, ກວດກາເອກະສານການປະມຸນ ແລ້ວ ນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຝຶຈາລະນາ;
2. ດຳເນີນການປະມຸນ, ເປີດຊອງເອກະສານການປະມຸນ ແລະ ປະເມີນເອກະສານການປະມຸນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ລາຍງານຜົນຂອງການປະເມີນເອກະສານການປະມຸນ ແລະ ຜົນການປະມຸນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບການປະເມີນເອກະສານການປະມຸນ ໃຫ້ອົງໃສ່ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານການເງິນ, ເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ.

ພາກທີ IV

ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 35 ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ

ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນ ການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າໃຫ້ພາກລັດ ກັບ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ຊະນະການປະມຸນ ໃຫ້ເປັນຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງຕາງໜ້າ ໂດຍບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດສິດ ແລະ ພັນທະ ໃນການ ພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະເພາະຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 36 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ

ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງກຳນົດເນື້ອໃນຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຮັດກຸມ ໂດຍສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເນື້ອໃນພື້ນຖານ ຂອງສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂອບເຂດ ແລະ ໜ້າວຽກຂອງໂຄງການ;
2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄູ່ສັນຍາ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງໂຄງການຂອງຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ລະຝ່າຍ;
4. ການປະຕິບັດພັນທະ ດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຂອງພາກເອກະຊົນ;
5. ຜົນປະໂຫຍດທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຂອງລັດຖະບານ;
6. ການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ, ການເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ ແລະ ການນໍາໃຊ້ສິ່ງອໍານວຍຄວາມ ສະດວກຕ່າງໆໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ;
7. ໄລຍະເວລາກໍ່ສ້າງ, ວັນເລີ່ມດໍາເນີນງານ, ດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາ;
8. ມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດງານດ້ານເຕັກນິກ, ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ;
9. ການເງິນ, ການບັນຊີ, ການກວດສອບອິດສະຫຼະ, ການຄໍ້າປະກັນ, ການຊໍາລະສະສາງ ແລະ ມາດຕະການປັບໃໝ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດໂຄງການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໄວ້ໃນສັນຍາ;
10. ການທົບທວນ ແລະ ດັດແກ້ຫົວໜ່ວຍລາຄາ;
11. ສິດແຊກແຊງເຂົ້າໃນໂຄງການຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ສະໜອງທຶນ ໃນກໍລະນີໂຄງການມີ ບັນຫາ;
12. ການທົບທວນຄືນ, ການປັບປຸງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ເນື້ອໃນສັນຍາ;

13. ການປ່ຽນແປງເງື່ອນໄຂຂອງ ຂອບເຂດ ແລະ ໜ້າວຽກ ລວມທັງການປັບປຸງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການພັດທະນາໂຄງການ;
 14. ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການລາຍງານ;
 15. ການວາງແຜນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບັງເອີນ;
 16. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ;
 17. ອາຍຸສັນຍາ ຕ້ອງອີງຕາມຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ລັກສະນະຈຸດພິເສດສະເພາະຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;
 18. ບັນດາກົດໝາຍທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້;
 19. ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.
- ນອກຈາກເນື້ອໃນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ ຄູ່ສັນຍາສາມາດ ຕົກລົງກັນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນສະເພາະໃດໜຶ່ງຕື່ມອີກກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 37 ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາສັນຍາ

ການພິຈາລະນາສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັງຈາກລັດຖະບານ ມີແຈ້ງການ ເຫັນດີໃຫ້ເຈລະຈາສັນຍາ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ເຈລະຈາ ກັບພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ພັດທະນາໂຄງການກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຮ່າງ ສັນຍາ ໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ແຈ້ງຜົນການປະມຸນ ເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ນຳສະເໜີຮ່າງສັນຍາ ພ້ອມດ້ວຍລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການ ຕໍ່ຄະນະ ກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອພິຈາລະນາ.
ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງປັບປຸງເນື້ອໃນຮ່າງສັນຍາ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກເອກະຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທົບທວນ, ປັບປຸງ ໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມ ກຳນົດເວລາທີ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 38 ຂັ້ນຕອນການເຊັນສັນຍາ

ການເຊັນສັນຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ລາຍງານລັດຖະບານ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດ ເຊັນສັນຍາ;
2. ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ ໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ ວັນ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດໃຫ້ເຊັນສັນຍາ;
3. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ;

4. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານ ເຊັນສັນຍາກັບເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໂດຍບໍລິສັດ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນອະນຸມັດໃຫ້ເຊັນ ສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ມາເຊັນສັນຍາ ຕາມ ກຳນົດເວລາໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຈະຖືວ່າ ເປັນການສະລະສິດ ໂດຍບໍ່ມີສິດຮຽກຮ້ອງໃດໆ ຈາກພາກ ລັດ.

ມາດຕາ 39 ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ດັດແກ້ ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ

ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ດັດແກ້ ສັນຍາ ແມ່ນການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນບົນພື້ນຖານ ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ດັດແກ້ ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ຫຼື ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງ, ທາງອ້ອມຕໍ່ງົບປະມານ, ການຊໍາລະ, ການຄ້າປະກັນ ຫຼື ຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງພາກ ລັດໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການ ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ສ່ວນກໍລະນີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ດັດແກ້ ເນື້ອໃນສັນຍາທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກສອງຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ.

ພາກທີ V

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ໝວດທີ 1

ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 40 ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 41 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຂະແໜງການ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ແລະ ສ້າງແຜນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ສຳເລັດ ກ່ອນວັນທີ 25 ມິຖຸນາ ຂອງທຸກປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວສົ່ງໄປ

ຍັງທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ພິຈາລະນາບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນ ຫ້າ ປີ ແລະ ແຜນປະຈຳປີ ຂອງການລົງທຶນຮ່ວມ;

2. ສະເໜີຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ສຳລັບການກະກຽມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ ພ້ອມທັງສະໜອງແຜນຄາດຄະເນລາຍຈ່າຍໃນການກະກຽມໂຄງການນັ້ນ ໃຫ້ແກ່ທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີດ້ານຫຼັກການ ຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ;

3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມແບບລະອຽດ ເຊັ່ນ: ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດສຶກສາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສົນໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດຈາກລັດຖະບານໃຫ້ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມແບບລະອຽດ;

4. ປະສານສົມທົບກັບທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມໃນການກະກຽມ ແລະ ດຳເນີນການປະມຸນໂຄງການ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ວ່າຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ທີ່ປຶກສາ ເພື່ອສ້າງບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

6. ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການປະມຸນໂຄງການ;

7. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຂຶ້ນຮອງຫົວໜ້າກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຂຶ້ນໄປ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ ສຳລັບ ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຫົວໜ້າພະແນກການ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຂຶ້ນໄປ ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ ສຳລັບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

8. ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນແລ້ວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂອບໜ້າວຽກທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ;

9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

10. ສະເໜີ ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງໂດຍຜ່ານທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດສັນຍາ ແລະ ມີການເຄື່ອນໄຫວທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ສະເໜີແຜນງົບປະມານຊຳລະໂຄງການ ຕາມແຕ່ລະຮູບແບບຂອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຜ່ານທ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນກໍລະນີມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກລັດຖະບານ ຊຶ່ງແຜນງົບປະມານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

- ຕາຕະລາງການຊໍາລະເງິນໂດຍກົງ, ການຄໍ້າປະກັນ ຫຼື ຜັນທະດ້ານການເງິນ, ພາສີ, ອາກອນຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາໂຄງການ.

12. ແຜນລາຍຈ່າຍປະຈຳປີຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ສໍາລັບແຜນງົບປະມານການຊໍາລະໂດຍກົງ, ການຄໍ້າປະກັນ ຫຼື ຜັນທະທາງດ້ານ ການເງິນ, ພາສີ, ອາກອນ ຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕາມລໍາດັບບຸລິມະສິດ ເພື່ອນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;

13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 42 ສິດ ແລະ ຜັນທະ ຂອງພາກເອກະຊົນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມພາກເອກະຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ຜັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ, ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການປະມຸນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້;

2. ສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບແຈ້ງການເຫັນດີກ່ຽວກັບການເຊັນສັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້;

3. ເປີດບັນຊີຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ໃດໜຶ່ງທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ນໍາເຂົ້າທຶນ, ໂອນລາຍໄດ້, ກໍາໄລ ແລະ ເງິນປັນຜົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ທົດແທນຄືນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງພາກລັດ ໃນການປະກອບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຈໍາເປັນ ທີ່ພາກລັດມີ ແລະ ໄດ້ລົງທຶນກ່ອນ ເປັນຕົ້ນ: ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຂອງໂຄງການ; ຫຼື ທົດແທນຄືນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການແບບລະອຽດ, ໃນກໍລະນີ ພາກເອກະຊົນໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແລະ ສິດໃນການພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

5. ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄືນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ສໍາລັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທັງໝົດທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ: ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແບບລະອຽດ, ແຜນຜັງ, ການອອກແບບ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ, ຖ້າເປັນໂຄງການລິເລີ່ມ ທີ່ພາກເອກະຊົນໄດ້ລົງທຶນກ່ອນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຊະນະການປະມຸນ;

6. ປະກອບທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ;

7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນເອກະສານການປະມຸນ ແລະ ສັນຍາ;

8. ສ້າງລະບົບ ແລະ ກົນໄກທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຄໍາສະເໜີ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍ

ຜ່ານຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ປະຈຳ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ;

10. ສະເໜີ ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ;

11. ໄດ້ຮັບ ແລະ ເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຮ່ວມນັບແຕ່ຂັ້ນຕອນການປະມຸນຈົນຮອດໄລຍະສິ້ນສຸດການລົງທຶນຮ່ວມ;

12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດ

ມາດຕາ 43 ການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດ

ການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດໃນການລົງທຶນຮ່ວມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນິຕິກຳ;
2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ;
3. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ.

ມາດຕາ 44 ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນິຕິກຳ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນິຕິກຳ ແມ່ນການຮັບປະກັນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ດ້ວຍການປັບປຸງ ຫຼື ສ້າງນິຕິກຳ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ທີ່ເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ການປັບປຸງ ຫຼື ການສ້າງນິຕິກຳດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບນິຕິກຳອື່ນທີ່ມີແລ້ວ, ພ້ອມທັງຮັບປະກັນ ການ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນຮ່ວມ ແລະ ນຳຜົນປະໂຫຍດມາສູ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 45 ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ແມ່ນການສະໜອງງົບປະມານເຂົ້າໃນການພັດທະນາໂຄງການ ລົງທຶນຮ່ວມ, ການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ພາກ ເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງ ລັດຖະບານ.

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນຂອງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດ, ການຄົ້ນຄວ້າຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍອີງໃສ່ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດ ແກ່ສັງຄົມ.

ລັດຖະບານ ຈະມີລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນ ຮ່ວມ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງທຶນນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການຂອງລັດຖະບານ ຢ່າງ

ມີປະສິດທິຜົນ, ສາມາດນຳເອົາໂຄງການໄປປະມຸນຄັດເລືອກເອົາຜູ້ຜັດທະນາທີ່ດີ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 46 ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແມ່ນການກຳນົດຂອບເຂດດ້ານນະໂຍບາຍການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ລວມທັງ ການຮັບປະກັນ ແລະ ການຄຳປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຝຶກຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ສຳລັບແຕ່ລະໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍອີງຕາມຜົນຂອງການສຶກສາ-ສຳຫຼວດ ເບື້ອງຕົ້ນ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ.

ໝວດທີ 3

ການຮັບປະກັນ ແລະ ການຄຳປະກັນ

ມາດຕາ 47 ການຮັບປະກັນ

ຊັບສິມບັດ, ທຶນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະບໍ່ຖືກ ເກັບເກນ, ຍຶດ ຫຼື ໂອນ ເປັນຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງບໍລິຫານ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດໂດຍມີການທົດແທນຄືນ ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງທີ່ໄດ້ລົງທຶນ, ຕາມລາຄາຕະຫຼາດ ໃນເວລາມອບໂອນ ຫຼື ຕາມວິທີການຊຳລະທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫຼື ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 48 ການຄຳປະກັນ

ບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ສາມາດນຳເອົາຊັບສິນ, ສິດຕາມສັນຍາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ໃນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມໄປເປັນຫຼັກຊັບຄຳປະກັນການກູ້ຢືມ ເພື່ອມາຜັດທະນາໂຄງການດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນຜືນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ.

ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນການກູ້ຢືມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເທິງນີ້ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຫຼື ຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ແລະ ລາຍຮັບຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກໂຄງການ;
3. ຫຼັກຊັບຄຳປະກັນອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຮຸ້ນ, ບັນຊີເງິນຝາກ.

ໝວດທີ 4

ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 49 ຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນໂຄງການ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ເປັນຕົ້ນ ການກະກຽມ, ການປະມຸນ, ການນໍາໃຊ້ທຶນຂອງ ໂຄງການ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຊັ່ນ ໄລຍະກໍ່ສ້າງ, ດໍາເນີນງານ, ບໍາລຸງຮັກສາ ແລະ ການມອບຮັບ ຫຼື ມອບໂອນໂຄງການ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສໍາເລັດ.

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງສ້າງກົນໄກ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະດັບຄາດໝາຍຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 50 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຫ້ອງການການລົງທຶນຮ່ວມ

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຕິດຕາມກວດກາຜົນສໍາເລັດ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຊີ້ວັດ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ;

2. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ກວດກາເອກະລາດ ໃນການ ທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການກວດກາ ແລະ ການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ;

3. ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ລົງທຶນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ລາຍງານສະພາບ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ເປັນປະຈຳ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ.

ມາດຕາ 51 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ຂະແໜງການ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດໍາເນີນການ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

- ໄລຍະການປະມຸນໂຄງການ ແລະ ການເຮັດສັນຍາ ຊຶ່ງຕ້ອງດໍາເນີນການກວດກາການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕາມແຜນ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນ ສັນຍາ;

- ໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຶ່ງຕ້ອງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ;

- ໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ຊຶ່ງຕ້ອງດຳເນີນການ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ໂດຍອີງໃສ່ເປົ້າໝາຍ, ລະດັບຄາດໝາຍ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ;

ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ສັນຍາ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເຊັ່ນ ໄລຍະ ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ມາດຕາ 52 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ບໍລິສັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ສັນຍາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຊຶ່ງຕ້ອງລາຍງານ ເປັນໄລຍະ ໜຶ່ງເດືອນ, ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ ຕໍ່ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຂະແໜງການການເງິນ, ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ພາກທີ VI

ການສຳເລັດ, ການມອບຮັບ ແລະ ການມອບໂອນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 53 ການສຳເລັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ການສຳເລັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນ ການສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໜ້າວຽກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລະ ພາກເອກະຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ ມອບຮັບ ຫຼື ມອບໂອນໂຄງການ ໃຫ້ແກ່ພາກລັດ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ກ່ອນການມອບຮັບ ຫຼື ມອບໂອນໂຄງການ ໃຫ້ພາກລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ພາກເອກະຊົນ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງເຮັດບົດສະຫຼຸບລາຍງານ ບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດ ເປັນຕົ້ນ ບໍລິມາດວຽກ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ການປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ, ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃຫ້ພາກລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກ ເດືອນ;

2. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງຕົກລົງເປັນເອກະພາບກັນກັບພາກເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ໃນການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ກວດສອບເອກະລາດທີ່ມີປະສິບການ ແລະ ຄວາມສາມາດ ເພື່ອມາດຳເນີນການກວດສອບ ແລະ ຍິ່ງຢືນຄຸນນະພາບ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງໂຄງການ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ;

3. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການກວດ ກາ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ສຳລັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງປະກອບມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ຫ້ອງການ ລົງທຶນຮ່ວມ, ຂະແໜງການເງິນ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນ ແຂວງ ເພື່ອກວດກາ, ກວດສອບ ແລະ ປະເມີນຜົນສຳເລັດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດໄວ້ ແລ້ວສະຫຼຸບລາຍງານ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 54 ການມອບຮັບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ໃນການມອບຮັບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ການ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການກວດກາ ດ້ານມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ຊັບສິນໂຄງການ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ເອກະສານ ແລະ ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ, ການແນະນຳການນຳໃຊ້ ຫຼື ມີການທົດລອງນຳໃຊ້ໃນໄລຍະ ໃດໜຶ່ງກ່ອນການມອບຮັບໂຄງການຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 55 ການມອບໂອນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ

ໃນການມອບໂອນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງມອບໂອນຊັບສິນ, ສິ່ງປຸກ ສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທັງໝົດ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານໂຄງການ ເປັນຕົ້ນ ຄູ່ມື, ຂໍ້ມູນ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ເອກະສານ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ແກ່ພາກລັດໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ການຊົດເຊີຍຄືນ.

ກ່ອນການສິ້ນສຸດອາຍຸສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ສອງ ປີ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນການ ສ້ອມແປງໃຫຍ່ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຊັບສິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທັງໝົດ ທີ່ຈະມອບໂອນໃຫ້ພາກລັດ ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ສາມາດດຳເນີນ ງານໄດ້ປົກກະຕິ, ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຈາກວິສະວະກອນເອກະລາດ ຫຼື ອົງການທີ່ລັດທີ່ຕົກລົງເຫັນດີຮ່ວມກັນ.

ກ່ອນການສິ້ນສຸດອາຍຸສັນຍາ ໜຶ່ງ ປີ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມສັງລວມ ຂັ້ນສູດທ້າຍວຽກງານສຳຄັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ພະນັກງານຂອງລັດ.

ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນທຸກຮູບແບບ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ຍົກເວັ້ນການລົງທຶນຮ່ວມໃນຮູບແບບ ກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ (BOO), ພາຍຫຼັງສິ້ນ ສຸດສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ຕ້ອງມອບຮັບ ຫຼື ມອບໂອນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມໃຫ້ພາກລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53-55 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ພາກທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຍາດຜື່ນ້ອງ;
2. ຜົວຜັນ, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ, ເປັນສື່ກາງ ຫຼື ນາຍໜ້າ, ໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ສໍ້ໂກງ, ຕົວະຍິວະ, ຫຼອກລວງ ກ່ຽວກັບການປະມຸນໂຄງການ ແລະ ການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ຕາປະທັບ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
5. ຂັດຂວາງ, ແຊກແຊງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເປັນທີ່ປຶກສາໃນການກະກຽມ, ການອອກແບບ ຫຼື ການກຳນົດມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 57 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ, ຂະແໜງການ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ

ຫ້າມ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ, ຂະແໜງການ ແລະ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ສຳລັບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມໂດຍບໍ່ຜ່ານຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ບົດບັງ, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງ ເອກະສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
3. ກົດໜ່ວງ, ແກ່ຍາວ ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບິນ ກ່ຽວກັບການປະມຸນໂຄງການ ແລະ ການລົງທຶນຮ່ວມ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ສໍ້ໂກງ, ຕົວະຍິວະ, ຫຼອກລວງ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກ່ຽວກັບການປະມຸນໂຄງການ ແລະ ການລົງທຶນຮ່ວມ;
6. ເປີດ ຫຼື ນຳໃຊ້ບັນຊີໃນນາມຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

7. ອວ່າຍທິນ ຈາກໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ໄປໃສ່ການລົງທຶນ ຕາມ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບ ສະໜູນດ້ານການເງິນ;

8. ປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງ ແລະ/ຫຼື ເພີ່ມບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຫຼື ລັດຖະບານ;

9. ອະນຸຍາດໃຫ້ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ, ດັດແກ້ມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ ລົງທຶນຮ່ວມ ຫຼື ລັດຖະບານ;

10. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 58 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຄະນະກຳມະການປະມຸນ

ຫ້າມ ຄະນະກຳມະການປະມຸນ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດ ສ່ວນຕົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຍາດຜີ້ນ້ອງ;

2. ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ສໍ້ໂກງ, ຕົວະຍົວະ, ຫຼອກລວງ ແລະ ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດໃນການປະມຸນ ລວມທັງ ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບົນ;

3. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

4. ເມີນເສີຍຕໍ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ;

5. ປົດບັງ, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດົງ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການປະມຸນ ລວມທັງກົດ ໜ່ວງ ຫຼື ແກ່ຍາວການປະມຸນ;

6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 59 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບທີ່ປຶກສາໂຄງການ

ຫ້າມ ທີ່ປຶກສາໂຄງການ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຄຳປຶກສາໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ, ຫຼືບຫຼີກການໃຫ້ ຄຳ ປຶກສາ ຫຼື ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການທີ່ດີກ່ຽວກັບໂຄງການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ພາກລັດ ແລະ ພາກ ເອກະຊົນ;

2. ສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນ, ມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບ ຄວາມເປັນຈິງ;

3. ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ;

4. ດັດແກ້ມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຫຼື ລັດຖະບານ;

5. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຄະນະກຳມະການປະມຸນ ຫຼື ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ໝູ່ເພື່ອນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຍາດຜີ້ນ້ອງ;

6. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພາກເອກະຊົນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກ

ຫ້າມ ພາກເອກະຊົນ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະມຸນ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຄັດເລືອກ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່, ໃຫ້ສິນບິນແກ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່, ພະນັກງານ ແລະ ທີ່ຢຶກສາໂຄງການ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;

2. ເມີນເສີຍຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ດັດແກ້ມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ບໍລິມາດວຽກຂອງໂຄງການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ການເຫັນດີຈາກ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຫຼື ລັດຖະບານ;

4. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດຜັນທະ ພາສີ, ອາກອນ, ປົດບັງລາຍໄດ້, ຜົນກຳໄລ ລວມທັງຕົວເລກການເສຍພາສີ, ອາກອນ;

5. ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບ ຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນນະພາບ, ຮູບແບບ ແລະ ສັນຍາລັກອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ຍີ່ຫໍ້ຂອງສິນຄ້າ;

6. ຂາຍໂຄງການທີ່ຕົນປະມຸນໄດ້ໃຫ້ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ;

7. ໂອນ ຫຼື ມອບສິດ, ຜົນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດ ທີ່ເກີດຈາກສັນຍາໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລັດຖະບານ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ;

8. ໂຄສະນາທຸກຮູບແບບ ເພື່ອເປັນການຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ການກໍ່ສ້າງ ແລະ/ຫຼື ການສ້ອມແປງ, ການສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ/ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ;

9. ແອບອ້າງຜົນງານ ຫຼື ຊື່ສຽງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;

10. ກະທຳ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫວ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບຂອງສັງຄົມ ແລະ ຂອງຊາດ;

11. ມີຜິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VIII

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 61 ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ແມ່ນຄະນະກຳມະການດຽວກັນກັບ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ມີພາລະບົດບາດສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳການຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຜິຈາລະນາ;

2. ຊີ້ນຳການຫັນເອົາ ນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ມາເປັນ ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ໂຄງການລະອຽດກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ລວມທັງ ແຜນງົບປະມານການລົງທຶນຮ່ວມ;

3. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;

4. ຜິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກແບບລະອຽດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

5. ຜິຈາລະນາ ຕົກລົງເຫັນດີ, ມີຄຳເຫັນ ຫຼື ປະຕິເສດ ການພັດທະນາໂຄງການ ໃນຮູບແບບການ ລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍອີງຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມແບບລະອຽດຂອງໂຄງການ;

6. ຜິຈາລະນາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂໍລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

7. ຜິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ມີຄຳເຫັນ ຕໍ່ຮ່າງສັນຍາ;

8. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ການປະເມີນຜົນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;

9. ຝຶຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາການວ່າຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ທີ່ປຶກສາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມຕາມການມອບໝາຍ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 63 ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຫລອ” ແມ່ນ ຫ້ອງການດຽວກັນກັບຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເປັນຫ້ອງການປະຈຳການ ແລະ ເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ.

ມາດຕາ 64 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ

ຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ໃຫ້ບໍລິການ ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ຮ່າງສັນຍາມາດຕະຖານ, ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເວັບໄຊ ຂອງຫ້ອງການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄັດເລືອກໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອຈັດເຂົ້າໃນແຜນໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລ້ວນຳສະເໜີຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຝຶຈາລະນາ ໃນເດືອນມີນາ ຂອງທຸກປີ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ບົດສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນ, ບົດສະເໜີແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ການປະມຸນ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ຮ່າງລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນສຳລັບການກະກຽມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;
7. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານ ການນຳໃຊ້ທຶນສຳລັບການກະກຽມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ລວມທັງການຈ້າງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ທີ່ປຶກສາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະມຸນ ແລະ ການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບຜະນົງການກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ

ມາດຕາ 65 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ສ້າງແຜນການ, ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມ;
3. ສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງລະບົບ ແລະ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມ, ເຈລະຈາ ສັນຍາ ແລະ ຕາງໜ້າລັດຖະບານລົງນາມໃນສັນຍາ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມການມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ໂຄງການການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

7. ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍລິການ ການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ;
9. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 67 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສັງລວມໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ ແລ້ວນຳສະເໜີທ້ອງຖານລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສັງເກດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຮ່ວມພິຈາລະນາ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການການລົງທຶນຮ່ວມໃນທ້ອງຖິ່ນຕົນ;
4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
6. ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
7. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 68 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;

2. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການລົງທຶນຮ່ວມ;
3. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ ການລົງທຶນຮ່ວມ;
4. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ສະໜັບສະໜູນ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ມີປະສິທິຜົນ;
5. ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມຢູ່ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
6. ສະເໜີການສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນຮ່ວມ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຮ່ວມຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 69 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ໃນການຮ່ວມມື, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ປະສານສົມທົບ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 70 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ເນື້ອໃນການກວດກາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການລົງທຶນຮ່ວມ;
2. ກວດກາ ການປະຕິບັດສັນຍາ;
3. ກວດກາ ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ.

ມາດຕາ 71 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາມີ ສາມ ຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍ ໜຶ່ງຄັ້ງ ຕໍ່ປີ ໂດຍແມ່ນທ້ອງຖານລົງທຶນຮ່ວມ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບ

ດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ສາມາດດໍາເນີນການກວດກາດ້ານເອກະສານ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງ ຢູ່ສະຖານທີ່ ປະຕິບັດງານ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 72 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ດຶງດູດ ການລົງທຶນຮ່ວມ ທີ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນສູງ ຈະໄດ້ຮັບການ ຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 73 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທາງ ແຜ່ງ ຫຼື ດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 74 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 75 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ລົງຈິດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນລັດຖະການ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 636 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ພະຈິກ 2021

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ, ລົງວັນທີ 22 ມີນາ 2021 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາໂຄງປະກອບກົງຈັກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງລັດຖະບານ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 1459/ຜທ, ລົງວັນທີ 23 ສິງຫາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 204/ພນ, ລົງວັນທີ 31 ສິງຫາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ເພື່ອເປັນປ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແນໃສ່ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງຝັກ, ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂຽນເປັນຕົວອັກສອນຫຍໍ້ວ່າ “ກຜທ” ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ “Ministry of Planning and Investment” ຂຽນເປັນຕົວຫຍໍ້ວ່າ “MPI” ແມ່ນກົງຈັກໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກກ່ຽວກັບວຽກງານແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ວຽກງານສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 3 ໜ້າທີ່

ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ຂອງປະທານປະເທດ, ດຳລັດ, ລັດຖະດຳລັດ, ມະຕິ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
2. ຄົ້ນຄວ້າຫັນເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບວຽກງານແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມາເປັນວິໄສທັດ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດໄລຍະ 5 ປີ, ປະຈຳປີ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດໃນແຕ່ລະປີ ແລະ ຮັບຜິດຊອບນຳພາ-ຊີ້ນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ ບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູ່ຊົນ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ, ປັບປຸງກົດໝາຍ, ດຳລັດ ແລະ ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ, ພິຈາລະນາພ້ອມທັງຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ເປັນເຈົ້າການສ້າງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນ ສະຫຼຸບຕີລາຄາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິໄສທັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໂດຍປະສານສົມທົບກັບທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ;
5. ຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບວຽກງານແຜນການ, ການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ວຽກງານຮ່ວມມືສາກົນ, ວຽກສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ, ວຽກສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ວຽກສະຖິຕິ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

6. ຄົ້ນຄ້ວາເຊື່ອມສານນະໂຍບາຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຄົ້ນຄ້ວາສັງລວມການສະເໜີໂຄງການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ແລະ ໂຄງການຟື້ນຟູ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ, ວິເຄາະ-ວິໄຈ, ຄາດຄະເນທ່າອ່ຽງການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ກຳນົດຄາດໝາຍລວມ, ເປົ້າໝາຍຕົ້ນຕໍ ແລະ ການດຸ່ນດ່ຽງດ້ານມະຫາພາກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 5ປີ ແລະ ປະຈຳປີ;
8. ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ກ່ອນການພິຈາລະນາເອົາເຂົ້າແຜນການລົງທຶນ ແລະ ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ປະເມີນໂຄງການສຳເລັດ 100% ກ່ອນການມອບ-ຮັບ ແລະ ປະເມີນໂຄງການພາຍຫຼັງການນຳໃຊ້ແຕ່ 2-5ປີ;
9. ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການທີ່ກ່ຽວພັນກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຄົ້ນຄ້ວາມາດຕະການຄຸ້ມຄອງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ນະໂຍບາຍແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ນະໂຍບາຍລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ນະໂຍບາຍການຫຼຸດຜົນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ, ນະໂຍບາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ການອະນຸລັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປະຢັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ຜະລິດຊັງງານ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
10. ຄົ້ນຄ້ວາ, ສັງລວມ, ຕິດຕາມ, ປະສານສົມທົບ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຫຼື ຖອນອະນຸມັດການລົງທຶນ;
11. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ເປັນໃຈກາງປະສານວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂອງເອກະຊົນ ທີ່ມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງວິສາຫະກິດພາຍໃນ ໂດຍການປະສານງານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ;
12. ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ກິດຈະການຄວບຄຸມໂດຍຜ່ານກົນໄກປະຕູດຽວ ພ້ອມທັງລາຍງານຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ດຳເນີນການຮ່ວມມືດ້ານວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ບົນພື້ນຖານ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ, ຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະລາດແຫ່ງຊາດ;

14. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະ ເປັນໃຈກາງປະສານວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງວິສາຫະກິດລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນເຂດເສດຖະກິດ ພິເສດ ເພື່ອສະຫຼຸບຕີລາຄາຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ທັນເວລາ;
15. ເປັນໃຈກາງຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລະດົມທຶນ, ອະນຸມັດ, ຄຸ້ມ ຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ, ໂຄງການການຮ່ວມມື ເພື່ອການພັດທະນາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຍັງຍືນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບ ລາຍງານຂຶ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
16. ເປັນໃຈກາງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະສານງານໃນການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ ແລະ ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ບັນດາ ໂຄງການ, ການຮ່ວມມື, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການລົງທຶນ ລະຫວ່າງ ລາວ-ຫວຽດນາມ ແລະ ລາວ-ຈີນ ໃນຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
17. ນຳພາ, ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍສະຖິຕິ ແລະ ຍຸດທະສາດພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິ ແບບຍືນຍົງ, ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກເພື່ອ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສະຫຼຸບສັງລວມລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
18. ຄຸ້ມຄອງ, ກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ, ສ້າງແຜນການບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ, ສັບຊ້ອນ ພະນັກງານ- ລັດຖະກອນ ລວມທັງການສິ່ງເສີມບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ວິໄນຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
19. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານກວດກາລັດ, ວຽກງານ ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ວຽກງານແຈ້ງຊັບສິນ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການປະຕິບັດສິດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບສິດຄຸ້ມຄອງ ຂອງຂະແໜງການຕົນແຕ່ສູນກາງລົງຮອດ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ບັນດາໂຄງການ, ແຜນ ງົບປະມານປະຈຳປີ, ການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ຊັບສິນ, ເງິນກອງທຶນ, ເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ່າ ເພື່ອສະກັດກັ້ນປາກົດການລະເມີດ ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ກົດລະບຽບຂອງພັກ ແລະ ກົດໝາຍຂອງ ລັດ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການແຈ້ງຊັບສິນຂອງ ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຂຶ້ນກັບສິດຄຸ້ມຄອງຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

20. ຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີແກ້ໄຂຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ, ຮ້ອງທຸກ, ຄໍາສະເໜີ ຂອງສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ຜົນລະເມືອງທີ່ພົວພັນເຖິງວຽກງານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
21. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເງິນ, ຊັບສິນ ແລະ ເອກະສານຂອງກະຊວງ ພ້ອມທັງຂຶ້ນແຜນການ, ງົບປະມານ ແລະ ສະຫຼຸບສັງລວມ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນໃຫ້ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
22. ຈັດຝຶກອົບຮົມ ດ້ານທິດສະດີການເມືອງ-ການປົກຄອງ ແລະ ດ້ານວິຊາການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຍົກສູງລະດັບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນການນໍາພາ-ຊີ້ນໍາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິຊາສະເພາະຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
23. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ

ຂອບເຂດສິດ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ, ກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ, ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ ແລະ ຈັດວາງບຸກຄະລາກອນໃນທົ່ວຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
2. ຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ ໂດຍມີການແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ສິດຕິກລົງບັນຫາ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລະອຽດ;
3. ຮຽກໂຮມພະນັກງານນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນັກວິຊາການຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ຫຼື ລາຍງານສ່ອງແສງວຽກງານ;
4. ແນະນໍາ ແລະ ກຳນົດໝາຍເຕັກນິກ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ວຽກງານຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
5. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາລະບົດບາດ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
6. ອະນຸມັດໃຫ້ທ້ອງຖານ, ບັນດາກົມ, ສະຖາບັນ ຈັດກອງປະຊຸມ, ຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ສຳມະນາທາງດ້ານວິຊາການ;

7. ສະເໜີແຜນການງົບປະມານ, ສ້າງແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ແລະ ດັດແກ້ງົບປະມານຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
8. ສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາດັດແກ້ຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ງົບປະມານການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນໄລຍະ 5 ປີ ແລະ ປະຈຳປີ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການ ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ບົນຜືນຖານກົດໝາຍ, ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ລັດຖະບານປະກາດໃຊ້ແຕ່ລະໄລຍະ;
10. ພົວພັນ, ເຊັນສັນຍາ, ອະນຸສັນຍາ, ຮ່ວມມື, ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ປະເທດເພື່ອນມິດ, ການລົງທຶນຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ ຕາມການມອບ ໝາຍ ຫຼື ຕາມການອະນຸມັດຂອງລັດຖະບານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້;
11. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃຫ້ໄປ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍກຳນົດ;
12. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ໝວດທີ 3 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 5 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

- ກ. ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:
 1. ຫ້ອງການ;
 2. ກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ;
 3. ກົມກວດກາ;
 4. ກົມແຜນການ;
 5. ກົມປະເມີນຜົນ;
 6. ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
 7. ກົມຮ່ວມມືສາກົນ;
 8. ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
 9. ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ;

10. ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;

11. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິໄຈການພັດທະນາ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມ.

ພ້ອມນີ້ ມີສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີຖານະ (ທຽບເທົ່າທະບວງ) ແລະ ມີບັນດາກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ ຊຶ່ງມີດຳລັດກຳນົດໄວ້ສະເພາະ.

ຂ. ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳດ້ານວິຊາການ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

1. ຂັ້ນແຂວງ: ມີພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ມີຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ (ສະເພາະແຂວງທີ່ມີເຂດເສດຖະກິດພິເສດ);

2. ຂັ້ນເມືອງ: ມີຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນ.

ການສ້າງຕັ້ງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

ກ. ຂັ້ນກະຊວງ

1. ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ 01 ທ່ານ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ຊີ້ນຳຂົງເຂດວຽກງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກຕາມຂະແໜງການຕົນ ແລະ ຮັບຜິດຊອບ, ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ;

ໃນເວລາຕິດຂັດ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ຕ້ອງມອບສິດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຮອງລັດຖະມົນຕີທ່ານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ.

2. ຮອງລັດຖະມົນຕີຈຳນວນໜຶ່ງ ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານຂອງຕົນ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງ;

ຮອງລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາລັດຖະມົນຕີກະຊວງຕິດຂັດ.

3. ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມການກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ;

4. ສຳລັບບຸກຄະລາກອນຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແມ່ນກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍການເຄື່ອນໄຫວຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ຂ. ຂັ້ນແຂວງ

ມີຫົວໜ້າພະແນກ 1 ທ່ານ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຈຳນວນໜຶ່ງ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຕາມການກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ.

ມີຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ (ສະເພາະແຂວງທີ່ມີເຂດເສດຖະກິດພິເສດ) ມີຖານະທຽບເທົ່າຫົວໜ້າພະແນກການຂັ້ນແຂວງ, ມີຮອງຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດຈຳນວນໜຶ່ງ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຕາມການກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ.

ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າພະແນກ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ຫົວໜ້າຄະນະຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ຄ. ຂັ້ນເມືອງ

ມີຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການຕາມການກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ.

ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 7 ຫຼັກການ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ຕົກລົງເປັນໝູ່ຄະນະ ກ່ຽວກັບບັນຫາລວມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ, ແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທຸກລະດັບ;
3. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະນຳກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແມ່ນອີງໃສ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການລວມຂອງລັດຖະບານ, ສອດຄ່ອງຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດທາງແຜນການ ທີ່ກະຊວງວາງອອກໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

ມາດຕາ 8 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດວຽກມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປະສານສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຜ່ນກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ໝູນໃຊ້ກຳລັງແຮງຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກ ງານຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ເຮັດວຽກມີການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ- ຜົນເສຍ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບອບລາຍງານສອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ປະຕິບັດລະບອບປະຊຸມປະຈຳເດືອນ, 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ, ປະຈຳປີ ຫຼື ກອງປະຊຸມວິຊາການ ແລະ ປະຕິບັດລະບອບລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນປົກກະຕິ;
4. ປະຕິບັດການພົວພັນປະສານງານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບຫຼັກ ການ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 9 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ.

ມາດຕາ 10 ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສະຖາບັນ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ ລະອຽດຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸມ ແລະ ໝາະສົມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 11 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳ ລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນ

ໄຫວຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຜົນຄຳ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 682/ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2021

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 636/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 1458/ກຜທ, ລົງວັນທີ 23 ສິງຫາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 212/ພນ, ລົງວັນທີ 08 ກັນຍາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແນໃສ່ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ "ສຖຕ" ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ Lao Statistics Bureau ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ "LSB" ມີຖານະທຽບເທົ່າທະບວງ ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ເປັນສູນກາງ ໃນການປະສານງານ, ການຜະລິດ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຂອງລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດສະຖິຕິ ແລະ ຕາມຫຼັກການຜື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 3 ໜ້າທີ່

ໜ້າທີ່ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ, ດຳລັດ ແລະ ມະຕິຂອງລັດຖະບານ;
2. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຮ່າງ, ປັບປຸງ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ຫັນເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ມະຕິ ຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິມາເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ປາກົດຜົນເປັນຈິງ;
4. ເປັນເຈົ້າການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນ ດຳເນີນງານ ການສຳຫຼວດໃຫຍ່ ແລະ ການສຳຫຼວດແບບຕົວແທນລະດັບຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ເພື່ອສະເໜີ ຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
5. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ແລະ ສຳເນົາຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ທີ່ສັງລວມຈາກ ການສຳຫຼວດ, ການລາຍງານບໍລິຫານ, ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນ ຈາກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຜື້ນຖານ;
6. ອອກແບບ ການສຳຫຼວດ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກການລາຍງານບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ ລະບົບດິຈິຕອນ ແລະ ດີໂມດ ແຊນຊິງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທັງຫັນເປັນ ທັນສະໄຫມ, ກຳນົດລະບົບຕົວຊີ້ບອກລະດັບຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

7. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບລະຫັດສາລະບານສະຖິຕິ ແລະ ຫຼັກວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ ເພື່ອພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນເຊື່ອມໂຍງລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສ້າງຕາຕະລາງ, ປຶ້ມຄູ່ມື ການ ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ປຸງແຕ່ງ, ວິໄຈ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ຈາກການລາຍງານ ບໍລິຫານ ແລະ ການ ສຳຫຼວດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາເຄື່ອງມື, ຄູ່ມືທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ລະບົບຊຸດຂໍ້ມູນ ສຳລັບການ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
9. ຄົ້ນຄວ້າ, ເກັບກຳ ແລະ ສ້າງ ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ, ສະຖິຕິການຂຶ້ນ ບັນຊີຫົວໜ່ວຍການປົກຄອງ, ສະຖິຕິການຂຶ້ນບັນຊີຄົວເຮືອນ ແລະ ສະຖິຕິການຈິດນັບຜົນລະ ເມືອງ, ສະຖິຕິການຂຶ້ນທະບຽນຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ, ສະຖິຕິຂຶ້ນທະບຽນຜົນລະເມືອງ ແລະ ສະຖິຕິການອອກບັດປະຈຳຕົວ ໂດຍຜ່ານລະບົບເຊື່ອມໂຍງຖານຂໍ້ມູນ ຂອງການລາຍງານ ບໍລິຫານຈາກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຄິດໄລ່ ແລະ ຄາດຄະເນ ກ່ຽວກັບສະຖິຕິ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ລວມ ຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດໂດຍການສ້າງລະບົບບັນຊີແຫ່ງຊາດ, ລະບົບບັນຊີສະຖິຕິການທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖິຕິລາຄາ ແລະ ອັດຕາເງິນເຜີ້, ສະຖິຕິການຄ້າລະຫວ່າງ ປະເທດ, ສະຖິຕິການລົງທຶນ, ສະຖິຕິຜົນລະເມືອງ, ຄວາມທຸກຍາກ, ການຄ້າປະກັນສະບຽງ ອາຫານ, ສຸຂະພາບ ແລະ ໄພຊະນາການ, ການສຶກສາ, ສະພາບການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນລະບົບ ເສດຖະກິດ ໂດຍການສ້າງລະບົບການບັນຊີສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສະຖິຕິ ອື່ນໆ;
11. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບໂຄງລ່າງພື້ນຖານໄອຊີທີ, ລະບົບເຄືອຄ່າຍດ້ານສະຖິຕິ ສຳລັບ ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ຖ່າຍໂອນຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ;
12. ເປັນເຈົ້າການອອກແບບ ແລະ ພັດທະນາ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ລະດັບຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນ ແນໃສ່ການຕອບ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ການຈັດພິມ, ການຈັດກອງ ປະຊຸມ, ບົດລາຍງານສະຖິຕິ, ສື່ສັງພິມຕ່າງໆ, ຜ່ານສື່ມວນຊົນ, ເວບໄຊ, ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕ ຣົນ ແລະ ໃນຮູບແບບອື່ນໆ;
13. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຈາກຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ເພື່ອສ້າງເປັນບົດລາຍງານ ສະຖິຕິ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ປະຈຳປີ;
14. ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ;

15. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ ລະບົບ ໂປຣແກຣມ, ຊື່ອບແວ, ເວບໄຊ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
16. ເປັນຈຸດປະສານງານໃນການຮ່ວມມືດ້ານສະຖິຕິ ກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການຜະລິດສະຖິຕິ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານຫຼັກວິທະຍາ ສາດດ້ານສະຖິຕິ ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າລະດັມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາ ການ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
17. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ບັນຈຸ, ຊັບຊ້ອນ, ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕໍາແໜ່ງ, ຍົກຍ້າຍ ແລະ ຮັບເອົາ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງສູນ ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
18. ສ້າງແຜນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານງານ ທາງ ດ້ານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານວຽກງານສະຖິຕິ ແລະ ວິຊາການສະຖິຕິ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະ ກອນ ໃນລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບແບບ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
19. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີ ຜົນງານດີເດັ່ນ, ຄົ້ນຄວ້າການປະຕິບັດວິໄນຕໍ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະມັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
20. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການສົ່ງເສີມທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດ ໃນຂົງເຂດສະຖິຕິ ທີ່ ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດຕາມວັດຖຸປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້;
21. ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການຜະລິດ, ການ ເຜີຍແຜ່ສະຖິຕິທາງການ ຂອງລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງກັບຫຼັກວິທະຍາ ສາດສະຖິຕິ;
22. ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານການເງິນ, ຊັບສິນ ແລະ ເອກະສານຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງຂຶ້ນແຜນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ງົບປະມານຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
23. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ສະເໜີແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ, ຮ້ອງທຸກ, ຄຳສະເໜີຂອງສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ຜົນລະເມືອງ ທີ່ຜິວພັນເຖິງວຽກງານ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
24. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິໃຫ້ຂັ້ນເທິງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
25. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ

ຂອບເຂດສິດ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນຕໍ່ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກຳນົດຕຳແໜ່ງງານ, ການບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນ ແລະ ຈັດວາງບຸກຄະລາກອນ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ອອກຂໍ້ຕົກລົງບັນຈຸຊັບຊ້ອນພະນັກງານວິຊາການ ພາຍໃນສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
2. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາລະບົດບາດຂອງ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
3. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທາງດ້ານວິຊາການຕາມວິທີວິທະຍາສາດດ້ານສະຖິຕິ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານຂອງ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ, ໜ່ວຍງານສະເພາະກິດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ, ໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານສະຖິຕິ, ອອກຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ, ໜ່ວຍງານວິຊາການ, ຄະນະໂຄງການ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;
5. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຜະລິດ, ການເຜີຍແຜ່ສະຖິຕິທາງການລະດັບຊາດ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານຫຼັກວິທະຍາສາດສະຖິຕິ ແກ່ລະບົບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫົວໜ່ວຍ ພື້ນຖານ ທີ່ມີການຜະລິດສະຖິຕິ;
6. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ;
7. ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ຖານຂໍ້ມູນທຸກປະເພດ ແລະ ທວງເອົາຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ຂອງຫົວໜ່ວຍພື້ນຖານ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເກັບກຳ, ສັງລວມ, ຜະລິດ, ຈັດພິມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການໃນລະດັບຊາດ;
8. ປະກາດໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການລະດັບຊາດ ແລະ ຜົນການສຳຫຼວດຕ່າງໆ, ຈັດພິມຜະລິດຕະພັນສະຖິຕິ ແລະ ເອກະສານຮັບໃຊ້ການສຳຫຼວດຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

9. ເຊັນຮັບຮອງແຜນກົດຈະກຳ, ງົບປະມານ (ແຜນປະຈຳງວດ, ແຜນປະຈຳປີ ແລະ ການດັດແກ້ງົບປະມານ) ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
10. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງົບປະມານ ແລະ ການສະຫຼຸບລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ຕາມແຜນກົດຈະກຳສະຖິຕິ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການ ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳງວດ, ປະຈຳ ປີ, ຫ້າປີ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
11. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະ ອະນຸສັນຍາ ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານສະຖິຕິ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
12. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 3

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 5 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ປະກອບມີ:

1. ຫ້ອງການ;
2. ກົມສະຖິຕິເສດຖະກິດ;
3. ກົມສະຖິຕິສັງຄົມ;
4. ກົມສະຖິຕິສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ.

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ປະກອບມີ:

1. ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ 01 ທ່ານ ມີຖານະທຽບເທົ່າ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກດ້ານວຽກງານສະຖິຕິ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
 ໃນເວລາຕິດຂັດ ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງມອບສິດໃຫ້ຮອງຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ທ່ານໃດໜຶ່ງເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ.
2. ຮອງຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຈຳນວນໜຶ່ງ, ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ 1, ເຊິ່ງມີໜ້າທີ່ຊ່ວຍຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ໃນການຊີ້ນຳວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;

ຮອງຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາຫົວໜ້າສູນ
ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕິດຂັດ;

3. ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າພະແນກ
ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ລັດຖະກອນວິຊາການ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຕາມການກຳນົດຕຳແໜ່ງ
ງານ.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 7 ຫຼັກການ

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ຕົກລົງເປັນໝູ່ຄະນະກ່ຽວກັບບັນຫາລວມ ຂອງສູນ
ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ;
2. ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ, ແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເສີມ
ຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທຸກລະດັບ;
3. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແມ່ນອີງໃສ່ກົດ
ໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການລວມຂອງລັດຖະບານ, ນຳເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ
ຝັກ ແລະ ລັດ ຖະບານ ມາຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 8 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

1. ເຮັດວຽກຢ່າງມີແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ, ແກ້ໄຂວຽກ
ງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ, ມີການຈັດລຽງບຸລິມະສິດ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ປະສານ
ສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຜ່ນ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ໝູນໃຊ້
ກຳລັງແຮງງານຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານສະຖິຕິ;
2. ເຮັດວຽກມີການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ
ຜ້ອມທັງປະຕິບັດລະບອບລາຍງານສ່ອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ປະຕິບັດລະບອບປະຊຸມປະຈຳອາທິດ, ກອງປະຊຸມ ສະຫຼຸບປະຈຳເດືອນ, 03 ເດືອນ, 06 ເດືອນ
ປະຈຳປີ, ກອງປະຊຸມວິຊາການ, ແລະ ກອງປະຊຸມວິສາມັນຕ່າງໆ, ປະຕິບັດລະບອບລາຍງານ
ວຽກບໍລິຫານປົກກະຕິ ແລະ ວຽກວິຊາການໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສຳລັບ
ບົດລາຍງານສະຖິຕິ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ, ການປະກາດຜົນການສຳຫຼວດ ແລະ ຜົນການ
ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈດ້ານສະຖິຕິ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ແລະ ລະບຽບການ
ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ;

4. ປະຕິບັດການພົວພັນ, ປະສານງານພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບຫຼັກການ.

ໝວດທີ 5 **ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 9 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ມີງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ ເປັນຂອງຕົນເອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 70 ແລະ 71 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 10 ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານສະຖິຕິຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກ VII, ໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2, ມາດຕາ 58 ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍສະຖິຕິ;

ມອບໃຫ້ ຫົວໜ້າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຄົ້ນຄ້ວາ ກຳນົດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ ພາຍໃນສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ນຳສະເໜີ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;

ມອບໃຫ້ ລັດຖະມົນຕີ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ກຳນົດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສູນສະຖິຕິປະຈຳກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ, ຂະແໜງສະຖິຕິປະຈຳພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼວງວຽງ ຈັນ, ໜ່ວຍງານສະຖິຕິປະຈຳຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການ ຂອງເມືອງ, ເທດສະ ບານ, ນະຄອນ ແລະ ຈຸງນະຄອນ ຕິຂອງຫົວຫນ່ວຍພື້ນຖານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ ໃຫ້ ຈະແຈ້ງ ແລະ ແທດເໝາະ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການບັດຕິບັດວຽກງານໃຫ້ສອດຄ່ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

ການກຳນົດໄລຍະເວລາລາຍງານສະຖິຕິ ປະຈຳເດືອນ, 03 ເດືອນ, 06 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ມອບ ໃຫ້ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ອອກແຈ້ງການ ຫຼື ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ທຸກຂັ້ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ

ຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 561/ນຍ, ລົງວັນທີ 31 ທັນວາ 2018 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່
ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ພັນຄຳ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 683 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ທັນວາ 2021

ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ສັນຍາກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ສປ ຈີນ ສະບັບລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 1997;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສະບັບເລກທີ 636/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 1295/ກຜທ, ລົງວັນທີ 06 ສິງຫາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 299/ພນ, ລົງວັນທີ 30 ກັນຍາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແນໃສ່ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສປປ ລາວ) ກັບ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ (ສປ ຈີນ) ບົນຜືນຖານຂອງ ກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງປະເທດຂອງສອງປະເທດ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ຂຽນເປັນຕົວອັກສອນຫຍໍ້ວ່າ “ຄລຈ” ແລະ ຂຽນເປັນພາສາອັງກິດ ວ່າ: Lao-China Cooperation Committee ໂດຍມີຊື່ຫຍໍ້ພາສາອັງກິດວ່າ: “LCCC” ແມ່ນອົງການຈັດ ຕັ້ງໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ປະສານງານ ແລະ ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮ່ວມມື ດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບ ສປ ຈີນ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 3 ໜ້າທີ່

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດນິຕິກຳ ຂອງປະທານປະເທດ, ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ແລະ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ-ສັງລວມ ສະພາບ, ທ່າແຮງ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ, ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງສອງຝ່າຍ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການ ກຳນົດເປັນທິດທາງ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຮ່ວມມື ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງທິດທາງ-ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການ ທີ່ກ່ຽວກັບວຽກງານການ ຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ-ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ລະຫວ່າງ ສປປລາວ ກັບ ສປ ຈີນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
4. ຈັດຕັ້ງພົບປະ, ປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ ແລະ ຮ່ວມລົງນາມ ກ່ຽວກັບສັນຍາຮ່ວມມື ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ, ສານແລກປ່ຽນ, ບົດບັນທຶກ ແລະ ເອກະສານຮ່ວມມືຕ່າງໆ ກັບ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມື ລາວ-ຈີນ, ສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ສປ ຈີນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປ ຈີນ ຕາມແຜນການຮ່ວມມືຕ່າງໆ ທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງເປັນເອກະພາບກັນ ໂດຍສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ;

5. ນຳພາ-ຊື້ນຳ ການປະຕິບັດກົນໄກຮ່ວມມືສະເພາະ ທີ່ລັດຖະບານສອງຝ່າຍຕົກລົງ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືຈີນ-ລາວ ແລະ ຈີນ-ລາວ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືພາກເໜືອ ລາວ ກັບ ແຂວງຢຸນນານ ສປປ ຈີນ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືຈີນ-ລາວ ກັບ ອົງການຮ່ວມ ມືສາກົນ ເພື່ອການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ຈີນ (CIDCA) ແລະ ອື່ນໆ;
6. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງຝ່າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນແມ່ບົດ, ສັນຍາ, ບົດບັນທຶກ ແລະ ການຕົກລົງຕ່າງໆ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້;
7. ນຳພາ-ຊື້ນຳ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຜັນຂະຫຍາຍ ຂອບການຮ່ວມມືວ່າດ້ວຍການຮ່ວມກັນພັດທະນາແລວທາງ ເສດຖະກິດ ລາວ-ຈີນ (ປີ 2019-2030);
8. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນ ຕໍ່ການສະເໜີຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວ ກັບໂຄງການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ; ສະຫຼຸບຕີລາຄາການປະຕິບັດສັນຍາ ການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ປະເມີນຄືນການນຳໃຊ້ໂຄງການທີ່ສຳເລັດແລ້ວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
9. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂອງສອງຝ່າຍ;
10. ຈັດກອງປະຊຸມ, ສະຫຼຸບສັງລວມ, ຕີລາຄາສະພາບການ ແລະ ວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ຂອງສອງຝ່າຍຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ລາຍງານ ໃຫ້ແກ່ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ;
11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ມີຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບທິດທາງ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບ ສປປ ຈີນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຝ່າຍລະນາຮັບຮອງ;
2. ພົວພັນ, ປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ ແລະ ປະສານສົມທົບ ກັບ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືຈີນ-ລາວ, ສະຖານທູດ ສປປ ຈີນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ຈີນ ແລະ ສະຖານທູດ-ກົງ ສູນ ສປປ ລາວ ປະຈຳ ສປປ ຈີນ;
3. ລົງນາມໃນສັນຍາ, ສານແລກປ່ຽນ, ບົດບັນທຶກ ແລະ ເອກະສານການຮ່ວມມືອື່ນໆ ຮ່ວມກັບຝ່າຍ ສປປ ຈີນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງສອງປະເທດ;
4. ຊື້ນຳ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ປຶກສາຫາລື ກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ມະຫາຊົນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕ່າງໆ ເພື່ອວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ເຕັກນິກ ຂອງສອງຝ່າຍ ບົນພື້ນຖານແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ກົດໝາຍຂອງລັດ;
5. ເຊັນໜັງສືທາງການ ເຖິງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສອງຝ່າຍ ລາວ ແລະ ຈີນ ໂດຍກົງກ່ຽວກັບການ ປະຕິບັດວຽກງານຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;

6. ຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແຕ່ລະໄລຍະ;
7. ຄົ້ນຄ້ວາ, ສະເໜີ ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຕໍ່ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ຂອງຝ່າຍລາວ ແລະ ຝ່າຍຈີນ ທີ່ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ແລະ ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ຕໍ່ວຽກງານການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;
8. ເຂົ້າຮ່ວມປຶກສາຫາລື, ເຈລະຈາ, ປະກອບຄຳເຫັນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການ ຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍ ລາວ-ຈີນ ລວມທັງໂຄງການລົງທຶນ ຂອງ ສປປ ຈີນ ຢູ່ ລາວ;
9. ສະເໜີ ການແຕ່ງຕັ້ງ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນ ຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດໃນຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ແລະ ຫ້ອງການຄະນະກຳມະ ການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;
10. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຮອບດ້ານ ຂອງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;
11. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 3

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 5 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ມີຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເປັນກົງຈັກຊ່ວຍ ວຽກ, ຫ້ອງການດັ່ງກ່າວ ມີຖານະທຽບເທົ່າກົມ ແລະ ສັງກັດຢູ່ໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງກະຊວງແຜນ ການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ຫ້ອງການ ຫຼື ກົມກອງທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຜົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດ ທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເປັນຈຸດປະສານງານວຽກງານການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ.

ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂອງບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ການຮ່ວມມື ລາວ-ຈີນ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບມີດັ່ງ:

1. ປະທານ (ລັດຖະມົນຕີ);
2. ຮອງປະທານ ຜູ້ປະຈຳການ 01 ທ່ານ (ມີຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າຮອງລັດຖະມົນຕີ);
3. ຮອງລັດຖະມົນຕີຂອງບັນດາກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະ ຄອນຫຼວງ ແລະ ຮອງເຈົ້າແຂວງ ຂອງບັນດາແຂວງ ເປັນຄະນະ;
4. ຫົວໜ້າຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເປັນຄະນະ ແລະ ເປັນເລຂາ.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 7 ຫຼັກການ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເຄື່ອນໄຫວຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ຕົກລົງເປັນໝູ່ຄະນະ ກ່ຽວກັບບັນຫາລວມຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ;
2. ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ, ແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທຸກລະດັບ;
3. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແມ່ນອີງໃສ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການລວມຂອງລັດຖະບານ, ນຳເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ມາຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 8 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ມີແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດວຽກມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ປະສານສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຜ່ນ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ໝູນໃຊ້ກຳລັງແຮງຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອຜັດທະນາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ເປັນຕົ້ນ: ຮ່ວມກັນລົງກວດກາຕົວຈິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
3. ເຮັດວຽກເປັນຄະນະ, ມີການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຖືເອົາລະບອບປະຊຸມເປັນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕົ້ນຕໍຂອງຄະນະ; ຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ-ຜົນເສຍ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລາຍງານສ່ອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແບບບໍ່ປະຈຳການ, ປະຕິບັດລະບອບປະຊຸມ 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຫຼື ກອງປະຊຸມວິສາມັນ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຕາມການຮຽກຊົນຂອງປະທານ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະ ເພື່ອເປັນການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ເພື່ອລາຍງານສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຮັບຊາບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 9 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານການເງິນຂັ້ນສອງ ແລະ ມີຕາປະທັບ ເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 10 ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ໃຫ້ມີຄວາມລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸ່ມ ແລະ ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 11 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຝັກ-ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 12 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ສະບັບເລກທີ 350/ນຍ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສິມຄຳ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 684/ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ວັນທີ 27 ທັນວາ 2021

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືທະວີພາຄີລະຫ່ວາງ
ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສສ ຫວຽດນາມ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງເປັນເອກະພາບ ຂອງການພົບປະລະຫ່ວາງ ສອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ຄັ້ງວັນທີ 20 ມັງກອນ 2015; ບັດບັນທຶກກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 37 ແລະ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືທະວີພາຄີ ລະຫ່ວາງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ ຄັ້ງວັນທີ 21 ມັງກອນ 2015 ທີ່ນະຄອນຫຼວງຮ່າໂນ້ຍ;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສະບັບເລກທີ 636/ນຍ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 1295/ກຜທ, ລົງວັນທີ 06 ສິງຫາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ ສະບັບເລກທີ 299/ພນ, ລົງວັນທີ 30 ກັນຍາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືທະວີພາຄີ ລາວ-ຫວຽດນາມ ເພື່ອ

ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແນ່ໃສ່ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງ
ນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການປະສານງານ, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຮ່ວມມືລາວ-
ຫວຽດນາມ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຄວາມສາມັກຄີພິເສດ ແລະ ການຮ່ວມມືຮອບ
ດ້ານກັບ ສສ.ຫວຽດນາມ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 2 ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືທະວີພາຄີ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສສ.ຫວຽດນາມ ມີຊື່ຫຍໍ້ວ່າ: “ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ” ຂຽນເປັນຕົວອັກສອນ
ຫຍໍ້ວ່າ “ ຄຣລ-ຫວ ” ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະ
ບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານໃນການຄົ້ນຄ້ວາ, ຊີ້ນຳ ແລະ ປະສານງານ
ກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ
ຮ່ວມມືທະວີພາຄີລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບ ສສ. ຫວຽດນາມ.

ມາດຕາ 3 ການຮ່ວມມືທະວີພາຄີ ກັບ ສສ ຫວຽດນາມ

ການຮ່ວມມືທະວີພາຄີກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ໝາຍເຖິງການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍຢ່າງຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງ
ສປປ ລາວ ກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ແນ່ໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສັນຍາຮ່ວມມື ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ
ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສສ. ຫວຽດນາມ ໃນທຸກຂອບການຮ່ວມ
ມື ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນກັບເວລາ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່ ແລະ ຂອບເຂດສິດ

ມາດຕາ 4 ໜ້າທີ່

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດນິຕິກຳ ຂອງປະທານປະເທດ, ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ແລະ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຢ່າງຮອບດ້ານ ກ່ຽວກັບວຽກງານການຮ່ວມມືກັບຝ່າຍຫວຽດນາມ;
ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄ້ວາ
ກ່ຽວກັບທ່າແຮງ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດຕົວຈິງຂອງຕົນ ເພື່ອກຳນົດທິດທາງ ແລະ ແຜນການ
ຮ່ວມມືກັບ ສສ.ຫວຽດນາມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ບົນພື້ນຖານສອດຄ່ອງກັບແຜນ
ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ຄົ້ນຄ້ວາ, ນຳສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາກ່ຽວກັບທິດທາງນະໂຍບາຍ, ວິທີການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້, ແນະນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການປະຕິວັດວຽກງານ ບັນດາກິດຈະການ, ໂຄງການ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ;
4. ຊ່ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນການຊີ້ນຳ, ປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ລາວ-ຫວຽດນາມ;
5. ປະສານສົມທົບ, ປຶກສາຫາລື ກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຮັດສັນຍາ, ຂໍ້ຕົງລົງກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຝ່າຍ ຫວຽດນາມ ແນໃສ່ຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ບົນຜືນຖານຄວາມສະເໝີພາບ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມີຜົນປະໂຫຍດ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ລະບຽບການສາກົນ;
6. ຄົ້ນຄ້ວາຮ່າງແຜນການຮ່ວມມືປະຈຳແຕ່ລະປີ ສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະບານ ແລະ ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ເພື່ອຂໍຄຳເຫັນຊີ້ນຳ ກ່ອນຈະນຳໄປປຶກສາຫາລື ກັບ ສສ.ຫວຽດນາມ;
7. ຊີ້ນຳ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ໂຄງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ທີ່ສອງລັດຖະບານໄດ້ຕົກລົງກັນ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ, ຕີລາຄາປະສິດທິຜົນຂອງບັນດາໂຄງການລົງທຶນໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ທີ່ລົງທຶນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະບານ ແລະ ກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ຊາບໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
8. ປະສານສົມທົບ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືຫວຽດນາມ-ລາວ ສສ ຫວຽດນາມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຮ່ວມມື ທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງເອກະພາບນຳກັນແລ້ວ; ສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລືບັນດາທິດທາງແຜນການຮ່ວມມືໃນຕໍ່ໜ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຈຸດສຸມ, ມີປະສິດທິຜົນສູງ; ພ້ອມນັ້ນກໍກຳນົດ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມສັນຍາທີ່ລັດຖະບານທັງສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນຮ່ວມກັນ;
9. ສະຫຼຸບ, ສັງລວມລາຍງານສະພາບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ໃຫ້ແກ່ສູນກາງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຫຼື ເວລາທີ່ຮີບດ່ວນ;
10. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດສິດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ມີຂອບເຂດສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຂອງທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ບົນຜືນຖານແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ;
2. ພົວພັນ, ປະສານງານ, ພົບປະຈາລະຈາ, ປຶກສາຫາລື ກັບຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືຫວຽດນາມ-ລາວ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຕາມລະບຽບການທີ່ວ່າງອອກ;

3. ຮຽກເຊີນຕົວແທນຈາກ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດຂັ້ນສູນກາງ, ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ແລະ ບັນດາວິສາຫະກິດ ຂອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມາລາຍງານ, ຮັບເອົາການຊີ້ນຳ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມສຳມະນາຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດການພົວພັນຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ກັບ ສສ. ຫວຽດນາມ;
4. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ;
5. ກວດຜ່ານເອກະສານໂຄງການຮ່ວມມື, ລົງທຶນກັບ ສສ ຫວຽດນາມ ກ່ອນກະຊວງ, ຂະແໜງການ ຈະອະນຸມັດ ຫຼື ກ່ອນສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາອະນຸມັດ;
6. ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປະເມີນຜົນ, ຕິດຕາມກວດກາບັນດາໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ຂອງບັນດາວິສາຫະກິດ ສສ ຫວຽດນາມ ທີ່ມາລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ຕິດຕາມ ແລະ ຍັ້ງຍືນການນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຈາກລັດຖະບານ ສສ ຫວຽດນາມ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຂອງແຕ່ລະປີ ແລະ ແຕ່ລະໄລຍະ;
8. ສະເໜີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ຍົກຍ້າຍ, ຍ້ອງຍໍ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ປະຕິບັດວິໄນອື່ນໆ ຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ສັງກັດໃນຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ;
9. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 3

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືທະວີພາຄີ ລາວ-ຫວຽດນາມ ມີຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ເປັນກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ, ຫ້ອງການດັ່ງກ່າວ ມີຖານະທຽບເທົ່າກົມ ແລະ ສັງກັດໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂອງບັນດາແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 7 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບມີ:

1. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນປະທານ;

2. ຮອງປະທານ ຜູ້ປະຈຳການ 01 ທ່ານ (ມີຖານະທຽບເທົ່າຮອງລັດຖະມົນຕີ);
3. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນກຳມະການ;
4. ຫົວໜ້າທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ເປັນກຳມະການ.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ມາດຕາ 8 ຫຼັກການ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ຕົກລົງເປັນໝູ່ຄະນະ ກ່ຽວກັບບັນຫາລວມຂອງ ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ;
2. ປະຕິບັດລະບອບຫົວໜ້າດຽວ, ແບ່ງງານໃຫ້ບຸກຄົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ຂອງຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທຸກລະດັບ;
3. ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ແລະ ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແມ່ນອີງໃສ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການລວມຂອງລັດຖະບານ, ນຳເອົາແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ມາຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 9 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ມີແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດວຽກມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ປະສານສົມທົບຢ່າງແໜ້ນແຜ່ນ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ໝູນໃຊ້ກຳລັງແຮງງານຂອງທຸກພາກສ່ວນ ເພື່ອຜັດທະນາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ເປັນຕົ້ນ: ຮ່ວມກັນລົງກວດກາຕົວຈິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
3. ເຮັດວຽກເປັນຄະນະ, ມີການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້ຮັບ-ຜົນເສຍ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລາຍງານສ່ອງແສງຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ປະຕິບັດລະບອບປະຊຸມປະຈຳ 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ຫຼື ກອງປະຊຸມວິສາມັນ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຕາມການຮຽກເຊີນຂອງປະທານ ຫຼື ຕາມການສະເໜີຂອງກຳມະການ ເພື່ອເປັນການກວດກາ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາ

ຄາປະມິນຜົນໄດ້ຮັບຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານຊາບເປັນປົກກະຕິ;

5. ກອງປະຊຸມຄືບຄະນະຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ແລະ ຫວຽດນາມ-ລາວ ຈັດຂຶ້ນປີລະ 1 ຄັ້ງ, ໂດຍແຕ່ລະຝ່າຍ ຜັດປ່ຽນກັນເປັນເຈົ້າພາບ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານ ຂອງທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີທັງສອງປະເທດ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 10 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານການເງິນຂັ້ນສອງ ແລະ ມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ.

ມາດຕາ 11 ການຜັນຂະຫຍາຍ

ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທ້ອງຖານຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ໃຫ້ມີຄວາມລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ຮັດກຸມ ແລະ ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການປະຕິບັດວຽກງານ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 12 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 13 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ສະບັບເລກທີ 23/ນຍ, ລົງວັນທີ 16 ມັງກອນ 2017 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສິມຄຳ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 02 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02. 02. 2018.

ຄໍາສັ່ງ

**ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບັນດາລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກປະສານງານ
 ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ**

**ເຖິງ: ບັນດາ ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
 ແລະ ບັນດາ ທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17/11/ 2016;
- ອີງຕາມ ບົດລາຍງານຂໍ້ທົດຊີ້ນຳກ່ຽວກັບການປັບປຸງບັນຍາກາດໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 1825/ຜທ.ລທ2, ລົງວັນທີ 8 ກັນຍາ 2017;
- ອີງຕາມ ການຕົກລົງ ແລະ ຊີ້ນຳ ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພະຈິກ 2017;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 3150/ກຜທ.ລທ2, ລົງວັນທີ 22 ທັນວາ 2017.

ເພື່ອປັບປຸງບັນຍາກາດໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແນໃສ່ຍາດແຍ່ງ ແລະ ດຶງດູດ ເອົາການລົງທຶນທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງທຸລະ ກິດພາຍໃນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ກໍຄືການແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງການດໍາເນີນທຸລະກິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ຫຼຸດ ລົງແບບກ້າວກະໂດດ ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ເວລາໃນການອອກອະນຸຍາດຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ມີຜົນສັກສິດ, ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໃນການດໍາເນີນກິດຈະການ ຂອງພາກທຸລະກິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຕັດສິນໃຈເຂົ້າມາດໍາ

ເນີນ ແລະ ຂະຫຍາຍທຸລະກິດຢູ່ປະເທດເຮົາ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຫຼາຍ ກາຍເປັນກຳລັງແຮງທີ່ສຳຄັນ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້, ສ້າງພື້ນຖານເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ ຂອງປະເທດເຮົາໃຫ້ເຕີບໂຕຢ່າງໜັກແໜ້ນ ໜັ້ນທ່ຽງ, ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງຝັກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີອອກຄຳສັ່ງ:

1. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບບັນດາຕົວຊີ້ ວັດຄວາມສະດວກ ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການແກ້ໄຂ, ຫຼຸດຂອດຂັ້ນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ຂອງການອອກອະນຸຍາດຕ່າງໆ ໃນປີ 2018 ແລະ ປີ 2019 ດັ່ງນີ້:

1.1 ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- (1) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກການບໍລິການລົງທຶນຜ່ານປະຕູດຽວ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳໂດຍໄວ, ໂດຍປັບ ປຸງແກ້ໄຂຂອດການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອະນຸມັດເອກະສານການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການພາຍຫຼັງອອກໃບອະນຸຍາດ ລົງທຶນໃຫ້ລວມສູນ, ເປັນເອກະພາບ, ຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຂອດ ແລະ ເວລາຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃຫ້ ສັ້ນເຂົ້າ ແຕ່ໃຫ້ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ; ໃຫ້ ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ ສ້າງກົນໄກແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊາບຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການສະ ເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ.
- (2) ເປັນໃຈກາງປະສານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການແກ້ໄຂບັນ ດາຂອດຂັ້ນ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຕາມ 10 ຕົວຊີ້ວັດທີ່ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນໃນ ບົດລາຍງານຂໍ້ທົດຊີ້ນຳກ່ຽວກັບການປັບປຸງບັນຍາກາດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 1825/ຜທ.ລທ2, ລົງວັນທີ 8 ກັນຍາ 2017, ແລ້ວລາຍງານຄວາມຄືບ ໜ້າໃນການປັບປຸງ-ແກ້ໄຂຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ລັດຖະບານທຸກໆໄຕມາດ ແນ່ໃສ່ເຮັດໃຫ້ ອັນດັບ ຄວາມສະດວກໃນການດຳ ເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນປີ 2019.
- (3) ປັບປຸງກົນໄກການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ບັນດານະໂຍບາຍ ກໍ່ຄືລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

1.2 ມອບໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1.2.1. ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເລັ່ງປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົວພັນ ກັບຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ 1: ຕົວຊີ້ວັດ ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ປັບປຸງລະບຽບການ, ມາດຕະການ ໃນການບໍລິການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ (ສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ) ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ກະທັດຮັດ ແລະ ວ່ອງໄວ. ພາຍຫຼັງຂຶ້ນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ (ສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ) ແລ້ວ, ກ່ອນຈະດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດປະກອບທຸລະກິດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນ;
- (2) ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ບັນດານິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຫ້ບໍລິການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃນໄຕມາດທີ່ໜຶ່ງ ຂອງປີ 2018;
- (3) ກະກຽມສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທາງອີເລັກໂຕຣນິກ (ຫຼື ທະບຽນວິສາຫະກິດ Online) ໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນປີ 2019;
- (4) ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນກົດລະບຽບ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽບຊັບສິນ ຂອງວິສາຫະກິດ ໃຫ້ໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ພາຍຫຼັງໄດ້ລະຫັດຜູ້ເສຍອາກອນ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ;
- (5) ປັບປຸງລະບົບການອອກລະຫັດຜູ້ເສຍອາກອນ ໂດຍໃຫ້ອອກຜ່ອມກັນກັບການອອກທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃຫ້ດັດປັບ ຫຼື ຕັດອອກຂັ້ນຂອດຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເຊັ່ນ: ເອກະສານບັນຊີເງິນຝາກຂອງຜູ້ອຳນວຍການ, ບັນຊີພະນັກງານ, ເອກະສານສັນຍາເຊົ່າຫ້ອງການ ແລະ ອື່ນໆ ແຕ່ໃຫ້ວິສາຫະກິດ ສະໜອງເອກະສານໃນການດຳເນີນທຸລະກິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄົບຖ້ວນພາຍຫຼັງທີ່ວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນການລົງທຶນແລ້ວ;
- (6) ປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຄວັດຕາປະທັບ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
- (7) ລົບລ້າງການຂໍອະນຸຍາດຂຶ້ນປ້າຍສຳລັບວິສາຫະກິດ (ເນື່ອງຈາກເປັນປ້າຍກ່ຽວກັບການບອກຊື່ບໍ່ແມ່ນປ້າຍໂຄສະນາ), ແຕ່ໃຫ້ສ້າງລະບຽບການກຳນົດມາດຕະຖານປ້າຍສຳລັບວິສາຫະກິດໃຫ້ລະອຽດ (ຂະໜາດຂອງ ປ້າຍ, ຕົວໜັງສື, ສີພື້ນ ແລະ ລາຍລະອຽດອື່ນໆ) ແລະ ກຳນົດມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຊາບ ແລະ ປະຕິບັດ ພາຍຫຼັງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ. ການສ້າງລະບຽບດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໃຫ້ມີລັກສະນະຍືດຢູນ (ບໍ່ເດັດຖານເກີນໄປ) ເພື່ອສະດວກໃຫ້ ຜູ້ປະກອບການໃນການຈັດຕັ້ງ

ປະຕິບັດ.

1.2.2. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ພົວພັນເຖິງໜ້າວຽກໃນຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ 8: ຕົວຊີ້ວັດການຄ້າຂ້າມແດນ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າຂ້າມແດນ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກວ່າໄວເຮັດໃຫ້ຂະບວນການອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ໂດຍແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ໄລຍະເວລາໃນ ຂະບວນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ຫຼຸດລົງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 50% ໃນ ປີ 2019 ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ, ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງທະນາຄານ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຮີບຮ້ອນຄົ້ນຄວ້າປຶກສາກັນເພື່ອຫຼຸດຂັ້ນຂອດ, ເວລາ ແລະ ເອກະສານ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃນການອະນຸຍາດການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ລົງຕື່ມ;
- (2) ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການເງິນ ປັບປຸງຂັ້ນຕອນດຳເນີນການແຈ້ງເອກະສານການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ທີ່ດ່ານຊາຍແດນ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ຂັ້ນຂອດໃດ ບໍ່ຈຳເປັນແມ່ນໃຫ້ ຕັດອອກ;
- (3) ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກວດກາຄົນ ສິ່ງກົດຂວາງ ທາງດ້ານການຂົນສົ່ງພາຍໃນ ໂດຍສະເພາະ ການຕັ້ງດ່ານກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕາມເສັ້ນທາງ ແລ້ວນຳສະເໜີເພື່ອລົບລ້າງ ດ່ານກວດກາ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕາມເສັ້ນທາງ.

1.3 ມອບໃຫ້ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການເລັ່ງປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົວພັນກັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ 2: ຕົວຊີ້ວັດການຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ກວດກາບັນດາເອກະສານ ແລະ ເນື້ອໃນແບບຟອມການຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງຄົນໃໝ່, ເອກະສານໃດ ຫຼື ເນື້ອໃນໃດ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ແມ່ນໃຫ້ຕັດອອກ;
- (2) ເອົາແບບຟອມການຂໍໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ, ລວມທັງລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໃນ ເວັບໄຊ ຂອງຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໃນຕົ້ນປີ 2018 ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະເໜີຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໄປຊື້ແບບຟອມຢູ່ພະແນກການກ່ຽວຂ້ອງ;
- (3) ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຕັດຂັ້ນຕອນ ແລະ ເວລາ ໃນການຂໍອະນຸຍາດປຸກສ້າງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນອອກ ຈາກ 11 ຂັ້ນຕອນໃຫ້ ຍັງເຫຼືອບໍ່ເກີນ 7 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຈາກ 83 ວັນ ໃຫ້ຍັງເຫຼືອບໍ່ເກີນ 45 ວັນ ໃນປີ 2018 ແລະ ບໍ່ເກີນ 30 ວັນ ໃນປີ 2019.

1.4 ມອບໃຫ້ ກະຊວງຜະລິງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການຊື້ນໍາລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ເລັ່ງປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົວພັນກັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ 3: ຕົວຊີ້ວັດການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ຫຼຸດຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ລົງຕື່ມ ຈາກທີ່ມີ 6 ຂັ້ນຕອນໃນປະຈຸບັນ ໃຫ້ເຫຼືອບໍ່ເກີນ 5 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຈາກ 134 ວັນ ໃຫ້ເຫຼືອບໍ່ເກີນ 50 ວັນ ໃນປີ 2018 ແລະ ບໍ່ເກີນ 40 ວັນ ໃນປີ 2019 ໂດຍສະເພາະສໍາລັບບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ, ໃຫ້ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ໄລຍະເວລາການໃຫ້ບໍລິການການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ລວມທັງການຕິດຕັ້ງໜໍ່ແປງ, ໂດຍສະເລ່ຍບໍ່ໃຫ້ເກີນ 30 ວັນ ໃນ ປີ 2018 ແລະ ບໍ່ເກີນ 25 ວັນໃນປີ 2019. ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງຕາຂ່າຍໄຟຟ້າທີ່ມີຄວາມແຮງ 22 ກວ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂລວງຍາວ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງແຕ່ລະໜ້າວຽກ.
- (2) ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາມາດຕະຖານຂອງການບໍລິການ ຂອງບໍລິສັດທີ່ໃຫ້ບໍລິການການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ຖ້າຫາກພົບເຫັນການດໍາເນີນການ ແລະ ບໍລິການຊັກຊ້າ ບໍ່ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ ໃຫ້ດໍາເນີນມາດຕະການກ່າວເຕືອນ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນ ໂດຍສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການບໍລິການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າຂອງບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ.
- (3) ຮັບຮ້ອນປັບປຸງລະບົບການສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີສະພາບໄຟຟ້າ ຕົກຢູ່ເລື້ອຍໆ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ດັດສະນີຄວາມສະຖຽນລະພາບຂອງການສະໜອງໄຟຟ້າ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ຂອງອັດຕາຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຢູ່ ສປປ ລາວ (Reliability of supply and transparency of Tariff Index of Lao PDR) ມີອັນດັບທີ່ດີຂຶ້ນ.

1.5 ມອບໃຫ້ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົວພັນກັບຕົວຊີ້ວັດທີ່ 4: ຕົວຊີ້ວັດການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນ ໂດຍປັບປຸງຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການຂຶ້ນທະບຽນຊັບສິນທີ່ດິນ, ການໂອນກຳມະສິດນໍາໃຊ້, ການເຊົ່າ, ການສໍາປະທານ ທີ່ດິນໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ໂດຍໃຫ້ຫຼຸດຂັ້ນຕອນເຫຼືອໜ້ອຍກວ່າ 4 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ນໍາໃຊ້ເວລາສັ້ນກວ່າ 53 ວັນ ໃນປີ 2018 ແລະ ສັ້ນກວ່າ 40 ວັນ ໃນປີ 2019.

1.6 ມອບໃຫ້ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ພົວພັນ ກັບ ຕົວຊີ້ ທີ່ 5. ຕົວຊີ້ວັດການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ່ 6. ຕົວຊີ້ວັດການປົກປ້ອງນັກລົງທຶນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ຖືຫຸ້ນສ່ວນນ້ອຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ປັບປຸງດັດຊະນີວ່າດ້ວຍວຽກງານການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະດັດຊະນີຄວາມ

ເຂັ້ມແຂງຂອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບທີ່ປຶກຍ້ອງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ຢືມ ໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບ 6, ດັດຊະນີຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື້ອ ໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບ 5, ອັດຕາການຄວບຄຸມຂອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນຜູ້ກູ້ຂອງລັດ ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 11,2% ແລະ ອັດຕາການຄວບຄຸມຂອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນຜູ້ກູ້ຂອງເອກະຊົນ ໃຫ້ສູງ ກວ່າ 0%;

(2) ປັບປຸງດັດຊະນີຄຸນນະພາບຂອງກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດທັບຊ້ອນທີ່ຢູ່ໃນ ລະດັບ 3,3 ໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າລະດັບ 4,3 ແລະ ດັດຊະນີຄຸນນະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງຜູ້ຖືຮຸ້ນທີ່ຢູ່ໃນລະດັບ 3 ໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າລະດັບ 6,3. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ກໍໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງຕະຫຼາດຫຼັກຊັບສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດລະບຽບການໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ (Corporate Governance) ໃຫ້ສຳເລັດໃນໄຕມາດທີ 2 ຂອງປີ 2018.

1.7 ມອບໃຫ້ ກະຊວງ ການເງິນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- (1) ເປັນເຈົ້າການເລັ່ງປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຝົວຜັນກັບຕົວຊີ້ວັດທີ 7: ຕົວຊີ້ວັດການເສຍອາກອນ, ໃນນັ້ນ ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າປັບປຸງຈຳນວນຄັ້ງ ແລະ ເວລາໃນການເສຍອາກອນຕ່າງໆ ຂອງບັນດາວິສາຫະກິດ, ໂດຍສະເໜີໃຫ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ປັບປຸງຫຼຸດຈຳນວນຄັ້ງໃນການຊຳລະອາກອນກຳໄລ 4 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ໃຫ້ເຫຼືອ 1 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ແລະ ປັບປຸງກົນໄກການຊຳລະອາກອນປະກັນສັງຄົມໃຫ້ສະດວກ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າເກົ່າ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍໃຫ້ພະຍາຍາມຫຼຸດເວລາໃນການຊຳລະອາກອນ ຈາກ 182 ຊົ່ວໂມງ/ປີ ໃຫ້ເຫຼືອ ໜ້ອຍທີ່ສຸດ.
- (2) ປັບປຸງຂັ້ນຕອນການເກັບພາສີ-ອາກອນ ໃນເວລາການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ດ່ານຊາຍແດນໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າເກົ່າ.

1.8 ມອບໃຫ້ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ແລະ ອົງການຕຸລາການ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການ ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳທີ່ຝົວຜັນກັບ ຕົວຊີ້ວັດທີ 9. ຕົວຊີ້ວັດການບັງຄັບໃຊ້ສັນຍາ ແລະ ຕົວຊີ້ວັດທີ 10: ຕົວຊີ້ວັດການແກ້ໄຂບັນຫາການລົ້ມລະລາຍ ຕາມພາລະບົດບາດເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ປັບປຸງໄລຍະເວລາຂອງຂະບວນການດຳເນີນຄະດີ ເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາໃຫ້ຫຼຸດ 443 ວັນ, ອັດຕາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະບວນການດຳເນີນຄະດີເພື່ອໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສັນຍາໃຫ້ຫຼຸດ 31,6% ຂອງມູນຄ່າສັນຍາ ແລະ ປັບປຸງດັດຊະນີຄຸນນະພາບ ຂອງຂະບວນການທາງສານ ໃຫ້ສູງກວ່າລະດັບ 5,5.
- (2) ຮີບຮ້ອນສົມທົບກັບກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດສະບັບເລກທີ 06/94, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

1.9 ມອບໃຫ້ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ຄົ້ນຄວ້າຫຼຸດຂັ້ນຕອນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ການອອກຕາປະທັບ ເພື່ອການດຳເນີນທຸລະກິດ ໃຫ້ສິ້ນລົງຕື່ມ, ນັບແຕ່ປີ 2018 ເພື່ອໃຫ້ການອອກຕາປະທັບໄວຂຶ້ນ, ໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກອງບັນຊາການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາແຂວງ ເປັນຜູ້ຜະລິດຕາປະທັບທຸລະກິດ ໂດຍໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ກຳນົດລະບຽບ ແລະ ມີບົດແນະນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃຫ້ຮັດກຸມ ແລະ ວ່ອງໄວ.

1.10 ມອບໃຫ້ ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

ເປັນເຈົ້າການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບການຈັດອັນດັບຄວາມສະດວກໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ລາວ ຕາມພາລະບົດບາດເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- (1) ປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການປັບປຸງບັນຍາກາດການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
- (2) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ ໃນການປັບປຸງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- (3) ເປັນເຈົ້າການໃນການສັງລວມບັນຫາ ແລະ ຄຳສະເໜີຂອງພາກທຸລະກິດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ພ້ອມທັງລະດົມສະໜອງ ແລະ ສະເໜີທິດທາງ, ວິທີແກ້ໄຂຢ່າງສ້າງສັນ ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ.

1.11. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ:

- 1. ແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບ ໂດຍມີຮອງຫົວໜ້າກົມຂອງຕົນ ເປັນຜູ້ລົງເລິກຊຶ້ນຳການຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ປັບປຸງແຕ່ລະຕົວຊີ້ວັດທີ່ພົວພັນກັບພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັງລວມເປັນແຜນດຳເນີນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
- 2. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂອບເຂດສິດ ທີ່ປົ່ນອ້ອມກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກ ຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການແກ້ໄຂ, ຫຼຸດຂອດຂັ້ນ ແລະ ໄລຍະເວລາ ຂອງການອອກອະນຸຍາດຕ່າງໆ.

3. ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງ ສະບັບນີ້ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານລັດຖະບານຊາບ ໃນໄລຍະ 3 ເດືອນ, 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ.

4. ພາຍຫຼັງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ປັບປຸງລະບຽບການສຳເລັດ ແລະ ມີລະບຽບການເອກະພາບແລ້ວ ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສຸມໃສ່ປັບປຸງຂັ້ນຂອດ ແລະ ໄລຍະເວລາຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃຫ້ກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

5. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

6. ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສະຫາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 08 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02 .07. 2018

ຄໍາສັ່ງ

ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ ກິດຈະການແຮ່ທາດ ໃນ ສປປ ລາວ

ເຖິງ: ບັນດາທ່ານ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າ, ທ່ານ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ທ່ານ ເຈົ້າແຂວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ຄໍາສັ່ງວ່າດ້ວຍການໂຈະການພິຈາລະນາໂຄງການໃໝ່ ສໍາລັບການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດ, ການປູກຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ວິກໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ສະບັບເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານສະໄໝສາມັນ ປະຈໍາເດືອນທັນວາ 2015 ສະບັບເລກທີ 12/ລບ, ລົງວັນທີ 31 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ການຊີ້ນໍາ ແລະ ຕົກລົງ ໃນກອງປະຊຸມນາຍົກ-ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຄັ້ງວັນທີ 04-05 ກໍລະກົດ 2017;

- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 0989/ກຜທ.ລທ5, ລົງວັນທີ 03 ພຶດສະພາ 2018 ຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012, ລັດຖະບານເຫັນໄດ້ວ່າການພັດທະນາດ້ານບໍ່ແຮ່ ໄດ້ນໍາຜົນປະໂຫຍດມາໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ກໍຄືໄດ້ ປະກອບສ່ວນແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມດີພໍສົມຄວນໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໃນ ສປປ ລາວ ຮັບປະກັນໄດ້ປະສິດທິພາບ ແລະ ໄປຕາມ ທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການບໍ່ແຮ່ໃນທົ່ວປະເທດໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງກວ່າເກົ່າ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາສັ່ງ:

1. ໃຫ້ສືບຕໍ່ໂຈະການພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ໂຄງການລົງທຶນໃໝ່ ສໍາລັບການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດແຮ່ ທາດ, ການຊອກຄົ້ນຄໍາຕົກຂ້ອນ ຕາມສາຍນໍ້າ ແລະ ເທິງບຶກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຈົນຮອດວັນ ທີ 31 ທັນວາ 2020, ຍົກເວັ້ນແຕ່ກໍລະນີ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1.1 ປະເພດແຮ່ທາດ ທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ ມີດັ່ງນີ້:

- ແຮ່ທາດອະໂລຫະ ສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ: ຫີນປູນ, ຫີນກຣາຟິດ, ລາເຕຣິດ, ຫີນອັງເດຊິດ, ຫີນ ກາໂບຣ, ຫີນໂດໂລມິດ, ຫີນອາໂດເບ, ຫີນແຊກປັງຕິນ, ອາລູມິນ, ມາດ, ໂຟດສະຟັດ, ກາວ ແລງ, ແຟວສະປາ, ກຣາຟິດ, ໄມກາ, ຊາຍຜະລິດແກ້ວ, ກວັກສ໌, ຫີນຊາຍ, ຫີນໄນສ໌, ຫີນ ແຮ່, ຊາຍ, ຫີນແປັກມາຕິດ, ຫີນຮີໂອລິດ, ຫີນ ສະເລດ ແລະ ດິນໜຽວ.

- ແຮ່ທາດອະໂລຫະ ສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ : ຫີນບາຊານ, ຫີນໂດໂລມິດ, ຫີນກາໂບຣ, ຫີນກຣາ ຟິດ, ຫີນໄນສ໌, ຫີນອັງເດຊິດ, ຫີນຮີໂອລິດ, ຫີນຊາຍ, ຫີນລາເຕຣິດ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ຫີນມາໂບ.

- ໝວດແຮ່ທາດຜະລັງງານເຊື້ອໄຟ : ຖ່ານຫີນ, ຫີນແຜ່ນທີ່ໃຫ້ຜະລັງງານເຜົາໄໝ້, ນໍ້າມັນດິບ ແລະ ອາຍແກັສທໍາມະຊາດ.

- ໝວດແຮ່ທາດແຫຼວ : ນໍ້າແຮ່ຮ້ອນ ແລະ ນໍ້າແຮ່ທາດ.

1.2 ສໍາລັບບັນດາໂຄງການໃດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ຍົກເລີກ ຫຼື ສິ້ນສຸດສັນຍາແລ້ວ ຖ້າຫາກມີບໍລິສັດ ໃໝ່ ມີຄວາມສົນໃຈຢາກສືບຕໍ່ ແມ່ນລັດຖະບານ ຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ.

1.3 ນອກຈາກປະເພດແຮ່ທາດ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 1.1 ຂ້າງເທິງ, ລັດຖະບານ ຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່

ລະກຳລະນີ ສະເພາະ, ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດທາງການເງິນ, ມີປະສິບການລົງທຶນ ດ້ານບໍ່ແຮ່, ມີໂຮງງານປຸງແຕ່ງແຮ່ ເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ເພື່ອສົ່ງອອກ, ມີຊື່ສຽງ, ມີ ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວທີ່ດີ ແລະ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ໃນອຸດສາຫະກຳແຮ່ທາດສາກົນ.

2. ປະເພດແຮ່ທາດ ທີ່ທຳມບໍ່ໃຫ້ສົ່ງອອກ ມີຄື : ຖ່ານຫີນ, ໂຝດສະຟັດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ບັນດາໂຄງການໃດ ທີ່ມີສັນຍາສຳປະທານຊຸດຄົ້ນ ກ່ອນຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ແລະ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ (ແຮ່ດິບ) ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແຮ່ບາຣິດ ແລະ ຫີນກາວ.
3. ສຳລັບບັນດາໂຄງການທີ່ມີສັນຍາສຳປະທານກັບລັດຖະບານ ທີ່ມີຜົນຂອງການກວດກາ ຕາມຄຳສັ່ງ ເລກທີ 13/ນຍ ຜ່ານມາແລ້ວນັ້ນ, ມອບໃຫ້ຄະນະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງເລກທີ 13/ນຍ ຂັ້ນສູນ ກາງ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີການປະຕິບັດມາດຕະການຂັ້ນເດັດຂາດ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ. ໃຫ້ຄັດຈ້ອນເອົາແຕ່ສະເພາະໂຄງການທີ່ດີ ແລະ ຈະສ້າງຜົນ ປະໂຫຍດຕໍ່ປະເທດຊາດໄວ້. ສ່ວນໂຄງການໃດທີ່ບໍ່ມີການປັບປຸງຕົນເອງ ແລະ ສືບຕໍ່ລະເມີດກົດ ໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ບໍ່ປະຕິບັດຜັນທະ, ບໍ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກ ງານ, ແກ່ຍາວເວລາ, ປະຕິບັດວຽກງານຂ້າມຂັ້ນຕອນ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ປະເທດຊາດ ແມ່ນ ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຕົກລົງຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ ຢ່າງເດັດຂາດ ທຳມບໍ່ໃຫ້ ໂຄງການທີ່ຖືກຍົກເລີກໄປແລ້ວນັ້ນ ນຳສະເໜີຫາພາກສ່ວນອື່ນເພື່ອເອົາໂຄງການຄືນ ທີ່ເປັນການ ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ. ທຳມເດັດຂາດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ ເກີນກຳນົດຕາມ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍອີກ.
4. ມອບໃຫ້ຄະນະສະເພາະກົດ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມຄຳສັ່ງເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012 ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ດຳເນີນການກວດກາ, ປະເມີນບັນດາໂຄງການ ລົງທຶນດ້ານແຮ່ທາດ ທີ່ທ້ອງຖິ່ນອະນຸຍາດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບ ແລະ ຂໍທົດຊີ້ນຳ ເປັນແຕ່ ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ໂຄງການເຫຼົ່ານັ້ນ ດຳເນີນການໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍກຳນົດ, ພ້ອມທັງ ປະຕິບັດມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
5. ການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນດ້ານແຮ່ທາດ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ມີຄຳເຫັນ ທາງດ້ານການ ແລະ ວິຊາການ ຈາກຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຕູດຽວ ເທົ່ານັ້ນ.
6. ສຳລັບງົບປະມານ ທີ່ຮັບໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະສະເພາະກົດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງ ສະບັບນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ງົບປະມານບ້ວງຄຸ້ມຄອງໂຄງການ.
7. ມອບໃຫ້ຄະນະສະເພາະກົດ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຕາມຄຳສັ່ງເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ

2012 ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ໂດຍໃຫ້ສືບຕໍ່ຖືເອົາຮູບແບບ ແລະ ກົນໄກ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ. ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ຄະນະດັ່ງກ່າວ ສາມາດສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງຄະນະ ແລະ ອອກບົດແນະນໍາລະອຽດເພີ່ມເຕີມໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ເນື້ອໃນຈິດໃຈ ຂອງຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້.

8. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ບັນດາແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
9. ຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຄໍາສັ່ງເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນກ່ວາຈະມີຄໍາສັ່ງປ່ຽນແປງໃໝ່.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 09 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02 .07. 2018

ຄໍາສັ່ງ

ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້

ເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອສໍາປະທານປູກໄມ້ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຜິດຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ

ເຖິງ: ບັນດາທ່ານ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ທ່ານ
ເຈົ້າແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2007;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ຄໍາສັ່ງວ່າດ້ວຍການໂຈະການພິຈາລະນາໂຄງການໃໝ່ ສໍາລັບການຊອກຄົ້ນ ແລະ ສໍາຫຼວດ, ການປູກຢາງພາລາ ແລະ ໄມ້ວິກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ສະບັບເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນທັນວາ 2015 ສະບັບເລກທີ 12/ລບ, ລົງວັນທີ 05 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ການຊີ້ນຳ ແລະ ຕົກລົງ ໃນກອງປະຊຸມນາຍົກ-ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຄັ້ງວັນທີ 04-05 ກໍລະກົດ 2017;

- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 0989/ກຜທ.ລທ5, ລົງວັນທີ 03 ພຶດສະພາ 2018 ຂອງກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ,

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012, ລັດຖະບານ ເຫັນໄດ້ວ່າການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ປະກອບສ່ວນສໍາຄັນເຂົ້າໃນການພັດທະນາດ້ານຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ນໍາຜົນປະໂຫຍດມາໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ກໍ່ຄືໄດ້ປະກອບສ່ວນແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ດີພໍສົມຄວນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີໃນການຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອສໍາປະທານປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ພືດອື່ນໆໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ, ຈຶ່ງເຫັນວ່າຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ກວດກາປະເມີນຜົນ ແລະ ຈັດປະເພດໂຄງການ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມພ້ອມ ໃນການພັດທະນາ ລວມທັງການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ທີ່ຊັດເຈນຕາມວິໃສທັດການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ເຕີບໂຕສື່ຂຽວ ຂອງລັດຖະບານ ໃນໄລຍະໃໝ່.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາສັ່ງ:

1. ໂຄງການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ

- 1.1 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ ກວດກາຄືນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 13/ນຍ ເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂບັນຫາຄົງຄ້າງ ໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ແທດເໝາະ ກັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນໄລຍະໃໝ່.
- 1.2 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຢຸດຕິການອະນຸຍາດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນໃໝ່ ເພື່ອປູກໄມ້ຢາງພາລາ, ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ເປັນກໍາມະສິດຂອງຕົນເອງ ເພື່ອປູກໄມ້ຢາງພາລາ ແມ່ນໃຫ້ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຂອງປະເພດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກໍານົດ.
- 1.3 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມບັນດາໂຄງການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນອານາຄົດເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ໄມ້ວິກ, ໄມ້ກະຖິນນະລົງ, ໄມ້ກະຖິນເທພາ, ໄມ້ສັກ, ໄມ້ປ່ອງ ແລະ ໄມ້ພັນພັນເມືອງອື່ນໆ.
- 1.4 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຊຸ້ນຂໍ້ຮຽວສໍາຫຼວດ, ຈັດສັນວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໃນສາມປະເພດປ່າ ໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວ, ໃນນີ້ໃຫ້ເລັ່ງໃສ່ທີ່ດິນປ່າໄມ້

ຊຸດໂຊມ ໃນເຂດປ່າຜະລິດ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ສົ່ງເສີມການປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເປັນວັດຖຸດິບ ສະໜອງໃຫ້ແກ່ການປຸງແຕ່ງທິດແທນການນໍາໃຊ້ໄມ້ ຈາກປ່າທໍາມະຊາດ.

- 1.5 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຄືນ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ກວມເອົາເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງ 3 ປະເພດປ່າ (ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຜະລິດ) ທີ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ອະນຸມັດຜ່ານມາ ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການລວມທັງການປະຕິບັດຜັນທະຕ່າງໆ ຫາກພົບເຫັນມີການກະທໍາຜິດ ຫຼື ລະເມີດ ແມ່ນໃຫ້ດໍາເນີນມາດຕະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 1.6 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກວດກາ ແລະ ທົບທວນຄືນ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນລັດ ເພື່ອປູກໄມ້ ທີ່ໄດ້ເຊັນສັນຍາແລ້ວ ລວມທັງການລົງທຶນ ຮູບແບບ 2+3 ຊຶ່ງເຫັນວ່າ ມີຊ່ອງຫວ່າງ, ບໍ່ຮັດກຸມ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດບໍ່ສະເໝີພາບ ກໍຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາ ແລະ ເຈລະຈາຄືນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

2. ໂຄງການປູກກ້ວຍ ແລະ ພືດກະສິກໍາອື່ນ

- 2.1 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ຜົນກະທົບການອະນຸຍາດ ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານເນື້ອທີ່ດິນຜ່ານມາ ແລະ ສໍາລັບໂຄງການ ລົງທຶນໃໝ່ ເພື່ອປູກກ້ວຍ ແລະ ພືດກະສິກໍາອື່ນໆ ທີ່ນໍາໃຊ້ສານເຄມີທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ເກີນມາດຕະຖານ ທີ່ກໍານົດ ຊຶ່ງສ້າງຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.
- 2.2 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ ຊຸກຍູ້ ບັນດາໂຄງການປູກພືດກະສິກໍາ ທີ່ເປັນເສດຖະກິດ ສາມາດແກ້ໄຂສະບຽງອາຫານ, ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.
- 2.3 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າ ການລົງທຶນ ຂອງບັນດາບໍລິສັດລົງທຶນປູກກ້ວຍຫອມ ໃນຮູບແບບການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານດິນຂອງລັດ ແລະ ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ, ພ້ອມດຽວກັນ ກໍໃຫ້ຈັດລະບົບການປູກກ້ວຍຫອມ ແລະ ພືດອື່ນໆ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະ ຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍກະສິກໍາສະອາດ.
- 2.4 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການກວດກາ, ປະເມີນຜົນຄືນ ບັນດາໂຄງການປູກກ້ວຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄປແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ມີມາດຕະການຜື້ນຜູ້ປັບປຸງທີ່ດິນຄືນ, ສ່ວນໂຄງການທີ່ ກໍາລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກໍໃຫ້ມີແບບແຜນຜື້ນຜູ້ປັບປຸງທີ່ດິນຄືນໃຫ້ລະອຽດ ຈະແຈ້ງ ພ້ອມດຽວກັນກໍໃຫ້ກວດກາຄືນການປະຕິບັດຜັນທະຕ່າງໆ ຕາມສັນຍາ ແລະ ລະບຽບກົດ

ໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

- 2.5 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ດຳເນີນການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຄືນ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນພັດທະນາກະສິກຳ ທີ່ກວມເອົາເນື້ອທີ່ດິນ ຂອງ 3 ປະເພດປ່າ (ປ່າສະຫງວນ, ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຜະລິດ) ທີ່ ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ລວມທັງການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຫາກ ຝົບເຫັນມີການກະທຳຜິດ ຫຼື ລະເມີດ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນມາດຕະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 2.6 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ສຳຫຼວດ ຈັດສັນເຂດທີ່ເໝາະສົມສະເພາະ ໃນການປູກ, ການລ້ຽງ ເພື່ອຮັບຮອງຕໍ່ການ ຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນໃໝ່ ສຳລັບ ໂຄງການປູກພືດກະສິກຳຕ່າງໆ, ການປູກຫຍ້າລ້ຽງສັດ, ອ່າງ ເກັບນໍ້າ ແລະ ແຫຼ່ງນໍ້າ ສຳລັບລ້ຽງປາ ແລະ ສັດນໍ້າຕ່າງໆ.
- 2.7 ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການນໍາເຂົ້າ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການນໍາໃຊ້ປັດໄຈການຜະລິດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຢາປາບສັດຕູພືດ, ແນວພັນ ແລະ ຜຸ່ນ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມນິຕິກຳ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- 3.1 ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ອອກຄຳແນະນຳສະເພາະ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ, ພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດຂອງຕົນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຮັບຜິດຊອບຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 3.2 ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສົມທົບກັບກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກວດກາຄືນ ພ້ອມທັງກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຈັດສັນ ແລະ ວາງແຜນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂທຳແຮງຂອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.
- 3.3 ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການ ຜັນຂະຫຍາຍ ອອກເປັນນິຕິກຳສະເພາະ, ສຳ ລັບການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອການລົງທຶນພັດທະນາດ້ານກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍຜ່ານ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ໃຫ້ມີການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມ ຄອງ, ອະນຸຍາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງຈະແຈ້ງ.
- 3.4 ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນນາມຫົວໜ້າຄະນະສະເພາະກິດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ສັງລວມລາຍ

ງານ ລັດຖະບານ.

3.5 ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນຄຳສັ່ງ ເລກທີ 13/ນຍ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2012 ແລະ ມີຜົນ
ສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ຈົນກ່ວາຈະມີຄຳສັ່ງປ່ຽນແປງໃໝ່.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 19 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 31 ທັນວາ 2018

ຄໍາສັ່ງ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ລະບົບສາຍຂວາງ

ເຖິງ : ບັນດາທ່ານລັດຖະມົນຕີກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ
 ຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ04/ສພຊ ລົງວັນທີ 08
 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11
 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມ ເອກະສານສະເໜີ ສະບັບເລກທີ 2070/ກຜທ, ລົງວັນທີ 31 ຕຸລາ 2018 ຂອງກະຊວງ
 ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາລະບົບ
 ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແຕ່ປີ 2016-2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດ 2030 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ
 (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ປະກາດໃຊ້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ການ
 ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ກົງຈັກໄດ້ຮັບ
 ການປັບປຸງໂດຍຜື້ນຖານ. ສໍາລັບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງ ແມ່ນໄດ້ສໍາເລັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນ
 ແຂວງ, ສ່ວນການຈັດຕັ້ງສາຍຂວາງ ກໍໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບາງກະຊວງ ເຖິງແນວໃດກໍຕາມກົງຈັກ
 ການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂອງສາຍຕັ້ງ ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນບໍ່ທັນມີ ແລະ ກົງຈັກສາຍຂວາງ ກໍຍັງມີຫຼາຍກະຊວງ ທີ່
 ບໍ່ທັນມີ ແລະ ກະຊວງທີ່ມີແລ້ວ ກໍຍັງບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ ເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງວຽກງານສະຖິຕິ ບໍ່ທັນມີ
 ປະສິດທິຜົນເທົ່າທີ່ຄວນ.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ແລະ ຍຸດທະສາດ ພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ 2016-2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດ 2030 ໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຢ່າງ ກ້ວາງຂວາງ, ເລິກເຊິ່ງ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງກົງຈັກ ການຈັດຕັ້ງສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ, ກະທັດຮັດ ກ້າວໄປສູ່ຄຸນນະພາບດີກ່ວາເກົ່າ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ກໍ່ຄືການ ພັດທະນາຂະແໜງການ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄຳສັ່ງ:

1. ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີບັນດາກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານສະຖິຕິປະຈຳຂະແໜງການຂອງຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2017 ພາກທີ V, ໝວດ ທີ 2 ມາດຕາ 51 ຫາ 54 ຂອງກົດໝາຍ ດັ່ງກ່າວ.
2. ສຳລັບໂຄງປະກອບກົງຈັກການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິສາຍຂວາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2017 ພາກທີ V, ໝວດທີ 2, ມາດຕາ 50 ແມ່ນໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບ ເທົ່າກະຊວງ ນຳໃຊ້ກົງຈັກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນນີ້ກ່ອນ, ສ່ວນບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ເປັນກົງຈັກ ກໍ່ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສະຖິຕິໄປກ່ອນ, ເມື່ອລັດຖະບານ ມີຄວາມພ້ອມດ້ານ ຕ່າງໆ ຈຶ່ງສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງ ໃຫ້ເປັນລະບົບ.
3. ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຂວາງ ແມ່ນໃຫ້ຈັດຕັ້ງຜັນ ຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແບບຍືນຍົງ 2016-2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດ ປີ 2030 ແລະ ບົດແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາລະບົບສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແບບຍືນຍົງ 2016-2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄືດັ່ງນີ້:
 - 3.1 ສ້າງແຜນດຳເນີນງານຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງ ການວາງແຜນ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
 - 3.2 ຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງຕົວຊີ້ບອກຂອງຂະແໜງການຂອງຕົນ ໂດຍອີງໃສ່ບັນຊີດັດຊະນີໝາຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໂດຍສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030;
 - 3.3 ການດຳເນີນການສ້າງສະຖິຕິ, ການລາຍງານ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2017 ພາກທີ III, ໝວດທີ 1 ຫາ 4, ມາດຕາ 15 ຫາ 30 ແລະ ພາກທີ IV, ມາດຕາ 40 ຫາ 43.

4. ກ່ຽວກັບການນຳຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິ, ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເອົາໃຈໃສ່ ດັ່ງນີ້:
 - 4.1. ເອົາໃຈໃສ່ ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງຂະແໜງການຕົນ, ໃຫ້ສົມຄູ່ ລະຫວ່າງ ຄວາມຕ້ອງການ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ;
 - 4.2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານສະຖິຕິ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນງານຂອງຂະແໜງການຕົນ;
 - 4.3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຝິຈາລະນາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ ການດຳເນີນວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ແລະ ຂອງ ສປປ ລາວ;
 - 4.4. ເອົາໃຈໃສ່ຄຸ້ມຄອງກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ ຂອງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິລະບົບສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ສ້າງກົນໄກ ແລະ ວິທີການ ໃນການກວດກາ ໃຫ້ລະອຽດ.
5. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພີ່ມທະວີ ແລະ ຍືດໜັ້ນການຮ່ວມມືວຽກງານສະຖິຕິ ດັ່ງນີ້:
 - 5.1. ຍືດໜັ້ນຫຼັກການຮ່ວມມືລວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ປີ 2017 ພາກທີ I, ມາດຕາ 7;
 - 5.2. ເປັນເຈົ້າການສ້າງກົນໄກ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມພາລະບົດບາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການສະຖິຕິ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດວຽກງານວິຊາສະເພາະ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ.
6. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງ ແລະ ກຳນົດກົນໄກການປະສານງານໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ເປັນລະບົບ ເປັນຕົ້ນ:
 - 6.1. ສ້າງລະບົບ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ລະຫວ່າງການຈັດຕັ້ງສະຖິຕິຂອງຕົນ ໃຫ້ມີລະບົບທີ່ລະອຽດ, ແນ່ນອນ, ທັງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວຽກງານຕິດຕາມ ແລະປະເມີນ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ກໍ່ຄືແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານສະຖິຕິ ຂະແໜງການ ມີຜື້ນຖານທາງດ້ານລະບອບວິທີ ຕາມຫຼັກການວິທະຍາສາດສະຖິຕິ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການ;
 - 6.2. ເພີ່ມທະວີການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງລະບົບສະຖິຕິຂະແໜງການ, ເພີ່ມຄວາມເປັນເອກະພາບທາງດ້ານວິຊາການສະຖິຕິ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການຊ້ຳຊ້ອນຂອງວຽກງານ ແລະ ຍືດໜັ້ນໃນການປະຢັດມັດທະຍັດ.
7. ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊີ້ນຳຄື້ນຄຳວ່າຝິຈາລະນາແຜນງົບປະມານ ສຳລັບວຽກງານສະຖິຕິ ຂອງສາຍຂວາງໃຫ້ເໝາະສົມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 70 ແລະ 71 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະຖິຕິ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 24/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພຶດສະພາ 2017 ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ, ການສ້າງແຜນງົບປະມານ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບການສ້າງແຜນກົດຈະກຳ ແລະ ແຜນຄວາມຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນເປັນແຜນງານອັນລະອຽດຂອງຂະແໜງການຕົນ.

8. ທ່ານລັດຖະມົນຕີບັນດາກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ທ່ານເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາທ່ານເຈົ້າແຂວງ, ພ້ອມດ້ວຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມ ຄຳສັ່ງແນະນຳສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນ.
9. ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ໃຫ້ລັດຖະບານຊາບ ເປັນປົກກະຕິ.
10. ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 03 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 21 / 01 / 2020

ຄໍາສັ່ງ

**ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງວຽກງານການບໍລິການ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ
ການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ**

ເຖິງ: ບັນດາທ່ານ ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ
ວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມັງກອນ 2018;
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ສະບັບເລກທີ 002/ຄລທ.ສ ລົງວັນທີ 20 ສິງຫາ 2018;
- ອີງຕາມ ມະຕິຕົກລົງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພະຈິກ 2019, ສະບັບເລກທີ 12/ລບ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2019;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 3143/ກຜທ.ລທ6, ລົງວັນທີ 31 ທັນວາ 2019.

ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຈະແຈ້ງ ໂດຍສະເພາະການປັບປຸງລະບົບການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ , ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປັນເອກະພາບ

ໃນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຍົກລະດັບຄວາມສັກສິດໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ, ເພີ່ມທະວີຄວາມອາດສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນດົງດູດການລົງທຶນ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນສາມາດປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາສັ່ງ:

ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຮີບຮ້ອນແກ້ໄຂບັນດາຂອດຂ້າງ, ກໍານົດເວລາ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງ ທີ່ເປັນອຸປະສັກ ແກ້ການອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

1. ມອບໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- 1.1 ບັບປຸງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເປັນກົນໄກອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນັກລົງທຶນ ໂດຍການສະໜອງການບໍລິການຕ້ອນຮັບ, ສະໜອງຂໍ້ມູນການລົງທຶນ, ການບໍລິການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຂອງກົດຈະການສໍາປະທານ ແລະ ກົດຈະການຄວບຄຸມ, ໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການ ຫຼັງການອະນຸຍາດລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ: ການບໍລິການ VISA, ບັດພັກເຊົາ, ບັດແຮງງານໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ. ພ້ອມດຽວກັນ ກໍ່ໃຫ້ບໍລິການປະສານງານຕິດຕາມເອົາຄໍາເຫັນຂອງຂະແໜງການ ໃນບັນຊີກົດຈະການສໍາປະທານ ແລະ ກົດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ປະສານງານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ ເພື່ອມອບໃຫ້ນັກລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ ຢູ່ຈຸດດຽວ;
- 1.2 ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນແລ້ວ ທ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານໄປຂໍຄໍາເຫັນນໍາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກໍານົດ 2 ວັນລັດຖະການ, ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາເຫັນຕອບຄືນຄົບຖ້ວນແລ້ວຕ້ອງນໍາສະເໜີບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຫຼື ປະຕິເສດ;
- 1.3. ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກົດຈະການສໍາປະທານ ແລະ ກົດຈະການຄວບຄຸມ ແມ່ນໃຫ້ຍື່ນເອກະສານສະເໜີຂໍລົງທຶນ ຜ່ານທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຕັ້ງຢູ່ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຕັ້ງຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການ

ລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ. ໂດຍບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການ ປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງແນະນຳໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນດຳເນີນການຍື່ນຄຳຮ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມຂັ້ນຕອນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງ ເປັນລະບົບ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ;

1.4 ສ້າງລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດ ລົງທຶນ, ໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ເປັນຖານຂໍ້ມູນດຽວ;

1.5 ເປັນເຈົ້າການສັງລວມບັນຊີຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຈາກຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສາມາດຜະລິດ ແລະ ສະໜອງໄດ້ຜຽງຜ່າງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ເພື່ອ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຄົ້ນຄວ້າຝ່າລະນາການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນໃນການຂໍ ນະໂຍບາຍ ນຳເຂົ້າຂອງບັນດາໂຄງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນໃຫ້ວ່ອງໄວ.

2. ມອບໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

2.1 ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂໍ້ 1.3 ຂອງຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ສຳລັບກິດຈະການ ຄວບຄຸມ. ສຳລັບກິດຈະການທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 0023/ອຄ. ກຄທວ, ລົງວັນ ທີ 9 ມັງກອນ 2019;

2.2 ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການປັບປຸງການອອກໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໃຫ້ມີຄວາມ ວ່ອງໄວ;

2.3 ປັບປຸງການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໃຫ້ວ່ອງໄວ ໂດຍໃຊ້ລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ ມູນກັບຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການເງິນ.

3. ມອບໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

3.1 ໃຫ້ແກ້ໄຂການນຳເອົາແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ (Master List) ເຂົ້າລະບົບການແຈ້ງພາສີປະຕູດຽວ ແຫ່ງຊາດ National Single Window (NSW) ໂດຍໄວພາຍຫຼັງຂໍ້ຕົກລົງຈາກຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຮອງແລ້ວ;

3.2 ປັບປຸງການອອກໃບທະບຽນອາກອນໃຫ້ວ່ອງໄວ ໂດຍໃຊ້ລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ມູນ ກັບຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;

3.3 ຈັດສັນງົບປະມານ ສະໜອງແກ່ການສ້າງລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ

ທະບຽນວິສາຫະກິດ, ອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງແຜນ
ການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ
ໃຫ້ເປັນຖານຂໍ້ມູນດຽວ.

4. ມອບໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

4.1 ໃຫ້ຮັບຮ້ອນສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ປະຈຳຂະແໜງການ
ຂອງຕົນຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າ
ແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພ້ອມດ້ວຍ ກົມວິຊາການ, ພະແນກການ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່
ປະສານງານພາຍໃນ ຂະແໜງການຂອງຕົນໃນການຄົ້ນຄ້ວາເອກະສານການລົງທຶນໃຫ້ວ່ອງໄວ
ແລະ ສົ່ງຄຳເຫັນຄືນໃນດ້ານຫຼັກການໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕໍ່ການສະ
ເໜີສຳຫຼວດ, ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງກິດຈະການສຳປະທານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 30
ວັນລັດຖະການ ແລະ ສຳລັບກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແມ່ນໃຫ້ມີຄຳເຫັນຕອບຄືນດ້ານ
ຫຼັກການໃນການສະເໜີສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດ ພາຍໃນກຳນົດ 8 ວັນ ລັດຖະການ, ສ່ວນການອອກ
ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງພາຍຫຼັງ
ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ. ການປະກອບຄຳເຫັນຕອບຄືນດັ່ງກ່າວຖ້າຫາກກາຍກຳນົດເວ
ລາ ແມ່ນໃຫ້ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ;

4.2 ໃຫ້ມີການກຳນົດລະບຽບ ແລະ ເວລາໃນການຄົ້ນຄ້ວາ ເພື່ອປະກອບຄຳເຫັນພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບ
ເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວແລ້ວ, ແຕ່ລະຂະແໜງ
ການຕ້ອງນຳສົ່ງເອກະສານໃຫ້ກົມວິຊາການ ຫຼື ພະແນກການ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາ ແລະ
ມີຄຳເຫັນຕອບຄືນໃຫ້ໜ່ວຍງານປະສານງານບໍລິການ ປະຕູດຽວພາຍໃນກຳນົດເວລາ 20 ວັນ
ລັດຖະການ ສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ 5 ວັນ ລັດຖະການ ສຳລັບກິດຈະການຄວບຄຸມ
ການປະກອບຄຳເຫັນຄືນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືກສັງລວມຜ່ານໜ່ວຍງານປະສານງານບໍລິການ ການ
ລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລ້ວມີຄຳເຫັນຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ
ປະຕູດຽວ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງການອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຫຼື ຫ້ອງວ່າການ
ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ສ່ວນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃຫ້ຜ່ານຫົວໜ້າພະແນກການ ແລະ
ເຈົ້າເມືອງທີ່ຖືກສະເໜີຂໍຄຳເຫັນ.

ສຳລັບກິດຈະການທະນາຄານທຸລະກິດ ຫຼື ກິດຈະການໃດທີ່ມີກຳນົດເວລາການຄົ້ນຄ້ວາ
ແລະ ຕອບຄືນຄຳເຫັນໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເປັນກຳນົດເວລາສະເພາະ
ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ;

4.3 ໃຫ້ສ້າງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນພື້ນຖານສຳຄັນເຊັ່ນ: ຊື່ໂຄງການ, ຈຸດປະສົງ

ໂຄງການ, ທີ່ຕັ້ງ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ເບື້ອງຕົ້ນ, ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຕະຫຼາດຈຳໜ່າຍ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນໃນການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ. ຊຶ່ງບັນຊີຮຽກການລົງທຶນ ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສັງລວມເປັນໄລຍະ 6 ເດືອນ ແລະ 1 ປີ ແລ້ວສົ່ງມາລວມສູນຢູ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງສະໜອງໃຫ້ ບັນດາສະຖານທຸດ ແລະ ສະຖານກົງສູນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນ ໂຄສະນາດຶງດູດການລົງທຶນ;

- 4.4 ໃຫ້ສ້າງລາຍການເອກະສານທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກລົງທຶນປະກອບໃນເວລາຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ແລ້ວສະໜອງໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ກຳນົດລາຍການເອກະສານດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນເວບໄຊຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ກັບເວບໄຊ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນແນະນຳນັກລົງທຶນໃນເວລາປະກອບຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ;
- 4.5 ໃຫ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ທົບທວນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມຄືນໃໝ່ ຕາມດຳລັດຂອງ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 03/ນຍ, ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2013 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍໃຫ້ຄັດເລືອກເອົາ ກິດຈະການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມໜັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເຂົ້າໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ໃຫ້ໃສ່ລະຫັດ LSIC ໃນແຕ່ລະກິດຈະການໃຫ້ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ. ໃຫ້ທຸກກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ປັບປຸງໃຫ້ສຳເລັດແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນ 90 ວັນ ເພື່ອ ລວບລວມສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຝ່າຍລະນາຮັບຮອງ;
- 4.6 ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ກຳນົດແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ລະອຽດຊັດເຈນ;
- 4.7 ໃຫ້ສັງລວມລາຍການກິດຈະການທີ່ຕ້ອງການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດທັງກິດຈະການໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການນອກບັນຊີຄວບຄຸມໂດຍໃສ່ລະຫັດ LSIC ໃນແຕ່ລະກິດຈະການໃຫ້ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ. ພ້ອມນີ້ ກໍ່ໃຫ້ສັງລວມເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບການອອກອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພາຍໃນ 90 ວັນ;
- 4.8 ໃຫ້ແຕ່ລະກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ສ້າງນິຕິກຳສະເພາະ ກ່ຽວກັບການອອກໃບ

ອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ໂດຍກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການຝ່າຈາລະນາ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປະກອບເອກະສານຂອງ ນັກລົງທຶນ;

5. ການຈັດຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

5.1 ໃຫ້ດຳເນີນການຈັດກອງປະຊຸມ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນຂຶ້ນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄັ້ງ ຕໍ່ເດືອນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ຝ່າຈາລະນາບັນດາບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມອບໃຫ້ທ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນຜູ້ສ້າງວາລະກອງປະຊຸມ ໂດຍກຳນົດມື້ ປະຊຸມໃຫ້ຊັດເຈນ ຖ້າຮອດກຳນົດແລ້ວ ບໍ່ສາມາດເປີດກອງປະຊຸມໄດ້ໃຫ້ມີມາດຕະການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ເຮັດຈົດໝາຍວຽນເຖິງບັນດາທ່ານໃນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຫຼື ວິທີການອື່ນໆ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແກ່ຍາວເວລາ. ນອກນີ້ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ກໍ່ສາມາດຈັດກອງປະຊຸມວິສາມັນໄດ້;

5.2 ການປະຕິບັດບົດບັນທຶກ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ (ຄລທ) ພາຍຫຼັງມີບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນແລ້ວ ໃຫ້ທ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນລາຍງານຜົນການປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເພື່ອຊາບ ຫຼື ມີການຊີ້ນຳເລີຍ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າຄືນຜ່ານກົມກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຂະແໜງກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທ້ອງວ່າການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຕື່ມອີກ.

6. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

6.1 ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຂະແໜງການ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ນັກລົງທຶນ, ນັກທຸລະກິດ, ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

6.2. ມອບໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປະຈຳ;

6.3 ມອບໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ, ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການປັບປຸງຂອດຂຶ້ນ,ກຳນົດເວລາໃນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປະຈຳ;

- 6.4 ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
7. ຄໍາສັ່ງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ໄດ້ຝຶມລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ 15 ວັນ ລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 1522/ຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ກໍລະກົດ 2017

ຂໍ້ຕົກລົງ

**ວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ທ້າມ ແລະ ວິໄນຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ
ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ**

- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 374/ນຍ, ວັນທີ 22 ຕຸລາ 2007 ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນສະບັບເລກທີ 74/ສພຊ, ວັນທີ 18 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 27/ສພຊ, ວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ ດັ່ງນີ້:

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ.

1. ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ການເມືອງ, ຄວາມເປັນແບບຢ່າງ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ສະກັດກັ້ນຕ້ານພະຍາດອາຍາສິດ ແລະ ປະກົດການຫຍໍ້ທໍ່ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນທົ່ວຂະແໜງ ການ, ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີຄວາມສັກສິດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
2. ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປ້ອງກັນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃຫ້ມີລະບຽບວິໄນເຂັ້ມງວດ, ຮັກສາໄດ້ຈັນຍາບັນ-ຈັນຍາທໍາ ແລະ ນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ. ຍົກສູງບົດບາດ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບ.
3. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຕ່າງໆ ຂອງຂະແໜງແຜນການແລະ

ການລົງທຶນ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ໜັກແໜ້ນ, ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ ໃນການປະຕິບັດກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 2 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສະເພາະພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 3 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

1. ຫ້າມສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ໃນການປອມແປງ, ດັດແປງ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງເອກະສານ, ລາຍງານຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ, ຊຸກເຊື່ອງ, ກັກ ແລະ ຖ່ວງດົງເອກະສານຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໃບທະບຽນສຳປະທານ, ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ໃບຮັບຮອງຜົນການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ເອກະສານໂຄງການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງການການຈັດຊື້ຈັດຈ້າງ, ການປະມຸນ ແລະ ເອກະສານທາງລັດຖະການອື່ນໆ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ, ຈຸ່ມເຈື້ອ, ເຊື້ອສາຍ, ຝັກພວກ ຫຼື ໝູ່ຄະນະຂອງຕົນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານຊັກຊ້າ, ແກ່ຍາວເຊິ່ງເປັນສາຍ ເຫດເຮັດໃຫ້ມີຜົນດ້ານລົບ ແລະ ສູນເສຍຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.
2. ຫ້າມສ້າງກຸ່ມກ້ອນຝັກພວກ, ປັ້ນປ່ວນ, ຫ້າມເວົ້າຈາສຽດສີ ແລະ ວິຈານຜູ້ອື່ນໃຫ້ເສຍຫາຍໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີພາຍໃນ, ຫ້າມລຳອຽງ, ບໍ່ທຽງທຳ, ບໍ່ນັບຖືການຈັດຕັ້ງ, ລ່ວງສິດອຳນາດ, ລະເມີດການຈັດຕັ້ງກົດໝ່ວງຖ່ວງດັ່ງ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ.
3. ຫ້າມສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ປົກປ້ອງ, ເຊື່ອງອຳການກະທຳຜິດຂອງຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ການລົງທຶນຂອງລັດ, ການຄຸ້ມຄອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ.
4. ຫ້າມເປັນນາຍໜ້າ, ເປັນທີປຶກສາດ້ານການລົງທຶນ, ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ບໍລິການອື່ນໆ, ເປັນຫົວໜ້າບັນຊີໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ການດຳເນີນຄະດີ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວໃນການຂໍອະນຸຍາດຕ່າງໆ ທີ່ນອນຢູ່ໃນພາລະບົດບາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ຖືກມອບໝາຍ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງຈາກຄະນະນຳ ກະຊວງ ເຜກ ເຊັ່ນ: ວຽກງານການລົງທຶນເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການລົງທຶນຂອງລັດ, ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ.
5. ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອະນຸຍາດ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນນອກແຜນ, ໂຄງການລົງທຶນເກີນມູນຄ່າທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ, ໂຄງການລົງທຶນເກີນກຳນົດເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 18

ຂອງກົດໝາຍລົງທຶນຂອງລັດ, ເອົາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ບໍ່ຜ່ານການປະເມີນເຂົ້າແຜນ, ດຳເນີນການປະມຸນ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ບັນຈຸໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ມີການຍັ້ງຢືນແຫຼ່ງທຶນທີ່ແນ່ນອນເຂົ້າໃນແຜນ.

6. ຫ້າມໃຫ້ສິນບິນ, ຮັບສິນບິນ ຫຼື ຮຽກຮ້ອງເອົາສ່ວນແບ່ງເຊັ່ນ: ເງິນ, ວັດຖຸ ຫຼື ຮູບແບບ ອື່ນໆຈາກນັກທຸລະກິດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຍາດຜີ້ນ້ອງ, ຈຸ່ມເຈື້ອ, ຝັກພວກ ຫຼື ໝູ່ຄະນະ.
7. ຫ້າມຍັກຍອກ, ສໍ້ໂກງ ເອົາຊັບສິນ, ເງິນຄຳຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກລະດົມການອຸປະຖຳໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເພື່ອເອົາໄປເຮັດຂອງຂ້ວນຂອງຕ້ອນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ, ຍາດຜີ້ນ້ອງ, ຈຸ່ມເຈື້ອ, ຝັກພວກ.
8. ຫ້າມເລືອກວຽກ ຫຼື ປະຕິເສດຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ການມອບໝາຍໜ້າທີ່ ຫຼື ສັບຊ້ອນວຽກງານ.
9. ນອກຈາກບັນດາຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຫ້າມທີ່ກຳນົດໄວ້ລະອຽດສະເພາະໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂະແໜງ ຜທ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຂະແໜງການອື່ນໆ.
 - ນອກຈາກບັນດາຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຫ້າມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ.

ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນເປັນແບບຢ່າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຕາມນະໂຍບາຍລວມທີ່ຝັກ-ລັດ ໄດ້ວາງອອກ.

ມາດຕາ 5 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.

ຜະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫາກມີຜິດຕິກຳທີ່ຂັດ ຫຼື ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ ຫຼື ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜົນລະເມືອງຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ສຳຫຼວດກວດກາ, ປະຕິບັດວິໄນ ຫຼື ລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໜັກ ຫຼື ເບົາ.

ມາດຕາ 6 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ.

ຜ່ານການດຳເນີນການກວດກາ ຫາກພົບເຫັນການກະທຳຜິດສະຖານໜັກ ຫຼື ເບົາ ແລະ ເປັນຄັ້ງທຳອິດທີ່ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ລັດ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າເປັນເງິນບໍ່ເກີນ 5,000,000

ກີບ, ຜູ້ກະທຳຜິດມີຄວາມຈິງໃຈລາຍງານຮັບສາລະພາບ ຕໍ່ການກະທຳຜິດຂອງຕົນ ແລະ ສິ່ງເງິນຄົນຄົບຖ້ວນຕາມຈຳນວນ ແລະ ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະໄດ້ຮັບການສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ສຳຫຼວດກວດກາຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 7. ມາດຕະການລົງວິໄນ.

ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຫຼື ມີການກະທຳຜິດ ທີ່ມີມູນຄ່າເປັນເງິນບໍ່ເກີນ 5,000,000 ກີບ, ແຕ່ບໍ່ຈິງໃຈລາຍງານ ບໍ່ຮັບສາລະພາບ ຕ້ອງຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 8 ມາດຕະການທາງອາຍາ ແລະ ທາງແຜງ.

1. **ມາດຕະການທາງອາຍາ:** ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຜູ້ໃດ ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ເປັນການກະທຳຜິດໃນສະຖານໜັກ ພາຍຫຼັງໄດ້ດຳເນີນການກວດກາ, ສືບສວນ-ສອບສວນ ເຫັນວ່າມີຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານໜັກແໜ້ນ, ຮັດກຸມແລ້ວ ຕ້ອງຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2. **ມາດຕະການທາງແຜງ:** ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຜູ້ໃດທີ່ລະເມີດ ຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບໂທດທາງອາຍາແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຈາກການກະທຳຜິດ ແລະ ຈະຖືກຢຶດເປັນຂອງລັດທັງໝົດຕາມທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 9 ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

1. ຄະນະພັກ, ຄະນະນຳແຕ່ລະຂັ້ນ ຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ນັບແຕ່ສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງ) ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການເຜີຍແຜ່, ເຊື່ອມຊຶມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ສະມາຊິກພັກ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ພ້ອມທັງຊີ້ນຳ-ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍຕິດພັນກັບການດຳເນີນຊີວິດການເມືອງ ປະຈຳເດືອນ ຂອງພັກ ແລະ ຂອງລັດ, ພາຍຫຼັງຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມແລ້ວຕ້ອງໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຮັບຮູ້ເພື່ອເປັນສັກຄືພິຍານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

2. ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທຸກຄົນຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ພາຍຫຼັງຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມແລ້ວ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ລົງທະບຽນເຊັນລາຍຊື່ເຂົ້າໃນບົດບັນທຶກຮັບຮູ້ເພື່ອສຳເນົາ ແລະ ຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

3. ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທຸກຄົນລວມທັງທະຫານ, ຕຳ

ຫຼວດ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້
ຕົກລົງສະບັບນີ້.

4. ມອບໃຫ້ກົມກວດກາ, ຄະນະກວດກາພັກ-ລັດ ແຕ່ລະຂັ້ນຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ດຳເນີນທຸກ
ມາດຕະການ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕາມໜ້າທີ່
ແລະ ຂອບເຂດສິດຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 10 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປຈົນກ່ວາຈະມີການປ່ຽນແປງ.

ລັດຖະມົນຕີ

ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມີໄຊ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 3131/ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ວັນທີ 12 ທັນວາ 2017

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເອກະສານພາຍໃນ
ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 239/ລບ, ລົງວັນທີ 13 ສິງຫາ 2015 ວ່າດ້ວຍເອກະສານທາງການ;
- ອີງຕາມ ການຄົ້ນຄວ້າ ນໍາສະເໜີຂອງຫ້ອງການ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ;

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ :

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດລະບຽບການກ່ຽວກັບບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເອກະສານພາຍໃນກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກຜທ) ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ, ຮັກສາໄດ້ຄວາມລັບຂອງເອກະສານ, ກວດສອບໄດ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ທັນສະໄໝ, ມີວິໄນ ແລະ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວຽກງານຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 2 ອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ກຜທ ໝາຍເຖິງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຄະນະນຳ ກຜທ ໝາຍເຖິງ ທ່ານລັດຖະມົນຕີ ແລະ ບັນດາທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີ;
3. ຄະນະນຳ ຫ້ອງການ ກຜທ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ແລະ ບັນດາຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ກຜທ;
4. ຄະນະນຳກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າກົມ-ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ, ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ, ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດພິເສດ, ຫົວໜ້າ-ຮອງຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄ້ວາວິໄຈນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ຫົວໜ້າຮອງຫົວໜ້າສູນຝຶກອົບຮົມເສດຖະກິດ-ແຜນການ;
5. ເອກະສານ ໝາຍເຖິງ ເຈ້ຍ ຫຼື ສິ່ງພິມຕ່າງໆທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການຂຽນ, ພິມ, ແຕ້ມ, ສຳເນົາ ຮູບຖ່າຍລວມເຖິງເອກະສານທີ່ສົ່ງຜ່ານທາງອີເມວ, ວັອດແອັບ ແລະ ທາງສື່ເອເລັກໂທຼນິກອື່ນໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ເພື່ອແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
6. ເອກະສານທາງລັດຖະການ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ, ການຈັດຕັ້ງມະ ທາ ຊິນ, ສັງຄົມ, ນິຕິບຸກຄົນ, ບຸກຄົນສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານລັດຖະການ;
7. ເອກະສານຂາເຂົ້າ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ສ້າງມາຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ສຳນັກງານ-ອົງ ການຕ່າງໆ ເຖິງ ຜທ ທີ່ໄດ້ຈຳກາຂາເຂົ້າ, ລົງທະບຽນ ແລະ ເຂົ້າເລກທີ່ ຂອງ ກຜທ;
8. ເອກະສານຂາອອກ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ສ້າງຂຶ້ນພາຍໃນ ກຜທ ແລ້ວສົ່ງອອກເຖິງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນສຳນັກງານ-ອົງການຕ່າງໆທີ່ມີເລກທິຂາອອກ (ລົງທະບຽນຂາອອກຂອງ ກຜທ) ຢູ່ຫ້ອງການ ກຜທ, ຫ້ອງການສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເອກະສານສະເພາະຂອງໜ່ວຍງານໃດໜຶ່ງຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
9. ເອກະສານພາຍໃນ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານພາຍໃນໂດຍຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ທຽບເທົ່າສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດທີ່ບໍ່ມີເປົ້າໝາຍສົ່ງອອກໄປນອກ ກຜທ ແລະ ເອກະສານທີ່ມີເປົ້າໝາຍສົ່ງອອກໄປນອກ ຜທ ແຕ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການລົງລາຍເຊັນຂອງການນຳ ກຜທ;
10. ເອກະສານສຳເນົາ ໝາຍເຖິງເອກະສານທີ່ຈັດເກັບໄວ້ໃນຮູບແບບຕ່າງໆເຊັ່ນ: ເຈ້ຍ, file, ຮູບພາບ, ວິດີໂອ, ແຜນຊີດີ (CD- Rom)..ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານອ້າງອີງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວພາຍໃນ ກຜທ;
11. ລາຍເຊັນກຳກັບເອກະສານ ໝາຍເຖິງລາຍເຊັນຫຍໍ້ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າເອກະສານດັ່ງກ່າວໄດ້ຜ່ານການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ລົງລາຍເຊັນຫຍໍ້ໃສ່ເອກະສານ ດັ່ງ

ກ່າວ.

ມາດຕາ 3 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານເອກະສານເປັນຕົ້ນ ການຈຳລະຈອນ, ການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ, ການສຳເນົາ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການລາຍງານເອກະສານພາຍໃນ ກຜທ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່

ຫ້ອງການ, ກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ມີສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງເອກະສານຢູ່ພາຍໃນກົມຂອງຕົນຕາມຂອບເຂດ, ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ, ນອກນັ້ນ, ຫ້ອງການ ກຜທ ຍັງມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານເອກະສານລວມຂອງ ກຜທ ຢ່າງ ລວມສູນ.

ໝວດທີ II

ການດຳເນີນວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານເອກະສານ

ກ. ລະບົບ ແລະ ປະເພດຂອງເອກະສານ

ມາດຕາ 5 ລະບົບເອກະສານເຂົ້າ-ອອກ

5.1 ທຸກເອກະສານທີ່ສົ່ງເຂົ້າມາກະຊວງ ກຜທ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການລົງທະບຽນເອກະສານຢູ່ຫ້ອງການກະຊວງ ໂດຍຜ່ານລະບົບຂາເຂົ້າ ກຜທ ຍົກເວັ້ນເອກະສານຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

5.2 ທຸກເອກະສານຂາອອກທີ່ບັນດາກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງຫາພາຍນອກ ແມ່ນຕ້ອງເຊັນໂດຍຄະນະນຳ ກຜທ ຫຼື ຄະນະນຳຫ້ອງການ ກຜທ ຍົກເວັ້ນເອກະສານຂາອອກຂອງສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ 6 ການລົງທະບຽນເອກະສານ

ວິທີການລົງທະບຽນ ເອກະສານ ມີດັ່ງນີ້:

6.1 ການລົງທະບຽນເອກະສານຂາເຂົ້າ: ທຸກເອກະສານທີ່ສົ່ງເຂົ້າມາ ກຜທ ຕ້ອງໃຫ້ລົງທະບຽນເຂົ້າເລກທີ, ລົງວັນທີ/ເດືອນ/ປີ ໃສ່ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ;

6.2 ເອກະສານພາຍໃນຂອງບັນດາກົມກອງ ໃຫ້ລົງທະບຽນຢູ່ກົມກອງ ທີ່ເປັນຜູ້ຮ່າງເອກະສານ;

6.3 ທຸກເອກະສານທີ່ຫ້ອງການເຊັນກຳກັບໃສ່ໃບກົດສຳພັນແລ້ວຫ້ອງການຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນລະບົບໂປຼແກມຕິດຕາມເອກະສານຂອງຫ້ອງການ ກຜທ, ພ້ອມທັງຈັດສົ່ງໃຫ້ຄະນະນຳ ກຜທ ແລະ ບັນດາ

ກົມກ່ຽວຂ້ອງທັນທີ ຊຶ່ງມີການບັນທຶກການມອບ-ຮັບເອກະສານຢ່າງລະອຽດ;

6.4 ທຸກເອກະສານທີ່ມີຄຳເຫັນຊີ້ນຳຂອງຄະນະນຳ ກຜທ ຫ້ອງການຕ້ອງສຳເນົາໄວ້ 01 ສະບັບ ແລ້ວຈັດສົ່ງໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການເຊັນມອບ-ຮັບ ແລະ ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຄົ້ນຄວ້າເອກະສານດັ່ງກ່າວເປັນລາຍເດືອນ ຫຼື ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ເພື່ອລາຍງານການນຳ ກຜທ ໃຫ້ຊາບໃນອາທິດທີ 01 ຂອງເດືອນຕໍ່ໄປ;

6.5 ເອກະສານຂາອອກທຸກເອກະສານທີ່ເຊັນໂດຍ ຄະນະນຳ ກຜທ, ຄະນະນຳຫ້ອງການຕ້ອງໃຫ້ລົງທະບຽນຂາອອກຢູ່ ຫ້ອງການ ກຜທ ແລະ ສຳເນົາໄວ້ 01 ສະບັບຢູ່ຫ້ອງການ ກຜທ;

6.6 ກໍລະນີເອກະສານທີ່ຈຳກາລັບ, ລັບສະເພາະຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຖືກລະບຸຊື່ໂດຍກົງໂດຍບໍ່ໃຫ້ເປີດຊອງເອກະສານຍົກເວັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຖືກລະບຸຊື່ຈຶ່ງສາມາດລົງທະບຽນເອກະສານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7 ການຈຳກາໃສ່ເອກະສານ.

7.1 ເອກະສານທີ່ເຊັນໂດຍຄະນະນຳ ກຜທ, ຄະນະນຳຫ້ອງການຕ້ອງຈຳກາຢູ່ ຫ້ອງການ ກຜທ ບ່ອນດຽວເທົ່ານັ້ນຍົກເວັ້ນເອກະສານວຽກຝັກຂອງຄະນະຝັກ ກຜທ ແມ່ນຈຳກາຢູ່ຫ້ອງການຝັກ ກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜະນັກງານ. ຖ້າຕ້ອງການເອກະສານທີ່ຈຳກາແດງຫຼາຍສະບັບຈະຕ້ອງສຳເນົາ ແລະ ຈຳກາເອກະສານໃຫ້ຄົບຕາມຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການຢູ່ພາຍໃນຫ້ອງການເຊັ່ນກັນ;

7.2 ສຳລັບເອກະສານທີ່ເຊັນໂດຍຄະນະນຳກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ຕ້ອງຈຳກາຢູ່ໃນກົມກອງທີ່ຮ່າງເອກະສານ;

7.3 ວິທີຈຳກາໃສ່ເອກະສານທາງລັດຖະການ ແມ່ນໃຫ້ຈຳກວມ 1/3 ຫຼື 1/4 ຂອງລາຍເຊັນມາທາງເບື້ອງຊ້າຍຂອງເອກະສານ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ທັບຊື່ຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າສຳນັກງານ-ອົງການທີ່ລົງລາຍເຊັນໃນເອກະສານສະບັບດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 8 ປະເພດຂອງເອກະສານ.

ປະເພດຂອງເອກະສານ ມີດັ່ງນີ້ :

8.1 ເອກະສານ ນິຕິກຳ ລວມມີ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ, ດຳລັດຂອງລັດຖະບານ, ມະຕິຂອງລັດຖະບານ, ຄຳສັ່ງຂອງລັດຖະບານ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ບົດແນະນຳ, ລະບຽບການພາຍໃນເຊັ່ນໂດຍຄະນະນຳ ກຜທ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ມີຄຸນລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ;

8.2 ເອກະສານ ບໍລິຫານ ລວມມີ ແຈ້ງການ, ໜັງສືທາງລັດຖະການ, ບົດລາຍງານ ແລະ ໜັງສືສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງລົງທຶນ, ໃບມອບສິດ, ສະໂໜດນຳສິ່ງ, ຄຳຮ້ອງທຸກ ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ ກຜທ ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອສົ່ງອອກອກ ກຜທ ແລະ ຮັບໃຊ້ວຽກງານລວມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ບົດລາຍງານຂໍທິດຊື້ນຳຈາກຂັ້ນເທິງ

ເພື່ອຂໍອະນຸມັດເຊັນສັນຍາໂຄງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມປະຈຳປີ ແລະ 05 ປີ, ໜັງສືສະເໜີຂໍຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ, ໜັງສືຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາປະເທດ, ຍຸດທະສາດການພັດທະນາສະຖິຕິ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະ ຄ້າຍຄືກັນ;

8.3 ເອກະສານ ວິຊາການ ລວມມີ ບົດຄົ້ນຄວ້າສັງລວມ, ບົດບັນທຶກທາງການ, ບົດປະກອບຄຳເຫັນ ໜັງສືເຊັນປະຊຸມ, ໜັງສືເຊັນທີ່ລະບຸຊື່ບຸກຄົນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ;

8.4 ເອກະສານວຽກຝັກ ລວມມີ ເອກະສານຈາກຫ້ອງວ່າການສູນກາງຝັກ, ເອກະສານທີ່ລົງນາມ ໂດຍຄະນະຝັກ ກຜທ ຫຼື ຫ້ອງການຝັກ ກຜທ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ.

ຂ. ຮູບແບບ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຈໍລະຈອນເອກະສານ

ມາດຕາ 9 ການຈໍລະຈອນເອກະສານຂາເຂົ້າ

9.1 ເອກະສານນິຕິກຳມີຂັ້ນຕອນການແຈກຢາຍຄື: 1) ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍພິຈາລະນາບ່ອນສິ່ງ ພ້ອມທັງສຳເນົາສິ່ງເຖິງບັນດາທ່ານຄະນະນຳ ກຜທ ເພື່ອຊາບ ທັນທີ ແລະ 2) ທ່ານ ຮອງລັດຖະມົນຕີຜູ້ຊີ້ນຳວຽກຫ້ອງການມີຄຳເຫັນເພື່ອແຈກຢາຍເອກະສານໃຫ້ກົມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- ໃນກໍລະນີທີ່ ທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີຜູ້ຊີ້ນຳວຽກຫ້ອງການບໍ່ໄດ້ປະຈຳການ ມອບໃຫ້ ທ່ານຫົວໜ້າ ຫ້ອງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການແຈກຢາຍເອກະສານນິຕິກຳໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ.

- ຫ້ອງການສະຫຼຸບລາຍງານສະພາບການແຈກຢາຍເອກະສານໃຫ້ ຄະນະນຳ ກຜທ ຮັບຊາບໃນທຸກ ອາທິດ.

9.2 ເອກະສານບໍລິຫານມີຂັ້ນຕອນການແຈກຢາຍຄື: ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ ທີ່ຖືກມອບໝາຍມີຄຳເຫັນເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າແລ້ວລາຍງານຄະນະນຳກະຊວງ.

9.3 ເອກະສານວິຊາການມີຂັ້ນຕອນການແຈກຢາຍຄື: ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍມີຄຳເຫັນເພື່ອແຈກຢາຍໃຫ້ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ບຸກຄົນ ຕາມແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຂອງເອກະ ສານເພື່ອພິຈາລະນາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

9.4 ເອກະສານວຽກຝັກ, ວຽກຜະນັກງານ ແລະ ວຽກນະໂຍບາຍ ຕ້ອງນຳສິ່ງໃຫ້ຫ້ອງການຝັກ, ກົມ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜະນັກງານເພື່ອດຳເນີນຕໍ່ຕາມກົດລະບຽບສະເພາະ. ຖ້າມີກາຈຳລັບສະເພາະທີ່ບໍ່ລະບຸລາຍຊື່ ບຸກ ຄົນແມ່ນສິ່ງໃຫ້ ສະຫາຍເລຂາຄະນະບໍລິຫານງານຝັກ ກຜທ ໂດຍກົງ ຫຼື ຜູ້ປະຈຳການວຽກຝັກ ໂດຍ ບໍ່ໄດ້ຜ່ານລະບົບຂາເຂົ້າ ກຜທ.

9.5 ສໍາລັບເອກະສານຂາເຂົ້າເຖິງທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີແຕ່ບໍ່ໄດ້ລະບຸຊື່ແມ່ນມີຂັ້ນຕອນການແຈກຢາຍເອກະສານຄື: ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍຜິຈາລະນາບ່ອນສິ່ງເຖິງທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີ, ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລະຫວ່າງ ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ພ້ອມທັງສໍາເນົາສິ່ງທ່ານລັດຖະມົນຕີເພື່ອຊາບນໍາ.

ມາດຕາ 10 ການຜິຈາລະນາລົງລາຍເຊັນ ແລະ ຈໍລະຈອນເອກະສານຂາອອກ

10.1 ເອກະສານນິຕິກຳຂອງ ກຜທ ແມ່ນທ່ານລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີຜູ້ປະຈຳການ ເປັນຜູ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ມີລະບົບການຜິຈາລະນາ ແລະ ຈໍລະຈອນເອກະສານຄື: 1) ຄະນະພະແນກ ແລະ ຄະນະນໍາກົມທີ່ສ້າງເອກະສານກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບຂອງເອກະສານ ແລ້ວເຊັນກໍາກັບເພື່ອຍັງຢືນ; 2) ຫ້ອງການ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານຮູບແບບ, ໄວຍາກອນ, ດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ຫຼັກການແລ້ວທ່ານຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ເຊັນກໍາກັບໃສ່ເອກະສານ; 3) ທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີຜູ້ຊີ້ນໍາກົມກ່ຽວຂ້ອງມີຄໍາເຫັນ; 4) ທ່ານລັດຖະມົນຕີ ຜິຈາລະນາລົງລາຍເຊັນ.

- ກໍລະນີເອກະສານມີການປັບປຸງຕາມລາຍມືຂອງຄະນະນໍາ ກຜທ ກົມກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງຄືນໃຫ້ສໍາເລັດຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 01 ວັນ, ເຊັນກໍາກັບ ແລ້ວນໍາສະເໜີຂໍລາຍເຊັນຈາກຄະນະນໍາໄດ້ເລີຍ;
- ກໍລະນີຄະນະນໍາມີຄໍາຖາມເຈາະຈົ້ມ ຫຼື ມີທິດຊີ້ນໍາໃຫ້ປັບປຸງເພີ່ມເຕີມເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນການປັບປຸງຕາມລາຍມື ແມ່ນພາຍຫຼັງກົມກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນຄືນເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນຕອນທີ 01 ເປັນຕົ້ນໄປ.

10.2 ເອກະສານບໍລິຫານທີ່ຄະນະນໍາ ກຜທ ເປັນຜູ້ລົງລາຍເຊັນ ແມ່ນໃຫ້ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຂອງເອກະສານນິຕິກຳ, ສໍາລັບເອກະສານບໍລິຫານທີ່ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍເປັນຜູ້ລົງລາຍເຊັນ ມີລະບົບການຜິຈາລະນາ ແລະ ຈໍລະຈອນເອກະສານຄື: 1) ຄະນະພະແນກ ແລະ ຄະນະນໍາກົມທີ່ສ້າງເອກະສານກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານເນື້ອໃນ, ຮູບແບບຂອງເອກະສານ ແລະ ເຊັນກໍາກັບ ເພື່ອຍັງຢືນ; 2) ຫ້ອງການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານຮູບແບບ, ໄວຍະກອນຂອງເອກະສານແລ້ວ ທ່ານຫົວໜ້າຫ້ອງການ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຜູ້ທີ່ຖືກມອບໝາຍ ຜິຈາລະນາລົງລາຍເຊັນ.

- ກໍລະນີເອກະສານຕ້ອງມີການປັບປຸງຕາມລາຍມືຂອງຄະນະຫ້ອງການ ກົມກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງຄືນໃຫ້ສໍາເລັດແລ້ວເຊັນກໍາກັບໂດຍຄະນະພະແນກ ຫຼື ຄະນະກົມແລ້ວ ນໍາສະເໜີຂໍລາຍເຊັນຈາກຄະນະຫ້ອງການໄດ້ເລີຍ.

- ກໍລະນີຄະນະຫ້ອງການມີຄໍາຖາມເຈາະຈົ້ມ ຫຼື ມີຄໍາເຫັນໃຫ້ປັບປຸງເພີ່ມເຕີມ ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນການປັບປຸງຕາມລາຍມື ແມ່ນພາຍຫຼັງກົມກ່ຽວຂ້ອງປັບປຸງແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນຄືນເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນຕອນທີ 01 ເປັນຕົ້ນໄປ.

10.3 ເອກະສານວິຊາການທີ່ເຊັນໂດຍ ຄະນະຫ້ອງການ ແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນການຝຶກ
ລະນາ ແລະ ຈໍລະຈອນຂອງເອກະສານບໍລິຫານ ສ່ວນເອກະສານທີ່ແຈກຢາຍພາຍໃນ ກຜທ ແລະ ເຊັນ
ໂດຍກົມທີ່ຮ່າງເອກະສານ ແມ່ນໃຫ້ຜັນຂະຫຍາຍເອົາຫຼັກການລວມຂອງການຝຶກລະນາ ແລະ ຈໍລະຈອນ
ເອກະສານທີ່ລະບຸໃນຂ້າງເທິງນັ້ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

10.4 ໃນກໍລະນີທີ່ ຄະນະນຳ ກຜທ, ຄະນະຫ້ອງການ, ຄະນະກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າ ມີພາລະກິດໄປ
ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ, ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຢູ່ປະຈຳການເກີນ 01 ວັນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໂອນ
ເອກະສານທີ່ຕົນເອງຍັງບໍ່ໄດ້ຝຶກລະນາໃຫ້ຜູ້ປະຈຳການເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຝຶກລະນາແທນ ເພື່ອໃຫ້ຂະບວນ
ການຝຶກລະນາເອກະສານມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ.

10.5 ສຳລັບເອກະສານທີ່ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມ ນຳສົ່ງໃຫ້ຄະນະນຳ ກຜທ ຝຶກລະນາໂດຍ
ກົງນັ້ນ, ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບທິດຊີ້ນຳຈາກຄະນະນຳ ກຜທ ແລ້ວຕ້ອງນຳເອກະສານດັ່ງກ່າວມາລົງທະບຽນຄືນຢູ່
ຫ້ອງການ ກຜທ ຕາມຫຼັກການລວມເສຍກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

10.6 ໃນເວລານຳສົ່ງເອກະສານເພື່ອຂໍລາຍເຊັນ ກົມກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງຄັດຕິດທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວ
ຂ້ອງໂດຍສະເພາະເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ. ສຳລັບເອກະສານທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
ນັ້ນຄະນະກົມທີ່ຮ່າງເອກະສານຕ້ອງເຊັນກຳກັບໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຫຼື ເອກະສານຄັດຕິດເພື່ອຮັບ
ປະກັນທາງດ້ານເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 11 ການສົ່ງເອກະສານເຖິງພາກສ່ວນພາຍນອກ ກຜທ

ການຈັດສົ່ງເອກະສານເຖິງພາກສ່ວນພາຍນອກ ກຜທ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

11.1 ເອກະສານທີ່ຫ້ອງການ ກຜທ ເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງ ມີ:

- ບົດລາຍງານຫາລັດຖະບານ (ທີ່ເຊັນໂດຍຄະນະນຳ ກຜທ) ລວມທັງສະບັບສຳເນົາ;
- ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ບົດແນະນຳ, ບັດເຊີນ, ໜັງສືສະເໜີ, ສະໂໜດນຳສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສົ່ງຫາ
ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ແລະ ແຂວງ ໃນນັ້ນກົມກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຈັດໃສ່ຊຸງແລ້ວໃຫ້
ຫ້ອງການສົ່ງໃຫ້. ໃນກໍລະນີເອກະສານດ່ວນແມ່ນກົມກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ນຳສົ່ງເພື່ອໃຫ້ທັນເວລາ.

11.2 ເອກະສານທີ່ຫ້ອງການຝັກ ເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງ ມີ:

- ເອກະສານລາຍງານກ່ຽວກັບວຽກຝັກ-ຜະນັກງານ, ເອກະສານສົ່ງຫາຫ້ອງວ່າການສູນກາງຝັກ
ແລະ ຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງຝັກ.

11.3 ເອກະສານບັນດາກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມ ອ້ອມຂ້າງ ກຜທ ເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງ ມີ:

- ເອກະສານດ່ວນທີ່ເຊັນໂດຍຄະນະນຳ ກຜທ;
- ເອກະສານບໍລິຫານຂອງບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມ ພາຍໃນ ກຜທ ທີ່ເຊັນໂດຍຄະນະນຳ

ຫ້ອງການ ກຜທ ມີຈຸດປະສົງນຳສົ່ງເຖິງພາກສ່ວນຕ່າງໆນອກ ກຜທ;

- ເອກະສານທີ່ເຊັນໂດຍຫົວໜ້າກົມ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າ ທີ່ສົ່ງໃຫ້ແຕ່ລະພາກສ່ວນ ພາຍໃນ ກຜທ.

11.4 ເອກະສານກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງ ມີ:

ເອກະສານທີ່ຕ້ອງໄດ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ເປັນຕົ້ນ ໃບທະບຽນສຳປະທານ, ໃບທະບຽນຫ້ອງ ການຜູ້ຕາງໜ້າ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະບັນຍັດ 003/ປປທ ຂອງ ປະທານປະເທດ.

11.5 ການສົ່ງເອກະສານພາຍໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນ 01 ວັນ ຫຼັງ ຈາກມີລົງລາຍເຊັນ ແລະ ສຳລັບຕ່າງແຂວງແມ່ນໃຫ້ຈັດສົ່ງໂດຍໄວຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຊິ່ງຕ້ອງບັນທຶກການມອບຮັບເອກະສານໂດຍມີລາຍເຊັນຜູ້ຮັບ ແລະ ວັນທີ່ຮັບຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 12 ການແຈກຢາຍເອກະສານພາຍໃນ

12.1 ຫ້ອງການ ກຜທ ເປັນຜູ້ແຈກຢາຍເອກະສານຂາເຂົ້າໄປຕາມແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຂອງເອກະສານ.

12.2 ສຳຫຼັບເອກະສານທີ່ບັນດາກົມເປັນຜູ້ຮ່າງຂຶ້ນ ເພື່ອລາຍງານ/ຂໍທິດຊື້ນຳ, ຂໍລາຍເຊັນ ຈາກ ຄະນະນຳ ກຜທ ຫຼື ຄະນະນຳຫ້ອງການ ກຜທ ຫ້ອງການ ແລະ ກົມກ່ຽວຂ້ອງຈະສົມທົບກັນ ໃນການຈໍລະຈອນເອກະສານເພື່ອໃຫ້ການແຈກຢາຍສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໄວ ແລະ ມີຄວາມ ສະດວກ.

12.3 ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການແຈກຢາຍເອກະສານ ບັນດາກົມພາຍໃນ ກຜທ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຮັບ-ສົ່ງເອກະສານ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ທ່ານ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບໃນການຮັບ-ສົ່ງເອກະ ສານ ນຳຫ້ອງການ ກຜທ.

12.4 ສຳລັບເອກະສານວິຊາການ ແລະ ບົດລາຍງານປະຈຳຂອງ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຫ້ອງການສາມາດ ຝຶຈາລະນາສົ່ງໃນຮູບແບບອີເລັກໂຕຼນິກໄປຍັງກົມກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຜ່ານ ອີ ເມວ (Email) ທາງການຂອງກົມ, ອີເມວຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮັບຜິດຊອບປະສານງານວຽກງານ ເອກະສານຂອງກົມ ຫຼື ຊ່ອງທາງການສື່ສານທາງອີເລັກໂຕຼນິກອື່ນໆຕາມທິດປະຢັດ ແລະ ຫັນ ເປັນທັນສະໄຫມ.

12.5 ໃນການແຈກຢາຍເອກະສານພາກສ່ວນຮັບ-ສົ່ງເອກະສານ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບບໍ່ໃຫ້ເອກະສານ ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍເປື້ອນເປີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ການຈັດສົ່ງມີການຊັກຊ້າ ແກ່ຍາວເວລາ.

ມາດຕາ 13 ຮູບແບບເອກະສານທາງລັດຖະການ

ຮູບແບບເອກະສານທາງລັດຖະການ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຄື່ອງໝາຍຊາດ;
2. ຊື່ປະເທດ, ຄຳຂວັນ;
3. ຊື່ການຈັດຕັ້ງປະກາດໃຊ້ເອກະສານ;
4. ເລກທີເອກະສານ;
5. ສະຖານທີ່, ວັນທີ ເດືອນ ປີ ອອກເອກະສານ;
6. ຊື່ ແລະ ເນື້ອໃນຫຍໍ້ເອກະສານ;
7. ບ່ອນອີງໃນການອອກເອກະສານ;
8. ເນື້ອໃນເອກະສານ;
9. ຕຳແໜ່ງ, ລາຍເຊັນ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ເຊັນເອກະສານ;
10. ປະທັບຕາ;
11. ປະທັບຕາດ່ວນ, ດ່ວນສະເພາະ ຫຼື ລັບ, ລັບສະເພາະຖ້າຈຳເປັນ;
12. ບ່ອນນຳສິ່ງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເອກະສານ;

ສຳລັບລາຍລະອຽດໃນການຈັດຮູບແບບເອກະສານທາງການແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳສະເພາະຂອງ ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ບົດແນະນຳອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄ. ການກວດກາ ແລະ ຝຶກລະນຳເອກະສານ

ມາດຕາ 14 ການຮຽບຮຽງ ແລະ ກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານກ່ອນຂໍລາຍເຊັນ

14.1 ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ແລະ ທຽບເທົ່າກົມທີ່ຂຶ້ນກັບ ກຜທ ມີໜ້າທີ່ຮຽບຮຽງ, ກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ນິຕິກຳ, ຫຼັກໄວຍາກອນ, ດ້ານຮູບແບບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງເອກະສານຂອງຕົນຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຂອບເຂດຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

14.2 ຄະນະນຳກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເນື້ອໃນເອກະສານກ່ອນການເຊັນກຳກັບໃສ່ຮ່າງເອກະສານ ສ່ວນຫ້ອງການ ກຜທ ຮັບຜິດຊອບກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານຮູບແບບ, ຫຼັກໄວຍາກອນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງເອກະສານກ່ອນການລົງລາຍເຊັນຂອງ ຄະນະນຳ ກຜທ.

14.3 ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມທີ່ຂຶ້ນກັບ ກຜທ ສິ່ງບັນຊີລາຍເຊັນກຳກັບ (ລາຍ

ເຊັ່ນໜ້ອຍ) ຂອງພະນັກງານຂັ້ນພະແນກຂຶ້ນໄປໃຫ້ທ້ອງຖານ ກຜທ ເພື່ອສະດວກໃນການ
ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານ. ໃນເວລາມີການຊັບຊ້ອນ ຫຼື ປ່ຽນແປງທາງດ້ານບຸກ
ຄະລາກອນທີ່ມີສິດໃນການເຊັນກຳກັບ ກົມກ່ຽວຂ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການສະເໜີປ່ຽນລາຍ
ເຊັນກຳກັບ.

ມາດຕາ 15 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝິຈາລະນາເອກະສານ

15.1 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝິຈາລະນາເອກະສານໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ທັນກັບເວລາ, ເອກະ
ສານດ່ວນຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າທັນທີພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານ ແລະ ຕ້ອງສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດ
ເວລາທີ່ລະບຸໄວ້. ສຳລັບເອກະສານປົກກະຕິ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄົ້ນ
ຄວ້າຕາມພາລະບົດບາດ ເພື່ອສະເໜີຂັ້ນເທິງຝິຈາລະນາຕົກລົງໃຫ້ສຳເລັດ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່
ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານ.

15.2 ສຳລັບເອກະສານທີ່ຈະສະເໜີໃຫ້ຄະນະນຳ ກຜທ ຝິຈາລະນາ ພາຍຫຼັງກົມກ່ຽວຂ້ອງໄດ້
ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນໃນນາມກົມຂອງຕົນແລ້ວໃຫ້ດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນການຈຳລະຈອນ
ເອກະສານ (ມາດຕາ 12) ໂດຍທັນທີ.

ມາດຕາ 16 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດຊີ້ນຳຂອງຄະນະນຳກະຊວງ.

16.1 ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມ ພາຍໃນ ກຜທ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກຄຳເຫັນ ແລະ ທິດຊີ້ນຳ
ຂອງຄະນະນຳກະຊວງ ໂດຍທັນທີ ເຊິ່ງຕ້ອງລາຍງານຄືນຄວາມຄືບໜ້າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຜົນສຳ
ເລັດ ຫຼື ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດຊີ້ນຳເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ທ້ອງຖານ
ກຜທ ສັງລວມລາຍງານຄະນະນຳ ກຜທ ກໍຄື ລັດຖະບານ ໃຫ້ທັນຕາມກຳນົດເວລາ;

16.2 ທ້ອງຖານມີໜ້າທີ່ໃນການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ທວງຖາມ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ
ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທິດຊີ້ນຳດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ III

ການສຳເນົາເອກະສານ

ມາດຕາ 17 ການສຳເນົາ ແລະ ເກັບຮັກສາເອກະສານ

17.1 ການສຳເນົາເອກະສານລວມມີການທ້ອນໂຮມ, ໄຈ້ແຍກ, ກຳນົດຄຸນຄ່າ, ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ປົກ
ປັກຮັກສາເອກະສານທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ທ້ອງຖານ ກຜທ
ເປັນໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສຳເນົາເອກະສານໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ
ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການສຳເນົາເອກະສານຂອງ

ຂະແໜງການວິຊາສະເພາະ;

17.2 ຫ້ອງການ ກຜທ ມີໜ້າທີ່ສໍາເນົາເອກະສານດັ່ງນີ້:

- ເອກະສານສະບັບເຄົ້າ (ສະບັບທີ່ມີລາຍເຊັນແທ້ບໍ່ແມ່ນສະບັບກັອບປີ້) ແລະ ສະບັບທີ່ມີ ກາແດງ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໄປສະເໜີຖອນເງິນຈາກ ກະຊວງການເງິນ;
- ເອກະສານທາງການຂອງ ກຜທ ທີ່ມີຄຸນຄ່າໃນການໃຊ້ຍາວນານເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ແຜນ ພັດທະນາເສດ ຖະກິດສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຄໍາສັ່ງ-ບົດແນະນໍາຂອງລັດຖະມົນຕີ, ໃບຮັບ ຮອງຜົນການປະເມີນຜົນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໃບທະບຽນສໍາ ປະທານ, ໃບທະບຽນຫ້ອງການຜູ້ ຕາງໜ້າ, ບົດລາຍງານຕ່າງໆ, ສັນຍາການລົງທຶນ, ປຶ້ມຂໍ້ ມູນສະຖິຕິ, ເອກະສານຈ່າຍເງິນ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ມີການນໍາໃຊ້ຍາວນານ ເຊິ່ງກົມ ກ່ຽວຂ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການໄຈ້ແຍກ, ທ້ອນໂຮມ ແລະ ມອບໃຫ້ ຫ້ອງການ ກຜທ ຢ່າງ ເປັນລະບົບປົກກະຕິ.

17.3 ບັນດາກົມ ຫຼື ທຽບເທົ່າກົມຕ້ອງສໍາເນົາ ແລະ ເກັບຮັກສາເອກະສານເຂົ້າ-ອອກ ແລະ ເອກະສານພາຍໃນກົມກອງຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຮ່າງຂຶ້ນໂດຍສະເພາະສໍານວນເອກະສານທີ່ມີຄວາມ ສໍາຄັນ ແລະ ຈໍາເປັນໃນການນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານທາງການຂອງຕົນ ແລະ ພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ.

17.4 ສໍາລັບເອກະສານທີ່ສໍາເນົາຕ້ອງມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນ, ສະອາດ (ບໍ່ເປີເບື້ອນ ຫຼື ຂາດສ່ອຍ), ຕ້ອງຮ່າງເປັນສໍານວນເອກະສານ, ໄຈ້ແຍກເອກະສານ ພ້ອມຂຶ້ນທະບຽນເອກະສານຢ່າງ ລະອຽດ, ໂດຍມີສະຖານທີ່ປົກປັກຮັກສາເອກະສານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີລະບົບເກັບມ້ຽນ ເອກະສານເພື່ອຄວາມເປັນລະບຽບ ແລະ ສະດວກໃນການນໍາໃຊ້;

17.5 ສໍາລັບເອກະສານທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕ້ອງເພີ່ມການເກັບຮັກສາດ້ວຍລະບົບອີເລັກໂຕຼນິກ.

ມາດຕາ 18 ອາຍຸການເກັບຮັກສາສໍານວນເອກະສານ ແລະ ການທໍາລາຍເອກະສານ

ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ຕ້ອງເກັບຮັກສາສໍານວນເອກະສານແຕ່ລະປະເພດ ຕາມອາຍຸການໃຊ້ງານດັ່ງນີ້:

18.1 ສໍານວນເອກະສານທາງການທີ່ສໍາເນົາໂດຍຫ້ອງການ ກຜທ ແລະ ກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍທົ່ວ ໄປຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງຕໍ່າບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 15 ປີ ຫຼື ຕາມອາຍຸສະເພາະຂອງເອກະສານແຕ່ລະ ປະເພດ;

18.2 ສໍານວນເອກະສານທີ່ເປັນເລື່ອງລັບຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດສະເພາະ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເກັບຮັກສາເອກະສານແຫ່ງຊາດ;

- 18.3 ສຳນວນເອກະສານທີ່ສຳນັກງານ - ອົງການອື່ນສິ່ງໃຫ້ໃນເມື່ອແກ້ໄຂວຽກງານສຳເລັດແລ້ວ ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 05 ປີ;
- 18.4 ສຳນວນເອກະສານປົກກະຕິອື່ນໆ ເມື່ອແກ້ໄຂວຽກງານແລ້ວຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢ່າງໜ້ອຍ 03 ປີ.
- 18.5 ການທຳລາຍເອກະສານທີ່ໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບສະເພາະຂອງກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ IV

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 19 ຂໍ້ຫ້າມກ່ຽວກັບວຽກງານເອກະສານທາງການ

- 19.1 ຫ້າມບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ເຊັ່ນເອກະສານອອກໄປນອກ ກຜທ ເຖິງ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຍົກເວັ້ນສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ແລະ ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແຕ່ຕ້ອງສຳເນົາ ເອກະສານສຳຄັນທີ່ສິ່ງອອກໄປພາຍນອກ ໃຫ້ຫ້ອງການ ກຜທ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ຄະນະນຳ ກຜທ.
- 19.2 ຫ້າມເປີດເຜີຍເອກະສານປິດລັບ, ຄຳເຫັນຂອງຄະນະນຳຕໍ່ເອກະສານທີ່ມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ ທາງດ້ານເນື້ອໃນເອກະສານທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕົກລົງເປັນທາງການ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ບໍ່ ອະນຸມັດໃຫ້ເປີດເຜີຍ;

ໝວດທີ V

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 20 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

- 20.1 ຄະນະນຳຫ້ອງການ, ຄະນະກົມ/ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກຜທ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳ, ຈັດ ຕັ້ງເຜີຍແຜ່, ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ເອກະສານພາຍໃນກົມກອງຂອງຕົນ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.
- 20.2 ຫ້ອງການ ກຜທ ເປັນໃຈກາງໃນການພົວພັນ, ປະສານງານ, ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ແລະ ກວດກາ ບັນດາກົມ ແລະ ທຽບເທົ່າກົມອ້ອມຂ້າງ ກຜທ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ໃຫ້ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ. ໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຖ້າຫາກມີບັນຫາໃດທີ່

ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ ຫຼື ຝົບຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິບັດຫ້ອງການ ກຜທ ຕ້ອງສັງລວມບັນຫາແລ້ວ
ລາຍງານຄະນະນຳກະຊວງ ເພື່ອມີທິດຊີ້ນຳໃນການປຸງແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 21 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ

ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມີໄຊ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 1815 /ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ກໍລະກົດ 2018

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ
ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017;
- ອີງຕາມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຂອງກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ບົນຜືນຖານການຄົ້ນຄວ້າເຫັນດີຂອງບັນດາກົມ, ທຽບເທົ່າກົມພາຍໃນ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1.

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການໃນການເຄື່ອນໄຫວ, ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຮັບປະກັນສ້າງເງື່ອນໄຂການດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມນະໂຍບາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ນັບມື້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ແນໃສ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 2 ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແມ່ນຫ້ອງການປະສານງານ ຕາງໜ້າໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນການດຳເນີນການສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ, ສຶກສາຂໍ້ມູນດ້ານການຄ້າ, ການບໍລິການ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ປະສານງານ ໃຫ້ກຸ່ມບໍລິສັດເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ສາຂາ, ພົວພັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອກະກຽມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ໃນໂຄງການສຳປະທານເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນສັນຍາປະເພດອື່ນ ແມ່ນບໍ່ຖືເປັນເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

- **ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ** ໝາຍເຖິງ ບໍລິສັດທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນຮູບແບບ ບໍລິສັດຈຳກັດ, ບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ, ລັດວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດມະຫາຊົນ.
- **ສັນຍາ ກັບ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ** ໝາຍເຖິງ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນບັນຊີກິດຈະການສຳປະທານ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.
- **ການຕໍ່ອາຍຸເປັນງວດ** ໝາຍເຖິງ ການພິຈາລະນາຮັບຮອງການຕໍ່ອາຍຸເປັນງວດ, ງວດໜຶ່ງບໍ່ເກີນ 3 ປີ ໂດຍໃບອະນຸຍາດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຈະຖືກຕໍ່ອາຍຸໃຫ້ເປັນແຕ່ລະປີ ຈົນກວ່າຈະຄົບ 3 ປີ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ສົນໃຈມາດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດ ແລະ ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 5 ປະເພດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະກອບມີ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- **ປະເພດທີ 1:** ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສຶກສາຂໍ້ມູນດ້ານການຄ້າ, ການລົງທຶນ, ການບໍລິການ, ປະສານງານກັບພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ເປັນຜູ້ປະສານງານ ໃຫ້ກຸ່ມບໍລິສັດເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ສາຂາ ເພື່ອກະກຽມໃນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

- **ປະເພດທີ 2:** ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາງໜ້າໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ ໃນການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານໃນໂຄງການສຳປະທານ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າປະເພດນີ້ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວຕາມຂອບເຂດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນ.

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທຸກປະເທດ ບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບ ຫຼື ຜົນກຳໄລ.

ມາດຕາ 6 ການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມແບບຟອມທີ່ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 7 ການປະກອບເອກະສານ ຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕ້ອງປະກອບມີບັນດາເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ກົດລະບຽບຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງ;
3. ໃບສະເໜີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງບໍລິສັດແມ່ ໃນການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ໃບແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບໍລິສັດແມ່, ພ້ອມດ້ວຍ ສຳເນົາໜັງສືຜ່ານແດນ ແລະ ຊົວະປະຫວັດຫຍໍ້ ຂອງຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ;
5. ສຳເນົາເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະນິຕິບຸກຄົນ;
6. ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ເອກະສານຢັ້ງຢືນຖານະດ້ານການເງິນ ຂອງບໍລິສັດແມ່ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
7. ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 8 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຖານະໜັ້ນຄົງ ທາງດ້ານທຸລະກິດ ຫຼື ສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນມາແລ້ວ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ປີ ຂຶ້ນໄປ;
2. ມີຖານະເປັນວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດ ໃນຮູບແບບ ບໍລິສັດຈຳກັດ, ບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ, ລັດວິ

ສາທະກິດ ຫຼື ບໍລິສັດມະຫາຊົນ;

3. ມີການຕົກລົງ ຫຼື ມີເອກະສານສະເໜີ ຫຼື ຍັງຢືນ ຈາກບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ຖ້າແມ່ນນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ບໍລິສັດ ທີ່ເຄີຍເປີດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມາກ່ອນແລ້ວ ໄລຍະການປິດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕ້ອງບໍ່ຫຼຸດ 3 ປີ;
5. ມີເປົ້າໝາຍເຄື່ອນໄຫວທີ່ຊັດເຈນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດລະບຽບເຄື່ອນໄຫວຂອງບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ເປັນກົດລະບຽບອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີທ່າແຮງໃນການມາດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ/ຫຼື ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ສປປ ລາວ;
6. ຕ້ອງມີທຶນຈົດທະບຽນຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫຼຸດ 50.000 (ຫ້າສິບຝັນ) ໂດລາສະຫະລັດ;
7. ຜູ້ຕາງໜ້າບໍລິສັດ ຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 9 ຂັ້ນຕອນການຝຶກຈາລະນາສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ພາຍໃນ 3 ວັນລັດຖະການ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງໜັງສືຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄຳເຫັນພາຍໃນ 7 ວັນລັດຖະການ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນນາມ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້າຝຶກຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຫຼື ຕອບປະຕິເສດ ພາຍໃນ 5 ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 10 ການອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ເຊັນໂດຍຫົວໜ້າກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອເປັນເອກະສານນິຕິກຳຍັງຢືນການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຮ່າງໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ປະກອບມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

- ເລກທີໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
- ຊື່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຊື່ຂອງບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
- ທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ (ຖະໜົນ, ເຮືອນເລກທີ, ບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ);
- ຈຸດປະສົງຂອງການເຄື່ອນໄຫວ;
- ທຶນຈົດທະບຽນ;
- ອາຍຸ ຫຼື ກຳນົດເວລາເຄື່ອນໄຫວຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.

ໝວດທີ 3

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 11 ສິດ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານງານກັບບັນດາພາກສ່ວນ ຫຼື ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ, ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ເປັນຜູ້ປະສານງານໃຫ້ກຸ່ມບໍລິສັດເຄືອຄ່າຍ ຫຼື ສາຂາ ຂອງບໍລິສັດແມ່ ຫຼື ປະສານງານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
2. ນຳສົ່ງຂໍ້ມູນການສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ, ຂໍ້ມູນທີ່ຕິດພັນກັບການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຂອງບໍລິສັດແມ່, ຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ;
3. ວ່າຈ້າງພະນັກງານລາວ ແລະ/ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໂດຍຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ພົນລະເມືອງລາວໃນການເຂົ້າເຮັດວຽກ, ພະນັກງານປະຈຳຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງບໍ່ເກີນ 2 ຄົນ;
4. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 12 ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຖອກທຶນຈົດທະບຽນໃຫ້ຄົບ ພາຍໃນກຳນົດ 60 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຕ້ອງມີທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ ແລະ ຂຶ້ນປ້າຍຊື່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ພາຍໃນ 60 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ລົງຂ່າວຜ່ານໜັງສືພິມ ຫຼື ສື່ຕ່າງໆ ເພື່ອປະກາດໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ການເປີດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. ເປີດບັນຊີຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງຕາມລະບຽບການໃນນາມຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
6. ສົ່ງບົດລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳ 6 ເດືອນ, 12 ເດືອນ ໃຫ້ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ,

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມແບບຟອມທີ່ກຳນົດ;

7. ສະເໜີຕໍ່ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຂໍຮັບຮອງເມື່ອມີ ການປ່ຽນແປງການຈັດຕັ້ງ, ທຶນຈົດທະບຽນ, ກົດລະບຽບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ຂອບເຂດ ການເຄື່ອນໄຫວພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບຈາກວັນໄດ້ຮັບການຕົກລົງ ຫຼື ການແຈ້ງການປ່ຽນແປງຈາກບໍລິສັດ ແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 4

ອາຍຸ, ການຕໍ່ອາຍຸ ແລະ ການສິ້ນສຸດ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ມາດຕາ 13 ອາຍຸຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ອາຍຸຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໄດ້ກຳນົດຕາມແຕ່ລະປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ປະເພດ 1 ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ 3 ຄັ້ງ, ຄັ້ງລະ 1 ປີ. ພາຍຫຼັງຕໍ່ ຄົບ 3 ຄັ້ງແລ້ວ, ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຂໍຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຕື່ມອີກ ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງການຕໍ່ອາຍຸເປັນງວດ, ງວດໜຶ່ງບໍ່ ເກີນ 3 ປີ ໂດຍໃບອະນຸຍາດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຈະຖືກຕໍ່ອາຍຸໃຫ້ເປັນແຕ່ລະປີ ຈົນກວ່າຈະຄົບ 3 ປີ.

- ໃນກໍລະນີ ບໍລິສັດແມ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດການລົງທຶນ ແລະ ຈົດທະບຽນສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ, ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ແຈ້ງການ ປົດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ.

- ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ປະເພດທີ 2 ມີອາຍຸ 1 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຕາມອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ໂດຍຕໍ່ໃຫ້ຄັ້ງລະ 1 ປີ ແລະ ເມື່ອໃດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາໂຄງການສິ້ນສຸດອາຍຸລົງ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງ ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ແຈ້ງການປົດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູ ດຽວ.

ມາດຕາ 14 ການປະກອບເອກະສານ ຂໍຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ການສະເໜີຂໍຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕ້ອງປະກອບມີບັນດາເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບສະເໜີ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ໃບສະເໜີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງຂອງບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ສະບັບຕົ້ນ;
4. ສຳເນົາໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດຜັນທະຕ່າງໆ;
5. ໃບຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນຈົດທະບຽນ ຈາກທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

6. ບົດລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວປະຈຳປີ ແລະ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວໃນຕໍ່ໜ້າ;
7. ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງອື່ນ ທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 15 ເງື່ອນໄຂການຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

1. ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢ່າງຊ້າ 30 ວັນ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 16 ການສິ້ນສຸດຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຈະສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
 2. ແຈ້ງປົດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນ ໂດຍຄວາມສະໝັກໃຈ ໂດຍບໍລິສັດແມ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມການມອບໝາຍຂອງບໍລິສັດແມ່;
 3. ບໍລິສັດແມ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
 4. ກໍລະນີ ຖືກສັ່ງປົດ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ.
- ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວ ໃນຮູບການທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ຕ້ອງນຳສິ່ງໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ (ສະບັບຕົ້ນ) ໃຫ້ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 10 ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນສິ້ນສຸດການເຄື່ອນໄຫວ.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 17 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜະນັກງານ

ຫ້າມຜະນັກງານ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ຮັບສິນບິນຈາກຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ແກ່ຍາວເວລາໃນການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
4. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 18 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້າມຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ຜົນກຳໄລ;

2. ດຳເນີນກິດຈະກຳການໂຄສະນາຂາຍສິນຄ້າ, ບໍລິການ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆທຸກຮູບແບບ;
3. ເອົາໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ປອມແປງໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ອອກໃບຮັບເງິນ ຫຼື ໃບຮຽກເກັບເງິນ ສຳລັບລາຍໄດ້ ຫຼື ລາຍຮັບຕ່າງໆ;
4. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 6

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ມາດຕາ 19 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍມອບໃຫ້ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 20 ການຕິດຕາມກວດກາ

ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີໜ້າທີ່ໂດຍກົງໃນການຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເພດ ຄື:

- ກວດກາປົກກະຕິ ທຸກໆ 6 ເດືອນ;
- ກວດກາເວລາມີການຂໍຕໍ່ອາຍ;
- ກວດກາສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ມູນການລະເມີດຂອບເຂດສິດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 7

ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການລວມຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 ມາດຕະການສະເພາະຕໍ່ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ຫາກລະເມີດຂໍ້ຫ້າມທີ່ລະບຸ

ໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບປັບປຸງປີ 2016 ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂຜ່າຍໃນກຳນົດ 30 ວັນ;
2. ກໍລະນີບໍ່ມີການແກ້ໄຂ ຕາມການກ່າວເຕືອນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ, ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີສິດອອກໜັງສືແຈ້ງໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ ແລະ/ຫຼື ປັບໃໝ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ;
3. ແຈ້ງຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າໃນກໍລະນີຫາກຍັງບໍ່ປະຕິບັດຕາມການແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ແຈ້ງໂຈະການເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ.

ສໍາລັບຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ບໍ່ມີການແກ້ໄຂຕາມການກ່າວເຕືອນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຈະຖືກປັບໃໝ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າມີການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ຜົນກຳໄລ ຈະຖືກ ປັບໃໝ 5.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າມີການດຳເນີນກິດຈະກຳການໂຄສະນາຂາຍສິນຄ້າ, ບໍລິການ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຕ່າງໆ ຈະຖືກປັບໃໝ 5.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ປອມແປງ ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຈະຖືກປັບໃໝ 3.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າເອົາໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຢືມ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຈະຖືກປັບໃໝ 2.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ກໍລະນີ ກວດພົບວ່າມີການອອກໃບຮັບເງິນ ຫຼື ໃບຮຽກເກັບເງິນ ສໍາລັບລາຍໄດ້ ຫຼື ລາຍຮັບຕ່າງໆ ຈະຖືກປັບໃໝ 1.000 ໂດລາສະຫະລັດ;

ໃນກໍລະນີມີການລະເມີດຄັ້ງທີ 2 ຈະຖືກປັບໃໝສອງເທົ່າຕົວ ແລະ ກໍລະນີມີການລະເມີດ ຄັ້ງທີ 3 ກໍຈະຖືປັບໃໝສາມເທົ່າຕົວ ພ້ອມທັງແຈ້ງປົດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ບໍລິສັດແມ່ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ມີສິດສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອີກ.

ໝວດທີ 8 **ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 23 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ

ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 24 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ຫຼັງຈາກ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງໃນ ຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ ຊູ

ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມິໄຊ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ
 ຂັ້ນສູນກາງ

ເລກທີ 002 /ຄລທ.ສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ສິງຫາ 2018

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສຜຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມັງກອນ 2018;
- ອີງຕາມ ຄຳສັ່ງວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບັນດາລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກປະສານງານໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ນຍ, ລົງວັນທີ 01 ກຸມພາ 2018;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສະບັບເລກທີ 1933/ກຜທ, ລົງວັນທີ 13 ສິງຫາ 2018;

ປະທານຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ,

ຫຼຸດຜ່ອນບັນດາຂອດຂັ້ນການພິຈາລະນາອະນຸມັດຂອງຂະແໜງການພາກລັດ ເຮັດໃຫ້ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ແລະ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນລະບົບຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ, ໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ, ມີປະສິດທິພາບ, ສາມາດແຂ່ງຂັນ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນທີ່ມີ ຄຸນນະພາບໄດ້.

ມາດຕາ 2 ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານປະຕູດຽວ

ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວແບບລວມສູນ ໃນການບໍລິການການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການ ທົ່ວໄປ, ສຳປະທານ ແລະ ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ທັນການ.

ໜ່ວຍງານປະສານງານປະຕູດຽວ ແມ່ນໜ່ວຍງານປະຈຳການ ຢູ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ມອບໝາຍຈາກເຈົ້າກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ໝວດທີ 2

ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ

ມາດຕາ 3 ໜ້າທີ່

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍຊື່ແຈງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ສົນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳວິທີການປະກອບເອກະສານຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດ;
4. ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນຂອງເອກະສານຂໍລົງທຶນ, ຂໍນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ, ຂໍປ່ຽນແປງຜື້ນຖານນິຕິກຳຕ່າງໆ ໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການອອກໄປລົງທຶນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
5. ຮັບ ແລະ ບໍລິການຄຳຮ້ອງຂໍວິຊາທຸລະກິດ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດພັກເຊົາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມະຊິກຄອບຄົວ, ວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ແລະ ແຮງງານ ຕ່າງປະເທດ;

6. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຮັບເອກະສານ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ ຕາມແບບຝົມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ລະບຸວັນເວລາການນັດໝາຍມາຮັບເອົາຄຳຕອບຕໍ່ເອກະສານທີ່ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ວິສາຫະກິດໄດ້ສະເໜີ;
7. ປະສານສົມທົບ ແລະ ນຳສົ່ງເອກະສານ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຕ່າງໆໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຝ່າຍລະນາ ມີຄຳເຫັນຕາມລະບຽບການ;
8. ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການ ເພື່ອຝ່າຍລະນາຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຝ່າຍລະນາຕົກລົງ;
9. ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດໜ້າວຽກ ດັ່ງນີ້:
 - ກະກຽມວາລະ ແລະ ເນື້ອໃນກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
 - ສັງລວມບັນດາເອກະສານສຳລັບກອງປະຊຸມ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອຝ່າຍລະນາຈັດກອງປະຊຸມ;
 - ອອກຈົດໝາຍເຊີນຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ;
 - ຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 3 ຂໍ້ 4, ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຝ່າຍລະນາຕົກລົງ;
 - ຮ່າງບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມ ແລະ ນຳສົ່ງມະຕິກອງປະຊຸມ (ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ)ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
10. ປະສານງານເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໃບທະບຽນອາກອນ ຫຼື ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ນຳຂະແໜງການການເງິນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການນຳຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
11. ມອບຈົດໝາຍຕອບຜູ້ລົງທຶນ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ;
12. ປະສານງານກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານປະຖຸດຽວ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ ໃນການໃຫ້ບໍລິການການລົງທຶນປະຖຸດຽວ;
13. ປະສານງານຕາມສາຍຕັ້ງ ລະຫວ່າງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຖຸດຽວ ຂອງສູນກາງ

ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ, ສ້າງຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ມີ
ປະສິດທິພາບໃນວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ;

14. ເປັນໃຈກາງປະສານງານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ
ຂອດຂຶ້ນການອອກອະນຸຍາດ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ອໍານວຍຄວາມ
ສະດວກໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແນ່
ໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ກໍຄື ຍົກລະດັບຕົວຊີ້ວັດຄວາມງ່າຍດາຍໃນການດໍາເນີນ
ທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ;
15. ໃຫ້ການແນະນຳ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງທຸກ ທີ່ພົວພັນກັບ
ການລົງທຶນ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ເຂົ້າສູ່
ຂະບວນການຍຸຕິທໍາ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ;
16. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ສະເໜີທິດທາງໃນການປັບປຸງວຽກງານການໃຫ້
ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອ
ພິຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ຄໍາຊີ້ນຳໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
17. ຕິດຕາມ, ກວດກາບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ອອກອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ ຄະນະກຳມະ
ການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
18. ເປັນໃຈກາງໃນການສະຫຼຸບສັງລວມວຽກງານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວໃນຂອບ
ເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນ
ກາງ;
19. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດສິດ

ທ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຈົດໝາຍແຈ້ງທວງເອົາຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ;
2. ເຊີນພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແນະນຳ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຄໍາເຫັນໃນການປັບປຸງ ກ່ຽວກັບວຽກງານການບໍລິການ ການລົງທຶນ
ປະຕູດຽວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ;
4. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຕາມລະບຽບການ;

5. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການບໍລິການ

ຂອບເຂດການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບມີ:

1. ບໍລິການ ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ, ການຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ, ຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ທະບຽນອາກອນ, ອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວກິດຈະການ ແລະ ຂໍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ;
2. ບໍລິການ ຂໍວິຊາທຸລະກິດ, ວິຊາເຂົ້າ-ອອກຫຼາຍເທື່ອ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດພັກເຊົາ;
3. ບໍລິການ ການຂໍປ່ຽນແປງທາງດ້ານພື້ນຖານນິຕິກຳຕ່າງໆຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
4. ບໍລິການ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງທຶນ;
5. ບໍລິການ ອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວັດຕາປະທັບ ໃຫ້ບັນດາວິສາຫະກິດ;
6. ບໍລິການ ພົວພັນເອົາໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ/ຫຼື ໃບອະນຸ ຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໃນກິດຈະການຄວບຄຸມ, ກິດຈະການສຳປະທານ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ;
7. ບໍລິການມອບຈົດໝາຍຕອບຜູ້ລົງທຶນ, ມອບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ມອບໃບອະນຸຍາດຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
8. ບໍລິການອື່ນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;

ມາດຕາ 6 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບມີ:

1. ຄະນະວິຊາການປະຕູດຽວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຈາກ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

2. ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະກອບມີ 2 ພະແນກ ຄື:
 - ພະແນກ ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈໂຄງການ ແລະ ກອງເລຂາ;
 - ພະແນກ ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ.

ມາດຕາ 7 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ຄະນະຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບມີ:

ຫົວໜ້າກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍຕໍາແໜ່ງ, ຊຶ່ງໃນນີ້:

ຄະນະວິຊາການບໍ່ປະຈໍາການ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າກົມ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າກົມຈາກກະຊວງ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 8 ລະບອບການປະຊຸມ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ຈັດກອງປະຊຸມວິຊາການປະຈໍາອາທິດຢ່າງໜ້ອຍອາທິດລະໜຶ່ງຄັ້ງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ບັນຫາກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ, ກ່ອນນໍາສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມ ຄະນະກໍາມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 9 ວາລະການປະຊຸມ

ບັນຫາທີ່ສະເໜີເຂົ້າໃນ ວາລະກອງປະຊຸມ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ແລະ ຂໍອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ສະເໜີຂໍດັດແກ້ສັນຍາ, ດັດແກ້ກົດຈະການລົງທຶນ ແລະ ປ່ຽນແປງທາງດ້ານພື້ນຖານນິຕິກໍາຕ່າງໆ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ໂຄງການທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດລົງທຶນ;
3. ລາຍງານສະພາບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ກໍ່ຄືໂຄງການລົງທຶນ;
4. ລາຍງານສະພາບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ ຫຼື ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂ້ອງໃຈຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ມີຕໍ່ໂຄງການລົງທຶນ;
5. ຂໍສະເໜີ ຂອງ ແຕ່ລະຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ່ອງຖິ່ນ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກ

ງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;

6. ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມະຕິກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຄັ້ງຜ່ານມາ;
7. ລາຍງານສະຖິຕິການລົງທຶນປະຈຳເດືອນ;
8. ພິຈາລະນາວຽກງານ ທີ່ພົວພັນກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ;
9. ສັງລວມເນື້ອໃນບົດລາຍງານ ຕີລາຄາສະພາບການໃຫ້ບໍລິການ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການການ ລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ທຸກເອກະສານທີ່ຮັບໃຊ້ກອງປະຊຸມ (ວາລະກອງປະຊຸມ ແລະ ເອກະສານເນື້ອໃນກອງປະຊຸມ) ຕ້ອງສົ່ງເຖິງ ຄະນະຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ວັນ, ກ່ອນນີ້ ເປີດກອງປະຊຸມ.

ໝວດທີ 3

ໜ້າທີ່, ຂອບເຂດສິດ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ

ຂອງໜ່ວຍງານ ປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ

ມາດຕາ 10 ໜ້າທີ່

ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍຊື່ແຈງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ ລົງທຶນທີ່ສົນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະ ແໜງການຕົນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍການປະສານງານກັບຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູ ດຽວ;
3. ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳວິທີການປະກອບເອກະສານ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ ລົງທຶນຕາມແບບພິມທີ່ໄດ້ກຳນົດ;
4. ປະສານງານກ່ຽວກັບການບໍລິການ ການລົງທຶນ ທີ່ຕິດພັນກັບບັນດາກົມກອງໃນຂະແໜງການ ຕົນໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
5. ປະສານສົມທົບ ແລະ ຕິດຕາມເອົາຄຳເຫັນຂອງຂະແໜງການຕົນ ນຳສົ່ງໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນຕາມເວລາທີ່ກຳນົດ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມວິຊາການ ທີ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;

7. ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງລັດຖະມົນຕີ ທີ່ເປັນຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕາມຂະແໜງການຕົນ;
8. ປະສານງານຕາມສາຍຕັ້ງ ລະຫວ່າງ ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕາມຂະແໜງການຕົນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ, ສ້າງຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບໃນວຽກງານ ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ;
9. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ, ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ສະເໜີຄຳຄິດເຫັນໃນການປັບປຸງວຽກງານ ການໃຫ້ ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອຝຶຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ຄຳຊີ້ນຳໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
10. ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມຂະແໜງການຕົນ.

ມາດຕາ 11 ຂອບເຂດສິດ

ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ທວງເອົາຄຳເຫັນຈາກກົມກອງອ້ອມຂ້າງຂອງຂະແໜງການຕົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານ ການລົງທຶນ ເພື່ອນຳສົ່ງໃຫ້ແກ່ ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
2. ເຊີນພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂະແໜງການຕົນ ມາປະຊຸມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ຊີ້ແຈງ ແລະ ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕໍ່ກອງປະຊຸມວິຊາການທີ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອຝຶຈາລະນາຄຳຮ້ອງ, ຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນກ່ຽວກັບວຽກງານລົງທຶນ ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຝຶຈາລະນາຕົກລົງ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ ຕໍ່ການປັບປຸງວຽກງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມວ່ອງໄວ ແລະ ໂປ່ງໃສ;
5. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ຕາມຂະແໜງການຕົນ.

ມາດຕາ 12 ໂຄງປະກອບກົງຈັກ

ໂຄງປະກອບກົງຈັກ ຂອງໜ່ວຍງານ ປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບມີ:

1. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ

ລົງທຶນ;

2. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
3. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງການເງິນ;
4. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ ແຮ່;
6. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
7. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະ ຫວັດດິການສັງຄົມ;
8. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
9. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະ ນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
10. ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມ ສະຫງົບ.

ມາດຕາ 13 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນ

ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນ ກາງ ປະກອບມີຄະນະກົມ, ຄະນະພະແນກ ຫຼື ວິຊາການຂອງກົມກອງກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ຕາມການແຕ່ງຕັ້ງມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຮອງລັດຖະມົນຕີ ທີ່ເປັນ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ.

ມາດຕາ 14 ລະບອບການປະຊຸມ

ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ປະຈຳແຕ່ລະກະຊວງ, ຈັດກອງປະຊຸມ ວິຊາການປະຈຳອາທິດຢ່າງໜ້ອຍອາທິດລະໜຶ່ງຄັ້ງ, ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂອງຜູ້ ລົງທຶນ ຫຼື ບັນຫາກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນຕາມຂະແໜງການຕົນ ກ່ອນນຳສົ່ງ ໃຫ້ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຫຼື ກ່ອນນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມວິຊາການ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູ ດຽວ.

ໝວດທີ 4

ຫຼັກການ, ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ, ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 15 ຫຼັກການບໍລິການ

1. ເປັນສູນລວມການບໍລິການ ການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ, ຄວບຄຸມ, ສຳປະທານ, ການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຜູ້ລົງທຶນສະເໜີລົງທຶນຢູ່ບ່ອນໃດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຄຳຕອບຢູ່ບ່ອນນັ້ນ, ການໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ບິ່ງໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ປະກາດແຈ້ງ ຢູ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ;
3. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບົນພື້ນຖານການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ລວມສູນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ສັງລວມຕີລາຄາປະເມີນຜົນ ສະພາບການລົງທຶນ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ;
5. ການຕົກລົງບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຕ້ອງຜ່ານກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 16 ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ

ແບບແຜນວິທີການເຮັດວຽກ ຂອງຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ມີແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນໂຄງການລະອຽດ, ແກ້ໄຂວຽກງານຢ່າງມີຈຸດສຸມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕາມພາລະບົດບາດ, ດຳເນີນກອງປະຊຸມວິຊາການ ປະຈຳອາທິດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າບັນຫາທີ່ຈະລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນທີ່ຈັດຂຶ້ນ ຢ່າງປົກກະຕິ;
3. ປະຕິບັດລະບອບ ກວດກາ, ຕິດຕາມ-ຄຸ້ມຄອງ, ສະຫຼຸບຖອດຖອນບົດຮຽນ, ຕີລາຄາຜົນໄດ້-ຜົນເສຍ, ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສ່ວນລວມ;
4. ປະຕິບັດການພົວພັນ, ປະສານງານ ພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ.

ມາດຕາ 17 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລວມເຖິງວຽກງານການປະສານງານ, ການດຶງດູດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບ ການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ ໂດຍຜ່ານການສະເໜີ ຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການ ລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜ່ານການຕົກລົງ ເຫັນດີເປັນເອກະພາບຂອງຄະນະກຳ ມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 18 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ລະເມີດ, ເມີນເສີຍ ຫຼື ຂັດຂວາງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 5

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 19 ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບ

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວນຳໃຊ້ຕາປະທັບອັນດຽວກັນກັບຕາປະທັບຂອງກົມສິ່ງ ເສີມການລົງທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ ຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ.

ໜ່ວຍງານປະສານງານ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ນຳໃຊ້ ຕາປະທັບອັນດຽວກັນກັບກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ບໍລິຫານປົກກະຕິ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ມາດຕາ 20 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ບັນດາກົມວິຊາການ, ພະແນກການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ໜ່ວຍງານປະສານງານການລົງທຶນປະຕູດຽວຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 21 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ, ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ລະບຽບ ການຕ່າງໆ ກ່ອນໜ້ານີ້ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກລົບລ້າງ.

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 2735/ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 02 ພະຈິກ 2018

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍ ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ອີງຕາມ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ຂອງກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດເງື່ອນໄຂ, ລະບຽບການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ກ່ຽວກັບ ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ, ການຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນ, ການຍົດເງິນຄໍ້າປະກັນ ແລະ ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່ ສໍາລັບການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາທີ່ດິນ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ການພັດທະນາເຂດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເພື່ອສົ່ງອອກ, ການພັດທະນາແຮ່ທາດ, ການພັດທະນາພະລັງງານ ແລະ ການສໍາປະທານສາຍການບິນ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃນບັນຊີກິດຈະການສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 2 ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ແມ່ນການວາງເງິນມັດຈຳ ກັບລັດຖະບານ ເພື່ອຄໍ້າປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ, ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດຕາມໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃນບັນຊີກິດຈະການສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 3 ກິດຈະການທີ່ຕ້ອງວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ກິດຈະການທີ່ຕ້ອງວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ມີ: ກິດຈະການສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກໍາ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ; ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ; ການພັດທະນາຜະລັງງານ; ການສໍາປະທານສາຍການບິນ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ລັດຖະບານກໍານົດໃນບັນຊີກິດຈະການສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານຈາກລັດຖະບານ (ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ) ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ) ຕາມຂອບເຂດສິດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 2

ຈໍານວນເງິນຄໍ້າປະກັນ ແລະ ກໍານົດເວລາການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ມາດຕາ 5 ຈໍານວນເງິນຄໍ້າປະກັນ

ຈໍານວນເງິນຄໍ້າປະກັນ ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານ ແມ່ນຂຶ້ນກັບ ຂະໜາດ, ປະເພດ ແລະ ຂະແໜງການ ດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາທີ່ດິນ.

ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU) ແລະ ສັນຍາສໍາປະທານ (CA) ມີດັ່ງນີ້:

- ເນື້ອທີ່ດິນ ແຕ່ 150 ເຮັກຕາ ລົງມາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼາຍກວ່າ 150 ແຕ່ບໍ່ເກີນ 1.000 ເຮັກຕາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 50.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼາຍກວ່າ 1.000 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 70.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

2. ການພັດທະນາແຮ່ທາດ.

ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ສັນຍາຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ມີດັ່ງນີ້:

- ເນື້ອທີ່ສໍາປະທານແຮ່ທາດ ແຕ່ 1 ກິໂລຕາແມັດ ລົງມາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 20.000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ສໍາປະທານແຮ່ທາດ ຫຼາຍກວ່າ 1 ແຕ່ບໍ່ເກີນ 100 ກິໂລຕາແມັດ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 50.000 ໂດລາສະຫະລັດ;

- ເນື້ອທີ່ສໍາປະທານແຮ່ທາດ ຫຼາຍກວ່າ 100 ກິໂລຕາແມັດ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 100.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ໃນການຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອະໂລຫະ ສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ບໍລິມາດຊຸດຄົ້ນ ໜ້ອຍກວ່າ 100.000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 10.000 ໂດລາສະຫະລັດ;

- ບໍລິມາດຊຸດຄົ້ນ ແຕ່ 100.000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ ຂຶ້ນໄປ ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

3. ການພັດທະນາຜະລິດງານ.

ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU), ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA) ມີດັ່ງນີ້:

- ຂະໜາດກໍາລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ 5 ເມກາວັດ ລົງມາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 30.000 ໂດລາສະຫະລັດ;

- ຂະໜາດກໍາລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ 5 ຫາ 100 ເມກາວັດ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 50.000 ໂດລາສະຫະລັດ;

- ຂະໜາດກໍາລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ 100 ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 100.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານປະເພດອື່ນ ທີ່ບໍ່ນອນໃນຂໍ້ 1, ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ໃນຈໍານວນ 50.000 ໂດລາສະຫະລັດ.

ມາດຕາ 6 ໄລຍະການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ໄລຍະການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດກິດຈະການສໍາປະທານ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການພັດທະນາທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກໍາ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ, ການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ໃນໄລຍະບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາສໍາປະທານ.

ສໍາລັບສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກໍາ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ສ່ວນການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແມ່ນໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງຜື່ນຖານໂຄງລ່າງ.

2. ການພັດທະນາແຮ່ທາດ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະຊອກຄົ້ນ, ສໍາຫຼວດ, ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ.

ສໍາລັບສັນຍາຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແມ່ນໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງໂຮງງານ.

3. ການພັດທະນາຜະລິດງານ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ.

ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານປະເພດອື່ນ ທີ່ບໍ່ນອນໃນຂໍ້ 1, ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃນໄລຍະບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ.

ມາດຕາ 7 ກຳນົດເວລາການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ເຊັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງ ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນເປັນເງິນສົດ ດ້ວຍການໂອນເຂົ້າບັນຊີຂອງລັດຖະບານ ຕາງໜ້າໂດຍຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ທີ່ເປີດໄວ້ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດຕາມເລກບັນຊີທີ່ແຈ້ງໂດຍຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ໜວດທີ 3

ການສົ່ງຄືນ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຂອງການບໍ່ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ມາດຕາ 8 ການສົ່ງເງິນຄໍ້າປະກັນຄືນ

ເງິນຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດ ລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຈະຖືກສົ່ງຄືນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA) ແລະ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບ ກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງສໍາເລັດໜ້າວຽກ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ໄດ້ເຊັນສັນຍາຂັ້ນຕໍ່ໄປ ກັບ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜົນການສຶກສາສໍາຫຼວດ ບໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງພາກລັດ;
2. ສັນຍາຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແລະ ສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກໍາ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກໍາ ບຸງແຕ່ງເພື່ອສົ່ງອອກ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ສັນຍາພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງສໍາ ເລັດໜ້າວຽກ ຢ່າງໜ້ອຍ 25% ຂອງແຜນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຈາກ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານປະເພດອື່ນ ທີ່ບໍ່ນອນໃນຂໍ້ 1, ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາໂຄງການ.

ມາດຕາ 9 ຜົນສະທ້ອນຂອງການບໍ່ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນຫາກບໍ່ປະຕິບັດຜົນທະ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງດໍາເນີນການລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຍົກເລີກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາ ປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ.

ໝວດທີ 4 ການຍຶດ ແລະ ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່

ມາດຕາ 10 ການຍຶດເງິນຄໍ້າປະກັນ

ເງິນຄໍ້າປະກັນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຈະຖືກຍຶດ ແລະ ມອບເຂົ້າງົບປະມານຂອງລັດ ດ້ວຍສາເຫດ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA) ແລະ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ໝົດອາຍຸ ແຕ່ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ສໍາເລັດໜ້າວຽກ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຊັນສັນຍາໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ກັບລັດຖະບານ;

2. ສັນຍາຊຸດຄົ້ນແຮ່ທາດ ແລະ ສັນຍາສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອການກະສິກໍາ ແລະ ເຂດອຸດສາຫະກໍາ ປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງອອກ ຜູ້ລົງທຶນບໍ່ສໍາເລັດການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ ຕາມກຳນົດເວລາ;

3. ສັນຍາພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ ຜູ້ລົງທຶນສໍາເລັດໜ້າວຽກບໍ່ເຖິງ 25% ຂອງແຜນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມກຳນົດເວລາ ໂດຍມີການຍັ້ງຍືນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຖືກຍົກເລີກ ຍ້ອນຄວາມບົກຜ່ອງຂອງຜູ້ລົງທຶນ.

ສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານປະເພດອື່ນ ທີ່ບໍ່ນອນໃນຂໍ້ 1, ຂໍ້ 2 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາໂຄງການ.

ມາດຕາ 11 ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ລົງທຶນມີການສະເໜີຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່ໃນຈໍານວນເທົ່າເດີມພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່. ກໍລະນີມີການປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ຈໍານວນເງິນຄໍ້າປະກັນທີ່ຈະວາງໃໝ່ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້. ຖ້າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ປະຕິບັດການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໃໝ່ຕາມກຳນົດເວລາ, ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຈະບໍ່ອອກໜັງສືແຈ້ງຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ແລະ ຖືວ່າອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດນັ້ນ ສິ້ນສຸດລົງ ຕາມກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີມີການສະເໜີຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາໂຄງການສໍາປະທານ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນສໍາລັບກິດຈະການກ່ຽວກັບແຮ່ທາດ ຍ້ອນບໍ່ແມ່ນຄວາມບົກຜ່ອງຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍມີຫຼັກຖານຍັ້ງຍືນ ໃຫ້ນໍາສະເໜີຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຝິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ໝວດທີ 5
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 12 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 13 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນ.

ລັດຖະມົນຕີ

'ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມິໄຊ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ

ເລກທີ 001/ຄລທ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 08 ມິຖຸນາ 2018

ຄຳແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການ
ສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 05/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມັງກອນ 2018;
- ອີງຕາມ ບົດລາຍງານ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເລກທີ 1274/ກຜທ, ລົງວັນທີ 06 ມິຖຸນາ 2018.

ປະທານອອກຄຳແນະນຳ:

I. ຈຸດປະສົງ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຕາປະທັບໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄລທ.ສ) ແລະ ຂັ້ນແຂວງ (ຄລທ.ຂ), ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມຂອບເຂດສິດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ.

II. ເນື້ອໃນ.

ກ. ການນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮອງ ໂດຍຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ;
2. ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການອອກຂໍ້ຕົກລົງແຈ້ງການ; ຄຳແນະນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ;

3. ນຳໃຊ້ ການອອກຄູ່ມືແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ;
 4. ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມ ຄລທ.ສ;
 5. ນຳໃຊ້ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ໂດຍການມອບໃຫ້ ທ່ານລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ຂອງ ຄລທ.ສ ເປັນຜູ້ເຊັນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ແຕ່ໃນກໍລະນີ ຮອງປະທານ ຄລທ.ສ ຜູ້ປະຈຳການບໍ່ຢູ່ ແມ່ນມອບໃຫ້ທ່ານ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ທີ່ປະຈຳການເຊັນແທນ;
 6. ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ ກົມສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- ຂ. ການນຳໃຊ້ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ດັ່ງນີ້:
1. ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນບັນດາຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ຮັບຮອງ ໂດຍຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ;
 2. ນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການອອກຂໍ້ຕົກລົງແຈ້ງການ; ຄຳແນະນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ;
 3. ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມ ຄລທ.ຂ;
 4. ນຳໃຊ້ ການອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ;
 5. ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ ຜະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ;

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຂວງ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

IV. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ
 ຂັ້ນສູນກາງ

ເລກທີ 01/ຄລທ.ສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ລົງວັນທີ 02/01/2019

ບົດແນະນຳ

**ວ່າດ້ວຍ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບ
 ແຜນນຳເຂົ້າ ຂອງວິສາຫະກິດ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສະບັບເລກທີ 52/ສພຊ, ລົງວັນທີ 23 ກໍລະກົດ 2014;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພາສີ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມ ຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 02/ນຍ, ລົງວັນທີ 01 ກຸມພາ 2018 ວ່າດ້ວຍການປັບປຸງລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກປະສານງານ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ;
- ອີງຕາມ ບົດບັນທຶກການມອບ-ຮັບວຽກງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນ ໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລະຫວ່າງ ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບຄັ້ງວັນທີ 18 ທັນວາ 2017;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 3081/ກຜທ.ລທ2, ລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2018.

ປະທານ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ
ອອກບົດແນະນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍບາງມາດຕາ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍຄຳສັ່ງຊີ້ນຳຂອງທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 02/ນຍ, ລົງວັນທີ 01 ກຸມພາ 2018 ກ່ຽວກັບການປັບປຸງລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກປະສານງານ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ, ເພື່ອແນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທີ່ພົວພັນກັບຕົວຊີ້ວັດຄວາມສະດວກຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ເຮັດໃຫ້

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ຖືກຕ້ອງຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການດຳເນີນງານໃນການອະນຸມັດຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ວຽກງານກິດຈະການລົງທຶນ ແລະ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ຜູ້ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ.

2. ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ວຍການກຳນົດລາຍການສິນຄ້າທີ່ຈະນຳເຂົ້າຖາວອນ ແລະ ຊົ່ວຄາວ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນນຳເຂົ້າ (Master List) ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ວຽກງານການຜະລິດ ແລະ ພັດທະນາກິດຈະການລົງທຶນຂອງບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ນອນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການລົງທຶນ ທີ່ມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

- **ວັດຖຸດິບ** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ໄດ້ມາຈາກຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດທຳມະຊາດ (ເຊັ່ນ: ໂລຫະ, ອະໂລຫະ), ມາຈາກແຫຼງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ເຊັ່ນ: ຜິດ ແລະ ສັດລ້ຽງປະເພດຕ່າງໆ), ມາຈາກແຫຼ່ງການຜະລິດຢູ່ຕ່າງປະເທດ (ເຊັ່ນ: ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ) ແລະ ມາຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອ (ເຊັ່ນ: ເສດເຈ້ຍ, ເສດໄມ້, ເສດເຫຼັກ, ເສດຢາງປລາສະຕິກ) ຍົກເວັ້ນ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- **ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸໃດໜຶ່ງທີ່ນຳໃຊ້ເປັນສ່ວນປະກອບ ໃນການຜະລິດໃຫ້ກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບອື່ນ;
- **ວັດຖຸປະກອນ** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ຫຼື ປະກອບເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບອື່ນ;
- **ອາໄຫຼ່** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸໃຊ້ສຳລັບປ່ຽນຖ່າຍໃນເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ;
- **ເຄື່ອງຈັກ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຊັ້ນສ່ວນ ທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດ, ນຳສົ່ງຜະລິດງານ, ປ່ຽນ ຫຼື ສັບປ່ຽນທີ່ ຂອງຜະລິດງານໃດໜຶ່ງ ເປັນຜະລິດງານອື່ນ ເພື່ອສ້າງເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່ຂອງວິສາຫະກິດ;
- **ພາຫະນະກົນຈັກຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະກົນຈັກທີ່ຮັບໃຊ້ກໍ່ສ້າງ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ການຍົກຍົ້ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ, ການບົດໄມ້, ການຜະລິດເບຕົງ, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ການບໍລິການສາທາລະນະ ເປັນຕົ້ນ ລົດບັດ 25 ບ່ອນນັ່ງຂຶ້ນໄປ ສຳລັບວຽກງານຂົນສົ່ງ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ການອະນາໄມຕົວເມືອງ, ອຸດສາຫະກຳການຂົນສົ່ງສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ປະເພດຫົວລາກ-ຫາງລາກ, ລົດນໍ້າ, ລົດຕູ້ແຊ່ເຢັນ ແລະ ລົດຂົນສົ່ງວັດຖຸອັນຕະລາຍ (ລົດບັນທຸກນໍ້າມັນ, ລົດອາຍແກັສ, ລົດຂົນສົ່ງສານເຄມີ) ແລະ ລົດອື່ນທີ່ຄ້າຍຄຽງ, ລົດຕັກ, ລົດຈັກ-ຕັກ, ລົດກວາດ, ລົດດູດລົດເຄຣນ, ລົດໂລ, ລົດຍົກຍົ້ (ຝອກລົບ);
- **ຊັບສົມບັດຄົງທີ່** ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນຂອງບໍລິສັດ ທີ່ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນບັນຊີຊັບສິນຄົງທີ່ ແລະ ຕ້ອງຖືກຫັກຄ່າຫຼັງທ້ຽນແຕ່ລະປີຕາມກົດໝາຍ.

4. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ວິສາຫະກິດພາກເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ນອນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບກ່ອນ ຫຼື ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016.

5. ຮູບແບບຂອງການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

5.1 ແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ

ການສ້າງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອນຳສະເໜີແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຕາມແບບແຜນຜັງ (Devise), ໃບຄິດໄລ່ບໍລິມາດວຽກຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ທີ່ມີການຮັບຮອງເປັນທາງການຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ພາຍໃນ 01 ປີ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້ ບັນດາສິນຄ້າທີ່ກຳນົດໃນແຜນນຳເຂົ້າ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນນຳເຂົ້າຕ້ອງຖືກລົບລ້າງໃນທັນທີ.

5.2 ແຜນນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ສຸກເສີນ

ແຜນນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ສຸກເສີນ ແມ່ນແຜນນຳເຂົ້າ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງການນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ສຸກເສີນ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ວຽກງານການຜະລິດຂອງວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າ ແລະ ບໍລິມາດຕາມຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມເຕີມຕົວຈິງຂອງວິສາຫະກິດ.

ແຜນນຳເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ສຸກເສີນ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ຕາມກຳນົດເວລາຂອງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ.

ໃນໄລຍະທີ່ຍັງດຳເນີນຂັ້ນຕອນສະເໜີຂໍແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ, ບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແຕ່ວິສາຫະກິດຫາກມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ເພື່ອມາທຳການຜະລິດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນຂໍ້ມູນຕາມແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ເພື່ອນຳໄປຂໍຄຳປະກັນເອົາສິນຄ້າອອກຈາກສາງ ຫຼື ດ່ານ ກ່ອນການແຈ້ງພາສີເປັນລາຍລະອຽດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ; ພາຍຫຼັງທີ່ມີການຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີແລ້ວ ຈຶ່ງນຳໄປສະສາງການຄ້າປະກັນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ລະບຽບການ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

6. ປະເພດຂອງການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

6.1 ນະໂຍບາຍ ງົດເກັບພາສີ ແລະ ຜັນທະອື່ນ:

- ການນຳເຂົ້າ ວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ ຮັບໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດ ແລ້ວສົ່ງອອກ 100%.

6.2 ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະ ເສຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນອັດຕາ 0%:

- ການນຳເຂົ້າ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ບໍ່ມີຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຈັດຊື້ໄດ້ພາຍໃນປະເທດ ຫຼື ມີແຕ່ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໄດ້ພຽງຄັ້ງດຽວ ໂດຍອີງໃສ່ໄລຍະເວລາໃນການກໍ່ສ້າງ ເພື່ອການກໍ່ສ້າງໂຮງງານ, ຕຶກອາຄານ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ເປັນຊັບສົມບັດ

ຄົງທີ່ຂອງວິສາຫະກິດເທົ່ານັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ແບບ, ແຜນຜັງ, ໃບຄິດໄລ່ບໍລິມາດວຽກຂອງການກໍ່ສ້າງ ທີ່ຮັບຮອງຈາກຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;

- ການນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ, ວັດຖຸປະກອນ, ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ ທີ່ບໍ່ສາມາດສະໜອງ ຫຼື ຜະລິດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ; ສ່ວນການນໍາເຂົ້າ ອຸປະກອນ ທີ່ບໍ່ຮັບໃຊ້ ການຜະລິດໂດຍກົງ ແລະ ອາໄຫຼ່ເພື່ອມາປ່ຽນແທນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ;

- ການນໍາເຂົ້າ ພາຫະນະກົນຈັກຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ ເພື່ອເປັນຊັບສົມບັດຄົງທີ່;

ສໍາລັບ ລົດບັດ (Buses) ທີ່ຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິການ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕ້ອງແມ່ນລົດໃໝ່ ສະພາບ 100%. ແຕ່ສໍາລັບ ພາຫະນະກົນຈັກໜັກ ແມ່ນລົດໃໝ່ ຫຼື ລົດທີ່ນໍາໃຊ້ແລ້ວ ຕ້ອງມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ ບໍ່ເກີນ 8 ປີ ຫຼື ຊົ່ວໂມງນໍາໃຊ້ມາແລ້ວ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 20.000 ຊົ່ວໂມງ. ພາຫະນະ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍນໍາເຂົ້າຕາມກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວິສາຫະກິດ ຢ່າງຕໍ່າສຸດ 5 ປີ ຈຶ່ງສາມາດໃຫ້ມີ ການນໍາເຂົ້າມາທົດແທນ ຫຼື ໂອນກໍາມະສິດ, ແຕ່ກ່ອນຈະນໍາເຂົ້າມາທົດແທນ ຫຼື ໂອນກໍາມະ ສິດໄດ້ ພາຫະນະ ຄັນເກົ່າ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພາສີ ແລະ ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ສ່ວນການນໍາເຂົ້າ ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ອາຍແກັສ, ນໍ້າມັນຫຼໍ່ສົ້ນ, ລົດຈີບ, ລົດເກັງ, ລົດກະບະ, ລົດຕູ້ 25 ບ່ອນນັ່ງລົງມາ ແລະ ລົດຈັກ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ພາຍໃນສາມາດຜະລິດໄດ້ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ຖ້າວິສາຫະກິດ ຕ້ອງການນໍາເຂົ້າ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ. ກໍລະນີ ຜະລິດຕະພັນທີ່ພາຍໃນຜະລິດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການ ຜະລິດໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ຟືຈາລະນາ ແລະ ໃຫ້ນໍາສະເໜີຂໍອະນຸມັດຈາກ ກອງປະຊຸມຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

6.3 ນະໂຍບາຍ ການນໍາເຂົ້າຊົ່ວຄາວ

ວິສາຫະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ ເຊັ່ນ: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາສໍາປະທານ, ສັນຍາສໍາຫຼວດ ແລະ ສັນຍາຂຸດຄົ້ນ ສາມາດສ້າງແຜນ ນໍາເຂົ້າ ຊົ່ວຄາວ, ການຕໍ່າການນໍາເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສໍາລັບ ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະກົນຈັກຮັບໃຊ້ການຜະລິດທາງກົງ ທີ່ມີອາຍຸການໃຊ້ງານຍາວນານ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ພາສີ ແລະ ລະບຽບການ.

7. ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
2. ວິສາຫະກິດນັ້ນ ຕ້ອງນອນໃນກົດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ການລົງທຶນ;
3. ຕ້ອງມີການລົງທຶນຢ່າງໜ້ອຍ 1,2 ຕື້ກີບ ຫຼື ມີການນໍາໃຊ້ວິຊາການລາວ ແຕ່ 30 ຄົນ ຫຼື ມີການ ນໍາໃຊ້ແຮງງານລາວ ທີ່ມີສັນຍາແຮງງານ ຢ່າງຕໍ່າ 1 ປີ ແຕ່ 50 ຄົນຂຶ້ນໄປ;

4. ຕ້ອງດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະພາສີ-ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນການເສຍພັນທະອາກອນປະຈຳປີ.

8. ການສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍແຜນນຳເຂົ້າ ແລະ ການແປງຂັ້ນຜິຈາລະນາ

ວິສາຫະກິດທີ່ຂຶ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການລົງທຶນ, ການສະເໜີຂໍຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ສະ ເໜີຕໍ່ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ) ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ມີການເອກະພາບເຫັນດີແລ້ວ ສະເໜີ ຕໍ່ ທ່ານຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເຊັນໃບຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ. ສ່ວນ ໂຄງການໃຫຍ່ ທີ່ມີສັນຍາສຳປະທານກັບລັດຖະບານ ແລະ ມີມະຕິຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີມູນຄ່າການ ລົງທຶນ 1 ຕື້ ໂດລາສະຫະລັດ ຂຶ້ນໄປ ແມ່ນລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເຊັນ ໃບຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ, ແລ້ວສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ ກົມພາສີ, ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ບັນດາດ່ານສາກົນ ທີ່ ໂຄງການຈະນຳສິນຄ້າຜ່ານ ຕາມລຳດັບ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຂຶ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການລົງທຶນ, ການສະເໜີຂໍຮັບຮອງ ແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີແມ່ນໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ) ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັບຂະແໜງ ການກ່ຽວຂ້ອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ມີການເອກະພາບເຫັນດີແລ້ວ ສະເໜີຕໍ່ ຫົວໜ້າ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການ ລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນຜູ້ເຊັນໃບຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ, ແລ້ວສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ ພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ບັນດາດ່ານສາກົນ ທີ່ໂຄງການຈະນຳສິນຄ້າຜ່ານ ຕາມລຳດັບ. ກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດ ຂໍນະໂຍບາຍແຜນນຳເຂົ້າຢູ່ແຂວງປ່ອນໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ແຕ່ເວລາຈະນຳເຂົ້າສິນຄ້າຜ່ານດ່ານ ຢູ່ ອີກແຂວງໜຶ່ງ ແມ່ນໃຫ້ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ຂອງໂຄງການທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສົມທົບກັບ ພະແນກການເງິນແຂວງ ຂອງດ່ານທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ໃຫ້ພະແນກການເງິນແຂວງ ນຳສິ່ງເອກະສານ ມາຍັງສູນກາງ (ກົມພາສີ) ເພື່ອສາມາດຕິດຕາມໄດ້.

ສຳລັບ ໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ມີສັນຍາສຳປະທານກັບລັດຖະບານ ແມ່ນໃຫ້ຍື່ນສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຈັດກອງປະຊຸມຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າ ຊຶ່ງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວເຮັດສະໂຫດນຳສິ່ງແຜນນຳເຂົ້າດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອອະນຸ ມັດຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າດັ່ງກ່າວ. ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຂຶ້ນແຂວງ ອະນຸມັດການລົງທຶນ ແມ່ນຍື່ນຕໍ່ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ແຂວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວເຮັດສະໂຫດນຳສິ່ງແຜນນຳເຂົ້າ ໃຫ້ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ເປັນຜູ້ເຊັນ ໃບຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າ.

ສຳລັບ ວິສາຫະກິດໂຮງງານຕັດຫຍິບ, ລະບົບໂຮງງານການຜະລິດ ທີ່ທຳການຜະລິດປຸງແຕ່ງເພື່ອສິ່ງ ອອກຕ່າງປະເທດ, ທີ່ຈະມີການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (Certificate of Origin ຫຼື CO), ພາຍຫຼັງທີ່ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຮັບຮອງແຜນຄວາມຕ້ອງການປະຈຳປີແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ນຳສະເໜີຕໍ່ຂະ ແໜງການເງິນ (ພາສີ) ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ຕາມລະບຽບການ. ສ່ວນລະບົບໂຮງງານທີ່ທຳການ ຜະລິດປຸງແຕ່ງເພື່ອຈຳໜ່າຍພາຍໃນ, ພາຍຫຼັງທີ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຄົ້ນຄວ້າແຜນການປະຈຳ ປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລ້ວນຳສິ່ງແຜນການປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ

ການລົງທຶນ ເພື່ອອະນຸມັດຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

9. ການປະກອບເອກະສານ ຂໍນະໂຍບາຍ ແຜນນຳເຂົ້າ

ການຂໍນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຕ້ອງປະກອບມີບັນດາເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ສຳລັບ ແຜນນຳເຂົ້າ ຂອງບໍລິສັດ;
2. ໃບມອບສິດ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນແລ່ນເອກະສານ ໂດຍການຢັ້ງຢືນ ແລະ ຮັບຮອງຈາກຜູ້ອຳນວຍການຂອງວິສາຫະກິດນັ້ນ;
3. ບົດລາຍງານສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍຫຍໍ້ ໂດຍປະກອບມີເນື້ອໃນດ້ານການນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ຂອງປີຜ່ານມາ, ດ້ານແຮງງານ ແລະ ອື່ນໆ;
4. ຮ່າງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ (ຕາມແບບຟິມ/ຕາຕະລາງ ທີ່ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກຳນົດ) ແລະ ແບບ Soft File;
5. ສຳເນົາ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ (ຖ້າມີ), ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ; ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການຈາກ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ; ໃບຢັ້ງຢືນການມອບຜົນທະອາກອນ ປະຈຳປີ ໃນປີຜ່ານມາ, ສັນຍາທີ່ເຊັນ ກັບລັດຖະບານ (ໃນກໍລະນີ ໂຄງການລົງທຶນສຳປະທານ) ແລະ ໃບອະນຸຍາດປຸກສ້າງ (ກໍລະນີ ບໍລິສັດ/ ໂຮງງານ ຂໍປຸກສ້າງໃໝ່);
6. ສຳເນົາ ແຜນນຳເຂົ້າ ໃນປີຜ່ານມາ;
7. ສຳເນົາ ແຜນການ ປະຈຳປີ ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (ໃນກໍລະນີ ບັນດາວິສາຫະກິດ ຫຼື ໂຮງງານທີ່ທຳການຜະລິດ). ສຳລັບການນຳເຂົ້າທາດເຄມີ ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນທາດເຄມີ ຈາກກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກ່ອນ.

10. ຂັ້ນຕອນການຝ່າຈາລະນາ ແຜນນຳເຂົ້າ

ແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ: ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີຄົບຖ້ວນ, ຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງແລ້ວ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມຝ່າຈາລະນາຜ່ານ ແຜນນຳເຂົ້າປະຈຳປີ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໂດຍ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຊຶ່ງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະ ແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ 07 ວັນລັດຖະການ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປັບປຸງແຜນນຳເຂົ້າ ຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມ ພາຍໃນ 15 ວັນລັດຖະການ; ກໍລະນີ ວິສາຫະກິດ ຫາກບໍ່ປັບປຸງແຜນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນໄດ້ສະຫຼະສິດໃນການຮັບນະໂຍບາຍ, ຖ້າວິສາຫະກິດຕ້ອງການສືບຕໍ່ຂໍນະໂຍບາຍ ແມ່ນໃຫ້ຢືນເອກະສານຄືນໃໝ່. ພາຍຫຼັງວິສາຫະກິດປັບປຸງແຜນນຳເຂົ້າຕາມມະຕິກອງປະຊຸມແລ້ວ, ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝ່າຈາລະນາ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ພາຍໃນ 07 ວັນລັດຖະ ການ.

ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ມີສັນຍາສຳປະທານກັບລັດຖະບານ: ພາຍ ຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຄຳຮ້ອງຂໍ ຮັບຮອງແຜນນຳເຂົ້າຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງແລ້ວ, ຂະແໜງ ຜະລິງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີ ຕໍ່ກອງປະຊຸມຝ່າຈາລະນາຜ່ານແຜນນຳເຂົ້າ ທີ່ຈັດຂຶ້ນໂດຍ ຂະແໜງຜະລິງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ 07 ວັນລັດຖະການ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປັບປຸງແຜນນຳເຂົ້າ ຕາມມະຕິກອງປະຊຸມ ພາຍໃນ 15 ວັນລັດຖະການ; ກໍລະນີ ວິສາຫະກິດ ຫາກບໍ່ປັບປຸງແຜນ ພາຍໃນກຳນົດ

ເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າວິສາຫະກິດນັ້ນໄດ້ສະຫຼະສິດໃນການຮັບນະໂຍບາຍ, ຖ້າວິສາຫະກິດຕ້ອງການສືບຕໍ່ຂໍ
ນະໂຍບາຍ ແມ່ນໃຫ້ຢືນເອກະສານຄືນໃໝ່. ພາຍຫຼັງ ວິສາຫະກິດປັບປຸງແຜນນໍາເຂົ້າຕາມມະຕິກອງປະຊຸມ
ແລ້ວ, ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງນໍາສິ່ງແຜນນໍາເຂົ້າດັ່ງກ່າວໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ອອກໃບຮັບຮອງແຜນນໍາເຂົ້າ ພາຍໃນ 07
ວັນລັດຖະການ.

ແຜນນໍາເຂົ້າເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ສຸກເສີນ: ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບຮອງແຜນນໍາເຂົ້າເພີ່ມເຕີມຄົບ
ຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງແລ້ວ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ດໍາເນີນ
ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ພາຍໃນ 07 ວັນລັດຖະການ.

ພາຍຫຼັງແຜນນໍາເຂົ້າ ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ, ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງນໍາສິ່ງແຜນການນໍາ
ເຂົ້າ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ 02 ວັນລັດຖະການ.

11. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານການໃຫ້ນະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ

- ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການໃຫ້ນະໂຍບາຍ
ດ້ານພາສີ ແລະ ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນຜູ້
ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ;
ພ້ອມທັງ, ກໍານົດມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຈຳກັດຊ່ອງວາງການສວຍໃຊ້ວັດຖຸປະກອນທີ່ນໍາ
ເຂົ້າ ຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ ໃຫ້
ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- ຂະແໜງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງການນໍາເຂົ້າຕົວຈິງ ພາຍຫຼັງທີ່ມີແຜນນໍາເຂົ້າ ຕາມການອະນຸມັດຂອງ
ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຫຼີກລົບບັນຊີການນໍາເຂົ້າແຕ່ລະຄັ້ງຕາມແຜນນໍາເຂົ້າ. ພ້ອມ
ທັງ ສະຫຼຸບລາຍງານ ປະຈໍາໄຕມາດ ແລະ ປະຈໍາປີ ສິ່ງໃຫ້ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການ
ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

12. ການສ້າງແຜນນໍາເຂົ້າຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ນອກຈາກນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

- ການສ້າງແຜນນໍາເຂົ້າຂອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ ແມ່ນສະເໜີຫາ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຄົ້ນ
ພິຈາລະນາ ຕາມດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງ
ການເພື່ອການພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 75/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ມີນາ 2009;
- ການສ້າງແຜນການນໍາເຂົ້າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນສະເໜີຫາກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ
ພິຈາລະນາ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ
2015;
- ການສ້າງແຜນນໍາເຂົ້າຂອງຜູ້ພັດທະນາ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນສະເໜີຫາ
ຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຕາມດໍາລັດວ່າດ້ວຍເຂດເສດຖະກິດພິເສດ
ສະບັບເລກທີ 188/ລບ, ລົງວັນທີ 07 ມິຖຸນາ 2018.

13. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ພາຍຫຼັງ ວິສາຫະກິດ ໄດ້ຮັບໃບຮັບຮອງແຜນນໍາເຂົ້າ ຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນ

ທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍໂຄງການ, ຖ້າຫາກນຳໃຊ້ສິດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ນຳໄປຈຳໜ່າຍຂາຍພາຍໃນ, ໂອນກຳມະສິດ ຫຼື ຮູບແບບການກະທຳອື່ນໆທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຈາກການນຳເຂົ້າຕາມນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍການຍົກເວັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ນຳເຂົ້າຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການເງິນ (ພາສີ) ຕ້ອງຖືກດຳເນີນຄະດີເສຍພາສີ-ອາກອນ ພ້ອມປັບໃໝ ຕາມສະຖານເບົາ ຫຼື ໜັກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

14. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

15. ຜົນສັກສິດ

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ຫຼັງຈາກ 15 ວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການເປັນຕົ້ນໄປ. ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ.

ປະທານ ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ
ການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 0457/ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ກຸມພາ 2019

ຄໍາແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ
 ທີ່ດິນໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ສຳລັບການປູກພືດກະສິກຳ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ຕຸລາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍກະສິກຳ ສະບັບເລກທີ 01/98ສພຊ, ລົງວັນທີ 10 ຕຸລາ 1998;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ, ສະບັບເລກ ທີ 135/ນຍ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2009;
- ອີງຕາມ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊີກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 03/ນຍ, ລົງວັນທີ 10 ມັງກອນ 2009;
- ອີງຕາມ ຄຳສັ່ງຂອງທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ເພື່ອສຳປະທານປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພືດຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ສະບັບເລກທີ 09/ນຍ, ລົງວັນທີ 02 ກໍລະກົດ 2018.

ລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາແນະນຳ ດັ່ງນີ້:

I. ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

1. ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ດຳລັດຂອງ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ແລະ ກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການພິຈາລະນາ ອະນຸມັດການລົງທຶນ ແລະ ກິນໄກການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ສຳລັບການປູກຝັດກະສິກຳ ທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ດິນລັດ ຫຼື ທີ່ດິນຜົນລະເມືອງລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແນໃສ່ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ, ຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ປະຊາຊົນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

2. ການລົງທຶນປູກຝັດກະສິກຳ

ການລົງທຶນປູກຝັດກະສິກຳ ແມ່ນການນຳໃຊ້ ເງິນທຶນ, ພາຫະນະ, ເຕັກນິກ ແລະ ວິຊາການ ເຂົ້າໃສ່ ການດຳເນີນກິດຈະການປູກຝັດກະສິກຳ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ຫຼື ເຊົ່າທີ່ດິນ ຈາກຜົນລະເມືອງລາວ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ການລົງທຶນປູກຝັດກະສິກຳ ຕ້ອງຜ່ານຂັ້ນຕອນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກ ແລະ ສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກຂະ ແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້;

1. ການລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາເງິນທຶນ, ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອມາດຳເນີນ ທຸລະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ຜູ້ລົງທຶນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈິດທະບຽນດຳເນີນທຸລະ ກິດຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຂົ້າມາລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. ພຶດກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ພຶດທຸກຊະນິດທີ່ມີຂະບວນການປູກ, ປົວລະບັດຮັກສາ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການເກັບມ້ຽນຜົນຜະລິດ ເພື່ອສົ່ງອອກສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
6. ພຶດລົ້ມລູກ ໝາຍເຖິງ ພຶດທີ່ມີຮອບວຽນຂອງຊີວິດທີ່ສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດໄດ້ໃນໄລຍະເວລາຕໍ່າ ກວ່າ 1 ປີ ລົງມາ ຫຼື ສາມາດປູກ ແລະ ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດໄດ້ໃນຫຼາຍຮອບວຽນພາຍໃນໜຶ່ງປີ;
7. ມາດຕະຖານ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດຄຸນລັກສະນະສະເພາະ ຂອງຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການ

ບໍລິການ, ຂະບວນການ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຸນນະພາບ;

8. **ການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ (Good Agriculture Practice “GAP”)** ໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ວິທີການ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ອາດເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ຫຼັງການເກັບກ່ຽວ;
9. **ສານເຄມີ** ໝາຍເຖິງ ຜຸ່ນເຄມີ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ຢາຂ້າຫຍ້າ, ຮໍໂມນ, ສານເຄືອບຜິວ ແລະ ແຮ່ທາດບໍາລຸງດິນ;
10. **ສານເຄມີທີ່ຕ້ອງຫ້າມ** ໝາຍເຖິງ ສານເຄມີທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາເຂົ້າ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢູ່ໃນທຸກພື້ນທີ່ຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໃນຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ, ສະບັບເລກທີ 2860/ກປ, ລົງວັນທີ 11 ມິຖຸນາ 2010;
11. **ແນວພັນພືດ** ໝາຍເຖິງ ເມັດພັນ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນພືດ ຫຼື ເນື້ອເຫຍື່ອ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການປຸກ;
12. **ສັນຍາການລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງ ການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ລັດ ຫຼື ພົນລະເມືອງລາວ ທີ່ຄອບຄອງສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດປຸກພືດກະສິກໍາ;
13. **ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບອົງການຂອງລັດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
14. **ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ** ໝາຍເຖິງ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
15. **ກິດຈະການທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ** ໝາຍເຖິງ ປະເພດທຸລະກິດທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດູນ ການພັດທະນາບັນດາຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການພິຈາລະນາໂດຍບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນການອະນຸຍາດ ການລົງທຶນຈາກທ້ອງຖານການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ/ຫຼື ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
16. **ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການປຸກຝັງ** ໝາຍເຖິງ ການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ຄົນ, ສັດ, ດິນ, ນໍ້າ, ປ່າໄມ້ ແລະ ອາກາດ ໃນການບຸກເບີກ, ກະກຽມ ແລະ ນໍາໃຊ້ດິນ, ການນໍາໃຊ້ນໍ້າ, ການນໍາໃຊ້ຜຸ່ນ ແລະ ການເກັບຮັກສາຢາປາບສັດຕູພືດ;
17. **ທີ່ດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວ** ໝາຍເຖິງ ທີ່ດິນທີ່ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງພົນລະເມືອງ ທີ່ໄດ້ສິດນໍາໃຊ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
18. **ການເຊົ່າທີ່ດິນຈາກພົນລະເມືອງລາວ** ໝາຍເຖິງ ການເຮັດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນກັບບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຂອງພົນລະເມືອງລາວ ເພື່ອຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການປຸກພືດກະສິກໍາ;

19. ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ໝາຍເຖິງ ການເຮັດສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນລັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການປູກພືດກະສິກໍາ;
20. ຜູ້ຖືສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຊື່ໃນໃບຕາດິນ ທີ່ລັດອອກໃຫ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

4. ຫຼັກການພິຈາລະນາອະນຸມັດການປູກພືດກະສິກໍາ

ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນປູກພືດກະສິກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ, ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;
2. ມີຄວາມສະດວກ, ກະທັດຫັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການລົງທຶນ;
4. ຮັບປະກັນປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສາກົນ;
5. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະການນໍາໃຊ້ແຮງ ງານພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

5. ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ມີຜົນນໍາໃຊ້ຕໍ່ຂະແໜງການພາກລັດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບການພິຈາລະນາ ແລະ ຄຸ້ມ ຄອງການລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດດ້ານການປູກພືດກະສິກໍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ບຸກຄົນ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ເພື່ອປູກພືດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ.

II. ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນສໍາລັບການປູກພືດກະສິກໍາ

1. ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນທຸລະກິດປູກພືດກະສິກໍາ ທີ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ດິນຂອງລັດ ຫຼື ທີ່ດິນ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເພື່ອນໍາສະເໜີ ຕໍ່ຄະນະກໍາມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຕາມການ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທີ່ດິນ ແລະ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການເອົາທີ່ດິນຂອງລັດໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ຄື:

- ໃນກໍລະນີນໍາໃຊ້ທີ່ດິນລັດ ເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍກວ່າ 150 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຢູ່ທີ່ຫ້ອງການ ບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນສູນກາງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ໃນກໍລະນີນໍາໃຊ້ທີ່ດິນລັດ ເນື້ອທີ່ດິນແຕ່ 150 ເຮັກຕາ ລົງມາ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຢູ່ທີ່ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ໃນກໍລະນີນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວດ້ວຍການເຊົ່າ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຢູ່ທີ່ຫ້ອງການບໍລິການ

ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຶ້ນແຂວງ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼວງ.

ການສະເໜີຂໍສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ທີ່ເກີນກວ່າກົດໝາຍກຳນົດ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ; ການອະນຸມັດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ການອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຄ່ອຍຊັ້ນ 35 ອົງສາຂຶ້ນໄປ, ການປຸກພືດກະສິກໍາອື່ນໃສ່ດິນປູກເຂົ້າທີ່ມີການຈັດສັນແລ້ວໂດຍບໍ່ຮັບການອະນຸຍາດ, ການອະນຸມັດເນື້ອທີ່ດິນເກີນຂອບເຂດສິດ ແລະ/ຫຼື ການແບ່ງສ່ວນເນື້ອທີ່ດິນອອກເປັນຫຼາຍຕອນເພື່ອອະນຸມັດ ລ້ວນແຕ່ເປັນໂມຄະ.

2. ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ

ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ການຂໍລົງທຶນ ໃຫ້ໃຊ້ພາສາລາວເປັນຫຼັກ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການພິຈາລະນາ ຊຶ່ງປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດໄວ້;
2. ປະຫວັດ ແລະ ປະສົບການ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ບໍລິສັດ, ບັດປະຈຳຕົວ, ໃບແຈ້ງໂທດ (ກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ), ສໍາເນົາໜັງສືເດີນທາງ, ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ (ກໍລະນີເປັນນິຕິບຸກຄົນ);
3. ສັນຍາຮ່ວມທຶນ (ກໍລະນີມີຜູ້ຖືຮຸ້ນສອງຄົນຂຶ້ນໄປ);
4. ໃບມອບສິດໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າບັນດາຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດ, ໃນກໍລະນີບຸກຄົນດັ່ງກ່າວບໍ່ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງສູງສຸດຂອງບໍລິສັດ;
5. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງກຳນົດເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ເຊັ່ນ: ຈຸດປະສົງການລົງທຶນ, ຄາດຄະເນມູນຄ່າການລົງທຶນ, ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ, ກຳນົດເວລາດໍາເນີນງານ, ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການ, ຄວາມຕ້ອງການດ້ານແຮງງານ, ຄວາມຕ້ອງການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ຫຼື ເຊົ່າຈາກພົນລະເມືອງລາວ, ຄວາມອາດສາມາດເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ, ຄາດຄະເນການແບ່ງຜົນປະໂຫຍດ, ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ, ເອກະສານຢັ້ງຢືນການສະໜັບສະໜູນທຶນຈາກບໍລິສັດແມ່;
6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບການຈັດຫາທີ່ດິນ, ແຜນທີ່ການນໍາໃຊ້ດິນ ແລະ ບົດບັນທຶກການຕົກລົງເຫັນດີຈາກຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິດນໍາທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກ ຫ້ອງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່ ຊຶ່ງຕອນດິນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີໃບຕາດິນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຈາກລັດ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ຫຼື ເອກະສານສະໜັບສະໜູນ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ ຫຼື ທະນາຄານ, ບົດລາຍງານຖານະການເງິນ ທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ສອງ ປີຫຼ້າສຸດ, ໃບຮັບຮອງ ຫຼື ຢັ້ງຢືນປະສົບການຈາກສະມາຄົມ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

8. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເບື້ອງຕົ້ນ (ຖ້າມີ);

9. ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນກໍລະນີເປັນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ລົງທຶນປະກອບເອກະສານຄົບຖ້ວນແລ້ວໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫຼື ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ.

III. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ແລະ ການວາງເງິນຄຳປະກັນການລົງທຶນ

1. ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນໃນກໍລະນີເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ ທີ່ດິນຈາກລັດ

ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ໃນກໍລະນີເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ເພື່ອປຸກຜິດກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນນຳຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນ 2 ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄຳເຫັນຕອບກັບຄືນ ພາຍໃນ 30 ວັນລັດຖະການ;
- 2) ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນ ປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຕົກລົງດ້ານຫຼັກການ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 30 ວັນລັດຖະການ;
- 3) ພາຍຫຼັງ ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ຕົກລົງດ້ານຫຼັກການແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຈັດກອງປະຊຸມເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາກັບຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຂໍການຕົກລົງ ຈາກຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ເພື່ອເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ກັບຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ລົງນາມຕາມການມອບໝາຍຂອງທ່ານນາຍົກລັດຖະ ມົນຕີ ໃນກໍລະນີການອະນຸມັດຂອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ໃນກໍລະນີການອະນຸມັດຂອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
- 4) ໃນກໍລະນີເຫັນດີ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຊາບພາຍໃນ 3 ວັນລັດຖະການ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 10 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຈາກຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ກ່ຽວກັບວັນເວລາທີ່ຈະເຂົ້າມາເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 30 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກແຈ້ງການ, ຖ້າຜູ້ລົງທຶນບໍ່ແຈ້ງຕອບ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າມາເຈລະຈາບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າຜູ້ລົງທຶນສະຫຼະສິດໃນການລົງທຶນ;

- 5) ຫຼັງຈາກ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄໍາປະກັນຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາ ແລະ ຕາມການກຳນົດຂອງຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການວາງເງິນຄໍາປະກັນສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານ ສະບັບເລກທີ 2735/ກຜທ, ລົງວັນທີ 02 ພະຈິກ 2018;
- 6) ເມື່ອຜູ້ລົງທຶນ ສໍາເລັດການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈແລ້ວ ຕ້ອງນໍາສະເໜີເອກະສານວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງໂຄງການ ຕໍ່ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຮັບຮອງ, ສະເໜີບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ກັບ ບົດສໍາຫຼວດທີ່ດິນຕໍ່ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທໍາຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຮອງ. ພາຍຫຼັງການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ຜູ້ລົງທຶນຈຶ່ງສະເໜີຂໍອະນຸມັດເຂົ້າສູ່ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ;

2. ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນໃນກໍລະນີເຊົ່າທີ່ດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ການພິຈາລະນາອະນຸມັດການລົງທຶນ ໃນກິດຈະການປູກພືດກະສິກໍາ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວ ດ້ວຍຮູບການເຊົ່າ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້;

ກ. ກໍລະນີນໍາໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍກວ່າ 10 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ

- 1) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງສົ່ງເອກະສານຄໍາຮ້ອງ ຂໍຄໍາເຫັນນໍາ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ 2 ວັນລັດຖະການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນເວລາບໍ່ເກີນ 8 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ໄດ້ຮັບເອກະສານຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ;
- 2) ພາຍຫຼັງມີຄໍາເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້ານໍາສະເໜີ ຄະນະກໍາມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາ 10 ວັນລັດຖະການ;
- 3) ພາຍຫຼັງຄະນະກໍາມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ໄດ້ຕົກລົງດ້ານຫຼັກການແລ້ວ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມອບຮ່າງບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ຮ່າງສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ພິຈາລະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລື ກັບ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ. ເມື່ອຜູ້ລົງທຶນສາມາດຕົກລົງຮັບເອົາເງື່ອນໄຂ ແລະ ເຊັນ ບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຮ່ວມກັບຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແລ້ວ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນກັບເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຈຶ່ງຈະອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດໃຫ້ພາຍໃນເວລາ 5 ວັນລັດຖະການ;
- 4) ຫຼັງຈາກ ເຊັນບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄໍາປະກັນເພື່ອຜື້ນຜູ້ທີ່ດິນຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນຍັງຕ້ອງນໍາເອົາບົດບັນທຶກຄຸ້ມ

ຄອງໂຄງການ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ໄປແຈ້ງຕໍ່ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນ
ກິດຈະການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຊາບ. ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຂໍຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນດັ່ງກ່າວໄດ້ ເມື່ອໄດ້ເຮັດສໍາ
ເລັດການຟື້ນຟູທີ່ດິນຄືນ ໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຂ. ກໍລະນີນໍາໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ແຕ່ 10 ເຮັກຕາ ລົງມາ

- 1) ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນໍາຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງ
ເປັນນິຕິບຸກຄົນ;
- 2) ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມອບຮ່າງບົດບັນທຶກ
ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ຮ່າງສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນພິຈາລະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບ
ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ. ເມື່ອຜູ້ລົງທຶນສາມາດຕົກລົງຮັບເອົາເງື່ອນໄຂ ແລະ ເຊັນບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງ
ໂຄງການ ຮ່ວມກັບ ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລ້ວ ແລະ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນກັບເຈົ້າຂອງ
ທີ່ດິນ ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈຶ່ງຈະອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນກິດຈະການ;
- 3) ຫຼັງຈາກ ເຊັນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຜູ້ລົງທຶນ ຕ້ອງວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ເພື່ອຟື້ນຟູທີ່ດິນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້
ໃນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ແລະ ນໍາເອົາສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ໄປແຈ້ງຕໍ່ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ ບ່ອນ
ກິດຈະການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຊາບ. ຜູ້ລົງທຶນສາມາດຂໍຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນດັ່ງກ່າວໄດ້ ເມື່ອໄດ້ເຮັດສໍາ
ເລັດການຟື້ນຟູທີ່ດິນຄືນ ໂດຍມີການຮັບຮອງຈາກຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຄ. ກໍລະນີພົນລະເມືອງລາວ ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ເພື່ອປູກພືດກະສິກໍາ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- 1) ຜູ້ຖືສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ຕ້ອງປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນໍາຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ
ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອສ້າງຕັ້ງເປັນວິສາຫະກິດຕາມກົດໝາຍກໍານົດ;
- 2) ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະ
ກິດນໍາຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມລະບຽບການ
ທີ່ກໍານົດ;
- 3) ຜູ້ຖືສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ເພື່ອປູກພືດກະສິກໍາ ແມ່ນບໍ່ມີການວາງເງິນຄໍ້າ
ປະກັນ ແລະ ເງິນຟື້ນຟູທີ່ດິນ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ
(GAP).

3. ການຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ດິນສໍາລັບເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ດິນ ສໍາລັບການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ເພື່ອປູກພືດກະສິກໍາ
ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການປະກອບເອກະສານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນໂຮແມັງ II ຂໍ້ 2 ແລະ ການ
ພິຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນໂຮແມັງ III ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້.

ຜູ້ຖືສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ບໍ່ສາມາດໂອນສິດ ຫຼື ເອົາສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຊົ່າຕໍ່ ເພື່ອປູກພືດ
ກະສິກໍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ.

4. ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນການປະຕິບັດບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ທີ່ດິນຈາກລັດ

ພາຍຫຼັງການເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງມີການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນຕາມກົດໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- ເນື້ອທີ່ດິນ ແຕ່ 150 ເຮັກຕາ ລົງມາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 30,000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼາຍກວ່າ 150 ເຮັກຕາ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 1,000 ເຮັກຕາ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 50,000 ໂດລາສະຫະລັດ;
- ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼາຍກວ່າ 1,000 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ ຈໍານວນ 70,000 ໂດລາສະຫະລັດ.

ການຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບກິດຈະການສໍາປະທານ ສະບັບເລກທີ 2735/ກຜທ, ລົງວັນທີ 02 ພະຈິກ 2018 ແລະ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ.

5. ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມໃນກໍລະນີເຊົ່າດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການປູກພືດກະສິກໍາ ທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຈະຕ້ອງໄດ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມ ຕາມແຕ່ລະປະເພດພືດ ດັ່ງນີ້:

- ສໍາລັບການປູກພືດກະສິກໍາທີ່ມີອາຍຸເກີນ 1 ປີ, ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫຼຸດ 750 ໂດລາສະຫະລັດ/1ເຮັກຕາ, ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສາມາດແບ່ງເປັນ ສາມງວດໄດ້ ຄື: ງວດທີ 1 ຈໍານວນ 30%, ງວດທີ 2 ຈໍານວນ 30 % ແລະ ງວດທີ 3 ຈໍານວນ 40 % ຂອງຈໍານວນເງິນຄໍ້າປະກັນທັງໝົດ ແລະ ຈໍານວນເງິນດັ່ງກ່າວຈະເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ໂດຍການຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ສໍາລັບການປູກພືດລົ້ມລູກທີ່ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ 1 ປີ ໃຫ້ວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫຼຸດ 100 ໂດລາສະຫະລັດ/1ເຮັກຕາ, ການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນແມ່ນວາງເປັນງວດດຽວ ແລະ ຈໍານວນເງິນດັ່ງກ່າວ ຈະເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດ ໂດຍການຕົກລົງກັນ ລະຫວ່າງ ເຈົ້າຂອງດິນ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
(ສໍາລັບການປູກພືດ ປະເພດຖ້ວແມ່ນຍົກເວັ້ນການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນ).

ຜູ້ລົງທຶນ ສາມາດຖອນເງິນຄໍ້າປະກັນສໍາລັບການຝຶນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນຄືນ ພ້ອມກັບອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກໄດ້ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປັບປຸງເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສຸສະພາບເດີມແລ້ວ. ແຕ່ໃນກໍລະນີຜູ້ລົງທຶນ ບໍ່ປະຕິບັດ

ຜົນທະການປັບປຸງເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ. ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ, ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈະດໍາເນີນການຍົດເງິນຄໍ້າປະກັນດັ່ງກ່າວຜ່ານດອກເບ້ຍ ເພື່ອນໍາມາຝື້ນຜູ້ເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມໃຫ້ກັບເຈົ້າຂອງສິດນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ.

IV. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ການລາຍງານ

1. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ

ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງບັນທຶກຂໍ້ມູນລະອຽດກ່ຽວກັບການດໍາເນີນທຸລະກິດຕາມແບບຟອມ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມຄູ່ມືແນະນໍາມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ (GAP) ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ: ການບັນທຶກການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສານເຄມີ, ຈໍານວນຄັ້ງ ແລະ ປະລິມານທີ່ໃຊ້, ການນໍາໃຊ້ແນວພັນພືດປະຈໍາປີ, ຜົນຜະລິດ ລວມທັງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພືດ.

2. ການລາຍງານ

ທຸກຫົກເດືອນ ບໍລິສັດຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານການດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ບົດບັນທຶກຂໍ້ມູນຂອງສ່ວນປູກ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມສິບ ວັນ ຫຼັງຈາກມີສຸດທ້າຍຂອງ ຫົກເດືອນ ເພື່ອຕິດຕາມກວດກາ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກໍານົດເວລາຂອງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ຫາກເກີດມີພະຍາດລະບາດຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບັນຫາກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ຜູ້ລົງທຶນ ຫຼື ບໍລິສັດ ຕ້ອງໄດ້ຮີບຮ້ອນ ລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຊາບ.

V. ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແລະ ການນໍາໃຊ້ແຮງງານ

1. ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 11, 12, 14 ແລະ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ແລະ ລະບຽບການສະເພາະ ທີ່ວາງອອກແຕ່ລະໄລຍະ.

2. ການນໍາໃຊ້ແຮງງານ

ທຸກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ້ອງເຮັດສັນຍາແຮງງານກັບຜູ້ອອກແຮງງານ ຊຶ່ງແມ່ນການຕົກລົງ ລະຫວ່າງຜູ້ອອກແຮງງານ ກັບ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຫຼື ລະຫວ່າງ ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ ກັບ ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ, ເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ, ສະຫວັດດີການ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ. ສັນຍາແຮງງານ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນບົນຜືນຖານຫຼັກການສະເໝີພາບ ແລະ ເຫັນດີເຫັນຜ່ອມນໍາກັນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ສັນຍາແຮງງານຕ້ອງປະກອບມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້: 1) ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ; 2) ຂະແໜງວຽກງານ, ສິດ, ຜົນທະ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່ວິຊາສະເພາະຂອງ

ຜູ້ອອກແຮງງານ; 3) ເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ; 4) ກຳນົດເວລາຂອງສັນຍາແຮງງານ (ວັນ, ເດືອນ, ປີ ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດຂອງສັນຍາ); 5) ບ່ອນຢູ່ປະຈຸບັນຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ; 6) ຮູບການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ; 7) ກຳນົດເວລາທົດສອບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ; 8) ສະຫວັດດີການ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ; 9) ວັນເຮັດວຽກ, ເວລາພັກຜ່ອນ ແລະ ວັນພັກ; 10) ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຜູ້ອອກແຮງງານຈະໄດ້ຮັບຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດສັນຍາແຮງງານ; 11) ບັນຫາອື່ນທີ່ທັງສອງ ຝ່າຍເຫັນວ່າຈຳເປັນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ຕ້ອງຈັດໃຫ້ຜູ້ອອກແຮງງານ ໄດ້ຮັບການກວດສຸຂະພາບ ຢ່າງໜ້ອຍ ສອງ ຄັ້ງຕໍ່ປີ, ກວດສຸຂະພາບກ່ອນການເຂົ້າເຮັດວຽກ ແລະ ກວດສຸຂະພາບກ່ອນການອອກຈາກວຽກ. ສຳລັບຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອາດເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ/ຫຼື ເຮັດວຽກກາງຄືນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສຸຂະພາບຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄັ້ງຕໍ່ປີ.

3. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ

ຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການກ່ຽວກັບການປຸກຝຶດກະສິກຳ ສາມາດຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ນຳໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດໂກຕ້າ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍສະເໜີຫາກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຫຼື ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸມັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

VI. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ມາດຕະການປ້ອງກັນຜົນກະທົບ

ຜູ້ລົງທຶນມີຜົນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການປຸກຝັງ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອ ດັ່ງນີ້:

- ຮັກສາ, ປ້ອງກັນ ແລະ ຝື້ນຜູ້ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີເກີດມີຜົນກະທົບທາງລົບ ທີ່ເກີດຈາກໂຄງການການລົງທຶນຂອງຕົນ ໂດຍອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຕ່າງໆ;
- ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຂອງສານເຄມີ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ເຊື່ອມສະພາບ ຫຼື ໝົດອາຍຸ ພ້ອມທັງຈັດສັນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ;
- ໝູນໃຊ້ຄືນ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ສາມາດໃຊ້ຄືນໄດ້. ໃນກໍລະນີທີ່ນຳໃຊ້ຜຸ່ນຊີວະພາບ, ຜຸ່ນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຜ່ານຂະບວນການຕາມຫຼັກວິຊາການ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ນຳພະຍາດມາສູ່ຄືນ, ໃຫ້ບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ລະບຸວິທີການ, ວັນ ແລະ ເວລາ ທີ່ຜະລິດຜຸ່ນຊີວະພາບດັ່ງກ່າວ;
- ເກັບມ້ຽນກ່ອນການທຳລາຍ ແລະ ຂຶ້ນຕອນທຳລາຍ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຜະລິດ ທີ່ຖືກຕ້ອງ

ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຖືກຮັບຮອງ;

- ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ບໍ່ຜ່ານມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ (GAP) ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

2. ການເກັບຮັກສາສານເຄມີ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ

ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ ແລະ ສານເຄມີອັນຕະລາຍ ແມ່ນສິ່ງເສດເຫຼືອ ທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນ, ຜະລິດຕະພັນ, ການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈາກຜະລິດຕະພັນອື່ນ ທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງສານເຄມີອັນຕະລາຍ ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ແລ້ວ ຊຶ່ງອາດມີຜົນກະທົບ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບັນດາສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ ແລະ ສານເຄມີອັນຕະລາຍ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ແຍກປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອ, ແຍກບ່ອນເກັບມ້ຽນ, ໃສ່ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ມີສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນສະເພາະ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ການນຳໃຊ້ສານເຄມີ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງຊີວິດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

3. ການບຳບັດນ້ຳເສຍ

ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການປູກຝັງ ແລະ ການບຳບັດນ້ຳເສຍດັ່ງນີ້:

- ມີການຈັດການ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເສຍ ທີ່ເກີດຈາກການໃຊ້ງານ ເຊັ່ນ: ນ້ຳຈາກການຊະລ້າງ, ນ້ຳຈາກຫ້ອງນ້ຳ ແລະ ນ້ຳເສດເຫຼືອຕ່າງໆ ຈາກຂະບວນການປູກ, ເກັບກ່ຽວ ແລະ ຜະລິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນພື້ນທີ່ ແລະ ໃນເຂດໃກ້ຄຽງ;
- ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການເກັບຕົວຢ່າງນ້ຳຢູ່ໃນຂະບວນການຜະລິດ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

VII. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

1. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ພາກສ່ວນບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ)

- ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ເພື່ອປູກພືດກະສິກຳໃນເນື້ອທີ່ດິນຫຼາຍ ກວ່າ 150 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ;
- ປະສານກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເອົາການປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ;
- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ລາຍງານຜົນການຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄລທ.ສ) ເພື່ອພິຈາລະນາ ຫຼື ປະຕິເສດ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ (ພາກສ່ວນ ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ)

- ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນກ່ຽວກັບການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຈາກລັດ ເນື້ອທີ່ດິນແຕ່ 150 ເຮັກຕາ ລົງ ມາ ແລະ ການເຊົ່າດິນຈາກພົນລະເມືອງລາວ ເພື່ອປູກຝັດກະສິກໍາ;
- ປະສານກັບພະແນກການ ແລະ ເມືອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເອົາການປະກອບຄໍາເຫັນຕໍ່ການສະເໜີຂໍ ລົງທຶນ;
- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ລາຍງາຍຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນ ແຂວງ (ຄລທ.ຂ) ເພື່ອພິຈາລະນາ ຫຼື ປະຕິເສດ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

- ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພະຍານໃນສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນ ກັບ ພົນລະເມືອງລາວ;
- ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ລວມທັງການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນ ແຂວງ.

4. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນ ຕໍ່ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ, ການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ເພື່ອປູກຝັດກະສິກໍາ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ-ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນ ຕາມພະລະບົດບາດ ແລະ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ຊຸກຍູ້, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ລວມທັງການແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຕາມພະລະບົດບາດ;
- ຕິດຕາມການນໍາເຂົ້າ ຝຸ່ນ, ປຸ່ຍ, ຢາຂ້າຫຍ້າ, ຢາປາບສັດຕູພືດ, ສານເຄມີ ແລະ ການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ຕ່າງໆ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນການປູກຝັດກະສິກໍາ ຕາມພະລະບົດບາດ;
- ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລົງທຶນ ຕໍ່ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ແລະ ຕາມພະລະບົດບາດຂອງຕົນ.

VIII. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ລົງທຶນ

1. ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

- ຂໍສໍາປະທານໂຄງການນໍາລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເພື່ອພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ສໍາລັບການປຸກພືດກະສິກໍາ;
- ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ;
- ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງຕົນ;
- ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ສໍາລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນ ມີສິດໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸການເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານ, ໃຫ້ສືບທອດ ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາ, ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດຕໍ່ຊັບສິນ, ລວມທັງຕຶກ, ອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆ ຂອງຕົນ ໃນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ ຮັບສິດສໍາປະທານ, ມີສິດໂອນກໍາມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບ ການ ແລະ ຕາມອາຍຸສັນຍາເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່.

2. ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

- ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ ຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ກໍສາມາດນໍາໃຊ້ ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານເປັນຢ່າງດີ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານທຸລະກິດ;
- ສົ່ງເສີມການນໍາໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ເອົາໃຈໃສ່ໃນການ ປົກປ້ອງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໃຫ້ແກ່ ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
- ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານ ໃນວຽກງານຕິດຕາມ, ກວດກາໂຄງການການລົງທຶນ;
- ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ປະຈໍາ ສາມ ເດືອນ, ຫົກ ເດືອນ ແລະ ປະຈໍາປີ ຕໍ່ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ປະກອບສ່ວນທຶນພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕິດຕາມໂຄງການ ໂດຍການປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງ ຜູ້ ລົງທຶນກັບພະແນກການຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
- ປະຕິບັດລະບອບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນໄພ ຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມກົດ ໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນ ວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ;
- ເຄົາລົບ, ນັບຖືຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
- ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມທຸລະກິດພາຍໃນ, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;
- ປະກອບສ່ວນດ້ານງົບປະມານ ໃນວຽກງານພັດທະນາສັງຄົມ;
- ສ້ອມແປງສິ່ງສາທາລະນະປະໂພກໃນເຂດໂຄງການ ແລະ ໃກ້ຄຽງໂຄງການ ໃນກໍລະນີເກີດຜົນກະທົບຈາກການດຳເນີນໂຄງການຂອງຕົນ ເຊັ່ນ: ຄອງເໝືອງ, ທໍ່ນໍ້າ, ສາຍໄຟ ແລະ ເສັ້ນທາງ ໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບເດີມ;
- ປະຕິບັດຜັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ, ຖືສຳຄັນການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
- ໃນກໍລະນີ ເກີດບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນ ມີຜົນທະປະຕິບັດຕາມມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບດັ່ງກ່າວຢ່າງທັນການ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
- ປະຕິບັດຜັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມສິນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
- ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ດຳເນີນໂຄງການປຸກຝຶດດ້ວຍການນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ປອດໄພ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນ, ປຸ່ຍ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ຢາຂ້າຫຍ້າ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ ແລະ ອື່ນໆ;
- ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໂຄງການຕ້ອງໄດ້ຝື້ນຜູ້ຜື້ນທີ່ເຂດແດນຂອງດິນຄົນຕາມໃບຕາດິນ, ໃບນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ແຜນທີ່ດິນ ກ່ອນສົ່ງຄືນເຈົ້າຂອງເດີມ;
- ປະຕິບັດຜັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີພົບເຫັນວ່າຜູ້ລົງທຶນ ມີການລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາສຳປະທານ, ສັນຍາຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ບົດບັນທຶກຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຫຼື ຂໍ້ທ້າມ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ຂອງລັດ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນໃຫ້ປັບປຸງແກ້ໄຂ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ອອກໜັງສືແຈ້ງເຕືອນເປັນຕົ້ນໄປ, ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີການປັບປຸງແກ້ໄຂຈະອອກໜັງສືແຈ້ງໂຈະການລົງທຶນພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ສິບ ຫ້າ ວັນ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຫາກຍັງບໍ່ມີ ການປັບປຸງຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຈະມີການສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

IX. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

- ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາໂຄງການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ (GAP) ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນການສັນຍາການລົງທຶນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ລະບົບການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນ້ຳ, ການນຳໃຊ້ດິນ, ວັດຖຸອັນຕະລາຍ, ຂະບວນການຜະລິດ, ແນວພັນ, ປັດໄຈການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ, ວັດຖຸອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ;
- ເປັນເຈົ້າການໃນການຮ່າງສັນຍາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການເຈລະຈາ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ ກໍຄືຜູ້ລົງທຶນ ບົນພື້ນຖານການຄອບຄອງສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ;
- ດຳເນີນການປຶກສາຫາລືກັບປະຊາຊົນ ພາຍໃນເຂດຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ພ້ອມທັງແກ້ໄຂບັນຫາຂັດແຍ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໂຄງການລົງທຶນ;
- ລາຍງານ ແລະ ສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະບຽບການ, ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນໄລຍະການກະກຽມ, ໄລຍະກຳລັງດຳເນີນກິດຈະການ ຫຼື ພາຍຫຼັງກິດຈະການຢຸດເຊົາ.

X. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ

- ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ມີຄຳເຫັນ ໃນຂະບວນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ ກັບຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
- ອາດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນເປັນສຳເນົາເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົນ ຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ໃນການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດລົງທຶນ ລວມທັງຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
- ສົນທະນາພາຍໃນຊຸມຊົນ ລວມທັງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໂດຍມີ ຂໍ້ມູນ, ແຜນທີ່, ແຜນພັບ, ໂປສເຕີ ຫຼື ວິດີໂອ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ຜົນກະທົບ;
- ເຈລະຈາກັບຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຊຸມຊົນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະໝັກໃຈ;
- ຊອກຫາຄຳແນະນຳຈາກພາຍນອກ ກ່ຽວກັບດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຕໍ່ລອງຕ່າງໆ;
- ມີການຕັດສິນໃຈ ແລະ ມີຄວາມເອກະພາບຂອງຊຸມຊົນທັງໝົດ ໂດຍອີງໃສ່ສຽງສ່ວນຫຼາຍ ແລະ ບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ຖືກຕ້ອງທາງດ້ານກົດໝາຍ;
- ສື່ສານ ກັບຜູ້ລົງທຶນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງໂຄງການ, ຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງຕົນຊາບ.

XI. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການລົງທຶນປູກພືດກະສິກຳ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມ

ຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ຕາມຂະແໜງການ ໂດຍມີຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການ ດຳເນີນການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ, ກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ກວດກາແບບ ກະທັນຫັນ, ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນການກວດກາ ດັ່ງນີ້:

- ກວດກາການປະຕິບັດສັນຍາການລົງທຶນ, ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ, ບົດບັນທຶກການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
- ກວດກາການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກ ນິກ;
- ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງ ຜົນກະ ທົບຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ພັດທະນາ (ກວດກາການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທຳການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ວັດຖຸອັນຕະລາຍເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການຈັດການຄຸນ ນະພາບການ ຜະລິດ, ຂະບວນການເກັບກ່ຽວ, ສະຖານທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຂະບວນການການຈັດເກັບສິ່ງ ເສດເຫຼືອ, ການຂົນຍ້າຍ ແລະ ການເກັບຮັກສາວັດຖຸອຸປະກອນ);
- ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານ, ສຸຂະພາບ, ຄ່າແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ;
- ກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະການປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກຳທີ່ດີ (GAP).

XII. ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຜູ້ລົງທຶນ, ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະ ແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

2. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ

ປອ ສຸພັນ ແກ້ວມິໄຊ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ: 0543 /ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 03 ເມສາ 2020

ຄໍາແນະນຳ

**ວ່າດ້ວຍການປະຢັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານ
ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ**

**ເຖິງ: ບັນດາຫົວໜ້າ ກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ສູນຝຶກ
ອົບຮົມເສດຖະກິດ-ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພາຍໃນກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ
ລົງທຶນ.**

- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງ
ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານການຝຸ່ມເຝືອຍ ສະບັບເລກທີ 78/ລບ, ລົງວັນທີ 10
ມີນາ 2015;
- ອີງຕາມ ຄໍາສັ່ງ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການປະຢັດລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 09/
ນຍ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2017;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຫ້ອງການ ກຜທ ສະບັບເລກທີ 142 ລົງວັນທີ 01 ເມສາ 2020.

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຄົບຄະນະບໍລິຫານງານພັກ ຄັ້ງທີ 7 ແລະ ຄັ້ງທີ 9 ສະໄໝ
ທີ X ຂອງສູນກາງພັກ ໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຢັດແຫ່ງຊາດ, ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປະຢັດ ແລະ ຕ້ານ
ການຝຸ່ມເຝືອຍ ສະບັບເລກທີ 78/ລບ, ລົງວັນທີ 10 ມີນາ 2015 ແລະ ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າ
ດ້ວຍການປະຢັດລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 09/ນຍ, ລົງວັນທີ 19/5/2017 ເຂົ້າສູ່ວຽກງານຕົວຈິງ
ພາຍໃນ ກະຊວງ ຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ ໂດຍການນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ລັດຖະບານຈັດສັນໃຫ້
ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ.

ສະນັ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດມະຫາພາກຂອງວຽກງານແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກໍຄືການປະຕິບັດໜ້າວຽກຈຸດສຸມຂອງ ກະຊວງ ມີຜົນສໍາເລັດດີ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງຢັ້ງຢືນກວ່າເກົ່າ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາແນະນໍາ ດັ່ງນີ້:

I. ຈຸດປະສົງ

1. ໃຫ້ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ ແລະ ສູນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມເສດຖະກິດ-ແຜນການ ຕະຫຼອດຮອດ ສາມອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ພາຍໃນ ກະຊວງ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍປະຢັດແຫ່ງຊາດ, ດໍາລັດ, ຄໍາສັ່ງ ແລະ ກໍານົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ເຂົ້າສູ່ວຽກງານຕົວຈິງຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການນໍາພາ-ຊີ້ນໍາ ສະມາຊິກພັກ-ພະນັກງານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ປະຢັດການນໍາໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ເວລາທາງລັດຖະການ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ທັງຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານມີຜົນສໍາເລັດດີ;

2. ໃຫ້ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ສູນຝຶກອົບຮົມເສດຖະກິດ-ແຜນການ ເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄວ້າກໍານົດແຜນງານ, ວຽກຈຸດສຸມ, ແຜນຄົນ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ໄລຍະເວລາ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງຕົນ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ເໝາະສົມ; ຫຼີກລ່ຽງ ການຂຶ້ນແຜນ ແລະ ນໍາໃຊ້ງົບປະມານຊໍ້າຊ້ອນ ໃນໜ້າວຽກດຽວກັນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ກວດສອບໄດ້ ຕະຫຼອດເວລາ ໂດຍສຸມໃສ່ບາງດ້ານ ດັ່ງນີ້:

ຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ແມ່ນຜັນຂະຫຍາຍ ຄໍາສັ່ງ ເລກທີ 09/ນຍ, ລົງວັນທີ 19 ພຶດສະພາ 2017 ວ່າດ້ວຍການປະຢັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງລັດ ໂດຍການກໍານົດເປົ້າໝາຍ, ຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສູນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂຶ້ນສອງທີ່ຂຶ້ນກັບ ກຜທ ໃຫ້ມີສະຕິຕົນຕົວ ແລະ ເປັນເຈົ້າການໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຢັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານຂອງລັດ.

II. ເນື້ອໃນ

1. ປະຢັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ

1.1. ກອງປະຊຸມ, ສໍາມະນາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ:

- ກອງປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງແມ່ນຖືສໍາຄັນທາງດ້ານເນື້ອໃນ, ກໍານົດເວລາ ແລະ ກໍານົດເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກໍລະນີ ເນື້ອໃນຂອງກອງປະຊຸມ ແລະ ເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມຖ້າກຸ່ມວຽກດຽວກັນ ແມ່ນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າລວມເອົາຫຼາຍເນື້ອໃນ ເຂົ້າປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມດຽວກັນ;
- ກໍານົດເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃຫ້ຈໍາກັດ ໂດຍເຊີນເປົ້າໝາຍທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງກັບ ເນື້ອໃນຫົວຂໍ້ ແລະ ຂໍການຍືນຍັນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕົວຈິງ ກ່ອນມີເປີດກອງປະຊຸມ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນຄິດໄລ່ງົບປະມານ ຮັບໃຊ້ກອງປະຊຸມ;

- ກຳນົດສະຖານທີ່ປະຊຸມຢູ່ພາຍໃນ ກົມ ຫຼື ກະຊວງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມຕົວຈິງ (ໃນກໍລະນີນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ) ແລະ ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງຈັດຢູ່ພາຍນອກ ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຈາກຄະນະນຳກະຊວງກ່ອນ; ໃນກໍລະນີນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນເອງ ຫຼື ພາກສ່ວນອື່ນ ແມ່ນໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າເປັນເອກະພາບກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ທຸລະກິດພາຍໃນປະເທດ;
- ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານຮັບໃຊ້ ໂດຍຜື້ນຖານ ແມ່ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍຂອງກະຊວງການເງິນ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ໃນນັ້ນ :
 - o ກໍລະນີເປັນກອງປະຊຸມລະດັບວິຊາການ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານໂດຍຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ ນ້ຳຕົ້ມ, ຊາ, ກາເຟ ຕາມຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຕົວຈິງເທົ່ານັ້ນ. ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ປ້າຍຄຳຂວັນ, ດອກໄມ້ປະດັບ ແລະ ຄ່າອາຫານຫວ່າງ;
 - o ກໍລະນີເປັນກອງປະຊຸມລະດັບສູງ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງ ທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີຂຶ້ນໄປ ແລະ ມີບັນດາທ່ານການນຳ ກະຊວງ ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ແມ່ນໃຫ້ ຄິດໄລ່ ຄ່ານ້ຳຕົ້ມ ແລະ ອາຫານຫວ່າງ ຕາມຈຳນວນເປົ້າໝາຍເຂົ້າຮ່ວມຕົວຈິງ. ສຳລັບປ້າຍ ແລະ ດອກໄມ້ປະດັບ ແມ່ນຄົ້ນຄວ້າໃນແຕ່ລະກໍລະນີຂອງ ກອງປະຊຸມ.
 - o ກໍລະນີເປັນກອງປະຊຸມລະດັບສູງ, ລະດັບກະຊວງ ໂດຍມີການນຳພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈຳນວນຫຼາຍ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ຕາມກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍ ງົບປະມານທີ່ກະຊວງການເງິນວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ການແຈ້ງເຊີນ ສຳລັບຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ ແມ່ນສາມາດສົ່ງຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕຼນິກ (whatsApp, Line...) ແທນໜັງສືເຊີນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສຳເນົາ ໜັງສືເຊີນ , ຍົກເວັ້ນ ເປັນກອງປະຊຸມສຳຄັນທີ່ມີການຊີ້ນຳສະເພາະ.

1.2. ການຕ້ອນຮັບແຂກ, ການຈັດງານລ້ຽງທາງການ:

- ການຮັບແຂກ ຕ່າງປະເທດ ຂອງ ຄະນະນຳກະຊວງ, ແມ່ນຫ້ອງການກະຊວງເປັນເຈົ້າການໃນການຂຶ້ນແຜນ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮອບດ້ານ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງກະຊວງ ຕາມກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານຂອງລັດ ຫຼື ຕາມການຊີ້ນຳຂອງຄະນະນຳກະຊວງ;
- ການຈັດງານລ້ຽງຮັບຕ້ອນຮັບແຂກຕ່າງປະເທດ ຂອງ ຄະນະນຳກະຊວງ ໃຫ້ຈຳກັດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມງານລ້ຽງຈາກພາຍໃນກະຊວງ ຕາມການຊີ້ນຳ ກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2 ຊົ່ວໂມງ; ສຳລັບຈຳນວນວິຊາການ ຕິດຕາມ ແລະ ຜະນັກງານທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃນງານລ້ຽງນັ້ນໆ ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຕາມ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຕາມຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນບ່ອນອີງ.
- ການຮັບແຂກ ຕ່າງປະເທດຂອງທີ່ ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເອງ ເຊັ່ນ : ງົບປະມານ, ຫ້ອງປະຊຸມ, ຄວາມພ້ອມຮອບດ້ານ ແລະ ການຕ້ອນຮັບແຂກທີ່ມາຮ່ວມປະຊຸມ.
- ການຈັດງານລ້ຽງແຕ່ລະຄັ້ງ ແມ່ນຕ້ອງຮັບປະກັນດ້ານເນື້ອໃນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມັກຄີທີ່ດີກັບຄະນະຜູ້ແທນ. ສຳລັບ ປະເພດ ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນພາຍໃນເປັນບຸລິມະສິດ;

1.3. ການຈັດງານລ້ຽງ ແລະ ງານສະຫຼອງວັນບຸນສໍາຄັນຕ່າງໆ:

- ການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນບຸນສໍາຄັນຕ່າງໆ ໃຫ້ໄປຕາມນະໂຍບາຍປະຍັດແຫ່ງຊາດ ໂດຍລວມ ເອົາຫຼາຍວຽກຜ່ອມກັນ ເຊັ່ນ: ການສະຫຼຸບຜົນງານ, ການຍ້ອງຍໍ, ການເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ການເລົ່າມູນເຊື້ອເປັນຕົ້ນ.

1.4. ການໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກທາງການ ຢູ່ພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ:

1.4.1. ການໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກທາງການຢູ່ພາຍໃນປະເທດ

- ໃຫ້ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ ເປັນເດືອນ, ເປັນງວດ ແລະ ເປັນປີ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ສັງລວມ ເປັນແຜນງານຂອງກະຊວງ;
- ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງກຳນົດເວລາ, ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ນຳໃຊ້ພາຫະນະ ໃນການເດີນທາງ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບໄລຍະການເຮັດວຽກຕົວຈິງ;
- ການເດີນທາງດ້ວຍລົດ ຂອງຄະນະທີ່ມີພະນັກງານລະດັບກົມຂຶ້ນໄປເປັນຫົວໜ້າຄະນະ ຕ້ອງ ປະສານສົມທົບ ແລະ ຊັບຊ້ອນ ພະນັກງານວິຊາການ ຮ່ວມເດີນທາງໄປນຳກັນ; ໃນກໍລະນີ ລົດ ບໍລິຫານລວມຂອງກະຊວງ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ນຳໃຊ້ພາຫະນະ ລວມຂອງກົມຕົນ ຫຼື ພາຫະນະຂອງລັດທີ່ບຸກຄົນນຳໃຊ້ ໂດຍໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ຄິດໄລ່ ອັດຕານຳມັນໃຫ້ຕາມລະບຽບການ;
- ການເດີນທາງ ຂອງພະນັກງານທີ່ມີຕຳແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ 4 ລົງມາ ວິຊາການ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ ລົດໂດຍສານ ຫຼື ລົດໄຟ ທີ່ມີໃຫ້ບໍລິການແທນ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມໜັງສືເຊີນຂອງພາກສ່ວນ ກ່ຽວຂ້ອງ; ໂດຍອີງໃສ່ກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປະຈຸ ບັນ;
- ການເດີນທາງດ້ວຍເຮືອບິນ ອະນຸຍາດສະເພາະກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮີບດ່ວນ ແລະ ມີເວລາ ຈຳກັດ ໂດຍການສົມທົບກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງດ້ວຍລົດ ແລະ ໃຫ້ຈຳກັດຈຳນວນຄົນ ເທົ່າທີ່ຈຳກັດໄດ້ ບິນພື້ນຖານໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຄະນະນຳກະຊວງເສຍກ່ອນ.

1.4.2. ການໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກທາງການຢູ່ຕ່າງປະເທດ

- ການໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ບັນດາຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ສູນ ເພີ່ມ ທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ເລືອກເຝັ້ນຫົວຂໍ້ ທີ່ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນແທ້ໆ ແລະ ຈຳກັດຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບໜ້າທີ່ວຽກງານວິຊາສະເພາະທີ່ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດ ຊອບ ແລ້ວລາຍງານຂໍຄຳເຫັນ ຈາກທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີຜູ້ຊີ້ນຳກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງຮຽນລາຍງານ ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ; ໃນກໍລະນີ ຫົວຂໍ້ທີ່ເຫັນວ່າແມ່ນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ, ອາດໃຫ້ມີພຽງ 1 ທ່ານ ຈາກ ກະຊວງ ເຂົ້າ ຮ່ວມຕິດຕາມ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນມາລາຍງານ ຫຼື ອາດມອບໃຫ້ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມ ເລີຍ ແລ້ວຈຶ່ງປະສານເອົາຂໍ້ມູນມາລາຍງານ ການນຳ ກະຊວງ;

- ກໍລະນີໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ສາກົນ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ ຄິດໄລ່ ແລະ ຂໍ້ງົບປະມານຈາກກະຊວງອີກ, ຍົກເວັ້ນເງິນແຮ ໂດຍອີງຕາມການແຈ້ງເຊີນ ຕົວຈິງຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;
- ກໍລະນີ ໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເພື່ອໄປ ທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເງິນແຮບຸກຄົນ ແລະ ເງິນແຮຄະນະຈາກພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວເລີຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສະເໜີຂໍເງິນແຮຈາກງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕື່ມອີກ;
- ການຄິດໄລ່ເງິນແຮຄະນະ ແມ່ນໃຫ້ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າຄະນະ ທີ່ ເດີນທາງ ໄປປະຕິບັດວຽກງານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເປັນບ່ອນອີງໃນການຄິດໄລ່.
- ໃນກໍລະນີ ພະນັກງານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ນັບແຕ່ 2 ຄົນຂຶ້ນໄປ ປະກອບເຂົ້າ ໃນຄະນະຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນຫົວໜ້າຄະນະ ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ແຕ່ເງິນແຮບຸກຄົນ ເທົ່ານັ້ນ.
- ກໍລະນີງົບປະມານປະຈຳປີໃນຮ່ວງເງິນແຮບຸກຄົນ ແລະ ເງິນແຮຄະນະ ຕາມຕົວເລກແບ່ງປັນຂອງ ກະຊວງການເງິນອະນຸມັດ ໝົດກ່ອນມື້ສຸດທ້າຍຂອງປີ, ແຕ່ຍັງມີຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ພະນັກງານໄປ ຕ່າງປະເທດຢູ່ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເງິນແຮໃຫ້ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງການໄປຕ່າງປະເທດ ສະບັບດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະບໍ່ສາມາດນຳໄປຂໍເງິນແຮຂອງປີຕໍ່ໄປໄດ້ອີກ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ງົບປະມານ ເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2015.

1.5. ການບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ສຳນັກງານ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ:

- ທຸກການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ເຄື່ອງຈັກ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ສຳນັກງານ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ ຕ່າງໆ ທີ່ຂຶ້ນບັນຊີເປັນຊັບສິນຂອງກະຊວງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້ - ຈັດ ຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ໂດຍມອບໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ດຳ ເນີນການປະມຸນເປີດ ກວ້າງເພື່ອຄັດເລືອກຫົວໜ່ວຍຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໃນແຕ່ລະໄລຍະ (ຍົກເວັ້ນ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານການເງິນຂັ້ນສອງ).
- ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ສ້ອມແປງ ເຄື່ອງຈັກ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ສຳນັກງານ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງ ຕ່າງໆ ທີ່ຂຶ້ນບັນຊີເປັນຊັບສິນຂອງໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນລວມຂອງກະຊວງ ແມ່ນເຈົ້າຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດ ຊອບເອງ;

1.6. ການນຳໃຊ້ພາຫະນະລວມຂອງກະຊວງ :

- ການລົງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ ແລະ ສູນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ລົດ ບໍລິຫານລວມຂອງກົມ ຫຼື ລົດຂອງຂັ້ນກົມ, ຖ້າຫາກບໍ່ພຽງພໍ ຈຶ່ງສະເໜີຫ້ອງການກະຊວງ ເພື່ອນຳໃຊ້ລົດລວມຂອງກະຊວງ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າວິທີການອື່ນ;
- ກ່ອນການນຳລົດເຂົ້າສ້ອມແປງແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ຈາກ ບໍລິສັດ/ ອຸສ້ອມແປງ ໃນການກຳນົດລາຍການ ແລະ ລາຄາ ແລ້ວລາຍງານ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດ, ພາຍຫຼັງສຳ

- ເລັດກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍືນຈາກຜູ້ສະເໜີສ້ອມແປງລົດຄັນດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງມີ ເອກະສານ ຍິ່ງຍືນການສໍາລະ ແລະໃບມອບ-ຮັບລົດ ແຕ່ລະຄັ້ງ;
- ລົດບໍລິຫານລວມຕ້ອງມີຜູ້ຮັບຜິດຊອບກວດກາຕິດຕາມດ້ານເຕັກນິກ, ຮັກສາ-ອະນາໄມ ແລະ ມີການບັນທຶກຕິດຕາມການນໍາໃຊ້ລົດແຕ່ລະຄັ້ງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
 - ໃນກໍລະນີນໍາໃຊ້ລົດບໍລິຫານໄປວຽກສ່ວນຕົວທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າມີການເປ່ເພ ຫຼື ເກີດ ອຸບັດເຫດ ແມ່ນຜູ້ນໍາໃຊ້ຮັບຜິດຊອບເອງ ແລະ ໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການປະຕິບັດ ວິໄນ;
 - ພາຫະນະທຸກຄັນທີ່ເປັນຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ໄດ້ມອບໃຫ້ພະນັກງານບໍລິຫານປະເພດ 2 ລົງມາ ເປັນຜູ້ນໍາໃຊ້ ແມ່ນມອບໃຫ້ຜູ້ນໍາໃຊ້ພາຫະນະຄັນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ຄໍາບໍາລຸງຮັກສາ, ປ່ຽນຖ່າຍອາໄຫຼ່, ປ່ຽນຢາງລົດ, ປ່ຽນນໍ້າມັນເຄື່ອງ, ກວດສະພາບລົດ ແລະ ເສຍຄ່າທໍານຽມທາງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ດ້ວຍຕົນເອງ.

1.7. ການເຊົ່າລະບົບສື່ສານ:

- ໃຫ້ຫ້ອງການ ກະຊວງ ຄົ້ນຄວ້າເຊົ່າສັນຍານອິນເຕີເນັດ ຫຼື ລະບົບສາຍສົ່ງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານ ຈໍາເປັນຂອງ ກະຊວງ ແລະ ຕອບສະໜອງໃຫ້ກົມວິຊາການ ພາຍໃນກະຊວງ ຕາມຄວາມສາມາດ ຕົວຈິງຂອງງົບປະມານ ໃນແຕ່ລະປີ;
- ໃຫ້ຫ້ອງການ ປະສານສົມທົບກັບ ກົມກ່ຽວຂ້ອງ ກະຊວງໄປສະນີ ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ແລະ ການສ້າງ ເວັບໄຊ ຂອງກະຊວງ ໂດຍນໍາ ໃຊ້ລະບົບເຄືອຂ່າຍ ຂອງລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ໂຄງການສະນັບສະໜູນຂອງປະເທດຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ກໍາລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ;
- ການເຊົ່າສັນຍານອິນເຕີເນັດ ຂອງບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຢູ່ພາຍ ໃນກະຊວງ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຄງການ ແມ່ນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການຮັບຜິດຊອບຄໍາໃຊ້ ຈ່າຍເອງ;

1.8. ການນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ, ນໍ້າປະປາ ແລະ ໂທລະສັບ:

1.8.1. ການນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ :

- ໃຫ້ຫ້ອງການ ກະຊວງຄົ້ນຄວ້າ ວິທິການປະຢັດໄຟຟ້າ ພາຍໃນກະຊວງ ເຊັ່ນ : ການຕິດຕັ້ງລະບົບ ໄຟຟ້າແສງອາທິດ, ການນໍາໃຊ້ລະບົບເປີດສະວິກໄຟຟ້າ ຕາມໂມງ, ການປ່ຽນດອກໄຟປະຢັດ ພະລັງງານ(LED) ແລະ ອື່ນໆ;
- ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທຸກຄົນ ມີສະຕິ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ:
 - o ປິດ/ມອດ ໄຟຟ້າ, ພັດລົມ, ແອເຢັນ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທຸກຊະນິດ ໃນເວລາບໍ່ຢູ່ໃນ ຫ້ອງເຮັດວຽກຂອງຕົນ;
 - o ປິດ/ມອດ ດອກໄຟຕາມລະບຽບທາງຢ່າງ ຂອງຊັ້ນຕົນ ຫຼື ເປີດເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອໃຫ້ມີ ແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ ແລະ ໃນເວລາ 12:30-13:30 ໂມງຕອນສວາຍ ໃຫ້ມອດໄຟທຸກ

ຊະນິດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນເຊັ່ນ: ການກະກຽມວຽກງານທີ່ສໍາຄັນຮີບດ່ວນ, ມີກອງ
ປະຊຸມ, ຫ້ອງຄວບຄຸມ ເຊີບເວີ (server)

- ມອບໃຫ້ພະແນກບໍລິຫານ ຂອງແຕ່ລະກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ແຕ່ງຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອກວດກາ
ການເປີດ-ປິດ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າພາຍໃນກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນຂອງຕົນ ເປັນປະຈໍາ.
- ການນໍາໃຊ້ຫ້ອງປະຊຸມ ແລະ ຫ້ອງຮັບແຂກ ຂອງກະຊວງ ພາຍໃນແຕ່ລະພາກສ່ວນ ຕ້ອງມີຜູ້
ຮັບຜິດຊອບ ປິດ ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າທຸກຊະນິດ ພາຍຫຼັງປະຊຸມສໍາເລັດ;
- ໃຫ້ຫ້ອງການ ກະຊວງ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ຕິດຕາມຈິດນັບເລກກົງເຕີ
(ໜັ້ນັບໄຟ) ແລະ ໃບຮຽກເກັບເງິນຄ່າໄຟຟ້າ ເປັນປະຈໍາ, ຖ້າເຫັນວ່າ ຄ່າໄຟຟ້າເພີ່ມຂຶ້ນຜິດ
ປົກກະຕິຕ້ອງກວດກາຄືນ ແລະ ປະສານຫາລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ມາກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂ
ໃຫ້ທັນເວລາ;
- ໃຫ້ຫ້ອງການ ກະຊວງ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ຕິດປ້າຍເຕືອນສະຕິໃນການ
ປິດ/ ມອດເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ <<ຢ່າລືມມອດໄຟ ເມື່ອອອກຈາກຫ້ອງການ>> <<ທ່ານມອດໄຟແລ້ວ
ບໍ່?>> ໃສ່ບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ ຕົວຢ່າງ: ທາງເຂົ້າລົບ, ທາງເຂົ້າຕຶກອາຄານ, ທາງຂຶ້ນ/ລົງ ຂັ້ນໄດແຕ່
ລະຊັ້ນ ;

1.8.2 ການນໍາໃຊ້ນໍ້າປະປາ:

- ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທັງໝົດ ພາຍໃນກະຊວງ ເປັນເຈົ້າການ:
 - o ຕິດຕາມ, ກວດກາເປັນປະຈໍາການນໍາໃຊ້ນໍ້າປະປາ ຢູ່ບໍລິເວນຫ້ອງການ ແລະ ສະຖານທີ່
ເຮັດວຽກຂອງຕົນ, ໃນກໍລະນີ ມີນໍ້າຮົ່ວໄຫຼ ຫຼື ທໍ່ນໍ້າປະປາແຕກ ຢູ່ພາຍໃນຕຶກຂອງ
ກະຊວງໃຫ້ຮີບຮ້ອນແຈ້ງ ພະແນກບໍລິຫານ, ຫ້ອງການ ກະຊວງ ມາແກ້ໄຂໂດຍດ່ວນ
(ສໍາລັບ ຕຶກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ຕຶກຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດ
ນາມ, ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຈີນ ແລະ ຕຶກຫ້ອງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມ
ຄອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບເອງ);
 - o ປິດກ້ອນນໍ້າທຸກຄັ້ງ ກ່ອນອອກຈາກຫ້ອງນໍ້າ ຫຼື ກ່ອນກັບບ້ານ;
- ຫ້ອງການ ຕ້ອງຮີບຮ້ອນປັບປຸງແກ້ໄຂຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ທັນເວລາ ພາຍຫຼັງກວດພົບເຫັນນໍ້າ
ປະປາຮົ່ວໄຫຼ ຫຼື ໄດ້ຮັບການແຈ້ງຈາກບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ.
- ຫ້ອງການກະຊວງ ຕ້ອງກວດເບິ່ງຄ່ານໍາໃຊ້ນໍ້າປະປາໃນແຕ່ລະເດືອນ ແລະ ຈິດນັບເລກໃນກົງເຕີ
ນັບໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ, ຖ້າເຫັນວ່າຄ່ານໍາໃຊ້ນໍ້າປະປາ ເພີ່ມຂຶ້ນຜິດປົກກະຕິ , ຕ້ອງກວດກາຄືນ ແລະ
ປະສານສົມທົບກັບລັດວິສາຫະກິດນໍ້າປະປາ ເພື່ອມາກວດກາສະພາບເຕັກນິກຕ່າງໆ ແລະ ແກ້ໄຂ
ໃຫ້ທັນເວລາ;
- ຫ້າມບຸກຄົນສວຍໂອກາດ ນໍາເອົາລິດສ່ວນຕົວ ມາລ້າງໃນສະຖານທີ່ ສໍານັກງານຫ້ອງການຢ່າງ
ເດັດຂາດ;

1.8.2. ການນໍາໃຊ້ ໂທລະສັບ:

- ໃຫ້ຫ້ອງການກຳນົດຄືນ ຈຳນວນເລກໝາຍໂທລະສັບ ທີ່ນໍາໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບ
ໜ້າວຽກ ແລະ ບ່ອນໃດສາມາດຕໍ່ຜ່ວງກັນໄດ້ແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ຮ່ວມກັນ;

- ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການນຳໃຊ້ໂທລະສັບທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງໃຫ້, ຖ້າເລກໝາຍໂທລະສັບໃດໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ ຫຼື ສົ່ງຄືນໝາຍເລກດັ່ງກ່າວ ຫຼືກວ້າງການຈ່າຍຄ່າເຊົ່າເກີນຄວາມຈຳເປັນ;
- ການນຳໃຊ້ໂທລະສັບ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານວິຊາສະເພາະເທົ່ານັ້ນ, ຫ້າມນຳໃຊ້ໃນວຽກສ່ວນຕົວທັງພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ, ຖ້າຫາກລະເມີດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ດ້ວຍຕົນເອງ;
- ຫ້ອງການກະຊວງ ຕ້ອງກວດເບິ່ງຄ່າໂທ (ກວດເບິ່ງການໂທອອກຕ່າງປະເທດ) ໃນແຕ່ລະເດືອນ ຖ້າເຫັນວ່າ ຄ່າໂທເພີ່ມຂຶ້ນ ຜິດປົກກະຕິ ຕ້ອງກວດກາຄືນ ໃບເກັບເງິນ, ການນຳໃຊ້ ແລະ ປະສານຫາ ຜູ້ຕອບສະໜອງໝາຍເລກໂທລະສັບມາ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ;
- ຫ້ອງການກະຊວງ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າກວດກາຄືນເພື່ອກຳນົດເບີໂທໃດ ທີ່ອະນຸມັດໃຫ້ໂທອອກໄປຕ່າງປະເທດໄດ້.

2. ປະຍັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານການຈັດຊື້ປົກກະຕິ

2.1. ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ແບບຝົມ:

- ໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ແລະ ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ພາຍໃນກະຊວງ ຄົ້ນຄວ້າ-ຕອບສະໜອງ ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ, ແບບຝົມ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວັດຖຸປະກອນໃຫ້ແຕ່ລະກົມ, ຫ້ອງການ ສູນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ຜ່ານການປະມຸນຢ່າງເປີດກວ້າງ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ດ້ວຍທຶນຂອງລັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ໃຫ້ແຕ່ລະກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ແຕ່ລະໜ້າວຽກຕົວຈິງໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງປະຢັດ;
- ໃຫ້ຫ້ອງການຄົ້ນຄວ້າ-ຕອບສະໜອງ ເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການ (ໂຕະ, ຕັ້ງ, ໂຊຟາຮັບແຂກ, ວັດຖຸອຸປະກອນອື່ນໆ) ໃຫ້ແກ່ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍໃຫ້ເບິ່ງຈາກເຄື່ອງໃຊ້ຫ້ອງການທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຍັງນຳໃຊ້ໄດ້ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ເພື່ອຈຳກັດການຊື້ໃໝ່;
- ການຮ່າງເອກະສານ ເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອລາຍງານ ແລະ ຂໍຄຳເຫັນຈາກການນຳຂັ້ນກົມ ໃຫ້ໝູນໃຊ້ເຈ້ຍ ທັງສອງໜ້າ ຫຼື ຮ່າງສິ່ງຜ່ານລະບົບທັນສະໄໝ ເພື່ອຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຈັດຊື້ໃໝ່.

2.2. ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ວັດຖຸອຸປະກອນ:

- ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ ແລະ ສູນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້, ຂຶ້ນແຜນບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ຕາມເຕັກນິກ ແລະ ສະພາບການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ;
- ໃຫ້ນຳໃຊ້ ເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງຝົມເອກະສານ, ເຄື່ອງສຳເນົາເອກະສານ ແລະ ເຄື່ອງສະແກນເອກະສານ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ເພື່ອຈຳກັດການຊື້ໃໝ່;
- ການນຳໃຊ້ຈັກຝົມ (Printer) ແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຮ່ວມກັນ ຫຼື ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຈັກອັດສຳເນົາ, ຄວນໃຊ້ຢື່ຫໍ້ດຽວກັນ ແລະ ຈຳກັດການນຳໃຊ້ຈັກຝົມສີ ທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະ ສິ້ນເປືອງນ້ຳມືກ;
- ໃຫ້ຫ້ອງການສືບຕໍ່ເຊົ່າ ຈັກອັດສຳເນົາເອກະສານ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເຊົ່າເຄື່ອງໃຊ້ ICT ຈາກພາຍນອກ ເພື່ອມາໃຫ້ບໍລິການແກ່ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ ແລະ ສູນ ບົນພື້ນຖານການປະມຸນ ຫຼື

ປຽບທຽບລາຄາໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຊື້ໃໝ່ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ-ສ້ອມແປງ.

2.3. ສຳນັກງານຫ້ອງການ:

ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສູນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ກຜທ ຕ້ອງເປັນ ເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສະພາບຂອງຕຶກອາຄານ ຂອງກະຊວງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີການເປ່ເສຍຫາຍໃຫ້ຮີບຮ້ອນລາຍງານຫ້ອງ ການກະຊວງ ຫຼື ຜະແນກບໍລິຫານຂອງ ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ເພື່ອດຳເນີນຂັ້ນຕອນ ການບຳລຸງຮັກສາ-ສ້ອມແປງໃຫ້ທັນເວລາ.

2.4. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ:

ການຈັດຊື້ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະ ມານບໍລິຫານຂອງລັດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

2.5. ພາຫະນະ:

- ການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມທາງ ແລະ ຄ່າປະກັນໄພ ປະຈຳປີ ໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນມີ ພຽງລົດບໍລິຫານຮັບໃຊ້ລວມຂອງກະຊວງ, ລົດການນຳຂັ້ນສູງ ແລະ ລົດທີ່ຜະນັກງານ ບໍລິຫານ ປະເພດ 1 ຂຶ້ນໄປ ເທົ່ານັ້ນ; ສຳລັບພາຫະນະຂອງລັດ ທີ່ຜະນັກງານບໍລິຫານປະເພດ 2 ນຳໃຊ້ ແມ່ນຜູ້ນຳໃຊ້ພາຫະນະຄັນດັ່ງກ່າວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຊຳລະເອງ;
- ການສະເໜີຂໍຈັດຊື້ໃໝ່ ຂອງບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນ, ມີແຫຼ່ງງົບປະມານຊັດ ເຈນ ແລະ ນຳສະເໜີຄະນະນຳກະຊວງ ຜິຈາລະນາ ອະນຸມັດເສຍກ່ອນ;
- ການຈັດຊື້ ຕ້ອງປະຕິບັດການປະມຸນຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ລວມສູນ ຢູ່ຫ້ອງການ ກະຊວງ ໂດຍສອດ ຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຈັດຊື້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

2.6. ການຈອງ-ຊື້ບິນ:

- ການຈອງ ແລະ ຊື້ບິນເຮືອບິນໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍການນຳ ໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນໃຫ້ລວມສູນຢູ່ຫ້ອງການກະຊວງບ່ອນດຽວເພື່ອໂອນຊຳລະຕາມ ລະບົບງົບປະມານໃນແຕ່ລະໄລຍະ (ຍົກເວັ້ນ ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ); ກໍລະນີ ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຈອງ ແລະ ຊື້ບິນເອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ກະຊວງ ກ່ອນ ແລະ ໄດ້ຮັບອານຸມັດຈາກຂັ້ນເທິງ, ຫ້ອງການກະຊວງສາມາດປະຕິເສດ ການຊຳລະ ແລະ ບໍ່ທົດ ແທນຄືນການຊື້ບິນເຮືອບິນດັ່ງກ່າວໄດ້;
- ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ ແລະ ສູນ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ກຜທ ສາມາດຈອງ ແລະ ຊື້ບິນເອງ ໃນກໍລະນີ ຫາກນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງພາກສ່ວນຕົນ, ການສະໜັບສະໜູນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ຈາກອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ຂອງບຸກຄົນ;
- ທຸກການເດີນທາງ ດ້ວຍເຮືອບິນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ການບໍລິການຂອງລັດວິສາຫະກິດການບິນລາວ ເປັນ ບຸລິມະສິດ. ກໍລະນີລັດວິສາຫະກິດການບິນລາວ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນຳ ໃຊ້ສາຍການບິນອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

- ການຈັດຊື້ປີເຮືອບິນແມ່ນ ໃຫ້ມີການປະມຸນເອົາ ບໍລິສັດຕົວແທນຈໍາໜ່າຍ ເປັນແຕ່ລະປີ.

3. ການນໍາໃຊ້ ງົບປະມານບໍລິຫານລວມຂອງກະຊວງ

- ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສູນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສອງ ພາຍໃນກະຊວງ ຕ້ອງຂຶ້ນແຜນຄວາມຕ້ອງການນໍາໃຊ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຜນງົບປະມານລາຍຈ່າຍບໍລິຫານຂອງຕົນຕາມຕົວເລກແຜນທີ່ໄດ້ຮັບ;
- ຫ້ອງການ, ບັນດາກົມ, ສູນ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ຕ້ອງຕິດຕາມ ກວດກາ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ແປງປັນໃຫ້ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ ເປັນແຕ່ລະເດືອນ, ງວດ ແລະ ປີ ໃຫ້ທັນເວລາ.

4. ການປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດພາກປົກກະຕິ

- ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ (ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດພາກປົກກະຕິ) ດັ່ງນີ້:
 - ຂຶ້ນແຜນ ແລະ ປະກອບເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຫາຫ້ອງການ ກະຊວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ງົບປະມານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ຈາກກະຊວງການເງິນ;
 - ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົານັ້ນໃຫ້ສໍາເລັດຕາມກຳນົດເວລາ;
 - ຕ້ອງສ້າງບົດສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອລາຍງານການນໍາກະຊວງ ແລະ ສົ່ງສໍາເນົາ 1 ຊຸດໃຫ້ແກ່ ຫ້ອງການກະຊວງ ເພື່ອຊາບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ;
- ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນກໍລະນີທີ່ຄະນະກວດສອບ ຈາກອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕ້ອງການເອກະສານ ຫຼື ສະໜອງຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດໂຄງການ.

5. ການຄຸ້ມຄອງ - ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ

- ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເລກທີ 357/ລບ, ລົງວັນທີ 09 ຕຸລາ 2019 ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງການເປີດບັນຊີ ຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງສະເໜີ ຂໍອະນຸມັດຈາກກະຊວງການເງິນ ຕາມລະບຽບການ;
- ບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສູນ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຕ້ອງສົ່ງສໍາເນົາເອກະສານໂຄງການ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ລວມທັງການນໍາໃຊ້ງົບປະມານຕົວຈິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ ຫ້ອງການ ກະຊວງ ເພື່ອຊາບ ແລະ ຕິດຕາມ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ມອບໃຫ້ບັນດາທ່ານຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າສູນ ແລະ ຄະນະບໍລິຫານງານ ຂອງ ສາມອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ກະຊວງ ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳພາ-ຊີ້ນຳ ສະມາຊິກພັກ- ຜະນັກງານ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.
2. ມອບໃຫ້ ກົມກວດກາກະຊວງ ເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳສັ່ງສະບັບ ນີ້ ແລ້ວ ສະຫຼຸບລາຍງານ ການນຳກະຊວງ ປະຈຳໄຕມາດ, ປະຈຳ 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໂດຍຖື ເອົາເປັນຂະບວນການໜຶ່ງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງຂະບວນການຂ່າມຮັບຕ້ອງກອງປະ ຊຸມໃຫຍ່ ອົງຄະນະພັກ ຄັ້ງທີ IV ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ.

IV. ຜົນສັກສິດ

1. ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 1987 /ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ພະຈິກ 2020

ຄໍາແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ
 ປະກອບເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 357/ລບ, ລົງວັນທີ 09 ຕຸລາ 2019;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017;

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຄໍາແນະນຳ:

I. ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ວາງອອກ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015, ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ສະບັບເລກທີ 357/ລບ, ລົງວັນທີ 09 ຕຸລາ 2019 ແລະ ນິຕິກຳອື່ນທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ປະກອບເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ.

ເພື່ອໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການກຳນົດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ

ໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ທຶນກູ້ຢືມດອກເບ້ຍຜ່ອນຜັນ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທາງດ້ານ ວິຊາການ ຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ບໍ່ກວມເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ແລະ ສສ. ຫວຽດນາມ.

II. ເນື້ອໃນ

1. ປະເພດຂອງທຶນສົມທົບ

ປະເພດຂອງທຶນສົມທົບປະກອບມີ ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແລະ ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງພາກສ່ວນ ທົ່ວໄປ.

1.1 ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໝາຍເຖິງ ການປະກອບສ່ວນຂອງລັດຖະບານ ດ້ວຍການສົມທົບເປັນວັດ ຖູປະກອນ ຫຼື ເປັນເງິນສົດ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນການກະກຽມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຶ່ງ ຂະແໜງການທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເປັນຜູ້ດຳເນີນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລະ ຂໍການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

1.1.1 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນເງິນສົດ (In Cash)

- ທຶນສົມທົບທີ່ຄິດໄລ່ເປັນຄ່າຊົດເຊີຍການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ຫຼື ທີ່ດິນຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຖືກຜົນ ກະທົບຈາກໂຄງການ, ຊັບສິນທີ່ເປັນເງິນສົດ, ພັນທະບັດ, ຮຸ້ນ ແລະ ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ ທີ່ເປັນພັນທະຂອງຝ່າຍ ລັດຖະບານ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໂຄງການ ຊຸກພ ຕາມການຕົກລົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ທຶນສົມທົບດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນອນຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

- ທຶນສົມທົບທີ່ຄິດໄລ່ໃນຮູບແບບຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ ເຊັ່ນ: ການປະກອບສ່ວນຍົກເວັ້ນພາສີອາ ກອນນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນຕ່າງໆ, ການປະກອບສ່ວນຍົກເວັ້ນພາສີອາກອນລາຍໄດ້ ແລະ ອາກອນເງິນເດືອນ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ ໂດຍອີງຕາມສັນຍາຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

1.1.2 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຄ່າພາສີ-ອາກອນ (Tax, duties and other fees)

ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຄ່າພາສີ-ອາກອນປະກອບມີ: ຄ່າພາສີ-ອາກອນການນຳເຂົ້າວັດຖຸປະກອນ ຕ່າງໆ ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນ ຊຸກພ, ອາກອນທາງກົງ-ທາງອ້ອມ, ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ຕາມ ພັນທະທີ່ລະບຸໃນສັນຍາເງິນກູ້ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເຊິ່ງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ ໃນການໄລ່ລຽງ ກ່ອນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບດັ່ງກ່າວ.

1.1.3 ທຶນສົມທົບທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດ (In Kind)

ທຶນສົມທົບທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດແມ່ນ ການປະກອບສ່ວນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ນອນຢູ່ໃນຄັງຊັບສິນ ແລະ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຊຶ່ງປະກອບມີ: ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ທີ່ດິນ, ອາຄານ,

ສິ່ງກໍ່ສ້າງ, ຊັບສິນທາງບັນຍາ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ຄ່າບໍລິຫານ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄ່າເງິນເດືອນພະນັກງານລັດ, ຄ່ານໍ້າ, ຄ່າໄຟຟ້າ ຕາມຜັນທະໃນສັນຍາ ແລະ ການຕົກລົງຮ່ວມກັນກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ການປະກອບສ່ວນດັ່ງກ່າວຕ້ອງ ມີບັນຊີຕິດຕາມ, ຄິດໄລ່ ແລະ ສັງລວມເປັນມູນຄ່າຕົວຈິງ ເພື່ອສະຫຼຸບລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ທຶນຊາບ.

1.1.4 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນໂຄງການສົມທົບຂອງລັດຖະບານ (Public Investment Project)

ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນໂຄງການສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນບັນດາໂຄງການທີ່ລັດຖະບານຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຄຽງຄູ່ ຫຼື ເສີມໃສ່ ໂດຍນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ຫຼື ບ້ວງທຶນອື່ນໆ, ເຊິ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອອໍານວຍ ຄວາມສະດວກ ແລະ ເຊື່ອມຈອດໂຄງການ ຊຸກຟ, ແຕ່ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລື ແລະ ມີການຕົກລົງເຫັນດີ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຊຸກຟ, ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອີງຕາມຜັນທະ, ສັນຍາ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ ຕົກລົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ຕົວຢ່າງ: ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມຜັດທະນາ ຕົກລົງຊ່ວຍເຫຼືອກໍ່ສ້າງ ໂຮງໝໍຄົບວົງຈອນເພື່ອຜັດທະນາໃນຂົງເຂດຊົນນະບົດໃດໜຶ່ງ ແລະ ໃນນັ້ນລັດຖະບານຈະຕ້ອງໄດ້ສົມທົບ ເປັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໃນຮູບແບບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ຂະຫຍາຍເສັ້ນທາງ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດເຂົ້າ ເຖິງໂຮງໝໍດັ່ງກ່າວ; ທຶນສົມທົບດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີການຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນປົກກະຕິຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເຊິ່ງຈະບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ເພື່ອຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບໃນເບື້ອງໂຄງການ ຊຸກຟ ແຕ່ຈະ ບັນທຶກເປັນການສົມທົບໂຄງການ ຊຸກຟ.

1.2 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງພາກສ່ວນທົ່ວໄປ

ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງພາກສ່ວນທົ່ວໄປ ປະກອບມີ: ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນສົມທົບ (Communitiess and privates Inclusiveness)

1.2.1 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນໂຄງການທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບສິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງ ປະຊາຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ສົມທົບຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າໃນໂຄງການດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ: ການ ປະກອບສ່ວນທາງວັດຖຸປະກອນ, ເງິນສົດ, ກຳລັງແຮງງານ, ເນື້ອທີ່ດິນບ້ານ, ໄຮ່ນາ-ຮົ່ວສວນ, ຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສັດລ້ຽງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງປະຊາຊົນມອບເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຸກຟ ເຊິ່ງທຶນສົມທົບ ດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນແຜນການ ແຕ່ຈະໄລ່ເປັນມູນຄ່າຕາມການປະກອບສ່ວນຕົວຈິງ ເພື່ອຈັດເຂົ້າເປັນທຶນ ສົມທົບ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ທຶນຊາບ.

1.2.2 ທຶນສົມທົບທີ່ເປັນຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແມ່ນພາກສ່ວນເອກະຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກໂຄງການບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານວັດຖຸປະກອນ, ເງິນສົດ ຫຼື ປັດໃຈ ອື່ນໆໃນບ້ວງງົບປະມານຂອງຕົນເອງທີ່ຮັບຜິດຊອບ ມອບເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຸກຟ ເຊິ່ງທຶນ ສົມທົບດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນແຜນການ ແຕ່ຈະຄິດໄລ່ເປັນມູນຄ່າຕາມການປະກອບສ່ວນຕົວຈິງ ເພື່ອ ຈັດເຂົ້າເປັນທຶນສົມທົບ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໃຫ້ທຶນຊາບ.

2. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

2.1 ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ຂອງກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແມ່ນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍແບ່ງໄປ ຕາມ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບັນດາກົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດັ່ງນີ້:

2.1.1 ກົມຮ່ວມມືສາກົນ

- ສົມທົບກັບ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຄົ້ນຄວ້າທຸກຂັ້ນຕອນການກຳນົດທຶນສົມທົບ;

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອໃນສັນຍາ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ພ້ອມທັງປະເມີນ ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນໄປຕາມແຜນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສັງລວມແຜນຄວາມຕ້ອງການທຶນສົມທົບປະຈຳປີ, ໄລຍະກາງ (3 ປີ) ແລະ ໄລຍະຍາວ (5 ປີ) ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວຂອງລັດຖະບານ;

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບ ແລ້ວນຳສົ່ງຕໍ່ໄປຍັງກົມປະເມີນຜົນ ແລະ ກົມແຜນການ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ລົງທຶນ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານອະນຸມັດ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ;

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງທຶນສົມທົບທີ່ນອນຢູ່ໃນບ້ວງຈິດຮັບ-ຈິດຈ່າຍ ໃນແຕ່ລະປີ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ;

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງການສະເໜີ ອວ່າຍ ຫຼື ດັດແກ້ທຶນສົມທົບໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ໂດຍອີງຕາມການລົງຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບຫຼັກການ ແລະ ຍັ້ງຢືນໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງບັນຈຸເຂົ້າແຜນທຶນສົມທົບບ້ວງດັດແກ້ ຫຼື ອວ່າຍທຶນສົມທົບ ເພື່ອສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ.

2.1.2 ກົມແຜນການ

- ສັງລວມ ແລະ ບັນຈຸທຶນສົມທົບເຂົ້າໃນແຜນສາລະບານປະຈຳປີທີ່ໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກກົມຮ່ວມມືສາກົນ;

- ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຕິດພັນກັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ;

- ຮັບຮອງເອົາການຈັດສັນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເປັນບ້ວງງົບປະມານບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ພຽງພໍຕາມການຍັ້ງຢືນຂອງກົມຮ່ວມມືສາກົນ;

2.1.3 ກົມປະເມີນຜົນ

- ປະເມີນໂຄງການທີ່ເປັນປະເພດໂຄງການສົມທົບທຶນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ປະກອບເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ;

- ແຈ້ງຜົນການປະເມີນ ແລະ ອອກໃບຍັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການສົມທົບທຶນຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

- ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທຶນສະເພາະໂຄງການສົມທົບທຶນຂອງລັດຖະບານ;

- ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ຫົວທີ (ກ່ອນລິເລີ່ມໂຄງການ) ໃນການຝຶກລະນາທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ປະກອບເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເຜື້ອການພັດທະນາ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະເມີນທຶນສົມທົບ.

2.2 ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງການເງິນ

ກະຊວງການເງິນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຕ່າງປະເທດໃນໂຄງການ ຊຸກພ;
- ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຊັບສິນຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ຫຼື ແຜນງານເພື່ອຕີມູນຄ່າເປັນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ;

- ປຶກສາຫາລື ແລະ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດສັນເພດານລວມຂອງງົບປະມານຂອງລັດຖະບານເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;

- ພາກສ່ວນສ່ວຍສາອາກອນ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄິດໄລ່ພັນທະອາກອນຕ່າງໆ;

- ພາກສ່ວນຄຸ້ມຄອງຊັບສິນຂອງລັດ ສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການປະເມີນ ແລະ ຕີລາຄາມູນຄ່າຊັບສິນຕ່າງໆ ໃນໂຄງການທີ່ຈະໃຊ້ເປັນທຶນສົມທົບທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດ.

2.3 ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ

ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- ສ້າງແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃຫ້ແກ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນຕາມສັນຍາທີ່ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ເພື່ອຈັດເຂົ້າແຜນງົບປະມານພາຍໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖິ່ນໃນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ;

- ເປັນເຈົ້າການສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ແຕ່ລະປີທີ່ກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງໄດ້ຮັບອະນຸມັດການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

3. ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- ສ້າງແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃຫ້ແກ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມສັນຍາທີ່ເຊັນກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຈັດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານພາຍໃນຂອງແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ໃນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ;

- ເປັນເຈົ້າການສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ແຕ່ລະປີທີ່ແຂວງໄດ້ຮັບໂດຍກົງ ຈາກການອະນຸມັດນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຊາບ ແລະ ຕິດຕາມ.

4. ໄລຍະເວລາການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງຢືນ ກ່ອນວັນທີ 15 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກປີໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ.

ການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສອງໄລຍະ ຄື: 1). ການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ສໍາລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການໃໝ່ (ໄລຍະການກະກຽມແຜນງານໂຄງການ); 2). ການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານປະຈຳປີ ສໍາລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ກໍາລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ຖືສະກຸນເງິນກົບເປັນຫຼັກ ແລະ ອາດສົມທຽບເປັນສະກຸນເງິນໂດລາສະຫະລັດ ຫຼື ສະກຸນເງິນອື່ນ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນທີ່ລະບຽບການກຳນົດ.

5. ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

5.1 ຂັ້ນກະຊວງ

- ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ໂດຍກົງ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ເຊິ່ງໃນນັ້ນໃຫ້ຂຶ້ນແຜນລວມ ແລະ ແຜນການນໍາໃຊ້ທຶນສົມທົບໃນແຕ່ລະປີ ຢ່າງລະອຽດ;

- ສໍາລັບທຶນສົມທົບຂອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ ແລະ ສສ ຫວຽດນາມ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງສະເໜີຂໍອະນຸມັດໂດຍຜ່ານຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມືລາວ-ຫວຽດນາມ ແລະ ຫ້ອງການຄະນະກຳມະການຮ່ວມມື ລາວ-ຈີນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລ້ວສິ່ງໃຫ້ກົມແຜນການສັງລວມເຂົ້າໃນແຜນ ແລະ ດຳເນີນການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ;

- ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແມ່ນໃຫ້ສົມທົບກັນຢ່າງລະອຽດ ກັບຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ແລ້ວໃຫ້ກະຊວງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບໃນຂັ້ນກະຊວງ ເພື່ອສະເໜີມາຍັງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການອະນຸມັດ.

5.2 ຂັ້ນອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

- ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຂຶ້ນແຂວງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນໃຫ້ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບ ໂດຍຜ່ານພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ເປັນຜູ້ຍັງຢືນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ນຳສິ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ);

- ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃຫ້ສົມທົບກັນຢ່າງລະອຽດກັບຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ແລ້ວໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບໃນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອສະເໜີມາຍັງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດຳເນີນການອະນຸມັດ.

6. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

6.1 ການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ໃນການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບກັບຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ, ກວດກາຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການການນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ສົມທົບກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ດັ່ງນີ້:

ໃນຂັ້ນຕອນທໍາອິດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນແຜນລວມ ແລະ ແຜນປະຈໍາປີຂອງການນໍາໃຊ້ທຶນສົມທົບ ເພື່ອນໍາສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ເອົາເຂົ້າແຜນງົບປະມານລວມຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ, ຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງນໍາສົ່ງເອກະສານໄປຫາກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດໍາເນີນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

6.1.1 ການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃນຮູບແບບເງິນສົດ

- ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຕ້ອງຢືນເອກະສານຫາກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ກວດກາຢັ້ງຢືນຄວາມຕ້ອງການ, ຄວາມຈໍາເປັນອັນແທ້ຈິງ ແລະ ຮູບແບບການນໍາໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ສັນຍາຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມແຜນການ) ເປັນຜູ້ສັ່ງລວມບັນດາໂຄງການ ແລະ ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ສະເໜີໄປຍັງກະຊວງການເງິນ ເພື່ອສັ່ງລວມເອົາເຂົ້າແຜນງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຮອງຮັບ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ກະຊວງການເງິນ ກ່ຽວກັບການຈັດສັນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເຂົ້າໃນແຜນລວມງົບປະມານປະຈໍາປີຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ;

6.1.2 ການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃນຮູບແບບຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ

- ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃນຮູບແບບຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນແຜນລວມຂອງຄວາມຕ້ອງການນໍາໃຊ້ທຶນສົມທົບ ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອນໍາສະເໜີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງແລ້ວ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເພື່ອປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ;

- ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ເຮັດໜັງສືສະເໜີມາຍັງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມແຜນການ) ເປັນຜູ້ສັ່ງລວມບັນດາໂຄງການ ແລະ ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງຍືນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວສະເໜີໄປຍັງກະຊວງ ການເງິນ ເພື່ອສັ່ງລວມເອົາເຂົ້າແຜນງົບປະມານລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຮອງຮັບ;

- ກະຊວງການເງິນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສັ່ງລວມເອົາຄວາມຕ້ອງການແຜນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໃນບ້ວງຈັດຮັບ-ຈັດຈ່າຍຈັດສັນເຂົ້າແຜນລວມງົບປະມານປະຈຳປີຂອງລັດຖະບານ ນຳສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ ເພື່ອຊຳລະສະສາງ ແລະ ລົບລ້າງໃນບ້ວງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານຕາມຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງລະບຽບຫຼັກການ;

6.1.3 ການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃນຮູບແບບທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດ

ສຳລັບການສະເໜີຂຶ້ນແຜນບ້ວງທຶນສົມທົບທີ່ບໍ່ເປັນເງິນສົດ ແມ່ນໃຫ້ແຈ້ງແຜນທຶນສົມທົບຕາມການຕີລາຄາໄລ່ລຽງ ຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ເພື່ອພິຈາລະນາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງຍືນ ແຕ່ຈະບໍ່ຂຶ້ນແຜນເພື່ອຈັດສັນເຂົ້າໃນເພດານງົບປະມານໃນບ້ວງທຶນສົມທົບໂຄງການຊຸກພ. ເມື່ອສຳເລັດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ມີການສົມທົບຕົວຈິງແລ້ວ ໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງການນັ້ນ ສັ່ງລວມ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຕາມລະບຽບການ.

6.2 ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານ

ການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ມີດັ່ງນີ້:

- ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນເຈົ້າການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ, ການເບີກຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ແຜນເບີກຈ່າຍງົບປະມານ ລວມທັງການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບ ສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ນອນໃນ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ລາຍງານໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕິດຕາມ ແລະ ສັ່ງລວມຄວາມຄືບໜ້າ ລວມທັງສະເໜີການຈັດສັນທຶນສົມທົບສຳລັບແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ກ່ອນວັນທີ 15 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກປີ;

- ພາຍຫຼັງທີ່ທຶນສົມທົບໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຕ້ອງນຳສິ່ງທຶນສົມທົບດັ່ງກ່າວໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດັດສົມຄືນໃໝ່;

- ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງລາຍງານຜົນຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຶນສົມທົບໃຫ້ແກ່ຄະນະນຳຂອງຕົນ ແລະ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຊາບ ໃນທຸກໆ ໄຕມາດ, ປະຈຳຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ;

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອລົງຕິດຕາມ, ກວດກາ, ປະເມີນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

6.3 ການປະເມີນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະເມີນຢ່າງລະອຽດຕໍ່ກັບຂັ້ນ

ຕອນຂະບວນການສະໜີຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ພ້ອມທັງເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຄົ້ນຄ້ວາ ຕໍ່ກັບ ບັນດາກິດຈະກຳ, ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ດັ່ງກ່າວ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ລະບຽບການນຳ ໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເປັນຫຼັກ. ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດຂັ້ນ ຕອນການປະເມີນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບ ຂອງລັດຖະບານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເປັນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

- ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການ ພັດທະນາ, ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະດົມທຶນ ຊຸກພ ແລະ ຂອບການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

- ການປະເມີນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາລະອຽດ ເພື່ອເຈລະຈາກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກ່ຽວ ກັບການປະກອບທຶນສົມທົບ ບົນພື້ນຖານງົບປະມານຂອງລັດຖະບານມີຄວາມຈຳກັດ, ຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການນຳໃຊ້ທຶນ ຊຸກພ;

- ການປະເມີນການຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້ ກ່ຽວກັບຮູບແບບ ແລະ ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະເພດຂອງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເຊັ່ນ:

ກ. ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເສດຖະກິດເຊິ່ງຈະຕ້ອງມີ: 1). ການເວນຄືນທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, 2). ການຍົກຍ້າຍສິ່ງກົດຂວາງ, 3). ການ ຊົດເຊີຍສິ່ງເສຍຫາຍ ແລະ ຜົນກະທົບຮອບດ້ານ ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ມີຕໍ່ ປະຊາຊົນ, 4). ການຊົດເຊີຍຜົນກະທົບທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, 5). ການຊົດເຊີຍຜົນກະທົບທາງດ້ານລາຍ ຮັບຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ອື່ນໆ;

ຂ. ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ເຊິ່ງຂັ້ນຕອນການປະເມີນອະນຸມັດນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານເຂົ້າໃນບ້ວງການ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ລົງເລິກຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນຢ່າງ ແທ້ຈິງໃນການຂໍອະນຸມັດນຳໃຊ້ເງິນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຜົນກະທົບຂອງງົບປະມານລັດຖະບານຂາດດຸນ. ເນື່ອງຈາກວ່າຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຫຼື ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກໍ່ໄດ້ມີການກຳນົດແຜນການເງິນ ບ້ວງບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຢ່າງລະອຽດແລ້ວ;

ຄ. ການສະໜີທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຄິດໄລ່ເຂົ້າໃນແຜນຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ ຂອງງົບປະມານ ລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາໂຄງການ ໃນຫຼາຍຮູບການ ເຊັ່ນວ່າ: ການ ຍົກເວັ້ນທາງດ້ານພັນທະພາສີ-ອາກອນນຳເຂົ້າຕ່າງໆ; ການຍົກເວັ້ນພາສີອາກອນເງິນເດືອນຂອງຜະນັກງານ ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ;

6.4 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ການສະໜີຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ການຈັດ ສັນຂອງລັດຖະບານເປັນຫຼັກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ, ເກີດໜີ້ສິນຄຸ້ມເຄືອ ແລະ ກະທົບຕໍ່ງົບປະມານ

ແຫ່ງລັດເພາະສະນັ້ນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຄົ້ນຄ້ວາລະອຽດ ຕໍ່ກັບສັນຍາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ, ຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນອັນແທ້ຈິງ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກຟ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເປັນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;

- ການສະເໜີຂໍ້ຂັ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຕ້ອງລວມສູນເປັນເອກະພາບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍຜ່ານປະຕູດຽວ ຄື: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ສັ່ງລວມເອົາເຂົ້າແຜນ, ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ເພື່ອເອົາເຂົ້າແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ລາຍງານສະພາແຫ່ງຊາດເພື່ອຮັບຮອງ;

- ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ, ຍຸດທະສາດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລະດົມທຶນ ຊຸກຟ ແລະ ຂອບການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

- ມີຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;

- ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໃຫ້ຖືກຕາມຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ;

- ເປັນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ນອນຢູ່ໃນບັນຊີໂຄງການບຸລິມະສິດທີ່ຮັບຮອງ ແລະ ສະເໜີໂດຍຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;

- ການຄຸ້ມຄອງການເງິນບ້ວງທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ພາຍໃຕ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

- ມີຄວາມວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;

- ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ;

6.5 ລະບຽບການຂັ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

- ການສະເໜີຂໍອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບຂັ້ນກະຊວງ ຕ້ອງເຊັນຍັງຢືນໂດຍຜ່ານຂັ້ນຄະນະນຳກະຊວງຂອງຂະແໜງການ ທີ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່;

- ການສະເໜີຂໍອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ສຳລັບຂັ້ນອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງເຊັນຍັງຢືນໂດຍຜ່ານຂັ້ນຄະນະນຳຂອງແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່;

- ການສະເໜີຂໍອະນຸມັດທຶນສົມທົບລັດຖະບານ ເພື່ອຍັງຢືນ, ປະເມີນ ແລະ ເອົາເຂົ້າແຜນ ແມ່ນຕ້ອງສົ່ງເຖິງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ກ່ອນວັນທີ 15 ພຶດສະພາ ຂອງແຕ່ລະປີ. ຖ້າຫາກວ່າພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ສາມາດສະເໜີພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງສະເໜີໃນງວດປີຕໍ່ໄປ;

- ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຕ້ອງການທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນຕ້ອງເປັນໂຄງການທີ່ໄດ້ ຮັບການອະນຸມັດ (ບ້ອນຂໍ້ມູນ) ຜ່ານລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຊຸກພ ຫຼື www.ODA-MIS.gov.la ແລະ ມີລະຫັດ ໂຄງການຖືກຕ້ອງ. ຖ້າຫາກວ່າ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຍັງບໍ່ໄດ້ຜ່ານການອະນຸມັດໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຊຸກພ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ສາມາດສະເໜີຂໍທຶນສົມທົບຈາກລັດຖະບານໄດ້.

6.6 ລະບຽບການປະກອບເອກະສານຂັດຕິດ ເພື່ອສະເໜີຂໍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປະກອບເນື້ອໃນ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດຢ່າງຄົບ ຖ້ວນ ເພື່ອນຳສະເໜີຂໍຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເຊິ່ງປະກອບມີເອກະສານທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນີ້:

- ແບບຟອມການສະເໜີຂໍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ, ແບບຟອມການສະເໜີຂໍທຶນສົມທົບຂອງລັດ ຖະບານບ້ວງຈິດຮັບ-ຈິດຈ່າຍ (ສາມາດປະສານເອົາແບບຢ່າງຈາກກົມຮ່ວມມືສາກົນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຫຼື ສາມາດດາວໂລດໄດ້ທີ່ເວັບໄຊຂອງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຊຸກພ ຫຼື www.ODA-MIS.gov.la, ເວັບໄຊຂອງໂຄງການໂຕະມິນ www.rtm.org.la ແລະ ເວັບໄຊຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ www.mpi.gov.la);

- ສັນຍາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ;

- ແຈ້ງການອະນຸມັດຮັບເອົາແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ໂດຍການສະເໜີຂອງ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;

- ເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ຊຸກພ ທີ່ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດໂຄງການເງິນກູ້ຢືມເງື່ອນ ໄຂຜ່ອນຜັນ ທີ່ໄດ້ຮັບກະອະນຸມັດຈາກກະຊວງການເງິນ;

- ເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບ ການອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;

- ເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ ທີ່ຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງ ພາຍໃນ;

- ເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກູ້ຢືມເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງການ ເງິນ;

- ເອກະສານແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ;

- ເອກະສານການເງິນ, ເອກະສານອາກອນ, ເອກະສານລະບຽບຫຼັກການຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການ ຍັ້ງຢືນຂໍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານສຳລັບບ້ວງຈິດຮັບ-ຈິດຈ່າຍ;

- ແບບຟອມຂໍ້ມູນໂຄງການ ແບບກະທັດຫັດ (SPIS), ຖ້າມີ;

- ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:

ກ. ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການ ຫຼື ແຜນວຽກ ແລະ ແຜນງົບປະມານຂອງໂຄງການ ຕະຫຼອດ

ໄລຍະໂຄງການ ເຊັ່ນຮັບຮອງໂດຍຜູ້ໃຫ້ທຶນ;

ຂ. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ກໍລະນີມີການດັດແປງ, ດັດແກ້ ຫຼື ສະເໜີໃຫ້ມີການປະກອບທຶນສົມທົບ;

- ເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເພດທຶນສົມທົບ ຫຼື ໂຄງການສົມທົບທີ່ເປັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

- ເອກະສານແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີ.

7. ການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ ແລະ ຂໍອ່ວຍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

7.1 ການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້

ລັດຖະບານ ເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຸກຟ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການທີ່ລັດຖະບານປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນສົມທົບ ເພື່ອໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຫຼືກລ້ຽງ ຜົນກະທົບຮອບດ້ານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ. ເພາະສະນັ້ນ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດແຜນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງຢ່າງສຸດຂີດໃນການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ ຫຼື ຂໍດັດປັບມູນຄ່າທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບທາງລົບໃຫ້ແກງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ.

ກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ການດັດແກ້ມູນຄ່າທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ເປັນໄປຕາມກົນໄກຂອງລັດຖະບານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

- ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານໄດ້ ບໍ່ເກີນ 02 ຄັ້ງ/ປີ ຫຼື 03 ເດືອນ ກ່ອນໄລຍະກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດສະໄໝສາມັນ;

- ການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຕ້ອງຜ່ານການຕົກລົງເຫັນດີຈາກຄະນະຊີ້ນຳໂຄງການ, ຄະນະນຳກະຊວງ ຫຼື ຄະນະນຳຂອງແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຄະນະຄຸ້ມຄອງໂຄງການທີ່ໂຄງການດັ່ງກ່າວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຜົນການປະເມີນ ຂອງຄະນະສະເພາະກິດ ຈາກກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ;

- ການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຕ້ອງປະກອບມີເອກະສານຄັດຕິດຄົບຖ້ວນປະກອບແລ້ວ ນຳສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາຢັ້ງຢືນ ແລະ ດຳເນີນການຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

7.2 ການສະເໜີຂໍອ່ວຍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ໂດຍປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານໃນການອະນຸມັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຊຸກຟ ແມ່ນຫຼີກລ້ຽງຢ່າງສຸດຂີດຕໍ່ກັບການສະເໜີຂໍອ່ວຍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໄປໃຊ້ໃນກິດຈະກຳອື່ນ ຫຼື ໝູນໃຊ້ບ້ວງງົບປະມານທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ ໄປໃຊ້ໃນໂຄງການທຶນສົມທົບອື່ນ ທີ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມແຜນການວາງໄວ້. ເພາະສະ

ນັ້ນ, ການສະເໜີຂໍອວ່າຍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 56 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລະອຽດ.

8. ຂໍ້ຈຳກັດໃນການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ບໍ່ໃຫ້ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ອວ່າຍທຶນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ຈາກກະຊວງ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອວ່າຍທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ຈັດສັນເອົາໄປໃຊ້ໃນບ່ວງຂອງໂຄງການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນງານ ຫຼື ກິດຈະກຳຂອງແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການ;
3. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ຫຼື ອຳນາດເພື່ອຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ຍາດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ;
4. ຂັດຂວາງການກວດກາ, ການແກ້ໄຂກໍລະນີລະເມີດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນຊັກຊ້າ, ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຊັດເຈນໃນເວລາລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກໍລະນີເກີດບັນຫາໃນໄລຍະການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບລັດຖະບານ;
6. ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ບຸກຄົນໃດທີ່ລະເມີດ ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ມອບໃຫ້ກົມຮ່ວມມືສາກົນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຫາກພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ລາຍງານ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ແນະນຳແກ້ໄຂຕາມຄວາມເໝາະສົມໃຫ້ທັນເວລາ.

IV. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ລັດຖະມົນຕີ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 0760/ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ພຶດສະພາ 2021

ຄໍາແນະນຳ

**ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ
 ດ້ານອາກອນກຳໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 222/ລທ2, ລົງວັນທີ 07 ພຶດສະພາ 2021.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ ອອກຄໍາແນະນຳ:

I. ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ວາງອອກ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ມາດຕາ 9, 10, 11 ແລະ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ໃນການກຳນົດບັນຊີກິດຈະການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ເຂດ, ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ໃນການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານອາກອນກຳໄລ ແລະ ການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 14/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016.

II. ເນື້ອໃນ

1. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

- 1) **ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ** ໝາຍເຖິງການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນ ໃນກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມໄລຍະເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
 - 2) **ນະໂຍບາຍດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ** ໝາຍເຖິງການຍົກເວັ້ນການເກັບຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມໄລຍະເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
 - 3) **ກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ** ໝາຍເຖິງກິດຈະການຕາມຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຊຶ່ງຜັນຂະຫຍາຍຈາກມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍກຳນົດເປັນບັນຊີລະອຽດ ຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວ ອາດມີການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
 - 4) **ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມເຂດ** ໝາຍເຖິງການແບ່ງເຂດ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຊຶ່ງຜັນຂະຫຍາຍຈາກ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍກຳນົດເປັນບັນຊີລະອຽດຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວ ອາດມີການປັບປຸງເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບເປັນຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
 - 5) **ໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ** ແມ່ນເອກະສານຮັບຮອງການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຊຶ່ງອອກໂດຍ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
2. ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານອາກອນກຳໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

2.1 ເງື່ອນໄຂການອະນຸຍາດໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- 1) ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ເງື່ອນໄຂສະເພາະ ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ເລກທີ 1 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
- 2) ການລົງທຶນຢ່າງຕໍ່າ 1,2 ຕື້ ກີບ ຫຼື ມີການນຳໃຊ້ວິຊາການລາວແຕ່ 30 ຄົນ ຫຼື ມີການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ທີ່ມີສັນຍາແຮງງານ ຢ່າງຕໍ່າ 1 ປີ ແຕ່ 50 ຄົນຂຶ້ນໄປ;
- 3) ຕ້ອງຖອກທຶນຈົດທະບຽນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ໂດຍຜ່ານການຍັງຍືນນຳ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 53 ແລະ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- 4) ດຳເນີນທຸລະກິດປົກກະຕິ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
- 5) ປະຕິບັດພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

2.2 ການສະເໜີຂໍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ວິສາຫະກິດທີ່ຂຶ້ນສູນກາງອະນຸມັດ ແມ່ນໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນນາມຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຶ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຂຶ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງອະນຸມັດ ແມ່ນໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນນາມຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຶ້ນແຂວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ສໍາລັບ ໂຄງການລົງທຶນສໍາປະທານຂະໜາດໃຫຍ່ ທີ່ມີສັນຍາສໍາປະທານກັບລັດຖະບານ ແລະ ມີມະຕິສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງຕໍ່ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ເກີນກົດໝາຍກຳນົດ ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຍື່ນສະເໜີຂໍໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ອີກ.

2.3 ການປະກອບເອກະສານ ຂໍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການຂໍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານອາກອນກຳໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານ ທີ່ດິນຂອງລັດ ຕ້ອງປະກອບມີເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໃບສະເໜີຂອງບໍລິສັດ;
- 2) ສໍາເນົາ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ (ຖ້າມີ), ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ໃບຢັ້ງຢືນການມອບຜັນທະອາກອນ ແລະ ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ ຫຼື ສັນຍາສໍາປະທານກັບລັດຖະບານ (ຖ້າມີ);
- 3) ສໍາເນົາ ໃບຢັ້ງຢືນການນຳເຂົ້າທຶນ ທີ່ເປັນເງິນ ແລະ/ຫຼື ເປັນວັດຖຸ;
- 4) ສໍາເນົາ ໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ;
- 5) ສໍາເນົາ ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ແຜນການດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- 6) ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

2.4 ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 2.3 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງສົ່ງ ເອກະສານຄຳຮ້ອງ ຂໍຄຳເຫັນ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ຂຶ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງກວດກາພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ພາຍໃນເວລາ 10 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບເອກະສານ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາຍຫຼັງມີຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການ ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຄົ້ນຄວ້ານຳ ສະເໜີ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕົກລົງດ້ານຫຼັກການ ພາຍ ໃນເວລາ 15 ວັນລັດຖະການ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ອອກໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ພາຍໃນ 05 ວັນລັດຖະການ. ໃນກໍລະນີ ບໍ່ເຫັນດີ, ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ໃຫ້ບໍລິສັດຊາບພາຍໃນເວລາ 02 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຕົກລົງ.

ພາຍຫຼັງຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແລ້ວ ຕ້ອງນຳສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

3. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແລະ ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

3.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງວິສາຫະກິດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງວິສາຫະກິດພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ປະຕິບັດການໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແລະ ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນນຳລັດ ຕາມການກຳນົດໄລຍະເວລາຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- ຕ້ອງປະຕິບັດຜັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ;
- ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ປະຈຳ 06 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຊາບ;
- ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດ ຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຄຽງຄູ່ກັບການ ປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- ຕ້ອງເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

3.2 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຂະແໜງການພາກລັດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຂະແໜງການພາກລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມແກ່ວິສາຫະກິດ ທີ່ລົງທຶນໃນກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ;
- ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານການໃຫ້ນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແລະ ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ຂະແໜງການການເງິນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແລະ ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານທີ່ດິນນຳລັດໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ຕາມກຳນົດໄລຍະເວລາຍົກເວັ້ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແລະ ຍົກເວັ້ນຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສຳປະທານ

ທີ່ດິນນໍາລັດດັ່ງກ່າວແລ້ວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພ້ອມທັງ, ສະຫຼຸບລາຍງານປະຈໍາໄຕມາດ ແລະ ປະຈໍາປີ ສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

4. ການສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນອາກອນກໍາໄລ ແລະ ຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ

ວິສາຫະກິດທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະສິ້ນສຸດໃນກໍລະນີລຸ່ມນີ້:

- ໜີດອາຍຸ ຕາມກໍານົດເວລາທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- ມີການຖອນ ຫຼື ຖືກຍົກເລີກ ໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
- ກໍລະນີ ມີການຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ຫຼື ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

5. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານອາກອນກໍາໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ພ້ອມທັງ, ກໍານົດມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຈຳກັດຊ່ອງຫວ່າງການສວຍໃຊ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ານອາກອນກໍາໄລ ແລະ ດ້ານຄ່າເຊົ່າ ຫຼື ຄ່າສໍາປະທານທີ່ດິນຂອງລັດ ໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງການນໍາໃຊ້ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

6. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໃນກໍລະນີ ວິສາຫະກິດ ຫາກເຄື່ອນໄຫວບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສິ່ງເສີມ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງອອກໜັງສືແຈ້ງເຕືອນ ເພື່ອໃຫ້ປັບປຸງແກ້ໄຂ ພາຍໃນກໍານົດ 45 ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງເຕືອນເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດ ໄລຍະເວລາແຈ້ງເຕືອນ ຫາກວິສາຫະກິດບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງ ໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແມ່ນຈະຖືກແຈ້ງຖອນ ຫຼື ຍົກເລີກໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນໃຈກາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນໍາ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ລວມທັງວິສາຫະກິດ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

IV. ຜົນສັກສິດ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍ ເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສັດຖະມົນຕີ ຊີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ເລກທີ 0889/ກຜທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09 ມິຖຸນາ 2021

ຄໍາແນະນຳ

ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 201/ນຍ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2017.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກຄໍາແນະນຳ:

I. ຈຸດປະສົງ

1. ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເນື້ອໃນບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015 ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມລະອຽດຈະແຈ້ງຂຶ້ນ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບັນດາເນື້ອໃນທາງດ້ານວິຊາການ ທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ.
2. ເພື່ອໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນປ່ອນອີງໃນການສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ, ປະຕິບັດ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ.

II. ເນື້ອໃນ

1. ມາດຕາ 2 ການລົງທຶນຂອງລັດ

ການລົງທຶນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງການນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຊັບພະຍາກອນທຳມາຊາດ, ຊັບສິນ, ລິຂະສິດຂອງລັດ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຜ່ານລະບົບງົບປະມານເຂົ້າໃສ່ໂຄງການສ້າງຜືນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຮັບໃຊ້ສາທາລະນະປະໂຫຍດ, ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງເສີມວິຊາການ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

2. ມາດຕາ 3 ອະທິບາຍຄຳສັບ

ໃນຂໍ້ທີ 14 ເຈົ້າຂອງໂຄງການ: ໝາຍເຖິງ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບບົບປະມານການລົງທຶນລັດ ມີດັ່ງນີ້:

2.1. ຂັ້ນສູນກາງແມ່ນ: ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕາງໜ້າໂດຍລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ;

2.2. ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນແມ່ນ: ອົງການປົກຄອງແຂວງຕາງໜ້າໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການສາມາດມອບສິດໃຫ້ກົມກອງ, ຜະແນກການຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ເມືອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຊັ່ນສັນຍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເຊິ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດດັ່ງກ່າວຕ້ອງແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ໂຄງການພາຍຫຼັງໂຄງການສຳເລັດ ແລະ ເອີ້ນວ່າ ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

3. ມາດຕາ 9 ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ການລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ປະກອບດ້ວຍ: ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການບຸລະນະສ້ອມແປງໃຫຍ່, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາທາລະນະປະໂພກໄດ້ແກ່ ເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ສຳນັກງານທ້ອງຖານ ແລະ ບັນດາພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ.

ສຳລັບການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດເພື່ອໃຫ້ສາມາດກັບມານຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍໂຄງການ ເອີ້ນວ່າການສ້ອມແປງພື້ນຖານກະທົບຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ, ເຊິ່ງການສ້ອມແປງພື້ນຖານໄພພິບັດຕ້ອງແມ່ນຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ໂຄງການທີ່ສຳເລັດ ແລະ ໂຄງການທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແລ້ວ; ສ່ວນໂຄງການທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ມີການກວດກາຄວາມສຳເລັດຂອງໜ້າວຽກ ແຕ່ໜ້າວຽກທີ່ສຳເລັດໄປນັ້ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແມ່ນໃຫ້ສະ ເໜີດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການຕາມມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ. ສ່ວນການນຳສະເໜີເອົາໂຄງການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ, ການປະເມີນໂຄງການ, ການຮັບຮອງໂຄງການ, ການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ.

ສຳລັບການແກ້ໄຂໄພພິບັດສຸກເສີນ: ໝາຍເຖິງ ໂຄງການແກ້ໄຂສຸກເສີນຮີບດ່ວນ ບັນດາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນເພື່ອໃຫ້ການຜະລິດ, ການບໍລິ ການ, ການຄົມມະນາຄົມ-ຂົນສົ່ງ ສາມາດດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວໄດ້ ໄລຍະລຳຖ້າການພື້ນຖານສຸສະພາບປົກກະຕິ. ສຳລັບບົບປະມານຊຳລະແມ່ນຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

4. ມາດຕາ 16 ປະເພດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ປະເພດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ 2 ປະເພດ ຄື: ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ.

4.1 ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ: ໝາຍເຖິງ ໂຄງການທີ່ມີຄວາມໝາຍກວມລວມທົ່ວປະເທດ, ພົວພັນຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ; ເປັນໂຄງການທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ, ໃຫ້

ຜົນຕອບແທນສູງ, ສາມາດຂັບເຄື່ອນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ບໍ່ກຳນົດມູນຄ່າ (ບໍ່ຂຶ້ນກັບມູນຄ່າໂຄງການ), ສຳລັບໄລຍະການປະຕິບັດ ແລະ ໄລຍະຊຳລະ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 18 ແລະ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

ສຳລັບການນຳສະເໜີເອົາໂຄງການລະດັບຊາດເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ, ການປະເມີນໂຄງການ, ການຮັບຮອງໂຄງການ, ການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1) ອົງການທີ່ມີສິດນຳສະເໜີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າໂດຍສົມທົບກັບບັນດາທ້ອງຖິ່ນທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ໂດຍຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າສະເໜີຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. ການນຳສະເໜີໂຄງ ການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22, 33 ແລະ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

2) ອົງການທີ່ມີສິດປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

3) ອົງການທີ່ມີສິດຮັບຮອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ໂດຍການສະ ເໜີຂອງລັດຖະບານເປັນລາຍໂຄງການ.

4) ການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ມອບໝາຍໃຫ້ກະຊວງ ຫຼື ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບສະເພາະ ຕາມມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

5) ແຫຼ່ງທຶນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ.

4.2 ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ: ໝາຍເຖິງ ໂຄງການຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂອງຕົນ, ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິລວມມີ 5 ປະເພດໂຄງການ ເຊິ່ງແຕ່ລະປະເພດໂຄງການມີມູນຄ່າ, ໄລຍະປະຕິບັດ ແລະ ໄລຍະການຊຳລະໂຄງການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 18 ແລະ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

ສຳລັບການນຳສະເໜີເອົາໂຄງການປົກກະຕິເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ, ການປະເມີນໂຄງການ, ການຮັບຮອງໂຄງການ, ການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ ມີດັ່ງນີ້:

1) ອົງການທີ່ມີສິດນຳສະເໜີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ: ປະກອບມີ ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີໂຄງການປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂອງຕົນ. ການນຳສະເໜີ

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19, 22 ແລະ 33 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

2) ອົງການທີ່ມີສິດປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ມີດັ່ງນີ້:

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະເມີນໂຄງການປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ປະເມີນໂຄງການປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະເມີນໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງຕົນ.

3) ອົງການທີ່ມີສິດຮັບຮອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ປະກອບມີ: ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:

- ສະພາແຫ່ງຊາດ: ຝ່າຍລະນາຮັບຮອງໂຄງການປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.
- ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ: ຝ່າຍລະນາຮັບຮອງ ໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍການສະເໜີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

4) ການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ: ແມ່ນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ຂອງຕົນ.

5) ແຫຼ່ງທຶນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການປະເພດ I ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດ ປະຈຳປີ.
- ໂຄງການປະເພດ II, III, IV ແລະ V ນຳໃຊ້ພາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດ ປະຈຳປີ.

5. ມາດຕາ 20 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລວມໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ສາມາດປະກອບເຂົ້າໃນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

1) ການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຄຫາສະຖານ ປະກອບມີ:

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກະກຽມໂຄງການມີ: ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວິເຄາະ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ, ການສຳຫຼວດ-ອອກແບບໂຄງການ, ການສຶກສາຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ, ຄ່າຊົດເຊີຍ ແລະ ເວນຄືນສິ່ງກົດຂວາງໃນການປະຕິບັດໂຄງການ;
- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດໂຄງການມີ: ຄ່າວັດສະດຸ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄ່າແຮງງານ;
- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;

- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທົດລອງນຳໃຊ້;
 - ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄຸ້ມຄອງໂຄງການ;
 - ຄ່າທີ່ປຶກສາໂຄງການ;
 - ຄ່າອາກອນ;
 - ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ສຳລັບໂຄງການກູ້ຢືມ.
- 2) ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ປະກອບມີ:
- ຄ່າຊື້ຜາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ;
 - ຄ່າຊື້ເຄື່ອງເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ຊັບສິນ;
 - ຄ່າຊື້ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ວິຊາການ ແລະ ເຄື່ອງເຟີນິເຈີທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ຕິດພັນໂດຍກົງກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່.
- 3) ການສົ່ງເສີມວິຊາການ ທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ປະກອບມີ:
- ຄ່າຝຶກອົບຮົມ;
 - ຄ່າຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ;
 - ຄ່າສົ່ງເສີມການຜະລິດ;
 - ຄ່າສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

6. ມາດຕາ 21 ການກຳນົດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຕາມຂໍ້ 5 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ສາມາດສັງລວມເຂົ້າເປັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: ການກຳນົດມູນຄ່າໂຄງການໃຫ້ອີງໃສ່ແບບແຜນຜັງກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ, ມາດຖານເຕັກນິກ, ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ໂດຍຜ່ານການຢັ້ງຢືນທາງການຈາກຂະແໜງ ການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ. ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 30/ສຜຊ ລົງວັນທີ 2 ພະຈິກ 2017.
- 2) ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ ທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ມີດັ່ງນີ້:
 - ໂຄງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ: ແມ່ນກຳນົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເລີ່ມແຕ່ມີເລີ່ມຕົ້ນໂຄງການຈົນເຖິງສຳເລັດໂຄງການ ເຊິ່ງອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້. ມູນຄ່າໂຄງການໃຫ້ຄິດໄລ່ຕາມມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານລັດ ເລກທີ 4000/ກງ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2018 (ໃນກໍລະນີມີການປັບປຸງໃໝ່ກໍ່ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບປັບປຸງ ໃໝ່ນັ້ນປ່ຽນແທນ).
 - ໂຄງການສຳຫຼວດ-ອອກແບບ, ຄ່າວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ, ຄ່າຊົດເຊີຍເວນຄືນສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ໂຄງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (FS); ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໂຄງການແມ່ນອີງໃສ່ໜ້າວຽກ

ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍຂອງຂະແໜງການເຕັກນິກກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດ ແລະ ຜ່ານການຢັ້ງຢືນ ເປັນທາງການຈາກຂະແໜງການເຕັກນິກກ່ຽວຂ້ອງ.

ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຕ້ອງ ໄດ້ວ່າຈ້າງບໍລິສັດທີ່ປຶກສາໂຄງການ. ສ່ວນໂຄງການປະເພດ V ສາມາດນຳໃຊ້ວິຊາການຈາກ ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ເພື່ອເປັນທີ່ປຶກສາໂຄງການ.

ເຊິ່ງໂຄງການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ, ໂຄງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ (FS) ແລະ ໂຄງການ ສຳຫຼວດ-ອອກແບບ ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນ ຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 30/ສພຊ, ລົງວັນທີ 2 ພະຈິກ 2017.

3) ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການຝຶກອົບຮົມ: ແມ່ນໂຄງການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານວິຊາ ການຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ, ການຝຶກອົບຮົມການປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະ ຫັດຖະກຳໃຫ້ ປະຊາຊົນ ເຊິ່ງໄລຍະການປະຕິບັດໂຄງການບໍ່ເກີນ 3 ປີ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການບໍ່ເກີນ 500.000.000 (ຫ້າຮ້ອຍລ້ານ) ກີບ;
- ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ: ແມ່ນໂຄງການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາເພື່ອຍົກສູງ ສະມັດຕະພາບ, ປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ແລະ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ຫົວຂໍ້ວິທະຍາ ສາດຮັບໃຊ້ການສ້າງນະໂຍບາຍການພັດທະນາ;
- ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດ: ແມ່ນໂຄງການບໍລິການເຕັກນິກ, ການປຸງແຕ່ງ, ການເກັບ ຮັກສາ ແລະ ດ້ານການຕະຫຼາດ;
- ໂຄງການສ້າງແຜນແມ່ບົດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ: ແມ່ນໂຄງການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ ມູນສະຖິຕິ, ສ້າງແຜນແມ່ບົດການພັດທະນາ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ແຜນ ພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;

ນອກຈາກນີ້, ຍັງກວມເຖິງໂຄງການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ລົງທຶນຂອງລັດ ຄື: ໂຄງການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງ ລັດ ແຕ່ລະໄລຍະຂອງອົງການທີ່ເຮັດບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາແຜນການ ລົງທຶນຂອງລັດ.

ສຳລັບມູນຄ່າໂຄງການໃຫ້ຄິດໄລ່ຕາມມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍກຳນົດໝາຍການ ໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານບໍລິຫານລັດ ເລກທີ 4000/ກງ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2018 (ໃນກໍລະນີມີ ການປັບປຸງໃໝ່ກໍ່ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບປັບປຸງໃໝ່ນັ້ນປ່ຽນແທນ).

ສຳລັບໂຄງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ແລະ ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ພາຍຫຼັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງແລ້ວ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມ ຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສະຫຼຸບໜ້າວຽກ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງ ປະກອບເອກະສານຢັ້ງຢືນ ເພື່ອລາຍງານສະເພາະເປັນແຕ່ລະງວດ ແລະ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດ ໂຄງການຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

4) ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການຈັດຊື້ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຜະລິດ: ຊື້ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພາຫະນະ ຮັບໃຊ້ການຜະລິດ-ບໍລິການດ້ານກະສິກໍາ.
- ໂຄງການຈັດຊື້ເຄື່ອງເຕັກນິກ-ວິຊາການ ແລະ ຊັບສິນ: ໂຄງການຈັດຊື້ເຄື່ອງເຕັກນິກ-ວິຊາ ການໄດ້ແກ່: ການສະໜອງແນວຜັນສັດ-ຜິດ, ຜຸນປຸ້ຍ, ເຄື່ອງມືການແພດ, ເຄື່ອງທົດລອງ- ວິໄຈ, ຊິງຊັ່ງນໍ້າໜັກ, ອຸປະກອນສໍາຫຼວດ, ອຸປະກອນພະຍາກອນອາກາດ, ລະບົບສະແກນ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ໂຄງການຈັດຊື້ຊັບສິນ ໄດ້ແກ່: ທີ່ດິນ, ຕຶກອາຄານສະຖານທີ່ (ເພື່ອມາຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງລັດ ແລະ ຂອງສາທາລະນະ).
- ໂຄງການຈັດຊື້ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ວິຊາການ ແລະ ເຄື່ອງເພີ່ມເຈີທີ່ຈໍາເປັນ ທີ່ຕິດຜັນໂດຍກົງ ກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງໃໝ່: ການສະໜອງໂຕະ, ຕັ່ງ, ຕູ້, ກະດານ ແລະ ຜ້າກັ້ງ.
ສໍາລັບການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແມ່ນອີງໃສ່ມາດຖານເຕັກ ນິກ, ຄຸນນະພາບຂອງວັດຖຸປະກອນ ຕາມລາຄາຕົວຈິງໃນທ້ອງຕະຫຼາດທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນລາຄາ ໂດຍມີການສົມທຽບລາຄາຢ່າງໜ້ອຍ 3 ແຫ່ງ ໂດຍຖືເອົາລາຄາສະເລ່ຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເປັນລາຄາຂັ້ນແຜນ. ສໍາລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນໃຫ້ລວມຢູ່ ໃນມູນຄ່າຂອງອຸປະກອນ.
ບັນດາໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ ຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 30/ສພຊ, ລົງວັນທີ 2 ພະຈິກ 2017.

7. ມາດຕາ 22 ເອກະສານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ບັນດາເອກະສານທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງໄດ້ປະກອບ ເພື່ອນໍາສະເໜີໂຄງການເຂົ້າແຜນການ ລົງທຶນຂອງລັດປະຈໍາປີ ຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ມີດັ່ງນີ້:
 - ບົດສະເໜີໂຄງການ;
 - ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
 - ບົດລາຍງານການສໍາຫຼວດ-ອອກແບບໂຄງການ ແລະ ແບບກໍ່ສ້າງ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນແບບ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການຂອງຂະແໜງການເຕັກນິກກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ;
 - ໃບມອບໂອນນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດໃນກໍລະນີທີ່ມີການນໍາໃຊ້ດິນຂອງ ປະຊາຊົນ;

ສໍາລັບໂຄງການປະເພດ I, II ແລະ III ທີ່ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກສູງ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ເພີ່ມເຕີມອີກ ມີດັ່ງນີ້:

- ບົດພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
- ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

2) ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ມີດັ່ງນີ້:

- ບົດສະເໜີໂຄງການ;
- ໃບປະເມີນລາຄາ;
- ໃບກຳນົດຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງວັດຖຸປະກອນ;
- ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ.

3) ໂຄງການສົ່ງເສີມວິຊາການ ມີດັ່ງນີ້:

- ບົດສະເໜີໂຄງການ;
- ແຜນດຳເນີນງານ;
- ໃບປະເມີນມູນຄ່າໂຄງການ;
- ໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການ (ສຳລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກີບ, ຜົນການປະເມີນໂຄງການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ ແລະ ໂຄງການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ສາມາດຖືເອົາຕາມໃບຢັ້ງຢືນການປະເມີນໂຄງການກໍ່ສ້າງເລີຍ).

ສຳລັບທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ໃສ່ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງ ແມ່ນໃຫ້ປະກອບເອກະສານຕາມແຕ່ລະຄຸນລັກສະນະຂອງແຕ່ລະໂຄງການຂ້າງເທິງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຮ່ວມມືສາກົນຂອງຕົນກ່ອນ ແລ້ວສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ.

8. ມາດຕາ 33 ເງື່ອນໄຂພື້ນຖານໃນການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນວັກ 1 ຂໍ້ 1 ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ວັກ 2 ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ມີດັ່ງນີ້:

8.1 ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ: ໝາຍເຖິງອົງການ ສະເໜີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ບັນດາເປົ້າໝາຍການພັດທະນາຂອງຕົນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນມາພ້ອມກັບຮ່າງແຜນລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາເອົາໂຄງການເຂົ້າແຜນຢ່າງສອດ ຄ່ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຂອງການພັດທະນາ. ການຈັດສັນງົບປະມານໃສ່ ແຕ່ລະໂຄງການ ຕ້ອງມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບງົບປະມານປະຈຳປີທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ເພື່ອຮັບປະກັນການ ຊຳລະໃຫ້ໄປຕາມມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

8.2 ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ: ໝາຍເຖິງ ບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຕ້ອງໄດ້ຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທຶນຈະແຈ້ງກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດກຳນົດເອົາໂຄງ

ການນັ້ນເຂົ້າໃນ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ໄດ້ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ມີສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມ ຖືກຕ້ອງຈາກ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ຈຶ່ງສາມາດສະເໜີເຂົ້າ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ;
- ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ໄດ້ ຜ່ານການອະນຸມັດໃຫ້ປະຕິບັດຈາກລັດຖະບານ ຜ່ານແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການ ພັດທະນາຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຜ່ານກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ ຫຼື ຕາມສັນຍາຊ່ວຍເຫຼືອພິເສດຂອງແຂວງແຮກສ່ຽວກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສສ ຫວຽດນາມ ຫຼື ສປປ ຈີນ ຕ້ອງຜ່ານການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ (ຂະແໜງຮ່ວມມືສາກົນ) ຈຶ່ງສາມາດບັນຈຸເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອນຳສະເໜີທ່ານເຈົ້າ ແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ.

1.3 ສຳລັບບັນດາເອກະສານທີ່ຕິດພັນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຂອງບັນດາກະ ຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ມີດັ່ງນີ້:

- 1) ແຈ້ງການອະນຸມັດຮັບເອົາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກລັດຖະບານ ໂດຍການສະເໜີຂອງກະ ຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
- 2) ເອກະສານໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດໂຄງການເງິນກູ້ຢືມເງື່ອນໄຂ ຜ່ອນຜັນທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງການເງິນ;
- 3) ເອກະສານໂຄງການທີ່ຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
- 4) ເອກະສານໂຄງການທີ່ຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງພາຍ ໃນ;
- 5) ເອກະສານໂຄງການກູ້ຢືມເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຜ່ານກະຊວງການເງິນ;
- 6) ເອກະສານສັນຍາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ທີ່ລັດຖະບານອະ ນຸມັດ;
- 7) ແບບຟອມຂໍ້ມູນໂຄງການແບບກະທັດຮັດ (SPIS);
- 8) ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:
 - ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຄງການ ຫຼື ແຜນວຽກ ແລະ ແຜນງົບປະມານຂອງໂຄງການ ຕະຫຼອດອາຍຸໂຄງການທີ່ມີການເຊັນຮັບຮອງໂດຍຜູ້ໃຫ້ທຶນ;
 - ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນກໍລະນີມີການດັດແປງ, ດັດແກ້ ຫຼື ສະເໜີ ໃຫ້ມີການປະກອບທຶນສົມທົບ;
- 9) ເອກະສານໂຄງການ;

10) ເອກະສານຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເພດທຶນສົມທົບ ຫຼື ໂຄງການສົມທົບທີ່ເປັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;

11) ເອກະສານແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີ.

ບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຕ້ອງການທຶນສົມທົບຈາກລັດຖະບານ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸແຈ້ງໃນເອກະສານຂໍອະນຸມັດໂຄງການ, ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ສຳລັບໂຄງການຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ; ສ່ວນໂຄງການຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ (ຂະແໜງຮ່ວມມືສາກົນ).

ໃນກໍລະນີໂຄງການຂຶ້ນຢູ່ກະຊວງຄຸ້ມຄອງແຕ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ແຂວງ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ແຂວງຂຶ້ນແຜນທຶນສົມທົບແມ່ນໃຫ້ກະຊວງທີ່ໄດ້ຮັບທຶນປະສານກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ແລະ ແຂວງທີ່ຈະປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອເອກະພາບກັນໃນການຂຶ້ນແຜນສົມທົບທຶນແຕ່ຫົວທີ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການຂຶ້ນແຜນຊ້ຳຊ້ອນ ຫຼື ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃດຂຶ້ນແຜນເລີຍ;

ສຳລັບເອກະສານ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນທຶນສົມທົບທີ່ປະກອບມາຂ້າງເທິງແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງພິຈາລະນາປະກອບທຶນສົມທົບ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດແລ້ວ (ມີລະຫັດປະຈຳຕົວໂຄງການ) ໃນແຕ່ລະປີຕໍ່ໜ້າແມ່ນໃຫ້ປະກອບບົດລາຍງານການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບ ພ້ອມດ້ວຍແຜນຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ທຶນສົມທົບແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມຮ່ວມມືສາກົນ) ສຳລັບໂຄງການທີ່ສູນກາງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ (ຂະແໜງຮ່ວມມືສາກົນ) ສຳລັບໂຄງການທີ່ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ, ກ່ອນວັນທີ່ 15 ພຶດສະພາ ເພື່ອຍັງຍືນ ແລະ ສະເໜີເອົາເຂົ້າແຜນ;

ທຸກໂຄງການທີ່ມີທຶນສົມທົບຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ມີລະຫັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາແລ້ວ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການປະກອບຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນລະບົບ (ODA-MIS.GOV.LA) ພ້ອມທັງສຳເນົາເອກະສານ (ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງ) ເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຍັງຍືນຖືກຕ້ອງ.

9. ມາດຕາ 34 ການປະເມີນ ແລະ ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການຮັບຜິດຊອບປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ປະກອບດ້ວຍ 2 ຂັ້ນ ຄື:

- ຂັ້ນສູນກາງແມ່ນ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມປະເມີນຜົນ);
- ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງແມ່ນ: ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ຂະແໜງປະເມີນຜົນ);

ການປະເມີນແມ່ນນຳໃຊ້ 5 ມາດຖານຕາມຫຼັກວິຊາການຂອງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄວາມສອດຄ່ອງ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ, ເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການໃນການປະເມີນ ມີດັ່ງນີ້:

9.1 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການສະເໜີໂຄງການ (ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ):

ອົງການສະເໜີໂຄງການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການສ້າງເອກະສານໂຄງການລົງທຶນ ລັດ ແລະ ປະກອບເອກະສານໂຄງການໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມ ຂໍ້ 9.7 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້.

9.2 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີດັ່ງນີ້:

- ຍັງຍືນແບບແຕ້ມເຕັກນິກກໍ່ສ້າງ-ສ້ອມແປງ, ບໍລິມາດວຽກ ແລະ ມູນຄ່າໂຄງການຕາມການຕົກລົງແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງບັນດາໜ້າວຽກ ແລະ ມູນຄ່າຂອງໂຄງການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້, ໂຄງການສໍາຫຼວດ-ອອກແບບ ແລະ ໂຄງການວ່າຈ້າງທີ່ປຶກສາ;
- ຍັງຍືນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຫຼື ບົດພັດທະນາໂຄງການ;
- ຍັງຍືນບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ເບື້ອງຕົ້ນທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງແມ່ນອົງການສະເໜີໂຄງການເປັນຜູ້ຍັງຍືນ, ແຕ່ຖ້າໂຄງການໃດຫາກມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຍັງຍືນ ຈາກຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

9.3 ຂອບເຂດຂອງການຍົກເວັ້ນ ມີດັ່ງນີ້:

1) ຂົງເຂດວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຂອງຂະແໜງການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທີ່ມີລັກ ສະນະສະເພາະດ້ວຍເຫດຜົນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປະເມີນໂຄງການ ໂດຍມີການຕົກລົງອະນຸມັດຈາກປະທານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຂັ້ນສູນກາງ.

ສໍາລັບໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ-ສ້ອມແປງເສັ້ນທາງ, ການກໍ່ສ້າງ-ສ້ອມແປງອາຄານສໍານັກງານທ້ອງຖານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ເຮືອນພັກ, ອາຄານທໍ່ພັກ ແລະ ໂຄງການອື່ນໆ ທີ່ຈະຜ່ານການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະເມີນ ຈາກອົງ ການຮັບຜິດຊອບການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

2) ໂຄງການແກ້ໄຂໄຟຟ້າພັດສຸກເສີນ

ສໍາລັບການແກ້ໄຂໄຟຟ້າພັດສຸກເສີນ ແມ່ນບໍ່ຈໍາເປັນປະເມີນໂຄງການ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍັງຍືນຈາກຄະນະຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າພັດແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຈາກອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດຕາມນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

9.4 ໂຄງການທີ່ນໍາໃຊ້ງົບປະມານກອງທຶນທາງ.

ບັນດາໂຄງການທີ່ນໍາໃຊ້ງົບປະມານກອງທຶນທາງ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະເມີນ ຈາກອົງການຮັບຜິດຊອບການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

9.5 ການປະເມີນໂຄງການຜື່ນຜູ້ຫຼັງໄພພິບັດ.

ບັນດາໂຄງການຜື່ນຜູ້ຫຼັງໄພພິບັດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແລະ ຍັງຍືນຈາກຄະນະຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາແບບແຕ້ມເຕັກນິກການ ກໍ່ສ້າງ ແລະ ມູນຄ່າໄປຜ່ານການຍັງຍືນຈາກຂະແໜງເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະເມີນ ຈາກອົງການຮັບຜິດຊອບການປະເມີນໂຄງການ ລົງທຶນຂອງລັດຕາມມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ກ່ອນສະເໜີ ຝິຈາລະນາເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ.

9.6 ການປະເມີນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຕ້ອງການທຶນສົມທົບຈາກລັດ ຖະບານ ມີດັ່ງນີ້:

1) ສົມທົບເປັນທຶນເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ.

ໃນຂັ້ນຕອນການຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອຝິຈາລະນາຮັບເອົາໂຄງການ ຊ່ວຍ ເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ທີ່ຕ້ອງການທຶນສົມທົບຈາກລັດຖະບານ ແມ່ນຖື ເອົາການປະເມີນໂຄງການຂອງຄະນະຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດ ແລະ ວິຊາການຝ່າຍລາວເຮັດ ວຽກຮ່ວມກັນ ໂດຍອົງການປະເມີນຜົນ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄະນະກະກຽມສ້າງໂຄງ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາແຕ່ຫົວທີ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະເມີນທຶນສົມ ທົບສະເພາະອີກ.

2) ສົມທົບເປັນໂຄງການເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ.

ການສົມທົບເປັນໂຄງການ ເຂົ້າໃນໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະ ນາໃຫ້ປະຕິບັດການປະເມີນຕາມຂໍ້ 9 ແລະ ຂໍ້ 9.8 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

9.7 ການປະກອບເອກະສານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອສະເໜີປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງ ລັດ.

ການປະກອບເອກະສານໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອສະເໜີປະເມີນໂຄງການໂດຍໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບຄຸນລັກສະນະຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຕາມຫຼັກວິຊາ ການໃຫ້ປະກອບ ດັ່ງນີ້:

9.7.1 ການປະກອບເອກະສານໂຄງການສະເໜີໃໝ່ ມີດັ່ງນີ້:

1) ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ມີດັ່ງນີ້:

- ບົດສະເໜີໂຄງການ (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ);
- ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດ-ອອກແບບ;
- ແບບແຕ້ມເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງ (ແບບລະອຽດ) ທີ່ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນ ຈາກຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ໃບປະເມີນລາຄາທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຊັນຍັງຍືນມູນຄ່າໂຄງການຈາກຂະແໜງການ ເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ບົດປະກອບຄຳເຫັນຂອງຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມ ຄອງ.

ຖ້າເປັນໂຄງການປະເພດ I, II ແລະ III ຕ້ອງປະກອບເອກະສານເພີ່ມເຕີມ ດັ່ງນີ້:
(1). ບົດພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ; (2). ບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ສໍາລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກີບລົງມາ ໃຫ້ປະກອບ ດັ່ງນີ້:

- ບົດສະເໜີໂຄງການ (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ);
- ແບບແຕ້ມເຕັກນິກການກໍ່ສ້າງທີ່ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ຍັງຍືນຈາກຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ໃບປະເມີນລາຄາທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຊັນຍັງຍືນມູນຄ່າໂຄງການຈາກຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
- ບົດປະກອບຄໍາເຫັນຂອງຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ສໍາລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກີບລົງມາ ແມ່ນໃຫ້ຄັດຕິດໃບປະເມີນລາຄາມາຜ່ອມກັບເອກະສານໂຄງການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ສ້ອມແປງໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂຽນບົດສະເໜີໂຄງການ ແລະ ສ້າງແຜນດໍາເນີນງານຕື່ມອີກ.

2) ໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ຕິດພັນ, ບໍ່ຕິດພັນກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ປະກອບມີ:

- ບົດສະເໜີໂຄງການ;
- ແຜນດໍາເນີນງານ;
- ໃບປະເມີນລາຄາ;
- ໃບກໍານົດຂໍ້ມູນສະເພາະຂອງວັດຖຸປະກອນ(ສໍາລັບໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ).

ສໍາລັບໂຄງການຊົດເຊີຍ ແລະ ເວນຄືນສິ່ງກົດຂວາງ ເປັນຕົ້ນ: ທີ່ດິນ, ສິ່ງປຸກສ້າງ ແລະ ຜົນລະປູກຕ້ອງໄດ້ເຮັດເປັນໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການຕ່າງຫາກ ແລະ ປະກອບເອກະສານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ: ຂໍ້ຕົກລົງຂອງທ່ານເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາມູນຄ່າທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ມີການຍັງຍືນຈາກຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຈົ້າຂອງກຳມະສິດ.

9.7.2 ການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອປະເມີນຜົນໂຄງການໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໂຄງການສືບຕໍ່).

ການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອປະເມີນຜົນໂຄງການໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໂຄງການສືບຕໍ່) ສໍາລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ມີດັ່ງນີ້:

- ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໂຄງການ (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ);
- ຂໍ້ຕົກລົງແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ;

- ຂໍ້ຕົກລົງອະນຸມັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼື ໃບມອບສິດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;
- ບົດບັນທຶກການປະມຸນ;
- ໃບສັ່ງວຽກ;
- ສັນຍາການກໍ່ສ້າງ;
- ບົດບັນທຶກກວດກາໜ້າວຽກທີ່ປະຕິບັດວຽກສໍາເລັດຄັ້ງຫຼ້າສຸດ;
- ຂໍ້ມູນການຊໍາລະຜ່ານມາ.

9.7.3 ການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອປະເມີນຜົນໂຄງການໄລຍະສໍາເລັດ 100% (ກ່ອນການມອບ-ຮັບ) ໃຫ້ປະກອບ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ມີດັ່ງນີ້:
 - ບົດລາຍງານສໍາເລັດ 100% (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ);
 - ບົດບັນທຶກກວດກາວຽກສໍາເລັດ 100%;
 - ໃບມອບ-ຮັບຊົ່ວຄາວ;
 - ຂໍ້ມູນການຊໍາລະຜ່ານມາ.
- 2) ສໍາລັບໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການ ແລະ ສະໜອງວັດຖຸປະກອນໃຫ້ປະກອບ 3 ເອກະສານ ມີດັ່ງນີ້:
 - ບົດລາຍງານສໍາເລັດ 100% (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ);
 - ຂໍ້ຕົກລົງອະນຸມັດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼື ໃບມອບສິດໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;
 - ຂໍ້ມູນການຊໍາລະຜ່ານມາ.

9.7.4 ການປະກອບເອກະສານ ເພື່ອປະເມີນຜົນໂຄງການພາຍຫຼັງການນໍາໃຊ້ໂຄງການແຕ່ 2-5 ປີ ໃຫ້ປະກອບ ດັ່ງນີ້:

- ບົດບັນທຶກການມອບ-ຮັບໂຄງການຖາວອນ;
- ໃບມອບ-ຮັບຖາວອນ;
- ບົດລາຍງານການນໍາໃຊ້ໂຄງການ.

9.8 ການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

9.8.1 ການປະເມີນໂຄງການກ່ອນນໍາສະເໜີເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

ການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ກ່ອນນໍາສະເໜີເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນການປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້, ຄວາມເໝາະສົມ, ຄວາມຈໍາເປັນ, ຄວາມຜ່ອມໃນ

ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມພ້ອມທາງດ້ານການບໍລິຫານ ໂຄງການ ໂດຍຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການປະເມີນໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ຕິດພັນ ແລະ ບໍ່ ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ, ໂຄງ ການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແລະ ໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເປັນການປະເມີນທີ່ນໍາໃຊ້ 5 ມາດຕາມຕາມຫຼັກວິຊາການຂອງການປະ ເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄວາມສອດຄ່ອງ, ປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ.

ໃນກໍລະນີອົງການປະເມີນເຫັນວ່າໂຄງການທີ່ສະເໜີມາຫາກອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງ ຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຮ້າຍແຮງ ຫຼື ການກໍານົດພື້ນທີ່ໂຄງການເຫັນວ່າບໍ່ຊັດເຈນ, ອົງການ ປະເມີນເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບອົງການສະເໜີໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການລົງເກັບກໍາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຢູ່ຈຸດທີ່ຕັ້ງໂຄງການເພື່ອເປັນເງື່ອນໄຂ ໃນການພິຈາລະນາຄືນຄວ້າ ແລະ ປະເມີນໂຄງການກ່ອນສະເໜີເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງ ລັດ.

9.8.2 ການປະເມີນຜົນໂຄງການໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໂຄງການສືບຕໍ່) ມີດັ່ງນີ້:

ການປະເມີນໃນໄລຍະກາງຂອງການປະຕິບັດສັນຍາ ໃຫ້ດໍາເນີນການພາຍຫຼັງໂຄງການ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາຄວາມຄືບໜ້າ, ຄວາມ ສອດຄ່ອງຂອງການຈັດຈັ່ງປະຕິບັດກັບເອກະສານໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຂໍ້ກໍານົດຕ່າງໆຕາມເອກະສານໂຄງການ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໂຄງການ ພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຊຸດຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຄໍາແນະນໍາສະ ບັບນີ້ ແລະ ນໍາສິ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນການປະ ເມີນຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມ ຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນເຕັກນິກທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນດ້ານເອກະສານໂຄງການ ແລະ ລົງພາກສະໜາມຕາມເງື່ອນ ໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

9.8.3 ການປະເມີນຜົນໂຄງການໄລຍະສໍາເລັດ 100% (ກ່ອນການມອບ-ຮັບ) ມີດັ່ງນີ້:

ແມ່ນດໍາເນີນການພາຍຫຼັງໂຄງການໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດ 100% ເພື່ອ ຕິດຕາມ, ກວດກາໜ້າວຽກຕົວຈິງ, ສະໜູນຕິລາຄາແຕ່ລະດ້ານສົມທົບໃສ່ແຜນດໍາເນີນງານ ແລະ ເອກະສານໂຄງການ;

ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບເອກະສານລາຍງານຜົນສໍາ ເລັດໂຄງການ (ຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ) ເຖິງອົງການປະ ເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ແລະ 71 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ;

ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມ ຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນເຕັກນິກທີ່

ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນດ້ານເອກະສານໂຄງການ ແລະ ລົງພາກສະໜາມຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ;

ສໍາລັບການປະເມີນຜົນໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແມ່ນຈະດໍາເນີນການປະເມີນໃນໄລຍະກ່ອນການເຂົ້າແຜນ ແລະ ໃນໄລຍະສໍາເລັດ 100% ເທົ່ານັ້ນ.

9.8.4 ການປະເມີນຜົນໄລຍະການນໍາໃຊ້ໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ມອບ-ຮັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ແລ້ວ 2-5 ປີ ຈະໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນຜົນຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ແລະ 73 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອຕິດຕາມການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມເປົ້າໝາຍໂຄງການ, ປະສິດທິຜົນ, ຜົນໄດ້ຮັບຂອງໂຄງການ ແລະ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນໃນການສ້າງໂຄງການໃນຕໍ່ໜ້າ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ໂຄງການຕ້ອງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອສຶມທົບກັບອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນຜົນໂຄງການ, ລາຍງານຜົນການນໍາໃຊ້ໂຄງການພ້ອມທັງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຊຸດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ແລະ ນໍາສິ່ງໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດປະເມີນ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນຜົນຕາມຫຼັກວິຊາການ.

ອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນເຈົ້າການສ້າງແຜນສຶມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ໂຄງການ, ພາກສ່ວນທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄງການ ແລະ ພາກສ່ວນເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຜົນດ້ານເອກະສານໂຄງການ ແລະ ລົງພາກສະໜາມຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

ການປະເມີນຜົນໄລຍະການນໍາໃຊ້ໂຄງການແຕ່ 2-5 ປີ, ສໍາລັບໂຄງການປະເພດ V ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ອົງການປະເມີນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນສຶມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການປະເມີນຜົນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຖອດຖອນບົດຮຽນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ ແລະ ການສ້າງໂຄງການໃນລັກສະນະດຽວກັນໃນອານາຄົດ.

9.9 ການຮັບຮອງຜົນການປະເມີນ, ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຜົນການປະເມີນ.

9.9.1 ການຮັບຮອງຜົນການປະເມີນ ມີດັ່ງນີ້:

ຜົນຂອງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຮັບຮອງຈາກຄະນະຮັບຮອງຜົນການປະເມີນຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ມີດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນສູນກາງ: ຄະນະຮັບຮອງຜົນການປະເມີນຂັ້ນສູນກາງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມປະເມີນຜົນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຊິ່ງຄະນະດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍ: ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນປະທານ, ຫົວໜ້າກົມປະເມີນຜົນ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈໍາການ, ຮອງຫົວໜ້າທ້ອງຖານ, ຮອງຫົວໜ້າກົມປະເມີນຜົນ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ

ແຜນການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມກວດກາ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຮອງຫົວໜ້າກົມຂອງບັນດາກະຊວງຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ ແລະ ປະກອບມີກອງເລຂາປະຈຳການ;

- ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ: ຄະນະຮັບຮອງຜົນການປະເມີນຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຊິ່ງຄະນະດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍ: ຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນປະທານຮອງຫົວໜ້າພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຜູ້ຊີ້ນຳວຽກງານປະເມີນຜົນເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ຫົວໜ້າຂະແໜງປະເມີນຜົນ, ຫົວໜ້າຂະແໜງແຜນການ ແລະ ຫົວໜ້າຂະແໜງກວດກາ ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການຂັ້ນແຂວງທີ່ຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຄະນະ ແລະ ປະກອບມີກອງເລຂາປະຈຳການ.

9.9.2 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ ມີດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຖືກຮັບຮອງຜົນການປະເມີນຈາກຄະນະຮັບຮອງຜົນການປະເມີນແຕ່ລະຂັ້ນແລ້ວ ກອງເລຂາຂອງຄະນະຮັບຮອງຜົນການປະເມີນຕາມຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຕ້ອງໄດ້ນຳສະເໜີຕໍ່ຜູ້ມີສິດອະນຸມັດອອກໃບຢັ້ງຢືນ ເຊິ່ງຜູ້ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ ມີດັ່ງນີ້:

- ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນສຳລັບທຸກປະເພດໂຄງການຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

- ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນສຳລັບໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງຕົນ.

9.9.3 ການນຳໃຊ້ຜົນຂອງການປະເມີນ ມີດັ່ງນີ້:

- ຜົນການປະເມີນໂຄງການກ່ອນສະເໜີເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແມ່ນນຳໃຊ້ເປັນເອກະສານຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ ເພື່ອເປັນເອກະສານປະກອບການພິຈາລະນາເອົາໂຄງການເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ.

- ຜົນການປະເມີນໂຄງການກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໂຄງການສືບຕໍ່) ນຳໃຊ້ເປັນເອກະສານ ຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນບ່ອນອີງໃນການພິຈາລະນາສືບຕໍ່, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກໂຄງການ.

- ຜົນການປະເມີນຜົນໂຄງການສຳເລັດ 100% ກ່ອນການມອບ-ຮັບໂຄງການ ນຳໃຊ້ເປັນເອກະສານຢັ້ງຢືນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອມອບ-ຮັບໂຄງການ ພ້ອມທັງສ້າງແຜນການນຳໃຊ້ ແລະ ບຸລະນະຮັກສາໂຄງການໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

- ຜົນການປະເມີນໂຄງການຫຼັງນຳໃຊ້ 2-5 ປີ ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການຖອດຖອນບົດ ຮຽນໃນການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ໂຄງການ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການອະນຸມັດ

ໂຄງການໃນຕໍ່ໜ້າທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງໂຄງການ.

9.9.4 ອາຍຸການນໍາໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ມີດັ່ງນີ້:

1). ອາຍຸການນໍາໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນກ່ອນເຂົ້າແຜນ (ໂຄງການສະເໜີໃໝ່) ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໂຄງການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ 3 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໄດ້ 1 ຄັ້ງ ແລະ ອາຍຸບໍ່ເກີນ 1 ປີ (ໃນກໍລະນີໂຄງການຫາກມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານເຕັກນິກ, ມູນຄ່າໂຄງການຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນຄືນໃໝ່); ສໍາລັບໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງແມ່ນມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມໄລຍະຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

- ໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງ ມີອາຍຸການນໍາໃຊ້ 2 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໄດ້ 1 ຄັ້ງ ແລະ ອາຍຸບໍ່ເກີນ 1 ປີ (ໃນກໍລະນີມູນຄ່າໂຄງການຫາກມີການປ່ຽນແປງຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການປະເມີນຄືນໃໝ່).

ສໍາລັບການສະເໜີຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໂຄງການສະເໜີໃໝ່ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ສະເໜີເຖິງອົງການຮັບຜິດຊອບປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມການແບ່ງຂັ້ນປະເມີນ; ສໍາລັບການປະກອບເອກະສານ ມີດັ່ງນີ້:

- ໜັງສືສະເໜີຕໍ່ອາຍຸໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ;
- ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນສະບັບຕົ້ນ;
- ໃບປະເມີນລາຄາທີ່ໄດ້ຜ່ານການເຊັນຢັ້ງຢືນມູນຄ່າໂຄງການຄືນໃໝ່ຈາກຂະແໜງການເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ (ສໍາລັບໂຄງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ);
- ໃບປະເມີນລາຄາ ທີ່ຜ່ານການຢັ້ງຢືນຄືນໃໝ່ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ສໍາລັບໂຄງການສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ແລະ ໂຄງການສິ່ງເສີມວິຊາການ).

2). ອາຍຸການນໍາໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນໂຄງການໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ໂຄງການສືບຕໍ່), ໂຄງການສໍາເລັດ 100% (ກ່ອນການມອບ-ຮັບ) ແລະ ໂຄງການທີ່ນໍາໃຊ້ແລ້ວແຕ່ 2-5 ປີ ບໍ່ກໍານົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນຜົນການປະເມີນ.

10 . ມາດຕາ 44 ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ

ວັກ 2 ໃນກໍລະນີກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ມອບໂຄງການໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕ້ອງມອບແຕ່ຫົວທິໂດຍເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນຕອນການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ຈັດຕັ້ງການປະມຸນ, ສ້າງສັນຍາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ; ສໍາລັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ໄດ້ຮັບໂຄງການ

ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງທີ່ມອບໂຄງການໃຫ້ນັ້ນຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ; ສ່ວນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ໃນນາມເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງໄດ້ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນໃຫ້ສອດຄອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກຳນົດໄວ້.

ສໍາລັບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ຕົນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ໃຫ້ປະສານງານກັບທ້ອງຖິ່ນທີ່ໂຄງການຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງຄະນະປະສານງານຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຮ່ວມຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.

ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບກັນ ແຕ່ຫົວທີ ເພື່ອປະຕິບັດການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ຈະແຈ້ງ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຂັ້ນໂຄງການຊໍາຊ້ອນກັນ ເພາະໂຄງການໜຶ່ງບໍ່ສາມາດຂຶ້ນແຜນຢູ່ຫຼາຍບ່ອນໄດ້.

11 . ມາດຕາ 45 ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ວັກ 2 ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບລົງມາ: ໝາຍເຖິງ ໂຄງການທີ່ອົງການປົກຄອງເມືອງເປັນຜູ້ສະເໜີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສະໜັບສະໜູນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຕົນ ເພື່ອບັນຈຸເຂົ້າແຜນການລົງທຶນຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ. ໂຄງການທີ່ເມືອງສາມາດນຳສະເໜີ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນໂຄງການຮັບໃຊ້ທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ເມືອງສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ (ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງວິຊາການ).

ສໍາລັບເມືອງທີ່ມີເງື່ອນໄຂສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ແຕ່ບໍ່ເກີນ 20.000.000.000 (ຊາວຕື້) ກົບ ຕາມການຕົກລົງເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 45 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ: ໝາຍເຖິງ ເມືອງທີ່ມີບຸກຄະລະກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດໃຫ້ຖືກຕາມມາດຖານເຕັກນິກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

12 . ມາດຕາ 46 ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ພາຍຫຼັງທີ່ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 38 ແລະ ມາດຕາ 39 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດແລ້ວ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 4 ຂັ້ນຕອນ ຄື: ❶ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ❷ ຈັດຕັ້ງການປະມູນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ❸ ສ້າງສັນຍາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ❹ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ ມີດັ່ງນີ້:

12.1 ການແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 41 ແລະ ມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິປະເພດ I ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະບານ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຂະແໜງການ ແລະ ທ່ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິປະເພດ II, III, IV ແລະ V ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເຊິ່ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການປະກອບດ້ວຍພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການເງິນ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 60 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

12.2 ການຈັດຕັ້ງປະມຸນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງລັດຖະບານ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແລ້ວ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບວິທີ, ຮູບແບບ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການປະມຸນໂຄງການ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລ້ວຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຈຶ່ງດຳເນີນການປະມຸນຢ່າງເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 30/ສພຊ, ລົງວັນທີ 2 ພະຈິກ 2017 ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 0477/ກງ, ລົງວັນທີ 13 ກຸມພາ 2019 (ໃນກໍລະນີມີການປັບປຸງກົດໝາຍ ຫຼື ຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືເອົາສະບັບປັບປຸງໃໝ່ນັ້ນປ່ຽນແທນ) ແລ້ວລາຍງານຜົນການປະມຸນຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາຜູ້ຊະນະການປະມຸນໂຄງການ ແລ້ວຈຶ່ງດຳເນີນການສ້າງສັນຍາໂຄງການ, ແຕ່ລາຄາຂອງຜູ້ທີ່ຈະຊະນະການປະມຸນຕ້ອງມີລາຄາບໍ່ເກີນມູນຄ່າທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລາຄາຂອງບໍລິສັດຊະນະການປະມຸນ ຕໍ່າກວ່າມູນຄ່າທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ ແມ່ນບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາມູນຄ່າທີ່ເຫຼືອໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າວຽກອື່ນ; ໂດຍໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ທ່ອງຖິ່ນຕ່າງໆທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງໄດ້ລາຍງານເຖິງຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອປ່ຽນແປງມູນຄ່າໂຄງການມາເປັນມູນຄ່າດຽວກັບມູນຄ່າສັນຍາ ໃນຕາຕະລາງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ.

12.3 ການສ້າງສັນຍາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

12.3.1 ຂະບວນການສ້າງສັນຍາໂຄງການສະເໜີໃໝ່ ມີດັ່ງນີ້:

ພາຍຫຼັງທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການໄດ້ຮັບຮອງເອົາຜູ້ຊະນະການປະມຸນທາງການແລ້ວ, ຄະນະ

ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການຮ່າງສັນຍາກັບຜູ້ຊະນະການປະມຸນ; ສຳລັບການຮ່າງສັນຍາກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ຫຼື ສະໜອງວັດຖຸປະກອນ ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ. ການດຳເນີນການໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ: ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຮ່ວມກັນສ້າງສັນຍາກັບຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຍັງຍືນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວມາເຊັນຍັງຍືນຈາກກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ກົມແຜນການ) ແລ້ວຈຶ່ງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

- ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ: ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຮ່ວມກັນສ້າງສັນຍາກັບຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຍັງຍືນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວມາເຊັນຍັງຍືນຈາກພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລ້ວຈຶ່ງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

- ຂັ້ນເມືອງ: ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຮ່ວມກັນສ້າງສັນຍາກັບຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແລ້ວ ນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຍັງຍືນຄວາມສອດຄ່ອງ ແລ້ວສົ່ງກັບຄືນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໃຫ້ເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວມາເຊັນຍັງຍືນຈາກພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ ນະຄອນຫຼວງ (ໂດຍຜ່ານການຍັງຍືນຈາກຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ) ແລ້ວຈຶ່ງດຳເນີນຕາມຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

12.3.2 ການຕໍ່ສັນຍາໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ສາມາດຕໍ່ໄລຍະເວລາການປະຕິບັດວຽກໃນສັນຍາໄດ້; ສຳລັບໄລຍະຂອງການຕໍ່ສັນຍາ ແມ່ນຂຶ້ນກັບສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ໂຄງການດັ່ງກ່າວເກີດຄວາມຊັກຊ້າ. ການຕໍ່ໄລຍະເວລາປະຕິບັດວຽກໃນສັນຍາ ຈະພິຈາລະນາໄປພ້ອມກັບການຕໍ່ໄລຍະຊຳລະໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການເປັນຜູ້ສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງການຕໍ່ສັນຍາ ມີດັ່ງນີ້:

- 1) ເງື່ອນໄຂຂອງໂຄງການທີ່ສາມາດຕໍ່ສັນຍາໄດ້ຕ້ອງເກີດຈາກສາຍເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້: 1). ມີການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການຈາກຜູ້ມີສິດອຳນາດ ຕາມຂໍ້ 2.4.5 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
- 2). ເຫດສຸກເສີນທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດອັນເຮັດໃຫ້ໂຄງການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້; 3). ໂຄງການຖືກສັ່ງໂຈະຊົ່ວຄາວ ແລະ 4). ເຈົ້າຂອງໂຄງການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດພັນທະຂໍ້ຝຸກຝັນທາງສັນຍາທີ່ພາໃຫ້ການປະຕິບັດໂຄງການຊັກຊ້າ.
- 2) ຂັ້ນຕອນສະເໜີ ແລະ ພິຈາລະນາ ການຕໍ່ສັນຍາໂຄງການ:

- ໂຄງການຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ: ບໍລິສັດຮັບເໝົານຳສະເໜີບັນຫາຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການນຳສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຝ່າລະນາຕົກລົງການຕໍ່ສັນຍາ.

- ໂຄງການປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ: ບໍລິສັດຮັບເໝົານຳສະເໜີບັນຫາຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງນຳສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຝ່າລະນາຕົກລົງການຕໍ່ສັນຍາ.

ສຳລັບໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບໍລິສັດຮັບເໝົານຳສະເໜີບັນຫາຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການນຳສະເໜີຕໍ່ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຝ່າລະນາຕົກລົງການຕໍ່ສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີໂຄງການໝົດໄລຍະຊຳລະຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ ແລະ ການປະຕິບັດບໍລິມາດວຽກສຳເລັດຕາມສັນຍາໂຄງການດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຖືກສັງລວມເຂົ້າໃນບັນຊີໂຄງການໜີ້ສິນ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ຂຶ້ນແຜນຊຳລະ, ແຕ່ໃນກໍລະນີ ໂຄງການໝົດໄລຍະຊຳລະຕາມແຜນສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ ແຕ່ການປະຕິບັດບໍລິມາດວຽກບໍ່ສຳເລັດຕາມສັນຍາໂຄງການດັ່ງກ່າວຖືກຝ່າລະນາງົດການຂຶ້ນແຜນຊຳລະໃນປີຕໍ່ໄປ.

12.3.3 ການຍົກເລີກສັນຍາ ມີດັ່ງນີ້:

ການຍົກເລີກສັນຍາ ຕ້ອງມີສາເຫດໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງຈາກອົງການທີ່ມີສິດຍົກເລີກໂຄງການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 59, 60, 76 ແລະ ມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກເລີກສັນຍາໂຄງການແລ້ວ ແຕ່ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫ້ສຳເລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຄືກັນກັບການເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃໝ່ ໂດຍເລີ່ມຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ ອອກຂໍ້ຕົກລົງໃຫ້ຈັດຕັ້ງການປະມຸນຄັດເລືອກເອົາຜູ້ຮັບເໝົາໃໝ່.

13 . ມາດຕາ 50 ການຄຳປະກັນສັນຍາຮັບເໝົາ ແລະ ການຄຳປະກັນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

13.1 ການຄຳປະກັນສັນຍາຮັບເໝົາ ມີດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ, ຜູ້ບໍລິການ ຕ້ອງວາງເງິນຄຳປະກັນສັນຍາ ເປັນເງິນສົດ ຫຼື ໜັງສືຄຳປະກັນຂອງທະນາຄານ (Bank Guarantee) ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກ່ອນຈະເຊັນສັນຍາ. ກໍລະນີຄຳປະກັນເປັນເງິນສົດໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ.

- ໄລຍະເວລາການຄໍາປະກັນສັນຍາ ແມ່ນເລີ່ມແຕ່ມີເຊັນສັນຍາຮັບເໝົາໂຄງການຈົນກວ່າການປະຕິບັດໂຄງການຈະໄດ້ຮັບການກວດກາໜ້າວຽກໃນປີທີ 1 ຕາມຂໍ້ 2.6.2 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ບໍລິການ ບໍ່ໄດ້ລະເມີດສັນຍາເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຈຶ່ງສົ່ງເງິນຄໍາປະກັນຄືນໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ບໍລິການ ທັງໝົດ. ໃນກໍລະນີຜູ້ຮັບເໝົາບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມສັນຍາ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການມີສິດຍຶດເອົາເງິນຄໍາປະກັນດັ່ງກ່າວ.

13.2 ການຄໍາປະກັນໂຄງການ ມີດັ່ງນີ້:

- ພາຍຫຼັງໂຄງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດ 100% ແລະ ໄດ້ມອບ-ຮັບໂຄງການເພື່ອນໍາໃຊ້ຊົ່ວຄາວຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ, ຜູ້ບໍລິການຕ້ອງວາງເງິນຄໍາປະກັນໂຄງການ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເຊິ່ງເງິນຄໍາປະກັນດັ່ງກ່າວສາມາດນໍາໃຊ້ ຄື: (1). ເປັນເງິນສົດ, (2). ໜັງສືຄໍາປະກັນຂອງທະນາຄານ (Bank Guarantee) ແລະ (3). ນໍາໃຊ້ແຜນລົງທຶນປະຈໍາປີຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ (ໃຊ້ໄດ້ໃນກໍລະນີມູນຄ່າຄໍາປະກັນບໍ່ເກີນມູນຄ່າແຜນປີ ເຊິ່ງໄລຍະຄໍາປະກັນແມ່ນນອນໃນປົງປະມານດັ່ງກ່າວ ແລະ ມູນຄ່າແຜນປີຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການເບີກຖອນ) ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການສາມາດນໍາໃຊ້ງົບປະມານປະຈໍາປີຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວໄດ້ໃນການສ້ອມແປງຄືນໃນກໍລະນີບໍລິສັດຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງບໍ່ປະຕິບັດຜົນການຄໍາປະກັນ; ກໍລະນີຄໍາປະກັນເປັນເງິນສົດກໍ່ໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດເຊັນກັນ.
- ໄລຍະເວລາການຄໍາປະກັນໂຄງການແມ່ນ 12 ເດືອນ ເລີ່ມແຕ່ມີມອບ-ຮັບໂຄງການຊົ່ວຄາວເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງໝົດອາຍຸຄໍາປະກັນແລ້ວຫາກກິດຈະການທີ່ຄໍາປະກັນນັ້ນບໍ່ມີບັນຫາ ໂດຍການຍັງຢືນຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຈຶ່ງສົ່ງເງິນຄໍາປະກັນຄືນໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ບໍລິການ. ໃນໄລຍະຄໍາປະກັນຖ້າຜູ້ຮັບເໝົາຫາກລະເມີດສັນຍາ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງຫາກມີການເປ່ເຜເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກຄວາມບົກຜ່ອງຂອງຜູ້ຮັບເໝົາເອງ, ຜູ້ຮັບເໝົາຕ້ອງໄດ້ແປງຄືນໃຫ້ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຫາກຜູ້ຮັບເໝົາບໍ່ຍິນຍອມ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການມີສິດນໍາໃຊ້ເງິນຄໍາປະກັນ ເພື່ອສ້ອມແປງຄືນ.

ສໍາລັບອັດຕາຄໍາປະກັນສັນຍາ ແລະ ຄໍາປະກັນໂຄງການ: ແມ່ນອັດຕາ 10% (ສິບສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງມູນຄ່າສັນຍາໂຄງການ. ເງິນຄໍາປະກັນສັນຍາ ແລະ ຄໍາປະກັນໂຄງການຈະບໍ່ໄດ້ຄິດໄລ່ດອກເບ້ຍ.

ທຸກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ນໍາໃຊ້ງົບປະມານພາຍໃນເພື່ອຊໍາລະໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການຕ້ອງເປັນສະກຸນເງິນກີບ.

14 . ມາດຕາ 54 ການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຫາກພົບເຫັນສາເຫດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໂຄງການ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດັດແປງໂຄງສ້າງ, ແບບແຜນຜັງ, ເຕັກນິກ ຫຼື ບໍລິມາດວຽກ ແລະ ລາຄາຫົວໜ່ວຍ ເປັນສາເຫດໃຫ້ມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງ ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບທີ່ປຶກສາໂຄງການ ເພື່ອເອກະພາບກັນແລ້ວທີ່ປຶກສາໂຄງການເປັນຜູ້ນຳສະເໜີ ບັນຫາຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີເຖິງອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລ້ວ ນຳສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນປະຈຳແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ຫຼື ຫ້ອງການ/ ກົມແຜນການຂອງກະຊວງ-ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການເພື່ອຝຶຈາລະນາ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການ ຕາມຂໍ້ 14.2 ຂອງຄຳ ແນະນຳສະບັບນີ້. ສຳລັບດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ມູນຄ່າທີ່ສະເໜີດັດແກ້ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການຢັ້ງຢືນທາງການ ຈາກຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ.

14.1 ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສາມາດດັດແກ້ໄດ້

ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ຕ້ອງມີສາເຫດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

- ກໍລະນີການດັດແກ້ທີ່ມີສາເຫດມາຈາກລາຄາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງໃນທ້ອງຕະຫຼາດ ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດ ລົງ ຫຼາຍກວ່າ 15% ຫຼື ມີການປັບຄ່າແຮງງານຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ. ການຄິດໄລ່ລາຄາວັດ ສະດຸກໍ່ສ້າງແມ່ນອີງຕາມການຢັ້ງຢືນຂອງຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງດ້ານລາຄາສິນຄ້າ ຫຼື ຕາມການປັບຄ່າ ແຮງງານຂອງລັດຖະບານ.

- ການດັດແກ້ທີ່ມີສາເຫດມາຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ຫຼື ເຫດບັງເອີນທີ່ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມ ໄດ້. ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໃຫ້ຖືເອົາລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມໃບປະເມີນລາຄາທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັນ.

- ການດັດແກ້ທີ່ມີສາເຫດມາຈາກການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ, ແຜນແມ່ບົດ ຫຼື ຄວາມຈຳເປັນທີ່ ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການເຊິ່ງອາດກະທົບເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໂຄງ ສ້າງ, ແຜນຜັງ, ເຕັກນິກ ຫຼື ບໍລິມາດວຽກ. ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໃຫ້ຖືເອົາລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມໃບປະ ເມີນລາຄາທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັນ.

- ການດັດແກ້ທີ່ເກີດຈາກສາເຫດໃດໜຶ່ງທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານມາດ ຖານເຕັກນິກ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍໂຄງການ ເຊິ່ງອາດກະທົບເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງ ໂຄງສ້າງ, ແຜນຜັງເຕັກນິກ ຫຼື ບໍລິມາດວຽກ. ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໃຫ້ຖືເອົາລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມໃບປະ ເມີນລາຄາທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັນ.

ການປ່ຽນແປງມູນຄ່າທີ່ເກີດຈາກສາເຫດຂອງການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ, ແຜນແມ່ບົດ ແລະ ການປ່ຽນແປງເພື່ອຮັບປະກັນມາດຖານເຕັກນິກ ແລະ ເປົ້າໝາຍໂຄງການ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ 20% (ຊາວສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງມູນຄ່າສັນຍາ ໃນນີ້: ໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນແປງແຜນຜັງກໍ່ສ້າງທີ່ຜ່ານໃຫ້ມີບໍລິ ມາດວຽກເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ວຽກດັ່ງກ່າວຢູ່ນອກແຜນຜັງເດີມ ແລະ ມູນຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນບໍ່ເກີນ 10% (ສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງມູນຄ່າສັນຍາ ການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໃຫ້ຖືເອົາລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມໃບປະເມີນລາຄາທີ່ ສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັນ, ຖ້າເກີນ 10% (ສິບສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງມູນຄ່າສັນຍາແມ່ນໃຫ້ດຳເນີນ ການປະມຸນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 30/ສພຊ, ລົງ ວັນທີ 2 ພະຈິກ 2017. ໃນກໍລະນີວຽກເພີ່ມດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນແຜນຜັງເດີມການຄິດໄລ່ມູນຄ່າໃຫ້ຖືເອົາ ລາຄາຫົວໜ່ວຍຕາມໃບປະເມີນລາຄາທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ເຊັນສັນຍາກັນ.

14.2 ການນໍາສະເໜີ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ການນໍາສະເໜີ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

- ໂຄງການຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ມີມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ ຫຼາຍກວ່າ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກົບ ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການດັດແກ້ ນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການ;

- ໂຄງການຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ມີມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ຫຼາຍກວ່າ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ຫາ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກົບ ໃຫ້ກະຊວງອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການດັດແກ້ ນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການ;

- ສໍາລັບມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ແຕ່ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບລົງມາ ທີ່ເປັນໂຄງການຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ແຕ່ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບລົງມາ ແລະ ໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ມີມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ຫຼາຍກວ່າ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ຫາ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການດັດແກ້ ນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຕົກລົງການດັດແກ້ມູນຄ່າໂຄງການ;

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການທີ່ປະກອບດ້ວຍ: ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ແລະ ຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລົງກວດກາຕົວຈິງພາກສະໜາມ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານຫຼັກການ ກ່ອນການພິຈາລະນາຕົກລົງ ຫຼື ນໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຖັດໄປ;

- ສໍາລັບມູນຄ່າຂອງການດັດແກ້ແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບລົງມາ ຂອງໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງປະຕິບັດໂຄງການປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການດັດແກ້ ນໍາສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການດັດແກ້ໂຄງການ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ບໍ່ສາມາດສະເໜີດັດແກ້ໜ້າວຽກທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄດ້ມີການຊໍາລະໄປແລ້ວ; ການດັດແກ້ແມ່ນໃຫ້ດັດແກ້ສະເພາະບັນດາໜ້າວຽກທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາໂຄງການປະຕິບັດໜ້າວຽກ ຫຼື ມູນຄ່າດັດແກ້ ກ່ອນການຕົກລົງເຫັນດີຈາກອົງການທີ່ມີສິດພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ດັດແປງໂຄງສ້າງ, ແບບແຜນຜັງ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ບໍລິມາດວຽກ, ມາດຖານເຕັກນິກ, ມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍ່ກະທົບຕໍ່ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ຂອງໂຄງການ ທີ່ປົກສາໂຄງການຕ້ອງໄດ້ນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການເພື່ອພິຈາລະນານໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການເພື່ອນໍາສະເໜີຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກຢັ້ງຢືນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງ ນໍາສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ຈຶ່ງສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ພ້ອມທັງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຊາບ.

ໃນກໍລະນີ ຕ້ອງການຕັດໜ້າວຽກທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນໃດໜຶ່ງຂອງໂຄງການອອກຈາກສັນຍາຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຕ້ອງຜ່ານການຮັບຮອງ ແລະ ຢັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ເຊິ່ງຂະແໜງການເຕັກນິກຕ້ອງກວດກາ, ຢັ້ງຢືນທາງດ້ານໂຄງສ້າງ, ເຕັກນິກ ແລະ ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ໂຄງການ ຫຼື ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ຂອງໜ້າວຽກທີ່ສະເໜີຕັດອອກ, ຖ້າສາມາດຢັ້ງຢືນໄດ້ແລ້ວ ກໍລະນີທີ່ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວບໍ່ກະທົບຕໍ່ໂຄງສ້າງ ຫຼື ມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ເຈົ້າຂອງໂຄງການສາມາດຕົກລົງການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແຕ່ຖ້າມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງສ້າງ ຫຼື ມູນຄ່າໂຄງການ ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງໄດ້ສະເໜີເຖິງອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດໃນການດັດແກ້ມູນຄ່າຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 54 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ພິຈາລະນາອະນຸມັດກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດໄດ້.

15 . ມາດຕາ 55 ການໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຫາກພົບເຫັນສາເຫດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລ້ວ ນໍາສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນປະຈໍາແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ຫຼື ຫ້ອງການ/ກົມແຜນການຂອງກະຊວງ-ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການເພື່ອພິຈາລະນາ ນໍາສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ການນໍາສະເໜີ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດໂຈະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

- 1) ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິປະເພດ I ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການໂຈະໂຄງການ ນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງການໂຈະໂຄງການ.
- 2) ໂຄງການປະເພດ II ແລະ III ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການໂຈະໂຄງການ ນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ຕົກລົງການໂຈະໂຄງການ.
- 3) ໂຄງການປະເພດ IV ແລະ V ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການປະເພດ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ

ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການໂຈະໂຄງການ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາຕົກລົງການໂຈະໂຄງການ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການທີ່ປະກອບດ້ວຍ: ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ແລະ ຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລົງກວດກາຕົວຈິງພາກສະໜາມ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານຫຼັກການກ່ອນການພິຈາລະນາຕົກລົງ ຫຼື ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຖັດໄປ;

4) ໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການໂຈະນຳສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງພິຈາລະນາຮັບຮອງການໂຈະໂຄງການ.

ສຳລັບມູນຄ່າທີ່ເຫຼືອຈາກການໂຈະໂຄງການ ແມ່ນບໍ່ສາມາດນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການອື່ນໄດ້.

16. ມາດຕາ 56 ການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ການອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ: ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີ ຈາກໂຄງການໜຶ່ງໄປໃສ່ໂຄງການອື່ນທີ່ນອນໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳປີຂອງຕົນ (ບໍ່ສາມາດອວ່າຍທຶນໄປໃສ່ໂຄງການທີ່ບໍ່ນອນໃນແຜນສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຮັບຮອງ). ການອວ່າຍທຶນຕ້ອງມີສາເຫດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ 2 ມາດຕາ 56 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ. ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນປະຈຳແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ຫຼື ຫ້ອງການ/ກົມແຜນການຂອງກະຊວງ-ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີເຈົ້າຂອງໂຄງການເພື່ອພິຈາລະນາ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ການນຳສະເໜີ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດອວ່າຍທຶນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ດັ່ງນີ້:

1) ມູນຄ່າຂອງການອວ່າຍທຶນຫຼາຍກວ່າ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກົບ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການອວ່າຍທຶນ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການອວ່າຍທຶນ;

2) ມູນຄ່າຂອງການອວ່າຍທຶນຫຼາຍກວ່າ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ຫາ 50.000.000.000 (ຫ້າສິບຕື້) ກົບ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການອວ່າຍທຶນ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນ ການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງການອວ່າຍທຶນໂຄງການ;

3) ມູນຄ່າຂອງການອວ່າຍທຶນແຕ່ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ລົງມາ ຂອງໂຄງການ ປະເພດ I, II, III, IV ແລະ V ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການ ປະເພດ I, II, III ແລະ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ມູນຄ່າຂອງການອວ່າຍທຶນຫຼາຍກວ່າ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ຫາ 10.000.000.000 (ສິບຕື້) ກົບ ຂອງໂຄງການປະເພດ V ຂອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານ ທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການອວ່າຍທຶນ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາຕົກລົງການອວ່າຍທຶນໂຄງການ.

4) ສຳລັບມູນຄ່າຂອງການອວ່າຍທຶນແຕ່ 5.000.000.000 (ຫ້າຕື້) ກົບ ລົງມາ ທີ່ເປັນໂຄງ ການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການປະກອບ ເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການອວ່າຍທຶນ ນຳສະເໜີ ເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ ຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງການອວ່າຍທຶນ ໂຄງການ.

ການສະເໜີອວ່າຍທຶນດັ່ງກ່າວ ຊ້າສຸດບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ 31 ກໍລະກົດ ຂອງທຸກໆປີ.

17. ມາດຕາ 57 ການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຫາກພົບເຫັນສາເຫດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ 2 ຂອງ ມາດຕາ 57 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງ ການ ນຳສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນປະຈຳແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ຫຼື ຫ້ອງການ/ ກົມແຜນການຂອງກະຊວງ-ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງ ໂຄງການ ເພື່ອພິຈາລະນາ ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.

ການນຳສະເໜີ ແລະ ອົງການທີ່ມີສິດຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

1) ການຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດປົກກະຕິ ປະເພດ I ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມ ຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບ ສາເຫດຂອງການຍົກເລີກໂຄງການ ແລ້ວນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າ ລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງການຍົກເລີກໂຄງການ;

2) ການຍົກເລີກໂຄງການປະເພດ II ແລະ III ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າ ກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງ ເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການຍົກເລີກໂຄງການ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຍົກເລີກໂຄງການ;

3) ການຍົກເລີກໂຄງການປະເພດ IV ແລະ V ຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ໂຄງການປະເພດ IV ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ,

ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການຍົກເລີກໂຄງການ ນຳສະເໜີເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຍົກເລີກໂຄງການ;

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການທີ່ປະກອບດ້ວຍ: ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ແລະ ຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລົງກວດກາຕົວຈິງພາກສະໜາມ ແລະ ຍັງຍືນຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານຫຼັກການ ກ່ອນການພິຈາລະນາຕົກລົງ ຫຼື ນຳສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດຖັດໄປ;

4) ການຍົກເລີກໂຄງການປະເພດ V ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ປະກອບເອກະສານໂຄງການຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສາເຫດຂອງການຍົກເລີກໂຄງການ ນຳສະເໜີເຖິງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຄົ້ນຄວ້າລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຍົກເລີກໂຄງການ.

18 . ມາດຕາ 65 ອົງການຮັບຜິດຊອບລາຍງານການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

ອົງການຮັບຜິດຊອບລາຍງານການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍລັດຖະບານ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ແຕ່ລະອົງການມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- 18.1 ລັດຖະບານ: ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ;
- 18.2 ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ: ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 18.3 ກະຊວງການເງິນ: ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ ແລະ ຕີລາຄາ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນຳໃຊ້ງົບປະມານເຂົ້າໃນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ເປັນແຕ່ລະງວດ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນທຳອິດຂອງງວດຖັດໄປ, ພ້ອມທັງລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 18.4 ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ: ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດຂອງຕົນ ເປັນແຕ່ລະງວດ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນ ທຳອິດຂອງງວດຖັດໄປຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- 18.5 ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ: ສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດຂອງຕົນຕໍ່ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນແຕ່ລະງວດກ່ອນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນທຳອິດຂອງງວດຖັດໄປຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ພ້ອມທັງ

ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດທີ່ກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບ
ເທົ່າກະຊວງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ຕົນຮັບຜິດຊອບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

19. ມາດຕາ 71 ການມອບ-ຮັບໂຄງການ

ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດ 100% ຕາມບໍລິມາດວຽກທີ່ລະບຸໃນ
ສັນຍາ ໂດຍຜ່ານການກວດກາຢັ້ງຢືນຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ, ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດໂຄງການ ປະກອບເອກະສານລາຍງານຜົນສໍາເລັດໂຄງການຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນ
ການ ແລະ ການລົງທຶນ ເຖິງອົງການປະເມີນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນຜົນ
ໂຄງການ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຜົນການປະເມີນແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຈຶ່ງນໍາສະເໜີ
ຕໍ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ເພື່ອອະນຸມັດມອບ-ຮັບໂຄງການ.

20. ມາດຕາ 72 ການຊໍາລະມູນຄ່າໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ

ທຸກໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ກ່ອນຈະໄດ້ຮັບການຊໍາລະໂຄງການຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາຜົນ
ສໍາເລັດຂອງໜ້າວຽກໂຄງການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການສະໜອງວັດຖຸອຸປະກອນ
ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

- ໂຄງການປະເພດ I ແລະ ປະເພດ II: ການກວດກາໜ້າວຽກ ປີທີ 1 ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 15% ຂອງ
ມູນຄ່າໂຄງການ ໄດ້ແກ່:

+ ໂຄງການປະເພດ I ການກວດກາໜ້າວຽກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 7 ຄັ້ງ.

+ ໂຄງການປະເພດ II ການກວດກາໜ້າວຽກ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 6 ຄັ້ງ.

- ໂຄງການປະເພດ III: ການກວດກາໜ້າວຽກ ປີທີ 1 ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 20% ຂອງມູນຄ່າ
ໂຄງການ, ແຕ່ການກວດກາໜ້າວຽກບໍ່ໃຫ້ເກີນ 5 ຄັ້ງ.

- ໂຄງການປະເພດ IV: ການກວດກາໜ້າວຽກ ປີທີ 1 ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 25% ຂອງມູນຄ່າ
ໂຄງການ, ແຕ່ການກວດກາໜ້າວຽກບໍ່ໃຫ້ເກີນ 4 ຄັ້ງ.

- ໂຄງການປະເພດ V: ການກວດກາໜ້າວຽກ ປີທີ 1 ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 35% ຂອງມູນຄ່າໂຄງການ
ແຕ່ການກວດກາໜ້າວຽກບໍ່ໃຫ້ເກີນ 3 ຄັ້ງ.

ການກວດກາຜົນສໍາເລັດຂອງໜ້າວຽກ ແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງໄດ້ມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກ
ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ: ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ໂຄງການ, ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການເງິນ, ຂະແໜງການເຕັກນິກ ແລະ
ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ວຽກຕາມແບບຟອມຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນໃນແຕ່ລະປີໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ
ການລົງທຶນ.

ການຊໍາລະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ພາຍຫຼັງທີ່ໂຄງການໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ໄດ້ຜ່ານ
ການກວດກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດວຽກຈາກຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການແລ້ວອົງການຄຸ້ມຄອງ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ດໍາເນີນການປະກອບເອກະສານຄົບຊຸດ (ລາຍການເອກະສານກະຊວງ
ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໄດ້ກໍານົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ) ນໍາສະເໜີເຖິງກົມແຜນການ, ກະຊວງ

ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ສໍາລັບໂຄງການຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ) ແລະ ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (ສໍາລັບໂຄງການຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ) ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຊໍາລະໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ, ແລ້ວນໍາສະເໜີເຖິງກະຊວງການເງິນ (ສໍາລັບໂຄງການຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ) ຫຼື ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ (ສໍາລັບໂຄງການຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ) ເພື່ອດໍາເນີນການຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

21 . ມາດຕາ 95 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສະພາແຫ່ງຊາດ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ.
2. ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ໂຄງການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງນັ້ນ;
3. ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ກວດກາການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ, ຄວາມໂປ່ງໃສໃນການເບີກຈ່າຍງົບປະມານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
4. ອົງການກວດກາລັດ ກວດກາຄວາມໂປ່ງໃສໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ;
5. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ, ເຂົ້າຮ່ວມການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຂອງກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຕົນ;
6. ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຊາຊົນ;
7. ປະຊາຊົນ ຕິດຕາມ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ.

ສໍາລັບການປະຕິບັດຜົນການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ພາຍຫຼັງທີ່ມີມະຕິສະພາຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ອົງການກວດກາລັດຖະບານໄດ້ອອກແຈ້ງການ ໃຫ້ປະຕິບັດຜົນການກວດກາ, ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຕ້ອງໄດ້ສັງລວມເອົາບັນດາໂຄງການທີ່ປະຕິບັດຜົນການກວດກາ ລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ; ໃນນີ້, ໂຄງການທີ່ຈະປະຕິບັດຜົນການກວດກາ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຂວງ ແມ່ນສະເໜີໃຫ້ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນມາດຕາ 39, 54, 55 ແລະ 57 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 72/ສພຊ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2015.

22 . ມາດຕາ 100 ມາດຕະການປັບໃໝ

ມາດຕະການປັບໃໝ ຕໍ່ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ແລ້ວ ແຕ່ຫາກບໍ່ເຂັດຫຼາບ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທໍາຜິດທາງອາຍາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ

ມາດຕາ 11 ໝວດທີ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສ່ວນການປັບໃໝຜູ້ກະທຳ
ຜິດແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 62 ໝວດທີ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

III. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ມອບໃຫ້ກົມແຜນການ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ແລະ ປະຕິບັດຄຳແນະ
ນຳສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ.
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຫາກພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ລາຍງານ ແລະ ປະສານກັບ
ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແນະນຳແກ້ໄຂຕາມຄວາມເໝາະສົມໃຫ້ທັນ
ເວລາ.

IV. ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງ
ລັດຖະການສືບທຳວັນ.

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການ
ລົງທຶນຂອງລັດ ສະບັບເລກທີ 2129/ກຜທ, ລົງວັນທີ 19 ກັນຍາ 2019.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ລັດຖະມົນຕີ

ສອນໄຊ ສີພັນດອນ